

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΉΔ'

Πέμπτη 29 Μαρτίου 2018

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 6392, 6583
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Δ. Καρρά, σελ. 6388
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 4ο Γυμνάσιο Σταυρούπολης Θεσσαλονίκης, τα Εκπαιδευτήρια Πασχάλη, το 7ο Δημοτικό Σχολείο Καισαριανής, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Σπάρτης, το 26ο Γυμνάσιο Αθήνας, το Γυμνάσιο Λούρου Πρέβεζας, το 1ο Γυμνάσιο Έδεσσας, το Γυμνάσιο Σιάτιστας Κοζάνης, το Ειδικό Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης, το 28ο Δημοτικό Σχολείο Θεσσαλονίκης, το Δημοτικό Σχολείο Καλλιθέας Πιερίας, το 18ο Δημοτικό Σχολείο Ρόδου, το 3ο και 5ο Δημοτικό Σχολείο Άρτας και το 2ο Δημοτικό Σχολείο Ρόδου, σελ. 6390, 6395, 6398, 6406, 6413, 6418, 6433, 6438, 6440, 6449, 6454, 6460
4. Έγκριση του Σώματος για παράταση της υποβολής του πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής: «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής που λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της 21ης Φεβρουαρίου 2018 σχετικά με την υπόθεση NOVARTIS», μέχρι την 28η Απριλίου 2018, σελ. 6383-6384
5. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 6387, 6391, 6399, 6400, 6401, 6403, 6407, 6414, 6418, 6419, 6423, 6424, 6427, 6431, 6432, 6433, 6435, 6438, 6439, 6441, 6446, 6447, 6448, 6449, 6455, 6456, 6457, 6463, 6464, 6465, 6466, 6467, 6468

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παράσκευής 30 Μαρτίου 2018, σελ. 6383
2. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:
 - α) Προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών:
 - i. με θέμα: «Παύση εργασιών στο Σχολείο Αρχαγγέλου Ρόδου», σελ. 6385
 - ii. με θέμα: «Ανάγκη παρεμβάσεων στην παλιά εθνική οδό που διέρχεται από την πόλη της Λάρισας, καθώς και στον δρόμο Λάρισας - Βόλου», σελ. 6385
 - iii. με θέμα: «Νότια παράκαμψη Μυτιλήνης», σελ. 6387
 - β) Προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης:
 - i. με θέμα: «Ένταξη ανίατων παθήσεων στον ενιαίο πίνακα προσδιορισμού ποσοστού αναπηρίας», σελ. 6389
 - ii. με θέμα: «Χειροτέρευση των όρων απόδοσης της ασφάλισης του ΕΦΚΑ προς τους ασφαλισμένους», σελ. 6390
 - iii. με θέμα: «Επιστημονική τεκμηρίωση υπουργικής απόφασης περί μειώσεως ποσοστού αναπηρίας για άτομα που βρίσκονται στο φάσμα του αυτισμού», σελ. 6392
 - iv. με θέμα: «Στέρηση συντάξεων και επιδομάτων λόγω οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών», σελ. 6393
 - v. με θέμα: «Κατάργηση του άρθρου 12 του ν.4387/2016 και των τροποποιήσεων του νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Ρυθμίσεις για την αγορά παιγνίων», σελ. 6395

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «I) Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της

Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, II) Ενσωμάτωση της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης - πλαισίου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση - πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών και III) Άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και λοιπές διατάξεις», σελ. 6399-6472

2. Κατάθεση Εκθέσεων Διάρκων Επιτροπών:

α) Η Διάρκης Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής με τίτλο: «Ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1794 και άλλες διατάξεις», σελ. 6389

β) Η Διάρκης Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Αρμόδιας Αρχής της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αρμόδιας Αρχής των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για την Ανταλλαγή Εκθέσεων ανά Χώρα και διατάξεις εφαρμογής», σελ. 6433

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 6435- 6452
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. ,	σελ. 6416-6435
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 6398- 6416
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δ. ,	σελ. 6383- 6398
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 6452- 6583

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. ,	σελ. 6423, 6424, 6427, 6431
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. ,	σελ. 6438, 6439, 6449, 6455
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. ,	σελ. 6435, 6439, 6441, 6446, 6447, 6448, 6449
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 6418
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Μ. ,	σελ. 6418, 6419, 6423, 6424, 6427, 6431, 6432, 6433
ΘΕΛΕΡΙΘ Μ. ,	σελ. 6418
ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ Δ. ,	σελ. 6466
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 6399, 6400, 6401, 6403, 6407, 6414
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δ. ,	σελ. 6387, 6391
ΚΑΤΣΙΚΗΣ Κ. ,	σελ. 6442
ΚΕΛΛΑΣ Χ. ,	σελ. 6433, 6439
ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. ,	σελ. 6400, 6423, 6456, 6463, 6468
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 6456, 6457, 6464, 6465, 6466, 6467, 6468
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. ,	σελ. 6439
ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 6427

B. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ Β. ,	σελ. 6393, 6394
ΚΑΣΤΟΡΗΣ Α. ,	σελ. 6389
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. ,	σελ. 6390, 6391, 6392, 6395, 6396
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 6385

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 6386, 6387
 ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ Ν. , σελ. 6385, 6386, 6387, 6388
 ΠΑΛΛΗΣ Γ. , σελ. 6387, 6388
 ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 6389, 6390, 6391, 6392,
 6393, 6394, 6395, 6396
 ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 6392

ΤΟΣΚΑΣ Ν. , σελ. 6417
 ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 6451
 ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ Χ. , σελ. 6449
 ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. , σελ. 6461

**Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης,
 Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων:**

ΑΜΥΡΑΣ Γ. , σελ. 6424, 6425, 6430, 6431
 ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 6446, 6456, 6457
 ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. , σελ. 6403, 6405, 6438, 6439,
 6449, 6453, 6454, 6463,
 6467
 ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ Ε. , σελ. 6418
 ΒΑΓΓΙΩΝΑΚΗ Ε. , σελ. 6442
 ΒΑΚΗ Φ. , σελ. 6422, 6434, 6435, 6445
 ΒΛΑΧΟΥ Σ. , σελ. 6432
 ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 6401, 6418, 6419
 ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 6436
 ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 6435
 ΓΚΑΡΑ Α. , σελ. 6459
 ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 6420
 ΔΟΥΖΙΝΑΣ Κ. , σελ. 6433
 ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 6407
 ΘΕΛΕΡΙΤΗ Μ. , σελ. 6447, 6448
 ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 6399, 6400, 6401, 6444,
 6445, 6446, 6447
 ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ Δ. , σελ. 6416, 6466
 ΚΑΒΒΑΔΙΑ Ι. , σελ. 6428
 ΚΑΤΣΙΚΗΣ Κ. , σελ. 6441
 ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 6460
 ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 6438, 6439, 6440
 ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. , σελ. 6401, 6405, 6406, 6407,
 6423, 6424, 6425, 6427,
 6464, 6465, 6467, 6468
 ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ό. , σελ. 6429
 ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. , σελ. 6443
 ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ Λ. , σελ. 6425, 6426, 6427, 6429,
 6433
 ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. , σελ. 6399, 6400, 6401, 6419,
 6421, 6422, 6431, 6432,
 6438, 6439, 6440, 6445,
 6446, 6447, 6448, 6449,
 6451, 6452, 6453, 6454,
 6455, 6463, 6467, 6468
 ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 6422, 6423, 6424
 ΛΙΒΑΝΙΟΥ Ζ. , σελ. 6458
 ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 6414
 ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 6427, 6466, 6468
 ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. , σελ. 6438, 6439
 ΜΟΡΦΙΔΗΣ Κ. , σελ. 6440
 ΠΑΛΛΗΣ Γ. , σελ. 6455
 ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 6421, 6422, 6426
 ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ Γ. , σελ. 6457, 6458
 ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ Α. , σελ. 6424
 ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 6413, 6466
 ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 6449
 ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 6409
 ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ Α. , σελ. 6401, 6403, 6462
 ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ Ε. , σελ. 6411, 6413, 6426, 6465
 ΣΥΡΙΓΟΣ Α. , σελ. 6458

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΔ'

Πέμπτη 29 Μαρτίου 2018

Αθήνα, σήμερα στις 29 Μαρτίου 2018, ημέρα Πέμπτη και ώρα 9.36', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Η' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΜΜΕΝΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 30 Μαρτίου 2018.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1403/27-3-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Νικολάου Ξυδάκη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης, με θέμα: «Μη διάκριση στην τραπεζική προμήθεια πιστωτικών και χρεωστικών καρτών».

2. Η με αριθμό 1396/26-3-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη προς τον Υπουργό Μεταναστευτικής Πολιτικής, με θέμα: «Ανεπαρκής η Κυβέρνηση στη διαχείριση του προσφυγικού – μεταναστευτικού».

3. Η με αριθμό 1388/23-3-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ιωάννη Λαγού προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, με θέμα: «Τούρκοι διενεργούν λαθρεμπόριο καπνού εντός των ελληνικών χωρικών υδάτων».

4. Η με αριθμό 1407/27-3-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανασίου Βαρδαλή προς τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης, με θέμα: «Σε αβεβαιότητα οι τευτοπαραγωγοί μπροστά στα αδιέξοδα του προγράμματος εξυγίανσης της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης (ΕΒΖ)».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1404/27-3-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Δωδεκανήσου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς

κ. Ηλία Καματερού προς τον Υπουργό Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, με θέμα: «Κατασκευές εντός περιοχών δικαιοδοσίας των φορέων διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένων».

2. Η με αριθμό 1378/22-3-2018 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή Αχαΐας κ. Νικολάου Νικολόπουλου προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, σχετικά με τα επικίνδυνα απόβλητα της «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ» σε «ΧΥΤΕΑ».

3. Η με αριθμό 1080/92/13-2-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέα Κατσανιώτη προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας, με θέμα: «Διάβρωση αιγιαλού και επιπτώσεις σε παράκτιες περιοχές του Νομού Αχαΐας».

4. Η με αριθμό 1261/6-3-2018 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Έβρου της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστασίου Δημοσχάκη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης, με θέμα: «Βιωσιμότητα του εργοστασίου της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης της Ορεστιάδας».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

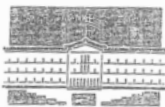
ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Προηγουμένως θέλω να θέσω υπ' όψιν σας ότι η ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής που λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της 21^{ης} Φεβρουαρίου 2018 σχετικά με την υπόθεση «NOVARTIS», για την οποία η Ολομέλεια της Βουλής είχε ορίσει προθεσμία υποβολής του πορίσματός της την 28^η Μαρτίου 2018, ζητεί παράταση της λειτουργίας της, μέχρι την 28^η Απριλίου 2018. Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Συνεπώς το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

(Στο σημείο αυτό καταχωρίζεται στα Πρακτικά η προαναφερθείσα επιστολή, η οποία έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή
«για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της
Βουλής που λήφθηκε κατά τη συνεδρίαση της 21^{ης} Φεβρουαρίου 2018 σχετικά με την
υπόθεση NOVARTIS»

Αθήνα, 27 Μαρτίου 2018

Α.Π.: 20

Προς

τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων

κ. Νικόλαο Βούτση

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 1531
Ημερομ. 27/03/2018

Κύριε Πρόεδρε,

Η Επιτροπή μας, που συγκροτήθηκε με βάση την υπ' αριθμ. 3169/2285/28.02.2018 απόφαση του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων, μετά την από 21 Φεβρουαρίου 2018 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, λειτουργεί εντός της προθεσμίας, που έταξε η Ολομέλεια και η οποία, όπως γνωρίζετε, εκπνέει την 28η Μαρτίου 2018.

Ως προς τις εργασίες της, η Επιτροπή ευρίσκεται στο στάδιο της διερεύνησης της αρμοδιότητάς της, κατά την πρόταση που ενέκρινε η Ολομέλεια. Στο σημείο αυτό διαπιστώνεται η ανάγκη παράτασης της ταχθείσας προθεσμίας για έναν μήνα ακόμη προκειμένου να ολοκληρωθεί η διαδικασία.

Παρακαλούμε, σύμφωνα με απόφαση της Επιτροπής, που ελήφθη κατά τη συνεδρίαση της 27^{ης} Μαρτίου 2018, και με βάση τα δεδομένα αυτά, για τις δικές σας ενέργειες, κατά τον Κανονισμό της Βουλής, ώστε να ληφθεί απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για παράταση της προθεσμίας λειτουργίας της Επιτροπής, μέχρι την 28η Απριλίου 2018.

Μετά τιμής

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΘΟΔΩΡΗΣ ΔΡΙΤΣΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζουμε με τη συζήτηση των επίκαιρων ερωτήσεων. Θα συζητηθούν οκτώ ερωτήσεις.

Θα ξεκινήσουμε με την συζήτηση της έβδομης με αριθμό 1336/19-3-2018 επίκαιρης ερώτησης δεύτερου κύκλου του Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Δωδεκανήσου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Δημητρίου Κρεμαστινού προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, με θέμα: «Παύση εργασιών στο Σχολείο Αρχαγγέλου Ρόδου».

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών κ. Νικόλαος Μαυραγάνης.

Κύριε Κρεμαστινέ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, το έχουμε ξανα συζητήσει το θέμα. Αφορά το πολύπαθο σχολείο της Ρόδου που ταλαιπωρείται.

Το ερώτημα είναι. Με ποιον πρακτικό τρόπο μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα αυτό και να παραδοθεί το σχολείο φέτος και να μην πάμε σε παρατάσεις πέραν του 2018; Αυτό είναι το πιο ενδιαφέρον.

Δεν θα πω τίποτε άλλο. Περιμένω να σας ακούσω και εάν υπάρχει κάποια διαφοροποίηση θα το συζητήσουμε μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Κύριε Αντιπρόεδρε, πράγματι, έχετε απόλυτο δίκιο, να μεταφέρετε μέσα στη Βουλή την αγωνία της κοινωνίας και της σχολικής κοινότητας των γονέων γι' αυτό το σχολείο, που εξελίσσεται όχι με τον καλύτερο δυνατό τρόπο στην εκτέλεση του έργου.

Το χρονοδιάγραμμα προέβλεπε ότι αυτές τις ημέρες, εάν θυμάμαι καλά στις 16 Μαρτίου, θα είχε ολοκληρωθεί το έργο και θα είχε παραδοθεί.

Έχει προκύψει το εξής, το οποίο δημιουργεί μια ομιχλώδη κατάσταση, μια κατάσταση που είναι δύσκολο να λυθεί με κανονικές συνθήκες: Από το 2016 έγινε μια βελτίωση –και καλώς έγινε αυτή η βελτίωση- στο έργο, δηλαδή μονώθηκαν οι τοίχοι, έγιναν διπλοί τοίχοι -αποδρομικοί, μπατικοί- και συγχρόνως έγινε μια αύξηση στο μικρό, όπως προβλεπόταν αρχικά, θέατρο του περιβάλλοντος χώρου. Αυτό επαινήθηκε.

Από τότε και μετά από το 2016 και μετά αρχίζει μια αλληλογραφία -που εγώ θεωρώ ότι θα έπρεπε να είχε λήξει πολύ πριν και νομίζω ότι ο μέσος άνθρωπος αυτό θεωρεί- μεταξύ του αναδόχου εργολάβου και του δήμου που έχει τις πολεοδομικές υπηρεσίες και θα πρέπει να αναθεωρήσει τις άδειες οικοδομής, για να περιλαμβάνουν τις εργασίες που σας είπα πριν.

Ο δήμος με τις πολεοδομικές του υπηρεσίες -δεν ξέρω για ποιον λόγο ειλικρινά- παρά το γεγονός ότι έχουμε οχλήσει και εμείς κατ' επανάληψη, δεν έχει προβεί σε αυτή την αναθεώρηση των αδειών.

Από την άλλη πλευρά ο ανάδοχος που αρχικώς είχε ως επιβλέποντες μηχανικούς μηχανικούς του δήμου και μετέπειτα –δικαιώμα του ήταν- τους άλλαξε και έβαλε τον υιό του ως επιβλέποντα μηχανικό πιθανόν για αυτούς τους πραγματικούς λόγους, πιθανόν για άλλους λόγους ζήτησε με αυτή τη δικαιολογητική βάση, δηλαδή το ότι δεν του έχουν ακόμα αναθεωρήσει τις οικοδομικές άδειες από τον δήμο, νέα παράταση εκτέλεσης του έργου.

Κατά την άποψή μου η μη εμπρόθεσμη αναθεώρηση των αδειών από την πλευρά του δήμου -που πράγματι έχει δίκιο ο εργολάβος εδώ- δεν θα αποτελούσε πρόσκομμα για να προχωρήσουν οι εργασίες. Παρά ταύτα οι εργασίες δεν έχουν προχωρήσει στον μέγιστο βαθμό, έχουν προχωρήσει περίπου στο 70% του έργου και εξακολουθούν να ανταλλάσσουν μεταξύ τους επιστολές ο ανάδοχος με τον δήμο, για το πώς θα γίνουν οι αναθεωρήσεις των αδειών.

Εμείς μέσω των κτηριακών υποδομών έχουμε παρέμβει προς την κατεύθυνση επιτάχυνσης της διαδικασίας.

Όταν μας ζήτησε την παράταση για πεντακόσιες μάλιστα ημέρες, κύριε Αντιπρόεδρε, δηλαδή μέχρι τον Αύγουστο του 2019, αρνηθήκαμε αμέσως. Και ως τελευταία παραχώρηση προς τον

ανάδοχο για να μην πάμε σε έσχατες λύσεις –που δεν είναι επιθυμητές ούτε από εμάς, φαντάζομαι ούτε από εσάς ούτε από την τοπική κοινωνία, γιατί θα μπλέξουμε ακόμα χειρότερα, χωρίς να τις αποκλείω, βέβαια, αν δεν έχουμε άλλη λύση στο μέλλον- του δώσαμε μία έσχατη ευκαιρία, να ολοκληρώσει το έργο μέχρι πριν από τη νέα σχολική περίοδο δηλαδή μέχρι τις 12-9-2018.

Θέλω να πιστεύω –η εικόνα που έχω, είναι ότι εκείνος επιθυμεί να ολοκληρώσει το έργο- ότι θα μπορέσει να ολοκληρώσει το έργο.

Εάν, όμως, κύριε Αντιπρόεδρε, διαπιστώσουμε ότι και πάλι δεν μπορεί να ολοκληρώσει το έργο, τότε πρέπει να σκεφθούμε ίσως πιο δραστικές λύσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ορίστε, κύριε Αντιπρόεδρε, κύριε Κρεμαστινέ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Συμμερίζομαι τους προβληματισμούς σας. Είναι και δικοί μου προβληματισμοί. Όμως πάνω από όλα υπάρχει η αγωνία του δήμου, της τοπικής κοινωνίας των παιδιών και όλων αυτών, που περιμένουν να μπουν στο σχολείο τους.

Σε μια συζήτηση την οποία είχαμε και μαζί αλλά και με τον κατασκευαστή, μου απεκάλυψε –μου είπε ξεκάθαρα- ότι εάν υπάρχει σταθερή εκταμίευση ενός ορισμένου ποσού μηνιαίως, είναι σε θέση να παραδώσει το σχολείο μέχρι τον Σεπτέμβριο.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, αυτή τη διάσταση να την ακούσουμε και να διερευνήσουμε, αν, πράγματι, αυτό ισχύει, δηλαδή αν μπορεί να γίνει αυτό, για να τελειώνουμε και να αποφύγουμε δικαστικές περιπέτειες και οτιδήποτε άλλο, διότι αυτό θα σημαίνει, ουσιαστικά, στην πράξη ματαίωση του έργου.

Άρα, λοιπόν, πρακτικά -και χαίρομαι που βρίσκουμε μια πρακτική λύση- θα παρακαλούσα να τον καλέσετε να συζητήσουμε αυτό το θέμα. Δεν είναι ανάγκη να ερχόμαστε στη Βουλή να κάνουμε αυτόν τον διάλογο. Μπορούμε και μεταξύ μας να δούμε τι μπορεί να γίνει, ούτως ώστε να επιτύχουμε τον στόχο μας, δηλαδή τη νέα σχολική περίοδο να μπουν τα παιδιά στο σχολείο τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Αντιπρόεδρο.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Έτσι είναι τα πράγματα, κύριε Αντιπρόεδρε. Εμείς μέχρι στιγμής όταν μας φέρνει πιστοποιημένους λογαριασμούς ανά στάδια έργου, τον πληρώνουμε στο αμεσότερο χρονικό διάστημα, δηλαδή η προτεραιοποίηση που έχουμε δώσει για την πληρωμή του συγκεκριμένου αναδόχου, επειδή έχουμε αντιληφθεί το θέμα που υπάρχει, είναι μεγίστου βαθμού.

Όμως, πράγματι, οι λογαριασμοί που μας φέρνει, είναι σε μεγαλύτερα στάδια εκτέλεσης έργων. Αν πιστοποιεί λογαριασμούς σε μηνιαία βάση -σε μικρότερα, δηλαδή, στάδια έργου- και είναι πιστοποιημένοι λογαριασμοί από τη διευθύνουσα υπηρεσία, τότε θα μπορούμε να κάνουμε και πιο συχνές εκταμιεύσεις.

Άρα, λοιπόν, νομίζω πως εμείς έχουμε τη διάθεση, αν μπορεί να πιστοποιήσει πιο σύντομα τους λογαριασμούς του, ότι πράγματι δηλαδή εκτέλεσε τις εργασίες του σε σύντομα χρονικά διαστήματα ανά μήνα, ανά δύο μήνες όπως λέτε κ.λπ., τότε θα δούμε τις εκταμιεύσεις, να γίνονται ακριβώς τότε που μας φέρνει τους λογαριασμούς σε πιο σύντομα χρονικά διαστήματα, μήπως και έτσι διευκολυνθεί να ολοκληρώσει το έργο.

Το πρόταγμα και το δικό μας και το δικό σας είναι σαφέστατα η ολοκλήρωση του έργου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Προχωρούμε στη συζήτηση της όγδοης με αριθμό 1360/20-3-2018 επίκαιρης ερώτησης δεύτερου κύκλου του ΣΤ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Λαρίσης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Λαμπρούλη προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, με θέμα: «Ανάγκη παρεμβάσεων στην παλιά εθνική οδό που διέρχεται από την πόλη της Λάρισας, καθώς και στον δρόμο Λάρισας - Βόλου».

Παρακαλώ, κύριε Αντιπρόεδρε, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ερώτηση έγινε με αφορμή το πρόσφατο δυστύχημα στη Λάρισα και τον χαμό μιας νέας γυναίκας, το οποίο, βεβαίως, έρχεται να προστεθεί στα δεκάδες ατυχήματα που συμβαίνουν σε αυτή την περιοχή, δηλαδή στη διασταύρωση της οδού Βόλου και της παλαιάς εθνικής οδού, που συμβαίνουν εδώ και χρόνια στο συγκεκριμένο σημείο, στη συγκεκριμένη περιοχή, αν θέλετε, στους συγκεκριμένους δρόμους, που έχουν χαρακτηριστεί και από τους κατοίκους εξάλλου -και εμείς, βεβαίως, το αποδεχόμαστε αυτό, το ζούμε- ως δρόμοι-καρμανιόλα για την πόλη της Λάρισας.

Βεβαίως είναι αποτελέσματα -εμείς αυτό εκτιμούμε- της άναρχης δόμησης και ανάπτυξης της περιοχής, του σχεδίου πόλεως και των χρήσεων γης που διέπονται από αυτό και που είναι υποταγμένα σε συγκεκριμένες κατευθύνσεις εξυπηρέτησης επιχειρηματικών δράσεων και της επιχειρηματικής κερδοφορίας. Είναι αποτέλεσμα ξεκάθαρα εγκληματικής πολιτικής, που εφαρμόζεται όλα τα χρόνια από τις εκάστοτε κυβερνήσεις αλλά και από τις δημοτικές και περιφερειακές αρχές της περιοχής και φυσικά της αναπαράστασης -συγχρόνως δηλαδή- των απαραίτητων έργων υποδομής για την προστασία της ανθρώπινης ζωής.

Σε αυτή, λοιπόν, την κατεύθυνση και απέναντι στο χρόνιο αίτημα των κατοίκων της περιοχής για τη δημιουργία των απαραίτητων αναγκαίων έργων κατά καιρούς και ιδιαίτερα, βεβαίως, σε περιόδους όπως αυτή που βίωσαν οι κάτοικοι με το τραγικό συμβάν, οι αρμόδιοι φορείς, αρχές τοπικές, περιφερειακές ρίχνουν το μπαλάκι ο ένας στον άλλο και, βέβαια, τίποτα δεν γίνεται.

Παράλληλα θέλουμε να τονίσουμε ότι τα ατυχήματα που προκαλούνται στον συγκεκριμένο δρόμο-καρμανιόλα, συνδέονται και με το ότι η Λάρισα περιτοχιζείται και από σταθμούς διόδων που λόγω του υψηλού κόστους διέλευσης, αναγκάζουν τους οδηγούς των βαρέων οχημάτων, να διέρχονται μέσα από τον αστικό ιστό, της πόλης.

Συνεπώς τα ερωτήματα, κύριε Πρόεδρε, προς το Υπουργείο είναι. Πρώτον, να ικανοποιηθούν τα αιτήματα των κατοίκων για μετατροπή, πρώτον, της οδού Βόλου σε δρόμο ήπιας κυκλοφορίας, αλλά παράλληλα και τη δημιουργία όλων των απαραίτητων έργων για τη μετατροπή του τμήματος της παλαιάς εθνικής οδού σε αστικό δρόμο. Δεύτερον, να γίνουν άμεσα συγκεκριμένες παρεμβάσεις στην περιοχή, ανισόπεδες διαβάσεις πεζών, σήμανση, καλύτερος φωτισμός, πεζοδρόμια, παράκαμψη με σύνδεση της παλαιάς και νέας εθνικής οδού έξω από την πόλη. Και τρίτον, να υπάρξει κατάργηση των διοδίων, που είναι η βασική αιτία, όπως ανέφερα και στην αρχή, που εξαναγκάζει τα βαρέα οχήματα, προκειμένου να αποφύγουν το υψηλό κόστος των διοδίων, να διέρχονται μέσα από τον ιστό της πόλης, μέσω της παλαιάς εθνικής οδού.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Λαμπρούλη.

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Κύριε Αντιπρόεδρε, έχετε πάρα πολύ δίκιο σ' αυτό το οποίο λέτε, ότι, δηλαδή, μετά τη μετατροπή της κυκλοφορίας από την Παλαιά Εθνική Οδό Αθηνών - Θεσσαλονίκης σε κυκλοφορία πιο ήπιας, πιο επαρχιακής μορφής -και συγκεκριμένα επαρχιακής οδού β' τάξης- μετά την κατασκευή και ολοκλήρωση του κύριου οδικού άξονα Αθηνών - Θεσσαλονίκης, είναι προφανές ότι αυτή η συγκεκριμένη παλαιά εθνική οδός έχει προσλάβει διαφορετικά κυκλοφοριακά χαρακτηριστικά.

Από την άλλη πλευρά, όπως σαφώς γνωρίζετε και το υπονοήσατε κι εσείς ο ίδιος με την ερώτησή σας, η αρμοδιότητα για τη μελέτη -μυλάμε μάλιστα, για αποκλειστική αρμοδιότητα, όπως ορίζεται στον Κώδικα Δήμων και Περιφερειών- ανήκει, δυστυχώς, στην Περιφέρεια Θεσσαλίας. Είναι γεγονός ότι προφανώς και εσείς αλλά και άλλοι φορείς της περιφέρειας και του νομού, έχουν πιέσει προς την κατεύθυνση να ληφθούν συγκεκριμένες πρόνοιες από την περιφέρεια με μελέτες γι' αυτές τις οδούς και την παλαιά εθνική οδό, που σε εκείνο το σημείο καρμανιόλα - όπως είπατε κι εσείς και συμφωνώ μαζί σας- συμβάλλεται με την

οδό Βόλου - Λάρισας, αλλά και σε άλλα σημεία.

Εμείς, πράγματι, έχουμε τη δυνατότητα, όταν μας το ζητάει η περιφέρεια και έχει ώριμες μελέτες, να συνδράμουμε οικονομικά, εφόσον υποβάλλει σχετικό αίτημα. Τέτοια αιτήματα έχουμε συνδράμει στην Περιφέρεια Θεσσαλίας τέσσερα στον αριθμό τα τελευταία τρία χρόνια και το συνολικό κόστος ήταν 3.800.000 ευρώ, 4.100.000 ευρώ, 5.100.000 ευρώ, 6.000.000 ευρώ προς αυτή την κατεύθυνση, σε έργα, δηλαδή, που είχε μελετήσει η περιφέρεια σ' αυτόν τον συγκεκριμένο δρόμο αλλά σε άλλα σημεία.

Θέλω να πω με τούτο -και καλά κάνετε και φέρνετε αυτή την ερώτηση στη Βουλή, για να το αναδείξουμε το θέμα και εσείς και εμείς από την πλευρά μας- ότι και η περιφέρεια πρέπει βλέποντας μέσα στη Βουλή να συζητείται αυτό το θέμα, να ευαισθητοποιηθεί επιτέλους στο συγκεκριμένο θέμα και να εκπονήσει σχετική μελέτη. Αν δεν έχει τα κονδύλια να χρηματοδοτήσει το σχετικό έργο, που ειδικές υπηρεσίες θα υποδείξουν για το συγκεκριμένο σημείο -που συμφωνώντας μαζί σας πρέπει να είναι οπωσδήποτε μέσα κάποια ανισόπεδη διάβαση πεζών, κάποια υπόγεια διάβαση πεζών, κάποια σήμανση πιθανόν και άλλα μέτρα- τότε εμείς να συνδράμουμε οικονομικά προς αυτή την κατεύθυνση, όπως το έχουμε κάνει κι άλλες φορές. Όμως πρέπει οπωσδήποτε η περιφέρεια να εντάξει αυτό το ζήτημα στις προτεραιότητές της.

Δυστυχώς, κύριε Αντιπρόεδρε, μέχρι στιγμής δεν το έχει κάνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, κύριε Λαμπρούλη, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Υπουργέ, επιβεβαιώνετε αυτά που είπα στην πρωτολογία μου και αναφέρονται εξάλλου και στην ερώτηση ότι, δηλαδή, υπάρχουν διαχρονικά ευθύνες -εμείς δεν λέμε μόνο των κυβερνήσεων, που είναι φυσικά των κυβερνήσεων αλλά και των δήμων σε τοπικό επίπεδο, αλλά και των περιφερειών όπως είπατε- για ένα ζήτημα το οποίο έχει να κάνει με την επίλυση βασικών λαϊκών αναγκών, για να το πω έτσι, σε ό,τι αφορά την οδική ασφάλεια, τη διέλευση από αυτούς τους δρόμους, τη βελτίωση των συνθηκών κυκλοφορίας των κατοίκων με τα οχήματά τους, με τα ποδήλατά τους, πεζοί κ.λπ..

Προσέξτε, εδώ και πάρα πολλά χρόνια -δεν θυμάμαι ακριβώς- από τότε που παρακάμφθηκε με τον καινούργιο άξονα η Λάρισα, σε ό,τι αφορά το εθνικό δίκτυο Αθήνα - Θεσσαλονίκη, αυτός ο δρόμος ήταν αίτημα κάποιων φορέων και κομμάτων αν θέλετε. Εμείς το είχαμε αναδείξει και τοπικά, διεκδικώντας μέσα από τις δημοτικές παρατάξεις ή τους φορείς της πόλης, την «αστικοποίηση» -επιτρέψτε μου τον τεχνικό όρο- της παλαιάς εθνικής οδού και, βεβαίως, την υλοποίηση συγκεκριμένων έργων.

Δείτε όμως, κάτι. Έγινε ένα κομμάτι. Ένα κομμάτι μικρό της παλαιάς εθνικής οδού έχει ήδη αποπερατωθεί, στο πλαίσιο αυτού που λένε «αστικοποίηση», αν μου επιτρέπεται ο τεχνικός όρος. Έλυσε πρόβλημα; Έλυσε κάποια προβλήματα διέλευσης από τις συνοικίες που διέρχεται, για παράδειγμα, το συγκεκριμένο κομμάτι της παλαιάς εθνικής. Όμως δεν έλυσε τη διέλευση βαρέων οχημάτων, στη βάση αυτών που σας είπα. Έχουν αυξηθεί τα τελευταία χρόνια με την ύπαρξη των διοδίων, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, όπως είναι η επιβάρυνση, κυρίως, στην κατεύθυνση των ατυχημάτων, και δεύτερον, η αύξηση παρά η μείωσή τους. Αυτό είναι εξάλλου κοινό ομολογούμενο στην περιοχή, στην πόλη αν θέλετε, ότι έχουν αυξηθεί και οι ταχύτητες των οχημάτων και τα λοιπά. Απαιτούνται, τέλος πάντων, κάποιοι είδους παρεμβάσεις.

Εμείς λέμε ότι διαχρονικά υπάρχουν ευθύνες. Δεν απεμπολούμε ούτε την περιφέρεια ούτε τους δήμους αλλά και τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Γιατί δείτε το εξής. Το κράτος ενώνεται σαν μια κλωστή. Κράτος πρώτου δευτέρου βαθμού, τοπική διοίκηση. Δεν είναι ξέχωρα. Γιατί δείτε τώρα, μπροστά σε τέτοια ατυχήματα ή όταν συμβαίνουν τέτοια ατυχήματα, όλοι χύνουν κροκοδείλια δάκρυα απέναντι σε αυτό που συμβαίνει, αλλά κανένας δεν αναλαμβάνει να διεκδικήσει και να λύσει αυτά τα χρόνια ζητήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λιάς του κυρίου Αντιπροέδρου)

Βεβαίως αυτά τα ζητήματα έχουν να κάνουν με αυτά που σας είπα και με τις χρήσεις γης, με τον χωροταξικό σχεδιασμό, τον τρόπο ανάπτυξης της χώρας μας, των περιοχών μας και τα λοιπά, σε τι δρόμο και αν αυτός ο δρόμος ανάπτυξης είναι προσανατολισμένος στην κατεύθυνση επίλυσης των λαϊκών αναγκών ανάμεσα σε αυτά και σε τέτοιου είδους παρεμβάσεις.

Επιτρέψτε μου να πω και το εξής. Το κράτος, η Κυβέρνηση, η εκάστοτε κυβέρνηση, το Υπουργείο, γιατί θα πρέπει να περιμένει, αν και τότε και για πολλούς άλλους λόγους κάποια τοπική περιφερειακή αρχή που -σωστά, εντάξει το είπατε- δεν μερίμνησε, δεν ενόχλησε, δεν έκανε μελέτες και τα λοιπά; Έχουν ευθύνες; Έχουν. Όμως το ίδιο το κράτος να έχει την ευθύνη -εμείς αυτό λέμε- παρεμβάσεων σε τέτοια ζητήματα, ενόχλησης -σε εισαγωγικά ή εκτός εισαγωγικών- και κατ' επέκταση επιβολής μέτρων να το πω έτσι, στην κατεύθυνση επίλυσης αυτών των προβλημάτων κινητοποίησης περιφερειών και δήμων.

Το λέω αυτό, γιατί έχουμε εμπειρία -όχι μόνο προσωπικά αλλά ενδεχομένως όλοι μας- από τη λειτουργία των τοπικών και περιφερειακών αρχών. Αφ' ενός δεν είναι άμοιροι ευθυνών και αφ' ετέρου οι ευθύνες αυτές έχουν και συγκεκριμένη πολιτική υπόσταση και εξαρτώνται από το τι πολιτικές προωθεί η εκάστοτε περιφερειακή ή και δημοτική αρχή και μέσα από τη λειτουργία σου από τον δήμο όπου ηγείσαι.

Άρα, κατά τη γνώμη μας, το κυριότερο είναι ότι το ζήτημα είναι πολιτικό. Έχει να κάνει με τον δρόμο ανάπτυξης, έναν δρόμο ανάπτυξης ο οποίος δεν έχει στον στόχο του την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, όχι μόνο σε τέτοια έργα υποδομής -εννοώ οδοποιίας και τα λοιπά, αυτό που μπαίνει και στην εργώτηση- αλλά και στο τι γίνεται και με τα αντιπλημμυρικά έργα, την αντισεισμική προστασία και πάει λέγοντας.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε. Συγγνώμη για την καθυστέρηση,

Κύριε Υπουργέ, να χωρίσουμε τις παρεμβάσεις που πρέπει να γίνουν σε άμεσα μέτρα. Βεβαίως κάποια από αυτά απαιτούν και κάποιον χρόνο. Είπατε πολύ σωστά για την παλαιά εθνική οδό.

Υπάρχουν και άλλα ζητήματα που μπαίνουν και στα ερωτήματα. Πρώτον, οι άμεσες παρεμβάσεις, οι πεζοδρομήσεις και τα λοιπά, τα οποία μπορούν να γίνουν. Εμείς λέμε ότι από τη στιγμή που οι δήμοι ή οι περιφέρειες δεν έχουν τη χρηματοδότηση, βεβαίως το κράτος θα πρέπει να χρηματοδοτήσει όλα αυτά τα έργα. Δεύτερον, η παράκαμψη. Έχω και σχετικά υπομνήματα και σχεδιαγράμματα με τις προτάσεις των κατοίκων και των φορέων της περιοχής, τα οποία και θα σας τα καταθέσω. Και όταν λέω παράκαμψη, εννοώ την παράκαμψη και τη σύνδεση της παλαιάς εθνικής με τη νέα εθνική οδό, παρακάμπτοντας, δηλαδή, την πόλη της Λάρισης, ούτως ώστε να έχουν διέξοδο, κυρίως, τα βαρέα οχήματα και όχι μόνο, προκειμένου να παρακάμπτουν την παλαιά εθνική οδό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Λαμπρούλη, ας κλείσουμε. Σας ευχαριστούμε. Έχουμε φτάσει στα έξι λεπτά. Έχουμε οκτώ ερωτήσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Είναι έργα τα οποία θα βοηθήσουν και, βεβαίως, θα ελαχιστοποιήσουν τους τεράστιους κινδύνους αλλά και τα ατυχήματα που συμβαίνουν στην περιοχή.

(Στο σημείο αυτό ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Γεώργιος Λαμπρούλης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Κύριε Αντιπρόεδρε, εγώ συμφωνώ απόλυτα μαζί σας.

Αυτό που μπορώ να κάνω από τη δική μου πλευρά, είναι να οχλήσω εγγράφως πια την περιφερειακή διοίκηση, που, δυστυχώς, έχει από το Σύνταγμα αλλά και από τον ειδικότερο νόμο την αυτοτέλειά της σε αυτόν τον τομέα, και με αφορμή τη δική σας επίκαιρη εργώτηση -και θα σας την κοινοποιήσω την όχληση- για να τους γνωστοποιήσω -αν και θα έπρεπε από μόνοι τους να έχουν ευαισθητοποιηθεί- το σημαντικό αυτό ζήτημα που διακιν-

δυνεύει ανθρώπινες ζωές.

Είναι προφανές και πρόδηλο αυτό το οποίο είπατε ότι πρώτα στην τάξη και προτεραιοποιημένα πρέπει να είναι τα δημόσια έργα, που αφορούν την ανθρώπινη ζωή και την πολιτική προστασία. Δεν έχει κανένα νόημα -και για αυτό είχε γίνει και η παρέμβαση μου τότε προς το Υπουργείο Εσωτερικών, για να γίνουν ιδιαίτερες διατάξεις προς αυτή την κατεύθυνση- να κάνουμε έργα βιτρίνας, όταν κάποια στιγμή μας λείπουν αντιπλημμυρικά έργα. Και μετά από ένα, δύο, τρία, πέντε, δέκα χρόνια έρχεται και καταστρέφεται όλος ο πολιτισμός που έχουμε δημιουργήσει και χάνουμε και ανθρώπινες ζωές, παρά το γεγονός ότι έχουμε φτιάξει έργα βιτρίνας, γιατί έχουμε απλώς και μόνο παραθεωρήσει τη βασική προτεραιότητα, που είναι τα έργα πολιτικής προστασίας.

Άρα στο συγκεκριμένο ζήτημα εμείς θα προβούμε και θα σας κοινοποιήσω -επαναλαμβάνω- την έγγραφη πρόσκλησή μας και παραίνεσή μας προς την περιφερειακή διοίκηση, για να περιλάβει επιτέλους αυτόν τον συγκεκριμένο κόμβο εκεί στις πρόνοιές της και να εκπονήσει μελέτη. Και στη συνέχεια εάν δεν έχει τα κονδύλια, να συνδράμουμε εμείς στην κατασκευή του υποδειγμένου από αυτούς έργου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε, τον κύριο Υπουργό και τον κ. Λαμπρούλη.

Προχωρούμε στην εικοστή πρώτη με αριθμό 1285/12-3-2018 επίκαιρη εργώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Λέσβου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Γεωργίου Πάλλη προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, με θέμα: «Νότια παράκαμψη Μυτιλήνης».

Ορίστε, κύριε Πάλλη, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μιλάμε για τη νότια παράκαμψη της Μυτιλήνης, ένα έργο που αποτελεί ένα σημαντικό συγκοινωνιακό έργο όχι μόνο για την πόλη της Μυτιλήνης αλλά για ολόκληρο το νησί. Είναι ο δρόμος, που από το αεροδρόμιο της Μυτιλήνης με επτά κόμβους παρακάμπτει όλη την πόλη και συνδέεται με τον οδικό άξονα, που οδηγεί προς το δυτικό μέρος του νησιού.

Το έργο αυτό είναι σημαντικό για όλο το νησί. Πέρα από την αναβάθμιση της πόλης μιλάμε για την πρόσβαση δέκα με δεκαπέντε λεπτά νωρίτερα στο Νοσοκομείο της Μυτιλήνης για τον κάθε ασθενή από το υπόλοιπο νησί, που θα έχει ανάγκη να φτάσει γρήγορα σε ένα νοσοκομείο που εξελίσσεται, σε ένα νοσοκομείο αναπτυσσόμενο, σε ένα πολύ καλό νοσοκομείο. Μιλάμε για την πρόσβαση σε μουσεία και σχολικά συγκροτήματα. Μιλάμε για την πρόσβαση των τουριστών δέκα, δεκαπέντε, είκοσι λεπτά νωρίτερα στον τελικό προορισμό που συνήθως δεν είναι η πόλη της Μυτιλήνης, αλλά περιοχές μία και μιάμιση ώρα δρόμο από την πόλη.

Είναι ένα έργο, του οποίου η συζήτηση ξεκίνησε από το 2002 και βρισκόμαστε σε μια κρίσιμη κατάσταση. Στις 7 Απριλίου 2018 λήγει η παράταση, σύμφωνα με απόφαση που είχε ληφθεί από τη Διεύθυνση Μελετών Έργων Οδοποιίας, προκειμένου να μην μπορεί να χτιστεί -να το πω έτσι απλά- πάνω στη χάραξη του έργου κάποια άλλη οικοδομή. Η μελέτη έχει καθυστερήσει πάρα πολύ. Έχουν καθυστερήσει οι συγκριτικοί πίνακες να αποσταλούν από την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου τα τελευταία τέσσερα χρόνια και ήταν μια δικαιολογία, προκειμένου να μην προχωρήσει ένα έργο.

Όμως αυτή τη στιγμή θέλουμε την έγκρισή τους από το Συμβούλιο Μελετών του Υπουργείου, προκειμένου να διασφαλίσουμε αυτό το έργο που, ένα έργο το οποίο σέρνεται εδώ και πάρα πολλά χρόνια. Θα σας πω ενδεικτικά κάποιους τίτλους από τοπικές εφημερίδες: 2006 «ΔΗΜΟΚΡΑΤΗΣ»: «Αδιαφορούν εσκεμμένα. Παρακάμπτουν την νότια παράκαμψη», Τον Απρίλιο του 2007 «Ρουσφέτια κατά της νότιας παράκαμψης», «Τα μικροσυμφέροντα κόλλησαν δύο μήνες τώρα την μελέτη», τον Μάιο του 2007 «θα γίνει επιτέλους η νότια παράκαμψη, υπέγραψε ο Γιώργος Σουφλιάς». Έχουμε φτάσει στο 2018 και τα ίδια μικροσυμφέροντα είναι αυτά που έχουν κολλήσει το έργο.

Περιμένουμε την απάντησή σας. Στη δευτερολογία μου θα συνεχίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ,

κύριε Πάλλη.

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πάλλη, σας ευχαριστώ πολύ για την ερώτηση. Γνωρίζετε πολύ καλά το θέμα, γιατί είστε ένας από τους σοβαρούς τοπικούς παράγοντες του νησιού. Σας δίνω και μια πληροφορία ότι επισκέπτομαι το πανέμορφο νησί σας και συνδέομαι με αυτό τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο.

Το έργο στο οποίο αναφέρεστε, είναι ένα έργο που έθιξε ευαίσθητες χορδές μικροσυμφερόντων, όπως τα αποκαλέσατε, μεγαλόσχημων όμως τοπικών παραγόντων. Πιθανόν αυτοί οι μεγαλόσχημοι τοπικοί παράγοντες να είχαν εκείνες τις προσβάσεις και να μπορούσαν προνομιακά να συνομιλούν με ανθρώπους, που τελικά να επηρεάζαν την άποψη και τις ενέργειες των υπηρεσιών στην περιφέρεια, έτσι ώστε η μελέτη που είναι αποκλειστική αρμοδιότητα -δυστυχώς- της περιφέρειας να καθυστερεί. Είναι αυτό που απήντησα πριν και προς τον Αντιπρόεδρο, τον κ. Λαμπρούλη, ότι από τον Κώδικα Δήμων και Περιφερειών αλλά και από το Σύνταγμα, προβλέπεται αποκλειστική αρμοδιότητα στον περιφερειάρχη, να εκπονεί μελέτες για περιφερειακές εθνικές οδούς β' τάξης και επαρχιακούς δρόμους.

Αρα, λοιπόν, εμείς δεν έχουμε καν τη δυνατότητα να μπούμε στη διαδικασία της μελέτης. Έχουμε όμως τη δυνατότητα, αφού ολοκληρωθεί η μελέτη, να μπορούμε στη συνέχεια να το εγκρίνουμε ως έργο, εφόσον μας έχει υποβληθεί αίτημα χρηματοδότησης, για να το προχωρήσουμε.

Δίνω και μία ειδήση προς εσάς, κύριε Βουλευτά, και προς τον λαό της Μυτιλήνης. Σήμερα που μιλάμε -το μεσημέρι νομίζω- συνεδριάζει το Συμβούλιο Δημοσίων Έργων. Στην ημερήσια διάταξη του, λοιπόν, είναι η έγκριση, ακριβώς, της μελέτης και του έργου, για να μπορέσουμε στη συνέχεια να το δημοπρατήσουμε και να πληρώσουμε τις απαλλοτριώσεις.

Γνωρίζετε ότι η βασική διαφοροποίηση στον ν.4412/2016 περί δημοσίων έργων αλλά και η στρατηγική που έχουμε εμείς ως Υπουργείο, είναι να πηγαίνει το έργο μαζί με τις απαλλοτριώσεις, έτσι ώστε να μην υπάρχει πρόσκομμα ή δικαιολογία από τον οποιονδήποτε εργολάβο ότι δεν μπορεί να προχωρήσει το έργο, διότι δεν έχει αγοραστεί, να το πω απλά για να καταλαβαίνει ο κόσμος, η λωρίδα γης, στην οποία πρέπει να εφαρμοστεί το έργο. Αρα πρέπει να γίνει η απαλλοτρίωση από πριν. Αυτό, λοιπόν, εγκρίνουμε σήμερα ως έργο στο Συμβούλιο Δημοσίων Έργων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ πολύ, για τη συνέχεια του λόγου μου να πάρω χρόνο και από τη δευτερολογία μου. Μάλλον δεν θα χρειαστεί καν να δευτερολογήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Βεβαίως, κύριε Υπουργέ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΥΡΑΓΑΝΗΣ (Υφυπουργός Υποδομών και Μεταφορών): Τι έγινε, λοιπόν, με την Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου; Κρατούσε επί χρόνια τη μελέτη αυτού του έργου για δικούς της λόγους. Εμείς μπορεί να έχουμε στο μυαλό μας χίλια δύο. Εκείνη -η περιφέρεια, δηλαδή- έχει τις δικές της αιτιάσεις. Πάντως είναι γεγονός ότι η μελέτη δεν ολοκληρώθηκε.

Σήμερα μας γνωστοποιείται ότι υπάρχει ολοκληρωμένη μελέτη. Πάντως οι υπηρεσίες μου γνωστοποιούν ότι δεν είναι σε επίπεδο εφαρμογής αλλά σε επίπεδο οριστικής μελέτης και θέλει ακόμη κάτι για να ολοκληρωθεί. Ούτε αυτό δεν έχουν ολοκληρώσει.

Είπαν, λοιπόν, ότι έχουν ολοκληρώσει το στάδιο της μελέτης σε επίπεδο οριστικής αλλά όχι σε επίπεδο εφαρμογής από τον Νοέμβριο του 2017 και το έδωσαν περαιτέρω προς το Υπουργείο, για να εκπονήσει το τελευταίο σκέλος και να το εγκρίνει το Συμβούλιο Δημοσίων Έργων. Έτσι, λοιπόν, καταναλώθηκε το μεγαλύτερο χρονικό διάστημα -το 95% του χρονικού διαστήματος- που είχε χορηγηθεί ως αναστολή εκδόσεως οικοδομικών αδειών σε αυτή τη λωρίδα γης, που πρέπει να απαλλοτριωθεί για να γίνει το έργο.

Δεν θέλω να πιστέψω ότι αναλώθηκε επίτηδες ο χρόνος αυτός,

από κάποιους τοπικούς παράγοντες που είχαν την προνομιακή συνομιλία με συγκεκριμένους ανθρώπους. Δεν θέλω να το πιστέψω! Όμως το γεγονός είναι ότι τελευταία στιγμή μάς δίνουν μια μελέτη, η οποία δεν είναι ολοκληρωμένη σε επίπεδο εφαρμογής, για να πάμε εμείς να κάνουμε τι;

Μέσα σε μία και δύο και τρεις ημέρες και έναν μήνα να κάνουμε μια διαδικασία σε επίπεδο εφαρμογής μελέτης και εγκρίσεως απαλλοτριώσεων και εξευρέσεως κονδυλίων, γιατί λήγει η παράταση αναστολής των αδειών.

Σας δίνω, λοιπόν, την πληροφορία ότι κάνουμε όλες τις αναγκαίες προσπάθειες -δεν θέλω να πω περισσότερα από το Βήμα- με το ΥΠΕΚΑ συνεργιστικά για να πετύχουμε με οποιοδήποτε τρόπο την περαιτέρω παράταση αυτής ακριβώς της αναστολής οικοδομικών αδειών. Το έργο της νοτίου παρακάμψης θα γίνει θέλοντας να δώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πάλλη, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, λίγα πράγματα θα πω. Αφού ενημερώσουμε -ο Υπουργός το γνωρίζει- ότι μέχρι τώρα έχει πληρωθεί πάνω από 1 εκατομμύριο ευρώ για τη συγκεκριμένη μελέτη, ότι υπολείπεται ένα πολύ μικρό ποσό και ότι η πρόθεση κάποιων είναι να τσαλακώσουν το 1 εκατομμύριο ευρώ και να το πετάξουν στο καλάθι των αχρήστων -αυτή είναι η πρόθεση εδώ και δεκαπέντε, είκοσι χρόνια τελικά-, θέλω να συμπληρώσω δύο πράγματα.

Η σημαντικότητα μιας τέτοιας μελέτης δεν αφορά μόνο όλα αυτά που είπαμε πριν, αλλά αφορά και ένα κομμάτι που έχει γίνει στη μελέτη για την αντιπλημμυρική προστασία της πόλης. Είναι ένας δακτύλιος πάνω από την πόλη. Είναι ένα θέμα, γιατί πλημμυρικά φαινόμενα έχουμε στο νησί μας τα τελευταία χρόνια.

Εγώ θέλω να κρατήσω τη δέσμευση του Υπουργείου ότι η μελέτη θα ολοκληρωθεί, θα προχωρήσουν οι συγκριτικοί πίνακες και ότι αυτό το έργο θα γίνει, γιατί το αξίζει όλο το νησί.

Θα κλείσω, αφού καταθέσω στα Πρακτικά το ιστορικό της μελέτης, για να μπορείτε εσείς αλλά και το Κοινοβούλιο, να έχετε μια σαφέστατη εικόνα, για το πώς μια μελέτη που ξεκίνησε από τις 300.000 ευρώ έφτασε στο 1,5 εκατομμύριο ευρώ τα προηγούμενα χρόνια και πώς έκαναν δημόσια έργα ή μάλλον μελέτες και ούτε ολοκληρωμένες, όπως είπατε πολύ σωστά.

Θα συμπληρώσω λέγοντας το εξής. Είναι ένα έργο παλιό, ένα έργο από αυτά που δεν ξέρω πόσο πια έχουν μείνει στο Υπουργείο σας ως μελέτες που έτρεχαν από το Υπουργείο και η χρηματοδότηση υπήρχε στο Υπουργείο για την ολοκλήρωση των μελετών. Εξετάστε την ολοκλήρωση της οριστικής μελέτης, για να μπορέσει να ενταχθεί το έργο το συντομότερο δυνατόν.

Εγώ θα σας έλεγα ότι ίσως θα έπρεπε να το δούμε και ως ένα έργο μέγιστης σημασίας, ούτως ώστε να μπορέσει να ενταχθεί σε κάποια προγράμματα όσο πιο γρήγορα γίνεται, να δει ο τόπος να υλοποιείται αυτό το έργο, για να μπορέσουμε να συμπληρώσουμε όλα αυτά που τούτη η Κυβέρνηση έχει κάνει στη Λέσβο, στη Μυτιλήνη με δεκάδες εκατομμύρια -και το λέω έτσι ως έχει- στο πλαίσιο της αστικής ανάπτυξης, της ανάπτυξης του λιμανιού, των συνολικών έργων, που θα είναι κρίμα να μην κουμπώσουν με την ανάσα της πόλης αλλά και την πρόσβαση όλου του νησιού πολύ γρηγορότερα σε νοσοκομεία αεροδρόμια και λιμάνια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Πάλλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Πάλλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής κ. Δημήτριος -Γεώργιος Καρράς- ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό για το χρονικό διάστημα από 11 Απριλίου έως 15 Απριλίου 2018. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε την ζητηθείσα άδεια.

Επίσης έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής

Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής με τίτλο: «Ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/1794 και άλλες διατάξεις».

Προχωρούμε στις επόμενες επίκαιρες ερωτήσεις, στις οποίες θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Αναστάσιος Πετρόπουλος.

Θα συζητηθεί η πρώτη με αριθμό 1391/26-3-2018 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Πιερίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αστέρη Καστόρη προς τον Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης με θέμα «Ένταξη ανιάτων παθήσεων στον ενιαίο πίνακα προσδιορισμού ποσοστού αναπηρίας».

Παρακαλώ, κύριε Καστόρη, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΚΑΣΤΟΡΗΣ: Αγαπητέ Υπουργέ, με την πρόσφατη δημοσίευση σε ΦΕΚ της 4591/27-12-2017 κοινής υπουργικής απόφασης του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και του Υπουργείου Οικονομικών αναθεωρήθηκε ο ενιαίος πίνακας προσδιορισμού ποσοστού αναπηρίας. Στον πίνακα, όπως γνωρίζουμε, καθορίζονται τα ποσοστά αναπηρίας που συνεπάγεται κάθε πάθηση ή βλάβη, σωματική ή ψυχική ή πνευματική εξασθένιση ή συνδυασμένη εμφάνιση τέτοιων παθήσεων ή βλαβών ή εξασθενήσεων καθώς και οι υποτροπές αυτών.

Η αναθεώρηση του ενιαίου πίνακα ανακούφισε πολλούς ανθρώπους με αναπηρία και τις οικογένειές τους, καθώς σε αυτόν εντάχθηκαν πολλές ασθένειες που έλειπαν και καθορίστηκε στο ορθότερο, με βάση τεκμηριωμένα επιστημονικά δεδομένα, το ποσοστό απόδοσης βαθμού αναπηρίας.

Ωστόσο η δημοσίευση του αναθεωρημένου πίνακα, συνοδεύτηκε από ανησυχίες και προβληματισμό από ορισμένες συλλογικότητες ασθενών, όπως είναι στην περίπτωση της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Ατόμων με Σκλήρυνση κατά Πλάκας. Ζητήματα, επίσης, προκύπτουν από τη μη συμπερίληψη του συνδρόμου RETT, το οποίο αποτελεί μια περίπλοκη γενετική νευρολογική διαταραχή, φυλοσχετιζόμενη με τα θήλεα, επηρεάζει την επικοινωνία και τις κινήσεις του σώματος και συνδέεται με βαριά νοητική υστέρηση και κινητική αναπηρία. Επίσης δεν συμπεριλαμβάνεται το σύνδρομο Williams, το οποίο είναι μια αυτοσωματική επικρατής γενετική διαταραχή, που περιλαμβάνει περιφερειακή πνευμονική αορτική στένωση, χαρακτηριστικό πρόσωπο, διανοητική καθυστέρηση, χαρακτηριστική οδοντική δυσμορφία και παιδική υπερ-ασεστιναιμία.

Επιπρόσθετα στον αναθεωρημένο αυτόν πίνακα, δεν γίνεται αναφορά στις βλεννοπολυσακχαριδώσεις, οι οποίες αποτελούν μια ετερογενή οικογένεια από σπάνιες γενετικές διαταραχές λυσοσωματικής αποθήκευσης και οδηγούν σε σοβαρή νοσηρότητα και μειωμένο προσδόκιμο ζωής.

Τέλος, καταφθάνουν σποραδικά καταγγελίες ασθενών, οι οποίοι αναφέρουν πως τα κέντρα πιστοποίησης αναπηρίας, τα γνωστά μας ΚΕΠΑ, λειτουργούν ως δημοσιονομικές επιτροπές με στόχο τη στοχευμένη περικοπή επιδομάτων και όχι ως κέντρα για τη γνωμάτευση της αναπηρίας.

Με βάση τα παραπάνω σας ερωτώ: Τι μέτρα προτίθεται να πάρει το Υπουργείο, να πάρετε εσείς, ώστε να αποκατασταθεί η άνιση μεταχείριση, που προκύπτει από την αναθεώρηση αυτού του ενιαίου πίνακα, για τις συγκεκριμένες ομάδες ασθενών που αντιμετωπίζουν σοβαρές και ανιάτες παθήσεις, όπως ενδεικτικά αυτές που ανέφερα νωρίτερα;

Επίσης τι μέτρα προτίθεται να πάρει το Υπουργείο, με στόχο την τήρηση της προβλεπόμενης λειτουργίας των ΚΕΠΑ, ώστε οι πολίτες να αισθάνονται ότι λαμβάνονται υπ' όψιν με ορθό τρόπο τα ιατρικά τους προβλήματα και δεν αδικούνται;

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Καστόρη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για την απάντησή σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πολύ.

Θέτετε ένα πολύ ευαίσθητο θέμα και η Κυβέρνηση το έχει χειριστεί με την ευαισθησία που κι εσείς το θέτετε, κύριε συνάδελφε. Είναι θέμα που δεν τελειώνει και δεν τελειώνει για εμάς, κύριε Καστόρη. Τον Γενάρη εκδώσαμε δύο κοινές υπουργικές αποφάσεις. Η πρώτη εκδόθηκε με τον Υπουργό Οικονομικών, που αφορά την τροποποίηση του ενιαίου πίνακα ποσοστού αναπηρίας και τροποποιεί την αναπηρία επί το θετικότερο.

Η δεύτερη υπουργική απόφαση αφορά την αναθεώρηση στον πίνακα παθήσεων, για τις οποίες η διάρκεια αναπηρίας των ασφαλισμένων καθορίζεται επ' αόριστον. Τριπλασιάσαμε τον αριθμό αυτών των παθήσεων από σαράντα τρεις, που ήταν στο σχετικό πίνακα σε εκατόν τριάντα. Έτσι, λοιπόν, αποφεύγουμε την αναμονή πασχόντων ατόμων σε μια διαδικασία επανεξέτασης κάθε τόσο και λιγάκι. Επ' αόριστον από σαράντα τρεις πήγαν εκατόν τριάντα.

Αποφασίσαμε ο ενιαίος πίνακας προσδιορισμού ποσοστού αναπηρίας, να αναθεωρείται κάθε φορά που θα χρειάζεται να αναθεωρείται, καθώς είναι συνδεδεμένη η σχετική διαδικασία με την αναθεώρηση του ενιαίου πίνακα προσδιορισμού ποσοστού αναπηρίας, συνδεδεμένο με το Διεθνές Σύστημα Στατιστικής Ταξινόμησης των Νόσων και των Σχετικών Προβλημάτων Υγείας το ICD10, και σε κάθε περίπτωση επικαιροποιούμε τη σχετική λίστα με βάση τα νέα δεδομένα και την επανεξέταση των θεμάτων. Ήδη το κάναμε πολύ σύντομα από την ημέρα που είχαμε βγάλει τον πίνακα, προσθέτοντας στις παθήσεις αυτές την πάθηση της σκλήρυνσης κατά πλάκας, μετά από αίτημα των ενδιαφερομένων, που ποτέ δεν υπαγόταν η πάθηση αυτή στα νοσήματα, που έχουν πάγια ένταξη στον σχετικό πίνακα.

Το εντάξαμε τώρα και άμεσα θα εντάξουμε και άλλες παθήσεις, όπως οι επιμολύνσεις με απότοκα λοιμώδη νοσήματα, με επίκτητη ανοσοποιητική ανεπάρκεια τρίτου σταδίου, οι βιοπαθήσεις, η πνευμονική υπέρταση σοβαρού βαθμού, η μεταμόσχευση πνεύμονα, τα γενετικά σύνδρομα χρωμοσωμάτος που ανήκουν στο φάσμα του αυτισμού, η παρεγκεφαλική αμφιβληστροειδική αιματοαγγειοβλαστωμάτωση και παθήσεις τέτοιες που ποτέ δεν σκέφτηκα κανείς να τις εντάξει στον σχετικό πίνακα. Τις εντάσσουμε και σύντομα θα γίνει η σχετική σύγκλιση της αρμόδιας ειδικής επιστημονικής επιτροπής για να τα θέσουμε και αυτά.

Όλα όσα μου είπατε τα έχουμε εντάξει. Είναι υποσύνολα, ειδικότερα στις περιπτώσεις παθήσεων που εντάσσονται ήδη στον σχετικό πίνακα. Δηλαδή το σύνδρομο Γουίλιαμς-Μπιούρεν περιλαμβάνεται ρητά και το σύνδρομο Ρεττ υπάρχει στις διαταραχές του αυτιστικού φάσματος και υπάρχει ρητή αναφορά στον αντίστοιχο σχετικό φάκελο του ασθενούς με αυτισμό. Εντάσσεται σ' αυτή την περίπτωση.

Οι βλεννοπολυσακχαριδώσεις περιλαμβάνονται στα ενδογενή μεταβολικά νοσήματα των σπανίων παθήσεων, για τις οποίες θα εκδοθεί σύντομα και σχετική υπουργική απόφαση. Έχουμε υπ' όψιν, δηλαδή, σε κάθε περίπτωση τέτοιου είδους παθήσεις, τις οποίες χρειάζεται να εντάξουμε αμέσως μετά από γνωμοδότηση της ειδικής επιστημονικής επιτροπής.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Κύριε Καστόρη, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΚΑΣΤΟΡΗΣ: Περιμένω και μία απάντηση για τα ΚΕΠΑ, για τη λειτουργία τους, αλλά θα ήθελα να προσθέσω κάτι ακόμα, κύριε Υπουργέ.

Θα ήθελα να θέσω το θέμα, που έχει να κάνει με τα παιδιά με αυτισμό. Το τελευταίο διάστημα γίναμε ως Βουλευτές αποδέκτες υπομνημάτων -υπήρξαν και δημοσιεύματα γι' αυτό στον Τύπο- σχετικά με την κατάργηση των επιδομάτων αναπηρίας παιδιών με αυτισμό λόγω του νέου τρόπου προσδιορισμού της αναπηρίας και μέσω της μείωσης του κατώτατου ποσοστού στο 50% από 67% που ήταν.

Πιο συγκεκριμένα προβλέπεται ως κατώτατο ποσοστό απόδοσης για διαταραχές του αυτιστικού φάσματος το 50%, γεγονός που δεν αποδίδει επίδομα αναπηρίας, καθώς αυτό δίνεται σε αναπηρίες άνω του 67%.

Θα μπορούσατε να μας ενημερώσετε, για το τι ισχύει ακριβώς και τι προβλέπει ο σχεδιασμός της υπηρεσίας του Υπουργείου

για επιδόματα αναπηρίας παιδιών με αυτισμό;

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ. Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ως προς το τελευταίο θέμα του επιδόματος που είπατε, κύριε συνάδελφε, η επιτροπή δεν δέχθηκε την καταβολή επιδόματος. Θα επιμείνουμε σ' αυτό. Είναι ένα ζήτημα, που πάντα πρέπει να διαχειριζόμαστε με γνώμη της ειδικής επιτροπής. Δεν παραιτούμαστε από την επιδίωξη να χορηγηθεί, όμως πρέπει να πειστούμε κι εμείς και να πειστεί και η επιτροπή γι' αυτή τη σχετική ρύθμιση, που πιστεύω ότι θα πετύχουμε για τα άτομα αυτά.

Ειδικότερα, όμως, πρέπει να πω ότι το 2012, λάμβανε επίδομα αναπηρίας άνω του 67% το 68,3% των αιτούντων. Σήμερα έχουμε πια μια καλύτερη αντιμετώπιση. Το 2017 παίρνει το 81% των αιτούντων. Παρά τα όσα λέγονται, δεν υπάρχει από τη δική μας πολιτική σκοπιά, διάθεση μείωσης των περιπτώσεων ατόμων που πάσχουν από αναπηρία. Επαναλαμβάνω ότι το 2012, ελάμβανε το 68,3% των αιτούντων για αναπηρία άνω του 67% και το 2017 ελάμβανε πια το 81%.

Παρά τα όσα λέγονται, εμείς δείχνουμε στην πράξη ευαισθησία και οι επιτροπές εξέτασης αναπηρίας είναι πιο ευαίσθητες, ώστε να βλέπουν με πιο θετική ματιά, για τους πάσχοντες, τα σχετικά αιτήματα αναπηρίας. Βεβαίως το ζήτημα έχει να κάνει και με τις ιατρικές γνωμοδοτήσεις, γνωματεύσεις και την επιστημονικότητα της επιτροπής, την οποία εμείς θεωρούμε επαρκή, όμως η πολιτική μας σκοπιά είναι δεδομένη και αποδεικνύεται ότι έχει έμπρακτο αποτέλεσμα, από το γεγονός ότι πολύ περισσότεροι είναι εκείνοι που απολαμβάνουν των ευεργετημάτων της αναπηρίας όμως με τρόπο ορθό όχι πλασματικό.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα πέντε μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 4^ο Γυμνάσιο Σταυρούπολης Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακολουθείτε τη διαδικασία των επίκαιρων ερωτήσεων. Είναι ερωτήσεις που κάνουν οι Βουλευτές προς τους Υπουργούς για διάφορα θέματα που απασχολούν τις περιφέρειες, την κοινωνία και το κοινοβουλευτικό έργο.

Προχωρούμε στην τρίτη με αριθμό 1406/27-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης με θέμα: «Χειροτέρευση των όρων απόδοσης της ασφάλισης του ΕΦΚΑ προς τους ασφαλισμένους».

Αγαπητέ συνάδελφε, κύριε Κατσώτη, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, η ερώτηση έχει το ιστορικό για την απόδοση της ασφάλισης, όπως καταγράφεται από το 2001.

Αρχίζοντας από το 2011 -για συντομία χρόνου- διαφοροποιήθηκε το καθεστώς ηλεκτρονικής υποβολής ΑΠΔ για ορισμένες κατηγορίες εργοδοτών. Υπάρχουν τα γενικά έγγραφα της Διεύθυνσης Ασφάλισης Εσόδων του ΙΚΑ. Δεν τα διαβάζω για λόγους συντομίας.

Πιο συγκεκριμένα σε εργοδότες που είτε είχαν μεγάλη οφειλή είτε ελέγχονταν για εικονική απασχόληση προσωπικού, αφαιρέθηκε η δυνατότητα ηλεκτρονικής υποβολής ΑΠΔ, την οποία πρέπει πλέον να υποβάλουν στο υποκατάστημα του ΙΚΑ που τους ελέγχει, προσκομίζοντας μαζί πρώτον, τα στοιχεία απασχόλησης των εργαζομένων -προσλήψεις, συμβάσεις, πίνακες προσωπικού, αποδείξεις μισθοδοσίας, δηλώσεις φόρου μισθωτών υπηρεσιών- και δεύτερον τα φορολογικά στοιχεία -έντυπα Ε1, Ε2, Ε3, Ε9, πε-

ριουσιακή κατάσταση- της επιχείρησης και των νόμιμων υπευθύνων της.

Το υποκατάστημα του ΙΚΑ αφού έκανε έλεγχο και εφόσον διαπίστωνε ότι υπάρχει πραγματική απασχόληση προσωπικού, καταχωρούσε ηλεκτρονικά τις ΑΠΔ, βεβαίωνε τις αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές συντάσσοντας πράξη επιβολής εισφορών, την οποία κοινοποιούσε στον εργοδότη. Μετά την παραλαβή της πράξης επιβολής εισφορών από τον εργοδότη, μπορούσαν οι εργαζόμενοι, ανεξάρτητα από την εξόφληση ή τη ρύθμιση της, να χρησιμοποιήσουν τον χρόνο ασφάλισης τους.

Όμως, κύριε Υπουργέ, με το Μ8/73253 έγγραφο του τμήματος εισπραξης ασφαλιστικών εισφορών της διοίκησης ΕΦΚΑ από 15-01-2018 τα παραπάνω ανατρέπονται εντελώς. Για να παραληφθεί η ΑΠΔ μιας επιχείρησης που έχει οφειλές και δεν έχει υπαχθεί σε καθεστώς ρύθμισης, εισάγεται και μια επιπλέον προϋπόθεση. Να καταβάλει τις ασφαλιστικές εισφορές του τελευταίου μήνα απασχόλησης. Αν δεν το κάνει, το υποκατάστημα του ΙΚΑ δεν θα δέχεται ούτε να παραλάβει προς έλεγχο τις ΑΠΔ.

Άμεση συνέπεια είναι οι εργαζόμενοι της επιχείρησης, να παραμένουν ανασφάλιστοι μέχρι να αποφασίσει ο εργοδότης να καταβάλει τις εισφορές. Δηλαδή τιμωρείται τον εργαζόμενο. Επιπλέον οι εργοδότες δεν έχουν να αντιμετωπίσουν κανενός είδους πρόστιμο ανεξάρτητα από τον χρόνο υποβολής της ΑΠΔ.

Σας ρωτάμε, λοιπόν, αν προτίθεστε να επαναφέρετε άμεσα αυτό που ίσχυε μέχρι σήμερα, δηλαδή με την υποβολή της ΑΠΔ να εξασφαλίζεται συνολικά η ασφάλιση των εργαζομένων, καθώς και οι όποιες παροχές και να μη μεταφέρεται η ευθύνη στους ίδιους, επειδή ο εργοδότης δεν καταβάλλει τις εισφορές.

Επίσης να ακυρώσει άμεσα το επίμαχο έγγραφο, το οποίο με προκλητικό τρόπο, ουσιαστικά, απαλλάσσει τους εργοδότες και τιμωρεί τους εργαζόμενους, αφήνοντάς τους ανασφάλιστους. Περιμένουμε την απάντησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε τον κ. Κατσώτη.

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Κατσώτη, νομίζω ότι θα συμφωνήσετε, αν μελετήσατε καλύτερα το σχετικό θέμα ότι η ρύθμιση αυτή, αποβλέπει στην καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων εργαζομένων, κυρίως, και διευκολύνει τη διαδικασία εισπραξης οφειλών από την πλευρά των εργοδοτών. Θα το δείτε. Θα σας εξηγήσω τώρα ποια είναι η δική μας επιδίωξη.

Μέχρι τώρα παίρνοντας αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία και αυτή την κανονιστική ρύθμιση από την εγκυκλιό μας, αν ο εργοδότης όφειλε εισφορές ή δεν γίνονταν δεκτές οι ΑΠΔ από το σύστημα, συνέβαινε το καινοφανές, ο εργοδότης να χρωστά και εν συνεχεία εμπράκτως να απαλλάσσεται από την υποχρέωση καταβολής εισφορών για τους εργαζομένους του, αφού το σύστημα δεν δέχονταν την ΑΠΔ. Έτσι μέναν οι άνθρωποι ακάλυπτοι και ανασφάλιστοι, χωρίς να φταίνε.

Αυτό που κάναμε τώρα και με αφορμή τη διαδικασία του εξωδικαστικού συμβιβασμού, είναι να δεχόμαστε τις ΑΠΔ, ακόμα κι αν όφειλε ο εργοδότης και να ρυθμίζει τις οφειλές του στο σύστημα.

Επομένως μόνο θετικά θα περίμενα να δείτε ότι έχει η σχετική ρύθμιση. Διότι σκοπός μας ήταν ένας, να υπάρχει ενιαία ρύθμιση και διαχείριση από όλα τα συστήματα του ΕΦΚΑ για κάθε περίπτωση οφειλής, να δοθεί η δυνατότητα ένταξης του συνόλου των οφειλετών στον εξωδικαστικό μηχανισμό ρύθμισης οφειλών.

Νομίζω ότι κι εσάς θα πρέπει να σας ενδιαφέρει αυτό, γι' αυτούς που όλα αυτά τα χρόνια μπήκαν σ' αυτή την παγίδα της κρίσης και δεν μπορούσαν να ανταποκριθούν σε βασικές υποχρεώσεις, διότι όπως έχω ξαναπεί, οι εισφορές των ελεύθερων επαγγελματιών ήταν πάρα πολύ υψηλές. Αυτή τη στιγμή ενώ ήταν το 27% στα 200 ευρώ περίπου κατά μέσον όρο η εισφορά, έχει φτάσει στο 70% και πάνω από 70%. Νομίζω ο μέσος όρος είναι στο 80% για εκείνους τους ελεύθερους επαγγελματίες που καταβάλλουν μέχρι 200 ευρώ.

Επίσης επιτυγχάνεται μ' αυτή τη ρύθμιση, να αποκατασταθούν τα δικαιώματα των απασχολούμενων, γιατί στερούνταν τη δυνα-

τότητα, όπως ξέρετε, να πάνε στον ΟΑΕΔ, γιατί δεν είχαν λυμένη τη σχέση εργασίας. Ήταν ανασφάλιστοι, δεν είχαν υπηρεσίες υγείας και φαρμακευτικής περίθαλψης. Την έχουν, γιατί έχουν και ασφαλιστική ικανότητα μ' αυτόν τον τρόπο.

Βελτιώνεται η δυνατότητα είσπραξης των ασφαλιστικών εισφορών μέσω των ΑΠΔ, που είναι πια μια διαδικασία για όλους ακόμα και για τους ναυτικούς και πραγματοποιείται πιο εύκολα ο έλεγχος για την απεικόνιση της ορθής ασφαλιστικής ιστορίας, προκειμένου επιτέλους να έχουμε μια πλήρη εικόνα της ασφαλιστικής ιστορίας κάθε ασφαλισμένου, για να βγάζουμε γρήγορα τις συντάξεις.

Αυτή ήταν η δική μας επιδίωξη και νομίζω επιτυγχάνεται. Δεν ξέρω γιατί εσείς ενίσταστε σ' αυτή τη ρύθμιση. Αν θέλετε και ειδικότερα να σας το εξηγήσω, για να αξιοποιηθεί αυτή η δυνατότητα. Είναι δυνατότητα θετική για όλους. Δεν είναι αρνητική, όπως εσείς υπονοείτε στην ερώτησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ τον Υπουργό.

Κύριε Κατσώτη, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι δεν έχετε υπ' όψιν σας το συγκεκριμένο έγγραφο που σας διάβασα. Το έγγραφο αυτό έχει, ακριβώς, το αντίθετο αποτέλεσμα απ' αυτό που λέτε. Το έγγραφο αυτό με το οποίο η διοίκηση του ΕΦΚΑ καλεί τα υποκαταστήματά του να συμμορφωθούν, λέει ότι αν δεν καταβάλλει ασφαλιστικές εισφορές τον τελευταίο μήνα απασχόλησης, δεν έχει καμμία ασφάλιση ο εργαζόμενος.

Πείτε μου, ο εργαζόμενος θα τιμωρείται; Ρίχνετε την ευθύνη στον αδύναμο κρίκο; Μπορεί ο εργαζόμενος να πάει να απαιτήσει ή να πάει να κάνει την καταγγελία στον ΕΦΚΑ; Και να την κάνει, αν δεν δώσει τις εισφορές ο εργοδότης, δεν θα έχει ασφάλιση, κύριε Υπουργέ. Λέτε το αντίθετο απ' αυτό που λέει το έγγραφο σήμερα.

Εμείς σας καλούμε, να δείτε το έγγραφο καλύτερα απ' ό,τι σας λέει ο συνεργάτης σας τώρα και να το διορθώσετε. Γιατί έχουμε πάρα πολλούς εργαζόμενους, που μετά απ' αυτό το έγγραφο είναι ανασφάλιστοι, δεν έχουν δικαίωμα στην υγεία, στο φάρμακο και θα έχουν και σοβαρό πρόβλημα στη σύνταξή τους, γιατί δεν μετρούν οι ασφαλιστικές ημέρες, αφού δεν γίνεται αποδεκτή ή δεν παραλαμβάνεται για έλεγχο η ΑΠΔ, προκειμένου να βεβαιώσει το κατάστημα ότι όντως ο εργαζόμενος απασχολείται τόσες ημέρες, τόσους μήνες, με τόσο μισθό και τόσες ασφαλιστικές εισφορές.

Το έγγραφο, λοιπόν, αυτό έχει το αντίθετο αποτέλεσμα απ' αυτό που είπατε, κύριε Υπουργέ, κι εμείς αυτό θέλουμε, αυτό που είπατε, να μην έχει την ευθύνη ο εργαζόμενος, να πιστοποιείται, να βεβαιώνονται από τον ΕΦΚΑ οι ασφαλιστικές ημέρες με την ΑΠΔ και να αναζητούνται οι εισφορές από τον εργοδότη, όπως γινόταν μέχρι τώρα. Χρόνια τώρα γινόταν αυτό το πράγμα, κύριε Υπουργέ.

Το αλλάζετε τώρα και βάζετε την συνευθύνη στον ασφαλισμένο, τον αφήνετε ανασφάλιστο και είναι βούτυρο στο ψωμί κάθε εργοδότη, να μην πληρώνει τον τελευταίο μήνα και να έχει ανασφάλιστους εργαζόμενους.

Θα έχει τραγικές συνέπειες για πολύ κόσμο. Γι' αυτό σας ζητάμε να αλλάξετε το έγγραφο, με την ευθύνη στην επιχείρηση να ασφαλίζει τον εργαζόμενο και να μην υπάρχει ευθύνη στον εργαζόμενο για να μείνει ανασφάλιστος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Κατσώτη.

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Κατσώτη, καταλαβαίνω ότι πρέπει να το συζητήσουμε το θέμα εκ του σύνεγγυς, για να κατανοήσετε τον τρόπο που λειτουργεί αυτό που εμείς θεσμοθετήσαμε, με την κανονιστική μου πρωτοβουλία, διότι εκείνο που συμβαίνει, είναι να εισπράττουμε με τις ΑΠΔ που χορηγούνται, όταν ο εργοδότης καταβάλλει την τελευταία, προηγούμενη, τουλάχιστον οφειλή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Και εάν δεν το κάνει;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θα σας πω τι γίνεται αν δεν το κάνει.

Αυτό που συνέβαινε μέχρι τώρα, είναι να πρέπει να καταβάλει το σύνολο των οφειλών, αλλιώς το σύστημα δεν ελάμβανε ΑΠΔ, άρα δεν εισέπραττε. Γιατί χωρίς ΑΠΔ δεν εισπράττεται η εισφορά για τον εργαζόμενο. Δεν εισπράττεται. Αυτή είναι η θεσμοθετημένη διαδικασία. Χωρίς ΑΠΔ δεν εισπράττεται τίποτα.

Άρα αυτό που λέτε να αποτρέψουμε, δεν το αποτρέπαμε πριν. Τώρα το αποτρέπουμε, με τη δυνατότητα που παρέχεται να βγει ΑΠΔ. Η μη πληρωμή της ΑΠΔ πάντα εμπεριέχει όλους τους κινδύνους κατά τον Κώδικα Εισπράξεων Δημοσίων Εσόδων, για εκείνον που δεν πληρώνει.

Δεν κατήργησε ο νόμος τις υποχρεώσεις του εργοδότη. Όμως αν υποθέσουμε ότι μια επιχείρηση οφείλει 100.000 ευρώ παλιές οφειλές, θα έπρεπε σε δώδεκα δόσεις -γιατί είναι αυτή η πάγια ρύθμιση- να δίνει κοντά στα 8.333 ευρώ τον μήνα. Τώρα μπορεί να καταβάλει την προηγούμενη δόση. Και αν κάνει κανείς μια αναλογία, περίπου, η προηγούμενη μηνιαία οφειλή θα ήταν 3.000 ευρώ. Μπορεί να καταβάλει, λοιπόν, αυτή την οφειλή και μπορεί να εκδίδει ΑΠΔ για τους εργαζόμενους.

Αυτό γίνεται, επιδιώκοντας να φέρουμε μια ισορροπία σε καλούς επιχειρηματίες, φυσικά και φαίνεται αυτό, διότι ο κακόπιστος δεν θα γλιτώσει τίποτα. Θα διωχθεί μέσα από το σύστημα, όπως πάντα συμβαίνει. Όμως το ζήτημά μας είναι να δεχτούμε ότι -όπως λέγατε κι εσείς- η κρίση κατέστρεψε τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα, τους μικρομεσαίους, τα μικρομάγαζα και πρέπει να νοιαστούμε γι' αυτό. Πώς εννοούμε να το κάνουμε;

Εμείς λέμε ότι αυτός είναι ένας τρόπος, να διαχειριστούμε καλύτερα τις ολέθριες συνέπειες αυτής της κρίσης για τον μικρομεσαίο. Καταστράφηκαν τα μαγαζιά, έκλεισαν. Είναι γεμάτοι οφειλές και έχουν πέσει στον στραγγαλισμό όλοι αυτοί οι άνθρωποι.

Λέμε να δώσουμε, λοιπόν, αυτή τη δυνατότητα -και αυτό κάναμε- και οι εργαζόμενοι να μπορούν να έχουν κάλυψη ασφαλιστική και ο ίδιος ο εργοδότης με έναν τρόπο που τον διευκολύνει, να ενταχθεί στον εξωδικαστικό συμβιβασμό, με τη συγκέντρωση όλων των οφειλών να μπορεί να εξυγιανθεί και να μπορεί να έρθει σε μια καλύτερη κατάσταση.

Νομίζω ότι αυτή τη ρύθμιση την έχει υιοθετήσει το σύνολο της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας. Νομίζω ότι οι μικρομεσαίοι το έχουν δεχθεί, αλλά και οι εργαζόμενοι, πάλι, ωφελούνται, γιατί είχαμε το σύστημα που ίσχυε πάγια, δηλαδή οι εργοδότες δεν έλυναν τη σύμβαση εργασίας με τον εργαζόμενο, αλλά τον είχαν εκεί πέρα όμηρο και χωρίς ασφάλιση. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα ο καθένας, ο καμένος, να κάθεται εκεί να δει πότε θα πληρωθεί. Παρακαλούσαν να τους απολύσουν πολλές φορές, για να πάρουν επίδομα ανεργίας. Την ξέρετε την κατάσταση. Τους κρατούσαν όμηρους. Ούτε τους απέλυαν ούτε τους πλήρωναν και έτσι συνεχιζόταν μια κατάσταση.

Υπάρχουν παρά πολλά προβλήματα στην αγορά, που πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Νομίζω ότι αυτή η ρύθμιση, οδηγεί προς μια θετική κατεύθυνση τη λύση. Δεν αντιστρατεύεται πάντως τις πάγιες επιδιώξεις μας, να προστατεύσουμε καλύτερα τα εργατικά δικαιώματα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να πω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Παρακαλώ, κύριε Κατσώτη. Είναι ένα ευαίσθητο ζήτημα. Θα σας παρακαλούσα όμως να είστε σύντομος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Η ερώτηση γίνεται, για να μπορεί να αντιμετωπιστεί το θέμα και σας ρωτώ και πάλι, αν τον τελευταίο μήνα δεν πληρώσει ο εργοδότης, ποιες θα είναι οι συνέπειες για τον εργαζόμενο; Αυτό δεν το απαντήσατε.

Επίσης γιατί το σύστημα να μη δέχεται την ΑΠΔ και μετά από εκεί και πέρα ο ΕΦΚΑ να κάνει αυτό που έκανε πάντα ο οποιοσδήποτε ασφαλιστικός φορέας, να διεκδικήσει τις ασφαλιστικές

εισφορές από την επιχείρηση για τον εργαζόμενο που απασχόλησε;

Είναι ζητήματα αυτά, κύριε Υπουργέ, που πάντα το εργατικό κίνημα τα έβαζε μπροστά, για να μπορεί να διασφαλίσει ο εργαζόμενος την ασφάλισή του. Εσείς σήμερα με αυτό το έγγραφο, σας λέω, πετυχαίνετε το αντίθετο. Οι μικρομεσαίοι δεν μπορεί να μην ασφαλίζουν τους εργαζόμενους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Κατώτη, ευχαριστούμε πολύ.

Νομίζω ότι το έχει κατανοήσει ο Υπουργός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Μπορεί να υπάρξει αυτό που λέτε, να υπάρξουν οι ρυθμίσεις των δόσεων, αλλά πέρα από εκεί θα πρέπει να διασφαλιστεί η ασφάλιση των εργαζομένων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Κατώτη, εγώ δεν αλλάζω τα λόγια μου. Επιδιώξη μας δεν είναι να διευκολύνουμε την εισφοροδιαφυγή. Κανείς δεν απαλλάσσεται από τις υποχρεώσεις αυτές.

Αντιθέτως το ξαναλέω, το ίδιο το σύστημα από το 2013 με υπουργική απόφαση το ΙΚΑ απάλλαξε τους εργοδότες από την υποχρέωση καταβολής ΑΠΔ. Χάναμε τον μπουσούλα. Δεν φαινόταν πουθενά αυτή η υποχρέωση ούτε καταγραφόταν ούτε αποδεικνυόταν.

Είστε έμπειροι στα συνδικαλιστικά θέματα τουλάχιστον. Δεν τον εμφάνιζε με ΑΠΔ και δεν μπορούσε κανείς να αποδείξει ότι εργαζόταν κιόλας τότε. Αυτό συνέβαινε και κανείς δεν ήξερε τι γίνεται στην αγορά, όπως και κανείς δεν ήξερε τι γίνεται και στις οφειλές εισφορών.

Επομένως δεν βοηθούσε αυτή η κατάσταση πριν. Ούτε βγαίνει από πουθενά ένα τέτοιο συμπέρασμα, που υπαινίσσεστε ότι γλυτώνει ο εργοδότης τις εισφορές που οφείλει. Αυτές συνεχίζουν να τρέχουν ως οφειλές, είναι τοκοφόρες, επιβαρύνουν και έχει κάθε συμφέρον κάθε επιχειρηματίας να το καθαρίσει, εκείνος που, πραγματικά, δεν επέλεξε να είναι κακός εργοδότης, αλλά είναι πάρα πολλοί μικρομεσαίοι.

Νομίζω ότι το βλέπετε κι εσείς. Και στο τμήμα μικρομεσαίων του κόμματός σας φαντάζομαι ότι έχετε μια τέτοια εικόνα, ότι, δηλαδή, ήταν η κατάσταση δραματική και παραμένουν οι συνέπειες αυτές για πάρα πολύ κόσμο. Βοηθάμε σε αυτή την κατεύθυνση. Νομίζω ότι συζητώντας και από κοντά, θα σας δώσω όλα τα επιχειρήματα με καλύτερο και πιο πειστικό τρόπο για να τα αξιοποιήσετε θετικά κι εσείς, όπως θέλουμε κι εμείς.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά των συνεδριάσεων της Πέμπτης 18 Ιανουαρίου 2018, της Παρασκευής 19 Ιανουαρίου 2018, της Δευτέρας 22 Ιανουαρίου 2018, της Τετάρτης 24 Ιανουαρίου 2018, της Πέμπτης 25 Ιανουαρίου 2018, της Παρασκευής 26 Ιανουαρίου 2018, της Δευτέρας 29 Ιανουαρίου 2018, της Τετάρτης 31 Ιανουαρίου 2018 και της Πέμπτης 1^{ης} Φεβρουαρίου 2018 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Συνεπώς τα Πρακτικά της Πέμπτης 18 Ιανουαρίου 2018, της Παρασκευής 19 Ιανουαρίου 2018, της Δευτέρας 22 Ιανουαρίου 2018, της Τετάρτης 24 Ιανουαρίου 2018, της Πέμπτης 25 Ιανουαρίου 2018, της Παρασκευής 26 Ιανουαρίου 2018, της Δευτέρας 29 Ιανουαρίου 2018, της Τετάρτης 31 Ιανουαρίου 2018 και της Πέμπτης 1^{ης} Φεβρουαρίου 2018 επικυρώθηκαν.

Προχωρούμε στην δέκατη με αριθμό 1328/16-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Ένωσης Κεντρώων κ. Ιωάννη Σαρίδη προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα: «Επιστημονική τεκμηρίωση υπουργικής απόφασης περί μειώσεων ποσοστού αναπηρίας για άτομα που βρίσκονται στο φάσμα του αυτισμού».

Κύριε Σαρίδη, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, η ερώτηση είναι πάρα πολύ απλή. Είναι μια πρόσφατη υπουργική σας απόφαση, με αριθμό ΦΕΚ 4591/27-12-2017, όπου καθορίσατε ως παράγοντες για τον προσδιορισμό του αυτισμού τη νοημοσύνη, τη λειτουργικότητα και την ηλικία.

Η ερώτηση είναι πολύ απλή, κύριε Υπουργέ. Σε ποια επιστημονικά δεδομένα, σε ποια επιστημονική μελέτη στηριχτήκατε και πήρατε αυτή την απόφαση;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Σαρίδη.

Κύριε Πετρόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Σαρίδη, κατά τα παγιωμένα ισχύοντα, η ειδική επιστημονική επιτροπή είναι εκείνη που προτείνει την αναθεώρηση και αντικατάσταση του πίνακα των σχετικών αναπηριών. Ο ενιαίος πίνακας προσδιορισμού του ποσοστού αναπηρίας ορίζεται από τις σχετικές διαπιστώσεις καθηγητών ιατρικών σχολών και γιατρών του ειδικού σώματος γιατρών υγειονομικών επιτροπών.

Είναι ιατροί καθηγητές ιατρικών σχολών που είναι ειδικοί για το νόσημα που εξετάζεται, δεν είναι άσχετοι από το νόσημα που εξετάζεται και υπάρχει και εκπρόσωπος της ΕΣΑΜΕΑ, των εκπροσώπων της Ειδικής Συνομοσπονδίας των Ατόμων με Αναπηρία.

Όλοι αυτοί συμφώνησαν ομοφώνως σε αυτή τη διεύρυνση, που προείπα και σε προηγούμενη απάντησή μου, να αυξήσουμε, να τριπλασιάσουμε τις αναπηρίες στο σχετικό πίνακα ειδικά για τον αυτισμό.

Σύμφωνα με αυτή την κατηγοριοποίηση συσχετίζοντας το επίπεδο νοημοσύνης με το επίπεδο λειτουργικότητας του ατόμου - γιατί έτσι κρίνεται η αναπηρία, η ανικανότητα αλλιώς -, στις περιπτώσεις ασθενών που έχουν διαγνωστεί με διαταραχή αυτιστικού φάσματος ή διάχυτη αναπτυξιακή διαταραχή ή αυτισμό ή όπως αλλιώς λέγεται, σύνδρομο Άσπεργκερ, και έχουν φυσιολογική νοημοσύνη και τον υψηλότερο βαθμό -γιατί δεν σημαίνει ότι δεν έχουν νοημοσύνη τα άτομα που πάσχουν από αυτισμό, μπορεί να έχουν και πολύ πιο υψηλή από άλλους που δεν πάσχουν από αυτισμό- το ποσοστό αναπηρίας προσδιορίζεται σε 50% με 60%. Για όλες τις άλλες κατηγορίες τα ελάχιστα ποσοστά αναπηρίας ορίζονται σε 67% και άνω.

Επομένως εδώ με τη χαμηλότερη λειτουργικότητα η αναπηρία μπορεί να προσδιορίζεται από 67% μέχρι 80%.

Συνεπώς η κρίση για το εάν είναι ελαφριά, μέτρια ή βαριά η νοητική υστέρηση, είναι αυτό που προσδιορίζει, εάν η αναπηρία θα είναι 67% με 80% ή άνω του 80%. Γιατί μπορεί να είναι και πάνω από 80%, αν έχουμε ακραίες περιπτώσεις τέτοιων συμπτωμάτων ως προς τη νοητική υστέρηση.

Τα ποσοστά συχνά απαντώνμενων συννοσηρών καταστάσεων, όπως η επιληψία, προστίθενται στο ποσοστό αναπηρίας. Δηλαδή μπορεί να αυξάνεται και πάνω από αυτό, εάν έχει και άλλα σύνδρομα φαινόμενα η πάθηση αυτή.

Σε κάθε περίπτωση όπως προείπα, η σχετική επανεξέταση γίνεται με τον θεσμοθετημένο τρόπο που προβλέπεται για την λειτουργία της ειδικής επιστημονικής επιτροπής.

Δεν έχω κάτι άλλο να σας πω για αυτό και δεν είμαι και για τρώς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Παρακαλώ, κύριε Σαρίδη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πάρα πολύ.

Κύριε Υπουργέ, επειδή μας βλέπει και κόσμος, μας βλέπουν και γονείς παιδιών με αυτισμό, μας ακούν και πολίτες αυτή τη στιγμή, μας ακούν και οι ίδιοι οι άνθρωποι οι οποίοι έχουν αυτισμό και αυτοί που τους φροντίζουν, μήπως θα έπρεπε να ξανασκεφτείτε την απάντησή σας; Εδώ έχουμε μια μείωση του ποσοστού, από 67% και κάτω, έχουμε κατάργηση του επιδόματος στους ανθρώπους που βρίσκονται στο φάσμα του αυτισμού. Το γιατί μειώσατε το ποσοστό, κύριε Υπουργέ, εγώ το καταλαβαίνω, εσείς το γνωρίζετε, δυστυχώς όμως το γνωρίζουν και οι

Έλληνες πολίτες. Μην κρυβόμαστε.

Τα νούμερα απλά, κύριε Υπουργέ, δεν βγαίνουν. Στην Ελλάδα του 2011 - 2018 ευημερούν μόνον οι αριθμοί, κύριε Υπουργέ, και δυστυχώς οι άνθρωποι δεν είναι εκείνοι που ευημερούν.

Όταν πήρατε τα μέτρα, κύριε Υπουργέ, η ελληνική Κυβέρνηση είχε πάρει και αντίμετρα. Εδώ αυτή τη στιγμή έχουμε μια μείωση των ποσοστών των ανθρώπων που βρίσκονται στο φάσμα του αυτισμού. Τι ενέργειες σαν αντίβαρο αυτής της μείωσης προτίθεται η ελληνική Κυβέρνηση να κάνει, έτσι ώστε να βοηθήσει αυτούς τους ανθρώπους, να μπορέσουν να επιβιώσουν; Ποιο κριτήριο της επιστημονικής επιτροπής ήταν εκείνο, με το οποίο θεωρεί ότι πολλοί από τους ανθρώπους αυτούς μπορούν να ανταποδοθούν κοινωνικά και επαγγελματικά μέσα στην κοινωνία;

Επίσης, θα ήθελα, εάν είναι και μέσα στις δυνατότητές σας την κατάθεση της μελέτης στα Πρακτικά της Βουλής, για να μπορέσουμε και εμείς να λάβουμε γνώση αυτής.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε, κύριε Σαρίδη.

Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Σαρίδη, μου είχε κάνει ιδιαίτερη αίσθηση η ταινία «Ο άνθρωπος της βροχής», εάν την θυμάστε. Ο Ντάστιν Χόφμαν υποδύονταν τον αυτιστικό και ήταν ένας άνθρωπος ιδιαίτερος υψηλών επιδόσεων ικανοτήτων και ευφυίας. Πράγματι πολλά άτομα που πάσχουν από το σύνδρομο Σαβάντ, αυτιστικά άτομα, έχουν εξαιρετικές ικανότητες. Αυτό δεν σημαίνει, βεβαίως, ότι δεν χρειάζονται προστασία, σε καμμία περίπτωση.

Η περίπτωση, όμως, που αναφέρω - άκρως συγκινητική για εμένα τότε - δείχνει ότι πρέπει να προσεγγίζουμε τα ζητήματα αυτά, με ευαισθησία εκ μέρους του ατόμου που πάσχει, όχι με τη δική μας πρόσληψη για την ανικανότητα του άλλου γιατί εκεί κινδυνεύουμε να πάθουμε άλλα πράγματα. Αν δούμε τον άνθρωπο χωρίς τις ικανότητές του, αλλά τον δούμε ως πάσχοντα, γιατί δεν είναι σαν και εμάς, συμβαίνουν άλλα πράγματα, όπως ξέρουμε από την Ιστορία.

Λέμε, λοιπόν. Μη βγάζουμε εμείς μια γενική ντιρεκτίβα ότι όποιοι δεν είναι σαν κι εμάς, είναι μη ικανός. Φυσικά - και το επαναλαμβάνω - θα πρέπει να βλέπουμε με ιδιαίτερη ευαισθησία αυτές τις περιπτώσεις. Είναι πολύ εξειδικευμένη περίπτωση στα ιατρικά δεδομένα για ειδικούς και όχι για εμένα. Υπάρχει ειδική επιστημονική επιτροπή. Είναι ένα από τα θέματα που με απασχολεί και, πράγματι, θα αποτελέσει και σε επόμενη συνεδρίαση αυτής της επιτροπής ιδιαίτερο αντικείμενο, να δούμε με τον πιο καλό τρόπο την ακρίβεια της πιστότητας της πάθησης για κάθε περίπτωση. Θα δουλέψουμε πάνω σε αυτό συστηματικά, αλλά στην περίοδο τούτη και στη φάση αυτή εντάξαμε τον αυτισμό, με όλες τις σχετικές υποκατηγορίες που μπορεί να εκδηλωθεί, στη νόσο που εντάσσεται στην προστασία όλου αυτού του φάσματος.

Σας είπα ότι δεν είναι εύκολο να δεις το ποσοστό, για να δημιουργεί πάνω από 80% αναπηρία ή 67% με 80%. Είναι δύσκολο, γιατί δεν λείπει ένα χέρι ή λείπουν δύο πόδια. Είναι άλλες μετρήσεις που πρέπει να γίνονται και εκεί, πραγματικά, θα είμαι στην κατεύθυνση που δίνω στην ειδική επιστημονική επιτροπή, ενθαρρυντικός στην καλύτερη απεικόνιση υπέρ του πάσχοντος, υπέρ εκείνου που έχει αυτή την ιδιαιτερότητα, για να δίνουμε με ενδιαφέρον για εκείνον την καλύτερη λύση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Επόμενη είναι η ενδέκατη με αριθμό 1366/20-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Θεσπρωτίας της Νέας Δημοκρατίας κ. Βασιλείου Γιόγιακα προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα: «Στέρηση συντάξεων και επιδομάτων λόγω οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών».

Κύριε Γιόγιακα, έχετε τον λόγο για την πρωτολογία σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Κύριε Υπουργέ, το θέμα σας είναι

γνωστό. Υπάρχουν συμπολίτες μας που έχουν συμπληρώσει κι έχουν πληρώσει χρόνια ασφάλισης περισσότερα απ' όσα απαιτείται για να έχουν δικαίωμα σύνταξης, οι οποίοι είναι μεγάλης ηλικίας, μεγαλύτερης από το όριο συνταξιοδότησης ή συμπολίτες μας με προβλήματα αναπηρίας σε ποσοστό τέτοιο ώστε να δικαιολογείται αναπηρική σύνταξη. Σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις είναι και τα δύο: και ηλικιωμένοι και με σοβαρή αναπηρία, από 67% και πάνω. Αυτοί οι άνθρωποι, κύριε Υπουργέ, τα τελευταία δύσκολα χρόνια δεν μπόρεσαν να πληρώσουν ασφαλιστικές εισφορές, γιατί είχαν επιχειρηματική δραστηριότητα σε μια αγορά που κατέρρεε ή και γιατί χειροτέρευε η υγεία τους με αποτέλεσμα να είναι ανίκανοι προς εργασία. Βρέθηκαν, λοιπόν, να έχουν ασφαλιστικές οφειλές, οι οποίες μάλιστα διογκώθηκαν είτε από προσαυξήσεις είτε από έξοδα νοσηλείας που εξαιτίας των οφειλών δεν κάλυπτε το ταμείο τους. Για τον λόγο αυτό δεν αποκλείονται μόνο από τις συντάξεις, κύριε Υπουργέ. Οι ασφαλιστικές εισφορές είναι ο μόνος λόγος για τον οποίο αποκλείονται της πρόνοιας κι από τα επιδόματα για τους ανασφάλιστους υπερήλικες.

Τα ερωτήματα, επομένως, είναι συγκεκριμένα. Θα θέλαμε να μας πείτε τη θέση σας και του Υπουργείου σας για τις προτάσεις που έχουν υποβληθεί κατά καιρούς και στον Συνήγορο του Πολίτη αλλά και σε άλλους φορείς, με σκοπό να μπορέσουν αυτοί οι συνάνθρωποί μας να πάρουν σύνταξη ή προνοιακό επίδομα. Επίσης, να μας πείτε αν σκοπεύετε και πότε θα προχωρήσετε σε νομοθετικές ρυθμίσεις, ώστε να μπορεί να δοθεί σύνταξη ανάλογη με τον ασφαλιστικό χρόνο που έχει πληρωθεί, αλλά και για να παίρνουν προνοιακά επιδόματα όσοι σήμερα στερούνται μόνο και μόνο επειδή χρωστάνε ασφαλιστικές εισφορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Αναστάσιος Πετρόπουλος, για την πρωτολογία του.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Γιόγιακα, σύμφωνα με στοιχεία του ΚΕΑΟ τα οποία κι εσείς επικαλείστε για άλλους λόγους κάποιες φορές, έχουμε οφειλές 31,2 δισεκατομμύρια τα οποία διαχειρίζεται το ΚΕΑΟ. Τα 27.700.000.000 απ' αυτά δημιουργήθηκαν ως οφειλές προ του 2015, δηλαδή ποσοστό 88,7%. Και μετά το 2015 είναι μόλις 807 εκατομμύρια οι οφειλές, δηλαδή το 2,6% των οφειλών.

Ας είμαστε, λοιπόν, αισιόδοξοι από αυτή την καλή εικόνα για μετά το 2015. Και πρέπει να γίνουμε και αισιόδοξοι για τις οφειλές προ του 2015. Οι προσπάθειές μας με τους εξωδικαστικούς συμβιβασμούς σε αυτό κατεύθυνση. Δεν θα είναι απολύτως αρκετή αυτή η πρωτοβουλία να λύσει όλα αυτά τα θέματα. Το ξέρουμε εκ των προτέρων. Αυτή η διαδικασία αποβλέπει κυρίως στην επαναλειτουργία και στην εξυγίανση των επιχειρήσεων, παρά στην εξόφληση των οφειλών όσων οφειλούν. Με την εξέλιξη όμως που έχουμε, τουλάχιστον στους λίγους μήνες εφαρμογής αυτής της διαδικασίας, έχουμε ένα θεαματικά καλύτερο αποτέλεσμα από τον νόμο Δένδια, που είχε καταφέρει τρεις μόνο επιχειρήσεις να μπουν στη διαδικασία εξυγίανσης. Τώρα έχουμε χιλιάδες επιχειρήσεις και είμαι βέβαιος ότι θα καταφέρουμε καλύτερα αποτελέσματα για έναν κόσμο που προσδοκά λύση σε αυτό το θέμα. Και δεν έχουμε ακόμα αποτιμήσει και την περίπτωση των μη πτωχών και των μη εχόντων πτωχευτική ικανότητα, όπου δεν έχουμε ακόμα αξιόπιστα στατιστικά δείγματα για να δούμε τι θα καταφέρουμε σε αυτό.

Αν, όμως, πάμε σε μία γενίκευση τώρα της ελάττωσης του χρόνου ασφάλισης με ταυτόχρονη ελάττωση της σύνταξης, υπάρχει κίνδυνος. Εγώ δεν το αποκλείω να το κάνουμε, κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις. Το έχω πει ότι με ενδιαφέρει και το βλέπουμε ως Κυβέρνηση αυτό το ζήτημα, αλλά σε περιπτώσεις όπου πράγματι έτσι έχουν τα πράγματα και δεν μπορεί να γίνει διαφορετικά για έναν άνθρωπο ο οποίος έχει ήδη κλείσει τη δραστηριότητά του, δεν υπάρχει περίπτωση να επανακάμψει και ήταν πράγματι οι αιτίες της κρίσης ο λόγος για την απένταξή του από το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Με αυτή την λογική άλλωστε η Κυβέρνησή μας σχεδιάζει τις πολιτικές παρεμβάσεις στα θέματα.

Θα πω εδώ -κι έχει σημασία να το πω και να αποδείξω ότι αυτό που λέω το εννοούμε- ότι στις άμεσες πρωτοβουλίες μας θα είναι η διαγραφή ασφαλιστικών οφειλών σε άτομα που ήταν ενταγμένα στον ΟΓΑ, σε περιόδους που ο ΟΓΑ ήταν μόνο προνοιακός φορέας, που δεν είχαν στην πραγματικότητα αγροτική, κτηνιατρική ή αλιευτική απασχόληση ποτέ, αλλά επειδή θα έπαιρναν προνοιακό είχαν εγγραφεί χωρίς να έχουν ποτέ τη δυνατότητα να πληρώνουν και εισφορές.

Έχουν βρεθεί άτομα με αναπηρίες, άτομα που πραγματικά ποτέ δεν θα μπορούσαν να έχουν τέτοια δραστηριότητα, να είναι με μεγάλες οφειλές. Αυτό ήταν το σύστημα το παλιό που δημιουργούσε οφειλέτες, χωρίς ποτέ να σκεφτεί κανείς, κύριε Πρόεδρε, ότι ο ΟΓΑ ήταν προνοιακός φορέας και μετά έπαιρνε εισφορές και από άτομα με αναπηρίες, νοητική υστέρηση κ.λπ.. Ζητάμε -το σύστημα, όχι εγώ- οφειλές 30, 40, 50 χιλιάδες και οι άνθρωποι έχουν αποσβολωθεί. Και η κοινωνία λέει «Ζητάτε λεφτά από εκείνον που ποτέ δεν μπορούσε να δουλεύει;»

Αυτό ήταν το σύστημα που υπήρχε. Προχωρώ άμεσα στη ρύθμιση του θέματος. Αν χρειαστεί και νομοθετική ρύθμιση, φαντάζομαι ότι θα την υποστηρίξετε. Θεωρώ ότι δεν θα χρειαστεί καν νομοθετική. Είναι μία λογική λύση που πρέπει να δίνουμε. Τέτοια προβλήματα θα τα λύνουμε και αυτοί οι άνθρωποι θα πάρουν τη σύνταξη την προνοιακή που προβλέπεται από το προνοιακό σύστημα.

Τέτοια προβλήματα θα τα λύσουμε. Και κρατώ για την επόμενη περίοδο διαχείρισης αυτών των προβλημάτων από την Κυβέρνησή μας τη λύση κι αυτών των περιπτώσεων, που όμως θέλουν και μία μελέτη, για να μη γενικεύσουμε μία τάση αποφυγής της ασφάλισης κάτω από τέτοια προσχήματα. Διότι εσείς έχετε εξαγγείλει, λίγο-πολύ, και την ελευθερία κάποιου να ασφαρίζεται ή να μην ασφαρίζεται και το φερόμαυτό αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Κύριε Γιόγιακα, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Κύριε Υπουργέ, με όλο τον σεβασμό, αλλά λόγια ν' αγαπιόμαστε! Παρ' όλα αυτά, στο τέλος η τοποθέτησή σας ήταν προς θετική κατεύθυνση.

Σίγουρα, όμως, χρειάζεται άμεση λύση. Είναι άνθρωποι. Είστε τρία χρόνια Κυβέρνηση και δεν πρέπει να σταθούμε στο τι γινόταν μέχρι το 2015 και στο τι γίνεται σήμερα. Η κοινωνία θεώρησε ότι θα κάνετε κάτι καλύτερο. Αυτό δεν έγινε, βέβαια. Παρ' όλα αυτά, όμως, έχουμε υποχρέωση μεγάλη να σταθούμε σε αυτούς τους ανθρώπους.

Κύριε Υπουργέ, έχουμε μπροστά μας αυτό που σας ανέφερα, ένα σοβαρότατο κοινωνικό πρόβλημα, που αν το αφήσουμε στην τύχη του, κλονίζει την ίδια τη λογική της κοινωνικής ασφάλισης, η οποία υπάρχει για να διασφαλίζει την ελάχιστη αξιοπρεπή διαβίωση των συνανθρώπων μας που είναι χωρίς εισόδημα σε προχωρημένη ηλικία ή που πάσχουν από σοβαρή ασθένεια.

Η κοινωνική ασφάλιση υπάρχει για να προστατεύει την ανθρωπινή αξιοπρέπεια και όχι για να τιμωρεί, ιδιαίτερα όταν οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι μπαταχτοήδες. Κάποια στιγμή και προς το τέλος της επαγγελματικής τους δραστηριότητας δεν μπόρεσαν να τηρήσουν τις υποχρεώσεις τους ως ασφαλισμένοι, με αντικειμενικά στοιχεία.

Και μια τέτοια περίπτωση, χάρη στην οποία και άρχισα να ψάχνω το θέμα, είναι η εξής: ένας συμπατριώτης μου εβδομήντα τριών χρονών με τριάντα δύο χρόνια πληρωμένες εισφορές και ποσοστό αναπηρίας 98% εφ' όρου ζωής, λόγω τυφλότητας, όταν υπέβαλε τα χαρτιά του για σύνταξη, του είπαν ότι δεν μπορεί να πάρει γιατί χρωστάει 93.000 ευρώ. Ένα μεγάλο μέρος αυτού του ποσού είναι προσαυξήσεις και από νοσήλια.

Ένας άλλος ασφαλισμένος εξήντα εννέα χρονών με πάνω από 12.000 ένσημα σε ΟΑΕΕ και ΙΚΑ έχει καταβάλει εισφορές για χρόνια πολύ παραπάνω απ' αυτά που χρειάζονται, για να έχει δικαίωμα στη σύνταξη. Αυτήν τη στιγμή δεν μπορεί να την πάρει, γιατί χρωστάει λίγο περισσότερα από 50.000 ευρώ.

Οι αναφορές τέτοιων περιπτώσεων στον Συνήγορο του Πολίτη και αλλού είναι δεκάδες τα τελευταία χρόνια. Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, επείγει νομοθετική παρέμβαση και μάλιστα σε δύο κατευθύνσεις. Όταν έχει συμπληρωθεί το όριο ηλικίας και εφόσον

έχουν πληρωθεί ασφαλιστικές εισφορές για χρόνο τέτοιο ώστε να θεμελιώνεται συνταξιοδοτικό δικαίωμα, να δίνεται σύνταξη υπολογίζοντας μόνο τον χρόνο αυτό και να διαγράφεται ο χρόνος για τον οποίο οφείλονται οι ασφαλιστικές εισφορές.

Επίσης, πρέπει να μπορεί να δίνονται επιδόματα αναπηρίας ή και επίδομα αλληλεγγύης για ανασφάλιστους υπερήλικες σε συμπολίτες μας που ενώ καλύπτουν τις υπόλοιπες προϋποθέσεις, δεν παίρνουν σύνταξη μόνο και μόνο επειδή οφείλουν ασφαλιστικές εισφορές που αφορούν χρόνο πέρα από τον απαιτούμενο για τη θεμελίωση δικαιώματος σε σύνταξη. Με λίγα λόγια, κύριε Υπουργέ, λύσεις υπάρχουν.

Έχουν προταθεί και τις γνωρίζετε. Θα ήθελα να πω ότι στο τελευταίο σημείο της τοποθέτησής σας δείξατε μια κατανόηση στο συγκεκριμένο θέμα και θέλω, ευελπιστώ και πιστεύω να υπάρξει άμεσα νομοθετική λύση, προκειμένου να τύχουν και αυτοί οι συμπολίτες μας μιας τέτοιας σύνταξης που να τους δίνει το δικαίωμα στη ζωή, το δικαίωμα στη συνέχεια της δύσκολης πορείας που διαβιώνουμε όλοι μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Γιόγιακα.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για τη δευτερολογία του.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ.

Δεν έχω παραλείψει να το πω και επανάληψη. Και μάλιστα νομίζω ότι σε σχετική ερώτηση του Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Μπαλαούρα είχα πει ότι εκείνοι που έχουν οφειλές και δεν δικαιούνται σύνταξη δεν πρέπει να στερούνται της προνοιακής παροχής, εάν συντρέχουν οι άλλες προϋποθέσεις. Το έχω πει, και αυτό ήδη βρίσκεται προς δρομολόγηση. Είναι ζήτημα το οποίο διαχειριζόμαστε για να το λύσουμε άμεσα.

Στην ίδια κατεύθυνση είναι και η λύση που σας είπα πριν για τους πραγματικά πάσχοντες από αναπηρία, που όμως είναι οφειλέτες του ΟΓΑ διότι κάποτε πήγαν στον προνοιακό ΟΓΑ και ξεχάστηκαν στον ανταποδοτικό ΟΓΑ, οφείλοντας εισφορές και γινομένοι οφειλέτες αντί προστατευόμενοι. Αυτά θα τα λύσουμε. Τα λύνουμε ήδη. Σε αυτήν την αντίληψη βρισκόμαστε.

Σχετικά με τις σκέψεις που διατυπώσατε, κύριε Γιόγιακα, όσον αφορά το αν πρέπει να πληρώνει κάποιος που πραγματικά αδυνατεί, νομίζω ότι το έχω αναφέρει και στη Βουλή ότι είναι ένα θέμα που εξετάζουμε. Είναι, όμως, ένα θέμα το οποίο εντάσσεται στην όλη αντιμετώπιση των θεμάτων της κοινωνικής ασφάλισης, που -όπως ξέρετε- ως δημοσιονομική δαπάνη δεσμευμένη από τις προηγούμενες κυβερνήσεις να μην ξεπερνά το 16,2% του ΑΕΠ προϋποθέτει και μία συμφωνία με τους δανειστές ότι αυτό πρέπει να το κάνουμε.

Εμείς ήδη έχουμε προβάλει πολιτικές σκέψεις και σχέδια σε αυτήν την κατεύθυνση και θα το πετύχουμε. Εάν δεν το πετύχουμε στην επόμενη περίοδο εντός του έτους, θα το πετύχουμε σίγουρα μετά τον Αύγουστο του 2018 που θα έχουμε τελειώσει με αυτήν την εξάρτηση.

Είναι λογικό. Όμως θα γίνει με όρους πραγματικής εξέτασης της κάθε περίπτωσης αυτών που είναι σε αυτήν τη διαδικασία. Διότι η εξαγγελία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι ο καθένας θα διαχειρίζεται τις ασφαλιστικές υποθέσεις του όπως θέλει, δεν πρέπει να μας κάνει απρόσεκτους. Γιατί η κοινωνική ασφάλιση εννοούμε να παραμείνει υποχρεωτική για όλους και αναδιανεμητική. Αν ανοίξουμε τη θύρα με έναν τρόπο γενικό και αόριστο ότι ο καθένας θα παίρνει τις συντάξεις που αντιστοιχούν στις εισφορές του, τότε τελείωσε η κοινωνική ασφάλιση. Δεν μπορεί να συμβεί αυτό και δεν θα το υποστηρίξουμε. Αυτό είναι ένα σοβαρό ζήτημα που αποτελεί για εμάς προϋπόθεση εξέτασης κάθε τέτοιας περίπτωσης και στο πλαίσιο αυτό έχουμε σκεφτεί πώς θα το αντιμετωπίσουμε. Και θα το δούμε, με πραγματικές όμως καταστάσεις τέτοιες, εκεί που πραγματικά χρειάζεται να προνοήσουμε και να μεριμνήσουμε για τέτοιες περιπτώσεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω

στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα: «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι μία μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί-συνοδοί από τα Εκπαιδευτήρια Πασχάλη.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Προχωρούμε στη δέκατη τρίτη με αριθμό 1361/20-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα: «Κατάργηση του άρθρου 12 του ν.4387/2016 και των τροποποιήσεων του νόμου του Υπουργείου Οικονομικών "Ρυθμίσεις για την αγορά παιγνίων"».

Τον λόγο έχει ο κ. Κατσώτης για την πρωτολογία του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Βλέπετε ο ν.4387/2016 απασχολεί τη Βουλή πολλές φορές με ερωτήσεις απ' όλες τις πλευρές. Είναι ένας νόμος που εμείς τον είχαμε χαρακτηρίσει «λαϊμητόμο», που έφερε τα πάνω-κάτω για όλους τους συνταξιούχους, αλλά και τους εργαζόμενους, με μεγάλες μειώσεις στις συντάξεις, με μεγάλες αυξήσεις στα όρια ηλικίας και βεβαίως με μεγάλες μειώσεις στις όποιες παροχές είχαν θεσπιστεί.

Σε τραγικότερη κατάσταση βρέθηκαν οι δικαιούχοι σύνταξης χρειάς, με χειροτέρευση όλων των όρων απονομής των συντάξεων, όπως:

Μειώθηκε από το 70% στο 50% η σύνταξη του θανάτου.

Θεσπίστηκε όριο ηλικίας, με αποτέλεσμα την κατάργηση του δικαιώματος απονομής σύνταξης, αφήνοντας απροστάτευτους όσους βρίσκονται σε αυτήν τη δεινή θέση.

Καταργήθηκε η προϋπόθεση συνταξιοδότησης λόγω θανάτου, που ίσχυε μέχρι 12-5-2016 με προϋπόθεση χίλιες πεντακόσιες ημέρες εργασίας εκ των οποίων τριακόσιες στην πενταετία προ θανάτου. Με τον ν.4387/2016, με το άρθρο 12, ορίζεται ότι για να δικαιούνται σύνταξη λόγω θανάτου του ασφαλισμένου τα επιζώντα μέλη, πρέπει ο θανών να είχε προϋποθέσεις σύνταξης γήρατος ή ανικανότητας τέσσερις χιλιάδες πεντακόσιες ημέρες εργασίας, όσο είναι και οι κατώτερες ημέρες δηλαδή για τη σύνταξη, ή χίλιες πεντακόσιες από τις οποίες εξακόσιες στην πενταετία πριν τον θάνατο, από τριακόσιες που ήταν.

Τα αιτήματα, κύριε Υπουργέ, που κυριαρχούν στις κινητοποιήσεις των συνταξιούχων και των εργαζομένων είναι τα εξής:

Η σύνταξη θανάτου να επανέλθει στο 70% της σύνταξης που ελάμβανε ή επρόκειτο να λάβει ο θανών, χωρίς καμιά διακοπή στη συνέχεια.

Επαναφορά της προϋπόθεσης συνταξιοδότησης λόγω θανάτου, που ίσχυε μέχρι 12 Μαρτίου 2016 με χίλιες πεντακόσιες ημέρες εργασίας - ασφάλισης εκ των οποίων τριακόσιες στην πενταετία πριν από τον θάνατο. Καταλαβαίνετε σε περιόδους κρίσης με μεγάλη ανεργία αυτή η ρύθμιση σε πόσο δεινή θέση έφερε πολλούς.

Και αν μόνος δικαιούχος της σύνταξης του θανάτου είναι ανήλικο παιδί, να μη δίνεται το 1/4 ή το 25%, αλλά το 70% της σύνταξης του θανάτου.

Επίσης, αν είναι ανίκανο το τέκνο πριν τα είκοσι τέσσερα και πριν από τον θάνατο του γονέα του, αν μείνει μόνος δικαιούχος, η σύνταξη να ανέρχεται στο 70% της σύνταξης του θανάτου και να μη δίνεται το 1/4 ή το 25%.

Σύνταξη να δικαιούται και ανήλικο παιδί που θα μείνει ανίκανο μετά τον θάνατο του γονέα του, χωρίς διακοπή μετά τα δεκαοχτώ ή τα είκοσι τέσσερα.

Κατώτατο όριο σύνταξης να είναι τα 486 ευρώ, δηλαδή η παλιά κατώτατη σύνταξη η οποία κάλυπτε και της περιπτώσεις συντάξεων θανάτου.

Ο επιζών σύζυγος να παίρνει συνεχώς τη σύνταξη του θανάτου αν είναι άνεργος.

Ερωτάσθε, κύριε Υπουργέ αν προτίθεστε να καταργήσετε αυτό το άρθρο, το άρθρο 12 του ν.4387/2016, και να επαναφέρετε τις ρυθμίσεις πριν από αυτόν, ικανοποιώντας τα δίκαια αιτήματα των δικαιούχων για απόδοση αυτών των συντάξεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ,

κύριε Κατσώτη.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για να απαντήσετε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Κατσώτη, οι προβλέψεις του ν.4387 έχουν και πλευρές ευνοϊκές, τις οποίες δεν πρέπει να αποσιωπούμε.

Η χορήγηση σύνταξης σε κάθε παιδί ήταν στο 20%, αυξήθηκε στο 25% και συμβαίνει και το 100% της σύνταξης να μεταβιβάζεται σε μια οικογένεια με μία γυναίκα και δύο παιδιά, ενώ πριν ήταν το 70%. Δηλαδή, αν ήταν μία γυναίκα με ένα παιδί, έπαιρνε το 70% και τώρα παίρνει το 75% και το 100%, αν είναι δύο παιδιά.

Επειδή οι διάσπαρτες διατάξεις σε διάφορα καταστατικά για τις συντάξεις χρειάς έβαζαν διαφορετικά όρια, είναι ένα θέμα το οποίο επιλύουμε με τον σχετικό κανονισμό που τους επόμενους μήνες θα οριστικοποιήσουμε για όλους τους ασφαλισμένους και θα βάσουμε τις διατάξεις αυτές για κάθε περίπτωση, γιατί δεν είναι ίδιοι όροι. Αυτό το όριο είναι μόνο για τους μισθωτούς, για τους συνταξιούχους ασφαλισμένους του ΙΚΑ, δεν είναι για όλους τους ασφαλισμένους.

Επομένως, στο επόμενο διάστημα θα υπάρξει ρύθμιση για όλους τους ασφαλισμένους και θεωρώ ότι εκεί θα έχουμε έναν λόγο να συζητήσουμε επί πιο συγκεκριμένων θεμάτων. Είναι κάτι που ετοιμάζουμε και θα το δούμε άμεσα –πιστεύω– και τον επόμενο μήνα, το αργότερο τον Μάιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Κύριε Κατσώτη, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: «Ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι», όπως λέει ο λαός!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δύο μήνες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κοιτάξε, κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω ποιες είναι οι ρυθμίσεις που βλέπετε εσείς θετικές στον ν.4387/2016, πάντως το σύνολο του λαού μας λέει ότι αυτός ο νόμος έφερε τα πάνω κάτω: οδήγησε στην αναξιοπρέπεια τους συνταξιούχους και ιδιαίτερα αυτό το κομμάτι που λένε «συντάξεις θανάτου».

Διαβάζω εδώ μια δήλωση της κ. Αχτσιόγλου ότι μετά τον Αύγουστο θα κάνει αλλαγές στις συντάξεις χρειάς. Εσείς λέτε κανονισμό τον Μάιο, η κ. Αχτσιόγλου λέει τον Αύγουστο. Συνεννοηθείτε, λοιπόν, τότε θα κάνετε τις αλλαγές στις συντάξεις χρειάς. Ωστόσο, η ερώτησή μας αφορά τους ασφαλισμένους του ΕΦΚΑ. Εσείς λέτε ότι όλοι πιο είναι στον ΕΦΚΑ.

Εν πάση περιπτώσει, υπάρχουν διαφορετικές περιπτώσεις στα άλλα Ταμεία που είχαν πριν; Υπάρχουν. Εμείς λέμε το κατώτατο, κύριε Υπουργέ. Πεθαίνει ο σύζυγος και μένει η σύζυγος και αυτή σήμερα παίρνει το 50%. Η σύνταξή της είναι, με βάση την τελευταία τροπολογία που κάνατε, 360 ευρώ. Τα όρια ηλικίας που έχετε θεσπίσει παραμένουν. Ωστόσο, λέμε γι' αυτούς που έχουν τα όρια ηλικίας ότι από το 70% πήγε στο 50%, δηλαδή αυτή η χήρα ή ο χήρος θα πάρει σήμερα το 50% της σύνταξης που δικαιούται ο χήρος. Και αν επανυπολογίσετε τη σύνταξη, τότε θα μειωθεί ακόμη περισσότερο η σύνταξη αυτή που έπαιρνε μέχρι σήμερα με τον επανυπολογισμό. Είναι γνωστό ότι θα μειωθεί συνολικά η σύνταξη του θανάτου, άρα θα μειωθεί και η σύνταξη της ίδιας της χήρας. Δηλαδή, πάνω από 360 ευρώ δύσκολα θα υπάρχει σύνταξη χρειάς.

Έχετε οδηγήσει, κύριε Υπουργέ, με αυτές τις ρυθμίσεις του άρθρου 12 σε πολύ δεινή θέση όλους αυτούς τους ανθρώπους που βρέθηκαν σε αυτήν την τραγική κατάσταση να χάσουν τον άνθρωπό τους και ιδιαίτερα αυτές ή αυτούς που είναι σε όρια ηλικίας κάτω των εξήντα πέντε ετών, όπως ορίζεται, δηλαδή στο πενήτοκοστό πέμπτο έτος, να το πούμε έτσι.

Οι χήρες έχουν κάνει έναν σύλλογο και πολλές φορές έχουν κάνει διαμαρτυρίες και έξω από το Υπουργείο σας και εδώ στη Βουλή, έχουν στείλει έγγραφα, έχουν κάνει συζητήσεις με κόμματα κ.λπ., έχουν κάνει διάφορες ενέργειες, προκειμένου να τις ακούσετε. Βγάζουν κραυγή αγωνίας και ζητούν να διορθώσετε αυτά που έχετε συμπεριλάβει στον ν.4387/2016.

Εμείς, βέβαια, σαν κόμμα, λέμε ότι αυτός ο νόμος πρέπει να καταργηθεί και αυτός είναι ο στόχος μας μέσα από τους αγώνες που αναπτύσσονται συνέχεια και από τους συνταξιούχους και από τους εργαζόμενους. Πρωτοστατούμε σ' αυτούς τους αγώνες, να ανατραπεί αυτός ο νόμος, γιατί, κύριε Υπουργέ, είπατε προηγουμένως για μη υποχρεωτικότητα που λέει η Νέα Δημοκρατία για την ασφάλιση.

Ωστόσο, όμως, αυτός ο νόμος εκεί οδηγεί, στην ιδιωτικοποίηση. Εκεί οδηγεί τους πυλώνες της ασφάλισης και εσείς σαν κόμμα πρωτοστατείτε για τα ιδιωτικά επαγγελματικά ταμεία, τα οποία θα λειτουργούν με το κεφαλαιοποιητικό σύστημα. Ήδη, οι δυνάμεις σας στη ΓΣΕΕ προχθές συμφώνησαν με τους εργοδότες για εθνικό επαγγελματικό ταμείο, κάτι που θα έχει τραγικές συνέπειες, με την κατάργηση βέβαια της επικουρικής σύνταξης. Γιατί γνωρίζουμε πολύ καλά πού έχει οδηγηθεί το ΤΑΥΦΕ. Δείτε, απ' όταν έγινε επαγγελματικό ταμείο το ΤΑΥΦΕ, τι έχουν υποστεί οι ίδιοι οι εργαζόμενοι στο φάρμακο που είχαν προηγουμένως το επικουρικό ταμείο του ΤΑΥΦΕ, ποιες είναι οι μειώσεις που έχουν υποστεί στη σύνταξή τους, αλλά και στις παροχές τους. Αυτό θα συμβεί με τα επαγγελματικά ταμεία.

Γι' αυτό, λοιπόν, εμείς είμαστε κάθετα αντίθετοι και, βεβαίως, σας καλούμε και σήμερα να δείτε την κατάργηση του άρθρου 12, να επαναφέρετε την κατώτερη σύνταξη στα 486 ευρώ για όλους τους συνταξιούχους και οι συντάξεις χηρείας να έχουν αυτές τις ρυθμίσεις που λέμε, το 70% που προϋπήρχε.

Επίσης, όσον αφορά τα τεσσεράμισι χιλιάδες έσοδα που θέλετε, κύριε Υπουργέ, από τα οποία τα εξακόσια πρέπει να είναι στην τελευταία πενταετία, είναι τραγωδία! Ήταν τριακόσια και τα κάνατε εξακόσια σε περίοδο κρίσης! Νομίζουμε ότι είναι προκλητικό.

Αυτά ήθελα να πω και περιμένουμε τις απαντήσεις σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε, κύριε Κατωτή.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο για τη δευτερολογία σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Κατωτή, εάν κάποιο παιδί στερείται και τους δυο γονείς -γιατί είπατε να αυξάνεται η σύνταξή του- σας πληροφορώ ότι, όσα και αν είναι τα παιδιά, παίρνουν το 50% της σύνταξης. Εάν δηλαδή είναι τρία παιδιά, πάει στο 150%, όχι μόνο στο 100% της σύνταξης. Έχουμε προνοήσει, λοιπόν, στον νόμο και είναι ένα απ' αυτά που είπα. Έχει, λοιπόν και θετικά ο ν.4387/2016, τα οποία αποσιωπάτε. Το πρώτο είναι αυτό.

Δεύτερον, βλέπω πως έχετε ένα δισταγμό να διαφωτίσετε την εργατική τάξη για τα δεινά που την περιμένουν από την πολιτική που εξαγγέλλει η Νέα Δημοκρατία για την κοινωνική ασφάλιση. Πολλή σιωπή υπάρχει ως προς αυτό το θέμα. Το είπατε στο συνέδριο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το είπατε και προχθές σ' ένα αμερικανικό περιοδικό, το «Newsmax», και δεν είδα να βγάξετε άχνα. Πρωτοσέλιδο θα κάνατε, εάν το έκανε η Κυβέρνησή μας, φυσικά, και καλά θα κάνατε. Εδώ δεν ακούγεται τίποτα γι' αυτά.

Πρέπει να σας πω ότι δεν υπάρχει καμμία διγλωσσία από την κ. Αχτσιόγλου και από εμένα, διότι η κ. Αχτσιόγλου αυτό που είπε είναι ότι θα δούμε τα γενικότερα μέτρα παρέμβασης για τις συντάξεις χηρείας, που δεν έχουν σχέση με τα ελάχιστα όρια που υπάρχουν, στα οποία εγώ αναφέρθηκα, για τη χορήγηση συντάξεων. Είναι άλλο θέμα αυτό, είναι διαφορετικό κεφάλαιο.

Ως προς αυτό που είπε η κ. Αχτσιόγλου, είναι κάτι για το οποίο έχουμε δεσμευτεί και απέναντι στις εκπροσώπους των ατόμων που βρίσκονται σε κατάσταση χηρείας και έχουμε πει ότι μετά τον Αύγουστο θα δούμε μέτρα, τα οποία θα διορθώσουν κάποια πράγματα, διότι από τον Μάιο του 2019 θα συμβούν αυτές οι περιπτώσεις, όπου κάποιοι μπορεί να πέσουν στην περίπτωση της μη ασφάλισης.

Πρέπει, όμως, να σας πω -και το έξω ξαναπεί πολλές φορές- ότι αυτά πρέπει να τα βλέπουμε με μια προσοχή, ώστε να επιφέρουμε και μια δίκαιη διαχείριση αυτών των πραγμάτων, καθώς, εάν πήγαμε σ' αυτή τη μέση λύση, είναι γιατί είναι το καλύτερο όριο που ισχύει στην Ευρώπη. Είναι, δηλαδή, στη Γαλλία τα πενήντα πέντε χρόνια.

Να σας πω και να απαριθμήσω περιπτώσεις, ως ηλικιακά όρια: Στη νομοθεσία της Αυστρίας είναι τα τριάντα πέντε έτη, στο Βέλγιο είναι μέχρι σαράντα πέντε ετών, δηλαδή μέχρι εκεί παίρνει σύνταξη. Στο Λιχτενστάιν είναι σαράντα πέντε έτη, στη Γερμανία σαράντα πέντε, στη Φινλανδία πενήντα έτη, στην Κροατία πενήντα έτη, στην Πολωνία πενήντα έτη, στην Πορτογαλία τριάντα πέντε έτη κ.ο.κ.. Έχουμε ένα όριο που είναι το καλύτερο δυνατό στην Ευρώπη.

Αυτό, βέβαια, δεν είναι κάτι που αποτελεί για εμάς το τέλος της ιστορίας. Πάντα θα κοιτάμε τι μπορούμε να κάνουμε για την προστασία των ανθρώπων, γιατί αυτό μας ενδιαφέρει, λαμβάνοντας πάντα υπ' όψιν ότι από τους τριακόσιους ενενήντα μία χιλιάδες διακόσιους σαράντα εννιά δικαιούχους συντάξεων χηρείας οι διακόσιες δεκαεπτά χιλιάδες, δηλαδή ποσοστό 56% λαμβάνει ήδη μια επιπλέον κύρια σύνταξη. Δεν είναι δηλαδή όλοι στην κατάσταση ότι δεν έχουν κανένα άλλο εισόδημα και δεν έχω μπει ακόμη στη μελέτη της περίπτωσης, όπου κάποιος μπορεί να δικαιούται σύνταξη χηρείας, αλλά έχει και δραστηριότητα. Δεν είναι όλοι στην ίδια μοίρα. Οφείλουμε και είναι δική μας υποχρέωση -και το έχω πει πολλές φορές- να καλύψουμε τα άτομα εκείνα που πρέπει πραγματικά να προστατεύσουμε, οι οποίοι δεν έχουν ούτε άλλη σύνταξη ούτε δουλειά, και βρίσκονται ξαφνικά στην κατάσταση αυτή. Δεν υπάρχει περίπτωση να αφήσουμε ακάλυπτους τους ανθρώπους αυτούς που βρίσκονται σε αυτή την περίπτωση. Δεν υπάρχει περίπτωση να αφήσουμε ακάλυπτους εκείνους που δεν έχουν δυνατότητα προστασίας του εαυτού τους. Και θα πάρουμε πολλά μέτρα και σε πολλά επίπεδα. Αυτό είπε η κ. Αχτσιόγλου και αυτό θα γίνει. Ευχαριστώ πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω κάτι, επειδή με προκάλεσε ο κύριος Υφυπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Εντάξει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Κύριε Υπουργέ, επειδή με προκαλέσατε για τη Νέα Δημοκρατία, πρέπει να σας πω ότι εμείς δεν σας διαφοροποιούμε από τη Νέα Δημοκρατία, δεν σας κρίνουμε διαφορετικά, επειδή και εσείς και η Νέα Δημοκρατία έχετε ήδη βάλει μπροστά την κατάργηση του κοινωνικού χαρακτήρα της ασφάλισης. Βεβαίως, η Νέα Δημοκρατία πάει ακόμη παραπέρα.

Το ΚΚΕ είναι σε πλήρη αντίθεση με αυτή τη γραμμή της Νέας Δημοκρατίας, όπως και με τη δική σας. Σας βάζει απέναντι. Είστε εχθροί της κοινωνικής ασφάλισης. Γι' αυτό και μέσα από τους αγώνες εμείς διεκδικούμε ένα κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα το οποίο πράγματι θα ικανοποιεί τις ανάγκες των εργαζομένων και των συνταξιούχων σε συντάξεις και σε παροχές τέτοιες που θα επιτρέπει την αξιοπρεπή διαβίωση όλων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστούμε πολύ. Κατανοητό. Η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας είναι κατανοητή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ο Προεδρεύων κ. Καμμένος έχει κέφια σήμερα και σας δίνει πολύ χρόνο για να εκδηλώσετε την αγάπη σας προς την Κυβέρνηση και στον ΣΥΡΙΖΑ ειδικότερα που αγαπάτε. Όμως, αγαπάτε ακόμη περισσότερο τη Νέα Δημοκρατία παρά τις ενστάσεις που δειλά-δειλά τώρα θέσατε. Στην ίδια μοίρα είμαστε και ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία. Οπότε ο κόσμος μπορεί να ψηφίσει άνετα και Νέα Δημοκρατία. Δεν τρέχει κάστανο, όπως λέτε εσείς!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Αυτό είπα;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Να είστε καλά. Μας αγαπάτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Εμείς δεν είμαστε της λογικής του μικρότερου κακού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Καμμένος): Ευχαριστώ πολύ.

Να περάσουμε στις επίκαιρες ερωτήσεις που διαγράφονται. Η δεύτερη με αριθμό 1394/26-3-2018 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Αττικής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαυ-

ρουδή Βορίδη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Καθυστερήσεις στη διαδικασία έκδοσης των νέων ταυτοτήτων», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού, εξαιτίας ανειλημμένων υποχρεώσεων.

Η ένατη με αριθμό 1326/16-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Β' Αθηνών των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Αθανασίου Παπαχριστόπουλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Αστυνομικοί στη φύλαξη VIP προσώπων», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού, εξαιτίας ανειλημμένων υποχρεώσεων.

Η δωδέκατη με αριθμό 1316/13-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Αχαΐας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Θεόδωρου Παπαθεοδώρου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Αυξάνεται η ανασφάλεια σε περιοχές της Πάτρας», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού, εξαιτίας ανειλημμένων υποχρεώσεων.

Η δέκατη έκτη με αριθμό 1286/12-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Χανίων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αντωνίου Μπαλμενάκη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Κάλυψη κενών στο Πυροσβεστικό Σώμα από επιλαχόντες του διαγωνισμού 2011», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού, εξαιτίας ανειλημμένων υποχρεώσεων.

Η δέκατη όγδοη με αριθμό 1159/27-2-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Κιλκίς της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Γεωργαντά προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Προβλήματα στη λειτουργία του Τμήματος Συνοριακής Φύλαξης (Τ.Σ.Φ.) Παιονίας», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του κυρίου Υπουργού, εξαιτίας ανειλημμένων υποχρεώσεων.

Η εικοστή δεύτερη με αριθμό 1311/13-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Βουλαιού Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας κ. Όλγας Κεφαλογιάννη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Εξαρση εγκληματικότητας στην Αθήνα», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού κ. Τόσκα, εξαιτίας ανειλημμένων υποχρεώσεων.

Η εικοστή τρίτη με αριθμό 1229/5-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Ανεξάρτητου Βουλευτή Β' Αθηνών κ. Ευσταθίου (Στάθη) Παναγιώτη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Εγκληματικότητα και κάθε λογής επιθέσεις από ανθρώπους του υποκόσμου και γιαντζι επαναστάτες», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού κ. Τόσκα, εξαιτίας ανειλημμένων υποχρεώσεων.

Η τέταρτη με αριθμό 1375/20-3-2018 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Πέλλας του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή κ. Ιωάννη Σαχινίδη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Συνεχίζουν να παραμένουν απλήρωτοι οι τευτοπαραγωγοί», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Ευάγγελου Αποστόλου, εξαιτίας φόρτου εργασίας.

Η τέταρτη με αριθμό 1393/26-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Βουλευτού Καρδίτσας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Χρυσούλας Κατσαβριά - Σιωροπούλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Αναβάθμιση του Κέντρου Ζωικών Γενετικών Πόρων Καρδίτσας», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Ευάγγελου Αποστόλου, εξαιτίας φόρτου εργασίας.

Η πέμπτη με αριθμό 1405/27-3-2018 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με τα σοβαρά προβλήματα λειτουργίας του Εθνικού Κολυμβητηρίου Ηρακλείου (ΕΑΚΗ), δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υφυπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Γεωργίου Βασιλειάδη. Αιτία: προγραμματισμένο ταξίδι στην Κύπρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τέσσερις μαθήτριες και

μαθήτριες και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 7^ο Δημοτικό Σχολείο Καισαριανής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Είμαστε στη διαδικασία που αναγιγνώσκω ποιες ερωτήσεις δεν θα απαντηθούν από Υπουργούς, λόγω κωλύματος εργασίας ή άλλων υποχρεώσεων, στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου.

Η πρώτη με αριθμό 3672/21-2-2018 ερώτηση του κύκλου αναφορών - ερωτήσεων του ΣΤ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Λαρίσης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Λαμπρούλη προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με την κατάσταση στο Εθνικό Αθλητικό Κέντρο (ΕΑΚ) Λάρισας, δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υφυπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Γεωργίου Βασιλειάδη. Αιτία: προγραμματισμένο ταξίδι στην Κύπρο.

Η πρώτη με αριθμό 1392/26-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου της Βουλευτού Γρεβενών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Χρήστου Μπιγιάλα προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα: «Επανασύσταση του γραφείου του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας (ΣΕΠΕ)», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος της Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ευτυχίας Αχτσιόγλου, εξαιτίας ανειλημμένων υποχρεώσεων.

Η έκτη με αριθμό 1333/19-3-2018 επίκαιρη ερώτηση του δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Γρεβενών του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Χρήστου Μπιγιάλα προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα: «Ασφάλιση με εργόσημο σε χειριστές-οδηγούς αγροτικών μηχανημάτων», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος της Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ευτυχίας Αχτσιόγλου, εξαιτίας ανειλημμένων υποχρεώσεων.

Η δεύτερη με αριθμό 1395/26-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρου Καλαφάτη προς τον Υπουργό Εξωτερικών, με θέμα: «Η θέση της Ελλάδας αναφορικά με τη διαμόρφωση του νέου Πολυετούς Δημοσιονομικού Πλαισίου της ΕΕ», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών κ. Γεωργίου Κατρούγκαλου, εξαιτίας απουσίας του στο εξωτερικό.

Η πέμπτη με αριθμό 1409/27-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Δελή προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Διασφάλιση του δικαιώματος στην εργασία των εργαζομένων με "μπλοκάκι" στην Εταιρεία Ύδρευσης και Αποχέτευσης Θεσσαλονίκης Α.Ε. (ΕΥΑΘ Α.Ε.)», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Εσωτερικών κ. Παναγιώτη Σκουρλέτη, εξαιτίας κυβερνητικής αποστολής εκτός Αττικής.

Η δεύτερη με αριθμό 2692/17-1-2018 ερώτηση του κύκλου αναφορών-ερωτήσεων του Βουλευτή Αττικής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Γκιόκα προς τον Υπουργό Εσωτερικών με θέμα: «Όχι στο καταστροφικό για το περιβάλλον και πανάκριβο έργο του ΧΥΤΑ Γραμματικού», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Εσωτερικών κ. Παναγιώτη Σκουρλέτη, εξαιτίας κυβερνητικής αποστολής εκτός Αττικής.

Η δέκατη τέταρτη με αριθμό 1330/19-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Αττικής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτη (Πάνου) Σκουρολιάκου προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, με θέμα: «Σοβαρές καταγγελίες των εργαζομένων του Εθνικού Θεάτρου», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος της Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Λυδίας Κονιόρδου, εξαιτίας απουσίας της εκτός Αθηνών.

Η δέκατη πέμπτη με αριθμό 1329/16-3-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Ανεξάρτητου Βουλευτή Μεσσηνίας κ. Δημητρίου Κουκούτση προς τον Υπουργό Εξωτερικών, με θέμα: «Χαμηλότοκα δάνεια από την τουρκική τράπεζα Ζιράάτ στους καπινοπαγωγούς της Θράκης», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Εξωτερικών κ. Νικολάου Κοτζιά, εξαιτίας

απουσίας στο εξωτερικό.

Επίσης, η δέκατη ένατη με αριθμό 1150/26-2-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Αντωνίου Γρέγου προς τον Υπουργό Εξωτερικών, με θέμα: «Περί της Ελληνικής Εθνικής Μειονότητας των Σκοπίων», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του Υπουργού Εξωτερικών κ. Νικολάου Κοτζιά, εξαιτίας απουσίας στο εξωτερικό.

Η δέκατη έβδομη με αριθμό 1149/26-2-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Β' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ιωάννη Λαγού προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Γνωστή από παρακρατικό ιστότοπο έγινε η πρωτοφανής επίθεση στο Α.Τ. Καισαριανής» δεν θα συζητηθεί.

Επίσης, η εικοστή με αριθμό 1151/26-2-2018 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή Κιλίκης του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Χρήστου Χατζησάββα προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Ερωτήματα σχετικά με την υπόθεση πράκτορα βάσει αποκαλύψεων του Π. Καμμένου», δεν θα συζητηθεί.

Η τρίτη με αριθμό 1372/20-3-2018 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Σερρών της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Μιχαήλ Τζελέπη προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, με θέμα: «Η δημιουργία τριών νέων σταθμών διο-

δίων στον οδικό άξονα Προμαχώνας-Σέρρες-Λιμάνι Θεσσαλονίκης είναι καταστροφική για τον Ν. Σερρών», δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος του ερωτώντος Βουλευτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

Σε αυτό το σημείο θα διακόψουμε τη συνεδρίαση για τις 12.00' για να εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη της νομοθετικής εργασίας.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα τρεις μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Σπάρτης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «I) Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, II) Ενσωμάτωση της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης-πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών και III) Άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και λοιπές διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της στις 22 Μαρτίου 2018 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση ενιαία επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών.

Το Σώμα συμφωνεί με τη βασική εισήγηση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το Σώμα εγκρίνει ομόφωνα την εισήγηση του Προεδρείου.

Έχουν κατατεθεί επτά υπουργικές τροπολογίες. Οι τέσσερις ήδη έχουν ενσωματωθεί στο νομοσχέδιο. Μένουν άλλες τρεις. Τη μία θα την υποστηρίξει ο παρευρισκόμενος αρμόδιος Υπουργός, ο κ. Κοντονής και τις άλλες δύο θα έρθουν οι αρμόδιοι Υπουργοί να τις υποστηρίξουν. Από τις πέντε βουλευτικές τροπολογίες, όταν ανέλθει στο Βήμα ο κύριος Υπουργός, θα πει ποιες κάνει δεκτές ή ποιες δεν κάνει δεκτές, για να έχετε εικόνα.

Η εγγραφή θα γίνει με ηλεκτρονικό τρόπο, μόλις ανέβει στο Βήμα η συνάδελφος κ. Αφροδίτη Σταμπούλη και θα κλείσει όταν κατέλθει από το Βήμα η συνάδελφος κ. Μαρία Αντωνίου.

Πριν καλέσω στο Βήμα την κ. Σταμπούλη, θα δώσω τον λόγο στον κύριο Υπουργό, ο οποίος με έχει παρακαλέσει να κάνει μία διευκρίνιση επί κάποιων δημοσιευμάτων, που αναρτήθηκαν στο διαδίκτυο, για ένα θέμα που υπάρχει μέσα στο νομοσχέδιο και κατά τη γνώμη του θέλει να ξέρετε εκ των προτέρων τι ισχύει γι' αυτό.

Κυρίες Υπουργέ, σας φτάνουν τρία λεπτά;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν και είχα αναφερθεί αναλυτικά σε κάποιες ερωτήσεις και αναφορές της συνάδελφου της κ. Κεφαλίδου, σχετικά με το άρθρο 30 παράγραφος 3 του νομοσχεδίου, το οποίο αφορά τις άδειες καταδικασθέντων κρατουμένων και τη μη δυνατότητα να λαμβάνει άδεια ένας καταδικασθείς σε περίπτωση που εκκρεμεί η υπόθεσή του ή έχει αποφασιστεί από τα δικαστήρια ότι πρόκειται να εκδοθεί, σήμερα δυστυχώς για δεύτερη φορά μέσα σε σαράντα οκτώ ώρες επί του γενικότερου αυτού θέματος επιδεικνύετε μία ακραία ανευθυνότητα.

Και το λέω αυτό κατηγορηματικά στην Εθνική Αντιπροσωπεία, όχι μόνο διότι το ζήτημα εξαντλήθηκε στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής αλλά και διότι στην τρίτη συζήτηση που έγινε, επειδή ακριβώς δόθηκαν οι εξηγήσεις που έπρεπε και κατάλαβαν οι πάντες σε ποιους αναφέρεται, πίστευα ότι έχει κλείσει.

Δυστυχώς σήμερα υπήρξαν δηλώσεις του κ. Θεοχαρόπουλου -νομίζω στο «Αθηναϊκό και Μακεδονικό Πρακτορείο»- ο οποίος χαρακτηρίσε τη ρύθμιση αυτή ύποπτη, τη στιγμή που έχουν δοθεί όλες οι αναγκαίες διευκρινήσεις. Και από εκείνη τη στιγμή και ο ίδιος αλλά και δημοσιογραφικοί κύκλοι το συνέδεσαν με την «τύχη» -παρότι στις δημοκρατίες δεν μένει τίποτα στην τύχη των οκτώ Τούρκων Αξιωματικών.

Πρέπει να σταματήσει αυτή η ακραία ανευθυνότητα, την οποία χαρακτηρίζω ακραία για δύο λόγους: Τόσο γιατί κάποιοι δεν μελετούν τα νομοθετικά κείμενα και δεν ενημερώνονται γι' αυτά που έχουν ήδη ειπωθεί στις αρμόδιες επιτροπές, όσο και γιατί επαναφέρουν με τρόπο τουλάχιστον ανεύθυνο ζητήματα που έχουν να κάνουν με τη διεθνή θέση της χώρας και με την περιρρέουσα ατμόσφαιρα των ελληνοτουρκικών σχέσεων.

Θέλω να πω για άλλη μία φορά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές - και ελπίζω να είναι η τελευταία φορά που παίρνω τον λόγο για το συγκεκριμένο ζήτημα- ότι η διάταξη αυτή αναφέρεται στο άρθρο 55 του Σωφρονιστικού Κώδικα σχετικά με τις τακτικές άδειες και τις προϋποθέσεις, υπό τις οποίες μπορεί καταδικασθείς κρατούμενος στις ελληνικές φυλακές να πάρει άδεια.

Ποιοι έχουν αυτό το δικαίωμα; Όσοι έχουν καταδικαστεί από τα ποινικά δικαστήρια της χώρας -γελάτε, κύριε Βορίδη, αλλά η κατάσταση πραγματικά είναι για γέλια- έχουν εκτίσει ένα μέρος της ποινής και δικαιούνται πλέον να πάρουν άδεια. Αυτό λέει το άρθρο 55.

Και τι λέμε εμείς; Λέμε ότι όσοι καταδικασμένοι κρατούνται στις ελληνικές φυλακές και είναι σε εκκρεμότητα η υπόθεσή τους σχετικά με την έκδοση, ή έχει αποφασιστεί η έκδοση, δεν μπορούν να πάρουν άδεια, διότι το καταλαβαίνουμε όλοι -το είπα δύο φορές στην επιτροπή, θα το πω και τρίτη- ότι ένας ο οποίος έχει καταδικαστεί για ανθρωποκτονία στην Ελλάδα και εκτίει την ποινή του και είναι εκζητούμενος από ένα άλλο κράτος για ένα παρόμοιο αδίκημα με την πρώτη άδεια που θα πάρει, θα εξαφανιστεί.

Συνειδητοποιείτε όλοι ότι όταν η ελληνική δικαιοσύνη θα έχει αποφασίσει ή θα πρόκειται να αποφασίσει σχετικά με την έκδοση η χώρα θα γίνεται διεθνώς ρεζίλι, καθώς αναστέλλεται η έκδοση μέχρι την έκταση της ποινής, γιατί όταν έρθει η ώρα της έκδοσης, θα βρίσκεται στη δυσάρεστη θέση το ελληνικό κράτος να πει «ξέρετε, μου έφυγε». Αυτό προσπαθούμε να διορθώσουμε.

Αντί, λοιπόν, να μιλάμε για ύποπτες διατάξεις, να διαβάζουμε καλύτερα και τις τροποποιούμενες διατάξεις αλλά και τη διάταξη η οποία έρχεται στη Βουλή. Αν δεν θέλουμε αυτά, ας διαβάσουμε την αιτιολογική έκθεση. Αν δεν θέλουμε να διαβάσουμε και την αιτιολογική έκθεση, ας διαβάσουμε τα Πρακτικά της επιτροπής. Και το λέω αυτό το πράγμα για έναν συνάδελφο ο οποίος έχει δείξει σθεναρότητα σε άλλα νομοσχέδια, έναν συνάδελφο που έχει διαφοροποιηθεί από το κόμμα του και στα θέματα του Συμφώνου και στα θέματα της ταυτότητας φύλου και στα θέματα της απλής αναλογικής.

Όμως, σας το ξαναλέω και πάλι μέσα σε σαράντα οκτώ ώρες: Το να εμπλέκονται αυτά τα πολύ κρίσιμα ζητήματα που απασχολούν την ελληνική Κυβέρνηση σε υψηλότατο επίπεδο με αυτή τη ρητορεία είναι πάρα πολύ, κύριοι συνάδελφοι. Ελπίζω να μη χρειαστεί να πάρω τον λόγο άλλη φορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, είναι σαφές αυτό που είπατε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Θεοχαρόπουλε, επειδή αναφέρθηκε το όνομά σας, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω ότι έχει υπάρξει ένα μείζον θέμα το οποίο αναδεικνύεται περισσότερο και από την τοποθέτηση του Υπουργού κ. Κοντονή αυτή τη στιγμή, ο οποίος αντί να απαντά επιτίθεται. Ως Κυβέρνηση αντί να απαντά στις αιτιάσεις της Αντιπολίτευσης, βγαίνει επιτιθέμενος με ένα ύφος το οποίο μας μαλώνει.

Κοιτάξετε: Πρώτον, αναφερθήκατε σε ανευθυνότητα. Ανευθυνότητα αποτελεί η στάση Βουλευτή της κυβερνητικής πλειοψηφίας ο οποίος μίλησε περί ανταλλαγής των δύο Ελλήνων αξιωματικών που κρατούνται άδικο στην Τουρκία με αυτούς που προστατεύονται από το κράτος δικαίου εδώ στη χώρα μας. Αυτή είναι η ανευθυνότητα. Έπρεπε να έχετε διαγράψει από την κοινοβουλευτική Πλειοψηφία τον κ. Κατσίκη, μόλις έκανε αυτές τις δηλώσεις. Καμμία αναδίπλωση δεν μετριάξει το απαράδεκτο της δηλώσεώς του.

Κυρίες Κοντονή, σε σχέση με το τι ανέχεστε στην Κυβέρνησή σας -στην κυβερνητική πλειοψηφία εννοώ- έχει και ο κυνισμός τα όριά του. Επειδή αναφερθήκατε σε ανευθυνότητα, η ανευθυνότητα είναι της Κυβέρνησης και είναι συνεχιζόμενη σε αυτό το θέμα.

Επειδή έγιναν συσχετίσεις αναφορικά με το ζήτημα αυτό, πρώτα-πρώτα το ζήτημα αυτό δεν αναδεικνύεται σήμερα. Το ανέδειξε η εισήγηση κ. Χαρά Κεφαλίδου στις αρμόδιες επιτροπές

–και είναι στα Πρακτικά των επιτροπών της Βουλής- και έχει αναδειχθεί, όπως ακριβώς συγκεκριμένα σας ανέφερα και εγώ.

Συγκεκριμένα, λοιπόν, βρισκόμαστε στη θέση σήμερα να βλέπουμε ότι λόγω της σκληρής αντιπολίτευσης που σας κάναμε σε αυτό το θέμα αναγκάζεστε να έρθετε να πείτε εδώ ότι δεν θα ισχύσει για τους οχτώ –το είπατε μόλις πριν από λίγο- ενώ υπάρχει αυτή τη στιγμή μια διαρκής συζήτηση για αυτό το θέμα. Απαγορεύεται ουσιαστικά, όπως αναφέρατε, σε όλες τις περιπτώσεις που εκκρεμεί αίτημα έκδοσης σε τρίτη χώρα.

Πρώτον, μας λέτε ξαφνικά ότι όσοι καταζητούνται από τρίτες χώρες, μεταξύ των οποίων και η Τουρκία, έχουν λιγότερα δικαιώματα. Γιατί; Για ποιον λόγο επιλέγετε τώρα την αυστηροποίηση της κράτησης;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα σας πω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, άλλο σας ρωτώ. Σας ρωτώ για ποιον λόγο επιλέγετε τώρα. Έχετε στοιχεία περί μη αποτελεσματικότητας της υφιστάμενης πρακτικής; Αυτό είναι το πρώτο ερώτημα.

Δεύτερον, σας είπαμε ότι η νέα ρύθμιση έρχεται σε μια συγκυρία επιεικώς ύποπτη και θέλουμε συγκεκριμένες δεσμεύσεις ότι δεν θα μπορέσει να γίνει μια τροπολογία, μια νέα ρύθμιση πάνω στη ρύθμιση που να αφορά και τους οχτώ.

Συγκεκριμένα...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα σας απαντήσω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ακούσετε, κύριε Κοντονή και θα απαντήσετε.

Γνωρίζετε, βέβαια, ότι σύμφωνα με τα δημοσιεύματα, στα τέλη Απριλίου τελειώνει το δεκαοχτάμηνο για τους οχτώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τα έχετε μετρήσει; Έχουν βγει τα δεκαοχτάμηνα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είχαν έρθει το καλοκαίρι του 2016;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι διάλογο, κύριε Θεοχαρόπουλε. Δεν θα χαλάσω τη συνεδρίαση τώρα. Κλείστε, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Το καλοκαίρι του 2016 είχαν έρθει. Αν μετράμε καλά, το δεκαοχτάμηνο τελειώνει περίπου στα μέσα Απριλίου. Τελειώνει, λοιπόν και θα έχουν το δικαίωμα για την άδειά τους. Μάλιστα, διαβάζουμε σε δημοσιεύματα ότι οι νομικοί παραστάτες των οχτώ που έφτασαν στη χώρα μας λένε ότι δεν μπορούν να κρατηθούν πέρα των δεκαοχτώ μηνών, πέρα από τα τέλη Απριλίου.

Σε αυτό, λοιπόν, το μείζον ζήτημα, που αφορά τους οχτώ Τούρκους αξιωματικούς -επειδή ξέρετε πολύ καλά ότι η αντιπολίτευση που σας κάνω και προσωπικά, κύριε Κοντονή και στον χώρο μας είναι προγραμματική, πολιτική, δεν είναι στείρα- να δεσμευτείτε εδώ ότι θα ασκηθεί, θα υπάρχει το κράτος δικαίου για τους οχτώ Τούρκους αξιωματικούς, δεν θα επιχειρηθεί να γίνει κανένας, μα κανένας συμψηφισμός από την Κυβέρνησή σας με τους δύο ούτε σε διευκολύνσεις τέτοιου είδους, ό,τι υπάρχει στο κράτος δικαίου μας θα υπάρξει και όταν τελειώσει το δεκαοχτάμηνο, σύμφωνα με τη ρύθμιση θα υπάρξει.

Και όσον αφορά αυτό που αναφέρατε σε σχέση με τη ρύθμισή σας, δεν ξέρω αν εφαρμοστεί σε άλλες περιπτώσεις, Κούρδων για παράδειγμα, αυτό το οποίο λέτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Θεοχαρόπουλε, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Να δεσμευτείτε και για αυτό. Παρακαλώ να απαντάτε στις ερωτήσεις και να μην επιτίθεστε κάθε φορά που σας κάνουμε κριτική και μάλιστα, με επιχειρήματα που μάλλον αφορούν τους ΑΝΕΛ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, λοιπόν, κλείσαμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ένα λεπτό, κύριε Υπουργέ.

Λοιπόν, ακούστε. Θα δώσει συμπληρωματικές διευκρινήσεις

για δύο λεπτά ο κύριος Υπουργός και το θέμα τελειώνει και ξεκινάμε τη συνεδρίαση, παρότι, κατά την άποψή μου, ήταν σαφής στην πρωτολογία του.

Για δύο λεπτά, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο και παρακαλώ όχι παραπάνω και κλείνουμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλάβατε από την τοποθέτηση του κύριου συναδέλφου ότι βρίσκεται σε δυσχερή θέση από αυτά που είπε σήμερα σε δημόσια τοποθέτησή του.

Κατά πρώτον, εγώ μίλησα για ανευθυνότητα επαλαμβανόμενη μέσα σε σαράντα οχτώ ώρες. Επομένως, ως προς αυτά που είπατε στο πρώτο μέρος της τοποθέτησής σας, η Κυβέρνηση τοποθετήθηκε και είπε ότι κανένας δεν μπορεί να μιλάει αυθαίρετα για αυτά τα ζητήματα, ούτε για ανταλλαγές ούτε για τέτοια πράγματα. Είναι ανεύθυνη και αυτή η στάση. Το είπα στην πρωτολογία μου. Επομένως, δεν χρειαζόταν να πείτε εσείς κάτι περισσότερο. Όταν τα λέει η Κυβέρνηση, δεν χρειάζεται να μιλάτε εσείς για αυτά τα ζητήματα. Τα λέτε εκ περισπού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν μιλάει η Κυβέρνηση, μιλάει και η Αντιπολίτευση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεύτερον, στην κ. Κεφαλίδου απάντησα, κύριε συνάδελφε, στην επιτροπή και είχε την καλοσύνη η κ. Κεφαλίδου να υποβάλει στην τρίτη συζήτηση στην επιτροπή με ένα υπόμνημα, για το οποίο την ευχαρίστησα, όλες τις προτάσεις του κόμματός σας εγγράφως. Το καταθέτω. Για αυτό το ζήτημα, επειδή είχαν δοθεί επαρκείς διευκρινήσεις στο υπόμνημα της κ. Κεφαλίδου, δεν αναφέρεται τίποτα και σωστά δεν αναφέρεται, γιατί είχε διευκρινιστεί.

Παρακαλώ, το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Σταύρος Κοντονής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ήταν προσωπικό. Κακώς το καταθέτετε, γιατί θα επανέλθουμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Επειδή το καταθέσατε, ήταν επιστολή ιδιωτική σε μένα; Επ' ακροατηρίω καταθέσατε...

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Αυτό δεν σημαίνει ότι στο υπόμνημα έχουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλά, μην τσακωθείτε τώρα περί της επιστολής.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τρίτον, είπα και ξαναλέω, κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, ότι η διάταξη αφορά συγκεκριμένη τροποποίηση άρθρων του Σωφρονιστικού Κώδικα για καταδικασθέντες από ποινικά δικαστήρια. Γιατί εδώ έρχεστε και μας λέτε να σας δηλώσουμε, να δεσμευθούμε, να σας πούμε σχετικά με τους οχτώ; Ετέθη κανένα θέμα από την Κυβέρνηση;

Κανένα θέμα δεν έχει τεθεί, κύριε Θεοχαρόπουλε, από την Κυβέρνηση για αυτό το ζήτημα. Ίσα-ίσα, σε επίσημες δηλώσεις που έχω κάνει μετά τη συνάντησή μου με τον Τούρκο Υπουργό Δικαιοσύνης στην Αθήνα είπα ότι οι αποφάσεις του ανωτάτου δικαστηρίου πρέπει να ληφθούν πολύ σοβαρά υπ' όψιν από αυτούς που ζητούν κατ' επανάληψη την έκδοση των οχτώ Τούρκων Αξιωματικών.

Επομένως, για την Κυβέρνηση το ζήτημα αυτό έχει κλείσει με τον πιο επίσημο τρόπο με δικές μου δηλώσεις ενώπιον των δημοσιογράφων, των πολιτικών συντακτών, αλλά και δημοσιογράφων από διεθνή μέσα ενημέρωσης...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Θα κρατηθεί τελικά το δεκαοχτάμηνο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Θεοχαρόπουλε, ... κατά το κοινώς λεγόμενο και έρχεστε τώρα εδώ με δεκαοχτάμηνα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Απαντήστε αν θα δεσμευτείτε!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Καθίστε. Και να ξέρετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Για ηρεμήστε!

Κύριε Θεοχαρόπουλε, με τη σύμφωνη γνώμη του κυρίου Υπουργού, σβήνεται η φράση... Τώρα, για ένα νομοσχέδιο που υπάρχει, τσακωνόμαστε πρωί-πρωί!

Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να το πω αλλιώς, κύριε Πρόεδρε.

Κάνατε αυτήν την εξυπνάδα και μας λέτε εδώ για δεκαοκτάμηνο! Γιατί; Έχει παραβιαστεί κανένα δεκαοκτάμηνο; Δεν ξέρετε, κύριε Θεοχαρόπουλε, ότι κρατούνται αυτοί οι άνθρωποι δυνάμει διοικητικής απόφασης; Δεν ξέρετε ότι η κράτησή τους είναι διοικητική; Γιατί συνδέετε, λοιπόν, ανόμοια πράγματα; Η διάταξη αναφέρεται σε ποινικούς καταδικασμένους και εσείς μας λέτε για διοικητική κράτηση!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί δεν δεσμεύεστε;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας λέω, λοιπόν, για άλλη μία φορά ότι το ζήτημα αυτό διέπεται από τους κανόνες, το Σύνταγμα και την κείμενη νομοθεσία και δεν πρόκειται η ελληνική Κυβέρνηση να παραβιάσει ούτε το Σύνταγμα ούτε την κείμενη νομοθεσία. Επομένως, μην κρούετε θύρες ανοιχτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει, κύριε Υπουργέ.

Κυρία Κεφαλίδου, δικαίως για ένα λεπτό σας δίνω τον λόγο, παρακαλώ με τον γνωστό ήπιο και ευγενικό σας τρόπο, για να τελειώσουμε τα διαδικαστικά.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ απλώς θέλω να επισημάνω ότι το υλικό που δόθηκε στον κ. Κοντονή ήταν για διευκόλυνση, προκειμένου σε ένα νομοσχέδιο με πάρα πολλά άρθρα να έχει τη δυνατότητα να είναι και ο ίδιος πιο αποτελεσματικός και εμείς να είμαστε όσο το δυνατόν πιο βοηθητικοί στο έργο του.

Από εκεί και μετά, πρέπει να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι η τωρινή διατύπωση, έτσι όπως είναι, δεν αποδεικνύει τους ισχυρισμούς που σήμερα μας λέτε. Θα σας φέρω ένα πολύ απλό παράδειγμα, για να μπορέσουμε στην πορεία, αν είναι, να το αποσαφηνίσουμε, μήπως χρειάζεται αναδιατύπωση. Σας το έχω πει ξανά και επιμένετε.

Σας φέρνω ένα παράδειγμα. Κούρδος μπαίνει άφραγκος παράνομα και καταδικάζεται για παράνομη είσοδο σε τρίμηνη φυλάκιση και χρηματική ποινή.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τι σχέση έχει αυτό;

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Μην μπορώντας να εξαγοράσει την ποινή του, μένει κρατούμενος. Ναι ή όχι;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ναι. Οπότε;

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κατά αυτού του Κούρδου εκκρεμεί αίτημα έκδοσης της Τουρκίας.

Η διάταξη που ψηφίζουμε σήμερα καταλαμβάνει αυτήν την περίπτωση, ναι ή όχι; Αποσαφηνίστε το, διότι επανερχόμαστε ακριβώς γιατί δεν είναι σαφής η διατύπωση. Παρακαλώ θερμά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα ξεκινήσουμε το νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, όταν θα μιλήσετε, έχετε δικαίωμα να επανέλθετε, όπως και η κ. Κεφαλίδου και ο κ. Θεοχαρόπουλος. Όμως, να ξεκινήσουμε το νομοσχέδιο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να το διευκρινίσω και θα χρειαστώ μόνο τριάντα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρία Κεφαλίδου, κατά πρώτον εγώ σας ευχαρίστησα και στην επιτροπή για το γεγονός ότι καταθέσατε ένα υπόμνημα για τη διευκόλυνση και τη δική μας, σχετικά με την επεξεργασία διατάξεων στις οποίες είχατε ερωτηματικά ή κάποιες αντιρρήσεις.

Το λέω για άλλη μία φορά. Σ' αυτό το υπόμνημα που μου δώσατε, επειδή ακριβώς είχε διευκρινιστεί επαρκώς αυτό το ζήτημα...

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Αυτό είναι δική σας ερμηνεία. **ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων):** Μα, δεν υπάρχει, κυρία Κεφαλίδου.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Αυτό τι σημαίνει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν είναι ανάγκη να συμφωνήσει η Αντιπολίτευση με την Κυβέρνηση, κύριε Υπουργέ. Έχει άλλη άποψη η Αντιπολίτευση. Τι να κάνουμε τώρα;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι να πω; Δεν πειράζει. Μπορεί να το θέσατε με άλλον τρόπο.

Όμως, λέω ξανά ότι αυτό το ζήτημα δεν έχει να κάνει με κρατούμενους δυνάμει διοικητικής κράτησης. Έχει να κάνει με το άρθρο 55 του Σωφρονιστικού Κώδικα το οποίο μιλά για κατάδικους. Δηλαδή, πώς αλλιώς πρέπει να το πω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Τα έχετε πει αυτά δύο φορές.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όσοι, λοιπόν, έχουν καταδική από ποινικό δικαστήριο, μπαίνουν σ' αυτή τη διαδικασία. Πώς αλλιώς να σας το πω; Δεν είναι για τους οκτώ και δεν έχει να κάνει σε καμμία περίπτωση. Σας το είπα και στην επιτροπή και νομίζω ότι εσείς το καταλάβατε. Άλλο τώρα αν θέλετε να ισορροπήσετε καταστάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώσαμε.

Η κ. Σταμπουλή καλείται στο Βήμα για δεκαπέντε λεπτά.

Μην ξεχνάτε ότι σήμερα είναι η Μεγάλη Πέμπτη του καθολικού Πάσχα. Ηρεμία! Ειρήνη ημίν!

Ορίστε, κυρία Σταμπουλή, έχετε τον λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, συναδέλφισες και συναδελφοί, σήμερα, λοιπόν -έστω και μετά από όλο αυτό το προοίμιο- στο ελληνικό Κοινοβούλιο κυρώνουμε τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, η οποία υπογράφηκε το 2011 στην Κωνσταντινούπολη, τέθηκε σε ισχύ με την κύρωσή της από τη δέκατη χώρα, την Ανδόρα, το 2014 και, επίσης, υπογράφηκε από την Ευρωπαϊκή Ένωση στις 13 Ιουνίου 2017.

Ο όρος «βία κατά των γυναικών» σημαίνει όλες τις πράξεις βίας με βάση το φύλο που επιφέρουν σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική ή οικονομική βλάβη ή πόνο για τις γυναίκες, όπως και τις απειλές τέτοιων πράξεων, τον εξαναγκασμό ή την αποστέρηση της ελευθερίας στον δημόσιο ή τον ιδιωτικό βίο. Η βία κατά των γυναικών συνιστά εκδήλωση των ιστορικά άνισων σχέσεων ισχύος μεταξύ των γυναικών και των ανδρών. Αποτελεί παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Και είναι ένας από τους σημαντικότερους κοινωνικούς μηχανισμούς υποταγής των γυναικών.

Βία κατά των γυναικών, βία βασιζόμενη στο φύλο, σημαίνει τη βία που ασκείται εναντίον μιας γυναίκας μόνο για τον λόγο ότι είναι γυναίκα ή η οποία την επηρεάζει κατά τρόπο δυσανάλογο. Ενώ ο όρος «φύλο» σημαίνει τους κοινωνικά δομημένους ρόλους, συμπεριφορές, δραστηριότητες και ιδιότητες που μια κοινωνία θεωρεί κατάλληλες για τις γυναίκες και τους άνδρες.

Ο όρος «ενδοοικογενειακή βία» σημαίνει όλες τις πράξεις σωματικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βίας οι οποίες συμβαίνουν μέσα στην οικογένεια ή μεταξύ πρώην ή νυν συζύγων ή συντρόφων. Επομένως, άνδρες και κυρίως έφηβοι και αγόρια μπορούν να είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας.

Οι πράξεις βίας στις οποίες αναφέρεται η σύμβαση είναι: Η σωματική βία. Ο βιασμός, ο οποίος προσδιορίζεται ως διείσδυση στο σώμα άλλου ατόμου με τη χρησιμοποίηση οποιουδήποτε οργάνου του σώματος ή αντικειμένου, ακόμη και αν διαπράχθηκε κατά των νυν ή πρώην συζύγων ή συντρόφων. Οι μη συναινετικές πράξεις σεξουαλικού χαρακτήρα και ο εξαναγκασμός σε τέτοιες πράξεις με τρίτο άτομο. Ο αναγκαστικός γάμος ενήλικου ή παιδιού. Ο ακρωτηριασμός των γυναικείων γενετικών οργάνων, όπως και η υποκίνηση, ο εξαναγκασμός ή η παρότρυνση σε αυτόν. Η αναγκαστική έκτρωση και η αναγκαστική στειρώση. Η σεξουαλική παρενόχληση. Η ψυχολογική βία, όπως και η μη εμφανής παρακολούθηση ή παρενόχληση που μπήκε στη νομολογία με τον όρο «stalking».

Η σύμβαση κάνει ιδιαίτερη μνεία στην υποχρέωση των κρατικών αρχών να απέχουν από οποιαδήποτε πράξη βίας κατά των γυναικών. Τα μέρη που υπογράφουν τη σύμβαση είναι υποχρεωμένα να λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την πρόληψη και την τιμωρία των ασκούντων βία κατά των γυναικών ή ενδοοικογενειακή βία, όπως και για την υποστήριξη και αποκατάσταση των θυμάτων με επίκεντρο τα ανθρώπινα δικαιώματά τους.

Τα μέτρα εφαρμόζονται χωρίς καμμία διάκριση εξαιτίας του φύλου, του γένους, της φυλής, του χρώματος, της γλώσσας, της θρησκείας, των πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, της εθνικής ή κοινωνικής καταγωγής, της σύνδεσης με εθνική μειονότητα, της περιουσίας, της γενεαλογικής καταγωγής, του σεξουαλικού προσανατολισμού, της ταυτότητας του φύλου, της ηλικίας, της κατάστασης της υγείας, της αναπηρίας, της οικογενειακής κατάστασης, της κατάστασης μετανάστη ή πρόσφυγα ή άλλης κατάστασης των θυμάτων.

Με στόχο να συντονιστούν πολιτικές για την πρόληψη και καταπολέμηση όλων των μορφών βίας που αναφέρθηκαν, επιδιώκεται η συνεργασία μεταξύ κυβερνητικών φορέων, τοπικών αρχών, ιδρυμάτων ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της κοινωνίας πολιτών. Ορίζονται φορείς υπεύθυνοι για τη συλλογή στατιστικών στοιχείων, την εκπόνηση μελετών, την παρακολούθηση και αξιολόγηση των εφαρμοζόμενων πολιτικών. Καθοριστική για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών θεωρείται η προώθηση αλλαγών στα πρότυπα συμπεριφοράς γυναικών και ανδρών και η εξάλειψη προκαταλήψεων ή παραδόσεων που βασίζονται στην ιδέα της κατωτερότητας των γυναικών.

Για τον σκοπό αυτό διεξάγονται εκστρατείες ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης και συμπεριλαμβάνεται κατάλληλο εκπαιδευτικό υλικό σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης. Επίσης, παρέχεται κατάλληλη εκπαίδευση στους επαγγελματίες που ασχολούνται με τα θύματα των εν λόγω πράξεων βίας και εκπονούνται προγράμματα που απευθύνονται επίσης προς τους δράστες.

Επιπλέον, εξασφαλίζεται η προστασία των θυμάτων, αλλά και των μαρτύρων, η υγειονομική περίθαλψη και οι υπηρεσίες που διευκολύνουν την αποκατάστασή τους, όπως νομικές και ψυχολογικές συμβουλές, οικονομική βοήθεια, στέγαση, εκπαίδευση, κατάρτιση, συνδρομή στην εξεύρεση εργασίας, ανεξάρτητα από την επιθυμία του θύματος να ασκήσει ποινική δίωξη ή να καταθέσει κατά του δράστη.

Εγκαθιδρύεται η λειτουργία για όλο το εικοσιτετράωρο τηλεφωνικών γραμμών παροχής βοήθειας πανεθνικής εμβέλειας και καταφυγίων για τα θύματα και τα παιδιά τους, στα οποία επίσης παρέχεται ψυχοκοινωνική συμβουλευτική, ιδιαίτερα εφόσον είναι μάρτυρες βίας.

Οι αρμόδιες αρχές έχουν την δυνατότητα να διατάξουν σε καταστάσεις άμεσου κινδύνου την απομάκρυνση του δράστη από την κατοικία του θύματος, όπως επίσης και να του αφαιρέσουν τα γονεϊκά του δικαιώματα. Η δίωξη αδικημάτων που αφορούν σωματική, σεξουαλική βία, αναγκαστικό γάμο και ακρωτηριασμό γυναικών γεννητικών οργάνων δεν στηρίζεται στην έγκληση από το θύμα.

Για καμμία από τις αναφερόμενες στη σύμβαση πράξεις βίας δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τον δράστη ως δικαιολογία ο πολιτισμός, τα έθιμα, η θρησκεία, οι παραδόσεις και η παράβιάσή τους από το θύμα ή η αποκαλούμενη «τιμή».

Όλα τα θύματα των πράξεων βίας που αποτελούν το πεδίο εφαρμογής της σύμβασης δικαιούνται αποζημίωση από τους δράστες ή και κρατική αποζημίωση. Επίσης, τους παρέχεται δωρεάν νομική συνδρομή, διερμηνεία και προξενική υποστήριξη, εφόσον τα χρειάζονται. Λαμβάνεται πρόνοια να προστατεύεται το καθεστώς διαμονής τους. Η βασισμένη στο φύλο βία συνεκτιμάται στη χορήγηση ασύλου ή επικουρικής προστασίας και αποκλείεται η επαναπροώθηση θυμάτων βίας σε οποιαδήποτε χώρα θα μπορούσαν να υποστούν και πάλι βία βασισμένη στο φύλο, βασανιστήρια ή εξευτελιστική μεταχείριση.

Από τη σύμβαση θεσπίζεται ως μηχανισμός παρακολούθησης της εφαρμογής αυτής ομάδα εμπειρογνομόνων με την επωνυμία GREVIO αποτελούμενη από δέκα έως δεκαπέντε μέλη, για τον διορισμό των οποίων λαμβάνεται υπ' όψιν το φύλο, η γεωγραφική

κατανομή και η διεπιστημονική εξειδίκευση. Έχουν δυνατότητα επιτόπιων ελέγχων και απολαμβάνουν προνομίων και ασυλίων.

Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης αξιολογεί τακτικά την εφαρμογή της σύμβασης. Όπως προσδιορίζεται σε ένα από τα επόμενα άρθρα, που ψηφίζονται σήμερα ώστε να διασφαλίζεται η απρόσκοπτη εφαρμογή της σύμβασης, φορέας υπεύθυνος για τον συντονισμό στην εφαρμογή της και την υποβολή των συλλεγόμενων αναλυτικών στοιχείων στην GREVIO ορίζεται η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων.

Στα υπόλοιπα άρθρα τροποποιούνται διατάξεις του Ποινικού Κώδικα ώστε να εναρμονιστούν με τη σύμβαση, καταργείται το αναχρονιστικό άρθρο 399 με το οποίο έπαυε η δίωξη για αποπλάνηση ανήλικου εφόσον πραγματοποιούνταν γάμος. Για τον ίδιο λόγο τροποποιούνται οι διατάξεις του ν.3500/2006 «περί διαμεσολάβησης και περιοριστικών όρων», όπως και του ν.3811/2009 «περί αποζημιώσεων» και του ν.2168/1993 «περί αδειών οπλοφορίας», ώστε να μην παρέχονται αυτές σε δράστες ενδοοικογενειακής βίας. Επίσης, τροποποιούνται οι διατάξεις των ν.3907/2006 και ν.4251/2014 που αφορούν την προστασία αλλοδαπών θυμάτων βίας.

Το δεύτερο μέρος είναι ενσωμάτωση απόφασης-πλαίσιο που αφορά την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών. Προβλέπει την αναγνώριση και εκτέλεση από κράτος-μέλος, κράτος εκτέλεσης, απόφαση επιβολής χρηματικής ποινής που εκδόθηκε σε άλλο κράτος-μέλος, κράτος έκδοσης. Τίθενται οι προϋποθέσεις που διασφαλίζουν τον σεβασμό, τόσο στις αποφάσεις του κράτους έκδοσης όσο και στο εθνικό δίκαιο του κράτους εκτέλεσης και τα δικαιώματα του δικωκόμενου.

Το τρίτο μέρος περιλαμβάνει διατάξεις που αφορούν την αναβάθμιση της στελέχωσης του Ελληνικού Γραφείου της Ευρωπαϊκής Μονάδας Δικαστικής Συνεργασίας, της EUROJUST. Ενσωματώνει στη νομοθεσία νομολογία του Αρείου Πάγου που αφορά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Βελτιώνουν τη στελέχωση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της Εθνικής Σχολής Δικαστικών Λειτουργών και της Εισαγγελίας Διαφθοράς. Παρατείνουν την πιλοτική εφαρμογή της ηλεκτρονικής επιτήρησης. Και ρυθμίζουν την εργασιακή κατάσταση των υπαλλήλων καταργηθέντων υποθηκοφυλακείων.

Επίσης, εξασφαλίζουν τη χρηματοδότηση κατά 50% του κόστους φοίτησης στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο για την απόκτηση πρώτου πτυχίου μεταξύ είκοσι υπαλλήλων δεύτεροβάθμιας εκπαίδευσης καταστημάτων κράτησης, ετησίως.

Από τις κατατεθείσες τροπολογίες, θα αναφερθώ σε μερικές, η 1524 με ειδικό αριθμό 146 πολύ σωστά εξομοιώνει την εγγραφή, φοίτηση και αποφοίτηση από ξένα σχολεία στην Ελλάδα που ακολουθούν το ελληνικό πρόγραμμα διδασκαλίας με την εγγραφή, φοίτηση και αποφοίτηση από ελληνικά σχολεία, ως προϋπόθεση λήψης ιθαγένειας από παιδιά που γεννήθηκαν ή ζουν το αντίστοιχο χρονικό διάστημα στη χώρα.

Επίσης, δίνει τη δυνατότητα πολιτογράφησης σε αλλοδαπούς με δώδεκα έτη συνεχούς και νόμιμης παραμονής στην Ελλάδα με κάθε έγκυρο τίτλο διαμονής.

Η τροπολογία 1530/147 διευκολύνει την εφαρμογή της νομοθεσίας περί κινητικότητας στο δημόσιο και η τροπολογία 1568/143 διασφαλίζει τη συνέχεια της λειτουργίας της «ΣΥΖΕΥ-ΞΙΣ Ι», ενώ έχει δρομολογηθεί η αναβάθμιση του δικτύου επικοινωνίας των δημοσίων υπηρεσιών με το «ΣΥΖΕΥΞΙΣ ΙΙ».

Τέλος, να σχολιάσω και τη βουλευτική τροπολογία, την οποία συνυπογράφουμε με την κ. Θαλερίτη και τους κυρίους. Μπαλλή και Πρατσόλη. Έχει σαν σκοπό να διευκολύνει τη στελέχωση των γραφείων Βουλευτών, Ευρωβουλευτών και του Επιτρόπου στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή με τους ίδιους όρους που ίσχυαν μέχρι τώρα, παρακάμπτοντας κάποιες χρονοβόρες διαδικασίες της νομοθεσίας περί κινητικότητας.

Η υπερψήφισή, λοιπόν, με την όσο το δυνατόν ευρύτερη πλειοψηφία των πτερυγών του Κοινοβουλίου της σύμβασης, αλλά και των εφαρμοστικών άρθρων, των λοιπών άρθρων και τροπολογιών, θα κάνει εναργέστερη στο διεθνές στερέωμα την ένταξη της χώρας μας σε εκείνες τις χώρες που θέτουν σε πρώτη προτεραιότητα την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των γυναικών ως αναπόσπαστο κομμάτι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Και γι' αυτό σας καλώ ακριβώς σε αυτή την υπερψήφισή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμώνης): Ευχαριστώ, κυρία Σταμπουλή, για τη συντόμηση του χρόνου.

Να σας ενημερώσω ότι έχουν γραφτεί είκοσι συνάδελφοι. Και νομίζω ότι αυτός θα είναι ο αριθμός. Χοντρικά, αν συνεχίσουμε χωρίς διακοπές, φωνές, κ.λπ., γύρω στις 19.00' μπορούμε να έχουμε τελειώσει. Επομένως και οι εισηγητές, αν θέλουν, θα έχουν και το δικαίωμα μιας ολιγόλεπτης δευτερολογίας για τρία με τέσσερα λεπτά.

Η κ. Αντωνίου, εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, καλείται στο Βήμα.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητάμε, λέει, στην Ολομέλεια το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με το οποίο η Βουλή των Ελλήνων καλείται να κυρώσει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, η οποία υπογράφηκε στις 11 Μαΐου 2011 στην Κωνσταντινούπολη. Γι' αυτό είναι και γνωστή ως Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Αλλά μόνο γι' αυτό δεν συζητάμε σήμερα ουσιαστικά.

Είναι πραγματικά απορίας άξιο, κύριε Υπουργέ, πώς ένα τόσο σημαντικό νομοθέτημα -σας το είπαμε πολλάκις και στις επιτροπές- η συζήτηση του οποίου ξεκίνησε πανηγυρικά με την ομιλία του Πρωθυπουργού στην πρώτη συνεδρίαση των επιτροπών -8 Μαρτίου, Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας- αντί να έρχεται ξεχωριστά στη Βουλή ως ένα αυτοτελές νομοσχέδιο, υποβαθμίζεται από την ίδια σας την Κυβέρνηση και το Υπουργείο, το οποίο τσουβάλασε σε ένα σωρό άσχετες διατάξεις. Αντί να υπάρχει επαρκής χρόνος να συζητηθεί η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και να αναδειχθούν κάποιες σημαντικές καινοτομίες, τις οποίες εισάγει, το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για τη σύμβαση φαίνεται ότι περιορίστηκε στο επικοινωνιακό σόου της ομιλίας του Πρωθυπουργού, το οποίο όμως τελικά δεν έπαισε κανέναν. Βλέπετε, ο Πρωθυπουργός, κατεβαίνοντας από το έδρανο, τότε, στην ομιλία του την Ημέρα της Γυναίκας, επέλεξε να χαιρετίσει μόνο τις συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, αγνοώντας επιδεικτικά τις συναδέλφους και της Νέας Δημοκρατίας και των άλλων κομμάτων. Σε αυτή την ιδιότητα μάλλον πιστεύει ο Αλέξης ο Τσίπρας και η Κυβέρνησή του.

Πάμε τώρα στο νομοσχέδιο και συγκεκριμένα στο πρώτο μέρος.

Άρθρα 1 έως 5, τα οποία περιλαμβάνουν, πέρα από την κύρωση, τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα και του ν.3500/2006 για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και λοιπών διατάξεων, με σκοπό να εναρμονιστεί η εθνική μας νομοθεσία στις διεθνείς συμβάσεις και τις θέσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Προτού, όμως, μπω στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και αναδείξω τα κυριότερα σημεία, θα ήθελα να παραθέσω εν συντομία τι προηγήθηκε της σημερινής κύρωσης, κύριε Υπουργέ. Για να μην μας κουνάτε το δάχτυλο ότι εμείς αργήσαμε, γιατί θα σας κυρίσει μπούμερανγκ. Ως Νέα Δημοκρατία έχουμε πρωτοστατήσει κατά της ενδοοικογενειακής βίας με τον ν.3500/2006, ο οποίος περιέχει μάλιστα πρωτοποριακές ρυθμίσεις, καθώς για πρώτη φορά οι διατάξεις του νόμου εφαρμόζονταν και σε μόνιμους συντρόφους. Αυτό ουσιαστικά έρχεστε να συμπληρώσετε με την Κύρωση της Κωνσταντινούπολης, έτσι δεν είναι;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Όχι.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Όχι «όχι».

Επίσης, από το 2009 η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων υλοποιεί εθνικό πρόγραμμα για την πρόληψη και για την καταπολέμηση βίας κατά των γυναικών. Στο πλαίσιο αυτού του προγράμματος έχουν αναπτυχθεί δράσεις ενημέρωσης, ευαισθητοποίησης της κοινωνία αλλά και δράσεις προστασίας των θυμάτων. Ήδη λειτουργεί ένα δίκτυο δομών -γραμμή SOS 15900, συμβουλευτικά κέντρα, ξενώνες- σε όλη τη χώρα και παρέχει ψυχοκοινωνική στήριξη, νομική, συμβουλευτική και φιλοξενία στις γυναίκες που είναι θύματα έμφυλης βίας.

Και τον Σεπτέμβριο του 2014 η τότε Γενική Γραμματέας Ισό-

τητας είχε υποβάλει σχετικό ερώτημα στον Νομικό Σύμβουλο του Κράτους κατά πόσο το Υπουργείο Εσωτερικών ως αρμόδιος φορέας για την ανάπτυξη πολιτικών ισότητας των φύλων είχε αρμοδιότητα να συγκροτήσει ΟΔΕ που θα αναλάβει το έργο της εναρμόνισης του εθνικού δικαίου με τις διατάξεις της σύμβασης. Στο μεταξύ συνεδρίασε άτυπα η επιτροπή με εκπροσώπους τους Υπουργούς Εσωτερικών, Δικαιοσύνης, Προστασίας του Πολίτη, Εξωτερικών και φυσικά με εκπροσώπους των γυναικείων οργανώσεων. Δυστυχώς πήγαμε σε εκλογές, αυτές που προκαλέσατε εσείς.

Και τα αναφέρω όλα αυτά, κύριε Υπουργέ, διότι όντως διέκρινα μια προσπάθεια εκ μέρους της Κυβέρνησής σας να καπηλευθεί όλες αυτές τις προσπάθειες και τις πολιτικές που έχουν αναπτυχθεί για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών. Αιδώς Αργείοι.

Δεν φτάσαμε, λοιπόν, από το πουθενά στη σημερινή κύρωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δικός μας είναι ο πρώτος νόμος που αντιμετώπισε σε πολύ μεγάλο βαθμό την ενδοοικογενειακή βία, έστω κι αν χρήζει σήμερα μιας επικαιροποίησης. Επί δικής μας κυβέρνησης έγιναν όλες οι διεργασίες που προαναφέρθη-καν.

Και επειδή μας κατηγορήσατε, κύριε Υπουργέ, πως δεν προλάβαμε να φέρουμε την κύρωση της σύμβασης, κάντε και λίγο αυτοκριτική. Δεν γίνετε χθες κυβέρνηση. Είστε τριάμισι χρόνια σχεδόν Υπουργός, τριάμισι χρόνια στην Κυβέρνηση. Δεν το έχετε καταλάβει; Αν το ενδιαφέρον σας, αγαπητοί συνάδελφοι, ήταν τόσο μεγάλο, θα έπρεπε να το φέρετε το 2015. Σταματήστε, λοιπόν, αυτήν την υποκρισία ότι είστε οι μόνοι ευαισθητοποιημένοι γύρω από αυτό το θέμα.

Προτού δούμε τα σημαντικότερα σημεία της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένα στατιστικά στοιχεία από την έκθεση που δημοσιοποίησε πριν λίγους μήνες, 15 Νοεμβρίου του 2017, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με θέμα: Η βία κατά των γυναικών και η προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Κι αυτά είναι απογοητευτικά. Μία στις τρεις γυναίκες έχει βιώσει σημαντική ή σωματική ή και σεξουαλική βία από την ηλικία των δεκαπέντε ετών. Πενήντα γυναίκες χάνουν τη ζωή τους κάθε εβδομάδα, λόγω της ενδοοικογενειακής βίας, κύριε Υπουργέ. Το 75% των γυναικών έχουν δεχτεί σεξουαλική παρενόχληση στον επαγγελματικό τους βίο. Το ετήσιο κόστος από την έμφυλη βία στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχει υπολογιστεί ότι ξεπερνάει το ποσό των 225 δισεκατομμυρίων ευρώ. Όλα αυτά καταδεικνύουν την έκταση που έχει λάβει η βία κατά των γυναικών σε όλη την Ευρώπη. Και για όλα αυτά ως χώρα, ευτυχώς, έχουμε κάνει σημαντικά βήματα.

Πάμε τώρα στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Αποτελείται από δώδεκα κεφάλαια και ογδόντα ένα άρθρα. Θεσπίζει ένα ολοκληρωμένο νομικό πλαίσιο για την πρόληψη της βίας, την προστασία των θυμάτων της και την παύση της ατιμωρησίας.

Συγκεκριμένα ορίζει τις μορφές που προσλαμβάνει η βία κατά των γυναικών και δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην πρόληψη και τη βία κατά των γυναικών ως βία λόγω φύλου. Συνδέει τη βία με την ισότητα των φύλων και την ανάγκη προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και αναγνωρίζει ότι η βία κατά των γυναικών συνιστά συστηματική και διαδεδομένη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Στη σύμβαση η ενδοοικογενειακή βία αντιμετωπίζεται ως μορφή βίας που πλήττει ιδιαίτερα τις γυναίκες, χωρίς όμως να παραβλέπει -κι αυτό πρέπει να σημειωθεί- ότι θύματα ενδοοικογενειακής βίας μπορεί να είναι και άνδρες, παιδιά, αλλά και ηλικιωμένοι.

Ακόμα μια σημαντική καινοτομία της σύμβασης προβλέπεται στο άρθρο 66 που αποτελεί τη δημιουργία ενός μηχανισμού παρακολούθησης, τη GREVIO, μιας διεθνούς ομάδας εμπειρογνομόνων, η οποία θα παρακολουθεί την εφαρμογή σε εθνικό επίπεδο σε όλα τα κράτη.

Καινοτόμες, επίσης, ρυθμίσεις της σύμβασης, οι οποίες εισάγουν νέα αδικήματα και επιφέρουν και τις ανάλογες τροποποιήσεις του Ποινικού μας Κώδικα περιλαμβάνονται στο άρθρο 34 της σύμβασης, το οποίο ποινικοποιεί την μη εμφανή παρακολού-

θηση ή παρενόχληση, το λεγόμενο «stalking», αλλά και στο άρθρο 38 που αναφέρεται στον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων.

Ιδιαίτερα σημαντικό είναι και το άρθρο 42 που αναφέρεται στα λεγόμενα «εγκλήματα τιμής» και το οποίο διασφαλίζει ότι πλέον οι δράστες δεν θα μπορούν να επικαλούνται τον πολιτισμό, τα έθιμα, τη θρησκεία ή την αποκαλούμενη «τιμή», ως δικαιολογία για την τέλεση των πράξεων τους. Όπως άλλωστε, και η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα για την αποπλάνηση παιδιών, η οποία πολύ σωστά καταργείται με το άρθρο 2 του νομοσχεδίου.

Υπενθυμίζω ότι η διάταξη αυτή προέβλεπε τη μη άσκηση ποινικής δίωξης ή την παύση αυτής για τον δράστη αποπλάνησης ανηλίκου κάτω των 15 ετών, αν ακολουθούσε γάμος του δράστη με το θύμα.

Μακάρι να είχα κι άλλο χρόνο στη διάθεσή μου να αναφερθώ εκτενέστερα σε άλλες διατάξεις στη σύμβαση, αλλά ο τρόπος ο οποίος νομοθετείται, κύριε Υπουργέ, βάζοντας στην κύρωση ένα σωρό άλλες ρυθμίσεις δυστυχώς, δεν μου το επιτρέπει. Είμαστε φυσικά θετικοί και υπερψηφίζουμε το πρώτο μέρος του νομοσχεδίου.

Στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου, στα άρθρα 6 μέχρι 23, ενσωματώνεται στην εθνική έννομη τάξη η απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου 2005-2014, όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση -πλαίσιο 2009/299 σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών.

Κύριος στόχος των διατάξεων αυτών είναι η αμοιβαία αναγνώριση εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης των χρηματικών ποινών, κάτι που διευκολύνει την εκτέλεση των ποινών και σε άλλο κράτος, στο οποίο επιβλήθηκαν. Πρόκειται για μια απόφαση πλαίσιο του συμβουλίου, που διευκολύνει τους πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να διεκδικήσουν τις χρηματικές τους αξιώσεις. Είμαστε θετικοί και υπερψηφίζουμε τις σχετικές διατάξεις του δεύτερου μέρους.

Και πάμε τώρα στο τρίτο μέρος, στα άρθρα 24 έως και 37, το οποίο περιλαμβάνει αποσπασματικές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αλλά και στο οποίο έχουν ενσωματωθεί ως άρθρα υπουργικές τροπολογίες άλλων Υπουργείων, που καμμία σχέση δεν έχουν με το σημερινό μας νομοθέτημα. Είναι απαράδεκτη, το έχουμε ξαναπεί, η κοινοβουλευτική σας πρακτική. Σας το έχουμε επισημάνει με κάθε τρόπο. Αλλά φωνή βοώντος εν τη ερήμω.

Θα αναφερθώ εν τάξει σε κάποιες τροπολογίες και σε κάποιες τροπολογίες θα τοποθετηθούν οι συνάδελφοι. Με το άρθρο 24 τροποποιείτε τον νόμο 3663 σχετικά με την ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας Eurojust. Συγκεκριμένα, θεσπίζεται και θέση βοηθού του εθνικού μέλους, εκτός του αναπληρωτή που ήδη υφίσταται, οι οποίοι εφεξής αντί για δικαστικοί, θα είναι εισαγγελικοί λειτουργοί και θα αποσπώνται και οι δυο στην έδρα της Eurojust στη Χάγη.

Πρόκειται για μια ρύθμιση που συνεπάγεται μια σημαντική δαπάνη ετησίως, περίπου 135 χιλιάδες ευρώ, καθώς στους δύο εισαγγελικούς λειτουργούς θα καταβάλλονται, πέρα από τις αποδοχές της οργανικής τους θέσης, και το επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής και τα σχετικά έξοδα μετακίνησης. Ο προηγούμενος εκπρόσωπος της χώρας στην Eurojust, κύριε Υπουργέ, θήτεψε τέσσερα χρόνια από το 2013 έως το 2017 και ανταποκρίθηκε με σοβαρότητα και επάρκεια στα καθήκοντά του, παρ' ότι ήταν ουσιαστικά μόνος. Αλήθεια, η ανάγκη θεσμοθέτησης σας έχει καταδειχθεί από κάποια αρχή ή από κάποια υπηρεσία; Γιατί ο λόγος που το επικαλείστε μας φαίνεται περίεργος. Αλλά βλέπετε, είστε κοντά στη λογική «λεφτά υπάρχουν», όχι όμως για όλον τον κόσμο.

Το άρθρο 25 προβλέπει την απόσπαση εισαγγελικών λειτουργών στην Διεύθυνση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας στο Αρχηγείο της ΕΛΑΣ και στην ΕΥΠ, προκειμένου να ασκούν –λέει– καθήκοντα πλήρους απασχόλησης για την άρση του απορρήτου των επικοινωνιών για λόγους εθνικής ασφάλειας. Και η συγκεκριμένη διάταξη, κύριε Υπουργέ, δεν τέθηκε σε διαβούλευση. Γιατί άραγε; Φαίνεται ότι δεν εμπιστεύεστε μάλλον ούτε τη Διεύθυνση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας, το Αρ-

χηγείο της ΕΛΑΣ, ούτε την ΕΥΠ, καθώς βάζετε εισαγγελικούς λειτουργούς, προκειμένου να εποπτεύουν και να ελέγχουν με την παρουσία τους τη νομιμότητα της επιχειρησιακής τους δράσης. Αυτό λέτε στην αιτιολογική σας έκθεση. Έχετε διαπιστώσει, κύριε Υπουργέ, κάτι αξιόμεμπτο σε αυτές τις υπηρεσίες;

Στην παράγραφο 4 του ίδιου άρθρου, με την οποία επιτυγχάνεται η εκδίκαση των κακουργημάτων παρανόμου σχηματισμού, περιμένουμε να δούμε άμεσα και κάποια αποτελέσματα, κύριε Υπουργέ. Μην μέινετε ακόμα μια φορά στα λόγια. Μας έχετε συνηθίσει, ούτως ή άλλως, στα πολλά λόγια χωρίς αποτέλεσμα.

Όσο για την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου, ας ελπίσουμε ότι οι αποσπάσεις αυτές στην Εισαγγελία Εγκλημάτων Διαφθοράς, που επικαλείστε με τη συγκεκριμένη διάταξη, θα έχουν κάποιο αποτέλεσμα, ώστε να αποφευχθούν στο μέλλον λάθη σαν αυτά που έγιναν στην ελαττωματική προδικασία της υπόθεσης «NO-VARTIS».

Στο άρθρο 26 προβλέπετε την παράταση – απόσπαση τριών ακόμα υπαλλήλων της ΜΟΔ κατ' εξαίρεση των διατάξεων της κινητικότητας. Κι εκεί μάλλον «φωτογραφική» μου δείχνει η διάταξη.

Στο άρθρο 27 έρχεστε να διορθώσετε δύο νόμους που εσείς οι ίδιοι ψηφίσατε, τον έναν πριν από δύο μήνες και τον δεύτερο πριν από τρεις μήνες. Το ίδιο συμβαίνει και με τις τροπολογίες. Έρχεστε και διορθώνετε δικά σας νομοθετήματα.

Κύριε Υπουργέ, κατά τη συζήτηση του δικού σας νόμου, του ν.4512/2018, που ψηφίστηκε πριν από δύο μήνες για το ελληνικό Κτηματολόγιο και με τον οποίον καταργήσατε εν μία νυκτί το σύνολο των υποθηκοφυλακείων της χώρας, σας είχαμε επισημάνει τα σοβαρά νομικά, πολιτικά και συνταγματικά προβλήματα που θα προέκυπταν, μεταξύ των άλλων και του προσωπικού του υποθηκοφυλακείου. Σήμερα μ' αυτήν τη ρύθμιση που φέρνετε, ουσιαστικά μας επιβεβαιώνετε ότι νομοθετείτε πάντα γρήγορα, πρόχειρα και ιδεοληπτικά.

Στο άρθρο 28 αναιρείτε, κύριε Υπουργέ, όσα λέγατε πριν από τρεις μήνες. Τι πρωτότυπο για την Κυβέρνησή σας, άλλωστε! Κατά τη συζήτηση του ν.4509/2017 λέγατε ότι δήθεν η νέα διαδικασία συναινετικών διαζυγίων ενώπιον του συμβολαιογράφου θα είχε μειωμένο κόστος, αλλά θεσπίζετε σήμερα ελάχιστη αμοιβή για τους δικηγόρους που θα παρίστανται, κάτι που σίγουρα δεν μειώνει το κόστος.

Στο άρθρο 29 και τις διατάξεις που αναφέρονται στην ενίσχυση του προσωπικού του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αλλά και του προσυμβατικού ελέγχου των συμβάσεων που συνάπτονται από το ΤΑΙΠΕΔ, δεν είμαστε αρνητικοί, αρκεί ο προσυμβατικός έλεγχος να μην οδηγήσει σε καθυστερήσεις και κωλυσιεργίες.

Όσο για το άρθρο 30 και την επιδότηση φοίτησης των σφροονιστικών υπαλλήλων στο ελληνικό πανεπιστήμιο, που αναφέρθηκε και η συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ, αυτή είναι μια ευπρόσδεκτη διάταξη, αλλά είναι τουλάχιστον παράδοξο να νομοθετείτε για τη φοίτηση των σφροονιστικών υπαλλήλων, όταν δεν μπορείτε να τους εγγυηθείτε την προσωπική τους ασφάλεια.

Είναι συνεχής και πρωτοφανής τα περιστατικά βίας κατά σφροονιστικών υπαλλήλων. Πριν από τέσσερις μέρες στη φυλακή Τρικάλων υπαρχιφύλακας πιάστηκε όμηρος από κρατούμενο, ο οποίος με την απειλή αυτοσχέδιου μαχαιριού τον κρατούσε όμηρο για αρκετή ώρα. Ο υπαρχιφύλακας γλίτωσε από τύχη, κύριε Υπουργέ, με ένα μόνο επιφανειακό κόψιμο στον λαιμό. Αυτό έγινε πριν από μία εβδομάδα στη φυλακή Λάρισας κατά τη διάρκεια επισκεπτηρίου.

Κάτι αντίστοιχο έγινε με σφροονιστικό υπάλληλο στις 9 Μαρτίου στην τρίτη πτέρυγα του Κορυδαλλού. Σφροονιστικός υπάλληλος απειλήθηκε με μαχαίρι και ξυλοκοπήθηκε από τρεις Αλβανούς.

Επειδή ο κατάλογος των περιστατικών βίας δεν έχει τελειωμό, κύριε Υπουργέ, και σίγουρα δεν είναι fake news, όπως κάποιοι προσπάθησαν να τα παρουσιάσουν, καταθέτω στα Πρακτικά τα δελτία τύπου της Ομοσπονδίας Σφροονιστικών Υπαλλήλων Ελλάδας -23 Μαρτίου, 26 Μαρτίου, 14 Μαρτίου- με τα οποία σας καλούν να αναλάβετε πρωτοβουλίες για να διασφαλίσετε πρώτα απ' όλα τη σωματική τους ακεραιότητα και ασφάλεια, κύριε Υπουργέ. Αυτό είναι ένα μείζον ζήτημα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Μαρία Αντωνίου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα κάνω ένα σύντομο σχόλιο για την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, με το οποίο παρατείνεται τον θεσμό της ηλεκτρονικής επιτήρησης κρατουμένων για έναν ακόμα χρόνο, το περίφημο «βραχιολάκι».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και μ' αυτό κλείνετε, κυρία Αντωνίου.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όταν εμείς θεσπίσαμε το μέτρο, θυμάμαι ότι ήσασταν «στα κάγκελα». Τώρα το παρατείνετε για έναν χρόνο ακόμα. Ουδέν σχόλιο.

Στην παράγραφο 3 φέρνεται μια αποσπασματική ρύθμιση για τη χορήγηση άδειας των κρατουμένων, όπως ειπώθηκε και συζητήθηκε πολύ πριν, του σωφρονιστικού κώδικα, ενώ έχει κατατεθεί ο σωφρονιστικός κώδικας και άρον-άρον εξαφανίστηκε. Αυτό χρήζει αρκετών διευκρινίσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Αντωνίου, πρέπει να κλείσετε.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Τελικά με τόσες διατάξεις που προσθέσατε στα άρθρα 6 έως 37 και με τις τροπολογίες που καταθέσατε, έχει χάσει πλέον νόημα ο τίτλος του σημερινού νομοσχεδίου. Θα μπορούσατε κάλλιστα, κύριε Υπουργέ, να το ονομάσετε «διάφορες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης και άλλων Υπουργείων» και βιασμό της Συνθήκης της Κωνσταντινούπολης που αναφέρεται στην καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, που προφανώς και αποδεικνύεται ότι δεν σας απασχολεί καθόλου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει η ειδική αγορήτρια από τη Δημοκρατική Συμπράταξη κ. Χαρά Κεφαλήδου.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι της Κυβέρνησης, φαντάζομαι αντιλαμβάνεστε ότι είστε οι μόνοι εδώ μέσα που διατηρείτε μια ψευδαίσθηση κανονικότητας.

Σε μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα ρευστότητας και ανησυχίας, με όλα τα εθνικά μας ζητήματα ανοιχτά, με τους γείτονές μας να μας θυμίζουν ανελευθρία ότι «ο βυθός του Αιγαίου είναι γεμάτος με τα σώματα των παππούδων μας» το εσωτερικό της χώρας να ζει σε εναλλασσόμενες ρυθμούς φόβου, διχασμού, σκανδάλων, σκευωριών, φωτογραφικών προκηρύξεων για θέσεις γενικών γραμματέων, εσείς, οι αμετανόητοι θιασώτες μιας ημιμόνιμης κατάστασης αναταραχής, θεωρείτε ότι έτσι καταφέρατε να πετύχετε ότι παραίτησε ωφέλιμο έργο για τη χώρα και ταυτόχρονα ταΐζετε πολιτικό σανό αριστεροσύνης τους πάλαι ποτέ οπαδούς σας. Κάπως έτσι μπορεί κάποιος να περιγράψει με λόγια τον στρατηγικό σας σχεδιασμό. Πού και πού ρίχνετε στην πολιτική αρένα και κανένα σχέδιο νόμου με έντονο κοινωνικό πρόσημο ως βιτρίνα, όπως αυτό που συζητάμε σήμερα για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία, για να διατηρείτε και το τάχα αριστερό σας προφίλ, με τις έντονες κοινωνικές ευαισθησίες. Αλλά ακόμα και εκεί δεν κρατιέστε. Σας προδίδει ο εαυτός σας και τσουβαλιάζετε αθόρυβα ένα σωρό άσχετες διατάξεις, βολέματα και εξοφλήσεις υποσχέσεων, πάντα επιλεκτικά, σε ομάδες που ελπίζετε είτε να πάρετε με το μέρος σας είτε να τις κατευνάσετε. Έτσι και εδώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν την ωραία ατμόσφαιρα συζητάμε σήμερα ένα νομοσχέδιο - σταθμό σε ό,τι αφορά το γυναικείο κίνημα και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Κύριε Υπουργέ, είναι κρίμα να λεκιάζετε κάθε πρωτοβουλία με το στίγμα της απαράδεκτης νομοθέτησης, που όσο κι αν προσπαθείτε να επιβάλλετε ως συνήθεια σ' αυτό το Κοινοβούλιο, φέρνοντας άσχετες διατάξεις μέσα σε κάθε σχέδιο νόμου -με ιδιαίτερη προτίμηση στις κυρώσεις- προκειμένου να περάσετε αυτά που θέλετε λάθρα, θα υπάρχουν οι φωνές που θα το εντοπίζουν,

θα το καταγγέλλουν και θα το αναδεικνύουν. Η φθηνή δικαιολογία του «και εσείς τα ίδια κάνετε», ούτε σας αθώνει ούτε σας γλιτώνει από την απώλεια αξιοπιστίας.

Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης επικυρώνεται με χρονοκαυστήρηση. Άργησε πολύ με ευθύνη όλων, αλλά κάλλιο αργά παρά ποτέ. Δεν είναι ούτε η ώρα, ούτε το θέμα για να εξαντλήσουμε εκεί τις αντιπαραθέσεις μας. Το τεράστιο ζήτημα της ενδοοικογενειακής βίας απασχολεί εδώ και πολλά χρόνια την ελληνική πολιτεία. Οι προσπάθειες αντιμετώπισης δεν είναι τωρινές. Έχουν ξεκινήσει εδώ και δεκαετίες. Τα αποτελέσματα των επεμβάσεων της πολιτείας στο θέμα μπορεί να μην είναι επαρκή. Παρ' όλα αυτά έχουν γίνει τεράστια βήματα, κυρίως αλλάζοντας τη νοοτροπία της ίδιας της κοινωνίας και των συμπεριφορών της. Νομοθετικό οπλοστάσιο υπάρχει. Ξεκίνησε από το 2004.

Η βία κατά των γυναικών είναι ένα φαινόμενο, δυστυχώς συνηχούμενο, οξύ και απαράδεκτο. Είναι διάχυτο σε κάθε κοινωνία. Έχει χιλιάδες εκφάνσεις, σε κάθε πολιτικό και οικονομικό σύστημα. Δεν γνωρίζει διαχωριστικές γραμμές πλούτου, φυλής ή πολιτισμού. Θύματα και θύτες βρίσκονται παντού, ακόμη και εκεί που δεν πάει ο νους, σε ανθρώπους υπεράνω κάθε υποψίας.

Αυτά είναι τα θλιβερά, συμπεράσματα που προέκυψαν από την ακρόαση των φορέων. Είναι εμπαιγμός να μην αφιερώνουμε τη σημερινή συζήτηση αποκλειστικά στην ανάδειξη αυτού του προβλήματος και των τρόπων αντιμετώπισής του από την πολιτεία.

Στην προσπάθειά σας να περάσετε αθόρυβα τις λοιπές διατάξεις και τις τροπολογίες, θυσιάσατε το ίδιο το κεντρικό ζήτημα. Σας παρακαλώ να επιστρέψουμε σε αυτό, με ένα ερώτημα: Πόσο υλοποίησα και πόσο αποτελεσματικά μπορεί να είναι όλα όσα προβλέπει η σύμβαση;

Τα στατιστικά στοιχεία που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, είναι αποκαρδιωτικά. Τα θύματα, άμεσα εξαρτώμενα από τον θύτη τους, αναγκάζονται, ακόμα κι όταν κάνουν την παράτολμη κίνηση να καταθέσουν μήνυση, να επιστρέψουν στην οικογενειακή εστία. Εθίζονται στον τρόπο. Δεν έχουν ούτε ψυχολογική ούτε οικονομική δυνατότητα για να φύγουν.

Και το μεγάλο ερώτημα παραμένει: Αρκούν οι προβλέψεις του σχεδίου νόμου για να διασφαλίσουν στην πράξη τη στήριξη αυτών των ανθρώπων;

Μόνο για τις γυναίκες έχουν καταγραφεί τέσσερις χιλιάδες περιστατικά ετησίως που επισκέπτονται τα συμβουλευτικά κέντρα. Αυτές οι γυναίκες μπορεί να είναι αποφασισμένες να χωρίσουν. Είναι όμως εγκλωβισμένα θύματα στον ιστό της ανέχειας. Δεν αποφασίζουν να φύγουν, γιατί ξέρουν πολύ καλά ότι μετά από τρεις, έξι μήνες φιλοξενίας σε καταφύγια θα βρεθούν στον δρόμο, άπορες.

Η νομοθετική πρωτοβουλία εναρμόνισης της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι ολοκληρωμένη. Ο Ποινικός μας Κώδικας χρειάζεται βελτιώσεις και κατάργηση αναχρονιστικών διατάξεων. Παρ' όλα αυτά είναι ίσως το πρώτο ολοκληρωμένο δεσμευτικό κείμενο.

Μέχρι τώρα η επίσημη πολιτεία έκανε πως δεν έβλεπε και απείχε από την αντιμετώπιση απαράδεκτων συμπεριφορών. Από σήμερα προβλέπεται οριοθετημένο νομικό πλαίσιο για την πρόληψη της βίας, την προστασία των θυμάτων και την παύση της ατιμωρησίας. Δημιουργείται παρατηρητήριο, η GREVIO, μια διεθνής ομάδα εμπειρογνομόνων που θα παρακολουθεί την εφαρμογή της σύμβασης σε εθνικό επίπεδο.

Χαρακτηριστικό της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης -κι αυτό δεν είναι καθόλου αμελητέο- είναι ότι σε μεγάλο βαθμό ρίχνει το βάρος στην πρόληψη. Με τη θεσμοθέτηση υποχρεωτικής κατάρτισης επαγγελματιών, που ασχολούνται με τα θύματα βίας και με την υλοποίηση θεραπευτικών προγραμμάτων για τους δράστες.

Αξίζει να αναφέρουμε ξεχωριστά το άρθρο 34 της σύμβασης. Έχουμε τη δημιουργία ενός νέου αδικήματος και ποινικοποιείται για πρώτη φορά η επίμονη συμπεριφορά καταδίωξης ως σεξουαλική παρενόχληση, η γνωστή ως stalking.

Σημαντική, επίσης, είναι και η κατάργηση της απάνθρωπης και αναχρονιστικής διάταξης 339 του Ποινικού Κώδικα για την παύση της ποινικής δίωξης δράστη αποπλάνησης ανηλίκου κάτω των 15 ετών αν τελεστεί γάμος με το θύμα. Ξέρετε πόσα παιδιά μ'

αυτή την αλλαγή μπορούν να κερδίσουν το μέλλον τους;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Κεφαλίδου, συγγνώμη για τριάντα δευτερόλεπτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο πρόγραμμα «Ερευνάμε και συζητάμε για τον Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια», είκοσι τρεις μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί από το 26ο Γυμνάσιο Αθήνας.

Καλώς ορίσατε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Καλοδεχούμενη η διακοπή, κύριε Πρόεδρε.

Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν σοβαρά ελλείμματα κυρίως ως προς την υλοποίηση των προβλέψεων του νομοσχεδίου και των αλλαγών που θα επιφέρουν στις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα. Στα ελλείμματα του παρόντος σχεδίου νόμου πρέπει να προσθέσουμε αυτά που διαπιστώνουν όλοι όσοι δουλεύουν με θύτες. Είναι ελάχιστοι αυτοί που φτάνουν στο σημείο να θέλουν να κάνουν αλλαγή στη συμπεριφορά τους. Οι εισαγγελείς αυτή τη στιγμή δεν μπορούν να κάνουν εκείνη τη διαμεσολάβηση που χρειάζεται, ώστε να παραπέμπονται οι θύτες σε δομές και καταλήγουν σε κάποια συμπεράσματα και μας τα προτείνουν. Χρειάζονται περισσότερες δομές για θύτες, πιο υπεύθυνη μεταχείριση από την πολιτεία και πιο αποτελεσματική συνεργασία με την Αστυνομία.

Πέρα από την οποία ακαδημαϊκή συζήτηση, η υλοποίηση μιας τέτοιας σύμβασης δεν είναι ούτε απλό ούτε εύκολο θέμα. Παραμένει ζητούμενο και μακροχρόνιο αίτημα της κοινωνίας και της επιστημονικής κοινότητας.

Έχουμε καταθέσει βελτιωτικές προτάσεις και θα επιμείνω στις εξής:

Άρθρο 3. Απαιτείται ενίσχυση και αναβάθμιση του θεσμού της ποινικής διαμεσολάβησης για τις υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας. Δεν θα πρέπει να αφεθεί σε μια προσχηματική επιλογή απλώς και μόνο για να αποφύγει κανείς τις ποινικές ευθύνες και η υπόθεση μετά να αρχειοθετείται. Δυστυχώς αυτό γίνεται σήμερα. Πρέπει να υπάρχει αποτελεσματικός μηχανισμός εποπτείας και παρακολούθησης για το αν συμμορφώνεται ή όχι ο θύτης με τους όρους της ποινικής διαμεσολάβησης.

Άρθρο 5 παράγραφος 2: Είναι γνωστό ότι όσοι από τους θύτες παρακολουθούν συμβουλευτικό πρόγραμμα, μπορούν να πάρουν αναστολή δίωξης. Οι περισσότεροι αποδέχονται τη συμμετοχή τους σε αυτό το πρόγραμμα για να γλιτώσουν τη δίωξη. Στην πορεία σταματούν την παρακολούθηση και συνεχίζουν να βαιοπραγούν. Προτείνουμε, λοιπόν, να εισαχθεί στον νόμο διάταξη που να ορίζει ότι –αυτό σας το λέω, κύριε Υπουργέ, που δεν παρακολουθείτε, μήπως υπάρξει νομοθετική βελτίωση– «για τα αδικήματα ενδοοικογενειακής βίας, εφόσον ο δράστης καταδικαστεί τελειώδεις σε ποινή φυλάκισης δύο ετών και άνω, αυτή ούτε αναστέλλεται ούτε μετατρέπεται σε χρηματική ποινή».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά το μεγάλο βήμα που κάνει η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης δεν αρκεί για να υπάρχει εξαίρεση του φαινομένου. Το κλειδί βρίσκεται στην επιμόρφωση, στην παιδεία από το σχολείο, από το δημοτικό μέχρι και το πανεπιστήμιο. Έχουμε πολύ μακρύ δρόμο μπροστά μας μέχρι να αποκτήσει η γυναίκα πλήρη ισότητα σε ανθρώπινα και κοινωνικά δικαιώματα.

Οι μετακινήσεις πληθυσμών με διαφορετικές κουλτούρες, συχνά με διακρίσεις σε βάρος των γυναικών, ανήκουστες για τον δυτικό κόσμο, μας φέρνουν πιο κοντά στο πρόβλημα και μας καλούν να πάρουμε μέτρα που θα ισχύουν για όλους όσοι ζουν ή διαμένουν, έστω και προσωρινά στη χώρα μας. Αλλά και πέρα από αυτό, ας μην λησμονούμε ότι και η Ευρωπαϊά γυναίκα εξακολουθεί να υφίσταται απαράδεκτες διακρίσεις, κυρίως στον χώρο εργασίας, αλλά και στον κοινωνικό της περίγυρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πόσο αποτελεσματική θα είναι η σημερινή νομοθετική ρύθμιση θα το δούμε στην πορεία εφαρμογής. Σε ένα τόσο κρίσιμο κοινωνικό φαινόμενο, που και μόνο το ότι έχουμε ακόμη σοβαρούς λόγους να το συζητάμε μας κάνει να ντρεπόμαστε, είναι χρήσιμες οι νομοθετικές ρυθμίσεις αλλά

δεν φτάνουν. Θα μπορούμε να πούμε ότι είναι αποτελεσματικές και όχι ευχολόγιο αγνών προθέσεων, όταν δεν θα υπάρχει ούτε μία γυναίκα που θα κυκλοφορεί με μαυρισμένο μάτι και η δικαιολογία θα είναι ότι «χτύπησε στην πόρτα» ή «γλίτρησε στις σκάλες», ούτε ένα παιδί που θα τρέμει από τον φόβο της σωματικής βίας από τον γονιό του. Τότε μόνο θα μπορούμε να πούμε ότι τα καταφέραμε ως κοινωνία, να ξεριζώσουμε το τέρας της ενδοοικογενειακής βίας που ακόμα καλά κρατεί.

Θα ήθελα, να τελειώνω εδώ η τοποθέτησή μου! Έχει, όμως, μεριμνήσει με αριστοτεχνικό τρόπο -ομολογώ- ο κύριος Υπουργός να υπάρχει και ένα μέρος 2 και ένα μέρος 3. Δεν θα αναφερθώ καθόλου στο μέρος 2. Είναι η εναρμόνιση μιας απόφασης -πλαισίου με την ελληνική νομοθεσία.

Θα περάσω, όμως -γιατί οφείλω να μιλήσω γι' αυτό- στο μέρος 3, όπου τι να πει κανείς; Ο ίδιος ο κύριος Υπουργός είπε ότι «προκειμένου να φέρνει τροπολογίες που τελικά δεν το απέφυγε, έφερε αισώς 9, έβαλε το μέρος 3 ως λοιπές διατάξεις. Ο ίδιος παραδέχτηκε ότι είναι άσχετες μεταξύ τους, παρεμβάσεις είτε στον Ποινικό Κώδικα, είτε στον Σωφρονιστικό Κώδικα.

Εμείς, λοιπόν, θα συνεχίσουμε να επιμένουμε. Το πρόβλημα της κακής νομοθέτησης είναι διαχρονικό. Παρ' όλα αυτά, εσείς που πρώτοι το καταγγείλατε ως αντιπολίτευση, τώρα, ως Κυβέρνηση, σας έχει γίνει ρουτίνα. Δεν καταλάβατε, όμως, ότι οι εποχές δεν είναι πια ίδιες.

Είναι κοροϊδία -και σας το λέω ευθέως- να βρισκόμαστε σήμερα σε αυτή την Αίθουσα ενώπιον διλήμματος. Θα ασχοληθούμε σοβαρά με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης ή πρέπει να μιλήσουμε και για τις λοιπές διατάξεις και για τις τροπολογίες που σε ένα κανονικό κοινοβούλιο μιας κανονικής χώρας, θα έρχονταν ως ξεχωριστό σχέδιο νόμου; Τόνοι μελανιού, τόνοι εθνικών διαβεβαιώσεων έχουν ξοδευτεί για όλες αυτές τις μεταρρυθμίσεις που ποτέ δεν γίνονται, ούτε καν όταν είναι τόσο ανέξοδες.

Ο ελληνικός λαός κάνει μια τίπνια προσπάθεια τα τελευταία χρόνια για να υπερβούμε τα κακώς κείμενα, να ξεπεράσουμε και να διορθώσουμε χρόνιες στρεβλώσεις. Κι εσείς που ποτέ δεν εννοείτε όλα όσα διακηρύσσετε, επιμένετε στην κουτοπόνηρη τακτική σας.

Άρθρο 24: Αφορά τροποποιήσεις σε ό,τι έχει να κάνει με την ευρωπαϊκή μονάδα δικαστικής συνεργασίας Eurojust.

Επιμένω να θίγω το ζήτημα, διότι εδώ έχουμε μια απόφαση που θα εκδοθεί κατόπιν πρότασης του Υπουργού Δικαιοσύνης, ύστερα από απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου. Εδώ βλέπουμε ότι γίνονται παρεμβάσεις της εκτελεστικής εξουσίας στη δικαστική και αυτή δεν είναι η πρώτη φορά.

Στην παράγραφο 1 εξακολουθούμε να μην αντιλαμβανόμαστε τον λόγο που ο αναπληρωτής του εθνικού ανάλυτη πρέπει οπωσδήποτε να είναι νεότερος κατά αρχαιότητα. Γιατί να μην είναι ισόβαθμος;

Παράγραφος 2: Η πονηρή διατύπωση της διάταξης σχετικά με την ανανέωση της τετραετούς θητείας παραπέμπει ουσιαστικά σε μονιμοποίηση της αρχικής επιλογής. Χωρίζετε δηλαδή τους εισαγγελείς σε δύο κατηγορίες: στους εκλεκτούς που θα χτίσουν καριέρα στην έδρα της Eurojust παραμένοντας για πέντε τετραετίες, είκοσι χρόνια, και στους άλλους που θα είναι εδώ και θα κάνουν πολύ απλά «λάντζα». Ενοχλείται η Κυβέρνηση φαίνεται από τη δυνατότητα να αποκτήσουν περισσότεροι την απαραίτητη εξειδίκευση και την ευκαιρία να υπηρετήσουν σε ευρωπαϊκή μονάδα δικαστικής συνεργασίας.

Επιπλέον, αδυνατούμε να κατανοήσουμε γιατί στις νέες αυξημένες θέσεις εθνικού μέλους και αναπληρωτών στη Eurojust θα πρέπει να είναι μόνον εισαγγελικοί λειτουργοί. Το ισχύον δίκαιο προβλέπει δυνατότητα να οριστεί δικαστής στη θέση αυτή. Δώσατε εξηγήσεις στην επιτροπή, δεν κατάφεραν, όμως, να σβήσουν την υποψία ότι πρόκειται για μια ακόμη παραχώρηση του Υπουργείου στον Αναπληρωτή Υπουργό και τέως εισαγγελέα, κ. Παπαγγελόπουλο.

Άρθρο 25, διατάξεις που αφορούν την ποινική δικαιοσύνη. Τροποποιείτε το άρθρο 3, παράγραφος 2 του ν.2225/1994, για την άρση απορρήτου των τηλεπικοινωνιών και η αρμοδιότητα ανατίθεται στους εισαγγελικούς λειτουργούς, οι οποίοι μετά από απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, αποσπώνται με

πλήρη και αποκλειστική απασχόληση.

Κύριε Υπουργέ, πουθενά δεν ορίζεται η διάρκεια της απόσπασης των συγκεκριμένων λειτουργών, που δεν αμφιβάλει κανείς ότι διαθέτουν άριστη υπηρεσιακή εμπειρία, πουθενά δεν προβλέπεται ανώτατο χρονικό όριο υπηρετήσεως στη συγκεκριμένη νευραλγική θέση με εύκολη και άμεση πρόσβαση σε στοιχεία και πληροφορίες. Κάποιοι, λοιπόν, αρεστοί θα εγκατασταθούν εκεί μόνιμα και θα χτίσουν καριέρα στο συγκεκριμένο πόστο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Κεφαλίδου, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Θα χρειαστώ ένα ολόκληρο λεπτό ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αλλά ένα μόνο.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ωραία.

Εμείς θεωρούμε, για λόγους αρχής, ότι δεν χρειάζεται να μεταφερθεί η αρμοδιότητα. Πιστεύουμε ότι ο έλεγχος πρέπει να παραμείνει στην εισαγγελία.

Παράγραφος 5: Πίσω από μία λακωνική διατύπωση, δίνετε τη δυνατότητα απόσπασης κατά παρέκκλιση ειδικών εμπειρογνομόνων στον εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, αποφάσισε να κατακτήσει την εξουσία που δεν έχει πάρει από μόνη της, τοποθετώντας δίπλα στον δικό της άνθρωπο και άλλους δικούς της ανθρώπους για να γίνεται ολοκληρωμένη η παρέμβαση στη δικαιοσύνη.

Άρθρο 26. Πάλι κατά παρέκκλιση, έχουμε διατάξεις για την κινητικότητα των υπαλλήλων.

Πάω στο άρθρο 30. Ακόμη περιμένουμε τον σωφρονιστικό κώδικα που εδώ και χρόνια κρατάτε στα συρτάρια σας. Δώστε μας επιτέλους ένα δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα. Δεν επανέρχομαι στην παράγραφο 3. Αυτά που έχετε πει μέχρι τώρα δεν μας βρίσκουν σύμφωνους, δεν έχουν μπορέσει να δώσουν μια σαφή απάντηση για το τι ακριβώς γίνεται.

Κύριε Υπουργέ, με τυμπανοκρουσίες και μεγαλοστομίες φέρατε την ημέρα του εορτασμού της γυναίκας αυτό το εμβληματικό νομοθέτημα, το νοθεύσατε με όλες τις άλλες διατάξεις. Σε όποιες απορίες διατυπώθηκαν σχετικά με την αναγκαιότητα ή την αποσαφήνιση προτεινόμενων διατάξεων, εισπράξαμε χαρακτηρισμούς που δεν τιμούν, ανέξοδη ειρωνεία και κλασική επίκληση σκανδάλων. Σε αυτά τα τελευταία έχετε επιδοθεί μετά μανίας. Τα έχετε πρόχειρα για κάθε περίπτωση μπας και θάψετε τα κακά μαντάτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Κεφαλίδου, παρακαλώ πολύ, κλείστε τώρα.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Μάλιστα.

Τελειώνω λέγοντας ότι η Κυβέρνησή σας είναι και αδξία και πρόχειρη και αυτό δεν συνιστά αριστεροσύνη. Και επειδή συνεχίζετε με τερατώδεις νομοθεσίες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία συνάδελφε, ακούσατε τι σας είπα ή με αγνοείτε; Έχετε πάρει πέντε λεπτά παραπάνω. Παρακαλώ κλείστε τώρα.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή, λοιπόν, για τα τερατώδη νομοθετήματά σας έχετε ως βιτρίνα το ηθικό σας πλεονέκτημα και τα πρόσχημά σας, ως μηχανικός θέλω να σας θυμίσω ότι το μηδέν δεν έχει πρόσημο. Θα σας το επιβεβαιώσει και ο Πρωθυπουργός.

Σας ευχαριστώ πολύ και για την ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Αυτό δεν μπαίνει στο κλίμα της ανοχής. Είναι ότι φεύγει από τη δευτερολογία σας. Τριάντα δεύτερα σας διέκοψα. Άλλο να δείξω ανοχή για ένα - δύο λεπτά και άλλο πέντε.

Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής κ. Παναγιώτης Ηλιόπουλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το παρόν σχέδιο νόμου περιλαμβάνει τρία μέρη και τα οποία αντιστοίχως χωρίζονται σε επιμέρους άρθρα και ενότητες.

Στο πρώτο μέρος έχουμε την κύρωση της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας.

Κανονικά η σύμβαση αυτή θα έπρεπε, όπως κανονικά θα έπρεπε να έρχονται όλες οι συμβάσεις, να έρθει μόνη της χωρίς τη γνωστή, πλέον, τακτική να βάζετε και άλλα άσχετα άρθρα και τροπολογίες. Όπως τονίσαμε και στην επιτροπή, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η ενοποίηση διαφόρων θεμάτων σε ένα άρθρο δημιουργεί θέματα όσον αφορά το πώς θα αξιολογηθούν και θα ψηφιστούν αναλόγως. Και μάλιστα έχουμε και στη συνέχεια κάποια πολύ τρανταχτά παραδείγματα που με τη γνωστή πρακτική, την οποία ως Αντιπολίτευση καταγγέλλατε, εντάσσετε σε κυρώσεις συμβάσεων πολύ σοβαρά ζητήματα.

Στο άρθρο 2 διευρύνονται αρκετά τα όρια του τι μπορεί να θεωρηθεί σαν επίμονη καταδίωξη ή παρακολούθηση ειδικά μέσω τηλεπικοινωνιακού ή ηλεκτρονικού μέσου. Στην πράξη, μάλλον, θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα, αφού τους όρους «επίμονη καταδίωξη» ή «παρακολούθηση» ο καθένας θα τους εκλαμβάνει όπως θέλει, με αποτέλεσμα την άσκηση άσκοπων ποινικών διώξεων.

Όσον αφορά το άρθρο 4, το οποίο περιλαμβάνει τροποποιήσεις διαφόρων νομοθετημάτων για την προσαρμογή στις προβλέψεις της σύμβασης, θα σταθούμε στην προστασία των αλλοδαπών που δεν έχουν νομιμοποιητικά έγγραφα και καταγγέλλουν ένα περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας. Με πρόσχημα, λοιπόν, την προστασία όσων καταγγέλλουν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας και είναι παράνομα στην πατρίδα μας, στην ουσία ανοίγετε ένα παράθυρο σε μαζικές νομιμοποιήσεις, οι οποίες θα γίνονται σταδιακά.

Έχουμε, λοιπόν, μια επανάληψη της αντίστοιχης προστασίας που είχε δοθεί με τον ν.4332/2015 για όσους κατήγγειλαν δήθεν ρατσιστικά εγκλήματα. Είμαστε αντίθετοι, γιατί στην πράξη αυτό θα λειτουργήσει σαν ένας μηχανισμός νομιμοποίησης αλλοδαπών που ζουν παράνομα στην πατρίδα μας. Θα πηγαίνει, λοιπόν, κάποιος να κάνει μια καταγγελία που μέχρι να ερευνηθεί, να διακριβωθεί τι έχει συμβεί, θα απολαμβάνει την προστασία από δι-οικητική απέλαση κ.λπ..

Στο δεύτερο μέρος, ουσιαστικά, έχετε ενσωματώσει ένα νομοσχέδιο σε ένα άλλο. Υπάρχει η δημιουργία δομών και μηχανισμών που στην ουσία καταργούν τα εθνικά δίκαια και οδηγούν σε υπερεθνικές αστυνομώσεις και αντίστοιχα διώξεις όχι μόνο εγκλημάτων, αλλά και φρονήματος. Γιατί στο άρθρο 7, στην παράθεση των αξιόποινων πράξεων σε περίοπτη θέση, υπάρχει το έγκλημα με ρατσιστικά και ξενοφοβικά χαρακτηριστικά. Εμείς, βέβαια, γνωρίζουμε πολύ καλά πώς αυτό ερμηνεύεται και πού αποσκοπεί. Αποσκοπεί στη δίωξη των εθνικών και πατριωτικών θέσεων, στη δίωξη κάθε θέσης και άποψης που αντιτάσσεται στην λογική της νέας τάξης πραγμάτων. Όπως είχαμε εκφράσει την αντίθεσή μας και σε παρόμοια σχέδια νόμου, το ίδιο πράττουμε και σήμερα.

Στο άρθρο 24, στην παράγραφο 3, προβλέπεται στα πλαίσια της ευρωπαϊκής Μονάδας Δικαστικής Συνεργασίας η παροχή πληροφοριών και η πρόσβαση σε κάθε είδους ποινικού αρχείου, μητρώου DNA κ.λπ.. Καταργείται, λοιπόν, η προβλεπόμενη υποχρέωση του επικεφαλής της ελληνικής υπηρεσίας της Eurojust να λαμβάνει την έγκριση του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου όταν πρόκειται να διαβιβάσει σε διεθνείς οργανισμούς ή σε αρχές τρίτων χωρών αρμοδίων για έρευνες και διώξεις τις πληροφορίες που παρείχαν στην Eurojust οι αρμόδιες ελληνικές αρχές.

Είμαστε αντίθετοι σε τέτοιου είδους ευρωπαϊκές, υπερεθνικές δομές και μηχανισμούς που ανοίγουν τους ασκούς του Αϊόλου για διώξεις πολιτών και για παραβιάσεις δεδομένων. Τέτοιου είδους υπερεξουσίες μας βρίσκουν αντίθετους για λόγους που άπτονται τόσο της πίστωσης των Ελλήνων όσο και της φυσικής τάσης για καταπολέμηση οποιασδήποτε μορφής ανελευθερίας.

Ενδεικτικό του προβλήματος που δημιουργεί η ενοποίηση διαφόρων θεμάτων που δεν έχουν σχέση μεταξύ τους σε ένα άρθρο, όπως επισημάναμε και στην αρχή της τοποθέτησής μας, αποτελεί το άρθρο 30.

Σε ένα άρθρο που αφορά την επιδότηση φοίτησης στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο υπαλλήλων των καταστημάτων κράτησης, κάτι το οποίο δεν δημιουργεί κάποιο ζήτημα, βάζετε και άλλες ρυθμίσεις που αφορούν θέματα σωφρονιστικού κώδικα. Τι σχέση έχει η φοίτηση στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο των

σωφρονιστικών υπαλλήλων με την προϋπόθεση χορήγησης τακτικής άδειας σε καταδίκους; Καμμία.

Όσον αφορά τις τροπολογίες που έγιναν άρθρα, στο άρθρο 31 φέρνεται πάλι ζητήματα απόδοσης ιθαγένειας. Έχετε μεγάλη ευαισθησία σε αυτό. Όπως είχαμε εκφράσει την αντίθεσή μας στον ν. 4332/2015, σε κάθε προσπάθειά σας να αλωθεί ο εθνικός και κοινωνικός ιστός της πατρίδας μας, όσον αφορά την απόδοση ελληνικής ιθαγένειας στους αλλοδαπούς, το ίδιο επαναλαμβάνουμε και σήμερα, για το οποίο βέβαια είμαστε σαφώς αντίθετοι.

Η θέση μας είναι μία, ανυποχώρητη υπεράσπιση των κανόνων σχετικά με την απόκτηση ιθαγένειας, με βάση το δίκαιο του αίματος. Θα μπορούσε ο κ. Σκουρλέτης –ο οποίος δεν με ακούει αυτή τη στιγμή– να το βάλει στο επόμενο νομοσχέδιο που, απ' ό,τι έχουμε μάθει, θα δίνει τη δυνατότητα στους περίπου οκτακόσιες χιλιάδες αλλοδαπούς που διαμένουν μονίμως στην Ελλάδα να αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια σε τρία χρόνια, από έξι που ισχύει σήμερα. Σε αυτό το νομοσχέδιο που έχουμε μάθει και δεν το έχει διαψεύσει η Κυβέρνηση, θα βάζετε ερωτήσεις λες και είμαστε στο σχολείο για να αποκτήσουν αυτές οι οκτακόσιες χιλιάδες αλλοδαπών –παράνομα σαφώς– την ελληνική ιθαγένεια.

Να ξεκαθαρίσουμε ότι η ρύθμιση της παραγράφου που ορίζετε ότι για τους ομογενείς Βορειοηπειρώτες, Κυπρίους και προερχομένους εκ Κωνσταντινουπόλεως και εξ Ίμβρου και Τενέδου που αποκτήσουν την ελληνική ιθαγένεια με πολιτογράφηση δεν αποτελεί προϋπόθεση διορισμού ή πρόσληψης στον ιδιωτικό τομέα η συμπλήρωση ενός έτους από την απόκτηση της κατά παρέκκλιση των σχετικών διατάξεων του υπαλληλικού κώδικα, δεν έχει να κάνει με τους απαράδεκτους σχεδιασμούς σας για την απόκτηση ιθαγένειας από τους αλλοδαπούς. Και είναι κάτι που βεβαίως θα το στηρίζαμε.

Ενδοοικογενειακή βία και άρθρο για τη χρηματοδότηση των κομμάτων. Ακόμα ένα άσχετο άρθρο, κύριε Υπουργέ, για ανεκχώρητο, λέει, έναντι των τραπεζικών απαιτήσεων του 50% της κρατικής χρηματοδότησης. Και έχετε βάλει, για την εύρυθμη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος. Η θέση μας για τη χρηματοδότηση των κομμάτων είναι βέβαια πασίγνωστη από την πρώτη μέρα που μπήκαμε στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Θα έπρεπε η κρατική χρηματοδότηση να δίνεται για τις γεννήσεις νέων Ελλήνων.

Και όσον αφορά την εύρυθμη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος, αυτό δεν σας ένοιαξε το 2013 όταν με μία φωτογραφική διάταξη και κλείνοντας έξι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής στη φυλακή κόψατε τη χρηματοδότηση της Χρυσής Αυγής. Χωρίς τη Χρυσή Αυγή βέβαια για εσάς το πολίτευμα λειτουργεί πάρα πολύ καλά. Ίσως να λειτουργούσε και καλύτερα χωρίς τη Χρυσή Αυγή εδώ να αποδεικνύει τα σκάνδαλά σας και το τι έχει γίνει όλα αυτά τα χρόνια εις βάρος του ελληνικού λαού.

Δυστυχώς, όμως, για εσάς, παρά το κόσμιο της χρηματοδότησης, που εμείς ήμασταν οι πρώτοι που είπαμε να ισχύει για όλα τα κόμματα, η Χρυσή Αυγή έχει μια διαρκή συνεχόμενη άνοδο.

Την ώρα, λοιπόν, που χάνονται τα σπίτια των Ελλήνων με δικά σας νομοθετήματα, αυτά τα «κανένα σπίτι σε χέρι τραπεζίτη» με ένα κουμπί –και βλέπουμε τι γίνεται κάθε μέρα έξω από τα συμβολαιογραφικά γραφεία–, την ίδια ώρα τα κόμματα θα απολαμβάνουν ανεκχώρητο έναντι των τραπεζών του 50% της χρηματοδότησης. Πρέπει να τα τονίζουμε αυτά, γιατί δεν άκουσα κάποιον άλλο να το τονίσει αυτό. Και ποιος να το τονίσει όταν είσατε όλοι υπερχρεωμένοι; Θα πρέπει να τα ακούει ο ελληνικός λαός και να ξέρει πώς θα καθορίσει τις προθέσεις του στις επόμενες εκλογές για τους ανθρώπους που τους κλέβουν και αυτούς που τους καλύπτουν.

Εύρυθμη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος και η Νέα Δημοκρατία μαζί με το ΠΑΣΟΚ τα προηγούμενα χρόνια εκτός από τις παχυλές χρηματοδοτήσεις τους είχαν και χορηγούς. Είχαν χορηγούς τη «SIEMENS», τη «NOVARTIS» και άλλες πολυεθνικές. Ακούμε για εκατομμύρια που πηγαioέρχονταν στα ταμεία των κομμάτων. Παρ' όλα αυτά είναι και χρεωμένα με 400 εκατομμύρια περίπου. Και αυτά χρεώνονται στον ελληνικό λαό με τη συγκεκριμένη τροπολογία που φέρνεται κι έχετε εντάξει στο νομοσχέδιο, άσχετο βέβαια με την ενδοοικογενειακή βία.

Και για να το ολοκληρώσω αυτό, μία είναι η λύση: όχι ανεκχώρητο. Θα μπορούσατε να μπειτε μέσα στα γραφεία των κομμάτων, κύριοι Υπουργοί, εσείς που είστε εδώ, και να τους πάρετε τα πάντα αντί να τους εκχωρείτε και το 50% της κρατικής χρηματοδότησης. Επειδή, όμως, και εσείς χρωστάτε και με τις διάφορες υποθήκες της Κουμουνδούρου κ.λπ. και με τα δικά σας τα δάνεια, δεν τολμάτε να το κάνετε. Διότι κι εσείς με το δήθεν «ηθικό πλεονέκτημα» της Αριστεράς τα ίδια ακριβώς και χειρότερα κάνετε με αυτά που έκαναν τα συστημικά κόμματα όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Εμείς, ως Λαϊκός Σύνδεσμος – Χρυσή Αυγή θεωρούμε, για να επανέλθουμε στην ενδοοικογενειακή βία, ότι η οικογένεια είναι το βασικό κύτταρο, η θεμελιώδης μονάδα της ελληνικής κοινωνίας. Άρα, είναι δεδομένη η αντίθεσή μας ενάντια στην ενδοοικογενειακή βία. Σαφώς, και δεν μπορούμε να είμαστε αρνητικοί σε ό,τι νομοθετείται προς αυτή την κατεύθυνση.

Έχουμε, όμως, κάποιες παρατηρήσεις και προβληματισμούς. Θα πρέπει η σύμβαση να εφαρμόστεί πάντα στην κατεύθυνση της καταπολέμησης της συγκεκριμένης βίας, χωρίς να ξεφεύγει από τον προανατολισμό της.

Όσον αφορά τα άρθρα 59 και 60, τα οποία αναφέρονται στο καθεστώς διαμονής και στις αιτήσεις ασύλου βασισμένες στο φύλο, σαφώς και είμαστε αντίθετοι. Δεν θα πρέπει σε καμμία περίπτωση, με πρόσχημα την προστασία εν γένει από την ενδοοικογενειακή βία να αποτελέσουν όχημα για να βρουν καταφύγιο στην πατρίδα μας παράνομα εισελθόντες λαθρομετανάστες. Θα πρέπει να υπάρξει το πλαίσιο εκείνο και οι διαδικασίες που θα το διασφαλίσουν.

Και βεβαίως, και στα πλαίσια της σύμβασης αυτής, πάντα θα πρέπει αν ελέγχεται ο ρόλος των ΜΚΟ που φαινομενικά στηρίζουν, υποτίθεται, την όλη αυτή λογική, αλλά στην πράξη χρηματοδοτούνται σαν όργανα ξένων κέντρων και δυνάμεων.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, θα πρέπει να αναγνωριστεί και να τονιστεί η εξής σημαντική για εμάς διάσταση. Το πρόβλημα της εξάρσης της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας στις κοινωνίες των ευρωπαϊκών κρατών άρχισε να προσλαμβάνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις εκεί όπου υπήρξε αθρόα προσέλευση και ένταξη στις τοπικές κοινωνίες μουσουλμάνων λαθρομεταναστών και εκεί όπου πολυπληθείς μουσουλμανικοί πληθυσμοί αναμειχθηκαν και σε πολλές περιπτώσεις μάλιστα, άρχισαν να υπερτερούν αριθμητικά των γηγενών Ευρωπαίων.

Αυτό, βέβαια, δεν το έβλεπε κανένας. Αυτοί οι άνθρωποι δεν σέβονται την οικογένεια. Για εσάς που είστε τόσο ευαίσθητοι με αυτά τα θέματα, και κυρίως στον ΣΥΡΙΖΑ, που λέτε για τη βία κατά των γυναικών, αυτοί οι άνθρωποι δεν δίνουν καμμία αξία στη γυναίκα, είτε εντός είτε εκτός οικογενείας. Ξέρουμε όλοι τις προθέσεις και τις διαθέσεις τους.

Η άλλη παράμετρος έχει να κάνει με την ολοένα και πιο έντονη διάλυση του εθνικού και κοινωνικού ιστού. Όταν υπάρχει ανεργία, όταν υπάρχουν σπίτια που συντηρούνται από συγγενείς και από τους παππούδες γιατί έχουν κοπεί οι συντάξεις και τα προνοιακά επιδόματα, όταν δεν υπάρχουν αξίες και πρότυπα για την ελληνική κοινωνία και κατ' επέκταση για την ελληνική οικογένεια, τότε να μην απορούμε για το πού έχουν φτάσει τα πράγματα.

Το σημαντικό είναι, εκτός από τις όποιες τακτικές αντιμετώπισης ενδοοικογενειακής βίας ή την ανάπτυξη θεωριών και ιδεολογημάτων, πέρα απ' όλα και πάνω απ' όλα να στηρίξουμε στην πράξη την ελληνική οικογένεια, να ενισχύσουμε τους πολύτεκνους, να στηρίξουμε την οικογένεια που έχει ανέργους, που έχει ασθενείς, που έχει προβλήματα, να δώσουμε κίνητρα στις Ελληνίδες να κάνουν παιδιά και να έχουν μία υγιή και σωστή οικογένεια.

Είναι γνωστό ότι είμαστε η τρίτη γηραιότερη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σύμφωνα μάλιστα με πρόσφατες μελέτες και η πρώτη σε υπογεννητικότητα στην Ευρώπη. Ας προστατεύσουμε, λοιπόν, την ελληνική οικογένεια. Ας ενισχύσουμε τις θεμελιακές αξίες της ορθόδοξης πίστης και τους ελληνισμούς ενάντια στα διεθνιστικά και ανθελληνικά ιδεολογήματα.

Όλα αυτά ξεκινάνε από την παιδεία, όλα αυτά ξεκινάνε από το βασικό κύτταρο της κοινωνίας που είναι η οικογένεια, που δεν την προστατεύουμε υπογράφοντας συμβάσεις. Υπάρχει το νο-

μικό πλαίσιο. Εννοείται ότι θα υπερψηφίσουμε το πρώτο μέρος της σύμβασης. Για όλα τα άλλα θα τοποθετηθούμε σχετικώς.

Δεν είναι, όμως, αυτό το πρόβλημα. Δεν είναι το πρόβλημα ότι δεν υπάρχει σχετική νομοθεσία και νομολογία. Το πρόβλημα είναι ότι αυτή τη στιγμή η οικογένεια δεν στηρίζεται στον πυρήνα της. Εάν δεν ενισχύσουμε την οικογένεια, ό,τι και να συζητάμε εδώ, όποια νομοθετήματα και να καταθέτουμε, θα είναι μία τρύπα στο νερό.

Η ελληνική οικογένεια αυτή τη στιγμή μαστίζεται από πάρα πολλούς παράγοντες, οι οποίοι θα πρέπει να συζητηθούν εδώ. Έχουμε τονίσει και λέμε συνεχώς ότι θα πρέπει να γίνει, κύριε Πρόεδρε, κύριε Βούτση, μία συνεδρίαση που να μιλήσουμε γι' αυτά τα προβλήματα της υπογεννητικότητας, της στήριξης της οικογένειας, της στήριξης της Ελληνίδας μάνας.

Εμείς ως ελληνικό Κοινοβούλιο για όλα αυτά και την ώρα που βλέπουμε το ελληνικό έθνος να μαραζώνει, θα πρέπει να κάνουμε κάτι πριν γίνει η κατάσταση μη αναστρέψιμη. Βρισκόμαστε σε αυτό το στάδιο του μη αναστρέψιμου και θα πρέπει να το διορθώσουμε. Ελπίζω να κάνουμε κάτι. Αλλιώς και αυτό, όπως και πολλά άλλα πράγματα, θα χρειαστεί για να διορθωθούν μία εθνική κυβέρνηση της Χρυσής Αυγής, που ελπίζω να έρθει σύντομα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Συντυχάκη, πριν σας δώσω τον λόγο, θα δώσω τον λόγο για ένα λεπτό στον κ. Σκουρλέτη για μια νομοτεχνική βελτίωση, για να την έχουν υπόψη τους και οι υπόλοιποι συνάδελφοι που θα ακολουθήσουν. Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να καταθέσω νομοτεχνική βελτίωση στο άρθρο 32. Και συγκεκριμένα οι λέξεις «περίπτωση ε» αντικαθίστανται με τις λέξεις «περίπτωση εα».

Με αφορμή που παίρνω τον λόγο θέλω να αναφερθώ σε μία τροπολογία που κατέθεσαν οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και αφορά ένα ζήτημα που έχει να κάνει με τους ομογενείς που υπηρετούν στο δημόσιο και τον χρόνο απόκτησης της ιθαγένειας. Θεωρώ ότι βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση η συγκεκριμένη τροπολογία. Νομίζω ότι σε κάποιο άλλο νομοσχέδιο -δεσμεύομαι και εγώ γι' αυτό- θα τη δούμε πιο αναλυτικά. Πάντως θεωρώ ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός κ. Παναγιώτης Σκουρλέτης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

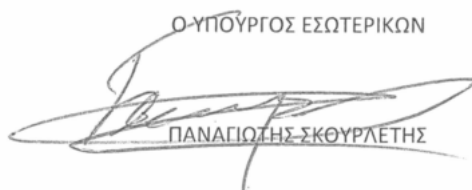
ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Στο σχέδιο νόμου του υπουργείου δικαιοσύνης, διαφάνειας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων με τίτλο «I) Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη Πρόληψη και τη Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, II) Ενσωμάτωση της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης - πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση - πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών και III) Άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.»

Στο άρθρο 32 του σχεδίου νόμου οι λέξεις «περ. ε» αντικαθίστανται από τις λέξεις «περ. εα».

Αθήνα 29 Μαρτίου 2018

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Συντυχάκης, ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι το γεγονός ότι η Κυβέρνηση μαζί με την πολυδιαφημιζόμενη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας επέλεξε να φέρει και άλλες διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης επισκιάζοντας τη σύμβαση –που κατά βάση έχουν αντιδραστικό περιεχόμενο- δείχνει πόσο υποκριτικό είναι το ενδιαφέρον της για τα ζητήματα αντιμετώπισης της βίας κατά των γυναικών και παράλληλα πόσο κουτοπόνηρη είναι η σκέψη της να τσουβαλιάσει και άλλες ρυθμίσεις.

Σε σχέση με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, που αποτελεί το πρώτο μέρος του σχεδίου νόμου, στο σύνολό της αυτή η σύμβαση έχει περισσότερο διακηρυκτικό χαρακτήρα. Και αυτό γιατί παρά τα όποια θετικά στοιχεία όχι μόνο δεν αποτελούν από μόνα τους σαφή εγγύηση για την εφαρμογή τους στην πράξη, αλλά επί της ουσίας ακυρώνονται από τη συνολικότερη θέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στο φαινόμενο της βίας κατά των γυναικών.

Αξιοσημείωτο είναι, επίσης, το γεγονός ότι η σύμβαση παραλείπει κάθε αναφορά στη βία που ασκείται από τους εργοδότες σε βάρος των εργαζόμενων γυναικών, είτε ψυχολογική και συναισθηματική ή ακόμα και σωματική σε ορισμένες περιπτώσεις είτε με τη μορφή πιέσεων και εκβιασμών, όπως για παράδειγμα με την απειλή της απόλυσης.

Και γνωρίζετε ότι το ζήτημα των απολύσεων, πιέσεων και εκβιασμών σε βάρος εργατριών έχει πάρει μορφή χιονοστιβάδας. Όχι μόνο αποφεύγετε την όποια κουβέντα γύρω από τις ζοφερές εργασιακές συνθήκες που βιώνουν οι γυναίκες, αλλά ο κύριος Υπουργός προβαίνει σε δηλώσεις του τύπου ότι όσο ο ΣΥΡΙΖΑ είναι στην Κυβέρνηση δεν πρόκειται να απολυθεί καμία έγκυος.

Σε όσους έχουν ασθενή μνήμη να τους φρεσκάρουμε τα εξής: Πρώτον, την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την οποία κρίνεται νόμιμη η απόλυση εργαζόμενης εγκύου από την ισπανική επιχείρηση «BANKIA» το 2013 στο πλαίσιο ομαδικών απολύσεων.

Δεύτερον, την απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου Χανίων που δικαίωσε την εργοδοσία για την απόλυση μιας ακόμα εργαζόμενης σε κατάσταση εγκυμοσύνης με το επιχείρημα ότι η απόλυση έγινε λόγω πλημμελούς άσκησης καθηκόντων και όχι λόγω εγκυμοσύνης.

Τρίτον, την απόλυση συνδικαλίστριας από την επιχείρηση «ΣΑΒΟΙΔΑΚΗΣ» στο Ηράκλειο της Κρήτης, η οποία τόλμησε να εκλεγεί στο διοικητικό συμβούλιο του σωματείου τροφίμων και ποτών.

Τέταρτον, τις εργαζόμενες που πετάχτηκαν στην ανεργία από την επιχείρηση «ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ» και τώρα αντιμετωπίζουν μηνύσεις, τραμπουκισμούς από τη νέα εργοδοσία και την κρατική καταστολή.

Πέμπτον, τις εργάτριες της «SELECTA» στην Ξάνθη που παρά τους εκβιασμούς της εργοδοσίας, αποφάσισαν να δημιουργήσουν σωματείο και σήμερα οι δικαστικές αρχές προσπαθούν να ακυρώσουν την απόφασή τους.

Έκτον, το υφιστάμενο νομικό οπλοστάσιο που διατηρεί ανέπαφο η Κυβέρνηση για τις εγκύους αναπληρώτριες εκπαιδευτικούς με επαπειλούμενη εγκυμοσύνη που κινδυνεύουν με απόλυση.

Αυτή είναι η αντεργατική βαρβαρότητα και η κοροϊδία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που υπερασπίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ και τα υπόλοιπα κόμματα που πίνουν νερό στο όνομα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της καπιταλιστικής ανάπτυξης, στον βωμό της οποίας θυσιάζονται οι ανάγκες των εργαζομένων, ακόμα και η όποια προστασία της μητρότητας.

Ποια από τα παραπάνω ζητήματα αντιμετωπίζονται από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης; Κανένα! Και δεν αντιμετωπίζονται διότι δεν περιλαμβάνονται στις βέλτιστες πρακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν είναι μόνο το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης υποκριτικό για

την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπενθυμίζουμε στο Σώμα την έκθεση της αρμόδιας Επιτροπής του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, η οποία αποσκοπεί καθαρά προσημαστικά να θέσει τις βάσεις για μια μελλοντική ευρωπαϊκή νομοθεσία η οποία θα έχει ως κριτήριο την αγορά, δηλαδή θα υπαγορεύεται από τη λογική του υπολογισμού της σχέσης του κόστους της βίας και του κέρδους από τον περιορισμό της. Αυτό είναι το κίνητρο του ενδιαφέροντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ένα τόσο σοβαρό κοινωνικό ζήτημα που παραβιάζει στοιχειώδη δικαιώματα των γυναικών.

Ας πάρουμε μια γεύση του κειμένου της Επιτροπής του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου: Εκτιμάει ότι «η βία αποτελεί ένα εμπόδιο στην πλήρη συμμετοχή των γυναικών στην οικονομία, στην κοινωνία, στην πολιτική και την πολιτιστική ζωή και αυτό έχει σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις». Επιπλέον, ότι «επιβαρύνει οικονομικά σε μεγάλο βαθμό το κράτος και την καπιταλιστική εργοδοσία λόγω κόστους υγειονομικής περίθαλψης, κόστους αστυνομικής, νομικών εξόδων και απώλεια παραγωγικότητας».

Πιο ειδικά υπολογίζει πως «η βία κατά των γυναικών το 2011 κόστισε 228 δισεκατομμύρια ετησίως, από τα οποία 45 δισεκατομμύρια αντιστοιχούν στο κόστος των δημόσιων και κρατικών υπηρεσιών, 24 δισεκατομμύρια στην απολεσθείσα οικονομική παραγωγή λόγω του φαινομένου και 159 δισεκατομμύρια για σωματική και ψυχική οδύνη». Παρόμοιο το σκεπτικό βάσει του οποίου η βία στον χώρο εργασίας είναι ασύμφορη για τους εργοδότες, γιατί τα θύματά της παίρνουν περισσότερες άδειες και έχουν χαμηλή αποτελεσματικότητα στη δουλειά τους.

Η συγκυβέρνηση, λοιπόν, ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΑ και τα υπόλοιπα κόμματα αξιοποιούν το υπαρκτό πρόβλημα της βίας κατά των γυναικών ως βολικό πεδίο για να εκθέσουν την ευαισθησία και το ενδιαφέρον τους για τις γυναίκες και τα ανθρώπινα δικαιώματά τους. Δεν λένε, όμως, κουβέντα για τη βία των επεμβάσεων Ηνωμένων Πολιτειών, ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκής Ένωσης που οδηγεί τις γυναίκες και τα παιδιά τους να αφήσουν την κόλαση του ιμπεριαλιστικού πολέμου για να βρεθούν στην κόλαση της προ-σφυγιάς και των κυκλωμάτων trafficking.

Και εδώ υπάρχει μεγάλη υποκρισία από την Κυβέρνηση, που έχει αναλάβει ρόλο σημαιοφόρου των ευρωπαϊκών και νατοϊκών σχεδιασμών με τη στήριξη και των άλλων κομμάτων. Μας εμπλέκει στο κουβάρι των ανταγωνισμών ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Ρωσία, την Κίνα και άλλους περιφερειακούς παίκτες, όπως η Τουρκία, για τις πηγές και τους δρόμους ενέργειας, που όλα αυτά φυσικά συντείνουν στην εξάπλωση της φτώχειας, της εξαθλίωσης, τον ξεριζωμό και την προσφυγία.

Σε σχέση με το περιεχόμενο της σύμβασης, το στίγμα για το πώς αντιμετωπίζεται το ζήτημα δίνει ο πρόλογος της σύμβασης ο οποίος αναφέρει ότι η βία κατά των γυναικών συνιστά εκδήλωση των ιστορικά άνισων σχέσεων ισχύος μεταξύ των γυναικών και των αντρών, οι οποίες έχουν οδηγήσει σε επικυριαρχία και διακρίσεις κατά των γυναικών από τους άντρες και στην παρακώλυση της πλήρους προόδου των γυναικών.

Κατά τη γνώμη μας, αναπαράγει τη φεμινιστική, νεοφεμινιστική οπτική που θεωρεί ως πρωταρχική αιτία της ανισότητας μεταξύ των δύο φύλων την κυριαρχία του άντρα στην εξουσία. Χωρίς να υποβαθμίζουμε ζητήματα νοοτροπίας στις σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων, οι κραυγαλέες διακρίσεις σε βάρος της γυναίκας δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν ριζικά μόνο με νομικό τρόπο ή περιορισμένα με αλλαγή της συμπεριφοράς των αντρών. Δεν μπορούν να την απαλλάξουν από τον οικονομικό και κοινωνικό καταναγκασμό στα πλαίσια της ταξικής εκμεταλλευτικής κοινωνίας.

Επίσης, ο πρόλογος αναγνωρίζει τη δομική φύση της βίας κατά των γυναικών ως ζωτικής σημασίας κοινωνικό μηχανισμό μέσω του οποίου οι γυναίκες εξαναγκάζονται σε υποδεέστερη θέση σε σύγκριση με τους άντρες.

Κατά τη γνώμη μας, αντιστρέφεται πλήρως η σχέση ανάμεσα στο φαινόμενο της βίας και στην ανισότητα των γυναικών. Παρουσιάζεται ότι η βία είναι η αιτία των κραυγαλέων διακρίσεων σε βάρος της γυναίκας, για να κρυφτεί ότι αποτελεί φαινόμενο που εμφανίζεται στο έδαφος των εκμεταλλευτικών σχέσεων και των αντίστοιχων κοινωνικών στερεοτύπων, προτύπων και αντιλή-

ψεων της συνείδησης που αυτές δημιουργούν, καλλιεργούν και αναπαράγουν.

Για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας η σωματική, λεκτική, ψυχολογική ή όποια άλλη μορφή βίας που υφίστανται οι γυναίκες δεν προκύπτει σε κοινωνικό κενό.

Οι αντιδραστικές αλλαγές στην οικονομία, στην κοινωνία, ο ατομισμός, ο ανταγωνισμός, ο εγωιστικός τρόπος ζωής εκφράζονται και στις διαπροσωπικές σχέσεις και τις οικογενειακές.

Επανερχονται αντιδραστικές, αναχρονιστικές αντιλήψεις για τη σχέση των δύο φύλων. Αυτό αποτυπώνεται στην αύξηση των ποσοστών ενδοοικογενειακής βίας, σεξουαλικής παρενόχλησης, σεξιστικής συμπεριφοράς στους χώρους εργασίας, σε φαινόμενα και πρακτικές που παραβιάζουν θεμελιώδη δικαιώματα των γυναικών, όπως ο ακρωτηριασμός των γενετικών οργάνων, οι καταναγκαστικές στειρώσεις, οι εκτρώσεις, οι γάμοι ανήλικων παιδιών.

Δεν υποτιμάμε καθόλου την ανάγκη να αντιμετωπιστούν δραστηριότητες και να καταπολεμηθούν, έχοντας, όμως, πλήρη επίγνωση ότι η πηγή των κραυγαλέων διακρίσεων σε βάρος της γυναίκας είναι η ανισότητα, εκμεταλλευτική κοινωνία.

Μπορεί ο ορισμός για την ενδοοικογενειακή βία στο άρθρο 1 της σύμβασης να περιλαμβάνει όλες τις πράξεις φυσικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βίας εντός οικογένειας και να μοιάζει, λόγω του εύρους του, θετικός, αλλά δεν απαντά στο τι είναι αυτό που παράγει βίαιες συμπεριφορές και μέσα στην οικογένεια.

Στις εργατικές λαϊκές οικογένειες, το υπόβαθρο, κατά τη γνώμη μας, είναι η ανεργία, η εργασιακή ανασφάλεια, η γενίκευση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, τα ωράρια-λάστιχο για το ζευγάρι, το άγχος για την επιβίωση, για την κάλυψη βασικών αναγκών της οικογένειας, όπως είναι η στέγαση, η σίτιση, το ρεύμα, το νερό, οι λογαριασμοί, η ιατροφαρμακευτική κάλυψη, η εκπαίδευση των παιδιών κάτω από το βάρος της φοροληψίας, ο περιορισμένος ελεύθερος χρόνος, η έλλειψη ανάπαυσης, δημιουργικής αξιοποίησης του χρόνου ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας, που συμπαράλλει την οικογενειακή ζωή, και προφανώς τις σχέσεις μεταξύ των δύο φύλων.

Ο γάμος, ως νομική μορφή συμβίωσης, βασίζεται στη ρύθμιση των οικονομικών σχέσεων των μελών της οικογένειας -και δεν θα μπορούσε να ήταν διαφορετικά στον καπιταλισμό- και υπό αυτήν την έννοια, αποτελούν εμπόδιο, επηρεάζουν τους συζύγους να διαλύσουν τον γάμο, ακόμη και στην περίπτωση της ενδοοικογενειακής βίας.

Οι συνθήκες εργασίας και ζωής των γυναικών μαζί με την απουσία κοινωνικών υπηρεσιών και δομών προστασίας και στήριξης της οικογένειας, τις δεσμεύουν να παραμείνουν σε μια βίαιη κοινωνική συμβίωση.

Άρα, δεν έχουν την οικονομική και την κοινωνική δυνατότητα όλες οι γυναίκες να αντιμετωπίσουν τη βία μέσα στην οικογένεια. Όμως, για όλα αυτά κουβέντα ούτε από την Κυβέρνηση, αλλά ούτε και από τους κρατικούς φορείς που είπαν, στην ακρόαση των φορέων, ότι από το 2003 έχουν να επικαιροποιήσουν τα στατιστικά στοιχεία τους.

Οι ευθύνες όλων των κυβερνήσεων, και της σημερινής, για την υποχρηματοδότηση και υποστελέχωση των ελάχιστων υπηρεσιών πρόληψης και στήριξης των κακοποιημένων γυναικών είναι μεγάλες.

Αρκούνται στα ευρωπαϊκά κονδύλια με ημερομηνία λήξης για τη χρηματοδότηση των δομών πρόληψης και στήριξης των κακοποιημένων γυναικών. Έχουν ευθύνη, γιατί σκορπάνε απλόχερα χρήματα στην ιδιωτική πρωτοβουλία μέσω των μη κυβερνητικών οργανώσεων, όπως άλλωστε προβλέπεται ξεκάθαρα στο άρθρο 8 και 9 της Σύμβασης.

Στην ουσία επικυρώνει την πρακτική που υλοποιείται σήμερα. Άρθρα της σύμβασης, που αφορούν στην πρόληψη, στη στήριξη των κακοποιημένων γυναικών και των παιδιών τους, παραμένουν διακηρύξεις, γιατί απαιτούν μέτρα που πρέπει να πάνε κόντρα στην αντιλαϊκή της πολιτική και κυρίως, γενναία κρατική χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Για παράδειγμα, η πρόληψη της βίας κατά των γυναικών σε χώρους εκπαίδευσης νεολαίας χρειάζεται να γίνεται με κρατική

ευθύνη από επιστημονικούς κρατικούς φορείς, που σημαίνει προσλήψεις ψυχολόγων, κοινωνικών λειτουργών, ειδικευμένου προσωπικού με κατάλληλη εκπαίδευση στις σχολικές μονάδες και τα άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα.

Από την ακρόαση των φορέων αναδείχθηκε η ανάγκη στελέχωσης των γραμμών SOS, των συμβουλευτικών κέντρων και των ξενώνων με ειδικευμένο προσωπικό και διερμηνεία σε διάφορες γλώσσες.

Η εργασιακή συμβουλευτική από μόνη της δεν επαρκεί για να σταθεί μια γυναίκα στα πόδια της. Με το ποσό της αποζημίωσης που θα πάρει -αν το πάρει- και μάλιστα μετά από έξι μήνες, δεν μπορεί να αντιμετωπίσει την ανασφάλεια της εργασίας, τις εμπορευματοποιημένες υπηρεσίες υγείας, πρόνοιας και παιδείας.

Με βάση, λοιπόν, όλα τα παραπάνω, το ΚΚΕ ψηφίζει για το άρθρο 1, που αφορά τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, «παρών».

Το άρθρο 2, που αφορά τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα, το υπερψηφίζουμε. Όμως επιβεβαιώνεται η επιφύλαξη του Κόμματός μας για την ασάφεια της παραγράφου 4 του άρθρου 2 για το «stalking». Η νομοτεχνική βελτίωση δεν καλύπτει την ασάφεια σε σχέση με το αντικειμενικό μέγεθος για να συγκροτήσει άδικο.

Στο άρθρο 3 σχετικά με τις αλλαγές στη νομοθεσία για την ενδοοικογενειακή βία είναι θετικό ότι διευρύνονται οι διατάξεις όσον αφορά στην ενδοοικογενειακή βία. Όμως, με την προσθήκη στην παράγραφο 5 του άρθρου 3 ανοίγεται επικίνδυνος δρόμος για την παρέμβαση εισαγγελέα.

Επιμένουμε, κύριε Υπουργέ, στην άποψή μας ότι όσο και αν περιορίζεται η εμβέλειά του, ο θεσμός της ποινικής διαμεσολάβησης πρέπει να καταργηθεί, διότι δεν είναι μία απλή προσωπική διένεξη, που μπορεί καλή τη πίστη να επιλυθεί, δεν μπαίνουν στο ίδιο ζύγι θύμα και θύτης, ενώ η διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης μπορεί τελικά να λειτουργήσει ανασταλτικά στον απεγκλωβισμό του θύματος από το θύτη ή να αποβεί μοιραία ακόμη και για το θύμα. Άλλωστε, γι' αυτό και δεν «περπάτησε» μέχρι σήμερα.

Στο άρθρο 4, σχετικά με τις αποζημιώσεις θυμάτων βίας, συμφωνούμε και υπερψηφίζουμε.

Κυρίες και κύριοι, η ουσιαστική και ολόπλευρη προστασία της μητρότητας, του δικαιώματος στην εργασία, ο δρόμος για την ισοτιμία των γυναικών της εργατικής τάξης, των λαϊκών στρωμάτων, αλλά και για την εξασφάλιση των σύγχρονων δικαιωμάτων και για τα δυο φύλα είναι ο δρόμος του αγώνα, με κριτήριο τις σύγχρονες κοινωνικές ανάγκες της εργατικής λαϊκής οικογένειας, για να πάρει στα χέρια της η εργατική τάξη τα κλειδιά της οικονομίας και της εξουσίας.

Έρχομαι στο δεύτερο και στο τρίτο μέρος του σχεδίου νόμου.

Το δεύτερο μέρος, που αφορά την ενσωμάτωση της Απόφασης - Πλαισίου του Συμβουλίου Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών στα άρθρα 6 έως 23, το καταψήφισουμε στο σύνολό του για τον εξής λόγο, διότι εντάσσεται στην επιδίωξη εμβάθυνσης του αντιδραστικού χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος αποτελεί στρατηγική προτεραιότητα του ευρω-ενωσιακού κεφαλαίου και εργαλείο σφοδρής επίθεσης στα δικαιώματα και στις ελευθερίες του λαού μας.

Το τρίτο μέρος, άρθρα 24 έως 30, αφορά διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Το άρθρο 24 σχετίζεται με την ίδρυση και τη συμμετοχή της χώρας μας στην αντιδραστική Eurojust, στην οποία ενισχύεται η ελληνική αντιπροσωπεία και με ένα επιπλέον μέλος, η οποία θα έχει τη δυνατότητα πρόσβασης στα αρχεία συλληφθέντων, αρχεία ερευνών και αρχεία DNA, ενώ αυστηροποιείται η διαδικασία συμμόρφωσης των ελληνικών αρχών προς τα αιτήματα της Eurojust και άλλα ζητήματα.

Εμείς την καταψήφισουμε, διότι πρόκειται για σημαντική και επικίνδυνη διεύρυνση των αρμοδιοτήτων και δυνατοτήτων του επικεφαλής της ελληνικής αντιπροσωπείας υπό την ιδιότητα του μέλους του οργανισμού στην Ελλάδα και απέναντι στις ελληνικές αρχές.

Στα υπόλοιπα άρθρα, 26, 27, 28 και 29 περιλαμβάνονται διάφορες άλλες ρυθμίσεις, για τις οποίες ψηφίζουμε «παρών».

Έρχομαι τώρα στις τρεις τροπολογίες που έχει καταθέσει η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα. Η πρώτη αφορά την κατάργηση του άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα για τις τρομοκρατικές πράξεις και η δεύτερη αφορά την τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας σχετικά με το DNA. Αυτές τις δύο τις είχαμε προαναγγείλει εδώ και καιρό και είχαμε κάνει και σχετικές ανακοινώσεις ως Κόμμα.

Καλούμε τον Υπουργό να τις κάνει αποδεκτές και να πάρουν ξεκάθαρη θέση και τα υπόλοιπα Κόμματα. Άλλωστε, η κατάργηση του άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα, καθώς και η τροποποίηση διατάξεων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για το DNA αποτελούσαν δέσμευση, διακήρυξη της σημερινής Κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ, όταν ήταν στην Αντιπολίτευση.

Αυτό το νομοθετικό πλαίσιο, που δίνει εκτεταμένες και ανεξέλεγκτες αρμοδιότητες στις διωκτικές και δικαστικές αρχές, μεταξύ αυτών και για τη λήψη, αξιοποίηση και χρήση του γενετικού αποτυπώματος, αποτελεί τη βάση για τις αυταρχικές διώξεις, καταδίκες, φυλακίσεις ανθρώπων, με πιο εμφαντική την περίπτωση της Ηριάννας και του Περικλή, που τους τυλγούν σε μία κόλλα χαρτί.

Οι διατάξεις του άρθρου 187Α του Ποινικού Κώδικα αποτελούν κίνδυνο για τις δημοκρατικές ελευθερίες και τα δικαιώματα του λαού και της νεολαίας. Γι' αυτό και με την κατατεθείσα από το Κόμμα μας τροπολογία αντιμετωπίζονται, αποτρέπονται, οι παραπάνω αντιδημοκρατικές, αντιδραστικές επιδιώξεις.

Αντίστοιχα με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις των σχετικών άρθρων του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που καταθέτει το Κόμμα μας, περιορίζονται οι κατηγορίες των εγκλημάτων, για τα οποία επιτρέπεται η λήψη γενετικού υλικού και η ανάλυση του DNA και εισάγονται κάποιες στοιχειώδεις δικαστικές και δικονομικές εγγυήσεις σ' αυτό το ζήτημα για την προστασία του κατηγορουμένου και των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων του.

Τέλος, η τρίτη τροπολογία που έχουμε καταθέσει αφορά τη δυνατότητα μεταφοράς σορού, οστών και τέφρας Ελλήνων πολιτικών προσφύγων, των οποίων αφαιρέθηκε η ελληνική ιθαγένεια με νομοθετικά διατάγματα του μετεμφυλιακού καθεστώτος και οι οποίοι έχουν ταφεί στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες της κεντρικής και ανατολικής Ευρώπης ή και σε άλλες χώρες του εξωτερικού, πριν τους δοθεί η δυνατότητα επαναπατρισμού τους στη χώρα μας και ανάκτησης της ιθαγένειάς τους.

Πρόκειται για μια συνεχιζόμενη αδικαιολόγητη προσβολή στη μνήμη των νεκρών Ελλήνων πολιτικών προσφύγων, που τους βρήκε ο θάνατος στην προσφυγιά, χωρίς να προλάβουν να επιστρέψουν στην πατρίδα μας, όπως οι ίδιοι το επιθυμούσαν, αλλά και μια άδικη μεταχείριση των επιζώντων συζύγων, συγγενών και οικείων τους, που επιθυμούν τη μεταφορά της σορού, των οστών ή της τέφρας τους στη χώρα μας.

Θεωρούμε ότι δεν υπάρχει κανείς ουσιαστικός λόγος να μην γίνει αποδεκτή η συγκεκριμένη τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Σε σχέση με τις υπόλοιπες τροπολογίες θα πούμε κάποια πράγματα στη δευτερολογία μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαραντά μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο Λούρου Πρέβεζας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

Κατά σύμπτωση είναι και ο ένας εκ των δύο Βουλευτών σας εδώ.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο ειδικός αγορητής από τους Ανεξάρτητους Έλληνες κ. Παπαχριστόπουλος έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι μέσα σε αυτό το νομοσχέδιο η λέξη «παιδεία» δεν υπάρχει, γιατί είναι και δουλειά του νομοθέτη. Εγώ θέλω να πιστεύω ότι ένα μεγάλο κομμάτι αυτής της -ας την πω έτσι- κακής πραγματικότητας οφείλεται σε μια διαιωνιζόμενη κακή παιδεία, σε μια κοινωνία που είτε το θέλουμε είτε όχι ήταν πάντα πατριαρχική.

Θέλω να ξεκινήσω με ένα γεγονός, που σε μένα έκανε φοβερή εντύπωση. Το ζήσαμε πρόσφατα σε όλη την ειδησεογραφία. Αφορά μια κοπελίτσα είκοσι εννέα ετών, που ο θετός της πατέρας τη βίαζε από όταν ήταν τεσσάρων, πέντε χρονών. Έκανε αλλεπάλληλες προσπάθειες αυτή η κοπέλα, πήγε στις Αρχές και στα δέκα της κι αργότερα.

Κάποια στιγμή ο θετός της πατέρας, που δεν θεωρώ ότι είναι καθαρά συμπτωματική η ιδιότητά του -και δεν θέλω να την αναφέρω, γιατί είναι δυσφημιστικό για αυτόν τον κλάδο, γιατί έχω καλή γνώμη- παραπέμπεται στο δικαστήριο και καταδικάζεται. Η κοπέλα όμως μένει απροστάτευτη. Συνεχίζει να είναι αναγκασμένη να ζει στο ίδιο περιβάλλον με ανθρώπους που σχεδόν έχουν σμπαραλιάσει την ψυχολογία της και την προσωπική της ζωή.

Κάποια στιγμή μάλιστα η υπηρεσία του -ο θετός πατέρα της ήταν ιερέας- αυτό που του επέβαλε ως τιμωρία ήταν να του αλάξει ενορία, ενώ έχει καταδικαστεί για βιασμό. Το κορίτσι αυτό δεν αντέχει αυτή την πραγματικότητα και αυτοκτονεί στα είκοσι εννέα της.

Τα λέω αυτά, γιατί και τώρα που μιλάμε υπάρχουν κάποιοι καλοθελητές, που λένε «Ελα, μωρέ, τι βία υπάρχει;». Δεν το αναγνωρίζουν, σε στίλ «δεν ξέρεις τι του έκανε, τον προκάλεσε» και διάφορα τέτοια. Να σοβαρευτούμε, λοιπόν, γιατί το θέμα είναι πολύ σοβαρό.

Έχω μπροστά μου μια έρευνα που θέλω να πιστεύω ότι κανείς δεν αμφισβητεί. Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ, παγκόσμια στοιχεία, ένα 40% των θυμάτων αναζητά κάποια μορφή βοήθειας και λιγότερο από το 10% θα καταγγείλει τη βία στην Αστυνομία. Αυτή είναι μια χειροπιαστή απόδειξη ότι αυτές οι γυναίκες έχουν την αίσθηση πως δεν θα γίνει τίποτα και στην ουσία μάλλον θα επιδεινώσουν τη θέση τους. Ακόμα -για όσους δεν το ξέρουν- πενήντα γυναίκες χάνουν τη ζωή τους κάθε εβδομάδα λόγω αυτής της βίας. Θέλω να πιστεύω, λοιπόν, ότι με σοβαρό τρόπο θα δούμε αυτό το νομοσχέδιο.

Η Σύμβαση, όπως ονομάζεται, της Κωνσταντινούπολης είναι κάτι που θα έπρεπε να έχει γίνει στη χώρα μας νωρίτερα. Έχει αργήσει. Ποτέ όμως δεν είναι αργά. Θέλω να θυμίσω επίσης -γιατί αξίζει τον κόπο- ότι μία στις τέσσερις γυναίκες έχει νιώσει μια μορφή τέτοιας βίας από την ηλικία των δεκαπέντε χρόνων. Πέρασι, η γραμμή «SOS» δέχθηκε γύρω στις τέσσερις χιλιάδες διακόσες εξήντα καταγγελίες για έμφυλη βία.

Νομίζω ότι έρχεται αυτό το νομοσχέδιο με εννιά καινοτομίες, κατά τη γνώμη μου, πολύ θετικές, που για πρώτη φορά νομοθετούνται, αργοπορημένα, αλλά νομοθετούνται. Έχουμε τροποποιήσεις των διατάξεων στον Ποινικό Κώδικα με τις εξής αλλαγές.

Πολύ συχνά, κάποιος μπορούσε να επικαλεστεί στο δικαστήριο έθιμα, παραδόσεις, θρησκεία, τιμή. Αυτά δεν είναι ελαφρυντικά στοιχεία πλέον. Αυτή είναι μια σημαντική τροποποίηση στον Ποινικό Κώδικα.

Δεύτερον, κάποιοι δεν απειλούσαν λεκτικά, αλλά ήταν παρόντες και γινόταν κόλαση η ζωή μιας γυναίκας. Παντού ήταν παρόντες. Τώρα, μάλιστα, που έχουμε την ψηφιακή εποχή υπάρχουν απίστευτα μηνύματα. Υπάρχει μια απίστευτη πίεση. Αυτό είναι ποινικό αδίκημα πια. Αυτή είναι μια δεύτερη καινοτομία.

Τρίτη καινοτομία: Για πρώτη φορά, σε αυτές τις τροποποιημένες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, μια γυναίκα, θύμα βίας μπορεί να ζητήσει αποζημίωση, η οποία μπορεί να καλύπτεται από το δημόσιο.

Τέταρτη καινοτομία: Υπήρχε μια απίστευτη ιστορία όπου κάποιος μπορούσε να βιάσει ένα παιδάκι δεκατεσσάρων χρονών, δεκαπέντε χρονών, αλλά αν υποσχόταν ότι θα το παντρευτεί... Αυτό καταργείται.

Πέμπτον, δίνεται μια ευκαιρία στον δράστη. Του λένε: «Ακολούθησε ένα πρόγραμμα». Δεν είναι στην καλή του πρόθεση

όμως να το ακολουθήσει ή όχι. Αν το παραβιάσει, συνεχίζεται η ποινική διαδικασία.

Έκτον, συστήνεται ένας ειδικός ανεξάρτητος μηχανισμός παρακολούθησης για τον σεβασμό των ορισμών της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης. Είναι πολύ σημαντικό αυτό. Δεν υπήρχε ποτέ. Είναι σαν θεματοφύλακας όλης αυτής της καινούριας πραγματικότητας.

Έβδομη και κατά τη γνώμη μου πολύ σημαντική καινοτομία: Αναλαμβάνει το ελληνικό κράτος να δημιουργήσει καταφύγια για θύματα βίας σε όλη την επικράτεια και να τα χρηματοδοτεί κιόλας. Θα επανέλθουμε σε αυτό. Είναι μια τεράστια καινοτομία για την προστασία αυτών των γυναικών, που στην ουσία δεν τις υποχρεώνει να ξαναγυρίσουν εκεί που τους συνέβη ένα άτυχο γεγονός.

Όγδοο, πολύ σημαντικό κατά τη γνώμη μου –ίσως από τα πιο σημαντικά– για το οποίο άκουσα αντιρρήσεις είναι το εξής: Μια γυναίκα, που δεν έχει χαρτί και είναι αλλοδαπή και αποδεικνύει ότι είναι θύμα βίας έχει τη δυνατότητα, νομοθετικά πια, ακόμη και αν δεν έχει κανένα χαρτί, να προστατευθεί, όπως προστατεύεται μια οποιαδήποτε Ελληνίδα που ζει στη χώρα.

Φτάνουν όμως αυτά; Είναι κι άλλα. Όχι, δεν φτάνουν. Είναι πρώτα βήματα. Εδώ, θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποιες αντιρρήσεις, που νομίζω είναι σημαντικές.

Θέλω, κατ' αρχάς, να επαίνεσω και τη Διεθνή Αμνηστία και τις γυναίκες του Συνηγόρου του Πολίτη και τις γυναίκες –τόρα δεν μου έρχεται στο μυαλό η ένωσή τους– που δούλεψαν πάρα πολύ, σε βάθος γι' αυτές τις προτάσεις που θέλω να πιστεύω ότι θα τις λάβει υπ' όψιν του ο Υπουργός.

Υπάρχει ένα θέμα, για παράδειγμα, τι ορίζεται σαν βιασμός. Μπορεί να φαίνεται λεπτομέρεια, αλλά δεν είναι λεπτομέρεια. Δεν φτάνει μόνο να μην υπάρχει συναίνεση. Πώς αποδεικνύεται αυτό; Σημάδια σωματικής βίας μπορεί να μην υπάρχουν, γιατί ο άλλος έριξε κάτι στο ποτό, γιατί τρομοκρατήθηκε μια κοπελίτσα με την απειλή και τόσο ακόμα «γιατί». Είναι θέματα που θα πρέπει να τα δούμε.

Κι ακόμα, καλώς θεσμοθετείται η δημιουργία ξενώνων γι' αυτές τις γυναίκες. Θα τις χρηματοδοτήσουμε; Το λέω γιατί το δίκτυο γυναικών Ευρώπης είχε πολλά χρόνια καταφύγια για γυναίκες, για τα θύματα trafficking. Πρόσφατα ελλείψει χρηματοδότησης έκλεισαν. Πιστεύω ότι και η ψυχολογική στήριξη και η νομική βοήθεια και όλες οι υπηρεσίες, θα πρέπει να γίνουν πράξη και όχι τώρα πραγματικά επειδή περνάει μια δύσκολη περίοδος η χώρα μας, κάπου να νομοθετήσουμε και μετά να ξεχαστούμε. Όχι, να μην ξεχαστούμε.

Θέλω, επίσης, όσοι θα ασχοληθούν, αφού εξασφαλίσουμε τη χρηματοδότηση –και θα ήθελα εδώ την τοποθέτηση του Υπουργού– να συντονίζονται σωστά, όλες οι κρατικές υπηρεσίες, από τον αστυνομικό που θα πρωτοξετάσει το περιστατικό, τον γιατρό που θα πιστοποιήσει αν υπάρχει ή όχι, από τον ψυχολόγο, από τις υπόλοιπες υπηρεσίες. Είναι δύσκολο πράγμα.

Εδώ θα ήθελα να δείξω κάτι άλλο. Ένα μεγάλο κομμάτι αυτών των γυναικών είναι τρομοκρατημένες. Δεν πάνε στην Αστυνομία. Από τους τεσερις χιλιάδες βιασμούς μόνο εκατόν πενήντα φτάνουν τελικά στην αίθουσα των δικαστηρίων. Υπάρχει μια παγιωμένη αντίληψη ότι δεν θα γίνει τίποτα. «Θα εκτεθώ και πιθανότατα να έχω χειρότερο αποτέλεσμα». Αυτό θα πρέπει να θωρακιστεί οπωσδήποτε.

Υπάρχει, επίσης, μια λεπτομέρεια στη Μεγάλη Βρετανία, στο Βέλγιο, στην Κύπρο ακόμα. Δυστυχώς στην Κύπρο συνέβη αυτό το περιστατικό, με αυτό το κορίτσι, που βίωσε τη βία πολλές δεκαετίες και η πατριαρχική κοινωνία –συγχωρείστε μου την έκφραση– «μούγκα». Υπάρχουν πολλά τέτοια περιστατικά, δεκάδες χιλιάδες.

Για προσέξτε. Πώς ορίζεται ο βιασμός; Είναι πολύ σημαντικό. Δεν είναι καθόλου ξεκαθαρισμένο. Η απουσία συναίνεσης φτάνει; Όχι. Σε αυτές τις χώρες υπάρχουν ακόμη τρεις λεξούλες. Απουσία συναίνεσης στη σεξουαλική δραστηριότητα είναι πάρα πολύ σημαντικό, καλύπτει μεγαλύτερο ποσοστό κοριτσιών που έχουν βιαστεί και δεν μπορούν να το αποδείξουν.

Θέλω ακόμη να πω ότι υπάρχουν διεμφυλικά άτομα, τρανς, κ.λπ.. Ευχής έργο είναι το νομοσχέδιο να καλύπτει ότι αυτή την

γκάμα, γιατί κι αυτοί οι άνθρωποι, θα έλεγα κατ' εξοχήν αυτοί, δέχονται μια απίστευτη βία γιατί είναι ένα πρότυπο. Πρόσφατα ζήσαμε το παραλήρημα ενός μητροπολίτη γι' αυτές τις ομάδες και νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να δούμε αυτή την ομάδα ανθρώπων. Είναι κι αυτοί άνθρωποι, έχουν κι αυτοί δικαιώματα. Όταν είπε ο Χριστός αγαπάτε αλλήλους δεν έκανε κανέναν διαχωρισμό. Το κάνει το νομοσχέδιο. Κι εδώ θα ήθελα περισσότερες λεπτομέρειες. Δεν θα φάω άλλο χρόνο.

Θα ήθελα τελειώνοντας να πω ότι είναι μια μοναδική ευκαιρία, γιατί ο μισός πληθυσμός της γης είναι γυναίκες, γι' αυτόν τον πληθυσμό που έχει υποστεί τα πάνδεινα, αντιμετώπιση όπως «έλα μωρέ, του κουνήθηκε» και διάφορες άλλες ανοησίες. Ένα μεγάλο κομμάτι καταπιεστών έχει την αίσθηση της παντοδυναμίας και δεν το υπολόγισε ποτέ και δυστυχώς ένα μεγάλο κομμάτι γυναικών –παλαιών κυρίως γυναικών που δεν είχαν δυστυχώς αποκτήσει κάποια δικαιώματα εκείνη την εποχή– συναινούσε και διαιωνίζει αυτή την κατάσταση.

Επιμένω, λοιπόν, ότι είναι θέμα παιδείας. Κατά τη γνώμη μου, ίσως είναι το μεγαλύτερο. Εκεί μπαίνει ο Υπουργός Παιδείας, ο κ. Γαβρόγλου. Βλέπω και τον κ. Φίλη εδώ, που κάθεται απέναντί μου. Πραγματικά ακόμη και στη νηπιακή ηλικία, απ' όπου θα ξεκινήσουν, ένα μεγάλο κομμάτι σιγά σιγά αρχίζει και μπαίνει μέσα στο βάθος της ψυχής των παιδιών, για να αποφύγουμε αποτελέσματα σαν κι αυτά που είπαμε πριν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Καβαδέλλα, θα σας παρακαλέσω κάτι εκ μέρους του κ. Λυκούδη. Επειδή είναι μέλος της Επιτροπής ΔΕΚΟ και πρέπει να πάει, να προηγηθεί και να κλείσετε εσείς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ πολύ.

Ορίστε, κύριε Λυκούδη, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ (Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω γιατί για άλλη μια φορά πρέπει να κάνουμε αυτήν την συζήτηση και τη συνεδρίαση πάλι με πίεση. Δηλαδή γιατί πρέπει με αφορμή την κύρωση της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης να φορτώσουμε αυτήν τη συνεδρίαση με μια σειρά από άλλα ζητήματα, με τροπολογίες επί τροπολογιών, με ρυθμίσεις, με διατάξεις κ.λπ. και να την κάνουμε πιο δύσκολη; Εγώ δεν μπορώ να το καταλάβω. Και από πλευράς Κυβέρνησης δυσκολεύεται η νομοθετική σας προσπάθεια, διότι είστε αγχωμένοι με τόσα πολλά που φέρνετε, αυτά που πρέπει να συζητήσουμε, αλλά και από πλευράς της Αντιπολίτευσης μας δημιουργείτε ιδιαίτερη δυσκολία.

Εγώ δεν νομίζω ότι μου λείπει ούτε η εμπειρία ούτε η δυνατότητα να ψάξω και να βρω ποιο είναι το μείζον και το έλασσον, τι να αφήσω, τι να σχολιάσω κ.λπ.. Όμως νομίζω ότι θα ήμουν πολύ χρησιμότερος ακόμα και σε μια προσπάθεια να συμβάλλω στις κυβερνητικές προτάσεις, αν είχαμε την άνεση και τη χρονική, αλλά και από την άποψη του όγκου της δουλειάς και ότι θα ήμουν πιο αποτελεσματικός.

Νομίζω, λοιπόν, ότι συνεχίζουμε μια παθογένεια στα επίπεδα της νομοθέτησης, που δεν χρειάζεται.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να σας πω ότι ήμουν από αυτούς που παλιότερα –μαζί με άλλους συναδέλφους νομίζω– με ψυχραιμία δεν ασκούσαμε ιδιαίτερη κριτική όταν ερχόταν τα νομοσχέδια το ένα μετά το άλλο και μάλιστα με τον χαρακτήρα του επείγοντος και του κατεπείγοντος, διότι αντιλαμβανόμασταν πολλές φορές στο παρελθόν ότι η πυκνότητα των δυνατοτήτων να νομοθετήσουμε, η πυκνότητα της ανάγκης να νομοθετήσουμε με την πιεστικότητα των μνημονίων, των προαπαιτούμενων κ.λπ., μας οδηγούσε πολλές φορές σ' αυτήν την πρακτική. Τώρα γιατί να μη δεχθώ την εξαγγελία της Κυβέρνησης ότι έχουμε μπει σε πιο ήρεμα νερά, ότι είναι πιο άνετα τα πράγματα για νομοθέτηση; Γιατί έρχεται ξανά με αυτόν τον τρόπο η απαίτησή σας να νομοθετούμε με πίεση;

Εν πάση περιπτώσει, κρατήστε αυτές τις παρατηρήσεις –νομίζω ότι είναι παρατηρήσεις σοβαρές και καλοπροαίρετες–, γιατί κάποια στιγμή πρέπει να σταματήσουμε να νομοθετούμε με βρόχους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κύρωση της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας και η προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας σ' αυτά υπεγράφη από το Συμβούλιο Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης στις 11 Μαΐου του 2011, στη συνεδρίαση του Συμβουλίου στην Κωνσταντινούπολη και τέθηκε σε ισχύ στις 22 Απριλίου του 2014. Η χώρα μας, αν και ήταν από τις πρώτες που την υπέγραψε, δεν προχώρησε μέχρι σήμερα στην επικύρωσή της.

Εδώ η παρατήρησή μου δεν έχει να κάνει με καμμία διάθεση αντιπολίτευσης, διότι είναι διαχρονική η ευθύνη γι' αυτήν την ιστορία, άρα και διαχρονική η πολιτική ευθύνη. Υπάρχει μια έλλειψη δηλαδή, σταθερή έλλειψη κανονικότητας και μια σταθερή αταξία στον τρόπο με τον οποίον η ελληνική πολιτεία ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της.

Εδώ έχουμε να κάνουμε με ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο για την αντιμετώπιση της έμφυλης βίας και της κακοποίησης, το οποίο αποτελεί ένα σημαντικότερο βήμα στην προσπάθεια του Συμβουλίου της Ευρώπης να εξασφαλίσει τον σεβασμό των δικαιωμάτων των γυναικών.

Η ενδοοικογενειακή βία και η βία κατά των γυναικών σε όλες τις μορφές της -λεκτική, σωματική και ψυχολογική- αποτελεί ακραία έκφραση κυριαρχίας ανάμεσα στα φύλα και έχει αναδειχθεί στην Ευρώπη ως κεντρικό θέμα παραβίασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Χαρακτηριστικό της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης είναι ότι αποδίδει έμφαση στην πρόληψη, και καλά κάνει. Μεταξύ άλλων, δηλαδή, προβλέπεται η υποχρέωση των συμβαλλομένων κρατών να εξασφαλίσουν την κατάρτιση επαγγελματιών, που ασχολούνται με τα θύματα βίας και την υλοποίηση θεραπευτικών προγραμμάτων για τους δράστες εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης στοχεύει στην εναρμόνιση εθνικών νομοθεσιών, στην πρόληψη για καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, ώστε τα θύματα της βίας να απολαμβάνουν ίσης προστασίας σε όλα τα κράτη-μέλη του Συμβουλίου.

Οι δεσμεύσεις που απορρέουν από αυτή τη σύμβαση αφορούν κατά κύριο λόγο τις γυναίκες και αυτό δεν είναι παράλογο, αλλά απολύτως μέσα στην πραγματικότητα.

Χαρακτηριστικό της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης είναι η έμφαση που αποδίδει στην πρόληψη. Όπως είπα πριν, ζητάει κατάρτιση επαγγελματιών, που να ασχολούνται με τα θύματα της βίας, υλοποίηση θεραπευτικών προγραμμάτων και διοργάνωση δράσεων δημοσιότητας, για την κατάργηση των στερεοτύπων που υπάρχουν στην κοινωνία και την εξασφάλιση του σεβασμού της διαφορετικότητας.

Σημαντικές προβλέψεις επίσης υπάρχουν για την προστασία των θυμάτων και προφανώς είναι πάρα πολύ σωστή η δυνατότητα απομάκρυνσης του θύματος από τον δράστη, ο οποίος μπορεί να υποχρεωθεί να εγκαταλείψει την κατοικία του, η υποχρέωση της ίδρυσης κέντρων υποδοχής των θυμάτων σε όλη την επικράτεια και η έκδοση ή ανανέωση της άδειας παραμονής των αλλοδαπών γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, η οποία είναι απολύτως απαραίτητη σε τέτοιες περιπτώσεις.

Είχα κάνει μερικές παρατηρήσεις και κατά τη συζήτηση στην επιτροπή, στο άρθρο 2 για παράδειγμα. Και αυτό είναι μία ευκαιρία για μία πιο εκτεταμένη τροποποίηση σχετικών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, με βάση και κάποια άλλα -εκτός από τα δικά μου- αξιοσημείωτα σχόλια που διατυπώθηκαν στην επιτροπή.

Για παράδειγμα, να προβλεφθεί και να τιμωρηθεί ως περίπτωση βαριάς σωματικής βλάβης και η περίπτωση πρόκλησης γυναικας σε αυτοακρωτηριασμό, ανεξάρτητα από το εάν έγινε χωρίς ή με τη συναίνεση ή εν αγνοία του θύματος και εφόσον αυτή έγινε λόγω των χαρακτηριστικών του φύλου του θύματος και ανεξάρτητα από το εάν πρόκειται για ενήλικη ή ανήλικη γυναίκα.

Δεύτερον, να ληφθούν δραστικά μέτρα από την πολιτεία για την αποτροπή τέτοιων φαινομένων αυτοακρωτηριασμού ή αυτοακρωτηριασμού ανηλίκων, όχι μόνο λόγω της μικρής ηλικίας

αλλά ακόμη και λόγω θρησκευτικών πεποιθήσεων.

Να τροποποιηθούν τα άρθρα 336 και 338 περί βιασμού και κατάρχεσης σε ασέλγεια, με την προσθήκη της έλλειψης συναίνεσης, ούτως ώστε κάθε μη συναινετική σεξουαλική πράξη να αποτελεί ποινικό αδίκημα.

Στο άρθρο 3, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να συμπεριληφθούν στα αυτεπαγγέλτως διωκόμενα εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας ο βιασμός και η κατάχρηση σε ασέλγεια.

Να προβλεφθεί η παραπομπή σε εξειδικευμένο δημόσιο φορέα όπου λειτουργούν θεραπευτικά προγράμματα, σε περίπτωση που θα διαπιστώσουμε οποιοδήποτε είδος εξάρτησης του δράστη, είτε από ουσίες, είτε από αλκοόλ, είτε από τζόγο.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο άρθρο 4 θα έλεγα ότι πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν ότι έχει ψηφιστεί μεταγενέστερη νομοθεσία για τη νομική αναγνώριση της ταυτότητας του φύλου, κάτι το οποίο σημαίνει ότι οι όποιες αλλαγές επέρχονται θα πρέπει να ενσωματώνουν και τη διάσταση της ταυτότητας και των χαρακτηριστικών του φύλου.

Να προβλεφθεί ρητά η υποχρεωτική επιμόρφωση και ευαισθητοποίηση των εμπλεκόμενων φορέων, κυρίως δε αστυνομικών οργάνων αλλά και δικαστικών λειτουργιών, καθώς νομίζω ότι πρέπει να υποχρεωθούμε να υλοποιήσουμε τη διάταξη της σύμβασης που προβλέπει επί λέξει ότι «η υποχρέωση των συμβαλλομένων κρατών είναι να εξασφαλίσουν την κατάρτιση επαγγελματιών που ασχολούνται με τα θύματα βίας και την υλοποίηση θεραπευτικών προγραμμάτων για τους δράστες εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας».

Αυτά όσον αφορά τη σύμβαση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την οποία όχι απλώς είμαστε θετικοί, αλλά νομίζω ότι είμαστε υποχρεωμένοι να αναγνωρίσουμε και τη σοβαρότητα και τη χρησιμότητα που έχει η υπερψήφισή της.

Τώρα, όσον αφορά στο Μέρος Β', του νομοσχεδίου, που έχει σχέση με την απόφαση-πλαίσιο και την ενσωμάτωσή της, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο τροποποιήθηκε το 2009 και ενσωματώνεται με νομοσχέδιο στην ελληνική έννομη τάξη δέκα χρόνια μετά, ενώ τα κράτη-μέλη -και εμείς δηλαδή- έπρεπε να θεσπίσουν εφαρμοστικά μέτρα μέχρι τις 22 Μαρτίου 2007. Στο μεταξύ, έρχεται προς ψήφιση σχεδόν τέσσερις μήνες μετά και πραγματικά χωρίς κανέναν ουσιαστικό λόγο για την καθυστέρησή του, αφού πρόκειται για μια απλή ενσωμάτωση ευρωπαϊκής απόφασης-πλαίσιο. Είναι θετική. Και είναι και θετική η αντιστοίχιση των σχετικών άρθρων της οδηγίας στο σχέδιο νόμου, καθώς διευκολύνει την κατανόηση των περίπλοκων νομικών διατάξεων του σχεδίου νόμου.

Ως προς το περιεχόμενο του σχεδίου νόμου, υπάρχει επομένως ταύτιση με τα αντίστοιχα άρθρα της οδηγίας. Είμαστε θετικοί απέναντι στην ενσωμάτωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κάνω δυο - τρία σχόλια για τις τροπολογίες.

Στην τροπολογία με αριθμό 1518, που ρυθμίζει θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης θα μπορούσαμε να δούμε έναν ρεαλισμό στην προσπάθεια να διορθώσουμε μερικά ζητήματα, αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε παρά να είμαστε αρνητικοί, αφού επανερχόμαστε στις παλιές «καλές» συνήθειες του τύπου «είναι αναγκαίο κακό, τι να κάνουμε;». Χωρίς σύμβαση νομιμοποιούνται δαπάνες. Και εδώ προκύπτει το ερώτημα: Αφού υπήρχε σύμβαση, που έληγε στις 30 Σεπτεμβρίου 2016, γιατί δεν προβλέφθηκε ανανέωση και είμαστε υποχρεωμένοι τώρα να ανταποκρινόμαστε σε υποχρεώσεις οι οποίες είναι εκτός χρονικών περιθωρίων και εκτός σύμβασης; Δεν είμαστε θετικοί σε αυτή την τροπολογία, κύριε Υπουργέ.

Όσον αφορά στη δεύτερη τροπολογία που έχω μπροστά μου, την τροπολογία με αριθμό 1524 για τις ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών για τα θέματα ιδιγένειας, κοιτάξτε, είναι ακόμα μια πολυτροπολογία τριάντα πέντε σελίδων. Πρέπει να το δούμε αυτό το ζήτημα. Δεν βοηθιέται κανένας από εμάς, ακόμα και να θέλει να συμβάλλει θετικά, για να μπορέσει να ανταποκριθεί στον δικό του ρόλο, τον ρόλο δηλαδή μιας δημιουργικής αντιπολίτευσης.

Είμαστε θετικοί κατά βάση -με ορισμένες επιφυλάξεις- γιατί σε

μια παγκοσμιοποιημένη και ανοιχτή κοινωνία η αναγνώριση της ελληνικής ιθαγένειας σε ξένους που νομίμως διαμένουν εδώ και έχουν αναπτύξει ουσιαστικούς δεσμούς είναι εκ των ων ουκ άνευ.

Είναι αρνητικό, βέβαια, το θέμα ότι είναι γενικώς άσχετη και σε μεγάλη έκταση τροπολογία και ρυθμίζει πολλά διαφορετικά θέματα που βρίσκονται σε διαφορετικά νομοθετήματα. Κάλυπτα θα μπορούσαν όλα αυτά να μπουν σε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών.

Παρά ταύτα, θα ψηφίσουμε «ναι» στην τροπολογία, κύριε Υπουργέ, αλλά παρακαλώ, ειλικρινά, αντιμετωπίστε αυτού του τύπου την κριτική, που είναι κριτική -κατά τη δική μου γνώμη- ουσιαστική, καλοπροαίρετη και κριτική που θέλει να συμβάλλει, με έναν ρεαλισμό. Μέχρι τότε θα νομοθετούμε με αυτόν τον τρόπο; Δεν βοηθιέται κανένας από εμάς για να συμβάλλει, ακόμα και να θέλει, ουσιαστικά. Χάνεται μέσα στον κυκλώνα των διατάξεων. Σας ξαναλέω ότι δεν μας λείπει, δεν μου λείπει, δεν λείπει στους συναδέλφους η δυνατότητα να απομονώνουμε το μείζον από το έλασσον, αλλά δεν είναι εύκολο, δεν είναι καθόλου εύκολο.

Στην τροπολογία με αριθμό 1530 για τη διαδικασία κινητικότητας των υπαλλήλων του δημόσιου τομέα, κύριε Υπουργέ, είμαστε αρνητικοί. Μέχρι σήμερα, για να ζητήσει ένας φορέας να αποσπαστεί σε αυτόν προσωπικό, θα έπρεπε να έχει οργανόγραμμα και να φτιάξει περίγραμμα θέσης για τη θέση στην οποία καλεί να αποσπαστεί το προσωπικό που ζητάει. Η συγκεκριμένη τροπολογία αίρει αυτή την προϋπόθεση. Αν συνεχίσουμε να βάζουμε εξαιρέσεις σαν αυτή που ακυρώνουν στην ουσία όλη την προσπάθεια για τη δημιουργία ψηφιακού οργανογράμματος ή περιγραμμάτων θέσης, τότε δεν θα φτιάξουμε ποτέ επαγγελματική δημόσια διοίκηση. Αυτή η τροπολογία πάει την κατάσταση προς τα πίσω και κατά τη γνώμη μας ανοίγει ένα μεγάλο «παράθυρο» ρουσφετολογικών πρακτικών και αλισβερισμού μεταξύ υπαλλήλων και διοικητικών φορέων. Δεν θα είμαστε θετικοί σε αυτή την τροπολογία.

Όσον αφορά στην τροπολογία, που έχει σχέση με τα ζητήματα της τοποθέτησης του αστυνομικού προσωπικού, δεν βρίσκουμε κανέναν λόγο να είμαστε αρνητικοί. Θα είμαστε υπέρ της τροπολογίας, κύριε Υπουργέ, παρά το ότι πρέπει να σας πω ότι δεν προκύπτει από πουθενά ότι υπήρξε τόσο ξαφνική μεταβολή των καταστάσεων η οποία να δικαιολογεί αυτή την ξαφνική αλλαγή του ισχύοντος πλαισίου. Παρά ταύτα, κάποιος που θέλει να συμβάλει ουσιαστικά στον τρόπο με τον οποίο συζητάμε και νομοθετούμε θα πάει με μία σχετική σοβαρότητα και ευθύνη στην υπερψήφιση αυτής της τροπολογίας. Και εμείς την υπερψηφίζουμε.

Δεν θα ψηφίσουμε θετικά, αλλά ούτε και αρνητικά στα ζητήματα, που έχουν σχέση με τη χορήγηση αδειάς ολικής ή τμηματικής λειτουργίας στους τουριστικούς λιμένες και στα ζητήματα που έχουν σχέση με τον τουρισμό. Εδώ θα ψηφίσουμε «παρών», διότι υπάρχουν και θετικές ρυθμίσεις και αρνητικές.

Θα ψηφίσουμε θετικά στην προτεινόμενη τροπολογία για την κατάργηση του άρθρου 25 της υποπαραγράφου Δ9 κ.λπ., που έχει σχέση με την επιδότηση του ενοικίου, αφού με αυτήν την τροπολογία καταργείται η επίμαχη διάταξη και αποκαθίσταται μια ισορροπία σε αυτά τα ζητήματα. Ψηφίζουμε, λοιπόν, θετικά. (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ**)

Δεν θα ψηφίσουμε θετικά στην τροπολογία για την ΑΕΠΙ, διότι μετατρέπεται σε κρατικό φορέα.

Επίσης, θα δούμε στην πορεία για τις βουλευτικές τροπολογίες. Κατ' αρχάς, θα πρέπει να σας πω ότι η τροπολογία, που έχουν καταθέσει οι συνάδελφοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ μάς βρίσκει θετικούς, καθώς επίσης μας βρίσκει θετικούς και η τροπολογία που έχουν καταθέσει οι συνάδελφοι της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Αυτήν την ώρα είδα τις τροπολογίες του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Έχω την εντύπωση ότι έχουν ενδιαφέρον. Πρέπει να τις μελετήσω λίγο περισσότερο, για να δω τι λέει η καθεμία και να αποφασίσουμε πώς πρέπει να κινηθούμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του Ποταμιού και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Λυκούδη.

Ο κ. Καβαδέλλας από την Ένωση Κεντρώων έχει τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερχόμαστε και σήμερα να συζητήσουμε στην τελική φάση ένα νομοσχέδιο το οποίο περιλαμβάνει τρία μέρη και πλήθος βεβαίως τροπολογιών, που ως συνήθως έρχονται την τελευταία στιγμή. Εμείς δεν μπορούμε να σας παρακολουθήσουμε σε αυτήν την εκτροπή.

Εν πάση περιπτώσει, το Α' Μέρος αφορά την ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία μας μιας ιδιαίτερα σημαντικής σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης, για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και βεβαίως της ενδοοικογενειακής βίας. Είναι μια σύμβαση που μπορεί να αποδειχθεί πολύτιμο εργαλείο αυτήν την στιγμή στην καθημερινή μάχη για την καταπολέμηση ενός δυστυχώς εν ζωή ακόμα φαινομένου.

Το Β' Μέρος αφορά την ενσωμάτωση μιας απόφασης - πλαισίου για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών.

Και υπάρχει κι ένα τρίτο σκέλος, που περιλαμβάνει διάσπαρτες διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Εκφράσαμε ήδη και στις αρμόδιες επιτροπές τη δυσφορία μας για το γεγονός ότι μια σύμβαση τόσο μεγάλης σημασίας νομοθετείται από κοινού με μια σειρά διάσπαρτων άλλων διατάξεων, που θα έπρεπε να αποτελούν κανονικά αντικείμενο ξεχωριστού νομοσχεδίου.

Νομίζω ότι εδώ υποκρύπτεται η κλασική πρακτική που ακολουθεί η συγκύβερνηση, αυτή της νομοθέτησης ενός σημαντικού νομοσχεδίου στο οποίο κανένας δεν θα μπορούσε να φέρει οποιδήποτε αντίρρηση, μαζί με άσχετα ζητήματα, τα οποία υποκρύπτουν χαρακτηριστικές διατάξεις για την προώθηση των πελατειακών επιδιώξεων. Κάτι σαν δούρειος ίππος είναι το παρόν νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο στο οποίο δεν θα μπορούσε κανένας να έχει αντίρρηση. Όμως περιπλέκονται τα πράγματα όταν συνυπάρχουν και άλλα ζητήματα, τα οποία είναι αφενός ήσσονος σημασίας, αφετέρου ύποπτης σημασίας.

Για να μη μιλήσουμε για το άλλο απαράδεκτο φαινόμενο -αυτό που είπα προηγουμένως-, της κατάθεσης την τελευταία στιγμή ασχέτων τροπολογιών, που επιδιώκουν να ρυθμίσουν σημαντικά ζητήματα, όπως αυτό της ιθαγένειας ή της κινητικότητας των δημοσίων υπαλλήλων, παράλληλα χωρίς τη διενέργεια ουσιαστικού διαλόγου. Διότι ιθαγενής είναι αυτός ο οποίος γεννήθηκε σε κάποια χώρα, σε κάποιο τόπο. Νομίζω ότι θα μπορούσαμε να βελτιώσουμε ίσως το θέμα της υπηκοότητας, που μπορούμε να δίνουμε αυτοδικαίως, ας πούμε, σε κάποιον ο οποίος όντως έχει μείνει πολλά χρόνια στην Ελλάδα, μετέχει της παιδείας μας, αλλά η ιθαγένεια, από την ίδια τη λέξη, είναι ένα άλλο πράγμα.

Η Κυβέρνησή σας υποσκάπτει τον ρόλο, που θα έπρεπε να παίζει η Βουλή διαρκώς, αυτόν τον ρόλο της νομοθετικής εξουσίας, μιας και μας φέρνετε εδώ απλώς να συγκατανεύσουμε, χωρίς να μας δίνεται η δυνατότητα της άσκησης μιας γόνιμης κριτικής. Αυτό μοιάζει με «ευνουχισμό» του Κοινοβουλίου και το έχω ξαναπεί. Είναι σκληρή η λέξη, αλλά είναι μια πραγματικότητα. Εκφράσαμε ήδη τη δική μας προδιάθεση για την έστω καθυστερημένη ενσωμάτωση ενός τόσο σημαντικού κειμένου στην ελληνική νομοθεσία. Δεν θεωρούμε όμως ότι μόνο η σημερινή Κυβέρνηση καθυστέρησε να φέρει την ενσωμάτωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης στη Βουλή, μια σύμβαση που χρονολογείται από το 2011, αλλά και οι προηγούμενοι που κυβέρνησαν εδώ, που δήθεν σήμερα κουνάνε το δάχτυλο λέγοντας ότι δήθεν η σημερινή Κυβέρνηση είναι η μόνη υπεύθυνη γι' αυτήν την αργοπορία. Βεβαίως, αυτό το κάνουν για να θέσουμε τα πράγματα στις πραγματικές τους διαστάσεις, διότι δεν μπορούμε εμείς να παρακολουθήσουμε μια τέτοια λογική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης παρέχει ένα ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο προστασίας για την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών σε όλες τις μορφές της. Η βία κατά των γυναικών παίρνει πολλές μορφές και

δεν περιορίζεται στην άσκηση της φυσικής μόνο βίας. Μπορεί να συμπεριλαμβάνει όλες εκείνες τις συμπεριφορές που μπορούν να οδηγήσουν σε διακριτική μεταχείριση της γυναίκας ως φύλο, με βάση την αντίληψη που διαθέτει ο καθένας μας ανάλογα με τον πολιτισμό μας.

Μόνο όταν αναλύσουμε όλες τις πτυχές αυτού του τόσο σύνθετου φαινομένου και τις αντίστοιχες συμπεριφορές που οδηγούν σε αυτές, τότε μόνο θα μπορέσουμε να κατανοήσουμε το πόσο πολλά ακόμα πρέπει να γίνουν για να πάρουν οι γυναίκες την ισότιμη θέση που τους αξίζει στη χώρα μας, που διεκδικεί ως φωτοδότρια του δυτικού πολιτισμού μια θέση ανάλογη στον δυτικό κόσμο και θα έπρεπε αυτή να είναι μια θέση πρωτοποριακή. Αυτό απαιτεί συνεχή ενημέρωση, εκπαίδευση, σε σχολική βάση και εγρήγορση όλων μας ως πολιτών. Μια διαρκώς ευαισθητοποιούμενη κοινωνία με γρήγορα αντανakλαστικά στην παραβίαση των βασικών δικαιωμάτων του γυναικείου φύλου, καθώς και των λοιπών πολιτών, αποτελεί τη μόνη εγγύηση και πραγματική πρόοδο στην καταπολέμηση διακρίσεων με βάση το φύλο, τη θρησκεία, το χρώμα.

Η σύμβαση προσφέρει μια ολιστική προσέγγιση που στηρίζεται σε τρεις άξονες, ήτοι την πρόληψη, την αντιμετώπιση και την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών. Αποδίδει μεγάλη έμφαση στην πρόληψη και στην εκπαίδευση. Μέσω προληπτικών και θεραπευτικών προγραμμάτων, προβλέπει συγκεκριμένα μέτρα προστασίας και υποστήριξης των θυμάτων, έμφυλης βίας, με ειδικές υποστηρικτικές υπηρεσίες, και για την υποστήριξη των παιδιών που είναι θύματα ή μάρτυρες βίας. Προβλέπει τη δυνατότητα νομικής προστασίας, μέσω της κατάθεσης αστικών αγωγών και προσφυγής σε ένδικα μέσα, αλλά και τη δυνατότητα αποζημίωσης των θυμάτων.

Είναι ένα προσχεδιασμένο νομοσχέδιο. Ποιος θα μπορούσε να πει όχι; Οι καιροί όμως απαιτούν ιδιαίτερη εγρήγορση, λόγω της εισροής μεταναστών όπου λόγω της θρησκευτικής και πολιτισμικής επιρροής αμφισβητούν ζητήματα όπως αυτό της γυναικείας αυτοδιάθεσης.

Και θα φέρω ένα κακό παράδειγμα: Με χρήση του νόμου Παρασκευόπουλου, απελευθερώθηκε κάποιος Πακιστανός -δεν το λέω για την καταγωγή του, θα μπορούσε να είναι και Έλληνας- που είχε πετάξει σε γκρεμό στην Κέρκυρα ένα κορίτσι. Τον απολύσατε, αφού βεβαιωθήκατε ότι μετανόησε, ότι έχει αλλάξει, και πήγε στη Γερμανία και βίωσε μια κοπέλα 19 χρονών και μετά την έσφαξε και την πέταξε, νομίζω, σε ένα ποτάμι.

Δεν με πείθουν, λοιπόν, οι κραυγές. Θέλω να δω πραγματικό έργο. Οι προθέσεις σας μπορεί να είναι καλές, αλλά ίσως είναι αναποτελεσματικές λόγω των χειρισμών σας.

Αναφορικά, λοιπόν, με την ενσωμάτωση της απόφασης-πλαίσιο για την αμοιβαία αναγνώριση χρηματικών ποινών σε ευρωπαϊκό επίπεδο, εκφράζουμε και εδώ τη θετική μας προδιάθεση, καθώς θεωρούμε ότι αποτελεί ένα ακόμη βήμα προς την ορθή κατεύθυνση, αυτή της προσέγγιξης μας με τις άλλες χώρες-μέλη και περαιτέρω σύγκλιση των εθνικών μας νομοθεσιών.

Ως προς το τρίτο μέρος, επαναλαμβάνουμε τον προβληματισμό μας για την ένταξη ασχέτων διατάξεων. Με βάση την έως τώρα πρακτική της Κυβέρνησης, πρόκειται για φωτογραφικές διατάξεις, όπως η διάταξη του άρθρου 24 σχετικά με τη συμμετοχή της χώρας μας στην ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας, τη «EUROJUST». Βάσει αυτής προβλέπονται παχυλές απολαβές για τον αναπληρωτή και τον βοηθό του εθνικού μέλους, ύψους 135.000 ευρώ ετησίως και προβλέπεται ότι πλέον θα διατίθεται σε εισαγγελέα λειτουργούς και όχι σε δικαστικούς, όπως ίσχυε έως σήμερα.

Με το άρθρο 27 σχετικά με το Εθνικό Κτηματολόγιο, αποδεικνύεται για ακόμη μια φορά η προχειρότητα με την οποία νομοθετεί η συγκυβέρνηση, όπου μετά τη χωρίς κατάλληλη προετοιμασία καταργούνται αρμοδιότητες, υποθηκοφυλακεία, προκύπτουν συνεχώς ανάγκες διορθωτικών κινήσεων μέσω μετατάξεων υπαλλήλων των υποθηκοφυλακείων και των κτηματολογικών γραφείων.

Όμως και στο άρθρο 29, όπου προβλέπεται η αύξηση των δικαστικών λειτουργικών στο Ελεγκτικό Συνέδριο, προβλέπεται η δημιουργία νέων οργανικών θέσεων τριών συμβούλων και τριών παρέδρων, στην οποία για λόγους αρχής αντιτιθέμεθα, γιατί το

ελληνικό δημόσιο έχει διογκωθεί, είναι υδροκέφαλο. Δημιουργούνται ερωτηματικά: Υπάρχει αυτός ο δημοσιονομικός χώρος για αυτές τις νέες προσλήψεις στο δημόσιο σε εποχές που πετσοκόβονται οι μισθοί, οι συντάξεις;

Η Κυβέρνηση οφείλει να είναι ιδιαίτερα φειδωλή όσον αφορά στις νέες διατάξεις και να εισηγείται νέες προσλήψεις μόνο όταν είναι απολύτως αναγκαίες και να αποδεικνύει αυτή την απόλυτη αναγκαιότητα. Εδώ θα μπορούσε να υπάρξει μια επίσημη μετάταξη, μια εσωτερική κινητικότητα και κάλυψη αυτών των θέσεων, να μη δημιουργήσουμε νέες οργανικές θέσεις.

Για το τέλος άφησα την υπόθεση με το ηλεκτρονικό βραχιολάκι που συζητούμε εδώ πέρα. Είναι placebo η υπόθεση. Το κόβει κάποιος και εξαφανίζεται, καβαλάει μια μηχανή και έφυγε. Το πετάει σε έναν σκουπιδοτενεκέ, όπως σας έχω πει και πηγαίνουν και βρίσκουν μετά από τρία λεπτά τον σκουπιδοτενεκέ και αυτός έχει πάει χιλιόμετρα μακριά και έχει διαφύγει.

Επίσης, το βραχιολάκι αυτό είναι υπερτιμημένο. Κάνει 12 δολάρια η αγορά του στην υπερχονδρική. Δεν ξέρω πόσο σας το χρεώνουν. Να το ξαναδούμε αυτό, διότι είναι placebo η υπόθεση. Δεν εξασφαλίζει και δεν διασφαλίζει κανέναν στην καλή διάθεση του χρήστη.

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο, το πολύ προκλητικό που αφορά τα κόμματα και που νομοθετήσατε. Τα κόμματα χρωστούν εκατομμύρια. Έχει μειωθεί αυτή η χορηγία που παίρνουν από το δημόσιο, διότι δεν έχουν αυτή τη δύναμη που είχαν παλαιότερα. Και ενώ παίρνετε τα σπίτια του κόσμου, αφήνετε ακατάσχετο το 50% από την οικονομική ενίσχυση. Τα κόμματα -το έχει πει η Ένωση Κεντρώων επανειλημμένως- έχουν ανθρώπους που τα υποστηρίζουν, έχουν μέλη. Τα μέλη πρέπει να αναλάβουν αυτή την υπόθεση. Δεν πρέπει το ελληνικό δημόσιο να συμμετέχει σε τόσο δύσκολους καιρούς σε τέτοιες διαδικασίες.

Τασσόμεθα, πάντως, επί της αρχής ειδικά ως προς το φιλοσοφικό σκέλος, ως προς την φιλοσοφική προσέγγιση του νομοσχεδίου, για τα δύο μέλη του νομοσχεδίου εκφραζόμαστε λοιπόν θετικά. Ταυτόχρονα, εκφράζουμε επιφυλάξεις ως προς το τρίτο σκέλος και οπωσδήποτε θα ήθελα να δηλώσω «παρών» όσον αφορά στις τροπολογίες, όπου μπορεί να έχουμε και ενδιαφέροντα ζητήματα, όμως πρέπει να ξεφύγουμε από αυτή τη λογική της τελευταίας στιγμής.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Καβαδέλλα.

Τον λόγο έχει ζητήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών κ. Τόσκας, για να αναπτύξει μια τροπολογία.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΣΚΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον ν.1234/1982 απαγορεύτηκε σε αστυνομικούς η υπηρετήση σε τόπους στους οποίους διέμεναν μέχρι το 18^ο έτος της ηλικίας τους ή σε πόλη, η οποία με βάση την ισχύουσα απογραφή είχε μαζί με τα προάσια περίπου είκοσι χιλιάδες κατοίκους και από την οποία κατάγονταν οι αστυνομικοί αυτοί.

Με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ», δηλαδή με τη συνένωση δήμων και κοινοτήτων που έγινε το 2010 και στη συνέχεια το 2012, επανακαθορίστηκαν τα όρια των αυτοδιοικητικών μονάδων, ο τρόπος εκλογής των οργάνων και οι αρμοδιότητες και παράλληλα έγινε αναδιάρθρωση και αναδιοργάνωση των αστυνομικών περιφερειών και υπηρεσιών. Η ύπαρξη αυτού του άρθρου δημιουργεί προβλήματα, δυσχέρειες στο προσωπικό, που θέλει να υπηρετήσει και καταλαμβάνεται από τις διατάξεις του νόμου περί εντοπιότητας.

Γι' αυτόν τον λόγο θα σας φέρω ένα παράδειγμα: Σε πόλεις, όπως είναι η Άμφισσα ή η Σπάρτη, που έχουν πληθυσμό κάτω των είκοσι χιλιάδων κατοίκων υπάρχει πρόβλημα αν κάποιοι αστυνομικοί από άλλα μέρη δεν επιθυμούν να υπηρετήσουν και υπάρχουν κάποιοι ντόπιοι αστυνομικοί οι οποίοι θέλουν να υπηρετήσουν, αλλά δεν μπορούν με βάση αυτό το άρθρο.

Αυτή η τροπολογία, λοιπόν, ρυθμίζει θέματα καθαρά εξορθολογισμού της υπάρχουσας πραγματικότητας. Η κατάργηση αυτού του άρθρου δεν θα δημιουργήσει άλλα εμπόδια στις μετακινήσεις και μεταθέσεις του αστυνομικού προσωπικού. Θα συ-

νεχίσουν αυτές οι μεταθέσεις να γίνονται με βάση το π.δ. 100/2003. Μάλιστα, υπάρχουν ελεγκτικοί μηχανισμοί και η Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων που εξετάζει περιπτώσεις όχι σωστής άσκησης των καθηκόντων του αστυνομικού προσωπικού. Υπάρχει, δηλαδή, δικλίδα ασφαλείας.

Γι' αυτόν τον λόγο προτείνουμε την κατάργηση αυτού του άρθρου, ώστε να μπορούν οι αστυνομικοί να υπηρετούν, εφόσον υπάρχουν υπηρεσιακές ανάγκες, στους τόπους καταγωγής τους. Αυτός είναι ένας απλός εξορθολογισμός με τα σημερινά δεδομένα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Εισερχόμαστε στον κατάλογο των ομιλητών. Ανά δυο ή τρεις ομιλητές θα μιλούν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, οι οποίοι μπορούν να μας δηλώσουν τότε θέλουν να μιλήσουν.

Αυτή τη στιγμή μόνο η κ. Βάκη και ο κ. Αμυράς έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον. Όποτε, αν θέλετε οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, ελάτε να συνεννοηθούμε, για να δούμε μαζί τότε θα μιλήσετε.

Η κ. Αυλωνίτου έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΕΛΕΝΗ ΑΥΛΩΝΙΤΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σημερινό νομοσχέδιο, που αφορά Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας κ.λπ., επικυρώνει μια σύμβαση που επιδιώκει την εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών για την αντιμετώπιση της οικογενειακής βίας.

Θεωρώ ότι δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσω για την ανάγκη υπερψήφισης της κύρωσης της σύμβασης. Νομίζω ότι είναι σε όλους προφανές. Όμως, το σκέλος της προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας έχει ιδιαίτερη σημασία και θέλω να σταθώ σε ορισμένα σημεία των άρθρων 2 και 5.

Το άρθρο 2 τροποποιεί διατάξεις του Ποινικού Κώδικα. Στην παράγραφο 1 προσδιορίζει εύστοχα και απαγορεύει ρητά το βασικό παραμύθι που συνοδεύει την ενδοοικογενειακή βία και τη βία με στόχο τη γυναίκα, την επίκληση εθίμων και παραδόσεων που δίνουν προκαταβολικά «συγχωροχάρτι» σε τέτοιες πράξεις, φτάνοντας ακόμα και στην επίκληση της θείκης εντολής.

Δεν θα πω ότι φταίνε τα έθιμα, οι παραδόσεις και οι θρησκείες για τη βία εναντίον της γυναίκας. Όμως, ακόμα και αν κάποιος πιστεύει ότι φταίνε, χάσανε. Η επίκλησή τους δεν εξασφαλίζει στον δράστη καμμία επιείκεια στην ποινή. Στην Ελλάδα βέβαια τα έθιμα, οι παραδόσεις και η πρόκληση της επικρατούσας ορθόδοξης χριστιανικής θρησκείας έχουν εξελιχθεί μέσα στα χρόνια μαζί με το κοινό περί δικαίου αίσθημα.

Στις μέρες μας δεν νομίζω ότι μπορείς να βρεις στην Ελλάδα ορθόδοξο παπά, που να σου πει για οποιονδήποτε λόγο «δείρε τη γυναίκα σου». Από τη δεκαετία του 1960 η νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων αντιμετωπίζει το έγκλημα της δήμες τιμής ως τιμωρητέα ατιμία. Στις μέρες μας, όμως, οι άνθρωποι μετακινούνται και οι διαφορετικοί πολιτισμοί συναντιούνται. Οπότε, είναι πολύ καλό να υπάρχει μια φρέσκια διάταξη στον Ποινικό Κώδικα που να λέει ρητά και χωρίς περιστροφές προς όλους «όταν βρίσκεστε στην Ελλάδα, θα ακολουθείτε σε θέματα ποινικού ενδιαφέροντος τους ελληνικούς νόμους και τις ελληνικές παραδόσεις».

Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 στέκεται ιδιαίτερα σε μια πράξη που όντως αποτελεί παράδοση σε ορισμένες χώρες εκτός Ευρώπης, αλλά και που στη χώρα μας αποτελεί αποτρόπαιο έγκλημα: τον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων. Πρόκειται για μια βάρβαρη πράξη που την υφίστανται αλλού, σε άλλες χώρες, ανήλικα κορίτσια.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 2 ορίζει ότι κανένα κορίτσι δεν θα την υφίσταται στην Ελλάδα και όποιος έχει πρόβλημα με αυτό ας μην έρθει στη χώρα μας.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 2 αντιμετωπίζει ένα άλλο εισαγόμενο πρόβλημα: τη διακίνηση ανθρώπων με στόχο τον εξαναγκασμό σε γάμο ακόμα και μικρών κοριτσιών, που αντιμετωπίζεται πλέον ως εμπορία ανθρώπων.

Μέχρι εδώ το άρθρο 2 ακολουθεί με απόλυτη συνέπεια την αρχή ότι στην Ελλάδα ισχύει το ελληνικό δίκαιο για όλους, άσχετα από το τι διαφορετικό τυχόν ισχύει στη χώρα καταγωγής του κάθε ανθρώπου που θα βρεθεί στη χώρα μας. Προσδιορίζεται δηλαδή γεωγραφικά το δίκαιο.

Οφείλω να επισημάνω, όμως, ότι αυτή η αρχή ακολουθείται με απόλυτη συνέπεια σε όλο το νομοθέτημα, αφού το άρθρο 5 ρητά δηλώνει την επιφύλαξη της χώρας μας στην εφαρμογή του εδαφίου ε' της παραγράφου 1 και των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 44 της σύμβασης.

Τι λένε, όμως, αυτά τα εδάφια που δεν δεχόμαστε να εφαρμόσουμε; Λένε ότι επεκτείνουμε την εφαρμογή του Ελληνικού Δικαίου σε όλες τις χώρες του πλανήτη, αρκεί να πέσει στα χέρια μας ο φερόμενος δράστης, γιατί συνηθίζει να ζει στη χώρα μας, ακόμα και αν η πράξη που φέρεται να έκανε δεν είναι παράνομη στη χώρα όπου φέρεται να την έκανε.

Εδώ, με απόλυτη συνέπεια στην απαίτησή μας να προσδιορίζουμε γεωγραφικά το δίκαιο, ορίζουμε ότι δεν έχουμε δικαίωμα να ορίζουμε τι θα γίνεται σε άλλες χώρες. Δεν είμαστε ούτε η παγκόσμια αυτοκρατορία του καλού ούτε ο εκπρόσωπος του θεού επί της γης. Είμαστε μια δημοκρατική χώρα που ορίζει τι ισχύει μέσα στη χώρα μας. Όπως απαιτούμε την απόλυτη αρμοδιότητα να ορίζουμε τα καθ' ημάς, έτσι αναγνωρίζουμε στα υπόλοιπα κράτη του πλανήτη το δικαίωμα να ορίζουν τα καθ' αυτούς.

Έχουμε, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο που κάνει καθαρές εξηγήσεις προς όλους μέσα και έξω από τη χώρα. Αυτό μου αρέσει ιδιαίτερα. Οπότε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο το υπερψηφίζω και επί της αρχής και κατ' άρθρον ενθουσιωδώς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα επτά μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο Έδεσσας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Βορίδης εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας. Ορίστε κύριε Βορίδη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να σας παρακαλέσω, έτσι εισαγωγικώς, να υπάρξει κάποια μέριμνα για τα μικρόφωνα και μάλιστα εσπευσμένα και πάντως προτού λάβει τον λόγο στην Ολομέλεια ο κ. Γεωργιάδης, διότι αντιλαμβάνεστε τι πρόκειται να συμβεί εάν με αυτά τα μικρόφωνα έχουμε ομιλία του Αδωνίδου εδώ.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Δεν είναι σήμερα εδώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ναι, σήμερα δεν είναι. Γι' αυτό το λέω, κατεπειγόντως!

Το δεύτερο το οποίο θα ήθελα να πω, επειδή δημιουργήθηκε μια παρανόηση και αναπαρήχθη στα μέσα ενημέρωσης σχετικά με το ζήτημα των οκτώ, είναι το εξής: Το συγκεκριμένο άρθρο το οποίο εισηγείται σήμερα η Κυβέρνηση και με το οποίο τροποποιείται το άρθρο 55 του Σωφρονιστικού Κώδικα αφορά «προϋποθέσεις λήψεως τακτικών αδειών των καταδικών». Το άρθρο 55, παράγραφος 1 λέει: «Οι τακτικές άδειες χορηγούνται, εφόσον, πρώτον, ο κατάδικος...» και αρχίζουν οι προϋποθέσεις.

Είναι προφανές ότι οι οκτώ δεν είναι κατάδικοι. Επομένως, δεν υπάρχει κανένα περιθώριο παρανοήσεως και, επομένως, δεν υπάρχει κανένα σχετικό ζήτημα με την τροποποίηση του άρθρου αυτού. Οι οκτώ, προφανώς, κρατούνται στο πλαίσιο της λεγόμενης «διοικητικής κρατήσεως». Το θέμα του χρονικού ορίου της διοικητικής κρατήσεως έχει προσδιορισθεί. Ως κατ' ανώτατο όριο είναι οι δεκαοκτώ μήνες. Και αυτό, γιατί αλλιώς θεωρείται ότι υπάρχει παράβαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Επομένως, αυτό είναι, για να τελειώνουμε με αυτή τη συζήτηση η οποία, νομίζω, δεν υπήρχε λόγος να ανοίξει τουλάχιστον σε σχέση με αυτό το νομοσχέδιο.

Παραμένει ανοικτό –και μάλιστα το διευκρίνισε ο κύριος

Υπουργός, αλλά δεν ξέρω εάν κανείς μπορεί να καθησυχάσει με αυτή την διευκρίνιση- το ζήτημα της περίφημης ανταλλαγής. Γιατί λέω ότι παραμένει ανοιχτό: Η Κυβέρνηση το διευκρινίσει.

Ακούστε λίγο, γιατί λέω ότι παραμένει ανοιχτό. Διότι η συγκεκριμένη παρέμβαση έχει προέλθει από Βουλευτή του συγκυβερνώντος με εσάς κόμματος. Και μάλιστα από αυτόν ο οποίος είναι προσκεείμενος στον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, που χειρίζεται τα ζητήματα αυτά στο πλαίσιο της Κυβέρνησης. Και επομένως αυτό δημιουργεί εύλογη ανησυχία για τις σκέψεις που επικρατούν.

Θα ήθελα, επίσης, να χαιρετίσω εδώ, αλλά και να έρθω σε αυτό που θα είναι η κύρια παρέμβασή μου, πράγματι τις διατάξεις του άρθρου 2 του συγκεκριμένου νομοσχεδίου και ειδικά κυρίως τα ζητήματα στην εισαγωγή του νέου άρθρου 315 Β, του Ποινικού Κώδικα.

Τι λέει το άρθρο 315 Β; «Όποιος προκαλεί ή παροτρύνει με οποιονδήποτε τρόπο γυναίκα να υποβληθεί σε ακρωτηριασμό γεννητικών οργάνων, καθώς και όποιος δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο προκαλεί ή διεγείρει στην πράξη αυτή τιμωρείται με φυλάκιση».

Η αμέσως προηγούμενη διάταξη, που την ανέπτυξε η προηγούμενη ομιλήτρια, τροποποιεί επίσης το άρθρο 79 του Ποινικού Κώδικα και λέει ότι λαμβάνονται υπ' όψιν «τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, η αφορμή που του δόθηκε και ο σκοπός που επιδίωξε». Και λέει: «Τα έθιμα και οι παραδόσεις που ακολουθεί ο δράστης, καθώς και η θρησκεία του δεν συνιστούν στοιχεία ικανά να μειώσουν την ποινή».

Ορθότερες είναι αυτές οι διατάξεις. Γιατί όμως καθίστανται αναγκαίες; Τι είναι εκείνο που κάνει το νομοθέτη να θέλει να τις νομοθετήσει; Είχαμε ποτέ τέτοια ζητήματα στην Ελλάδα και πρέπει τώρα να εισάγουμε μια διάταξη με την οποία ποινικοποιούμε αυτόν ο οποίος προκαλεί σε κάποιον την πρόθεση να προβεί σε ακρωτηριασμό γεννητικών οργάνων, αλλά εδώ ουσιαστικώς στοχεύει στις γυναίκες; Δεν το είχαμε ποτέ. Γιατί το έχουμε; Ακριβώς γιατί στην πραγματικότητα αυτό είναι μια πρακτική, που ακολουθείται από ορισμένες ισλαμιστικές κοινότητες που έχουν μία συγκεκριμένη ερμηνεία για τη συγκεκριμένη πρακτική.

Γιατί, λοιπόν, έχουμε ανάγκη και ορθά εισάγεται και προφανώς το υπερψηφίζουμε; Γιατί στην πραγματικότητα βλέπουμε ότι υπάρχει πλέον ο κίνδυνος -δεν ξέρω εάν έχει υπάρξει τέτοια πράξη στην Ελλάδα- μιας τέτοιας εφαρμογής.

Και έρχομαι στην επόμενη συζήτηση μέσα από αυτό. Με τροπολογία αλλάζει διατάξεις του Κώδικα για την Ιθαγένεια. Είναι εξαιρετικά κακό να συζητάμε για πολιτογραφήσεις στο πλαίσιο τροπολογιών. Η πολιτογράφηση -δηλαδή τι-, η απόδοση της ιδιότητας του Έλληνα πολίτη στον οποιονδήποτε, πρέπει να είναι μια πολύ σοβαρή πράξη και πρέπει να προηγείται αυτής μία πολύ σοβαρή συζήτηση. Παρεμπιπτόντως δεν μπορεί να γίνεται, δεν μπορεί να γίνεται τυχαία, δεν μπορεί να γίνεται «γιατί έτσι».

Γιατί στην πραγματικότητα εκείνο το οποίο έχετε κάνει ως Κυβέρνηση είναι να έχετε φέρει δύο νόμους για την ιθαγένεια, έναν το 2015 και έναν το 2017, στο τελευταίο χρονικό διάστημα και σήμερα να νομοθετείτε με τροπολογίες. Αφήνω αυτά που στην τροπολογία είναι ελάσσων, ως πούμε όχι τόσο σπουδαία, αλλά τα οποία αποτελούν αβλεψίες ή εναρμονίσεις με προηγούμενες διατάξεις οι οποίες δεν έχουν ορθό χαρακτήρα και τώρα κάπως, ως το πω, προσπαθείτε να τις συμμαζέψετε.

Έρχομαι, όμως, σε μια διάταξη που θεωρώ πολύ σημαντική. Και ποια είναι η διάταξη αυτή; Αφορά μία συγκεκριμένη παράγραφο που λέει το εξής: «Στο άρθρο 5 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής: "Ο αλλοδαπός που κατέχει κάθε έγκυρο τίτλο διαμονής, εκτός των προσωρινών, και πληροί τυπικές προϋποθέσεις των περιπτώσεων α', β', γ' της παραγράφου 1, μπορεί να ζητήσει την πολιτογράφησή του, εφόσον διαμένει στην Ελλάδα νόμιμα για δώδεκα συνεχή έτη πριν από την υποβολή της αίτησης πολιτογράφησης"».

Έχουμε διαδικασία πολιτογράφησης; Έχουμε. Τι λέει η διάταξη; Περιγράφει τους συγκεκριμένους τίτλους, που απαιτούνται, είναι σαφείς αυτοί οι τίτλοι στον Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας στο άρθρο 5, και λέει ότι χρειάζεται να έχει επτά χρόνια συνεχή, προκειμένου να έχει δικαίωμα να ζητήσει.

Ποιοι είναι οι τίτλοι αυτοί, με βάση τον νόμο; Η άδεια επί μα-

κρόν διαμένοντος, για τους πολίτες των κρατών-μελών βεβαίωση ή άλλο τίτλο διαμονής που χορηγείται, δελτίο ή άλλος τίτλος διαμονής που χορηγείται σε μέλη της οικογένειας πολίτη, δελτίο αναγνωρισμένου πολιτικού πρόσφυγα ή υπαγόμενου σε καθεστώς επικουρικής προστασίας, ταξιδιωτικά έγγραφα ή ειδικό δελτίο με βάση τη διεθνή Σύμβαση της Νέας Υόρκης, δελτίο ή τίτλος διαμονής ομογενούς, άδεια διαμονής δεύτερης γενιάς. Με αυτά, όπως είναι σήμερα η διάταξη, εάν έχουν συμπληρωθεί επτά χρόνια παραμονής, αποκτά κάποιος δικαίωμα να ζητήσει την πολιτογράφησή του.

Τι έρχεται και λέει εδώ η διάταξη που φέρνετε; «Και κάθε άλλο έγκυρο τίτλο διαμονής».

Συνάδελφοι που θα το ψηφίσετε, αν σας ρωτήσω «ποιοι είναι ο άλλος έγκυρος τίτλος διαμονής;», δεν ξέρει να μου απαντήσει κανείς. Και δεν το λέει και η αιτιολογική έκθεση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Βορίδη, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Μπήκα, όμως, εγώ στον κόπο να δω ποιοι είναι ο άλλος έγκυρος τίτλος διαμονής. Προβλέπονται οι άλλοι τίτλοι διαμονής στον ν.4251/2014, ο οποίος έχει καταργήσει ένα προεδρικό διάταγμα για τους επί μακρόν διαμένοντες και λέει τώρα τα εξής -σας διαβάζω τους άλλους έγκυρους τίτλους: «Άδεια διαμονής για εργασία και επαγγελματικούς λόγους». Εκεί είναι εργαζόμενοι με εξαρτημένη εργασία, εργαζόμενοι ειδικού σκοπού: πενδυτική δραστηριότητα, απασχόληση υψηλής ειδίκευσης, μπλε κάρτα. Είναι η άδεια διαμονής για ανθρωπιστικούς, εξαιρετικούς κι άλλους λόγους -ανθρωπιστικοί λόγοι, εξαιρετικοί λόγοι, δημόσιο συμφέρον.

Άλλοι λόγοι: Άδεια διαμονής για σπουδές, εθελοντική εργασία, έρευνα και επαγγελματική κατάρτιση, άδεια διαμονής για θύματα εμπορίας ανθρώπων, παράνομης διακίνησης μεταναστών, άδεια διαμονής για οικογενειακή επανένωση, άδεια διαμονής μακράς διάρκειας, άδεια διαμονής επί μακρόν διαμένοντος, άδεια διαμονής δεύτερης γενιάς, άδεια διαμονής δεκαετούς διάρκειας.

Με συγχωρείτε: Με ποια σκέψη; Και χωρίς συζήτηση και χωρίς να έχει προηγηθεί ένας εκτενής διάλογος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Βορίδη, φτάσατε στα δέκα λεπτά. Σας παρακαλώ πολύ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Έχετε δικίο.

Και γιατί η πρόβλεψη της δωδεκαετίας; Και γιατί η υπερβολική αυτή διεύρυνση αυτής της δυνατότητας; Είναι δυνατό να νομοθετεί το Κοινοβούλιο για τόσο σημαντικά θέματα χωρίς να έχει προηγηθεί εκτενής διάλογος, χωρίς να έχει υπάρξει επαρκής αιτιολογία, χωρίς να λέμε πόσο θέλουμε να ανοίξουμε αυτό το πράγμα, το οποίο είναι η ιδιότητα του Έλληνα πολίτη;

Με συγχωρείτε, αλλά αυτή η νομοθεσία γι' αυτά τα ζητήματα με αυτόν τον τρόπο, χωρίς εκτενή συζήτηση, χωρίς καν να έχουν ιδέα οι Βουλευτές τι είναι εκείνο το οποίο νομοθετούν, είναι κάτι απολύτως απαράδεκτο και είναι προφανές ότι εμείς δεν μπορούμε να ψηφίσουμε τέτοιου είδους διατάξεις.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Βορίδη.

Θα ήθελα να παρακαλέσω όλους τους συναδέλφους να μην υπερβαίνετε τον χρόνο σας. Καταλαβαίνω ότι είναι σημαντικά και το νομοσχέδιο και οι ομιλίες σας, αλλά είναι εγγεγραμμένοι είκοσι έξι ομιλητές συν τους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους, συν τους Υπουργούς.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για να μιλήσω για δύο τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1536 και ειδικό 149 μίλησε ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Τόσκας. Δεν έχω να προσθέσω κάτι περισσότερο. Η τροπολογία αυτή γίνεται δεκτή.

Θα ήθελα να αναφερθώ στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1543 και ειδικό 154. Αυτή η τροπολογία είναι του Υπουργείου Δικαιοσύνης, την οποία είχα προαναγγείλει στην τελευταία συνεδρίαση της επιτροπής. Δεν είχαμε προλάβει να διεκπεραιώσουμε τη διαδικασία στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, γι' αυτό και δεν την είχα φέρει ενώπιον της επιτροπής. Αναφέρεται στις αλλαγές στον οργανισμό του καταστήματος κράτησης του Κορυδαλλού. Με την τροπολογία αυτή δημιουργείται αυτόνομη μονάδα, το κατάστημα κράτησης «Κορυδαλλός II», στην οποία μονάδα θα ανήκει το τμήμα της φυλακής που έχει να κάνει με τις γυναίκες. Επίσης, στη διοικητική αυτή δομή, όπως περιγράφεται στην τροπολογία, θα υπαχθούν και οι εξωτερικοί φρουροί, δηλαδή το τμήμα εξωτερικής φρουράς της φυλακής.

Τέλος, με την τροπολογία αυτή προβλέπεται η δημιουργία θέσης υποδιευθυντή στο κατάστημα κράτησης «Κορυδαλλός Ι» για την καλύτερη και εύρυθμη λειτουργία του. Επίσης, λαμβάνεται μέριμνα για την επαρκή στελέχωση με προσωπικό, στοιχείο το οποίο διαλαμβάνεται σε συγκεκριμένη διάταξη.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Ο κ. Γρέγος έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πραγματικά ενδεικτικό και χαρακτηριστικό ακραίας ψηφοθηρίας η Νέα Δημοκρατία να προσπαθεί να αναδείξει ότι την ενδιαφέρουν δήθεν προβλήματα όπως αυτά της απόδοσης ιθαγένειας. Να θυμίσουμε εδώ ότι ήταν ο Σαμαράς που άνοιξε τα σύνορα, ότι η Νέα Δημοκρατία ψήφισε τον νόμο για την ιθαγένεια και φυσικά ψήφισε και τον αντιρατσιστικό νόμο.

Η βία είναι μια κατάσταση η οποία μπορεί να ξεκινήσει ως μια απλή και αθώα συμπεριφορά και με την πάροδο του χρόνου να εξελιχθεί σε μια δραματικά βίαιη πράξη. Το φαινόμενο της ενδοοικογενειακής βίας έχει λάβει ασφυκτικές διαστάσεις στη χώρα μας, αλλά και διεθνώς, με τη μορφή σωματικής και σεξουαλικής κακοποίησης ή λεκτικής και ψυχολογικής βίας.

Σύμφωνα με τα στατιστικά του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, από το 2014 έως το 2017 έχουν σημειωθεί πάνω από 13.700 τέτοια περιστατικά και οι γυναίκες αποτελούν το 70% των θυμάτων. Το 2017 σημειώθηκαν τρεις χιλιάδες εκατόν τριάντα τέσσερα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας με τέσσερις χιλιάδες διακόσια σαράντα τρία θύματα συνολικά.

Εκτιμάται ότι μέσα σε έναν χρόνο πάνω από δεκαέξι εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες γυναίκες υπέστησαν σωματική βία ή σεξουαλική κακοποίηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ στην Ελλάδα έχουν σημειωθεί περισσότερα από επτακόσια εξήντα περιστατικά βιασμών. Είναι γνωστό από ποιους.

Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους. Το πρόβλημα της έξαρσης της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας στις κοινωνίες των ευρωπαϊκών κρατών άρχισε να προσλαμβάνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις εκεί όπου υπήρξε αθρόα προσέλευση και «ένταξη» στις τοπικές κοινωνίες μουσουλμάνων λαθρομεταστών και εκεί όπου πολυπληθείς μουσουλμανικοί πληθυσμοί αναμειχθηκαν ή προσπαθήσαν να αναμειχθούν και σε πολλές περιπτώσεις άρχισαν να υπερτερούν αριθμητικά έναντι των γηγενών ευρωπαίων.

Η σαρία, η μαντίλα, η μπούργκα, η αντιμετώπιση της γυναίκας ως ατόμου με ανύπαρκτα δικαιώματα, η δυνατότητα ξυλοδαρμού της από τον σύζυγο ως φυσιολογική πρακτική, ο υποχρεωτικός γάμος μεταξύ ανήλικων κοριτσιών, ακόμα και σε ηλικίες των δέκα ετών, η απάνθρωπη συνήθεια της κλειτοριδεκτομής αποτελούν πρακτικές, που είναι ευρύτατα αποδεκτές από τη μεγάλη πλειοψηφία των ισλαμικών πληθυσμών οι οποίοι μαζικά έχουν εισβάλει και εγκατασταθεί στην Ευρώπη ως λαθρομετανάστες υπό τις ευλογίες των απάτριδων και γραφειοκρατών των Βρυξελλών.

Οι ως άνω βάρβαρες για τις ευρωπαϊκές χριστιανικές κοινωνίες συνήθειες και αντιλήψεις έχουν νομική, θρησκευτική και ηθική βάση στο Ισλάμ. Είναι προφανές ότι δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν είτε προληπτικά, είτε κατασταλτικά με συμβάσεις, κανονισμούς, κοινοτικές οδηγίες και κάθε είδους νομοθετήματα, όπως η υπό κύρωση σύμβαση, η οποία στην ουσία αποτελεί ένα απλό ευχολόγιο, μια απλή παράθεση απόψεων και προθέσεων.

Είναι δεδομένο ότι στην πράξη η ως άνω σύμβαση θα αποδειχτεί ανεπαρκής και αναποτελεσματική, εφόσον επιχειρεί να αντιμετωπίσει το σύμπωμα, αφήνοντας στο απυρόβλητο τις γενεσιουργές αιτίες της ως άνω φοβίας, που είναι κυρίως οι ισλαμιστικές αντιλήψεις από τις οποίες εμφορούνται οι νέοι «συμπολίτες» μας –κι αυτό σε εισαγωγικά– και οι κάθε λογής λαθροεισβολείς.

Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του άρθρου 38 της υπό κύρωση σύμβασης το οποίο αναφέρεται στην προσφιλή για μεγάλο μέρος του μουσουλμανικού κόσμου πρακτική, της κλειτοριδεκτομής των ανήλικων κοριτσιών και η οποία ήδη γίνεται στα κρυφά ή στα λιγότερα κρυφά σε πολλές ευρωπαϊκές πόλεις, ακόμη και στην Αθήνα, σύμφωνα με καταγγελίες.

Γενικά και αόριστα, εντελώς επιφανειακά, επιχειρεί να αντιμετωπίσει τη συγκεκριμένη ακραία εγκληματική συμπεριφορά η υπό κύρωση σύμβαση, η οποία καλεί τα μέλη να λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά μέτρα στο υπό ψήφιση σχέδιο νόμου. Όμως, στο άρθρο 2, ως απαραίτητο νομοθετικό μέτρο για να τιμωρηθεί η ως άνω αποτρόπαια πράξη, ορίζεται η απλή φυλάκιση. Είναι ένα μέτρο προφανώς ανεπαρκές για μια ποινικά κολάσιμη πράξη η οποία ούτως ή άλλως θα έπρεπε να επισείει την απειλή της κάθειρξης, αλλά και της άμεσης απέλασης του οποιουδήποτε εμπλέκεται με οποιαδήποτε μορφή συμμετοχής. Μιλώ για τους φυσικούς αυτουργούς, ηθικούς αυτουργούς και κάθε είδους συνυπουργία.

Αποτελεί, λοιπόν, το άκρον άωτον της υποκρισίας το να επαίρονται για το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου οι συντάκτες του και να καμαρώνουν για την υπό κύρωση σύμβαση οι υποτιθέμενες φεμινίστριες του ΣΥΡΙΖΑ οι οποίες μπορεί να θεωρούν επίτευγμα και σημαντικό γεγονός τον δήθεν συμβολισμό της συζήτησης του παρόντος νομοθετήματος την ημέρα της γυναικάς, πλην, όμως, κλείνουν τα μάτια και αγνοούν τον καθημερινό βασανισμό και εξευτελισμό που βιώνουν χιλιάδες γυναίκες οι οποίες είχαν την ατυχία να γεννηθούν και να μεγαλώσουν εντός μουσουλμανικής οικογένειας.

Θεσπίζεται η δυνατότητα ετήσιας χρηματοδότησης από το Υπουργείο Δικαιοσύνης της φοίτησης έως είκοσι υπαλλήλων κατ'ελάχιστον κράτησης κατηγορίας ΔΕ σε προπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου και ορίζονται οι ειδικότερες προϋποθέσεις. Η ρύθμιση αυτή φαίνεται θετική, πλην, όμως, θα έπρεπε να καλύπτεται το σύνολο του κόστους της φοίτησης και όχι μόνο το 50% των προβλεπόμενων δαδάρων, όπως αναφέρεται στην προτεινόμενη διάταξη.

Σχετικά με την τροπολογία 1542/153, που αφορά την κάλυψη δαπανών διαμονής στα εξωκλινοβουλευτικά μέλη της Κυβέρνησης και τους Υφυπουργούς, φυσικά συμφωνούμε, αλλά δεν έχει διευκρινιστεί ο ακριβής τρόπος και ο χρόνος επιστροφής των χρημάτων που καταβλήθηκαν. Ωστόσο, θα μπορούσε να τεθεί ένα χρονικό διάστημα μιας εβδομάδας, όπως γίνεται και στην κατοχύρωση της εγγύησης.

Σαφώς καταδικάζουμε οποιαδήποτε μορφή βίας και φυσικά στη μορφή της ενδοοικογενειακής. Φυσικά εσείς δεν καταδικάζετε την ακραία βία σε βάρος της Χρυσής Αυγής, ακόμα και στην περίπτωση μιας συναγωνίστριας που της έσπασαν τα χέρια τα δικά σας παιδιά, επειδή απλά πήγαινε στα γραφεία μας.

Το κράτος, οι φορείς, οι σύλλογοι πρέπει να είναι κοντά στα θύματα της ενδοοικογενειακής βίας από την αρχή μέχρι το τέλος. Μιλώ για ένα κοινωνικό φαινόμενο με τεράστιες προεκτάσεις, πολλές φορές καλά κρυμμένο και δυστυχώς πολλές φορές ατιμώρητο.

Κορωνίδα σε αυτήν την εγκληματική συμπεριφορά είναι η βία κατά των παιδιών η οποία πρέπει να τιμωρείτε παραδειγματικά. Φυσικά για τις περιπτώσεις των παιδοφίλων και παιδεραστών η κατάλληλη τιμωρία είναι η θέσπιση της θανατικής ποινής, ο χρημικός ευνοχισμός και οτιδήποτε άλλο θα μετατρέψει τη ζωή του δράστη-εγκληματία σε μια κόλαση. Ευτυχώς, συνήθως, σε τέτοιες περιπτώσεις η απονομή τις δικαιοσύνης δίνεται μέσα στις φυλακές.

Έγινε αναφορά σε σχέση με την απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας σε λαθρομετανάστες από τον ειδικό αγορητή. Είναι ένα εγκλημα που θέλετε να διαπράξετε, το οποίο, όμως, με ένα

άρθρο, με έναν νόμο και με μία εθνική κυβέρνηση της Χρυσής Αυγής θα διορθωθεί με μια απλή αφαίρεση. Το πώς λειτουργούσαν και λειτουργούν τα κόμματα του δήθεν συνταγματικού τόξου είναι γνωστό στον ελληνικό λαό: Κλεψιές, μίζες, απατεωνιές, ρουσφέτια και άλλα πολλά. Η Χρυσή Αυγή μπήκε στη Βουλή με εντολή του ελληνικού λαού, με συνεχείς εκλογικές αναμετρήσεις. Δεν μολύνθηκε από το σάπιο και διεφθαρμένο σύστημα και θα συνεχίσει τον δίκαιο και τίμιο αγώνα της που είναι και αγώνας ολόκληρου του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Γρέγο.

Θα παίρνουν τον λόγο δύο, τρεις ομιλητές και ένας Κοινοβουλευτικός για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε αντίστοιχα τη διαδικασία.

Τον λόγο έχει ο κ. Παναγιωτόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε δώδεκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, παρατήρησα πώς ξεκίνησε σήμερα το πρωί η σχετική συζήτηση. Ξεκίνησε με έναν έντονο δεκάλεπτο, περίπου, διαξιφισμό μεταξύ Υπουργού και Βουλευτή της Αντιπολίτευσης σχετικά με μια πολύ ειδική νομοθετική πρόβλεψη, το άρθρο 30 παράγραφος 3, τρεις διαφορετικές παράγραφοι, στην ουσία τρία διαφορετικά άρθρα, που όμως κατά τρόπο παράδοξο και στρεβλό νομοθετικά ενσωματώνονται στο ίδιο άρθρο για ένα πολύ συγκεκριμένο θέμα, την απαγόρευση χορήγησης άδειας σε κρατούμενο επί του οποίου εκκρεμεί διαδικασία έκδοσης σε άλλη χώρα, στο πλαίσιο εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Το εξηγήσατε και το δεχόμαστε, αλλά έγινε με αυτόν τον τρόπο. Δυστυχώς αυτά θα προκύπτουν, όταν σε ένα ευρωπαϊκό συμβατικό κείμενο φορτώνετε -και μάλιστα ένα σημαντικό κείμενο, όπως είναι η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης- πλήθος άσχετων και αλλότριων διατάξεων, συναφών μεν ως προς την αρμοδιότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης να τις ρυθμίσει, αλλά ξένων δε ως προς το βασικό νομοθέτημα. Μαζί βέβαια είναι και το αναπόφευκτο μπαράζ από τροπολογίες -πάνω από δέκα μέχρι στιγμής, ίσως έρθουν κι άλλες στην πορεία- που είναι ζητήματα σχετικά με το σωφρονιστικό σύστημα, τα βραχιολάκια, την επιδότηση φοίτησης σωφρονιστικών υπαλλήλων σε πανεπιστήμια, το Εθνικό Κτηματολόγιο, το παράνομο στοίχημα, τη νέα ΑΕΠΙ στο πλαίσιο της ρύθμισης των ζητημάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, την «EUROJUST», το ελεγκτικό συνέδριο και άλλα πολλά.

Κοιτάξτε, έχει γίνει κουραστικό να καταγγέλλουμε από αυτό το Βήμα την υποβάθμιση της ποιότητας του νομοθετικού έργου μέσα από αυτήν την μέθοδο της νομοθέτησης και μάλιστα σε μη κατεπείγουσες διαδικασίες όπως η σημερινή. Το δυστύχημα, όμως, είναι εν προκειμένω -και θέλω να το τονίσω αυτό- ότι έτσι αδικείτε, ευτελίζετε και υποβαθμίζετε τη σπουδαιότητα του βασικού νομοθετήματος που επεξεργαζόμαστε, δηλαδή, της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, στη συζήτηση του οποίου σας θυμίζω κατά την έναρξη των εργασιών στην επιτροπή είχε παραστεί και ο κ. Τσίπρας, ο Πρωθυπουργός, προκειμένου να καταδείξει τη σπουδαιότητα ακριβώς αυτού του νομοθετήματος.

Θα μπορούσαμε, λοιπόν, σήμερα να έχουμε μια καθολική και ομόφωνη υπερψήφιση επί της αρχής και επί όλων των σχετικών άρθρων ως προς τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και τα πολλά σημαντικά, που προβλέπει για μία οργανωμένη και συνολική αντιμετώπιση από πλευράς συντεταγμένης της πολιτείας του φαινομένου της έκφυλης βίας. Είναι αναμφισβήτητο πολύ σημαντικό θέμα: Παρεμβάσεις σημαντικές σχετικά με την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών, την προστασία των θυμάτων, τον εκσυγχρονισμό των σχετικών διατάξεων του ποινικού μας δικαίου με την ποινικοποίηση μεταξύ άλλων -και αυτό το θεωρώ σημαντικό- και της επίμονης συμπεριφοράς καταδίωξης -του λεγόμενου stalking- στο πλαίσιο των σεξουαλικά παρενοχλητικών συμπεριφορών, είναι ένα θέμα ιδιαίτερα επίκαιρο και θέμα έντονης συζήτησης διεθνώς, αλλά όχι και τόσο πολύ σε αυτήν τη χώρα. Και είναι κρίμα, αδικεί τη συζήτηση, το ότι δεν έχουμε να

πούμε και τόσα πολλά, δεν προλαβαίνουμε να πούμε τόσα πολλά, σε αυτό.

Η εισηγήτριά μας ανέπτυξε επαρκέστατα τα ζητήματα του νομοσχεδίου, όπως και η κ. Βούλτεψη, η εισηγήτριά μας κατά τις εργασίες της επιτροπής πριν από την κ. Αντωνίου.

Εγώ θα ήθελα να τονίσω ότι ψηφίζουμε το Α' και το Β' Μέρος, δηλαδή τα δύο ευρωπαϊκά κείμενα της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία αφ' ενός και αφ' ετέρου την απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών.

Διατυπώνουμε, βέβαια, κάποιες διαφοροποιήσεις, όπως τα πολλά επιμέρους ζητήματα, αυτά τα διάσπαρτα άρθρα του τρίτου μέρους.

Ξέρετε, όμως, με τον τρόπο που νομοθετείτε δεν μας δίνετε την δυνατότητα για μια εκτενέστατη συζήτηση επί του βασικού νομοθετήματος, για τα ανθρώπινα δικαιώματα, την ισότητα των φύλων και την έμφυλη βία.

Μιας και όμως, κύριε Υπουργέ, συζητάμε για ζητήματα σχετικά με τη δικαιοσύνη, θα ήθελα να μας πείτε: Συμφωνείτε εσείς με τη θεωρία της παράκαμψης της δικαιοσύνης, όπως αναπτύχθηκε χθες -δεν είναι εδώ η πέτρα του σκανδάλου, ήταν προ ολίγου- από Βουλευτή της κυβερνητικής πλειοψηφίας στην τηλεόραση συσχετιζόμενη με το ζήτημα της ανταλλαγής -γιατί σε αυτό το πλαίσιο το έθεσε το ζήτημα ο κ. Κατσίκης- των οκτώ κρατούμενων στην Ελλάδα Τούρκων με τους δύο κρατούμενους στρατιωτικούς στην Τουρκία; Συμφωνεί η Κυβέρνηση με αυτό; Γιατί δεν έχω ακούσει κανένα σχολιασμό επ' αυτού. Δεν έχω ακούσει κανένα σχολιασμό από τον κυβερνητικό εταίρο. Έχω κατά καιρούς πει πολλά.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θα μας τα πει. Περιμένω. Θα είναι η πρώτη αντίδραση της Κυβέρνησης πάνω σε αυτή την ενδιαφέρουσα προσέγγιση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μίλησε από χθες ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εντάξει, ωραία. Θα τα πείτε και εσείς ως αρμόδιος Υπουργός, γιατί είστε αρμόδιος όταν κάποιος αναπτύσσει θεωρίες παρακάμψεως της δικαιοσύνης.

Έχω πει πολλά κατά καιρούς για τον κ. Καμμένο, τον κυβερνητικό εταίρο. Εδώ, όμως, θα συμφωνήσω μαζί του όταν επιχειρεί να προβάλει σε αυτήν τη συγκυρία με αυτόν τον απειλητικό πλέον και ανεξέλεγκτο γείτονα την αποτρεπτική ισχύ της χώρας με εντονότερη παρουσία του στρατεύματος στα σύνορα χερσαία και θαλάσσια. Συμφωνώ με αυτό.

Εδώ, όμως, ενώ ο Υπουργός Άμυνας αγριεύει, ο Βουλευτής του παζαρεύει ή μάλλον προτείνει παζάρι ανατολίτικο στο πλαίσιο αυτής της πραγματικά άφρονος θεωρίας της παρακάμψεως της δικαιοσύνης για να πάμε σε ανταλλαγή των κρατουμένων. Πραγματικά, αυτό είναι τεράστιο θέμα, γιατί πρώτα από όλα παρέχει καλές υπηρεσίες στην τουρκική πλευρά. Και αυτό ήδη αναγνωρίζεται στον Τύπο της γείτονος χώρας, όπου λίγο - πολύ με πανηγυρικό τόνο μας είπε χθες η «HURRIYET» ότι επιτέλους πρώτη φορά συζητήσαν το θέμα της ανταλλαγής. Πώς θα διαπραγματευθεί, λοιπόν, η Κυβέρνηση; Πώς θα χειριστεί, μάλλον, η Κυβέρνηση αυτό το πολύ δύσκολο θέμα;

Και θυμίζω ότι αυτές οι δύο υποθέσεις δεν έχουν καμμία σχέση μεταξύ τους. Αφ' ενός έχουμε μια σειρά αποφάσεων της ελληνικής δικαιοσύνης κατά την προβλεπόμενη διαδικασία απορριπτικές επί του αιτήματος έκδοσης των Τούρκων στρατιωτικών, όπως το ήγειρε αυτό το αίτημα η τουρκική πλευρά με βασικό στοιχείο αυτών των αποφάσεων την πεποίθηση της ελληνικής δικαιοσύνης -και πολύ ορθώς έκρινε- ότι δεν θα τύχουν δίκαιης δίκης στην Τουρκία, έτσι όπως διαμορφώνεται αυτήν την ώρα υπό την πίεση του καθεστώτος του Ερντογάν το τουρκικό «κράτος δικαίου». Σηκώθηκε στο ύψος της περίπτωσης η ελληνική δικαιοσύνη και προόσπισε τα κεκτημένα του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Αυτό, όμως είναι η μια πλευρά.

Από την άλλη, δεν έχουμε μια παρόμοια διαδικασία. Έχουμε

απλά δύο Έλληνες στρατιωτικούς, οι οποίοι κρατούνται στις τουρκικές φυλακές. Ένα μήνα νομίζω πλέον συμπληρώνουμε στο πλαίσιο αυτής της δυσάρεστης κατάστασης, που δεν έχει καμμία σχέση η δική τους υπόθεση με την υπόθεση των Τούρκων εκζητούμενων. Πώς, λοιπόν, τις εξομοιώνει ο κ. Κατσίκης αυτές τις δύο υποθέσεις και πώς μπαίνει στη λογική της ανταλλαγής; Πώς βοηθάει άραγε αυτό τις προσπάθειες της ελληνικής πλευράς να εκτονωθεί αυτή η κατάσταση;

Εδώ, όμως, πρέπει να πούμε και το εξής, όταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας έχει κάνει λόγο για θεσμικά εμπόδια κάθε φορά που η ελληνική δικαιοσύνη δεν συμφωνεί με τις πολιτικές επιδιώξεις της Κυβέρνησης ή δεν ταυτίζεται με τις κυβερνητικές σκοπιμότητες τότε γιατί να μην βγει ένας κυβερνητικός Βουλευτής και να ενστερνιστεί ακριβώς την ίδια προσέγγιση, ότι «το καλό το παλικάρι ξέρει και άλλο μονοπάτι», να παζαρέψουμε, μπας και ανταλλάγουν οι μεν με τους δε.

Έχω, λοιπόν, να πω ότι σε αυτήν ακριβώς την ιστορία τον τόνο τον έχει δώσει πρωτίστως ο Πρωθυπουργός, δίδοντας ενδεχομένων την εντύπωση σε Βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας ότι είναι ενδεδειγμένος τρόπος να παρακαμφθεί η δικαιοσύνη, όταν αυτό συμβαίνει ως συμφέρει την Κυβέρνηση.

Άρα, εδώ έχουμε θέμα και πραγματικά θα ήθελα τις απόψεις του αρμοδίου Υπουργού επ' αυτού. Πρόκειται για άφρονες και ασόβαρες τοποθετήσεις. Και μια που μιλάω για ασόβαρες τοποθετήσεις, να πάω και στον κ. Γαβρόγλου. Προχθές χαρακτήρισε ασόβαρη την έκφραση αγωνίας ενενήντα τριών καθηγητών της Νομικής Αθηνών, οι οποίοι σε επιστολή τους κατήγγειλαν το γενικευμένο καθεστώς ανομίας που επικρατεί στα ελληνικά πανεπιστήμια και ιδιαίτερα στη Νομική Αθηνών.

Είναι ασόβαρη άραγε αυτή η προσέγγιση; Δεν υπάρχει κανένα θέμα γενικευμένης ανομίας σε πανεπιστήμια αλλού περισσότερο και αλλού λιγότερο; Ασόβαρη είναι η σύγχυση στην οποία τελεί ο Υπουργός Παιδείας σχετικά με την έννοια του ασύλου. Άλλωστε είναι πρόσφατη η νομοθετική του πρωτοβουλία γι' αυτό το καλοκαίρι του 2017, τον Αύγουστο.

Εδώ πολύ φοβούμαι ότι ο Υπουργός Παιδείας τελεί σε σύγχυση και θεωρεί ότι στο πλαίσιο του πανεπιστημιακού ασύλου μπορεί να προκύψει όχι ελεύθερη διακίνηση ιδεών, αλλά ελεύθερη διακίνηση ναρκωτικών. Και αυτό είναι πραγματικό πρόβλημα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μη με διακόπτετε παρακαλώ, κυρία συνάδελφε. Εδώ έχουμε συγκεκριμένη πλέον κατάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία συνάδελφε, θα έχετε τον λόγο να μιλήσετε. Δεν ακούγεστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Και σας θυμίζω –προσέξετε– ότι με εκείνη τη νομοθετική παρέμβαση χωρεί επέμβασης της αστυνομίας όταν διαπιστώνεται μία πράξη τέτοιου τύπου μετά από σύγκλιση και συνεδρίαση –παρακαλώ!– του Πρωτοδικού Συμβουλίου, το οποίο δίκην εισαγγελέως χαρακτηρίζει την πράξη. Και μόνο εάν την χαρακτηρίσει ως αξιόποινη, παραγγέλνει ή μάλλον δίνει σήμα στην αστυνομία να έρθει και να παρέμβει.

Πού οδηγεί αυτό; Οδηγεί πλέον σε πλήρη αδυναμία δίωξης τέτοιων πράξεων και επομένως στο καθεστώς της γενικευμένης ανομίας, στην οποία ο Υπουργός Παιδείας δυστυχώς άνοιξε τον δρόμο.

Και μια που έκανα λόγο για εικόνα ανομίας. Κύριε Υπουργέ, η κατάσταση στις φυλακές της χώρας –ξέρετε– χειροτερεύει. Και τα κρούσματα ακραίας βίας από κρατούμενους κατά σωφρονιστικών υπαλλήλων πολλαπλασιάζονται κατά τρόπο ανησυχητικό. Πρόσφατα είχαμε περίπτωση μαστιγώματος –παρακαλώ!– σωφρονιστικού από κρατούμενο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτό δεν ισχύει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Το διέψευσε το Υπουργείο. Έτσι δεν είναι; Έγινε, όμως, εκτεταμένος λόγος στα μέσα μαζικής ενημέρωσης για επίθεση με μαστίγιο. Εσείς διατάξατε ΕΔΕ και ορθά κάνατε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πού βασίστηκε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ κάνω λόγο αυτών που

διαδίδονται. Διαψεύστε το αν θέλετε. Εδώ, όμως, –πώς να το κάνουμε;– δεν πιστεύουμε πλέον όσα εσείς διαψεύδετε. Το κάνατε καθημερινά, όχι εσείς ειδικά, αλλά η Κυβέρνησή σας.

Δεν είχαμε, όμως, πρόσφατα επίθεση κρατούμενου με ξυραφάκι εναντίον άλλου σωφρονιστικού υπαλλήλου σε άλλη φυλακή; Βέβαια, δεν κατέληξε σε θανάσιμο τραυματισμό, αλλά θα μπορούσε να καταλήξει εάν δεν είχε προστατευθεί ο σωφρονιστικός υπάλληλος.

Δεν είχαμε θέμα ομηρίας αρχιφύλακα φυλακών πρόσφατα από κρατούμενους; Δεν νομίζω να διαψεύσετε και αυτά.

Και πού καταλήγω; Κάθε τρεις και λίγο έχουμε θέματα. Όσο, λοιπόν, το Υπουργείο ασχολείται καθ' υπερβολήν θα έλεγα με τα δικαιώματα των κρατούμενων, τόσο πολλαπλασιάζονται τα κρούσματα βίας από κρατούμενους εναντίον σωφρονιστικών.

Καλή η πρόβλεψή σας για επιδότηση φοίτησης σε σωφρονιστικούς υπαλλήλους προκειμένου αυτοί να πάνε στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Είναι καλή και την υπερψηφίζουμε. Καλή είναι η δημιουργία του «Κορυδαλλού II» με την διεύθυνση του τμήματος γυναικών, της συγκεκριμένης φυλακής με τα πολλά προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εδώ, όμως, το πρόβλημα είναι γενικευμένο και εντονότατο. Δώστε, λοιπόν, στους σωφρονιστικούς υπαλλήλους τη δυνατότητα και ευχέρειες να ελέγχουν τις φυλακές της χώρας. Και συγκροστείτε –εάν πρέπει να το κάνει αυτό– με κάποιους ιδεολογικούς δικαιωματιστές που κατευθύνουν τη συζήτηση για το σωφρονιστικό σε άλλες κατευθύνσεις.

Τέλος –και ευχαριστώ για τη ανοχή, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω–, δεν θα αντισταθώ στον πειρασμό. Επειδή ο ομιλών έχει περιθάλψει και «υιοθετήσει» ετοιμοθάνατα ζώα από τον δρόμο, θα ήθελα αυτή την ώρα να στηλιτεύσω το απαράδεκτο νομοσχέδιο σχετικά με τα αδέσποτα και τα ζώα συντροφιάς, που ευτυχώς απέσυρε ο Υπουργός.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Αποσύρθηκε για να συζητηθεί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Απειλεί, όμως, –και οι φιλοζωικές το εκλαμβάνουν ως απειλή– ότι θα το ξαναφέρει μέσα σε ένα μήνα. Αναμένω τη νέα νομοθετική πρωτοβουλία με αδημονία. Έχει πολλά να διορθώσει.

Έχω, όμως, να πω τούτο. Μέχρι στιγμής –και κλείνω με αυτό– η Κυβέρνηση αυτή έχει κάνει αρκετά δυσκολότερη τη ζωή των ανθρώπων σε αυτή τη χώρα. Εκφράζω την πεποίθηση ότι με τις νομοθετικές της πρωτοβουλίες δεν θα κατορθώσει, γιατί θα πρόκειται περί πρωτοφανούς αρνητικού κατορθώματος να κάνει δυσκολότερη και τη ζωή των ζώων σε αυτήν τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιωτόπουλο.

Τον λόγο έχουν ζητήσει η Υπουργός Τουρισμού κ. Κουντουρά, η Υφυπουργός Οικονομικών κ. Παπανάτσιου και η Υπουργός Πολιτισμού κ. Κονιόρδου για να αναπτύξουν τις τροπολογίες τους. Δεν θα χρειαστεί παραπάνω από ένα-δύο λεπτά η κάθε μία.

Τον λόγο έχει η κ. Κουντουρά.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Υπουργός Τουρισμού): Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Το πρώτο άρθρο της τροπολογίας είναι διάταξη διαφήμισης ΕΟΤ και προβολή και προώθηση σε τρίτες χώρες.

Όσον αφορά το πρώτο άρθρο με την πρώτη παράγραφο ρυθμίζεται η διαδικασία και ο καθορισμός των δικαιολογητικών πληρωμής των σχετικών δαπανών για την εκτέλεση των συμβάσεων μίσθωσης χώρου-χρόνου σε μέσα μαζικής ενημέρωσης και επικοινωνίας, που αφορούν στην υλοποίηση του προγράμματος προώθησης και προβολής, που καταρτίζει ο ΕΟΤ με δικά του μέσα και με υλικό που παρέχει ο ίδιος μέσω της πρόβλεψης εξουσιοδοτικής διάταξης για την έκδοση σχετικής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Τουρισμού.

Η αρμοδιότητα αυτή για την τουριστική προβολή και προώθηση της χώρας στην Ελλάδα και το εξωτερικό, που αποτελεί την πλέον βασική λειτουργία του ΕΟΤ, ρυθμίζεται στη νομοθεσία μας στον ν.3270/2004. Μέσω της πρόβλεψης έκδοσης σχετικής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Τουρισμού καλύ-

πουμε ένα κενό νομοθετικό, που υφίσταται σήμερα όσον αφορά τη διαδικασία πληρωμής τιμολόγησης των δαπανών των εν λόγω συμφωνιών, γιατί ανέκαθεν για όλες αυτές τις συμφωνίες βγαίνει μία απόφαση Υπουργού για τη διαδικασία όλων των συμβάσεων με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά κατ' εξουσιοδότηση του κώδικα περί δημοσίου λογιστικού.

Στην περίπτωση μας, όμως, οι συμβάσεις του ΕΟΤ παρουσιάζουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ώστε να χρειάζεται η έκδοση ειδικότερης υπουργικής απόφασης των δύο Υπουργών, ώστε να ρυθμιστούν οι λεπτομέρειες με βάση αυτά τα ειδικότερα χαρακτηριστικά των συμβάσεων αυτών, δεδομένου ότι πρόκειται για συμβάσεις μίσθωσης χώρου και χρόνου με αυτεπιστασία.

Με τη δεύτερη παράγραφο προτεινόμενης διάταξης επιχειρείται αντίστοιχα η κάλυψη υφιστάμενου νομοθετικού κενού για την εκτέλεση πάλι προγραμμάτων προβολής-διαφήμισης δημοσίων σχέσεων και πάσης φύσεως δράσης προβολής και προώθησης, όπως ενδεικτικά η συμμετοχή μας σε εκθέσεις ή τουριστικές εκδηλώσεις εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θέλουμε να εφαρμοστεί για τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού αυτό που εφαρμόζεται αναλογικά για το Υπουργείο Εξωτερικών πάντα υπό την έγκριση του διοικητικού συμβουλίου του ΕΟΤ.

Όσον αφορά στις χώρες που υπάρχουν γραφεία του ΕΟΤ με αναλογική, όπως είπαμε, εφαρμογή του οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών, όσον αφορά τώρα στις χώρες τις οποίες δεν έχουμε γραφεία, τότε η κεντρική υπηρεσία αποκλειστικά ασχολείται για την εκτέλεση των προγραμμάτων προβολής-διαφήμισης και δημοσίων σχέσεων, όπως συμμετοχή σε εκθέσεις και προγράμματα. Και φυσικά μας δίνει τη δυνατότητα να έχουμε συνεργασία με τις κατά τόπους αρμόδιες ελληνικές διπλωματικές και προξενικές αρχές.

Έχουμε τη σύμφωνη γνώμη της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων, η οποία επί της ουσίας εισηγείται τη διάταξη αυτή, διότι ρυθμίζει το πρόβλημά μας και είναι συμβατή, όπως μας έχουν επισημάνει, με το ενωσιακό δίκαιο και ως εκ τούτου είναι επιτρεπτές, αλλά όσο η εκτιμώμενη αξία βρίσκεται κάτω από τα σχετικά κοινοτικά όρια.

Το δεύτερο άρθρο της τροπολογίας είναι τα τουριστικά καταλύματα σε κτήρια αρχιτεκτονικής κληρονομιάς. Μας δίνεται η δυνατότητα σε καταλύματα κάθε μορφής και κατηγορίας, κύρια και μη κύρια, να λειτουργούν εντός χαρακτηρισμένων κτηρίων ως διατηρητέων ή νεότερων νηπιών ή με παραδοσιακό χαρακτήρα. Με τη διάταξη αυτή δίνεται διέξοδος σε επιχειρήσεις που είναι μη κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα, δηλαδή κατά βάση μικρομεσαίες επιχειρήσεις που επιθυμούν να λειτουργήσουν κατάλυμα εντός χαρακτηρισμένου κτίσματος ως παραδοσιακό ή διατηρητέο ή μνημείο και αυτήν τη στιγμή δεν μπορούν διότι ο νόμος δεν τους παρέχει αυτήν τη δυνατότητα.

Η συγκεκριμένη διάταξη θα τονώσει την επιχειρηματική δραστηριότητα και θα επηρεάσει θετικά την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών τουριστικών επιχειρήσεων - καταλυμάτων και θα αναβαθμιστούν ταυτόχρονα τα πολιτιστικά αυτά κτήρια.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, αναγνωρίζοντας τη σπουδαιότητα της εν λόγω επιχειρηματικής δραστηριότητας, την έχει εντάξει στις προτεραιότητες του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης 2014-2020, και όπως το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης μας είπε υπάρχει τεράστιο επενδυτικό ενδιαφέρον κατά πλειοψηφία σε μικρού μεγέθους κτήρια με περιορισμένο αριθμό δωματίων, ώστε να μπορέσουν να ενταχθούν στα προγράμματα leader, τα οποία, δυστυχώς, λήγουν πολύ σύντομα, γι' αυτό επείγει να περάσει και αυτή η ρύθμιση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Το τρίτο άρθρο της τροπολογίας –και με αυτό κλείνω– είναι η μεταβατική διάταξη για τουριστικούς λιμένες. Με αυτό το άρθρο δίνουμε μια παράταση μέχρι το 2020, ώστε να είναι η προθεσμία υποβολής των αναφερόμενων στον νόμο δικαιολογητικών, προκειμένου να είναι δυνατή η χορήγηση άδειας λειτουργίας σε υφιστάμενους τουριστικούς λιμένες.

Η διάταξη αυτή στοχεύει στην αποκατάσταση της εύρυθμης λειτουργίας υφιστάμενων τουριστικών λιμένων, οι οποίοι στερούνται επί του παρόντος άδειας λειτουργίας, σε συνέχεια σχε-

τικής διάταξης του νόμου του 2014, που τους έδινε τη δυνατότητα να λειτουργούν μόνιμα, εφόσον έχουν προσηκόντως υποβάλει μια σειρά από δικαιολογητικά έως συγκεκριμένη προθεσμία.

Η τρέχουσα διάταξη παρατείνει την ανωτέρω προθεσμία μέχρι το 2020, ώστε να μπορέσουν οι τουριστικοί αυτοί λιμένες να αδειοδοτηθούν για το σύνολο ή για τμήμα τους μετά από υποβολή του σχετικού αιτήματος των απαιτούμενων δικαιολογητικών.

Η διάταξη καταλαμβάνει όλους τους υφιστάμενους τουριστικούς λιμένες. Με τον τρόπο αυτό παρατείνεται η δυνατότητα άμεσης επίλυσης χρόνιων προβλημάτων αξιοποίησης τουριστικών λιμένων και λιμενικών υποδομών μέσω της νόμιμης λειτουργίας και παράλληλα, διευκολύνεται ο κρατικός έλεγχος του συνόλου των τουριστικών λιμένων ανεξάρτητα από το χρόνο της δημιουργίας τους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για κάτι διευκρινιστικό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

Κύριε Αμυρά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, θα ήθελα κάτι διευκρινιστικό σχετικά με το πρώτο άρθρο της τροπολογίας: Αλλαγή πλέον του τρόπου με κοινή υπουργική απόφαση, θα γίνεται η έγκριση της δαπάνης, να το πούμε έτσι, για να πληρωθούν αυτές οι συμβάσεις, με τις οποίες τι συμβαίνει; Είναι ανεκτέλεστες; Δεν ξεκινούν αν δεν αλλάξει ο τρόπος –να το πω έτσι– γρήγορης πληρωμής τους; Αυτό είναι;

Δεύτερον, για πόσες συμβάσεις μιλάμε και γιατί ποσό; Αν θέλετε, παρακαλώ, δώστε μας και μια εικόνα του συνολικού κονδυλίου διαφήμισης της χώρας μέσω ΕΟΤ προς το εξωτερικό.

Ευχαριστώ.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία Υπουργέ, θα μιλήσει και η κ. Κεφαλίδου και θα απαντήσετε συνολικά.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συνεχίζοντας από εκεί που το άφησε ο κ. Αμυράς, θέλω να σας ρωτήσω για το άρθρο 3. Αν δεν κάνω λάθος, υπάρχει νομοσχέδιο που έχει κατατεθεί τώρα και αφορά στους τουριστικούς λιμένες, ναυτιλία κ.λπ.. Γιατί μας το φέρνετε ως τροπολογία και δεν το βάζετε μέσα στο νομοσχέδιο, για να υπάρχει χρόνος να συζητηθεί; Αυτό είναι κάτι, το οποίο μας προβληματίζει σε σχέση με την όλη δομή της τροπολογίας που φέρνετε.

Επομένως, σας κάνω μια πρόταση: Μήπως μπορείτε το άρθρο 3, αφού υπάρχει αύριο ολομέλεια του Υπουργείου Ναυτιλίας, να το φέρετε εκεί; Δεν έχει καμμία σχέση με τα προηγούμενα που εισηγείστε, το ένα έχει να κάνει με τις συμβάσεις του ΕΟΤ, το άλλο έχει να κάνει με τους παραδοσιακούς οικισμούς και αυτό, το τρίτο με τους τουριστικούς λιμένες. Γιατί δεν το φέρνετε εκεί; Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Υπουργός Τουρισμού): Όσον αφορά, αν θέλετε, στην προβολή και στην προώθηση, δυστυχώς τα χρήματά μας είναι ελάχιστα. Προσπαθούμε να συμμετέχουμε σε όλες τις εκθέσεις και να κάνουμε προβολή και διαφήμιση σε πολύ συγκεκριμένα μέσα, τα οποία είναι τα ίδια τα τελευταία χρόνια. Δεν έχουμε την οικονομική δυνατότητα να προβληθούμε όπως θα θέλαμε και όπως αρμόζει στην πατρίδα μας, έχουμε γίνει μια πολύ μεγάλη τουριστική δύναμη.

Το σύνολό τους για δημόσιες σχέσεις, για μεγάλα event, για τις εκθέσεις μας, για να νοικιάσουμε χώρους, για να κάνουμε προβολή σε πολύ συγκεκριμένα και μόνο τουριστικά, ταξιδιωτικά, ψηφιακά μέσα είναι τα ίδια, δεν έχει αλλάξει τίποτα.

Δυστυχώς, τα χρήματά μας είναι πάρα πολύ λίγα. Είναι στο σύνολο περίπου 7 εκατομμύρια για τις σαράντα εκθέσεις που πηγαίνουμε και περίπου 7 εκατομμύρια για όλες τις υπόλοιπες δράσεις. Αναλογικά, τι να σας πω, είναι αστεία τα χρήματα, αυτά είναι όμως και αυτά πρέπει να αξιοποιήσουμε.

Αυτό το οποίο με ρωτήσατε δεν έχει να κάνει με τη δαπάνη, έχει να κάνει με τη διαδικασία πληρωμής. Εάν θυμάστε, επειδή είχα φέρει και τη συνδιαφήμιση, το πρόβλημα ποιο είναι; Είναι ότι ο ΕΟΤ στο παρελθόν εξαιρείτο από τα πάντα και δεν έμπαινε σε ειδικές διατάξεις.

Εμείς, ως Κυβέρνηση, δεν θέλουμε ο ΕΟΤ να εξαιρείται από τίποτα. Θέλουμε να ακολουθεί κανόνες, για να μην υπάρχουν προβλήματα, τα οποία δημιουργήθηκαν στο παρελθόν. Αυτοί οι κανόνες για να μπου, ορίζουν ότι για τις συγκεκριμένες συμβάσεις, επειδή χρήζουν ειδικών δικαιολογητικών που δεν είναι στο σύνολο του ευρύτερου δημόσιου τομέα, πρέπει να βγει μια κοινή υπουργική απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και δική μου, που να ορίζει όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά που ζητά και ο Επίτροπος ώστε να είναι διαφανής η διαδικασία. Αυτό είναι όλο. Όσον αφορά στο συγκεκριμένο θέμα, αυτή η παράταση έρχεται απλώς να δοθεί, γιατί έληξε και επείγει να δοθεί...

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Αύριο έχει ολομέλεια.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Υπουργός Τουρισμού): Όχι, δεν ξέρω για ποια ολομέλεια μιλάτε...

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Μα, έχει νομοσχέδιο του Υπουργείου Ναυτιλίας.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Υπουργός Τουρισμού): Ακούστε με λίγο. Πρώτα απ' όλα, δεν είναι Ναυτιλίας, είναι Τουρισμού.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Έχει τουριστικά μέσα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Έχει και τουριστικά μέσα.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Υπουργός Τουρισμού): Όχι, κάνετε λάθος. Το Υπουργείο Ναυτιλίας δεν έχει τίποτα τουριστικό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Το νομοσχέδιο έχει για τα τουριστικά σκάφη αναψυχής...

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Υπουργός Τουρισμού): Όχι, όχι, ακούστε με λίγο. Δεν είναι αρμοδιότητά μου...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Έχει συνάφεια, όμως.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Υπουργός Τουρισμού): Μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Αμυρά, δεν ακούγεστε.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Υπουργός Τουρισμού): Δεν έχει καμία σημασία. Το Υπουργείο Τουρισμού έχει πάρα πολλές συναρμοδιότητες. Αυτό είναι αρμοδιότητα δική μου, έχει λήξει η παράταση, οφείλω να τη δώσω, γιατί αλλιώς είναι όλα στον αέρα. Είναι κατεπείγον και δεν έχει και καμία σχέση με τη συνάφεια του νομοσχεδίου που είναι του Υπουργείου Ναυτιλίας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε, κυρία Υπουργέ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο διευκρινιστικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Όχι, το έχουμε καταντήσει επίκαιρη ερώτηση. Σας παρακαλώ πολύ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Σε είκοσι δευτερόλεπτα θα έχω τελειώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Αμυρά, θα τοποθετηθείτε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Επί της διαδικασίας ζητώ τον λόγο. Θα το καταλάβετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν γίνεται. Θα ακολουθήσουν άλλοι δυο Υπουργοί...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Σε είκοσι δευτερόλεπτα θα έχω τελειώσει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Θα χρειαστεί απάντηση μετά πάλι. Πώς θα γίνει, δηλαδή; Δεν είναι επί της διαδικασίας. Επί της διαδικασίας ζητήσατε διευκρινίσεις και άλλες διευκρινίσεις θέλετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Μα, είναι θέμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Αμυρά, σας παρακαλώ βοηθήστε λίγο τη διαδικασία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Μα, επί της διαδικασίας ζητώ τον λόγο. Δώστε μου τον λόγο και θα καταλάβετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Αμυρά, έχετε τον λόγο και σας παρακαλώ να είστε σύντομος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Σε είκοσι δευτερόλεπτα θα έχω τελειώσει.

ώσει.

Κυρία Υπουργέ, δεν θα σηκωνόμουν, για να πω αυτό που θα σας πω τώρα, αλλά εάν έχει συνάφεια η διαφημιστική δαπάνη του ΕΟΤ με το νομοσχέδιο περί έμφυλης βίας περισσότερη απ' ό,τι με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ναυτιλίας, που έχει μέσα και τουριστικά θέματα, εγώ σας λέω ότι κάνετε λάθος εκτίμηση, κάνετε λάθος στην κατηγοριοποίηση, διότι είναι θέμα καλής νομοθέτησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Αμυρά, αυτό μπορούσατε να το πείτε και στην τοποθέτησή σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Μα, θα φύγει μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ενώ όταν κάνετε την ομιλία σας, είναι όλοι οι Υπουργοί εδώ μέσα στους οποίους αναφέρεστε, έτσι;

Κυρία Κουντουρά, θέλετε να απαντήσετε; Δεν νομίζω ότι υπάρχει λόγος να μπούμε στη διαδικασία...

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Υπουργός Τουρισμού): Να το εξηγήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Υπουργός Τουρισμού): Είμαστε, κύριοι συνάδελφοι, γνώστες του πως λειτουργεί το Κοινοβούλιο. Αυτό είναι κατεπείγον. Εγώ το είχα καταθέσει πολύ καιρό και βγήκε σήμερα. Δεν μπορούσα να γνωρίζω ποιο νομοσχέδιο μπορεί να έρθει, που κατά τη δική σας άποψη έχει συνάφεια. Είναι κατεπείγον, το έφερα και το υποστηρίζω.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κυρία Υπουργέ, ευχαριστούμε πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Άλλο το κατεπείγον και άλλο η συνάφεια, όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

Η κ. Παπανάτσιου έχει τον λόγο.

Κυρία Παπανάτσιου, ελπίζω με τη δική σας ανάπτυξη να μην καταλήξουμε, επίσης, σε επίκαιρη ερώτηση.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομικών): Και εγώ το ελπίζω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με τη συγκεκριμένη τροπολογία με γενικό αριθμό 1542 και ειδικό 153 και το πρώτο άρθρο, δίδεται παράταση των προθεσμιών του ν.4270/2014, που είναι για την έκδοση συμψηφιστικών χρηματικών ενταλμάτων, για τη διενέργεια των αντίστοιχων λογιστικών εγγραφών και για την απόδοση λογαριασμών ΧΕΠ για περιπτώσεις δημοσίων επενδύσεων, επίσης για τη διενέργεια τακτοποιητικών λογιστικών εγγραφών και την εμφάνιση των εξόδων των προξενικών αρχών που πραγματοποιήθηκαν κατά το οικονομικό έτος 2017 στον κρατικό προϋπολογισμό. Είναι μια παράταση ενός μηνός.

Αυτό γίνεται, ούτως ώστε να μπορέσουμε να έχουμε όλα τα στοιχεία αυτά για την καλύτερη εκτέλεση του προϋπολογισμού.

Οι υπηρεσίες που έχουν αναλάβει τις αρμοδιότητες είναι καινούργιες. Έχουν μεταβιβαστεί οι αρμοδιότητες από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου στις γενικές διευθύνσεις οικονομικών υπηρεσιών και ζητάμε την παράταση ενός μήνα, για να καταφέρουν να έχουν αποτελέσματα.

Στο δεύτερο άρθρο, ειδικά για τις πληρωμές του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων του έτους 2017 του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης και κατά παρέκκλιση κάθε άλλης γενικής και ειδικής διάταξης οι Δημοσιονομικές Υπηρεσίες Εποπτείας και Ελέγχου, που έχουν πάρει πλέον αυτή την υποχρέωση στους νομούς, για πρώτη χρονιά καθορίζονται δευτερεύοντες διατάκτες, στους οποίους μεταβιβάζονται οι σχετικές πιστώσεις και εκδίδουν τα σχετικά συμψηφιστικά χρηματικά εντάλματα για την εμφάνιση στη δημόσια ληψοδοσία των πληρωμών που διενεργήθηκαν από τις περιφέρειες σε εκτέλεση των εγκεκριμένων από τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης συλλογικών

αποφάσεων έργων περιφερειακού επιπέδου, των λεγόμενων ΣΑΕΠ, όπως τα ξέρουμε όλοι. Είναι η πρώτη χρονιά. Δεν είναι έτοιμοι ακόμη. Ζητάμε για φέτος και μόνο να γίνει αυτή η διαδικασία.

Το τρίτο άρθρο είναι η κατάργηση του άρθρου 25 της υποπαραγράφου δ9 της παραγράφου δ' του άρθρου 2 του ν.4336/2015. Τι αφορά το συγκεκριμένο; Δαπάνες μετακινούμενων εντός και εκτός επικράτειας. Προβλέπεται η χορήγηση δαπανών διαμονής στα μέλη της Κυβέρνησης και τους Υφυπουργούς που δεν έχουν τη βουλευτική ιδιότητα με τους όρους και τις προϋποθέσεις που οι δαπάνες αυτές καταβάλλονται και για τους Βουλευτές επαρχίας και προβλέπονται στην με αριθμό 6701/27-12-1994 απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, όπως εκάστοτε τροποποιείται και ισχύει.

Με τη διάταξη του προτεινόμενου άρθρου καταργούνται από τότε που ίσχυαν τόσο η διάταξη του άρθρου 25 της υποπαραγράφου δ9 της παραγράφου δ' του άρθρου 2 του ν.4336/2015 όσο και η με αριθμό 2/73/4-1-2016 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών κατά το μέρος που αφορά στην παρούσα ρύθμιση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Η Υπουργός Πολιτισμού κ. Κονιόρδου έχει τον λόγο για τη δική της τροπολογία.

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Είναι γνωστά τα προβλήματα που έχουν προκύψει στον χώρο της συλλογικής διαχείρισης, με συνέπειες τόσο στους δικαιούχους όσο και στην αγορά, στους χρήστες πνευματικών έργων.

Η Κυβέρνηση έχει παρέμβει τόσο με τον νέο ν.4481/2017 όσο και με άλλες νομοθετικές πρωτοβουλίες για τη ρύθμιση προβλημάτων στον χώρο της συλλογικής διαχείρισης.

Με δεδομένο ότι οι ΟΣΔ αδειοδοτούνται από τον αρμόδιο Υπουργό Πολιτισμού για να λειτουργήσουν και η ανάκληση της άδειάς τους προβλέπεται στο υφιστάμενο νομικό πλαίσιο ως κύρωση σε περίπτωση παραβάσεων, η παρούσα τροπολογία έρχεται προκειμένου να ρυθμίσει το τοπίο μετά ακριβώς την ανάκληση της άδειας σε οποιονδήποτε ΟΣΔ ή ΑΟΔ του άρθρου 50 του ν.4451/2018.

Η ρύθμιση αυτή είναι σύμφωνη με την οδηγία 2014/26 της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως αυτή ενσωματώθηκε στο Ελληνικό Δίκαιο με τον ν.4481 και αναλυτικά αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση.

Οι λόγοι που μας οδήγησαν σε αυτήν τη ρύθμιση είναι κυρίως και πρωτίστως το δημόσιο συμφέρον, η ανάγκη να προστατευτεί ο πολιτισμός, η σύγχρονη δημιουργία και τα δικαιώματα όλων των δικαιούχων, να τηρηθεί η νομιμότητα στους χρήστες πνευματικών έργων, να μην πληγεί η δημοσιονομική σταθερότητα και να έχουμε διεθνή ευπρόσωπη παρουσία ως χώρα στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Η ανάκληση της άδειας λειτουργίας ΟΣΔ ή ΑΟΔ του άρθρου 50 επιβάλλεται ως διοικητική κύρωση στην περίπτωση σοβαρών παραβάσεων των νόμων για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας. Ωστόσο η ανάκληση της άδειας ενδέχεται σε ορισμένες περιπτώσεις να οδηγήσει σε απορρύθμιση της αγοράς και στον κατακερματισμό της, ο οποίος εντέλει θα είναι επιζήμιος για όλους και για τους δικαιούχους και για τους χρήστες αλλά και για την οικονομία γενικότερα.

Για τον λόγο αυτό προβαίνουμε στην τροποποίηση του άρθρου 69 του ν.2121/1993, ώστε στις αρμοδιότητες του ΟΠΙ να προστεθεί η αρμοδιότητα της έκτακτης συλλογικής διαχείρισης.

Ο σκοπός, λοιπόν, της έκτακτης συλλογικής διαχείρισης είναι να διαχειριστεί τα δικαιώματα των δικαιούχων για σύντομο χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπερβαίνει τα δύο έτη και έως ότου συσταθεί νέος Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης.

Συστήνεται, λοιπόν, στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας ειδική Υπηρεσία Έκτακτης Διαχείρισης Πνευματικών Δικαιωμάτων που έχει τις εξής αρμοδιότητες: Να ασκεί όλες τις αναγκαίες ενέργειες για την προσωρινή και έκτακτη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων μελών ΟΣΔ ή ΑΟΔ του άρθρου 50, που η άδεια του ανακλήθηκε. Να συνάπτει νέες συμβάσεις ανάθεσης και εκπροσώπησης με δικαιούχους μέλη. Να εισπράττει, να διανέμει και να αποδίδει τα εισπραττόμενα δικαιώματα στους δι-

καιούχους. Να επιβάλλει την τήρηση της νομιμότητας, χρήσης δικαιωμάτων από τους χρήστες πνευματικών έργων, οι οποίοι στην περίπτωση έλλειψης οργανισμού που διαχειρίζεται δικαιώματα αφήνονται να διαπράττουν αδικήματα της παράνομης χρήσης έργων πνευματικής ιδιοκτησίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίας Υπουργού)

Θα χρειαστώ λίγο ακόμη χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως, στο πλαίσιο της ελευθερίας των συμβάσεων οι δικαιούχοι και οι ΟΣΔ έχουν δικαίωμα να αντιταχθούν στην παραπάνω ανάθεση και εκπροσώπηση από τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, υπό τις προϋποθέσεις που τίθενται στην προτεινόμενη διάταξη. Εντός δηλαδή εξήντα ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης της σύστασης της Υπηρεσίας Έκτακτης Διαχείρισης, δύνανται να κοινοποιούν εγγράφως στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας δήλωσή τους ότι δεν επιθυμούν να εκπροσωπηθούν από αυτόν.

Η Υπηρεσία Έκτακτης Διαχείρισης διέπεται από τις διατάξεις που ισχύουν για τους ΟΣΔ στα θέματα της διαφάνειας, της πληροφόρησης και της λογοδοσίας. Έχει γενική συνέλευση μελών και εποπτικό συμβούλιο.

Προς το συμφέρον των δικαιούχων και για την επίτευξη του στόχου της έκτακτης διαχείρισης ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας μεριμνά για τη μεταφορά όλων εκείνων των στοιχείων που τηρούσε ο ΟΣΔ, του οποίου η άδεια ανακλήθηκε. Τα στοιχεία αυτά τα διέθετε επειδή ακριβώς οι δικαιούχοι τα είχαν εμπιστευθεί προκειμένου να ασκεί συλλογική διαχείριση των δικαιωμάτων τους.

Τέλος, λαμβάνεται πρόνοια για τη σύσταση νέου ΟΣΔ, δίνοντας το δικαίωμα στη γενική συνέλευση των μελών της Ειδικής Υπηρεσίας Έκτακτης Διαχείρισης να αποφασίσει για τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης, ο οποίος και θα αναλάβει τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους πριν την ολοκλήρωση του χρόνου λειτουργίας της Ειδικής Υπηρεσίας Έκτακτης Διαχείρισης.

Η ψήφιση της ως άνω τροπολογίας είναι απαραίτητη για τη συλλογική διαχείριση των πνευματικών δικαιωμάτων, γιατί λειτουργεί συγχρόνως προληπτικά και αποτρεπτικά. Διότι μέχρι στιγμής, η ανάκληση της άδειας λειτουργίας ΟΣΔ ή ΑΟΔ του άρθρου 50, σε περίπτωση παραβάσεων από πλευράς τους ήταν κενό γράμμα. Δεν μπορούσε να επιβληθεί χωρίς συνέπειες στους ίδιους τους δικαιούχους μέλη, καθώς ήταν αρρύθμιστο το πεδίο για το τι θα συμβεί μετά την ανάκληση, ιδίως στην περίπτωση που ένας ΟΣΔ ή ΑΟΔ του άρθρου 50 είχε δεσπόζουσα θέση στην αγορά.

Με αυτήν τη συμπλήρωση, η διάταξη της ανάκλησης έπαψε να είναι μη εφαρμόσιμη. Για τον λόγο αυτό, σας καλούμε να την ψηφίσετε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Τον λόγο έχει ζητήσει η κ. Κεφαλίδου.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, δεν έχει περάσει πολύς χρόνος από τότε που σε αυτήν την Αίθουσα συζητήσαμε το νομοσχέδιο για τα πνευματικά δικαιώματα. Ήταν εμβληματικό, όπως είπατε, που θα έδινε λύσεις και θα τερμάτιζε τα προβλήματα με τις γκρίζες ζώνες και τα κενά γράμματα.

Σήμερα, έρχεστε για να φέρετε τροπολογία. Πρώτον, υπάρχει διαβούλευση; Δεύτερον, πρακτικά τι προβλήματα έρχεται να λύσει αυτή η τροπολογία που φέρνετε; Όλη αυτή η ιστορία γίνεται για την ΑΕΠΙ; Υπάρχουν δημοσιεύματα που μάλλον φωτογραφίζουν ότι αυτή η προσπάθειά σας αφορά στην ΑΕΠΙ. Τι σκέφτεστε να κάνετε με το αδιέξοδο που έχει φτάσει στα θέματα της μη πληρωμής των δικαιωμάτων των δημιουργών; Τελικά, είναι αυτή η τροπολογία για να περάσει στο πόδι, νύχτα; Μπορείτε να μας εξηγήσετε ποιο είναι το κατεπείγον;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Τον λόγο έχει ο κ. Αμυράς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, πρώτα απ' όλα κι εγώ διαφωνώ με το να έρ-

χεται ως τροπολογία μια τόσο σημαντική ρύθμιση. Είναι σοβαρή ρύθμιση, διότι στην ουσία αυτό που μας λείπει είναι ότι σε περίπτωση ανάκλησης της άδειας λειτουργίας της ΑΕΠΙ, με υπουργική απόφαση και σύμφωνη γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας, θα ανατεθεί στον οργανισμό αυτό το έργο της ΑΕΠΙ.

Νομίζω ότι σε αυτό συμφωνούμε, αλλά παρακαλώ να μας το διευκρινίσετε. Άρα, το πρώτο είναι εάν ο ΟΠΙ είναι στην ουσία η διάδοχος κατάσταση της ΑΕΠΙ.

Δεύτερον, είμαστε ή θα είμαστε η μοναδική χώρα στον κόσμο, εάν ψηφιστεί αυτή η τροπολογία στην οποία η εκπροσώπηση των πνευματικών δικαιωμάτων των δημιουργών ανατίθεται σε μία κρατική, στην ουσία, δομή.

Επίσης, παρακολουθώντας και διαβάζοντας την τροπολογία, βλέπω ότι υπάρχουν κάποια κενά πρακτικά, ρεαλιστικά που θα τα βρούμε μπροστά μας στη ζωή. Δηλαδή, δεν υπάρχει η απαραίτητη υποδομή στον ΟΠΙ, ούτε το προσωπικό για να αναλάβει το έργο της διαχείρισης των πνευματικών δικαιωμάτων. Για τη δε ειδική υπηρεσία της έκτακτης διαχείρισης δικαιωμάτων, που μας είπατε, μας λέτε ότι θα εξαρτηθεί από έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης. Και γι' αυτό έχει σημασία να μην έρχονται με τροπολογία τέτοια θέματα. Εγώ ρωτώ: Υπάρχει πρόβλεψη για τη δαπάνη; Υπάρχει πρόβλεψη να προσδιοριστεί η δαπάνη για τον προσωρινό διαχειριστή, για τον εξοπλισμό, για τους συμβούλους, για τις δαπάνες λειτουργίας;

Και κάτι ακόμη. Ενδεχομένως, διότι ξέρουμε ότι οι ΚΥΑ εκδίδονται με ρυθμούς αραμπιά, να υπάρξει ένα κενό στο οποίο θα πέσουν οι δημιουργοί και θα την πατήσουν, για να το πω απλά, οι ίδιοι οι δημιουργοί. Μέχρι τότε, πείτε μου ποιος θα εκπροσωπεί και ποιος θα ανανεώνει συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων με εταιρείες του εξωτερικού και αντίστοιχους οργανισμούς του εξωτερικού; Ποιος; Αυτή η ειδική υπηρεσία;

Και κάτι ακόμη πολύ σοβαρό, κυρία Υπουργέ. Τι θα συμβεί με τα αρχεία δημιουργών και έργων ΑΕΠΙ; Προβλέπεται σε αυτή την τροπολογία ότι ο ΟΠΙ δεν φέρει ευθύνη για καταστροφή ή αλλοίωση αρχείου ψηφιακών έργων. Μιλάμε για περισσότερα εκατομμυρίων ευρώ και μας λείπει ο οργανισμός που θα αναλάβει τη διαχείριση των πνευματικών δικαιωμάτων ότι δεν φέρει καμμία ευθύνη για το αν καταστραφούν τα έργα τα δικά σας. Εδώ έχουμε θέμα, κυρία Υπουργέ.

Εμείς τι προτείνουμε; Προτείνουμε αυτό που λένε και πάρα πολλοί καλλιτέχνες, τη δημιουργία μιας εταιρείας συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων που θα αντικαταστήσει την ΑΕΠΙ, μεταβίβαση του χαρτοφυλακίου της ΑΕΠΙ σε αυτό τον οργανισμό με βασικό κριτήριο α) να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις των δημιουργών των καλλιτεχνών και β) να εισπράξει το δημόσιο τα άμεσα οφέλη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Παναγιωτόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα αναφερθώ στην τροπολογία που κατατέθηκε από την αξιότιμη Υπουργό Πολιτισμού, αλλά κατ' επέκταση και για τις άλλες. Κοιτάτε τώρα εδώ οι τροπολογίες που κατατίθενται μεσούσης της συζήτησης στην Ολομέλεια είναι ένας βολικός για την Κυβέρνηση τρόπος, ώστε να ρυθμίζονται και να περνάνε θέματα, χωρίς όχι εκτενή, αλλά στοιχειώδη συζήτηση στη Βουλή. Βλέπετε στις πολλές λεπτομέρειες που υπάρχουν σε πολλά από αυτά τα θέματα κρίβονται πολλοί «διαβόλοι», όπως λένε στο χωριό μου.

Έτσι, λοιπόν, θεωρώ ότι αυτός δεν είναι τρόπος. Για παράδειγμα, στο θέμα για τα πνευματικά δικαιώματα, απ' ό,τι κατάλαβα από την τοποθέτηση της κυρίας Υπουργού, έχουμε κατ' αρχάς θέμα παρέκκλισης από τις διατάξεις του δημοσίου λογιστικού χωρίς τεκμηρίωση αιτιολογημένη όσον αφορά στην έκτακτη επιχορήγηση του νέου φορέα.

Επίσης, έχουμε ένα άλλο θέμα, όπου ο εποπτεύων καθίσταται και εισπρακτικός μηχανισμός. Ο ελέγχων τους εισπράκτορες καθίσταται και ο ίδιος εισπράκτορας. Με ποια λογική γίνεται αυτό το πράγμα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτά τα πράγματα μας δημιουργούν πάρα πολλές επιφυλάξεις σχετικά με την εγκυρότητα της νομοθετικής πρωτοβουλίας της τροπολογίας. Γι' αυτό ζητάω να αποσυρθεί η σχετική τροπολογία, προκειμένου να δημιουργηθεί περιθώριο για κανονική συζήτηση στην επιτροπή και στην Ολομέλεια, με κλήση προς ακρόαση όλων των σχετικών φορέων, των δημιουργών, προκειμένου να καταλήξουμε σε μία εμπεριστατωμένη άποψη για το πως πρέπει να προχωρήσουμε με αυτό το ζήτημα. Άλλως, υπάρχουν πάρα πολύ σοβαρές επιφυλάξεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε, κύριε Παναγιωτόπουλε.

Κύριε Συντυχάκη, έχετε τον λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Όσον αφορά στην τροπολογία που φέρνει το Υπουργείο Πολιτισμού, εμείς θα τοποθετηθούμε πολύ συγκεκριμένα στη δευτερολογία, αλλά θα θέλαμε να θέσουμε ορισμένα ερωτήματα, για να δούμε πως ακριβώς θα τοποθετηθούμε.

Κατ' αρχάς, έτσι όπως διαβάζουμε την τροπολογία, επί της ουσίας έρχεται να υπηρετήσει την εμπορευματοποίηση και εκμετάλλευση πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων και μάλιστα, φαίνεται ότι γράφει στα «παλιά της τα παπούτσια» τις συλλογικές διαδικασίες των οργάνων. Αυτό είναι ένα το κρατούμενο, είναι μια παρατήρηση. Βέβαια, οι διαχειριστικές δυνατότητες που δίνετε στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας έχει κι άλλες παρενέργειες, τις οποίες όμως θα πω στη δευτερολογία.

Ένα από τα ερωτήματα που θέλουμε να θέσουμε είναι αν πράγματι η Κυβέρνηση ήθελε να λύσει το πρόβλημα, γιατί με τη συγκεκριμένη τροπολογία δεν αναφέρεται ρητά και αποκλειστικά στην περίπτωση της ΑΕΠΙ, της Ανώνυμης Εταιρείας Πνευματικής Ιδιοκτησίας, ως μοναδικής κερδοσκοπικής εταιρείας, που διαχειρίζεται πνευματικά δικαιώματα και η οποία θα μπορούσε να θεσμοθετήσει τη διαδικασία μετατροπής της σε αυτοδιαχειριζόμενο από τους δημιουργούς οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Αυτό είναι το ένα ερώτημα.

Επίσης, γιατί η συγκεκριμένη τροπολογία -ευκαιρία είναι- δεν παίρνει ούτε ένα μέτρο για τους εργαζόμενους που απασχολεί η ΑΕΠΙ και οι οποίοι αυτήν τη στιγμή βρίσκονται στον αέρα; Βρίσκονται στον αέρα και ο κίνδυνος που υπάρχει είναι ότι αυτοί οι άνθρωποι έχουν μια πολύ μεγάλη εμπειρία στη διαχείριση των πνευματικών δικαιωμάτων η οποία και θα χαθεί αν δεν επιλυθεί το εργασιακό ζήτημα.

Σε κάθε περίπτωση, εμείς θεωρούμε ότι είναι ελλιπής. Πέρα από το ότι οδηγεί στην εμπορευματοποίηση, είναι και ελλιπής και θα ζητήσουμε την απόσυρση της συγκεκριμένης τροπολογίας, έτσι ώστε να υπάρξει ρύθμιση που αποκλειστικά θα αντιμετωπίζει το πρόβλημα της λειτουργίας της ΑΕΠΙ και του περάσματος βέβαια στα χέρια των δημιουργών της.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Συντυχάκη.

Τον λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Θα ήθελα να τονίσουμε ότι αυτή η ειδική μεταβατική υπηρεσία σε καμμία περίπτωση δεν είναι μια κρατική υπηρεσία. Όπως είναι γνωστό, ο ΟΠΙ είναι φορέας ιδιωτικού δικαίου εποπτευόμενος από το κράτος. Έτσι, επίσης, και η ΟΣΔ και η ΑΟΔ εποπτεύονται από το κράτος, βάσει της άδειας τους. Ακόμα, ο φορέας αυτός είναι ανεξάρτητος και αυτοχρηματοδοτείται. Μόνο σε περίπτωση ανάγκης μπορεί να δοθεί έκτακτη επιχορήγηση. Όμως, ο Έλληνας φορολογούμενος δεν επιβαρύνεται, διότι αυτή η έκτακτη επιχορήγηση θα επιστραφεί στο δημόσιο μέσω του ΟΠΙ, βάσει του τελευταίου άρθρου της τροπολογίας.

Τώρα, για τα αρχεία για τα οποία μιλήσατε, όπως ανέφερα πριν, αυτά τα αρχεία στην ουσία αποτελούν την εμπιστοσύνη των δικαιούχων προς την εταιρεία. Επομένως, όταν ανακαλείται η άδεια, έχει δικαίωμα ένας φορέας -που η αποστολή του είναι να ρυθμίσει την αγορά, να προστατεύσει τους δικαιούχους, να βοηθήσει τους χρήστες-, να χρησιμοποιήσει το αρχείο αυτό χωρίς

να το απαλλοτριώσει. Έχει δικαίωμα να το χρησιμοποιήσει για να μπορέσει να εξυπηρετήσει τα πνευματικά δικαιώματα των δικαιούχων. Έπειτα, ο κάθε δημιουργός είναι ελεύθερος, αν θέλει, να μην ενταχθεί μέσα σε αυτό το αρχείο και να μπορέσει να πάει όπου θέλει τα δικαιώματά του.

Επομένως, αυτό γίνεται για λόγους δημοσίου συμφέροντος και για προστασία των δικαιωμάτων και ακόμα για την προστασία του πολιτισμού, της σύγχρονης δημιουργίας, η οποία αυτήν τη στιγμή απειλείται μέσα από τις εξελίξεις των πραγμάτων. Θα ήθελα όμως, να τονίσω ότι δεν αφορά μόνο στην ΑΕΠΙ αυτή η τροπολογία. Αφορά οποιονδήποτε ΟΣΔ ή ΑΟΔ που μπορεί να βρεθεί σε παρόμοιες συνθήκες. Επομένως, ο νόμος δεν είναι μόνο για μια περίπτωση, αλλά για οτιδήποτε παρουσιαστεί στο μέλλον, ανάλογο με αυτό.

Η διαβούλευση έχει προηγηθεί, διότι έχουν ενημερωθεί όλοι οι αντίστοιχοι φορείς. Εδώ και αρκετό καιρό, τους έχει δοθεί η πρόθεση του Υπουργείου για τη λύση αυτή, για την τροπολογία αυτή. Έχουν ενημερωθεί.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Εμείς μπορούμε να ξέρουμε την άποψή τους;

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Η άποψή τους έχει πολύ μεγάλη διάσταση. Είναι εκ διαμέτρου διαφορετική.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Το κατεπαίγον θα μας το πείτε;

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Το κατεπαίγον είναι ότι πρέπει να ρυθμιστεί άμεσα η αγορά και ότι θα πρέπει να πάρουμε άμεσες αποφάσεις, διότι έχει δοθεί αρκετός καιρός για να δοθούν λύσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μια δήλωση θα ήθελα να κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δεν μπορούμε να το συνεχίσουμε όλο αυτό. Πήρατε τον λόγο, πήρατε διευκρινίσεις και θα λάβετε μετά τον λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Οι δικές μου τουλάχιστον, κύριε Πρόεδρε, δεν απαντήθηκαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Τώρα που θα μιλήσετε στη δευτερολογία σας θα έχετε την ευκαιρία να τοποθετηθείτε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα επτά μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 1^ο Γυμνάσιο Έδεσσας (δευτερο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Μαυρωτά, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω από το τελευταίο. Κατ' αρχάς, είναι προβληματικό το γεγονός ότι οι Υπουργοί που έρχονται για τις τροπολογίες μιλάνε πολύ περισσότερο από τον Υπουργό που έχει το νομοσχέδιο. Να ξεκινήσουμε από αυτήν την παρατήρηση.

Σχετικά με την τροπολογία για τον ΟΠΙ, τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας, λέτε ότι δεν θα είναι κρατικός. Ποιος θα ορίσει ουσιαστικά την επιτροπή ελέγχου; Δεν θα την ορίσει το κράτος; Δεν θα την ορίσετε εσείς, το Υπουργείο;

Από εκεί και πέρα, απ' ό,τι έχουμε καταλάβει, οι μόνοι που συμφωνούν στη διαβούλευση αυτή είναι αυτοί οι οποίοι είχαν ξεκινήσει να αναλάβουν την εξυγίανση της ΑΕΠΙ μέσω επιτρόπων κ.λπ. και τελικά έχουν αποτύχει. Και μιλάω για σωματεία, όπως είναι το «ΑΣΜΑ», που είναι γνωστό ότι έχουν πολύ καλές σχέσεις με την Κυβέρνηση, εκτός αν κάνω λάθος. Δεν έχει γίνει καμιά άλλη διαδικασία διαβούλευσης για τον τρόπο διάσωσης, για το business plan, το οποίο θα έπρεπε να είχε δημιουργηθεί.

Η μόνη συμφωνία είναι με το συγκεκριμένο σωματείο, θα έλεγα. Και γενικά αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα το να μπει μέσα στον οργανισμό, ο οποίος ουσιαστικά εποπτεύει και ελέγχει μια δομή, η οποία θα εισπράττει και θα είναι και ελέγχων και ελεγχόμενος -μια πατέντα μοναδική στον κόσμο-, ενώ υπάρχει αυτήν τη

στιγμή ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης, που θα μπορούσε -δεν είναι μόνο η ΑΕΠΙ, υπάρχουν και άλλοι, όπως η «Αυτοδιαχείριση»- να παίξει τον ρόλο για ένα μεταβατικό διάστημα, για να μην πάμε σε τέτοιες, ας το πούμε, προβληματικές λύσεις.

Ούτε με τους ξένους οργανισμούς έγινε διαβούλευση στο συγκεκριμένο θέμα ούτε με τους χρήστες. Υπάρχουν οι αντιρρήσεις, όπως σας είπα, από σωματεία, όπως είναι «ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ», που τα διαβάσαμε σε δημοσιεύματα την προηγούμενη Κυριακή. Δηλαδή, υπάρχει ένα θέμα συζήτησης, διαβούλευσης.

Αυτό που θα σας πρότεινα εγώ είναι να αποσύρετε προς το παρόν την τροπολογία και σε έναν μήνα να τη φέρετε ξανά, αφού γίνει όλη αυτή η διαβούλευση με τους φορείς, ώστε να πάμε σε μια λύση η οποία θα είναι πιο ολοκληρωμένη και βέλτιστη και για τους δημιουργούς, αλλά και για τους χρήστες.

Αυτά σε ό,τι αφορά στη συγκεκριμένη τροπολογία. Θα ήθελα τώρα να πάω στα του νομοσχεδίου.

Σχεδόν κάθε φορά που ερχόμαστε σε συνεδρίαση που αφορά σε κύρωση διεθνούς σύμβασης, όπως σήμερα, ενσωμάτωση οδηγίας και γενικώς τακτοποίησης υποχρεώσεως της χώρας, δύο πράγματα είναι σίγουρα: Το πρώτο είναι ότι έχει βγει εκτός χρονικών προθεσμιών και το δεύτερο ότι έχει βγει και εκτός θέματος με πολλές άσχετες διατάξεις που παρεισφύρουν.

Να σας θυμίσω ότι σήμερα θα συζητάγαμε για τη Σύμβαση Κωνσταντινούπολης, για την οικογενειακή βία κ.λπ.. Δεν έχουμε ακούσει και πολλά πράγματα γι' αυτό. Περισσότερο μιλάμε για όλα τα υπόλοιπα, για τις τροπολογίες που έρχονται, για τους αστυνομικούς, για την ΑΕΠΙ, για τη χρηματοδότηση των κομμάτων και για άλλες τροπολογίες. Ουσιαστικά δηλαδή αδικούμε το πραγματικό περιεχόμενο που θα έπρεπε να έχει το συγκεκριμένο.

Να πω λίγα πράγματα για το περιεχόμενο του νομοσχεδίου. Όσον αφορά στο δεύτερο μέρος, που αφορά την απόφαση-πλαίσιο, και εκεί έχουμε μια καθυστέρηση. Ουσιαστικά θα έπρεπε να είχαμε συμμορφωθεί μέχρι 28 Μαρτίου 2011 με την απόφαση 299/2009. Χθες, δηλαδή στις 28 Μαρτίου 2018, ήρψαμε εφτά κεράκια σ' αυτήν την τούρτα της καθυστέρησης. Για να είμαστε δίκαιοι, δεν φταίει μόνο η παρούσα Κυβέρνηση γι' αυτό. Η ευθύνη υπάρχει και στις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Φυσικά υπάρχουν και σε αυτό το νομοσχέδιο λοιπές άσχετες διατάξεις, στις οποίες δεν λείπει ο αγαπημένος σας όρος «κατά παρέκκλιση», μία νομοθετική πρακτική για την οποία όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση και έρχονταν τέτοια πράγματα, ανεβαίνατε στα κάγκελα -και δικαιολογημένα- ενώ τώρα, που βρίσκεστε στην Κυβέρνηση, τη βρίσκετε βολική ή αναγκαία και μάλιστα επιχειρηματολογείτε και υπέρ αυτής της διαδικασίας.

Θα ήθελα να πω λίγα λόγια για τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, η οποία αποτελεί ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο για την αντιμετώπιση της έμφυλης βίας και κακοποίησης, ένα σημαντικό βήμα στην προσπάθεια του Συμβουλίου της Ευρώπης να εξασφαλίσει τον σεβασμό των δικαιωμάτων των γυναικών. Ειρήσθω εν παρόδω, το Συμβούλιο της Ευρώπης είναι το πιο προοδευτικό και τολμηρό forum, όχι μόνο στην Ευρώπη αλλά και παγκοσμίως, σε ό,τι έχει να κάνει με δικαιώματα και θεσμούς.

Η ενδοοικογενειακή βία και η βία κατά των γυναικών σε όλες τις μορφές της, λεκτική, σωματική και ψυχολογική, αποτελεί ακραία έκφραση κυριαρχίας ανάμεσα στα φύλα και έχει αναδειχθεί στην Ευρώπη ως κεντρικό θέμα παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Στο υπόλοιπο τμήμα του Τρίτου Μέρους, που έχει τις σκόρπιες διατάξεις για το Υπουργείο Δικαιοσύνης, είμαστε πολύ επιφυλακτικοί μια και περιλαμβάνει μικροδιευθετήσεις και μικροδιαχείριση μέσω εξαιρέσεων, όπως άλλωστε τα είπαμε στις επιτροπές και ανέφερε ο εισηγητής μας κ. Λυκούδης.

Θα αναφερθώ σε κάποιες από τις τροπολογίες τα τελευταία δύο λεπτά της ομιλίας μου. Θα ξεκινήσω από την τροπολογία με γενικό αριθμό 1530 και ειδικό 147 για την κινητικότητα των δημοσίων υπαλλήλων, με την οποία αίρεται η προϋπόθεση ύπαρξης οργανισμού, δηλαδή περιγραμμάτων θέσεων και οργανογράμματος στους φορείς υποδοχής.

Δηλαδή, νομοθετούμε με το ένα χέρι να υπάρχουν οι οργανισμοί, τα οργανογράμματα, τα περιγράμματα θέσεων και με το

άλλο χέρι ξε-νομοθετούμε, λέγοντας: «Δεν πειράζει. Και εάν δεν υπάρχουν, θα μπορούμε να κάνουμε την κινητικότητα κανονικά». Δηλαδή, οι φορείς θα μπορούν να παραγγέλλουν δημοσίους υπαλλήλους κατά το δοκούν, ώστε να μην ξεβολευτεί το σύστημα. Είναι ουσιαστικά η άρνηση να εφαρμόσουμε όσα νομοθετούμε, αυτά που δεν μας βολεύουν και γι' αυτό νομοθετούμε μετά παρατάσεις, ξεχειλώματα κ.λπ..

Όσον αφορά στη χρηματοδότηση των κομμάτων, είχαμε πει στην εξεταστική για τα δάνεια των κομμάτων ότι η αθρόα δανειοδότηση στρεβλώνει το πολιτικό παιχνίδι υπέρ των μεγάλων. Είναι μεν ερμηνευτική η διάταξη και ορίζει ότι το 50% της κρατικής χρηματοδότησης δεν δύναται να εκχωρηθεί στις τράπεζες για εξασφάλιση δανείων. Διευκρινίζεται δηλαδή ότι αυτό ισχύει και για τα δάνεια που συνήφθησαν στο παρελθόν, δηλαδή ότι θα έχουν αναδρομική ισχύ. Και η απορία είναι εάν οι τράπεζες θα μπορούν να διεκδικήσουν τα χρήματα αυτά.

Η άλλη απορία είναι, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, εάν από τη μία κάνουμε εξεταστική επιτροπή για τα δάνεια των κομμάτων, όπως έγινε, και από την άλλη φέρνεται μία τέτοια διάταξη, κατά πόσο δηλαδή αυτά είναι συμβατά.

Επιτρέψτε μου να κλείσω, λέγοντας ότι τώρα που η Συμπολίτευση βλέπει τις μεθόδους που χρησιμοποίησε για να έρθει στην εξουσία -ένας ακραίος ακτιβισμός, διαδηλώσεις, άρνηση συναίνεσης, ρητορική μίσους- να γυρνάνε μπουμέρανγκ, ως αναλογιστεί πού οδηγεί ο λαϊκισμός και η δημαγωγία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει του κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Τριάντα δευτερόλεπτα θέλω μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Και η Αντιπολίτευση, όμως, δεν πρέπει να γίνει ο ΣΥΡΙΖΑ του 2014 για να αντιπαρατεθεί με τον ΣΥΡΙΖΑ του 2018.

Επειδή έχουμε μπροστά μας φλέγοντα θέματα, και εθνικά και οικονομικά, και είμαστε σε μία κομβική χρονιά όχι για τα επόμενα χρόνια, ίσως για τις επόμενες γενεές, πρέπει να βρούμε τρόπο να συνομιλήσουμε ειλικρινά -εννοώ οι δυνάμεις του δημοκρατικού τόξου- χωρίς ρεβανσισμούς, χωρίς υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς. Η πόλωση, που καλλιεργείται από την Κυβέρνηση και την Αξιωματική Αντιπολίτευση, μπορεί να βολεύει τους ίδιους, δεν βολεύει όμως τη χώρα. Και αυτό πρέπει να το καταλάβουμε πριν να είναι αργά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ και του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαυρωτά.

Τον λόγο έχει η κ. Καβαδαία εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ. Αμέσως μετά η κ. Κεφαλογιάννη και ο κ. Αμυράς.

ΙΩΑΝΝΕΤΑ (ΑΝΝΕΤΑ) ΚΑΒΒΑΔΙΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή είναι -ή τουλάχιστον θα έπρεπε να είναι- μια πολύ ξεχωριστή μέρα.

Δυστυχώς ελλοχεύει ο κίνδυνος -και αυτό το λέω εν είδει παραπόνου- να υποβαθμιστεί η σπουδαιότητα της ίδιας της συζήτησης που οφείλαμε να κάνουμε εδώ για τη σπουδαία αυτή σύμβαση.

Και αυτό γιατί, μεταξύ άλλων παραγόντων, υπάρχουν κάποιοι που επιλέγουν, παρά τις ρητές εξηγήσεις εκ μέρους της Κυβέρνησης, να κινηθούν και πάλι με όρους επικοινωνιακού εντυπωσιασμού. Επιλέγουν να στηλιτεύσουν, για παράδειγμα, τα προβλήματα διακίνησης ουσιών σε χώρους πέριξ των πανεπιστημίων, όταν επί έξι ολόκληρες ημέρες δεν έχουν αρθρώσει ούτε λέξη για την άσκηση ποινικής δίωξης εναντίον συγκεκριμένου επιχειρηματία, ο οποίος κατηγορείται για κατοχή, διακίνηση και χρηματοδότηση ναρκωτικών ουσιών και σύσταση εγκληματικής οργάνωσης. Το καταλαβαίνουμε αυτό, γιατί το αίμα νερό δεν γίνεται.

Επανέρχομαι, λοιπόν, λέγοντας ότι θα έπρεπε να είναι μια ξεχωριστή μέρα, γιατί η κύρωση της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, στην οποία προχωράμε, αποτελεί ένα σημαντικότατο βήμα στον τομέα των ανθρωπίνων, των ατομικών και των πολιτικών δικαιωμάτων.

Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης αποτελεί μια κατάκτηση

που δικαιώνει αγώνες και προσπάθειες πολλών χρόνων εκ μέρους του φεμινιστικού κινήματος, αγώνες και προσπάθειες για πραγματική ισότητα ανεξαρτήτως φύλου, αγώνες και προσπάθειες, οι οποίες βεβαίως θα συνεχιστούν, καθώς ένας νόμος δεν είναι ποτέ αρκετός.

Όμως, η συγκεκριμένη σύμβαση, την οποία κυρώνουμε σήμερα, επτά ολόκληρα χρόνια μετά από την υπογραφή της από τη χώρα μας, θα μας προσφέρει ένα πιο εξοπλισμένο και αποτελεσματικό νομικό οπλοστάσιο που θα διευκολύνει πολύ τις επόμενες μάχες ενάντια στον σεξισμό και την πατριαρχία.

Λόγω της σπουδαιότητας, λοιπόν, του αντικειμένου επιλέγω να διαθέσω τον χρόνο της παρέμβασής μου αποκλειστικά στο κομμάτι που αφορά στη σύμβαση αυτή καθαυτή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν κοινότυπο να πούμε ότι ζούμε σε έναν κόσμο που βρίθει ανισοτήτων. Για κάποιους και κάποιες σε αυτήν την Αίθουσα αυτές οι ανισότητες είναι μοιραίες, αναπόφευκτες, ακόμα και επιθυμητές. Για εμάς, όμως, για την Αριστερά, οι διακρίσεις στη δημόσια κοινωνική και οικονομική ζωή αποτελούν ανελεύθερες συνθήκες που αντιβαίνουν στο αξιακό πρόταγμα μιας δίκαιης κοινωνίας.

Δυστυχώς, για μια ακόμη φορά τα στοιχεία σε ό,τι αφορά στη θέση των γυναικών είναι εξόχως αποκαλυπτικά. Πρόσφατη έρευνα του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καταδεικνύει πως η κατάσταση αναφορικά με την έμφυλη βία είναι πολύ πιο δύσκολη από όσο ήδη ξέραμε και φυσικά υποψιάζομασταν.

Σύμφωνα, λοιπόν, με την εν λόγω έρευνα, στην Ευρώπη, η οποία υπερηφανεύεται για τα επιτεύγματά της στον τομέα των δικαιωμάτων, μία στις τρεις γυναίκες άνω των δεκαπέντε ετών, δηλαδή εξήντα δύο εκατομμύρια γυναίκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουν πέσει θύματα σεξουαλικής βίας, με τριτημυριάδες γυναίκες να πεθαίνουν κάθε χρόνο στις είκοσι οκτώ χώρες-μέλη εξαιτίας κρουσμάτων ενδοοικογενειακής βίας.

Δυστυχώς, από αυτήν τη σκοτεινή εικόνα η Ελλάδα δεν θα μπορούσε να λείπει, με την οικονομική κρίση να μας θυμίζει με επώδυνο τρόπο πόσο αναστρέψιμες είναι οι κατακτήσεις του φεμινιστικού κινήματος, πόσο εύθραυστη μπορεί να είναι η τυπική, η νομική ισότητα των φύλων απέναντι στις νεοφιλελεύθερες, ακροδεξιές και βαθιά συντηρητικές επιθέσεις, πόσο εύκολο είναι να επανέλθουν οι κοινωνικοί περιορισμοί και οι γυναίκες αποκλεισμοί, όταν η οικονομική πίτα μικραίνει επικίνδυνα.

Η ανεργία και η εργασιακή επισφάλεια που τα μνημόνια έφεραν χτύπησαν πρώτα τη γυναικεία πόρτα, πάντα, βεβαίως, σε συνδυασμό με τις άλλες διαστάσεις της γυναικείας ταυτότητας, την κοινωνική τάξη, την ηλικία, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου, τη θρησκεία, την εκπαίδευση, την καταγωγή.

Ναι, πράγματι, η κρίση έκανε τα πράγματα χειρότερα. Όμως, στην πραγματικότητα αυτό που έκανε ήταν να επιτείνει τα ήδη προϋπάρχοντα, τόσο στην Ελλάδα όσο και διεθνώς, προβλήματα.

Γιατί ποια είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Μήπως δεν ήταν και συνεχίζει να είναι η απουσία ίσων ευκαιριών στην εργασία, αλλά και στην κοινωνική ζωή, οι μισθολογικές ανισότητες, η σεξουαλική παρενόχληση, η παγιωμένη επικράτηση στερεοτύπων ως προς τους κοινωνικούς ρόλους, ο φανερός ή ο υπόγειος σεξισμός, η λεκτική και η σωματική βία, ακόμη και στο οικογενειακό περιβάλλον;

Προφανώς και δεν θα ισχυριστώ πως τίποτα δεν έχει αλλάξει από την εποχή του αγώνα των εργατριών της κλωστοϋφαντουργίας τον Μάρτη του 1857 ή από την εποχή που οι σουφραζέτες, οι ηρωικές εκείνες πρωτεργάτριες της γυναικείας χειραφέτησης, άνοιγαν καινούργιους δύσβατους δρόμους. Όμως, είναι πολλά ακόμα αυτά που πρέπει να γίνουν και εξίσου πολλά αυτά που πρέπει να περιφρουρηθούν.

Στην κατεύθυνση αυτή η κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης θα αποτελέσει όχι απλώς έναν συμβολικό κρίκο, αλλά μια ουσιαστικότερη παρέμβαση και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, προκειμένου να εμπεδωθούν και να προστατευθούν θεμελιώδη δικαιώματα, προκειμένου να καταπολεμηθούν διάφορες μορφές έμφυλης βίας, προκειμένου

να υπάρξει μέριμνα για την προστασία των θυμάτων που υφίστανται αυτήν την έμφυλη βία.

Οι ρυθμίσεις που εισάγονται με τα δώδεκα κεφάλαια και τα ογδόντα ένα άρθρα της σύμβασης καλύπτουν ζητήματα που ξεκινούν από τις αστικές αγωγές και τις υποστηρικτικές υπηρεσίες και φθάνουν ως τον βιασμό, την ενδοοικογενειακή βία, τον καταναγκαστικό γάμο.

Αναμφίβολα, η κύρωση και η ενσωμάτωση στην εθνική μας νομοθεσία της συγκεκριμένης σύμβασης εκπληρώνει μια σημαντική ευρωπαϊκή υποχρέωση της Ελλάδας έναντι του Συμβουλίου της Ευρώπης, μιας υποχρέωσης που μας επισημαίνονταν διαρκώς στο Στρασβούργο και είχε, μάλιστα, συμπεριληφθεί στην τελευταία περιοδική έκθεση της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης για τη χώρα μας, η οποία υιοθετήθηκε στην Ολομέλεια του περασμένου Ιανουαρίου.

Παράλληλα, με την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου, συμπληρώνεται με τον καλύτερο τρόπο ένα γενναίο και ισχυρό νομικό πλέγμα, στο οποίο ήδη συμπεριλαμβάνεται η επέκταση του συμφώνου συμβίωσης στα ομόφυλα ζευγάρια και η νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου.

Σε αυτήν την τριάδα των προοδευτικών νομοθετημάτων που έχουμε φέρει ως κυβέρνηση της Αριστεράς, μπορούμε να προσθέσουμε και το σχέδιο νόμου για την προώθηση της ουσιαστικής ισότητας των φύλων και την καταπολέμηση της έμφυλης βίας, που το Υπουργείο Εσωτερικών έχει ήδη θέσει σε δημόσια διαβούλευση.

Είναι μια τετράδα, λοιπόν, νόμων που καταδεικνύουν την επιμονή του ΣΥΡΙΖΑ στο σχέδιό του για τον προοδευτικό κοινωνικό μετασχηματισμό για την έξοδο της χώρας από τη μνημονιακή περίοδο με όρους κοινωνικής δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και θα κλείσω με αυτό- η φιλοσοφία της Σιμόν Ντε Μποβουάρ πως «γυναίκα δεν γεννιέσαι, γίνεσαι», άποψη που έμελλε να σηματοδέψει το φεμινιστικό κίνημα και που παραμένει διαρκώς επίκαιρη, μας θυμίζει ότι το φύλο ως συμπεριφορά είναι αποτέλεσμα των βιωμένων πολιτικών, κοινωνικών, πολιτισμικών και οικονομικών συνθηκών.

Αλλάζοντας αυτές τις συνθήκες μέσω των νομοθετικών πρωτοβουλιών, μέσω της ακτιβιστικής δράσης της καθημιάς και του καθενός μας, μέσω της προσωπικής μας στάσης και της συλλογικής μας δράσης, μεταμορφώνουμε εν τέλει και τους ρόλους μας, καταργώντας στερεότυπα, αρνούμενες και αρνούμενες επιλογές που άλλοι θέλουν να κάνουν για λογαριασμό μας. Κάθε νομοσχέδιο που αφορά στα δικαιώματα αποτελεί βάθεμα, διεύρυνση και εμπλουτισμό της δημοκρατίας μας.

Αυτές είναι οι σκέψεις μας φεύγοντας σήμερα από το Κοινοβούλιο, έχοντας υπερψηφίσει ένα εξαιρετικά σημαντικό νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τον πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κ. Καβαβιά.

Κυρία Υπουργέ, θέλετε να απαντήσετε στον κ. Μαυρωτά;

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Θέλει μήπως η κ. Κεφαλογιάννη να μιλήσει;

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Παρακαλώ, κυρία Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Όχι, είπε ότι θα τοποθετηθεί μετά για να μη σας καθυστερεί κιόλας.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Κύριε Μαυρωτά, διαβούλευση έχει γίνει. Έχει προηγηθεί με όλα τα σωματεία και με όλους τους ενδιαφερόμενους και όχι μόνο με όσους τα έχουν καλά με την Κυβέρνηση, όπως αναφέρατε.

Η εξυγίανση της ΑΕΠΙ είναι πλέον αδύνατη. Η αγορά έχει καταρρεύσει και πρέπει να ληφθούν άμεσα μέτρα. Δεν μπορούμε να καθυστερήσουμε, διότι πρέπει να υπάρξει πρόνοια για την προστασία της μεγάλης πλειοψηφίας των δημιουργών της χώρας μας, οι οποίοι αγωνιούν αυτήν τη στιγμή. Πρέπει να τους δοθεί η δυνατότητα να εισπράξουν τα δικαιώματά τους, για να ζήσουν πλέον. Είναι πλέον θέμα επιβίωσης.

Επομένως, δεν μπορούμε άλλο να καθυστερούμε. Αλλιώς, αν αφήσουμε περισσότερο χρόνο να περάσει, κινδυνεύει να δημι-

ουργηθεί τέτοια απορρύθμιση στην αγορά που θα περάσουν χρόνια μέχρι οι δημιουργοί να ξαναδούν κάποια διανομή.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Κυρία Κεφαλογιάννη, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα το Ελληνικό Κοινοβούλιο κυρώνει τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

Εμείς, από την πλευρά μας, χαιρετίζουμε την ενσωμάτωση στο εθνικό δίκαιο ενός ισχυρότερου θεσμικού πλαισίου για την καταπολέμηση και με κάθε τρόπο πάταξη συγκεκριμένων ή μη μορφών ενδοοικογενειακής βίας, έμφυλων ή ηλικιακών ανισοτήτων, αν και η Κυβέρνηση άργησε τρεισήμισι χρόνια, καθώς η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης τέθηκε σε ισχύ από την 1η Αυγούστου του 2014. Ο μύθος, λοιπόν, του μονοπωλίου της κοινωνικής ευαισθησίας της Αριστεράς καλά κρατεί: Πρώτοι στα λόγια, τελευταίοι πάντα στις πράξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης είναι αναμφισβήτητο ένα σημαντικό βήμα μπροστά για την περαιτέρω ουσιαστική προώθηση και ισχυρή θωράκιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα. Όμως, δεν αρκεί. Είναι ανάγκη να οργανωθούν αποτελεσματικές και λειτουργικές δομές και δημόσιες αρχές στελεχωμένες με κριτήρια επιστημονικά και όχι βολέματος «ημετέρων», για να δημιουργήσουμε μικρούς κομματικούς στρατούς στη δημόσια διοίκηση.

Για όλα αυτά, φυσικά, χρειαζόμαστε μια Κυβέρνηση που να κατανόει ότι οι μηχανισμοί που εκτρέφουν την ανοχή και κωφεύουν σε κάθε μορφή βίας, πλήττουν τον εθνικό αυτοσεβασμό, πλήττουν την ίδια τη χώρα.

Δυστυχώς, στην προσπάθειά μας να ανταποκριθούμε στους γνωστούς τακτικισμούς αυτής της Κυβέρνησης, θα πρέπει εις βάρος αυτού του εξαιρετικά σοβαρού θέματος να προχωρήσω στην τοποθέτησή μου σήμερα στο θέμα της τροπολογίας που αφορά στη συλλογική διαχείριση.

Θα ήθελα, βέβαια, προηγουμένως να κάνω ένα μικρό σχόλιο για την τροπολογία της Υπουργού Τουρισμού. Η κ. Κουντουρά τρέχει και δεν φτάνει πάλι, καταθέτοντας τροπολογίες και αποδεικνύοντας στην πράξη ότι ο ελληνικός τουρισμός είναι στον αυτόματο πιλότο και πηγαίνει χωρίς σχέδιο, χωρίς στρατηγική, με τον αέρα στα πανιά που της δώσαμε τα προηγούμενα χρόνια. Μέχρι τότε;

Προχωρώ με την τροπολογία του Υπουργείου Πολιτισμού. Για μια ακόμα φορά βιώνουμε την απαξία της Κυβέρνησης στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Μας αιφνιδιάσατε –εσκεμμένα, ως συνήθως- καθώς εισάγετε στην Ολομέλεια σήμερα την τροπολογία με έναν καθ' όλα αντισυνταγματικό τρόπο. Στερείτε, δηλαδή, τη δυνατότητα στους αρμόδιους φορείς και στους δημιουργούς, όπως και στους χρήστες, μέσα από τον διάλογο στις κοινοβουλευτικές επιτροπές να συμβάλουν στην εξεύρεση της βέλτιστης λύσης σε ένα τόσο πολύπλοκο θέμα. Αποτύχατε, παρά το γεγονός ότι επί τρία χρόνια βρίσκατε σε διαδικασία εξεύρεσης λύσης.

Οδηγήσατε τους δημιουργούς σε αδιέξοδο και τα δικαιώματά τους σε κίνδυνο. Ο ν.4481/2017 ψηφίστηκε με σκοπό τη δήθεν εξυγίανση της αγοράς και την υποστήριξη των δημιουργών. Στην ουσία έδωσε το φιλί της ζωής στην ΑΕΠΙ. Με τους ακροβατισμούς και τον ερασιτεχνισμό σας χάσαμε την ευκαιρία της σωστής εναρμόνισής μας με την ευρωπαϊκή οδηγία του 2014 που έχει δοκιμαστεί με επιτυχία σε κράτη με μεγαλύτερη σε μέγεθος αγορά από την ελληνική.

Σας είχαμε προειδοποιήσει ήδη από το καλοκαίρι ότι αυτός ο νόμος, που εμφανώς προέκυψε από τη σύνθεση απόψεων αυτόκλητων ειδικών, οδηγεί σε αδιέξοδο. Μεταξύ άλλων επιλέξατε να αγνοήσετε την αναγκαιότητα κατοχύρωσης του δικαιώματος άμεσης παρέμβασης στην αδιέξοδη κατάσταση που έχει προκύψει με την περίπτωση της ΑΕΠΙ. Εξακολουθείτε να επαναλαμβάνετε το ίδιο λάθος. Εισάγετε σήμερα μια τροπολογία η οποία δίνει μεν κάποιες ελπίδες στους δημιουργούς για καθυστέρη-

μένη είσπραξη των οφειλόμενων, αλλά φοβούμεθα ότι δεν πρόκειται να λειτουργήσει ομαλά.

Περιορίζετε στη δημιουργία προσωρινού κρατικού φορέα διαχείρισης, με προσωρινό διαχειριστή έναν δημόσιο υπάλληλο, χωρίς να γίνεται ρητή αναφορά στη διαδικασία μετάβασης σε έναν ΟΣΔ, με κίνδυνο το προσωρινό να είναι τελικά το μόνιμο. Δηλαδή, κρατικοποιείτε -έστω και προσωρινά- τη συλλογική διαχείριση και μιλάτε για ένα μεταβατικό πλαίσιο, ενώ δεν μας λέτε σε τι θα μεταβούμε.

Μια ακόμα αντισυνταγματική έκφραση της παρούσας τροπολογίας έγκειται στην αυτοδίκαιη μεταβίβαση των συμβάσεων ανάθεσης και εκπροσώπησης των δικαιούχων καλλιτεχνών που διαχειριζόταν η ΑΕΠΙ ως ΑΟΔ σε έναν κρατικό φορέα. Είναι πρωτοφανής κρατική παρέμβαση στην ιδιωτική πρωτοβουλία με επίφοβες προεκτάσεις σε ό,τι αφορά στα συνταγματικά δικαιώματα των Ελλήνων δικαιούχων. Είναι νομικά πρωτόγνωρη πρακτική και επίφοβη συνταγματικά.

Δεν θα μείνουμε στο γεγονός ότι η Ελλάδα μετά την ενσωμάτωση της οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διαχείριση του δικαιώματος θα είναι η μόνη χώρα της Ευρώπης όπου η διαχείριση των δικαιωμάτων θα διενεργείται -έστω και προσωρινά- από το κράτος. Δεν θα μείνω στο γεγονός ότι η τροπολογία δεν δίνει λύση σε όλα τα εκκρεμή ζητήματα.

Θα υπογραμμίσουμε το γεγονός ότι υπάρχουν εξόφθαλμα νομικά ζητήματα, τα οποία έχετε παραβλέψει λόγω της προχειρότητας που επιδείξατε σε ένα τόσο πολύπλοκο ζήτημα. Θα ανακύψουν στην επιφάνεια και θα δυναμιτίσουν αυτήν την προσπάθεια της ύστατης στιγμής.

Η ουσία της τροπολογίας σας αντίκειται στο Σύνταγμα στον πυρήνα της. Ο ΟΠΙ, ως ελεγκτική αρχή των ΑΟΔ, μετατρέπεται σε ΑΟΔ παραμένοντας ταυτόχρονα και ελεγκτική αρχή. Επιπρόσθετα δημιουργείται μια υβριδική οντότητα, η οποία θα υφίσταται μόνο στα χαρτιά και θα είναι στην ουσία ανεφάρμοστη. Δεν έχετε σχέδιο ούτε οργανόγραμμα ούτε περιγράμμα θέσεων για να λειτουργήσει αυτή η οντότητα.

Το μόνο που έχετε διασφαλίσει πρόδηλα και με σπουδή είναι ο προσωρινός διαχειριστής, ένας προσωρινός διαχειριστής με απεριόριστες αρμοδιότητες και εξουσίες που θα δεσμεύει τα δικαιώματα των δημιουργών και θα κληθεί να διαφυλάξει τα συμφέροντά τους.

Κατά τα λοιπά, στην έωλη τροπολογία σας δεν συμπεριλαμβάνονται άλλα στοιχεία για την άσκηση μιας τόσο εξειδικευμένης αρμοδιότητας που πλέον θα ασκείται εν τοις πράγμασι από το κράτος και οφείλει να είναι άρτια. Το γνωρίζετε και γι' αυτόν τον λόγο το υβριδικό σας όργανο εξαιρείται από τις διατάξεις περί δημοσίων συμβάσεων -γενικές και ειδικές- προκειμένου προσβεστικά να δίνει λύσεις στο τόσο απαιτητικό έργο που οφείλει να ασκήσει για δύο έτη.

Έτσι βλέπουμε ότι μπορεί, μετά από εισήγηση του παντοδύναμου προσωρινού διαχειριστή, ο χρηματοδοτούμενος με κρατικά κονδύλια ΟΠΙ να προσλαμβάνει προσωπικό διαφόρων ειδικοτήτων, απλούς υπαλλήλους και ό,τι άλλο προκύψει, προφανώς στην πορεία, χωρίς όριο, χωρίς περιγράμματα θέσεων, χωρίς να υπάρχει δομή, με κρατική χρηματοδότηση. Φυσικά αποσιωπάται το οικονομικό κόστος για το κράτος, για τη σύσταση και λειτουργία αυτού του νεοσύστατου υβριδικού φορέα. Ποιος θα το επωμιστεί άραγε; Οι δημιουργοί; Οι φορολογούμενοι; Άγνωστο.

Ένας άλλος ορατός κίνδυνος που θα κληθούν οι δημιουργοί να αντιμετωπίσουν είναι ο κατακερματισμός της αγοράς. Κυρία Υπουργέ, προσέξτε το αυτό. Παραβλέπετε το γεγονός ότι οι ΑΟΔ λειτουργούν κατόπιν απλής γνωστοποίησης. Πώς θα ισορροπήσει η ταυτόχρονη λειτουργία του νέου κρατικού φορέα διαχείρισης και των ιδιωτικών ΑΟΔ; Προφανώς, η αδειοδότηση των ΑΟΔ πλέον θα πρέπει να διενεργείται από τον ΟΠΙ, διαφορετικά βάζετε το κράτος σε ανταγωνιστική θέση έναντι όλων των ιδιωτικών οργανισμών διαχείρισης δικαιωμάτων και ταυτόχρονα κατακερματίζετε την αγορά.

Αυτήν τη στιγμή, κυρία Υπουργέ, δεν κάνουμε αντιπολίτευση. Θέλουμε να βρεθεί εφαρμόσιμη λύση και μάλιστα άμεσα. Νοιάζομαστε για τα δικαιώματα των δημιουργών, διότι μια χώρα

χωρίς δημιουργούς ή αποθαρρημένους δημιουργούς στερείται καλλιτεχνικής έκφρασης. Έχουμε, όμως, εμπεδώσει ότι, δυστυχώς, δεν μαθαίνετε από τα λάθη σας και λειτουργείτε με κρυψίνοια, με μεθόδους που παραπέμπουν σε άλλου είδους κοινωνίες.

Παρά την κριτική που σας ασκούμε και παρά το γεγονός ότι σας επισημαίνουμε τα κενά του νομοθετικού σας έργου και τα αδιέξοδα, σας καλούμε τουλάχιστον να περιγράψετε τον οδικό χάρτη μετάβασης σε έναν οργανισμό διαχείρισης δικαιωμάτων για όλους. Είτε πάρτε πίσω την τροπολογία και φέρτε την με διαβούλευση, δίνοντας τη δυνατότητα σε δημιουργούς και χρήστες να τοποθετηθούν στο Κοινοβούλιο -όχι στο γραφείο σας- ή ενσωματώστε έστω και τώρα τη διαδικασία στην τροπολογία για τη μετάβαση σε έναν οργανισμό συλλογικής διαχείρισης.

Σεβαστείτε την αγωνία των δημιουργών. Δώστε λύσεις. Σε αυτήν την περίπτωση εμείς θα σας στηρίξουμε. Εμείς δεν παίζουμε με τις τύχες και τις ζωές των Ελλήνων δημιουργών.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κ. Κεφαλογιάννη.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμιού κ. Γεώργιος Αμυράς. Αμέσως μετά θα μιλήσει η κ. Βλάχου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα συνεχίσω λίγο το θέμα του ΟΠΙ, λέγοντάς σας, αγαπητή κυρία Υπουργέ, κ. Κονιόρδου, ότι η διαβούλευση δεν είναι να καλέσετε στο γραφείο σας φορείς και ενδιαφερόμενους. Η διαβούλευση είναι να αναρτήσετε στη δημόσια σφαίρα διαλόγου τα σχέδιά σας ή εν προκειμένω αυτήν την τροπολογία, ώστε και εμείς, τα κοινοβουλευτικά κόμματα, να μπορούμε να συμμετάσχουμε, διότι εδώ εμείς θα κληθούμε να ψηφίσουμε ή να καταψηφίσουμε αυτήν τη διάταξη. Άρα, θα σας έλεγα ότι η κατεπείγουσα διαδικασία που επιλέξατε δεν ήταν η σωστή.

Επίσης, ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας -το διάδοχο σχήμα, θα πω εγώ ξεκάθαρα, της ΑΕΠΙ- σαφέστατα και τελεί, παρά το γεγονός ότι είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, υπό την εποπτεία του Υπουργείου σας. Άρα, δεν είναι ένας ανεξάρτητος οργανισμός, πόσο μάλλον όταν τη διοίκηση του οργανισμού θα την ορίσετε εσείς με δική σας απόφαση. Άρα, γιατί μιλάμε περί κάποιου υποτιθέμενου ανεξάρτητου οργανισμού;

Να πω και κάτι ακόμα. Έχει σημασία, κυρία Υπουργέ, και θα ήθελα να μου διευκρινίσετε το εξής. Εξαιρείται για αυτά τα δύο έτη, τα έκτακτα -να το πω έτσι- ο οργανισμός ή η επιτροπή έκτακτης διαχείρισης, όπως λέγεται, από τον νόμο περί δημοσίων συμβάσεων; Δηλαδή μια διοίκηση αυτού του οργανισμού, που στην ουσία είναι διορισμένη από έναν Υπουργό, από μια κυβέρνηση, θα μπορεί να κάνει στην άκρη τον νόμο για τις δημόσιες συμβάσεις και με απευθείας αναθέσεις να αναθέτει έργα και να πληρώνει; Παρακαλώ, διευκρινίστε το μου.

Εμείς πάντως σας ξαναλέμε να αποσύρετε αυτή την τροπολογία για να καθίσουμε να τη συζητήσουμε και με τη λεπτομέρειά της σ' ένα από τα επόμενα νομοσχέδια.

Επίσης, θα σας καλέσω ξανά από το Βήμα να πάμε στον Ιερό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρα στην Πλάκα για να δείτε ότι, μέσω αυτού του πολιτισμικού, θα έλεγα, προσκυνηματικού ενδεχομένως -αν πιστεύετε- ταξιδιού σε αυτό το εκκλησάκι του 11ου αιώνα, μπορεί να έχετε καλύτερες ιδέες και για την περίπτωση της ΑΕΠΙ.

Έρχομαι τώρα σε ένα δεύτερο θέμα, στο θέμα των οκτώ Τούρκων και των δύο Ελλήνων. Βλέπετε τι πέτυχε, αγαπητέ κύριε Κοντονή, ο κυβερνητικός Βουλευτής, βάζοντας στην ίδια ζυγαριά κατ' εξαίρεση, έξω από κάθε διάνοια, έξω από κάθε αρχή του δικαίου, στην ίδια ζυγαριά τους οκτώ Τούρκους με τους δύο Έλληνες;

Σας προβληματίζει, αγαπητέ κύριε Κοντονή, ότι η «ΧΟΥΡΙΕΤ» είχε τις δηλώσεις του εξώφυλλο, πρωτοσέλιδο και πανηγύριζε εμμέσως; Πόσο δυσκολεύει ή όχι την εθνική προσπάθεια -σε σχέση με το ζήτημα και των δυο Ελλήνων στρατιωτικών, που βρίσκονται ακόμη και σήμερα στη φυλακή των Τούρκων- αλλά και την εύθραυστη ισορροπία ή μη, σε διάφορα ζητήματα, της ελληνoturκικής σχέσης;

Κύριε Κοντονή, σας είδα πραγματικά λάβρο σε βάρος του Κοι-

νοβουλευτικού Εκπροσώπου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, του κ. Θεοχαρόπουλου, αλλά ούτε μια κουβέντα για να στηλιτευτεί τον ανεύθυνο λόγο κυβερνητικού Βουλευτή, ο οποίος εξελίχθηκε σε έναν επικίνδυνο λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Με ακούσατε; Με ακούσατε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Σας άκουσα. Μέχρι ένα σημείο σας άκουσα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Με ακούσατε και λέτε αυτό το πράγμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Αμυρά!

Κύριε Υπουργέ, δεν ακούγεστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Εντός σαράντα οκτώ ωρών...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εντός σαράντα οκτώ ωρών δεύτερη ανεύθυνη συμπεριφορά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: ...δεύτερη ανεύθυνη συμπεριφορά. Το δέχομαι. Πολύ ωραία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Αμυρά, μην κάνετε διάλογο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Και δεν σας επιπλήττω, λοιπόν, για το ότι δεν πήρατε θέση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Άντε μπράβο! Γιατί εγώ μίλησα το πρώτο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Α, όχι! Όχι «άντε μπράβο»! Εδώ δεν είναι ταβέρνα. Εδώ δεν είναι ταβέρνα για να λέτε «άντε μπράβο», ούτε είναι γήπεδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Αμυρά, σας παρακαλώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν μπορείτε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Άκου «άντε μπράβο», θα μου πει εμένα. Εδώ δεν είναι γήπεδο. Εδώ δεν είναι γήπεδο, το καταλαβαίνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Αμυρά!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτό σας είπα πριν;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Διατύπωσα πάρα πολύ προσεκτικά τον λόγο μου. Έχουμε έναν ανεύθυνο λόγο ενός κυβερνητικού Βουλευτή. Και ενώ θα έπρεπε τα πλακάκια να είχαν πέσει από την Βουλή, από την αντίδρασή σας και την αντίδραση των κυβερνητικών Βουλευτών, μας επιπλήττετε εμάς, που θέτουμε ένα ανάχωμα σε αυτόν τον ανεύθυνο, επικίνδυνο λόγο στα εθνικά μας ζητήματα. Τα «άντε μπράβο», όχι σε μένα!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτό σας είπα, κύριε Αμυρά; Εγώ τοποθετήθηκα το πρώτο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Τα «άντε μπράβο» όχι σε μένα, εντάξει;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Αμυρά, εγώ αυτό σας είπα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Αμυρά, ηρεμήστε.

Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το «άντε μπράβο» το είπα, γιατί εγώ τοποθετήθηκα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ωραία και σας είπα ότι εγώ κακώς δεν το άκουσα, αλλά όχι με ύφος οπαδικό.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Κύριε Πρόεδρε, αυτά τα μικρόφωνα θα πρέπει να τα φτιάξετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Εσείς ανοίξατε τον διάλογο. Ηρεμήστε λίγο και εσείς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Τρυπάνε τα αυτιά μας αυτά τα μικρόφωνα, κάποιος να τα φτιάξει.

Λοιπόν, συνεχίζω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσω τώρα για την τροπολογία για τη χρηματοδότηση των κομμάτων. Εσείς, η Κυβέρνηση, εσείς οι κυβερνητικοί Βουλευτές ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν έχετε κάνει

σημεία τα δάνεια ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας;

Γιατί λοιπόν λέτε τα εξής; Πρώτον, με μια δική σας πρώτη νομική ρύθμιση είπατε ότι το 50%, το μισό της κρατικής χρηματοδότησης που πάει προς τα κόμματα, δεν μπορεί να εκχωρηθεί στις τράπεζες, ενώ ήταν μέχρι 90%. Ποιον θέλετε να διευκολύνετε;

Έρχεται τώρα αυτή η τροπολογία. Και τι μας λέει; Ότι τα κόμματα που έχουν πάρει τα διάφορα δάνεια δεν θα μπορούν να εκχωρήσουν πάνω από το 50% στις τράπεζες της κρατικής χρηματοδότησης, ανεξαρτήτως χρόνου γένεσης αυτών των δανείων. Καλά, θα μας τρελάνετε; Θέλετε τα κόμματα να πληρώσουν πίσω τα δάνεια που έχουν πάρει ή όχι; Τότε, γιατί τους κόβετε, γιατί βάζετε κόφτη στο 50%;

Και κατά δεύτερον, για ποιες δανειοδοτήσεις μιλάτε, που θέλετε να τους δώσετε έναν αέρα και να μην πληρώσουν στις τράπεζες για προηγούμενα έτη;

Λοιπόν, θέλουμε εδώ να πούμε το εξής, το τι κάνει το Ποτάμι. Ή μάλλον πριν σας πω τι κάνει το Ποτάμι, θα σας θυμίσω ότι έχουμε ανακεφαλαιοποιήσει τρεις φορές αυτές τις τράπεζες, τις τράπεζες «φαντάσματα», την πρώτη φορά με 40,2 δισεκατομμύρια ευρώ, τη δεύτερη με 8,3 δισεκατομμύρια ευρώ και την τρίτη με 5,3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Θέλετε οι τράπεζες να πάρουν τα χρήματά τους πίσω, ναι ή όχι; Είναι ή δεν είναι «κόκκινα δάνεια» αυτά των κομμάτων; Έτσι θα τα ρυθμίσετε; Λέγοντας ότι τα χρήματα που ως κράτος δίνουμε σαν κρατική χρηματοδότηση στα κόμματα, τώρα πια μέχρι το 50% μπορούν να πάνε στην τράπεζα για την εξόφληση των «κόκκινων δανείων» τους; Γιατί το κάνετε αυτό και μάλιστα, ανεξαρτήτως χρονικής στιγμής;

Τώρα θα σας πω για το Ποτάμι. Σήμερα μάλιστα το Ποτάμι έκλεισε τη χρονιά οικονομικά, δημοσίευσε τον ισολογισμό, όπως έχει δημοσιεύσει τους ισολογισμούς όλων αυτών των ετών. Και ακούστε ότι το Ποτάμι έχει λίγες δαπάνες, καμμία σπατάλη και καθόλου δανεικά. Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί τα κόμματα πρέπει να παίρνουν δανεικά. Δεν έχουν μέλη τα κόμματα; Δεν έχουν τις δικές τους διαφανείς, όπως ορίζει ο νόμος, πηγές χρηματοδότησης;

Πρώτον, γιατί πρέπει να παίρνουν δάνεια και δεύτερον, κρατική χρηματοδότηση; Δεν το καταλαβαίνω αυτό. Ακόμα και σήμερα κόμματα που έχουν πεθάνει, που είναι φαντάσματα, παίρνουν κρατική χρηματοδότηση εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ από προηγούμενη παρουσία τους στο Κοινοβούλιο. Έτσι θα κάνουμε, λοιπόν, εδώ την εξιλέωση του πολιτικού κόσμου, έναντι του μαύρου τις περισσότερες φορές τραπεζικού χρήματος που έρρεε στα ταμεία τους;

Εμείς τι λέμε; Λέμε ότι θα πρέπει να δημοσιεύονται όλοι οι ισολογισμοί του κάθε Κόμματος στην επίσημη ιστοσελίδα, βεβαίως, του κάθε κόμματος πρώτον και να αναρτώνται οι ετήσιοι ισολογισμοί το αργότερο έως τις 15 Μαρτίου κάθε έτους. Οι ισολογισμοί να δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ώστε όλοι να ξέρουν ποιο κόμμα έχει παρατηρηθεί, πού είναι κόκκινο το δανειό του, τι αποπληρώνει και τι όχι.

Θα σας πω, λοιπόν, ότι το Ποτάμι κατάφερε να έχει μέσω της ορθής διαχείρισης των εσόδων του θετικά ίδια κεφάλαια. Δηλαδή, έχουμε μια οικονομική σταθερότητα και μια κεφαλαιακή επάρκεια. Να το πω απλά, έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα. Οπότε θα έλεγα: «Τρέμε, Ευκλείδη Τσακαλώτο, έρχεται ο Θεόδωρακης».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το νομοσχέδιο σας τα είπα πολύ αναλυτικά ο κ. Λυκούδης. Έχει θετικές διατάξεις. Θα τις υπερψηφίσουμε. Όσον αφορά στις τροπολογίες, όμως, παρακαλώ –όπως τοποθετήθηκε και πριν– κάποιες απ' αυτές, να τις αποσύρете.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Ποταμιού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Αμυρά.

Τον λόγο έχει η κ. Βλάχου εκ μέρους της Χρυσής Αυγής.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό τον λόγο, παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Για ένα λεπτό, μόνο, κύριε Κοντονή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, προηγουμένως είχα ένα έντονο επεισόδιο με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Ποταμιού, που μόλις κατήλθε του Βήματος. Μίλησα έτσι αγανακτισμένος, διότι το πρωί έκανα μια σαφέστατη αναφορά -σαφέστατη- και για τη δήλωση του κ. Θεοχαρόπουλου και για τη χθεσινή δήλωση του κ. Κατσίκη. Έρχεται, λοιπόν, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από του Βήματος της Ολομέλειας και λέει «Δεν είπατε τίποτα. Το καλύπτετε...» κ.λπ., όταν έχω με ρητό τρόπο μιλήσει γι' αυτό το ζήτημα.

Δεύτερον, επειδή έχει ακουστεί δυο-τρεις φορές εδώ σήμερα, έχει εκφραστεί ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος για το ζήτημα, ακόμα και στελέχη του κόμματος του Βουλευτού. Γιατί, λοιπόν, εγκλείται η Κυβέρνηση;

Και γιατί, κύριε Αμυρά, επιτίθεστε προσωπικά σε εμένα, όταν έχω μιλήσει για το θέμα αυτό το πρωί και λέτε ότι «δεν έχετε μιλήσει» και «δεν έχετε θέσει ζήτημα»; Δεν το καταλαβαίνετε ότι εάν βρίσκεται συνεχώς ένας Υπουργός ή ένα κυβερνητικό στέλεχος μπροστά σε μια εικονική πραγματικότητα, στο τέλος αγανακτεί; Δεν μπορεί να μας λέτε για κάτι που ειπώθηκε -και ειπώθηκε μετ' επιτάσεως- ότι «εδώ δεν είπατε τίποτα». Αγανακτούμε. Και θα πρέπει, εν πολλοίς, και δεν εννοώ δημόσια, να αναγνωρίσετε ότι κάνατε λάθος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Θα ανοίξουμε διάλογο, πάλι τώρα; Ελάτε, κύριε Αμυρά. Δεν υπάρχει κάτι για να ανοίξουμε διάλογο.

Κυρία Βλάχου, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν χρειάζεται, αλλά δεν μπορείτε να λέτε ό,τι θέλετε εδώ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Κύριε Αμυρά, δεν ακούγεστε. Έχετε τη δυνατότητα για δευτερολογία μετά, να μας πείτε ό,τι θέλετε.

Ελάτε, κυρία Βλάχου. Έχετε τον λόγο για επτά λεπτά.

ΣΩΤΗΡΙΑ ΒΛΑΧΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το παρόν σχέδιο νόμου υποτίθεται ότι αποσκοπεί στην πρόληψη και στην καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της οικογενειακής βίας.

Κατ' αρχάς, είναι αποδεκτό από τους πάντες ότι και οι δύο αυτές μορφές βίας πρέπει οπωσδήποτε να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά από ένα κράτος δικαίου, τόσο σε επίπεδο πρόληψης όσο και σε επίπεδο καταστολής.

Βασικές, όμως, προϋποθέσεις για να συμβεί κάτι τέτοιο είναι κατά πρώτον η πολιτεία και ειδικότερα η εκάστοτε κυβέρνηση να δείξει σεβασμό προς τις γυναίκες, όχι μόνο με τα λόγια, αλλά και με τις πράξεις και κατά δεύτερον, να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στις κύριες αιτίες που συντελούν στην αύξηση της βίας κατά των γυναικών στις σύγχρονες δυτικές κοινωνίες. Και στους δύο αυτούς τομείς η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, παρασυρμένη προφανώς από τις αριστεριστικές και μαρξιστικές ιδεοληψίες της, έχει εκ των προτέρων αποτύχει.

Εξηγούμαι: Η Κυβέρνηση επέλεξε για λόγους επικοινωνιακούς και συμβολικούς να εισαγάγει το παρόν νομοθέτημα προς συζήτηση στις αρμόδιες επιτροπές στις 8 Μαρτίου, που είναι η επονομαζόμενη «Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας».

Κάνοντας εδώ μία παρένθεση, οφείλω να τονίσω το εξής, γιατί επιτέλους πρέπει κάποια στιγμή να σταματήσουμε να είμαστε υποκριτές και να αρχίσουμε να λέμε τις αλήθειες: Η θέσπιση «Παγκόσμιας Ημέρας της Γυναίκας» προσβάλλει ευθέως εμάς, τις γυναίκες, υποβιβάζει την προσωπικότητά μας και ευτελίζει τον προσορισμό μας και την αποστολή μας. Είναι απαράδεκτο να αντιμετωπιζόμαστε σαν να είμαστε κάποιο προστατευόμενο είδος ή είδος προς εξαφάνιση.

Η γυναίκα αποτελεί τον θεμέλιο λίθο της κοινωνίας μας, τον λόγο που όλοι και όλες μας ζούμε και υπάρχουμε. Ως εκ τούτου, οποιαδήποτε υποτιθέμενη «Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας»

καμμία χρησιμότητα δεν έχει, πλην της εξυπηρέτησης ύποπτων συμφερόντων συγκεκριμένων οργανώσεων, οι οποίες στο όνομα του φεμινισμού χτυπούν ευθέως τον θεσμό της οικογένειας και τις παραδοσιακές αρχές και αξίες της κοινωνίας μας.

Επανερχομαι στο νομοσχέδιο και στην πρώτη συζήτηση στις επιτροπές που έγινε στις 8 Μαρτίου, παρουσία μάλιστα του Πρωθυπουργού και πολλών Υπουργών.

Διαβάζω την εναρκτήρια εισήγηση της Προεδρεύουσας στις επιτροπές συναδέλφου Βουλευτού του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θελερίτη, στην οποία προσδιορίζει τις γυναίκες, για τις οποίες υποτίθεται ότι η 8η Μαρτίου είναι ημέρα διεκδίκησης και αγώνα, με μία σειρά η οποία προφανώς είναι και ενδεικτική του πώς αντιλαμβάνονται τον ρόλο και την εικόνα της γυναίκας στην κοινωνία μας οι υπέρμαχοι της πολιτικής ορθότητας και της Νέας Τάξης.

Αναφέρει, λοιπόν, η συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ: «Σήμερα είναι ημέρα αγώνα και διεκδίκησης για όλες τις γυναίκες, εκείνες που είναι Ρομά, μετανάστριες, γυναίκες πρόσφυγες, τρανς, γκέι, ετερόφυλες». Πάλι καλά που καταδέχθηκε στο τέλος να θυμηθεί και τις ετερόφυλες!

Ως γυναίκα, ως μητέρα και ως Ελληνίδα εθνικίστρια, έχω να δηλώσω ότι απ' αυτήν την αντίληψη για την εικόνα της γυναίκας, όπως παρουσιάζεται μέσα από το πρίσμα αριστεριστικών και νεοσταξικών αντιλήψεων, με χωρίζει χάος.

Η γυναίκα που όντως χρήζει προστασίας στις μέρες μας -και μιλάω για την πατρίδα μας, γιατί αυτή με ενδιαφέρει πρώτα απ' όλα- είναι η μάνα, η οποία αγωνιά καθημερινά προκειμένου να εξασφαλίσει φαγητό για τα παιδιά της, είναι ακόμη περισσότερη η πολύτεκνη μάνα, η οποία βλέπει να καταργούνται τα ελάχιστα προνόμια που είχε έως τώρα ως πολύτεκνη, προκειμένου να επιδοτούνται λαθρομετανάστες ή Ρομά. Είναι η φοιτήτρια στη Θεσσαλονίκη, η οποία κινδυνεύει να βιαστεί από συμμορίες αλλοδαπών, εάν τυχόν αποτολμήσει να κυκλοφορήσει εντός των χώρων του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου τις απογευματινές ή βραδινές ώρες. Είναι η Μυρτώ και η κάθε άγνωστη Μυρτώ που υπέφερε στα χέρια εισαγόμενων εγκληματιών.

Φυσικά, προστασίας δεν χρίζουν μόνο οι Ελληνίδες, ούτε μόνο οι γυναίκες πολίτες ευρωπαϊκών κρατών. Τόσο το ελληνικό κράτος όσο και όλες οι κυβερνήσεις της δυτικής κοινωνίας οφείλουν να προστατεύσουν τα δικαιώματα στην υγεία και στη ζωή των αλλοδαπών γυναικών, οι οποίες διαβιούν υπό το κράτος της ισλαμικής βίας και υφίστανται εξευτελισμούς, ταπεινώσεις, ξυλοδαρμούς και λοιπά βασανιστήρια στο όνομα του ισλαμικού νόμου και της σαρίας.

Με την ισλαμική βία εις βάρος των γυναικών, εντός και εκτός οικογενειακής εστίας, κανένας από τους συντάκτες του παρόντος νομοθετήματος και της υπό κύρωση Σύμβασης δεν έχει τολμήσει να ασχοληθεί ουσιαστικά και να καταγγείλει τη βασική αιτία των συγκεκριμένων αυτών μορφών βίας. Η αιτία αυτή δεν είναι άλλη από τη μετεγκατάσταση εκατοντάδων χιλιάδων μουσουλμάνων στις δυτικές χριστιανικές ευρωπαϊκές κοινωνίες και τη απόπειρα αυτών να επιβάλουν τη δική τους κοουλτούρα και τις δικές τους αντιλήψεις εις βάρος του δικού μας τρόπου ζωής.

Δεν είδα, όμως, καμμία από τις δήθεν ανθρωπίστριες και υπέρμαχες των γυναικών, καμμία από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ και της Αριστεράς που γιορτάζουν με μεγαλοστομίες την Ημέρα της Γυναίκας κάθε χρόνο στις 8 Μαρτίου, να λένε έστω και μία κουβέντα καταδίκης για τη βία της μπουργκας και του ισλαμικού νόμου. Και για να τελειώνουμε με την υποκρισία, οι Ελληνίδες δεν έχουν ανάγκη καμμία ευρωπαϊκή σύμβαση ή όποιο άλλο νομοθέτημα, όπως το προτεινόμενο, για να μας προστατέψει. Αρκεί και μόνο να βαδίσουμε στα χνάρια των έندoxων γυναικών του έθνους μας που έγραψαν ιστορία, της Μπουμπουλίνας, της Μαντώ Μαυρογένους, της Δέσποινας Τζαβέλα και των γυναικών της Πίνδου.

Αν θέλετε, λοιπόν, να τιμήσετε τις γυναίκες σάς προτείνω κάτι πολύ καλύτερο από οποιαδήποτε παγκόσμια ημέρα. Τιμήστε τις εθνικές εορτές της πατρίδας μας, τιμήστε τις Ελληνίδες που αγωνίστηκαν και θυσιάστηκαν για το έθνος και την πίστη μας. Αυτές μας δείχνουν τον δρόμο. Εκεί να ψάξετε να βρείτε, κύριοι και κυρίες του ΣΥΡΙΖΑ, της Αριστεράς και της Νέας Τάξης, τις γυναίκες της τιμής και του αγώνα!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κ. Βλάχου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Σιάτιστας Κοζάνης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Αρμόδιας Αρχής της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Αρμόδιας Αρχής των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για την Ανταλλαγή Εκθέσεων ανά Χώρα και διατάξεις εφαρμογής».

Έχει ζητήσει η Υπουργός κ. Κονιόρδου για ένα λεπτό τον λόγο, για μία διευκρίνιση και αμέσως μετά θα μιλήσει ο κ. Δουζίνας.

Έχετε τον λόγο, κυρία Υπουργέ.

ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ (Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να απαντήσω στην κ. Κεφαλογιάννη, αν και δεν είναι εδώ τώρα για να ακούσει την απάντηση, όπως και δεν ήταν πριν, όταν αρκετά διεξοδικά -νομίζω- εξέθεσα γιατί δεν είναι κρατικός ο ειδικός φορέας που δημιουργείται για να προστατέψει τα πνευματικά δικαιώματα όλων των δικαιούχων.

Έθιξα, όμως, το θέμα του ελέγχου. Αυτή η Κυβέρνηση έχει μία ιδιαίτερη εγγήγορη στο θέμα του ελέγχου. Είναι γνωστό ότι αυτή η Κυβέρνηση ξεκίνησε τον έλεγχο σε μία παθολογία η οποία επί δεκαετίες αφέθηκε ανεξέλεγκτη και οδήγησε σε αυτό το τέρας που όλοι γνωρίζουμε. Επομένως, τρία χρόνια δεν είναι τόσα πολλά μπροστά στις δεκαετίες που προηγήθηκαν.

Όσον αφορά τον πραγματικό έλεγχο που θα ασκείται, η Ανεξάρτητη Υπηρεσία θα ελέγχεται από το διοικητικό συμβούλιο του ΟΠΙ. Θα ελέγχεται από το Υπουργείο Πολιτισμού. Έχει όλες τις προϋποθέσεις του ν. 4481/2017 για γενική συνέλευση δικαιούχων και εποπτικό συμβούλιο από το οποίο θα ελέγχεται. Υπόκειται σε όλους τους κανόνες διαφάνειας που θέτει ο νόμος. Επίσης, ο προσωρινός διαχειριστής υποχρεούται να υποβάλει εξαμηνιαία έκθεση πεπραγμένων στο διοικητικό συμβούλιο του ΟΠΙ και του Υπουργείου Πολιτισμού.

Επομένως, σε αντίθεση με ό,τι συνέβαινε επί πάρα πολλά χρόνια, αυτή η πρόβλεψη εξασφαλίζει τη διαφάνεια, την αξιοκρατία και δίνει ικανό χρόνο ώστε οι ίδιοι οι δημιουργοί να πάρουν την τύχη τους στα χέρια τους και να φτιάξουν έναν καινούργιο ΟΣΔ που θα διαχειρίζεται πλέον ανοιχτά και δημοκρατικά τα δικαιώματά τους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε την κυρία Υπουργό.

Κύριε Δουζίνα, έχετε τον λόγο για επτά λεπτά. Αμέσως μετά ακολουθεί η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βάκη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Κάθε ένας Βουλευτής που θα μιλάει, θα μιλάει και ένας Κοινοβουλευτικός;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Δύο Βουλευτές μιλησαν και τώρα θα μιλήσει ο τρίτος.

Μετά θα πάρει τον λόγο ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Βούτσας.

Κύριε Δουζίνα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΟΥΖΙΝΑΣ: Παρότι αποτελεί πλεονασμό, να επαναλάβω και εγώ ως καθηγητής νομικής και Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ ότι τα περί ανταλλαγής των 2 με τους 8 που αιτούνται πολιτικό άσυλο στην Ελλάδα αποτελεί μία κακή περίπτωση fake news. Τα είπε ο κ. Κοντονής, τα είπε ο κ. Τζανακόπουλος. Η επανάληψή τους από τη μία πλευρά δείχνει κακή πίστη. Από την άλλη πλευρά, όμως, παίρνει χρόνο και αφαιρεί από τη σημασία, από την έμφαση που πρέπει να έχει αυτό το νομοσχέδιο, ένα από τα πιο σημαντικά τα οποία έχει περάσει και περνάει αυτή η Βουλή.

Εγώ θα μιλήσω λίγο ιστορικά. Τον Απρίλιο του 1872 μία κυρία

με το ψευδώνυμο «Σοβαρή Αγγλίδα» δημοσίευσε ένα γράμμα, απευθυνόμενη προς τους Βρετανούς Βουλευτές, στους «TIMES» του Λονδίνου με τίτλο: «Είναι οι γυναίκες ζώα».

Έγραφε, λοιπόν, το εξής: «Το κατά πόσον οι γυναίκες είναι ίσες με τους άντρες έχει συζητηθεί ατέρμονα, χωρίς απάντηση. Το κατά πόσον έχουν ψυχή παραμένει βαθιά αμφισβητούμενο θέμα. Θα ήταν, όμως, υπερβολικό να σας ζητήσουμε» -στους Βουλευτές απευθύνεται- «να αναγνωρίσετε ότι τουλάχιστον οι γυναίκες είναι ζώα. Ότι οι γυναίκες δεν είναι υποκείμενα δικαίου είναι γνωστό. Αλλά δεν υπάρχει κάποιος Βουλευτής να εισαγάγει ένα νομοσχέδιο που να λέει «οποιαδήποτε εμφανίζεται στο δίκαιο η λέξη «ζώο» θα θεωρείται ότι συμπεριλαμβάνει και τις γυναίκες». Έτσι θα απαγορευτεί εξίσου η ανελέητη σκληρότητα προς σκύλους, γάτες και γυναίκες».

Η οργή της Βρετανίδας ήταν αποτέλεσμα δικαστικών αποφάσεων της προηγούμενης εβδομάδας, όταν ένας άνδρας που γρονθοκόπησε κάποιον άλλον καταδικάστηκε σε επτά χρόνια ποινικής δουλειάς και ένας σύζυγος που δολοφόνησε τη γυναίκα του καταδικάστηκε σε τρεις μήνες καταναγκαστικά έργα.

Η εταιρεία εναντίον της σκληρότητας προς τα ζώα ιδρύθηκε το 1824 και είχε προωθήσει πολλούς νόμους προστασίας τους. Όμως οι γυναίκες θεωρούνταν ιδιοκτησία των πατεράδων τους όλον τον 19^ο αιώνα, οι οποίοι είχαν δικαίωμα να τις βασανίζουν και των συζύγων τους, που μπορούσαν να τις βιάζονταν ατιμώρητα μέχρι το 1995 στη Βρετανία και το 2006 στην Ελλάδα.

Μέχρι το 1929 τα βρετανικά δικαστήρια είχαν αποφανθεί, επανειλημμένα, ότι όταν νόμοι για τα πολιτικά δικαιώματα περιλαμβάνουν τη λέξη «person», υποκείμενο δικαίου θα λέγαμε, αυτή δεν συμπεριλαμβάνει τις γυναίκες. Μόνο οι άνδρες είναι πρόσωπα, μπορούν να εκλέγονται και να εκλέγονται.

Αλλά ας έρθουμε στο σήμερα. Την περασμένη Παρασκευή μάθαμε για την είκοσι εννιάχρονη Κύπρια, Έλενα Φραντζή, που αυτοκτόνησε. Ήταν μία συγκλονιστική ιστορία. Ο θετός της πατέρας, παπάς σε χωριό της επαρχίας Λευκωσίας, την κακοποιούσε σεξουαλικά από παιδί. Η μητριά της το ήξερε και τη χτυπούσε. Στα δέκα της η Έλενα κατήγγειλε το περιστατικό. Κανείς όμως δεν την πίστεψε και ο φάκελος χάθηκε. Το μαρτύριο συνεχίστηκε και όταν στα είκοσι αποφάσισε να καταθέσει εναντίον του θετού της πατέρα, του πατριού, το δικαστήριο καταδίκασε τον παπά σε μόλις δύο χρόνια φυλάκιση, συγκεκριμένα δεκαοκτώ μήνες, ενώ η μητριά της δεν διώχθηκε. Ο παπάς γύρισε στην ενορία του, η Έλενα αυτοκτόνησε.

Το rape trauma syndrome, το σύνδρομο τραύματος από βιασμό, μία ψυχική ασθένεια που ακολουθεί όλα σχεδόν τα θύματα σεξουαλικής βίας, είναι εντονότερο στις γυναίκες που υπέφεραν στα χέρια συγγενών και φίλων. «Η καταστροφή της εμπιστοσύνης καταστρέφει τον κόσμο, τη θέση μας μέσα στον κόσμο», όπως είπε ο Jean Amery σε σχέση με αυτά που υπέστη στο Ολοκαύτωμα.

Δεν έχουμε προχωρήσει πολύ από τον 19^ο αιώνα στα θέματα βίας, σεξουαλικής βίας και συμβολικής βίας κατά των γυναικών. Ο βρετανικός νόμος για τις μεταδοτικές ασθένειες του 1860 επέτρεπε τη σύλληψη, την υποχρεωτική εξέταση για αφροδίσια νοσήματα και την φυλάκιση -εάν ήταν θετικές- σεξουαλικά δραστήριων γυναικών.

Το 2012 είχαμε την επανάληψη αυτού του νόμου στην Ελλάδα. Γυναίκες που έμοιαζαν αλλοδαπές και θεωρούνταν εργάτριες του σεξ συλλαμβάνονταν, υποβάλλονταν σε υποχρεωτική εξέταση για τον ιό HIV και οι φωτογραφίες τους κυκλοφορούσαν παντού. Όταν βρέθηκε ότι δεν ήταν αλλοδαπές, η φυλάκισή τους τερματίστηκε, αλλά τρεις αυτοκτόνησαν. Η εκστρατεία προσπαθούσε να προστατεύσει την υγεία των Ελλήνων ανδρών, στοχοποιώντας, εξευτελίζοντας και τιμωρώντας τις φυλετικά και ταξικά κατώτερες γυναίκες που κατέστρεφαν το ελληνικό γενετικό υλικό! Όπως γράφει η Joanna Bourke στο κλασικό της βιβλίο «Η ιστορία του βιασμού από το 1860 μέχρι σήμερα», η νομοθεσία του 19^{ου} αιώνα αντιμετώπιζε τις γυναίκες ως «μολυσμένα ζώα», ως «λυσασσμένες σκύλες». Η Ελλάδα πρόσθεσε και τη φυλή στην ταπείνωση του φύλου και της τάξης.

Δεν τελείωσε, λοιπόν, η βία κατά των γυναικών με τις πρόσφατες και περιορισμένες νομοθετικές βελτιώσεις, μεταξύ των

οποίων είναι και η παρούσα. Ο νόμος δεν πετυχαίνει από μόνος του την εξάλειψη της έμφυλης και σεξουαλικής βίας. Έχουμε στοιχεία από όλες τις μεγάλες δυτικές χώρες.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες μόνο 12% των θυμάτων βιασμού καταγγέλλουν το έγκλημα στις Αρχές. Στην Ελλάδα το ποσοστό αυτό είναι 10%. Λιγότερο από το 5% των βιασμών που καταγγέλλονται στη Βρετανία οδηγούν σε καταδίκη του δράστη, ενώ μόνο το 7% στην Ελλάδα, με στοιχεία του 2002. Οι δράστες που καταδικάζονται είτε στη Βρετανία είτε στην Ελλάδα, πρέπει να θεωρούν τους εαυτούς τους εξαιρετικά άτυχους.

Στην Ελλάδα έρευνες έχουν βρει ότι τεσσεράμισι χιλιάδες βιασμοί γίνονται κάθε χρόνο, χωρίς να περιλαμβάνονται σε αυτούς οι χιλιάδες βιασμοί στην οικογένεια.

Στις 28 Ιανουαρίου φέτος η Αστυνομία δήλωσε ότι δεκατρείς χιλιάδες επτακόσιες υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας καταγράφηκαν μεταξύ του 2013 και του 2017. Μόνο το 2017 υπήρξαν τρεις χιλιάδες εκατόν τριάντα τέσσερις υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας.

Όμως γιατί επιμένω σε αυτά τα ανατριχιαστικά στοιχεία; Γιατί δεν καταγγέλλεται ο βιασμός; Γιατί δεν τιμωρούνται οι δράστες; Υπάρχει παντού, και στην Αμερική και στη Βρετανία και εδώ ένα σύστημα άμεσης και έμμεσης προστασίας των εγκληματιών και αδιαφορίας για τα θύματα. Οι λόγοι είναι πολλοί. Τα θύματα φοβούνται μη χάσουν την υπόληψή τους ως τίμιες γυναίκες, μια και η ντροπή πέφτει συνήθως στην κακοποιημένη και όχι στον κακοποιό. Φοβούνται την εκδίκηση του εγκληματία και τον κύκλου του, ακόμα περισσότερο αν ο δράστης είναι σύζυγος, πατέρας ή συγγενής.

Η Αστυνομία και οι δικαστικοί λειτουργοί δεν έχουν εκπαιδευτεί να ερμηνεύουν και να κατανοούν το φυσικό και ψυχικό τραύμα, στο οποίο αναφέρθηκα, το τραύμα των θυμάτων. Τα δικαστήρια, στις σπάνιες περιπτώσεις που γίνονται, βάζουν στο μικροσκόπιο την προσωπική ιστορία του θύματος, την επιστρέφουν στο τραυματικό γεγονός με βασανιστικό τρόπο. Το θύμα αντικειμενοποιείται. Η γυναίκα γίνεται απλώς ένα σώμα, αποκλειστικά, και εξετάζεται βασανιστικά για να δικαιολογήσει τα ρούχα που φορούσε, τα μαλλιά της, τη συμπεριφορά της, ωσάν να υπάρχει οτιδήποτε σε μία γυναίκα που να μπορεί να δικαιολογήσει τη βία και τον βιασμό. Πολλές φορές το έγκλημα επαναλαμβάνεται στα δικαστήρια και το ξέρουμε αυτό και από τη βρετανική και από την αμερικανική βιβλιογραφία.

Αυτή η μακροχρόνια και μόνιμη ιστορία δείχνει ότι η βία και ο βιασμός των γυναικών και των ανδρών, αλλά η μεγαλύτερη πλειοψηφία είναι γυναίκες, αποτελούν μέθοδο οργάνωσης της κοινωνικής εξουσίας, αναπαράγουν την πατριαρχία, τον σεξισμό, την ταξική και ρατσιστική κυριαρχία. Η ανοχή για την σεξουαλική βία στην οικογένεια βασίζεται ακόμη στην αντίληψη, έμμεσα τώρα πια, ότι το σώμα της γυναίκας είναι αντικείμενο ιδιοκτησίας και σκοπός της η εξυπηρέτηση των σεξουαλικών αναγκών του άνδρα.

Το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί πρόοδο. Δεν είναι αρκετό. Ο βιασμός αποτελεί κρίση, παραμόρφωση της ανδρικότητας, του άνδρα. Η εξαφάνισή του είναι ευθύνη δικιά μας, των ανδρών, μιας υποβαθμισμένης ανδρικότητας που επικρατεί στις σύγχρονες κοινωνίες. Πρέπει να αλλάξουμε συνολικά το νομικό σύστημα, να εκπαιδεύσουμε τους λειτουργούς του, για να αυξηθεί η εξιχνίαση και η τιμωρία των δραστών. Αλλά, σε τελική ανάλυση, η εξάλειψη της σεξουαλικής επιθετικότητας είναι δουλειά δικιά μας, των ανδρών, και η βαρβαρότητα δεν πρέπει να είναι ίδιον του ανδρικού φύλου.

Πιστεύω ότι η Βουλή, πιθανόν το Ίδρυμά της, πρέπει να ξεκινήσει μια μεγάλη εκστρατεία ενημέρωσης του κοινού. Πρέπει να σταματήσουμε τη βία κατά των γυναικών, την διακίνηση ευάλωτων γυναικών για σεξουαλική εκμετάλλευση. Αν δεν περιοριστεί αυτή η σύγχρονη δουλεία, κανένας μας, γυναίκα ή άνδρας, δεν θα είναι ελεύθερος.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Μάριος Γεωργιάδης): Ευχαριστούμε τον κ. Δουζίνα.

Τον λόγο έχει η κ. Βάκη, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του

ΣΥΡΙΖΑ. Αμέσως μετά θα πάρει τον λόγο ο κ. Γεωργαντάς και θα ακολουθήσει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Βούτσος.

Ορίστε, κυρία συνάδελφε, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν σκοπεύω να αδικήσω ένα τόσο σημαντικό νομοσχέδιο αναφερόμενη και εγώ στις τροπολογίες και στις τερατολογίες που ακούστηκαν από την Αντιπολίτευση.

«Επανάληψη μήτηρ πάσης μαθήσεως». Σύμφωνα. Ακούσαμε διάφορα, ων ουκ έστιν αριθμός, για τη δήλωση του Βουλευτή της Συμπολίτευσης. Δεν θα μιλήσω εγώ για τη δήλωση του Βουλευτή της Συμπολίτευσης, με την οποία προφανώς και διαφωνώ, αλλά η θέση της Κυβέρνησης είναι γνωστή. Εμείς είμαστε κράτος δικαίου, έχουμε δημοκρατία, υπάρχει διάκριση εξουσιών και η εξωτερική μας πολιτική και οι διεθνείς μας σχέσεις δεν εδράζονται ούτε σε καμμία λογική ισχύος, ούτε σε ανατολίτικα παζάρια και συμψηφισμούς. Τελεία και παύλα.

Έρχομαι τώρα στην τροπολογία του Υπουργείου Πολιτισμού. Ας αναρωτηθούμε και σε αυτήν την Αίθουσα ποια Κυβέρνηση έφερε το καλοκαίρι, τον Ιούλιο του 2017, το νομοσχέδιο για τα πνευματικά δικαιώματα.

Ποια Κυβέρνηση ανέδειξε ένα μεγάλο «πάρτι» που γινόταν επί σειρά ετών; Και ποιοι μερμινούν να εισπράξουν -και να υπάρχει και μία δικαιοσύνη σε αυτό- οι δημιουργοί τα δικαιώματά τους; Νομίζω ότι αυτά είναι σαφή. Έχουν καταγραφεί. Έχουμε αφιερώσει πολλές ώρες σε αυτήν την Αίθουσα.

Θα ήθελα, λοιπόν, επειδή θεωρώ πολύ σημαντική τη σημερινή μέρα να μιλήσω αποκλειστικά και μόνο για τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η 25^η Νοεμβρίου, η επέτειος της δολοφονίας των αδελφών Μιραμπάλ -αυτών των «πεταλούδων», όπως αποκαλούνται-, που δεν δίστασαν να τα βάλουν με το αιμοσταγές καθεστώς του δικτάτορα Τρουχίγιο στον Άγιο Δομίνικο και βασανίστηκαν μέχρι θανάτου, έχει καθιερωθεί ως η παγκόσμια ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών.

Οι πορτοκαλί μέρες, ήτοι το διάστημα μεταξύ της 25^{ης} Νοεμβρίου και της 10^{ης} Δεκεμβρίου, που τιμούμε την Παγκόσμια Ημέρα των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, γίνονται ηχηρή και οχληρή υπόμνηση της καθημερινής παραβίασης των συνταγματικά θεμελιωδών δικαιωμάτων της ελευθερίας και της ισότητας. Θραύουν σιωπές και φόβους, δίνουν φωνή στα βουβά πρόσωπα και καταγγέλλουν ένα διαρκές έγκλημα χωρίς τιμωρία.

Λιθοβολισμοί και εκτελέσεις, βάρβαροι ακρωτηριασμοί γυναικών οργάνων εις το όνομα, αλήθεια, ποιας θρησκείας, ποιων άγραφων νόμων της κοινότητας και πολιτιστικών ιδιαιτεροτήτων; Ενδοοικογενειακή βία ερμητικά κλειστή στους τέσσερις τοίχους του οίκου, που καταχωνιάζει στο ασυνείδητο η ντροπή του θύματος. Σεξουαλική κακοποίηση, εργασιακή εκμετάλλευση γένους θηλυκού, σεξουαλική δουλεία.

Στην πολιτισμένη και διαφωτισμένη Ευρώπη μία στις τρεις γυναίκες έχει υποστεί σωματική και σεξουαλική βία από την ηλικία των δεκαπέντε ετών. Μία στις είκοσι γυναίκες έχει υπάρξει θύμα βιασμού. Πάνω από το 55% των γυναικών έχει υποστεί σεξουαλική παρενόχληση. Το γυναικείο σώμα γίνεται πεδίο άσκησης βαθέων εξουσιαστικών σχέσεων, παραβίασης κανόνων, καταρράκωσης της αξιοπρέπειας του ανθρώπινου προσώπου. Παύει να φέρει δικαιώματα και εκπίπτει στο βιολογικό γεγονός της ύπαρξης. Κυρούται μόνο ως εμπόρευμα με ανταλλακτική αξία ή κτήμα όσων το εκμεταλλεύονται με αποκλειστικά δικαιώματα χρήσης.

Παρωδώντας κάποτε τον καπιταλισμό ως την επικράτεια της ελευθερίας, της ισότητας και του Μπένθαμ, ο Μαρξ ήθελε να δείξει ότι τα περίφημα δικαιώματα του ανθρώπου και του πολίτη γίνονται τα ψιμύθια που καλύπτουν το άσχημο πρόσωπο της εκμετάλλευσης, μιας εκμετάλλευσης που εδράζεται στην αγοραπωλησία της εργατικής δύναμης ως εμπορεύματος. Είμαστε ελεύθεροι να πουλήσουμε την εργασία μας, πλην όμως εξαναγκασμένοι υπό το βάρος της αδήριτης ανάγκης της επιβίωσης.

Στον μετανεωτερικό και νεοφιλελεύθερο ανθρωποβόρο καπιταλισμό ακόμα και η φενάκη της ελευθερίας της ανταλλαγής της ανθρωπίνης εργασίας εξαφανίζεται. Και η οπισθοδρόμηση στην

ανθρώπινη δουλειά, στον άνθρωπο ως αποκλειστικό κτήμα κάποιου άλλου, ενδύεται τη μορφή του trafficking, αυτής της εξαιρετικά επικερδούς επιχείρησης της μετανεωτερικής δουλειάς που παίρνει διαστάσεις πανδημίας από τη δεκαετία του '90.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σημερινή Ολομέλεια είναι σημαντική και τιμά το ελληνικό Κοινοβούλιο. Καλούμαστε σήμερα να κυρώσουμε τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, την οποία η χώρα μας έχει υπογράψει από το 2011. Καλούμαστε με καθυστέρηση επτά χρόνων να κυρώσουμε μία σύμβαση που αποσκοπεί στην καταπολέμηση και εξάλειψη της άσκησης έμφυλης βίας οποιασδήποτε μορφής, μέσω πρόληψης, παρακολούθησης, προστασίας των θυμάτων και δίωξης των δραστών, αλλά και κατοχύρωσης του δικαιώματος διεθνούς προστασίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ**)

Θύματα έμφυλης βίας δύνανται να αναζητήσουν προστασία σε άλλο κράτος όταν το δικό τους δεν τους την παρέχει. Καλούμαστε να κυρώσουμε μία σύμβαση σήμερα της οποίας η ενσωμάτωση στη νομοθεσία μας επιφέρει τομές σε αναχρονιστικές διατάξεις του Ποινικού μας Κώδικα. Επιτρέψτε μου να υπογραμμίσω κάποιες λίαν σημαντικές. Καταργείται η αναχρονιστική και καταγγελλεία από τα εθνικά και διεθνή όργανα προστασίας ανθρώπινων δικαιωμάτων διάταξη του Ποινικού Κώδικα που προβλέπει παύση της ποινικής δίωξης ή αποχή απ' αυτήν, εάν μεταξύ του δράστη αποπλάνησης ανήλικου κάτω των δεκαπέντε ετών και του θύματος τελέστηκε γάμος.

Στην εμπορία ανθρώπων περιλαμβάνεται και ο εξαναγκασμός σε γάμο.

Ποινικοποιείται το stalking, αυτή η μορφή ψυχολογικής βίας που συνεπάγεται η συστηματική παρακολούθηση και η παραβίαση της ιδιωτικής σφαίρας του θύματος.

Ποινικοποιείται, όμως, και η υποκίνηση σε ακρωτηριασμό γυναικών γεννητικών οργάνων. Εκατόν πενήντα εκατομμύρια γυναίκες σε αφρικανικές, ασιατικές αλλά και ευρωπαϊκές χώρες υφίστανται ετησίως τη βάρβαρη πρακτική του ακρωτηριασμού των γεννητικών οργάνων. Έξι κορίτσια ανά λεπτό ακρωτηριάζονται, για να ελεγχθεί και να ενοχοποιηθεί η γυναικεία φύση και η γυναικεία σεξουαλική επιθυμία.

Μολοντί θεσμικές και νομοθετικές παρεμβάσεις έχουν λάβει χώρα, ο νόμος γίνεται κενό γράμμα και οι έννομες συνέπειες επέρχονται στον ιστό των περιπτώσεων επιπλοκών και τραυματισμών.

Συνακόλουθα με την παρούσα σύμβαση, ο σεβασμός και η ανοχή στο άλλο, στο διαφορετικό, στο μη μεταφράσιμο στο δικό μας ιδίωμα σταματά εκεί όπου παραβιάζονται δικαιώματα του ανθρώπου per se: η ελευθερία και η ισότητα, η αξιοπρέπεια και ο αυτοπροσδιορισμός. Η επίκληση της πολυπολιτισμικότητας, ο πολιτιστικός σχετικισμός δεν μπορεί να γίνεται κάποιες φορές νομιμοποιητικό άλλοθι βάρβαρων πρακτικών που απάδουν σε θεμελιώδη δικαιώματα. Άγραιοι νόμοι, το έθος της κοινότητας, ο ζυγός της παράδοσης υποδούλωσαν και ενοχοποίησαν συλλήβδην το γυναικείο φύλο θεωρώντας το κατώτερο και ανάξιο της ιδιότητας του ανθρώπου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης από το ελληνικό Κοινοβούλιο είναι μία μέρα τιμής για τη δημοκρατία, γιατί και η δημοκρατία μας είναι γένους θηλυκού, κακοποιημένη εσχάτως εντός του οίκου της από τους αρνητές της. Από τους αρνητές της που εκμεταλλεύονται το βήμα και τα δικαιώματα που η ίδια τους έδωσε για να τη λοιδορούν. Και η δημοκρατία περνά και μέσα από το φύλο.

Η σημερινή μέρα, όμως, είναι και μία ελάχιστη οφειλή για κάποιες γυναίκες που αρνήθηκαν να σωπάσουν, για την Γουόρις Ντίρι, ένα μοντέλο που έγραψε το «Λουλούδι της ερήμους», ένα βιβλίο στο οποίο καταθέτει τη μαρτυρία της εκτομής που υπέστη, για τη Σομαλή Αγιάν Χίσι Αλί που υπέστη εκτομή, βιάστηκε, βασανίστηκε, διέφυγε και έγινε μέλος, όμως, του ολλανδικού Κοινοβουλίου και πρωταγωνίστησε και πρωταγωνιστεί σε φόρα για την άρση της βίας σε βάρος γυναικών, για το βιτριόλι στο πρόσωπο μιας μετανάστριας εργάτριας, της Κούνεβα, διότι η εκμετάλλευση γένους θηλυκού δεν θέλει πρόσωπα.

Είναι και μία οφειλή, όμως, σε όσες κάλυψε το όνομά τους ο

φόβος και η σιωπή. Οι πρόσφυγες από τη Συρία που έπεσαν θύματα trafficking και όσες γνωρίσαμε μέσα από τη μυθοπλασία, το θέατρο και τον κινηματογράφο, η Ιρίνα και χιλιάδες Ιρίνες από την πρώην Σοβιετική Ένωση από το «Σας αρέσει ο Μπράμς;» της Μάρως Δούκα, που πέφτει θύμα trafficking στις αρχές του 1990 και αναπολεί χαμένες πατρίδες και ανεκπλήρωτα όνειρα με τις τελευταίες της λέξεις από τον Τσέχωφ: «Κάποτε θα έρθει μία μέρα που θα μάθουμε γιατί έγιναν όλα αυτά, ποια είναι η αιτία για τόσο πόνο».

Η σημερινή σύμβαση που καλούμαστε να κυρώσουμε είναι, όμως, ένα ακόμη μικρό βήμα στη μακρά πορεία κατοχύρωσης δικαιωμάτων που θωρακίζουν τη δημοκρατία.

Αυτή η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έδωσε ιθαγένεια στα παιδιά των μεταναστών, νομοθέτησε το σύμφωνο συμβίωσης και το δικαίωμα της ταυτότητας φύλου, καλωσόρισε τους πρόσφυγες και δημιούργησε τμήματα ένταξης στα σχολεία μας, έκανε προαιρετικό το νομικό έκτρωμα που λέγεται Σαρία. Σε μία εποχή δυσανεξίας, καχεξίας της δημοκρατίας, σε μία εποχή που τον δημόσιο λόγο τρέφει το μίσος, σε μία κοινωνία, που, δυστυχώς, δίδεται άφεση αμαρτιών σε δημόσιες υποκινήσεις βίας σε όσους ενδύονται τα άμφια και θα έπρεπε να κηρύττουν το κήρυγμα της αγάπης του Ευαγγελίου, σε μία κοινωνία που οι καμπάνες χτυπούσαν πένθιμα κάθε φορά που νομοθετούμε δικαιώματα, με το φάντασμα της εθνοφοροσύνης και του ρατσισμού να πλανάται κάποιες φορές, δυστυχώς, πάνω από τον νόμο της Δημοκρατίας, σε μία κοινωνία που κηρύσσεται ένοχη μία παιδεία ανεξίτηρη και διαφωτισμένη, σε μία κοινωνία που οι επίγονοι του ναζισμού λιθοβολούν το σπίτι που Αμίρ και του κάθε Αμίρ και απαγορεύουν σε όσους δεν τρέχει ελληνικό αίμα στις φλέβες τους, στους αλλόθρησκους και σκουρόχρωμους να κρατήσουν τη σημαία έχουμε ακόμη πολύ δρόμο να διανύσουμε.

Σίγουρα τα δικαιώματα δεν είναι το διαβατήριο στον σοσιαλιστικό παράδεισο. Όμως, διαπαιδαγωγούν πολίτες και διαμορφώνουν συνειδήσεις που δεν τρέφουν αυταπάτες όχι για μία κοινωνία χωρίς ανισότητες, όπως κάποτε δήλωσε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά για το ακριβώς αντίθετο. Όμως, δεν είναι το δημοκρατικό ή αριστερό άλλοθι της συστημικής βίας που ασκεί η φτώχεια και η εκμετάλλευση. Τα δικαιώματα που θεσπίζουμε είναι προαπαιτούμενα και μαγιά μιας κοινωνίας ισότητας και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Σας ευχαριστούμε.

Να, λοιπόν, που οι γυναίκες μπορούν να διδάξουν τους άντρες να τηρούν και τον χρόνο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Συνεπείς οι γυναίκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καμμία φορά.

Κύριε Γεωργαντά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ έχω έναν λίγο πιο άχαρο λόγο, καθώς πέραν του πολύ ενδιαφέροντος, βεβαίως, νομοσχεδίου και των τοποθετήσεων οι οποίες έχουν γίνει από όλες τις πλευρές, είμαι υποχρεωμένος να σχολιάσω τρεις τροπολογίες, δύο υπουργικές και μία βουλευτική.

Η πρώτη τροπολογία, η οποία θεωρώ ότι έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον και η οποία έρχεται να αποδομήσει ουσιαστικά έναν νόμο της παρούσας Κυβέρνησης, ο οποίος μάλιστα είχε έναν εμβληματικό χαρακτήρα δήθεν μεταρρύθμισης στη δημόσια διοίκηση, είναι η τροπολογία η οποία αναφέρεται στις προϋποθέσεις για την κινητικότητα των δημοσίων υπαλλήλων.

Ο ν.4440/2016 έθετε συγκεκριμένες προϋποθέσεις, τις οποίες και υπερθεματίσαμε τότε, σε σχέση με τη διαφάνεια και τη σκοπιμότητα που πρέπει να υπηρετείται, όταν γίνονται αποσπάσεις ή μετατάξεις προσωπικού από υπηρεσία σε υπηρεσία.

Εκεί, λοιπόν, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση, υπήρχαν δύο απαρέγκλιτες -χρησιμοποιώ τη λέξη «απαρέγκλιτες», γιατί είναι ακριβώς η λέξη που υπήρχε στην αιτιολογική έκθεση- προϋποθέσεις οι οποίες, αν δεν υπήρχαν, αν δεν πληρώνονταν, δεν θα μπορούσαμε να προχωρήσουμε στην αξιολόγηση του αιτήματος του υπαλλήλου που ήθελε να φύγει από έναν χώρο.

Αυτή, λοιπόν, η πρώτη απαρέγκλιτη προϋπόθεση ήταν ακρι-

βώς, όπως το λέει η αιτιολογική έκθεση, η ύπαρξη επικαιροποιημένων οργανισμών και μάλιστα σε ψηφιακή μορφή, οι οποίοι ενσωματώνονται στο νέο ψηφιακό οργανόγραμμα της δημόσιας διοίκησης που δημιουργείται για πρώτη φορά και επιτρέπει την αποτύπωση της διάρθρωσης και της στελέχωσης όλων των φορέων.

Το εν λόγω ψηφιακό οργανόγραμμα, λοιπόν, υπαγορεύθηκε από το γεγονός ότι οι επικαιροποιημένοι οργανισμοί των φορέων θα περιλαμβάνουν το σύνολο των θέσεων ανά κλάδο και οργανική μονάδα που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση των αναγκών τους. Συνεπώς, η αναγκαιότητα απόσπασης υπαλλήλων πέραν της κάλυψης των οργανικών θέσεων θα πρέπει να αιτιολογείται ειδικώς και πάνω στο πλαίσιο επειγουσών αναγκών. Με πιο απλό τρόπο, έπρεπε το οργανόγραμμα να προβλέπει μια θέση η οποία ήταν κενή και για να καλυφθεί αυτή η κενή οργανική θέση, έπρεπε να γίνουν αιτήσεις καλύψεώς της.

Έρχεται, λοιπόν, η σημερινή τροπολογία αυτή την απαρέγκλιτη πρώτη αρχή, γιατί υπάρχει και μία δεύτερη που θα την αναφέρει, και την ακυρώνει. Αυτή την απαρέγκλιτη αρχή, αυτό που ήταν ο κορμός, αυτό που ήταν ο σκελετός του ν.4440/2016, να αποτυπωθούν οι θέσεις στο δημόσιο, να γίνουν τα οργανογράμματα, να ξέρουμε πού υπάρχουν κενά, να γίνουν και τα περιγράμματα θέσεων -δεύτερη απαρέγκλιτη προϋπόθεση που δεν αναφέρεται εδώ η τροπολογία- αλλά δυστυχώς εν τοις πράγμασι ξέρουμε πολύ καλά ότι περιγράμματα θέσεων δεν έχουν γίνει. Εγώ θα μείνω σε αυτήν την πρώτη απαρέγκλιτη προϋπόθεση, να δούμε πού υπάρχουν κενά για να καλυφθεί, για να μην υπάρχουν σκιές στην οποία μετακίνηση.

Λέει, λοιπόν, αυτή η τροπολογία: «Δεν απαιτείται συνδρομή της προϋπόθεσης της προηγούμενης έκδοσης οργανισμών» Γιατί; «Με την αιτιολογημένη έκθεση του οικείου φορέα ο οποίος δεν έχει κάνει δηλαδή τον οργανισμό, η οποία εγκρίνεται από τον αρμόδιο Υπουργό, βεβαιώνεται ότι οι υπηρεσιακές ανάγκες για τη λειτουργία του καλύπτονται από τις υφιστάμενες οργανικές διατάξεις.»

Μα, όλη η λογική ήταν να γίνουν επικαιροποιημένα οργανογράμματα και μάλιστα ψηφιακά, να υπάρχει μία πραγματική αποτύπωση κάθε στιγμή του υπηρετούντος προσωπικού και των κενών οργανικών θέσεων, για να δικαιολογηθεί η όποια απόσπαση.

Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, σήμερα, εάν το υπερψηφίσετε, ακυρώνει όλους εσάς, οι οποίοι απ' αυτό το Βήμα στον ν.4440/2016 ήρθατε και ισχυριστήκατε ότι με αυτόν τον τρόπο όλες οι αποσπάσεις και οι μετατάξεις προσωπικού γίνονται με απόλυτη διαφάνεια και θα δικαιούται πλέον ο καθένας να κατηγορήσει ότι με αυτόν τον τρόπο πλέον αφήνεται ένα πολύ μεγάλο παράθυρο, για να μπορέσουν να εξυπηρετηθούν πάλι σκοπιμότητες κομματικές, υπηρεσιακές ή οτιδήποτε άλλο. Πρέπει αυτή τη συγκεκριμένη τροπολογία, η οποία ουσιαστικά ακυρώνει ένα ολόκληρο νομοσχέδιο, κύριοι συνάδελφοι, να τη δείτε με προσοχή, γιατί πραγματικά έρχεται και ακυρώνει εσάς τους ίδιους.

Η δεύτερη τροπολογία, την οποία οφείλω να σχολιάσω, είναι βουλευτική. Μου έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση, που σήμερα οκτώ Βουλευτές έρχονται και υπογράφουν, αλλά μέχρι τώρα από τους οκτώ Βουλευτές δεν την υποστήριξε κανείς. Απομένει βέβαια μία ομιλήτρια, για να την υποστηρίξει ίσως στο μέλλον και θα έχει και ενδιαφέρον να μας πει και ο Υπουργός εάν θα την κάνει αποδεκτή. Η τροπολογία έχει να κάνει με την εξαίρεση από το σύστημα κινητικότητας των υπαλλήλων οι οποίοι είναι αποσπασμένοι σε κόμματα, σε βουλευτικά γραφεία και εδώ, όπως βλέπω, προστίθενται και όσοι είναι και στους Ευρωβουλευτές και στον Επίτροπο της Ελλάδος.

Εγώ, διαβάζοντάς την, δεν μπορώ να καταλάβω πραγματικά την σκοπιμότητά της, γιατί το προηγούμενο νομοθετικό πλαίσιο θεωρώ ότι καλύπτει κατά ένα μέρος τουλάχιστον, έξω από τους Ευρωβουλευτές και τον Επίτροπο, την αναγκαιότητα ρυθμίσεως η οποία υπήρξε τότε. Θα ήθελα πραγματικά με μεγάλο ενδιαφέρον να ακούσω από μία εναπομείνασα ομιλήτρια από τους οκτώ υπογράφοντες Βουλευτές αυτής της πολύ ειδικής διάταξης ποιο ήταν το ερέθισμα για την κατάρθεση αυτής της τροπολογίας, τι σκοπιμότητα εξυπηρετεί και ποια αναγκαιότητα, για να δούμε

εάν πρέπει να την υπερψηφίσουμε ή όχι. Νομίζω, όμως, ότι το να υπογράφουν οκτώ Βουλευτές μία τροπολογία με τόσο σοβαρό ζήτημα υπηρεσιακών ουσιαστικά μεταβολών, χωρίς μία αιτιολόγηση, έστω στοιχειώδη εδώ, θα ήταν μία ντροπή για όλους μας. Περιμένω κάποιον από τους οκτώ να την υποστηρίξει. Μέχρι τώρα κάτι τέτοιο δεν συνέβη.

Και μία τελευταία παρατήρηση σε σχέση με την τροπολογία για τη «ΣΥΖΕΥΞΗ». Ως προβληματισμό τη θέτω. Η Νέα Δημοκρατία έχει τοποθετηθεί θετικά επ' αυτής της τροπολογίας και θα την υπερψηφίσει. Όμως, έχω δυο ερωτηματικά τα οποία, νομίζω, ευπρόσωπα θα σας παρουσιάσω. Το ένα έχει να κάνει με την παράγραφο ε' του άρθρου 2, όπου εκεί προβλέπεται ότι εάν υπάρξει πλήρης μετάπτωση, μιλώντας για τη «ΣΥΖΕΥΞΗ II» και δίνει τη δυνατότητα ουσιαστικά μεταφοράς όλων των υποχρεώσεων σε αυτό το νέο πρόγραμμα. Έχω ένσταση ή μάλλον έχω ερώτημα εάν κάτι τέτοιο είναι συμβατό με την ευρωπαϊκή νομοθεσία και με το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο και εάν μπορεί να συμβεί. Δεν ξέρω εάν έχει διερευνηθεί αυτή η δυνατότητα και τοποθετείται εδώ η συγκεκριμένη παράγραφος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μία δεύτερη παρατήρηση που έχω να κάνω -και τελειώνω- είναι ότι ενώ προβλέπεται πολύ ορθά στο άρθρο 1 μια έκπτωση 20%, στην παράγραφο 2 η έκπτωση είναι 15% και 5% στη συνέχεια, δεν είναι δηλαδή 20% ακριβώς. Το 15% και το 5% σταδιακά είναι λιγότερο από το 20%, εάν γίνει, αφού κάνουμε την πρώτη έκπτωση και πάμε στη δεύτερη. Δεν ξέρω γιατί αυτό έχει αποτυπωθεί. Οδηγεί σε μία έκπτωση λιγότερη από το 20% και αυτό, παρακαλώ, ο συντάκτης να το δει.

Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Νικόλαος Βούτσης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Καλησπέρα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να συγχαρώ από καρδιάς όχι μόνο τη δουλειά που έκαναν τα δύο Υπουργεία, εν προκειμένω το Υπουργείο Δικαιοσύνης βεβαίως, αλλά και τη δουλειά που γίνεται στο Υπουργείο Εσωτερικών και στη Γενική Γραμματεία Ισότητας Φύλων, για το πώς παρουσίασαν και έφεραν όλο αυτό το νέο νομοθετικό πλαίσιο το οποίο συνδέεται, όπως ακούστηκε και προηγούμενα, με ένα πλέγμα νομοθετικών ρυθμίσεων που αφορούν στα δικαιώματα.

Ταυτόχρονα, θα ήθελα από αυτό το Βήμα να συγχαρώ όλες τις γυναίκες ατομικά, αλλά και τις συλλογικότητές τους, τους φορείς τους που τόσα χρόνια με έναν τρόπο επίμονο, πολλές φορές στη σκιά, στη σιωπή, περιθωριακό, έθεσαν αυτά τα ζητήματα και επιστημονικά και αγωνιστικά και κοινωνικά στην Ελλάδα και παντού και διαμόρφωσαν το πλαίσιο και τον συσχετισμό, ώστε κάποια πράγματα τουλάχιστον να θεωρούνται αυτονόητα για την τυπική θεσμοθέτησή τους. Διότι σήμερα περί αυτού πρόκειται.

Επίσης, είναι πολύ σημαντικό να δούμε ότι σε αυτό το πλέγμα των νομοθετικών ρυθμίσεων που αφορούν στα δικαιώματα έρχεται και το επόμενο νομοσχέδιο για την ουσιαστική ισότητα και τη θεσμική κατοχύρωση των δικτύων δομών, που είναι μία πάρα πολύ συγκεκριμένη παρέμβαση στην εποχή μας, στην εποχή που προοιωνίζεται το μετά την κρίση και στην οποία η συζήτηση η οποία γίνεται είναι για το ποια χώρα, ποια κοινωνία, ποιος λαός θα είμαστε, πώς θα βγούμε από την κρίση και πώς θα είμαστε ύστερα.

Μου έχει δοθεί η ευκαιρία και άλλες φορές να πω ότι τώρα διαμορφώνονται οι προϋποθέσεις, οι συνθήκες, έτσι ώστε μέσα από μία κοινωνία που υπέστη αυτήν την πολύχρονη κρίση να μη βγει μία κοινωνία φοβισμένη, συντηρητική, αναδιπλωμένη, φοβική, βίαιη, ισχυρά πατερναλιστική και εν τέλει, υποκριτική σε ό,τι αφορά αυτά τα ζητήματα.

Δεν είναι, λοιπόν, το θέμα το να πάει καλά ο οδικός χάρτης για την τυπική έξοδο της χώρας το καλοκαίρι από τις μνημονιακές δεσμεύσεις και τις ισχυρές επιτηρήσεις. Το βασικό το οποίο προοιωνίζεται το μέλλον της χώρας είναι ακριβώς τέτοια νομοθετήματα και τέτοιες συζητήσεις να ακολουκραστούν και να θεραπεύσουν προβλήματα και παθολογίες που υπήρχαν, είτε

έτσι είτε αλλιώς, και προ κρίσεως, αλλά που μέσα στην κρίση, ακριβώς επειδή η κοινωνία μας συμπίεστηκε, φοβήθηκε, διασπάστηκε, διχάστηκε, πιεστική, είναι φανερό πως ύστερα μπορεί να βγει με συμπτώματα, τα οποία να είναι βαθύτατα συντηρητικά.

Επιτρέψτε μου να σας πω ότι και εγώ θα ήθελα, όπως έκανε προηγούμενα πολύ εύστοχα ο συνάδελφος και καθηγητής κ. Δουζίνας, με τη σημερινή μας συζήτηση, η οποία δεν είναι γενικά μία συζήτηση περί της ισότητας των φύλων, υπέρ του γυναικείου κινήματος, αλλά έχει συγκεκριμένη αναφορά στη βία κατά των γυναικών, την ενδοοικογενειακή βία εναντίον όλων των μελών της οικογένειας και τα συγκεκριμένα ζητήματα που τίθενται μέσα στον νόμο, θα ήθελα μέσω των αναφορών μας να αναστοχαστούμε και να τιμήσουμε τη μνήμη της Ελληνοκύπριας Έλενας Φραντζή.

Συγκλονίστηκε όλη η κυπριακή κοινωνία. Πόσες φορές έχει συγκλονιστεί η ελληνική κοινωνία από αντίστοιχα περιστατικά, τα οποία έχουν συμβεί; Πόσο βελτιώθηκε μετά από αυτό η ελληνική κοινωνία; Κρατήστε έναν προβληματισμό. Έχουν γίνει από μικρά, λίγα ή σοβαρά βήματα σε αρκετούς τομείς σε αυτό που κάποτε ονομάζαμε «ζήτημα ισότητας γυναικών, ανδρών», τα πρωταρχικά και πρωτογενή αιτήματα –ας πούμε- του γυναικείου κινήματος, που αφορούσαν την πρόσβαση στην επιστήμη, στο επάγγελμα, στην ίση αμοιβή κτλ.. Έχουν γίνει τέτοια βήματα.

Γιατί όμως προβληματίζεται; Δεν έχουν γίνει βήματα όλα αυτά τα χρόνια, όλες αυτές τις δεκαετίες στο κρίσιμο θέμα με το οποίο απασχολείται το σημερινό νομοσχέδιο, δηλαδή στο ζήτημα της βίας κατά των γυναικών, της ενδοοικογενειακής βίας, μάλιστα και πέραν της χώρας μας σε πολλές χώρες διεθνώς θεωρούμενες προηγμένες και χωρίς να έχουν περάσει την κρίση, πόσω μάλλον που δίπλα μας είναι και ζητήματα τα οποία οδηγούν σε αναδίπλωση;

Παραδείγματος χάριν, όλη η εμφάνιση του ISIS και των φονταμενταλιστικών κινήματων σε εκείνη την πλευρά, πολύ κοντά μας, δηλαδή, στη Μέση Ανατολή, λειτούργησε και προληπτικά - και κρατήστε το αυτό- για να επανέλθει σε δεκάδες εκατοντάδες χιλιάδες γυναίκες ή και σε κάποιες που δεν είχαν αυτή την τάση σε κοσμικά ή σε ημικοσμικά καθεστώτα της περιοχής ή μπορούγκα, ακριβώς για λόγους προληπτικούς, για να μην σημειώνεται ότι δεν την φοράνε.

Ήμασταν στην Ιορδανία με αποστολή της Βουλής πριν από δύο βδομάδες. Δεν είχαν καμμία σχέση αυτά που είδαμε στον δρόμο με αυτά που βλέπαμε προ δεκαετίας ή δεκαπενταετίας στην ίδια την Ιορδανία. Προληπτικά. Έχει ηττηθεί τώρα ο ISIS, δεν παίζει ρόλο. Αυτές οι υπόγειες διαδρομές, που έχουν μέσα τους ιδεολογία, στερεότυπα, διαμορφώνουν καταστάσεις που για χρόνια ύστερα λειτουργούν ασφυκτικά και χειραγωγούν τη συμπεριφορά των γυναικών.

Αρα θα πρέπει να έχουμε αυτόν τον προβληματισμό και μαζί με τον προβληματισμό, που ειδικά για αυτό το ζήτημα με τρόπο εμφανικό έχει πιστοποιηθεί ότι τα προβλήματα της βίας και ιδιαίτερα της ενδοοικογενειακής βίας είναι προβλήματα εγκάρσια για όλες τις κοινωνικές τάξεις διεθνώς, με διαφορετική βεβαίως δυνατότητα από εκεί και πέρα, ανάλογα με την ταξική προέλευση, την ταξική θέση κάθε γυναίκας, με διαφορετική δυνατότητα, με περισσότερες πιθανότητες ή με περισσότερες εναλλακτικές για να βγει από αυτό το πλαίσιο -είναι φανερό ανάλογα με την τάξη και τη θέση της γυναίκας στην ταξικά συγκροτημένη κοινωνία μας- πλην όμως το πρόβλημα ως πρόβλημα και στην πιο βίαιη μορφή του έχει καταγραφεί διεθνώς -ακούστηκαν προηγούμενα και όλες οι στατιστικές- εγκρασίως σε όλο το κοινωνικό σώμα, σε όλες τις κοινωνίες, τις θεωρούμενες άκρως προοδευτικές ή και πλούσιες, μέχρι αυτές που αναφέρθηκαν προηγούμενα -στη Μέση Ανατολή και αλλού- που βρίσκονται ακόμα στην περισφιγξη και φονταμενταλιστικών θρησκευτικών δοξασιών.

Αρα πρέπει να δούμε γενικότερα ότι στην κοινωνία μας πάρα πολλές φορές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρουσιάζονται ως άλλοθι ή ως προσχήματα βίαιων συμπεριφορών απέναντι σε γυναίκες, σε συζύγους, σε συμμαθήτριες, σε φίλες, σε αδελφές διάφορα στερεότυπα τα οποία είναι ντυμένα ως παραδόσεις, του τύπου «τι να κάνουμε, συνέβαιναν αυτά, υπάρχουν αυτά», ως

θρησκευτικές προκαταλήψεις. Έτσι, διαμορφώνεται μια νομιμοποιητική διαδικασία που οδηγεί σε μια ευθεία κοινωνική υποκρισία.

Κάποτε, στα χρόνια μου, πριν από δεκαετίες, λέγαμε για το Κωσταλέξι και το τι είχε παρουσιαστεί. Πόσα χρόνια πέρασαν; Πόσα ζητήματα ήρθαν στην επιφάνεια; Τι απύθμενη υποκρισία υπάρχει;

Πιστεύω ότι η ελληνική Βουλή με τη σημερινή συζήτηση και με το νομοθέτημα το οποίο, από ό,τι φαίνεται, με ευρύτατη πλειοψηφία -ενδεχομένως και με ομοφωνία- θα περάσει, διαμορφώνει ένα πλαίσιο. Δεν λύνει κάτι, δεν σώζει κάτι. Θέτει το ζήτημα ευθύτατα στο τραπέζι και δίνει πολλές δυνατότητες σε όποιον και όποια συνειδητοποιεί μια κατάσταση να μπορέσει να κινηθεί και να μπορέσει να το επικαλεσθεί -και αυτό είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό.

Απέναντι, λοιπόν, στη σιωπή, απέναντι στον άγραφο νόμο της σιωπής πρέπει η ελληνική Βουλή αυτή την κραυγή, αυτή τη φωνή να τη νομοθετήσει. Αυτό γίνεται σήμερα. Αυτή είναι η αντίστιξη.

Νομίζω ότι είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικό ότι υπάρχει και ένας πολύ καλός προγραμματισμός στη Γενική Γραμματεία Ισότητας Φύλων, που και εκ του νόμου θα έχει ένα συντονιστικό ρόλο μαζί με την ίδρυση του γενικότερου μηχανισμού GREVIO.

Υπάρχει ένας προγραμματισμός ο οποίος τρέχει. Είναι εξήντα μία δομές. Σαράντα μία, αν δεν κάνω λάθος, είναι για τη φύλαξη και είκοσι για τη φιλοξενία. Υπάρχει η γραμμή SOS. Έξι χιλιάδες μόνο περιπτώσεις βρήκαν το θάρρος να βγουν από τη σιωπή μέσα στο 2016 και να απευθυνθούν στη γραμμή SOS.

Και υπάρχει ταυτόχρονα και πρόγραμμα φιλοξενίας με ειδικές διατάξεις και ειδικές δομές για την προστασία των θυμάτων στις περιπτώσεις της μετανάστευσης, του ασύλου, της άδειας διαμονής, των προσφύγων, των μεταναστών, των δομών οι οποίες υπάρχουν και μέσα στις οποίες και γύρω από τις οποίες διαμορφώνεται πάλι ένα τέτοιο πλέγμα βίας. Αυτό είναι σημαντικό.

Αυτοί οι μηχανισμοί, αυτές οι δομές θα πρέπει να είναι ενισχυθούν. Είναι μέσα στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης για το 2016 - 2020, όπως επίσης υπάρχουν οι πόροι από το ΕΣΠΑ 2014 - 2020 που θα βοηθήσουν έτσι ώστε αυτές οι δομές να υπάρξουν και να μπορέσουν να αποδώσουν.

Μας προβληματίζει άραγε το πώς για άλλα μεγάλα εμπόρια διεθνώς -όλοι τα ξέρουμε, ναρκωτικά, όπλα και άλλα, μέχρι και μικρές πυρηνικές κεφαλές μετά από την πτώση του Τείχους διαμόρφωναν εμπόρια, λαθρεμπόρια παγκοσμίως κ.λπ.- υπάρχουν ειδικές υπηρεσίες, υπάρχει ειδική αυστηρότατη νομοθεσία και ειδικές παρεμβάσεις και διεθνικές συνέργειες, έτσι ώστε να μπορεί να υπάρχει η αποκάλυψη αυτών των κυκλωμάτων και ο κολασμός τους, ενώ γι' αυτό που ακούστηκε προηγούμενα από την ομιλήτρια -νομίζω την κ. Βάκη- για το θέμα των διακινητών του trafficking, όχι των διακινητών των μεταναστών και προσφύγων ή των διακινητών των λαθραίων τσιγάρων ή των όπλων ή των ναρκωτικών κλπ., δεν υπάρχουν τέτοιοι αποτελεσματικοί οργανισμοί και δεν υπάρχει μια ισχυρή θέληση και ποινική νομοθεσία διεθνώς, που να μπορεί σε αυτό το θέμα να μπει ένα τέλος;

Γιατί άραγε; Μήπως έχει σχέση με τον πυρήνα της ανάπτυξης των κοινωνιών μέσα σε αυτή την παγκοσμιοποιημένη φάση και με αναστολές, αντιδράσεις, εμπόδια που υπάρχουν στην ανάπτυξη μιας αποφασιστικής πολιτικής για την ποινικοποίηση και τον εξοβελισμό τέτοιων δράσεων;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω πως σήμερα γίνεται ένα σημαντικό βήμα. Γίνεται από όλες τις πλευρές. Γίνεται με συναίνεση. Γίνεται με ανοχή. Το θέμα είναι πως αυτά που θα γραφτούν και θα υπογραφούν μεθαύριο από εμάς ως νόμος, ως νομοθεσία και από εσάς, κύριε Υπουργέ και κ. Γιαννακάκη, ύστερα πλέον και πέραν των μηχανισμών ελέγχου και πέραν των μηχανισμών των συντονιστικών, θα περάσουν μέσα στο πολιτισμικό γίγνεσθαι αυτής της χώρας, μέσα σε αυτά που αναφέρονται σαν ψυχρές λέξεις, τα μίντια, τα σχολεία, την εκπαίδευση, την καθημερινότητα. Πώς θα υψωθεί μία απαγορευτική ασπίδα πέραν της θεσμικής υποστήριξης σε σχέση με τα ζητήματα της βίας, της ενδοοικογενειακής βίας ή της βίας κατά των γυναικών, μία κοινωνική ασπίδα αποτροπής, πρόληψης, κολασμού αυτών των απαράδεκτων φαινομένων τα οποία θα έπρεπε ήδη στον ει-

κοστό πρώτο αιώνα να μην αναφέρονται καν στα κιτάπια μας ή στην ιστορία των λαών;

Ελπίζω πάρα πολύ ότι αυτό το Βήμα γίνεται σήμερα και γίνεται αποφασιστικά. Μπορεί να γίνει από όλους μας και σας συγχαίρω και πάλι για την προσπάθεια που έχει γίνει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαεπτά μαθήτριες και μαθητές και δεκαέξι εκπαιδευτικοί συνοδοί από το Ειδικό Γυμνάσιο Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλώ, κυρία Μεγαλοοικονόμου, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αρχίσω την ομιλία μου τονίζοντας ότι σήμερα αισθάνομαι περήφανη σαν γυναίκα, σαν Ελληνίδα και ως μέλος του Ελληνικού Κοινοβουλίου. Θα σας εξηγήσω γιατί. Γιατί μετά από τόσα χρόνια σιωπής και ουσιαστικά ανοχής του φαινομένου της ενδοοικογενειακής βίας, που δεν καλύπτονταν πλήρως από το μέχρι σήμερα νομοθετικό πλαίσιο, επιτέλους ερχόμαστε σήμερα να κυρώσουμε τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης μετά από επτά ολόκληρα χρόνια και να κάνουμε πράξη την προστασία των γυναικών κι όλων των μελών μιας οικογένειας που είναι θύματα κάθε είδους βίας, σωματικής, λεκτικής, ψυχολογικής, οικονομικής.

Οι προηγούμενες κυβερνήσεις είχαν εντελώς αμελήσει το πρόβλημα και είχαν αφήσει τα θύματα σ' έναν μεγάλο βαθμό ακάλυπτα. Η σημερινή Κυβέρνηση είναι αυτή που έκανε το αυτονόητο, να φέρει τη σύμβαση προς ψήφιση για την προστασία των γυναικών, των γυναικών που θεωρώ ότι είναι η καρδιά της ελληνικής οικογένειας, ακόμα και της ελληνικής οικονομίας και πολύ περισσότερο της ελληνικής κοινωνίας, μιας κοινωνίας, που τα τελευταία -από το 2010- οχτώ χρόνια ζει δύσκολες στιγμές, σκληρές εξαιτίας των απείρων αμαρτιών και σκανδάλων του παρελθόντος.

Θα ήθελα να αναφερθώ στην εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, η οποία ανέφερε ότι είχαν φτιάξει κι εκείνοι κάτι μέτρα, για να προσπαθήσουν.

MARIA ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Τον νόμο 3500. Να ψάξετε καλά.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ναι, αλλά επτά χρόνια δεν κυρώνετε τη σύμβαση. Να σας πω γιατί δεν κυρώνετε τη σύμβαση;

Κυρία Αντωνίου, μην κάνετε έτσι. Γιατί είχατε άλλες προτεραιότητες. Κοιτάζετε πώς θα πάρετε τα δάνεια από τις τράπεζες. Τώρα θα αναφερθώ και θα με ακούσετε με μεγάλη προσοχή. Αυτό κάνατε.

Εδώ έχω είκοσι έξι συμβάσεις -με ακούτε, κυρία Αντωνίου;- με την Αγροτική Τράπεζα, την οποία κατορθώσατε τελικά να καταστρέψετε. Είκοσι έξι συμβάσεις! Τι κάνατε; Δίνετε την κρατική επιχορήγηση και τη βάζετε ως εχέγγυο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Γυναίκες ήταν στην Αγροτική Τράπεζα;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Δεν ξέρω. Μπορεί να ήταν διευθύντρια η γυναίκα. Πάμε παρακάτω. Μην βιάζεστε.

Κι εδώ στην Αγροτική Τράπεζα λέει ότι ο οφειλέτης, -εσείς- ο εκχωρητής, υπόσχεται ότι η ενεχυριασμένη απαίτηση είναι ελεύθερη από κάθε ενεχυρίαση, εκχώρηση, συμψηφισμό, απαίτηση τρίτου ή κατάχρηση και ότι αν προβείτε σε άλλον δανεισμό...

MARIA ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Αυτά είναι του νομοσχεδίου που συζητάμε τώρα;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Δεν με ενδιαφέρει. Έχετε μιλήσει πάρα πολλές φορές και άσχετα. Θα πάω και στο νομοσχέδιο. Δεν σας αρέσουν. Θα σας πάω τώρα. Μην ανησυχείτε καθόλου.

MARIA ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Πιστέψτε με. Δεν ακούω.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Βέβαια. Καταθέτω είκοσι

έξι συμβάσεις της Αγροτικής Τράπεζας.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μετά είχατε το θράσος αυτές τις ίδιες επιχορηγήσεις, μάλιστα, από το 2004 μέχρι το 2011, που δεν κυρώνετε τότε της Κωνσταντινούπολης, να πάρετε κι άλλες τέσσερις δανειακές συμβάσεις από την Εθνική Τράπεζα και να εξαπατήσετε - είσατε καταπληκτικοί στο μάθημα της εξαπάτησης- την Εθνική Τράπεζα, να εξαπατήσετε την Τράπεζα Πειραιώς το 2011, να εξαπατήσετε τη Eurobank και την Attica και να βάλετε πάλι την ίδια επιχορήγηση ως ενέχυρο.

Φτάσατε, λοιπόν, να οφείλετε 210 εκατομμύρια, εκ των οποίων -πάρετε κι αυτά σας παρακαλώ, είναι και οι άλλες συμβάσεις- μόνο τα 5 εκατομμύρια κύριε Κέλλα, εξυπηρετείτε αυτήν τη στιγμή. Μήπως έχετε κανονίσει να περάσουν τετρακόσια χρόνια να εξοφλήσετε τα δάνειά σας;

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Θεοδώρα Μεγαλοοικονόμου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Φορτώσατε στον ελληνικό λαό όλα αυτά, έγιναν τέσσερις ανακεφαλαιοποιήσεις των τραπεζών με 42 δισεκατομμύρια.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Εμείς τις κάναμε;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Εξαιτίας σας έγιναν οι ανακεφαλαιοποιήσεις. Βεβαίως!

Αυτά τα πληρώνει ο ελληνικός λαός. Γι' αυτό αυξήθηκε και η οικογενειακή βία. Γιατί στο σπίτι τους εξαιτίας των δικών σας παραλείψεων και του ΠΑΣΟΚ...

MARIA ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Τα τελευταία τρία χρόνια τι γίνεται; Ξέρεις;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Δεν κάνω διάλογο μαζί σας. Ομιλώ και είστε υποχρεωμένη να με ακούσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρία Αντωνίου, μη διακόπτετε!

MARIA ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, απευθύνεται προσωπικά σε εμένα και στον συνάδελφο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Δύο βλέπω. Μακάρι να ήταν και οι υπόλοιποι εδώ! Βλέπω ότι στο βάθος υπάρχει και τρίτος.

Πήρατε από διάφορες τράπεζες, βάλατε ενέχυρο μέχρι το 2020 την επιχορήγηση και ερωτώ τώρα.

MARIA ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, μάλλον δεν μιλάμε για το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θέλετε να έρθετε εδώ στην Έδρα;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Για την τροπολογία μιλάει.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Για την τροπολογία μιλάω, αλλά δεν τους αρέσει, κύριε Υπουργέ.

Συνεχίζω, κύριε Πρόεδρε. Κρατήστε χρόνο.

Σας ερωτώ, κυρία μου, που είστε εισηγήτρια: Πώς δέχονταν οι τράπεζες να εκταμιεύουν στη Νέα Δημοκρατία την ίδια κρατική επιχορήγηση, ενώ είχαν δοθεί δάνεια με την ίδια ακριβώς επιχορήγηση; Μήπως υπήρχαν άλλες εγγυήσεις για την κάλυψη;

Θέλω να μου φέρετε εδώ τα στοιχεία να δω εάν βάζατε μόνο την επιχορήγηση ή υπάρχουν άλλοι πίσω που εγγυήθηκαν με γραμμάτια εξωτερικού, γραμμάτια, καταθέσεις κ.λπ..

Έχει φτάσει η Νέα Δημοκρατία να χρωστάει 210 εκατομμύρια, όπως είπα, και να εξυπηρετεί μόνο τα 5 εκατομμύρια. Τα άλλα 205 εκατομμύρια δεν εξυπηρετούνται και ούτε ξέρω πότε θα εξυπηρετηθούν.

Το ΠΑΣΟΚ έχει φτάσει να χρωστάει 190 εκατομμύρια και εξυπηρετεί μόνο τα 8,5 εκατομμύρια. Και μάλιστα και εσείς και το ΠΑΣΟΚ βάλατε εγγύηση την επιχορήγηση του ελληνικού δημοσίου. Άκουσον!

Όμως, το ΠΑΣΟΚ έχει την πρόνοια να αλλάξει νομική μορφή γι' αυτό πήγε και το Ποτάμι τώρα και από «Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα» οδεύει ως «Κίνημα Αλλαγής». Βεβαίως! Έτσι θα έχει καινούργιο ΑΦΜ και τα χρέη του δεν θα φαίνονται πουθενά.

Και μάλλον και η Νέα Δημοκρατία βαδίζει στα χνάρια αυτής της τακτικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Οπότε όλα αυτά είναι μεγάλα σκάνδαλα που τα πληρώνει ο ελληνικός λαός και μάλιστα εσείς στη συγκυβέρνηση Νέα Δημοκρατίας – ΠΑΣΟΚ προσφέρατε υπηρεσία στα στελέχη των τραπεζών, για να μην ανοίξουν τα στόματά τους και μιλήσουν, βγάλατε έναν νόμο το 2013 και τους βαφτίσατε στη στιγμή τελείως ανεύθυνους. Δεν ήξεραν τι δίνανε και τι κάνανε!

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Τον καταργήσατε τον νόμο;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Το 2013 συγκυβέρνηση ήσασταν.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Τώρα τον καταργήσατε;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Δεν κάνω διάλογο, κυρία Αντωνίου. Με ακούτε. Είστε υποχρεωμένη να με ακούσετε. Δεν κάνω διάλογο μαζί σας, όσο και να με προκαλείτε. Εάν θέλετε, μπορούμε να κάνουμε διάλογο έξω, να πιούμε και καφέ.

Μετά από όλα αυτά, νομίζω ότι οι τροπολογίες που λέτε ότι ήρθαν, είναι ψύλλοι στα άχυρα! Κοιτάξετε να καλύψετε πρώτα την πλάτη σας, γιατί εάν ήσασταν σωστοί Βουλευτές έπρεπε να βάλετε εγγύηση την περιουσία σας για να παίρνουν δάνεια τα κόμματα, όπως κάνουν και οι επιχειρήσεις.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Εγώ δεν έχω. Τι να βάλω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρία Αντωνίου, σας παρακαλώ. Δεν είμαστε σε καφενείο της Καστοριάς!

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Θα με αφήσετε να μιλήσω;

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Καφενείο το έχει κάνει η ίδια, κύριε Πρόεδρε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κυρία Αντωνίου, μήπως θέλεις να πάμε στο «ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ» να πιούμε καφέ να στα ψάλλω εκεί δημοσίως;

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, να αποσύρει αυτή τη στιγμή αυτό που λέει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρία Αντωνίου, δεν πήρατε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Εντάξει, πάμε στο καφενείο της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν έχετε τον λόγο. Το καταλαβαίνετε;

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Θέλω τον λόγο επί προσωπικού.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ποιο είναι το προσωπικό; Ότι σας κάλεσα για καφέ;

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Να αποσύρει άμεσα τη φράση αυτή, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κυρία Αντωνίου, πρώτη μέρα έρχεστε στη Βουλή;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Τι είπα; Σας απείλησα που σας είπα να πάμε για καφέ;

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ναι, να μου τα ψάλλετε κιόλας.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Αν άκουσα καλά, έφερε Υπουργός -επειδή ήμουν για λίγο στην επιτροπή επάνω- το να καταργηθεί η επιδότηση για το ενοίκιο των εξωκοινοβουλευτικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ολοκληρώστε, κυρία Μεγαλοοικονομού.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Δώστε μου ένα λεπτό ακόμα, τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Για 23.000 ευρώ δύο Υπουργοί είχαν την ευθιξία να παραιτηθούν. Εσείς για εκατομμύρια δεν έχετε ούτε την ευθιξία, αλλά ούτε λέτε και ένα συγγνώμη στον ελληνικό λαό!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Για να σοβαρευθούμε -αν θέλετε- και λίγο, προτείνω -και νομίζω πως εκφράζω το αίσθημα όλων των πτερυγών της Βουλής- να αφιερώσουμε τη σημερινή συζήτηση στην αδικοχαμένη Έλενα Φραντζί, η οποία έφυγε μόνη της, αβοήγητη, μέσα σε μία απέραντη μοναξιά.

Κύριε Κέλλα, αν και μιλήσατε πριν από τη θέση σας, θέλετε να

ανέβετε τώρα και στο Βήμα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Θα μας απαγορεύσετε και να μιλήσουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Επειδή σας έβλεπα πριν να μιλάτε από τη θέση σας, γι' αυτό το λέω.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου φέρνει θετική επίδραση στην εθνική έννομη τάξη και την εμπλουτίζει ως προς το σκέλος της πρόληψης για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και σε σχέση με την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί της εφαρμογής της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών.

Αντί να συζητάμε, όμως και πάλι για το νομοσχέδιο, συζητάμε κατά τη συνήθη πρακτική, κύριε Υπουργέ, για τις τροπολογίες. Έχει παραλάσει το μισό Υπουργικό Συμβούλιο -αν όχι παραπάνω- για τροπολογίες.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Λιγότερο από το μισό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Λιγότερο από το μισό. Μπορεί να έχετε και δικίο, αλλά είναι και μεγάλο το Υπουργικό Συμβούλιο. Άρα είναι και οι τέσσερις.

Είναι τροπολογίες άσχετες, άκαιρες, εκ του πονηρού. Κάποιες, αντί να συζητηθούν εκτενώς, προσπαθούμε να τις περάσουμε στα γρήγορα, κρυφά και χωρίς συζήτηση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Προσέξτε μην πάτε να τις ψηφίσετε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Είπα κάποιες! Προσέξτε με, εγώ είμαι για-τρός, εσείς είστε νομικός. Είπα κάποιες!

Χωρίς συζήτηση πάμε να τις περάσουμε. Επιτέλους, θα αλλάξει αυτό κάποτε; Έλεος!

Και έρχομαι στο νομοσχέδιο. Πρόκειται για μια διεθνή Σύμβαση, η οποία καθίσταται αναπόσπαστο μέρος του ελληνικού εσωτερικού δικαίου, που υπερισχύει κάθε άλλης διάταξης νόμου. Το ζήτημα της σύμβασης είναι εξαιρετικά σημαντικό, αφού αντακλά τις αξίες μας και αντιπροσωπεύει τον πολιτισμό μας.

Οι γυναίκες αποτελούν τη μίτρα του ανθρωπίνου γένους και πρέπει να προστατεύονται με κάθε τρόπο και με κάθε μέσο σε όλο τον πλανήτη. Δυστυχώς, οι δικές μας αξίες, που θεωρούνται αδιαμφισβήτητες στις χώρες της Δύσης και του δυτικού κόσμου, απουσιάζουν από πολλές περιοχές του πλανήτη, όπου βλέπουμε τα δικαιώματα των γυναικών να καταπατώνται βάνουσα και σε καθημερινή βάση να συντελούνται εγκλήματα, ακόμη και εν καιρώ ειρήνης.

Για τον πολιτισμό μας η προστασία και η εμπέδωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο σύνολό τους σε όλο τον κόσμο και η διασφάλιση της ισότητας και της προστασίας της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας αποτελούν τη μεγαλύτερη πρόκληση για τον εικοστό πρώτο αιώνα, πέρα από τις κομματικές τοποθετήσεις, από τις πολιτικές ταυτότητες και τα γεωγραφικά σύνορα.

Η παρούσα σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπως συνομολογήθηκε στην Κωνσταντινούπολη από τους αρμόδιους Υπουργούς το 2011, καθίσταται μια θεμελιώδης νομική βάση για τον ευρωπαϊκό χώρο, δεικνύοντας πως εμείς, τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και οι εταίροι μας από την περιφέρεια έχουμε συναντίληψη για ένα καλύτερο μέλλον και για μια κοινωνία δικαιότερη και περισσότερο ανθρωπίνη.

Κάθε άρθρο και διάταξη της σύμβασης εμπεριέχει το νομικό πρόπλασμα για την ανάπτυξη των κατάλληλων δημοσίων πολιτικών που θα διαμορφώσουν ένα πλέγμα ασφάλειας για τις γυναίκες στη σύγχρονη κοινωνία. Και έχει ιδιαίτερη αξία το γεγονός ότι ενσωματώνεται στη χώρα μας σήμερα, σε μια εποχή που υποδεχόμαστε εκατοντάδες χιλιάδες μετανάστες και πρόσφυγες από περιοχές όλου του πλανήτη, όπου τα δικαιώματα των γυναικών απαξιώνονται και συστηματικά και συνειδητά.

Γνωρίζουμε δε πολύ καλά πως η θέση της γυναίκας σε άλλες κοινωνίες στοιχειοθετεί δικαιολογημένο φόβο δίωξης, γι' αυτό και εντάσσεται στο σκέλος των ιδιαίτερων κοινωνικών ομάδων

που επιπίπτουν στο καθεστώς ασύλου, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Γενεύης για το καθεστώς των προσφύγων.

Συγχρόνως, η παρούσα σύμβαση συμβάλλει στην καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας, η οποία θα πρέπει να πατάσσεται σε κάθε της μορφή, είτε πρόκειται για σωματική είτε για ψυχολογική βία.

Η οικογένεια είναι ο πυρήνας της κοινωνικοποίησης κάθε ατόμου, όπου συλλέγονται οι βασικές προσλαμβάνουσες. Γι' αυτό θα πρέπει να υφίσταται μια στέρεη νομική βάση όχι μόνο για την ελληνική κοινωνία, αλλά για κάθε κοινωνία που θέλει να βρίσκεται στον κόσμο του πολιτισμού και των αξιών μας.

Ωστόσο, κύριε Υπουργέ, δεν πρέπει να σταθούμε μόνο στην κύρωση της Σύμβασης. Πρέπει ιδιαίτερα να σταθούμε στην εφαρμοστική θωράκιση και την εμπέδωσή της με τις κατάλληλες πολιτικές. Τόσο η ελληνική όσο και η ευρωπαϊκή δικαιοταξία έχουν στη διάθεσή τους νομικά μέσα παρέμβασης και νομοθετικά εργαλεία ανάπτυξης, αλλά χρειάζεται το κατάλληλο μίγμα πολιτικών υποστήριξης. Ενώ ότι θα έπρεπε με την παρούσα κύρωση να έχετε και ένα πλαίσιο δράσης συγκεκριμένο.

Έχετε συγκεκριμένο πρόγραμμα εφαρμογής των διατάξεων της σύμβασης; Πώς θα αναπτυχθεί ανά την επικράτεια; Ποιοι φορείς, δημόσιοι και ιδιωτικοί, θα εμπλακούν στην εφαρμογή του; Θα μπορούσατε για όλα αυτά να έχετε κάνει συγκεκριμένες προβλέψεις, ώστε να συνοδεύουν την κύρωση της σύμβασης στην εφαρμοστική της διάσταση, αντί να συζητούμε εδώ τροπολογίες που αφορούν Κώδικα Ιθαγένειας και μετατάξεις δημοσίων υπαλλήλων.

Το ίδιο ισχύει και για την ενσωμάτωση της απόφασης του Συμβουλίου Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αναντίρρηση, η απόφαση - πλαίσιο πρέπει να ενσωματωθεί στην εθνική έννομη τάξη. Όμως, γιατί επιλέγετε να την φέρετε τώρα σε συνδυασμό με άλλες διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης οι οποίες αφορούν την ποινική δικαιοσύνη, στο έργο της οποίας προσπαθείτε να παρέμβετε; Παραδείγματος χάριν, ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου θα ζητά την ανάρτηση οποιουδήποτε απαλλακτικού βουλευματος; Τι λέει; Δεν το έχει λύσει το θέμα η νομολογία του Αρείου Πάγου; Κάνουμε επανάληψη δηλαδή;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να τα διευκρινίσω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, το είχα πει και στην επιτροπή ότι αυτή είναι η νομολογία του Αρείου Πάγου. Για να έρθει σε απόλυτη αντιστοίχιση με το γράμμα του νόμου, έπρεπε να πληρωθεί η συγκεκριμένη διάταξη κατά τον τρόπο που φέρνουμε σήμερα τη ρύθμιση. Διότι, όπως ήταν διατυπωμένη, αν ερμηνευόταν στενά, τότε ούτε εισαγγελέας του Αρείου Πάγου θα είχε δικαίωμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Άρα, λοιπόν, νομοθετείτε τη νομολογία του Αρείου Πάγου.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έτσι, ακριβώς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ: Διότι επειδή ακριβώς είναι λυμένο το θέμα με τη νομολογία, γι' αυτό λέω γιατί το φέρνετε τώρα. Αυτή ήταν και η δική μου ερώτηση.

Επίσης, φέρνετε και μια σειρά από άλλα ζητήματα, όπως οι τροποποιήσεις επί του τελευταίου πολυνομοσχεδίου και η τροποποίηση των οργανικών θέσεων των δικαστικών υπαλλήλων, ρυθμίσεις για το Ελεγκτικό Συνέδριο, για τις αμοιβές συμβουλευτικών οργάνων, για συναινετικά διαζύγια. Όλα αυτά είναι ζητήματα τα οποία θα μπορούσαμε να συζητήσουμε, βεβαίως, σε ένα άλλο νομοσχέδιο.

Η αντίληψη αυτή περί νομοθέτησης και την πολυνομία επιτείνει και την κακονομία και φαίνεται προδήλως πως στα περισσότερα νομοσχέδια προσπαθείτε να νομοθετήσετε με κομματικές σκοπιμότητες.

Θα αναφερθώ μόνο σε δύο σημεία, κύριε Πρόεδρε. Στο άρθρο 31, που επιχειρείτε την τροποποίηση του Κώδικα Ιθαγένειας.

Κύριε Υπουργέ, με τον Κώδικα Ιθαγένειας δεν παίζουμε. Η κτήση της ελληνικής ιθαγένειας για εμάς, στη Νέα Δημοκρατία, είναι πολύ σοβαρή υπόθεση και δεν μπορούμε να τη συζητούμε σαν τροπολογία σε ένα νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Με το άρθρο 33 του νομοσχεδίου καταργείτε την προϋπόθεση της ύπαρξης οργανισμού για τη συμμετοχή των φορέων στο ενιαίο σύστημα κινητικότητας και ορίζετε πως και μόνο η αιτιολογημένη έκθεση του οικείου φορέα με την έγκριση του αρμοδίου Υπουργού αρκεί για την κινητικότητα των υπαλλήλων. Δηλαδή, τι κάνετε; Ενθαρρύνετε τους φορείς στο να μην προβαίνουν στην κατάρτιση και την αναπροσαρμογή των οργανισμών, να μην έχουμε δηλαδή οργανόγραμμα τη στιγμή που η προϋπόθεση αυτή είναι βασική για τη λειτουργία τους και κυρίως για την πρόβλεψη και κατανομή των δαπανών.

Εμείς είμαστε υπέρ της κινητικότητας. Ποιας κινητικότητας, όμως; Της οργανωμένης κινητικότητας, με σχέδιο, όχι χωρίς οργανογράμματα που δεν τεκμηριώνουν την ύπαρξη της κάθε θέσης. Νομίζω ότι όχι μόνο έτσι δεν επιταχύνεται η διαδικασία της κινητικότητας, όπως ισχυρίζεστε στην αιτιολογική έκθεση, αλλά δημιουργείτε και νομικό έρεισμα για συνολική δυσλειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών. Νομίζω ότι αυτά είναι πονηριές και φωτογραφικές διατάξεις για εξυπηρέτηση «ημετέρων».

Βεβαίως, για όλα αυτά θα κριθείτε στις επόμενες εκλογές από τον ελληνικό λαό.

Εμείς στον βασικό κορμό του νομοσχεδίου είμαστε θετικοί, κύριε Υπουργέ. Ως προς τις υπόλοιπες τροπολογίες θα τοποθετηθεί η εισηγήτριά μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 28^ο δημοτικό σχολείο Θεσσαλονίκης.

Καλώς ήλθατε στη Βουλή!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Μορφίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΡΦΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, τις προηγούμενες μέρες κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην επιτροπή καταβλήθηκε προσπάθεια και νομίζω ότι καταφέραμε να ασχοληθούμε σε βάθος, ουσιαστικά και με σοβαρότητα με το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε σήμερα.

Το τονίζω αυτό, διότι παρά τις όποιες ενστάσεις, παρά τις διαφορές και τις πιθανώς διαφορετικές προσεγγίσεις, οι Βουλευτές και οι Βουλευτές όλων των κομμάτων του δημοκρατικού τόξου αντιλήφθηκαν πως η νομοθετική εργασία αυτής της Βουλής γύρω από τη δικαιωματική πολιτική μπορεί και πρέπει να αφήσει ένα αποτύπωμα που θα είναι ορατό στις επόμενες γενιές.

Το παρόν νομοσχέδιο -και το προσεγγίζω συνειδητά ως μια νομοθετική ολότητα- είναι εξαιρετικά σημαντικό κυρίως για τρεις λόγους. Πρώτον, γιατί βελτιώνει το υπάρχον νομικό πλαίσιο. Δεύτερον, γιατί εναρμονίζεται με τις κοινοτικές εξελίξεις. Και τρίτον, γιατί συνδέεται με τους νόμους που ψήφισε η παρούσα Βουλή.

Γίνομαι πιο συγκεκριμένος αναφορικά με τη βελτίωση του υπάρχοντος νομικού πλαισίου. Πριν από δύο, περίπου, χρόνια το Δίκτυο Γυναικών της Ευρώπης πραγματοποίησε μία έρευνα για το αν και κατά πόσο προστατεύονται τελικά οι γυναίκες με τον ν.3500/2006.

Θα ήθελα να το ακούσει αυτό η κ. Αντωνίου, γιατί τον υπερασπίστηκε σθεναρά. Όχι ότι ο νόμος ήταν κακός, αλλά μέσα στα δώδεκα χρόνια που πέρασαν από τότε νομίζω ότι χρειάζεται μια αναθεώρηση και αυτό έχει γίνει αποδεκτό από όλους.

Ο νόμος, λοιπόν, αυτός σύμφωνα με την αιτιολογική του έκθεση είχε ως σκοπό την αντιμετώπιση του φαινομένου της ενδοοικογενειακής βίας. Θα αναφέρω ενδεικτικά μερικές από τις αστοχίες του νόμου, τις οποίες εντόπισε το Δίκτυο Γυναικών της Ευρώπης.

Πρώτον, δεν περιλαμβάνει μορφές βίας, όπως ο συνεχής λε-

κτικός και συναισθηματικός εξευτελισμός και η απομόνωση, ενώ παράλληλα η οικονομική βία δεν αναγνωρίζεται ως ενδοοικογενειακή βία. Γίνεται αντιληπτό ότι ειδικά το τελευταίο είναι ένα κρίσιμο μέγεθος μέσα στην οικονομική κρίση.

Στο άρθρο 3 του παρόντος νόμου ορίζεται ως βία κατά των γυναικών η οποιαδήποτε παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και σημαίνει όλες οι πράξεις βίας που αφορούν στο φύλο και συμπεριλαμβάνουν όλα όσα αναφέρθηκαν προηγουμένως.

Δεύτερον, μέχρι σήμερα ο νόμος προβλέπει την ποινική διαμεσολάβηση, χωρίς ωστόσο να δίνεται καμία απολύτως εγγύηση ότι το θύμα θα παραμείνει ασφαλές. Στο παρόν νομοθέτημα συμπληρώνεται το άρθρο 11 παράγραφος 2 του ν.3500/2006, που ορίζει τις προϋποθέσεις για την έναρξη της διαδικασίας της ποινικής διαμεσολάβησης. Έτσι επέρχονται οι απαραίτητες έννομες συνέπειες όταν το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που ορίζονται, για παράδειγμα όταν δεν ολοκληρώνεται η παρακολούθηση του εν λόγω προσώπου από τον θεραπευτή.

Τέλος, καταργείται η απαράδεκτη παράγραφος 3 στο άρθρο 339 του Ποινικού Κώδικα για την αποπλάνηση ανηλίκων, σύμφωνα με την οποία δεν προβλεπόταν άσκηση ποινικής δίωξης στην περίπτωση που μεταξύ του υπαιτίου και του παθόντος τελέστηκε γάμος.

Το παρόν νομοσχέδιο, επιπρόσθετα, περιλαμβάνει και νέες οπτικές που συμβαδίζουν με τις εξελίξεις. Αρχικά αναγνωρίζεται το stalking, δηλαδή η μη εμφανής παρακολούθηση ή παρενόχληση, η οποία πραγματοποιείται είτε με την επιδίωξη διαρκούς επαφής μέσω τηλεπικοινωνιακού ή ηλεκτρονικού μέσου είτε με διαρκείς επισκέψεις στο περιβάλλον του θύματος. Είναι σαφές ότι σε ένα περιβάλλον καθημερινής διαδικτυακής επαφής μία τέτοια πρόβλεψη αντιμετωπίζει πολλά κρούσματα.

Σημαντική είναι, επίσης, η αναφορά στον όρο «κοινωνικό φύλο» που συνδέεται με τα προηγούμενα νομοθετήματα της παρούσας Βουλής και θα αναφερθώ σε αυτά παρακάτω. Τομή θα πρέπει να θεωρηθεί και η καθιέρωση του δικαιώματος αυτοτελούς άδειας διαμονής σε περίπτωση ιδιαίτερως δυσχερών συνθηκών, δίνοντας για παράδειγμα κίνητρο στους μετανάστες που διαμένουν στη χώρα μας να καταγγέλλουν συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας χωρίς το φόβητρο της απέλασης.

Τέλος το υπό ψήφιση νομοσχέδιο συνδέεται και ενσωματώνει νόμους, που ψηφίστηκαν από την παρούσα Βουλή.

Θα αναφερθώ επιγραμματικά στα σημεία που θεωρώ ότι δείχνουν την πολιτική στόχευση της σημερινής Κυβέρνησης με κορμό την Αριστερά όπως αυτά αποτυπώνονται στην ελληνική νομοθεσία.

Πρώτον, οι προβλέψεις του νόμου δεν περιορίζονται μόνο στη δομική βία σε βάρος των γυναικών αλλά καλύπτουν όλες τις εξουσιαστικές σχέσεις που αναπτύσσονται και σε βάρος των ανδρών, συνήθως των παιδιών και των εφήβων. Γίνεται, λοιπόν, αντιληπτό ότι η Βουλή νομοθετεί αποδεχόμενη το κοινωνικό φύλο, προχωρώντας ουσιαστικά σε εξορθολογισμό και επικαιροποίηση του νομικού πλαισίου σε σχέση με τα δικαιώματα.

Δεύτερον, διευρύνεται ο όρος «οικογένεια», καλύπτοντας τα σύμφωνα συμβίωσης μεταξύ των ανθρώπων ιδίου ή διαφορετικού φύλου. Αντιλαμβάνεται κανείς πόσο αναγκαία είναι η αποσαφήνιση του όρου «κοινωνικό φύλο», για να γίνει ευρέως αντιληπτό ότι η ομπρέλα προστασίας καλύπτει όλους και όλες.

Συναδέλφισες και συνάδελφοι, ο περιορισμένος χρόνος δεν μου επιτρέπει να αναπτύξω περαιτέρω στοιχεία του νομοσχεδίου που δεν επιλύουν απλά ζητήματα που παραμένουν ανοιχτά για την κοινωνία, αλλά θέτουν τους όρους για μία άλλη συλλογική αντίληψη. Μία αντίληψη που αντιμετωπίζει όχι μόνο τις γυναίκες αλλά και όλους τους ανθρώπους ως ίσους, που δίνει βάρος στην πρόληψη και όχι στην τιμωρία, που διαγράφει άπαξ διά παντός απαρχαιωμένες λογικές, που συμβαδίζει με την κοινωνική πραγματικότητα. Και τέλος που αντιλαμβάνεται τη Βουλή όχι ως αποστεωμένο όργανο αλλά ως φορέα νέων ιδεών, νέων πρακτικών, νέων συνθηκών που αφοιγκράζεται όλους τους πολίτες που διεκδικούν τα δικαιώματά τους και κυρίως εκείνους που αδυνατούν να τα υπερασπιστούν, που θωρακίζει νομικά, νομοθετικά το

σύνολο των δικαιωμάτων των πολιτών και μεταξύ αυτών ένα από τα πλέον σημαντικά, την αξιοπρέπεια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Καί εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Κατσίκης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα μπορούσα παρά να κάνω και εγώ το δικό μου σχόλιο, πριν μπω στο εντός της ημερήσιας διάταξης θέμα που έχουμε σήμερα στην Ολομέλεια για το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, αφού ξαφνικά απέκτησα ένα άλλο όνομα ή προσέθεσα στο ήδη υπάρχον ένα ακόμα, αυτό του «βομβιστή». Έβαλα «βόμβα», λοιπόν, γιατί έκανα δηλώσεις.

Και έτσι, λοιπόν, ακολούθησε μετά τη «βόμβα» ένα δημοσιογραφικό ανελέητο λιντσάρισμα κατά του προσώπου μου, διότι η «βόμβα» αυτή εσυνίστατο σε δηλώσεις.

Και σας ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκανα δηλώσεις; Άκουσα από τον κ. Παναγιωτόπουλο, έγκριτο νομικό της Νέας Δημοκρατίας, να μιλάει για δηλώσεις. Θα έλεγα σε οποιονδήποτε υιοθετεί αυτή την έκφραση και τον χαρακτηρισμό περί δηλώσεων στην αναφορά μιας προσωπικής σκέψης, σε έναν υποθετικό διάλογο μέσα από μια θεωρητική κουβέντα, να ανοίξει το λεξικό για να δει τι σημαίνει και να δει ποια είναι η έννοια της λέξης «δήλωση».

Και επειδή πήρα από το λεξικό ακριβώς την έννοια της δήλωσης, επιτρέψτε μου να σας την διαβάσω. Δήλωση, λοιπόν, είναι η ρητή έκφραση πληροφορίας είτε γραπτά είτε προφορικά με ενημερωτικό χαρακτήρα. Ποια πληροφορία πιστεύετε εσείς και όσοι μας ακούει εκτός της Αιθούσης ότι έδωσε ο Κατσίκης σε ένα team δημοσιογραφικής αληθείας, ένα πρωινό στον «ΣΚΑΐ»;

Εκτός πια και εάν κάποιος πιστεύει εκείνο που ειπώθηκε, το άλλο όνομα με το οποίο με βάπτισαν, δηλαδή το «λαγός». Εάν πιστεύει κάποιος, λοιπόν, ότι ο ομιλών είναι «λαγός», να το πει.

Άρα, λοιπόν, ποια πληροφορία εγώ μετέφερα, εξέφρασα; Ήταν πληροφορία η προσωπική σκέψη σε έναν υποθετικό διάλογο; Και τι είπα; Ξέρετε, οι υποθέσεις ξεκινάνε με το «αν», «αν», «αν». Αυτό, λοιπόν, χαρακτηρίστηκε δήλωση.

Και λυπάμαι γιατί η μονταζιέρα του «ΣΚΑΐ», που δεν έπαιξε όλο εκείνο που εγώ είπα, επηρέασε και συναδέλφους και του δικού μου κινήματος στο οποίο ανήκω και του μεγάλου κυβερνητικού εταίρου. Και εφόσον δέχτηκαν ότι εγώ έκανα δηλώσεις, συνεπώς χαρακτηρίστηκα ανεύθυνος, διέπραξα ένα λάθος μεγάλο και ζημίωσα την πατρίδα μου.

Και ειλικρινά πιστεύετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι εγώ ζημίωσα την πατρίδα μου; Είμαι βέβαιος ότι δεν είδατε όλο το βίντεο. Είδατε να λέω: «Εάν οι δύο Κυβερνήσεις», «Εάν θα μπορούσαμε να παρακάμψουμε την απόφαση της ελληνικής δικαιοσύνης». Παρακάμπεται η απόφαση της ελληνικής δικαιοσύνης; Εάν θα ήμουνα θεός, λοιπόν, τι θα έκανα; Θα σταματούσα τους πολέμους. Εάν, εάν, εάν.

Αυτό το «εάν» έγινε, λοιπόν, δήλωση η οποία -τόσο ο «ΣΚΑΐ» όσο και η μονταζιέρα του- εξαπλώθηκε και έφτασε μέχρι την Τουρκία. Διότι εάν αυτό δεν θα είχε γίνει -και μεταξύ των δημοσιογράφων, ξέρετε, κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει- θα είχε περάσει στα πολύ ψιλά. Εάν, λοιπόν, έγινε ζημιά, σκεφτείτε ποιος την έκανε.

Αν και εγώ ειλικρινά δεν πιστεύω ότι η ελαχιστότητά μου, που υπηρετεί την πατρίδα και πιστά τον όρκο που έδωσε στους νόμους και στο Σύνταγμα, θα μπορούσε να κάνει ζημιά. Αλλά πιστεύει κανείς ότι κάνοντας ζημιά θα μπορούσε ο Τούρκος να αλλάξει την οποιαδήποτε άποψη είχε, την οποιαδήποτε προκλητικότητα εξεδήλωνε; Έτσι, λιγάκι, γιατί εγώ δεν βγήκα πλέον στα δημοσιογραφικά κανάλια να γίνω βορά εκείνων που εκπροσωπούν τους δημοσιογραφικούς αλήτες και προτίμησα να τα πω εδώ στην Ολομέλεια αυτά που είχα να πω.

Βέβαια, θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Δουζίνα, διότι περιέγραψε με μια λέξη την αλήθεια: fake news. Αυτό, ξέρετε, στην ελληνική μετάφραση σημαίνει ψευδείς ειδήσεις. Και γίνεται θέμα μέσα στο Κοινοβούλιο το θέμα των ψευδών ειδήσεων.

Κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, απαντήσατε λέγοντας ότι μίλησε ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος. Δεν πίστευα ποτέ ότι θα φτάσει το θέμα εκεί, αλλά πράγματι έκανε τις δηλώσεις του. Είπατε ότι μιλήσανε και οι συνάδελφοί μου. Παραπέμψατε, δηλαδή, απαντώντας στους συνάδελφούς μου, που δυστυχώς με κατέκριναν. Δεν άκουσα, όμως, να λέτε ότι προς αποκατάσταση της αλήθειας έκανα και μια γραπτή δήλωση όπου έλεγα πόσο διαστρεβλώθηκε και πόσο κακοποιήθηκε η αλήθεια και η πραγματικότητα.

Εν πάση περιπτώσει, θα σας λύσω και μία απορία, κύριε Υπουργέ, την οποία εκφράσατε προηγούμενα όταν η ανάρμοστη και ανάγωση συμπεριφορά του κ. Αμυρά βάραγε με μπουνιές αυτό το έδρανο, που εγώ κάθομαι σε αυτό με δέος και σεβασμό έχοντας την τιμή να σας απευθύνω τον λόγο και κοιτάζοντάς σας στα μάτια. Βάραγε μπουνιές και είχατε την απορία γιατί σας ζητούσε να απαντήσετε πάλι επαναλαμβάνοντας τα όσα είχατε πει αρχικά.

Ακούστε, κύριε Κοντονή, το 2016 από αυτό το Βήμα ο κ. Αμυράς με υβριστική, άθλια συμπεριφορά, όταν εξετάζαμε το νομοσχέδιο που αφορούσε το σύμφωνο συμβίωσης των ομόφυλων ζευγαριών, επιτέθηκε εναντίον μου. Και, ξέρετε, σήμερα είναι υπόδικος ο κ. Αμυράς για αυτή την εξύβριση. Πώς θα μπορούσε να συμπεριφερθεί διαφορετικά αν όχι προσπαθώντας να δημιουργήσει θέμα επικουρούμενος και συνεπικουρούμενος από όλη την κατάσταση και αυτούς που τη διαμόρφωσαν; Βεβαίως, αυτό έκανε και το έκανε γιατί πίστεψε έτσι ότι χαρακτηριζόντάς με όπως με χαρακτήρισε θα έβγαζε λίγο το άχτι του. Γιατί, όπως σας είπα, είναι υπόδικος για την υβριστική του, την ανεύθυνη και επικίνδυνη συμπεριφορά που ανέπτυξε μέσα σε αυτό το Κοινοβούλιο, ενάντια στο πρόσωπό μου. Δεν θα το συνεχίσω. Αυτά είχα να πω σε ό,τι αφορά το θέμα που με έκανε πρόσωπο της ημέρας, «βομβιστή» και «λαγό».

Και σε όσο χρόνο μου απομένει, κύριε Πρόεδρε, θα έρθω στο θέμα για το οποίο σήμερα συνεδρίασε και συνεδριάζει η Ολομέλεια.

Κύριοι συνάδελφοι, το Σύνταγμά μας αναφέρει ρητά ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις. Το κράτος μεριμνά και οφείλει να θεσμοθετεί για την άμβλυση των ανισοτήτων που υφίστανται στην πράξη, ιδίως σε βάρος των γυναικών.

Σε αυτό το πλαίσιο ανήκει και η κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας. Τα ογδόντα ένα άρθρα της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης διανύουν μια πολύ σημαντική απόσταση προς την κατεύθυνση προστασίας και σεβασμού των δικαιωμάτων των γυναικών. Καταδεικνύουν πως οποιαδήποτε μορφή βίας εναντίον των απροστάτευτων και ευάλωτων ατόμων της κοινωνίας μας, των γυναικών και των παιδιών, δεν έχει καμμία θέση σε μια σύγχρονη δημοκρατική κοινωνία, που οφείλει να σέβεται και να υπερασπίζεται τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η ενδοοικογενειακή βία και η βία κατά των γυναικών σε όλες τις μορφές της, λεκτική, σωματική, ψυχολογική, σεξουαλική, έχει αναδειχθεί στην Ευρώπη ως κεντρικό θέμα παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τη στιγμή που τα στατιστικά στοιχεία δείχνουν πως το 33% των γυναικών, σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, έχει πέσει θύμα βίας. Σε ό,τι αφορά την Ελλάδα, το 25% γυναικών έχει υποστεί βία σε κάποια στιγμή της ζωής του, ενώ ενδεικτικά είναι τα καταγεγραμμένα περιστατικά των βιασμών, τα οποία φτάνουν τα πέντε χιλιάδες ετησίως. Πέντε χιλιάδες περιστατικά, το υπογραμμίζω.

Στη χώρα μας, παρ' ό,τι σήμερα καλούμεθα να προχωρήσουμε στην κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, έχουν γίνει ωστόσο βήματα προόδου και αυτό οφείλουμε να το υπογραμμίσουμε. Τόσο το δικτυο εξήντα δύο δομών πανελλαδικής κάλυψης για την πρόληψη και αντιμετώπιση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών, που βρίσκεται ήδη σε ισχύ και λειτουργία, καθώς και τα δεκαπέντε συμβουλευτικά κέντρα της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων που λειτουργούν στις έδρες των δεκαεπτά περιφερειών, όσο και τα είκοσι πέντε κέντρα συμβουλευτικής υποστήριξης γυναικών θυμάτων βίας που λει-

τουργούν σε ισάριθμους δήμους, αποτελούν απτά παραδείγματα.

Σε ό,τι αφορά τις επικρίσεις που δέχθηκε η Κυβέρνηση αναφορικά με την καθυστέρηση κύρωσης της εν λόγω σύμβασης, η οποία υπεγράφη από σαράντα δύο χώρες μεταξύ των οποίων και η Ελλάδα, το 2011 στη Κωνσταντινούπολη, βρίσκονται δικές τις τροποποιήσεις που υφίστανται ο Ποινικός Κώδικας. Είναι τροποποιήσεις τις οποίες εισηγείται και προτείνει σήμερα το αρμόδιο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, μετά την απαιτούμενη προεργασία η οποία προηγήθηκε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν μπορείτε να δείξετε λίγη ανοχή, κύριε Πρόεδρε. Διαφορετικά, μόλις τελειώσει ο χρόνος, πείτε μου να καθίσω κάτω.

Θετική είναι η πρόβλεψη να μην λαμβάνονται υπ' όψιν ως ελαφρυντικά ή ως δικαιολογία τα έθιμα, οι παραδόσεις και οι θρησκευτικές πεποιθήσεις του δράστη κατά του οποίου έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για άσκηση ενδοοικογενειακής βίας, τροποποίησης άρθρου 79 παράγραφος 3 του Ποινικού Κώδικα.

Σημαντική είναι και η ενσωμάτωση της σύμβασης στο Εθνικό μας Δίκαιο με τρόπο που καταργείται πλέον η πρόβλεψη του Ποινικού Κώδικα η οποία σε περίπτωση γάμου με το ανήλικο θύμα αποπλάνησης απόλλασσε, ουσιαστικά, τους δράστες αποπλάνησης ανηλίκου κάτω των δεκαπέντε ετών, Ποινικός Κώδικας, άρθρο 339 παράγραφος 3.

Επιπλέον θεσπίζονται ποινές φυλάκισης για όποιον προκαλεί ή παροτρύνει γυναίκα να υποβληθεί σε ακρωτηριασμό γεννητικών οργάνων, καθώς και για όποιον εξαναγκάζει πρόσωπο σε αναγκαστικό γάμο, στο πλαίσιο τέλεσης του αδικήματος της εμπορίας ανθρώπων.

Επίσης είναι σημαντική η πρόταση θέσπισης ποινής φυλάκισης για όποιον επίμονα καταδιώκει και παρακολουθεί τρίτο πρόσωπο είτε μέσω τηλεπικοινωνιών και ηλεκτρονικών μέσων είτε μέσω διαρκών επισκέψεων στο περιβάλλον αυτού.

Περαιτέρω προβλέπεται ποινή φυλάκισης για όποιον δεν εφαρμόζει τους επιβαλλόμενους περιοριστικούς όρους σε περιπτώσεις διάπραξης εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας, ενώ τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 18 του ν.2168/93 και ορίζεται ότι δεν χορηγούνται οι προβλεπόμενες άδειες σε όσους έχει ασκηθεί ποινική δίωξη ή έχουν καταδικαστεί για πράξεις που προβλέπονται στον ν.3500/06 για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας.

Το παρόν σχέδιο νόμου επιφέρει τροποποιήσεις στην κείμενη νομοθεσία όσον αφορά στη χορήγηση ασύλου, απαγόρευση επιστροφής αλλοδαπού θύματος ενδοοικογενειακής βίας και στον Κώδικα Μετανάστευσης της κοινωνικής ένταξης, δηλαδή ισχύς άδειας παραμονής πολιτών τρίτων χωρών θυμάτων των μνημονομένων εγκληματικών πράξεων. Είναι ο ν.4251/14.

Τώρα επιτρέψτε μου να αναφερθώ εν τάξει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Όμως, κύριε Κατσίκη, τελείωσε ο χρόνος. Άσχημο νέο, αλλά είναι πραγματικότητα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κατεβαίνω από το Βήμα.

Με συγχωρείτε, αλλά κατανάλωσα αρκετό χρόνο, γιατί έπρεπε να υπερασπιστώ τον εαυτό μου στα όσα μου καταλόγισαν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Εσείς ιεραρχήσατε τα πράγματα.

Η κ. Βαγιωνάκη έχει τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ (ΒΑΛΙΑ) ΒΑΓΙΩΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει η αίσθηση ότι η προοδευτική και φιλελεύθερη Ευρώπη έχει λίγο-πολύ λύσει τα προβλήματα που άπτονται της βίας κατά των γυναικών. Ωστόσο, παρά τα βήματα που έχουν γίνει, η πρόσφατη έρευνα του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων δείχνει ότι η κατάσταση στην Ευρωπαϊκή Ένωση ακόμη και σήμερα είναι πιο άσχημη από αυτό που πιστεύαμε: 62 εκατομμύρια γυναίκες δεκαπέντε ετών και άνω έχουν πέσει θύμα σωματικής, σεξουαλικής βίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπάρχουν κι άλλα στοιχεία και το πιο χαρακτηριστικό είναι ότι κάθε χρόνο πεθαίνουν 3.500 γυναίκες λόγω ενδοοικογενειακής βίας.

Συνεπώς όλοι καταλαβαίνουμε ότι η κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας δεν έχει συμβολικό χαρακτήρα, αλλά αποτελεί προαπαιτούμενο για τη διασφάλιση του σεβασμού στα δικαιώματα των γυναικών. Επίσης σημασία έχει ότι η σύμβαση αυτή έρχεται στη Βουλή σε συνδυασμό με διατάξεις που τροποποιούν την εθνική νομοθεσία, όπου αυτό είναι απαραίτητο, ώστε να διασφαλιστεί η απρόσκοπτη εφαρμογή αυτού του διεθνούς κειμένου.

Παράλληλα, πρέπει να τονίσουμε ότι η Ελλάδα δεν ξεκινάει από το μηδέν, όπως ίσως άλλες χώρες, αλλά διαθέτει ήδη ένα ολοκληρωμένο δίκτυο –ειπώθηκε και προηγούμενως– εξήντα δυο δομών πανελλαδικής κάλυψης για την πρόληψη και αντιμετώπιση των μορφών βίας υπό την εποπτεία της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων.

Επίσης υπάρχουν συμβουλευτικά κέντρα, κέντρα συμβουλευτικής υποστήριξης γυναικών θυμάτων βίας, όπως και δεκαεπτά ξενώνες φιλοξενίας γυναικών, και στην πόλη μας, στα Χανιά υπάρχει τέτοιος ξενώνας.

Όμως για να κατανοήσουμε την αναγκαιότητα μιας όσο το δυνατόν πληρέστερης νομοθεσίας σε αυτό τον τομέα, πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας ότι η βία κατά των γυναικών σημαίνει όλες τις πράξεις βίας, βασιζόμενες στο φύλο, οι οποίες έχουν ή ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική ή οικονομική βλάβη ή πόνο για τις γυναίκες, τον εξαναγκασμό ή την αποστέρηση της ελευθερίας στο δημόσιο ή στον ιδιωτικό βίο.

Η σύμβαση, λοιπόν, που συζητάμε σήμερα είναι σημαντική για πολλούς λόγους. Πρώτον, διότι αναγνωρίζει ότι η βία κατά των γυναικών αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους κοινωνικούς μηχανισμούς εξαναγκασμού, ενώ παράλληλα, αναγνωρίζει ότι μπορεί να ασκηθεί με οποιονδήποτε τρόπο στο δημόσιο, ιδιωτικό βίο, καθώς και ότι οι γυναίκες και τα κορίτσια εκτίθενται σε υψηλότερο κίνδυνο βίας με βάση το φύλο από ό,τι οι άνδρες.

Δεύτερον, είναι σημαντική διότι για πρώτη φορά κατονομάζονται και ορίζονται αναλυτικά οι διαφορετικές μορφές της έμφυλης βίας, γεγονός που μας επιτρέπει να διαπιστώνουμε και να κατανοούμε τις παραλλαγές στα διαφορετικά πολιτισμικά πλαίσια, να εμβαθύνουμε τις γνώσεις μας σε σχέση με τις διαστάσεις του φαινομένου και κυρίως μας επιτρέπει να σχεδιάζουμε και να υλοποιούμε πολιτικές, με στόχο την πρόληψη και την αποτελεσματική αντιμετώπιση των φαινομένων.

Τρίτον, είναι σημαντική διότι ρίχνει το βάρος στην εκπαίδευση και στα προληπτικά και θεραπευτικά προγράμματα. Συμπεριλαμβάνει τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τον ιδιωτικό τομέα και την κοινωνία των πολιτών, προκρίνει τη συλλογή στατιστικών στοιχείων και τη διενέργεια ερευνών σε τακτική βάση, προβλέπει αστικές αγωγές, ένδικα μέσα, αποζημιώσεις, ποινικές κυρώσεις και νομική βοήθεια.

Συγκεκριμένα όλα τα θύματα δικαιούνται να διεκδικήσουν αποζημίωση από τους δράστες, ενώ επαρκής κρατική αποζημίωση χορηγείται σε εκείνα τα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη στην υγεία τους, στον βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές όπως ο δράστης, η ασφαλιστική κάλυψη ή κρατικά επιδοτούμενες υγειονομικές και κοινωνικές παροχές. Παρέχεται, επίσης, στα θύματα δωρεάν νομική συνδρομή, διερμηνεία και προξενική υποστήριξη, εφόσον χρειάζεται.

Τέταρτον, είναι σημαντική γιατί συμπεριλαμβάνει διατάξεις για μεταναστρίες και αιτούσες άσυλο. Προβλέπει εξειδικευμένο μηχανισμό παρακολούθησης σε εθνικό και διεθνικό επίπεδο, καθώς και τη συνεργασία αυτών των θεσμών.

Πέμπτο, είναι σημαντική διότι εισάγει τη διάσταση της διαθεματικότητας, δηλαδή την προστασία των δικαιωμάτων των θυμάτων χωρίς διακρίσεις, με βάση το φύλο, το γένος, τη φυλή, το χρώμα, τη γλώσσα, τη θρησκεία, τις πολιτικές ή άλλες πεποιθήσεις, την εθνική κοινωνική καταγωγή, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ηλικία, την οικογενειακή κατάσταση και άλλα.

Έκτον, είναι σημαντική γιατί διασφαλίζει ότι οι κρατικές αρχές, αξιωματούχοι αντιπρόσωποι θεσμοί και άλλοι φορείς λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα, προκειμένου να προλά-

βουν να διερευνήσουν, να τιμωρήσουν και να παράσχουν επανορθώσεις, όταν τέτοιες πράξεις διαπράττονται.

Έβδομον, είναι σημαντική γιατί καθορίζει έναν ή περισσότερους επίσημους φορείς που είναι υπεύθυνοι για τον συντονισμό, την εφαρμογή, την παρακολούθηση και αξιολόγηση των πολιτικών και των μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης όλων των μορφών βίας για τις οποίες γίνεται συζήτηση.

Επιπλέον είναι σημαντική γιατί λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα πρόωξης αλλαγών, αναφορικά με τα κοινωνικά και πολιτισμικά στερεότυπα συμπεριφοράς γυναικών και ανδρών, με σκοπό την εξάλειψη προκαταλήψεων, εθίμων, παραδόσεων και όλων των άλλων πρακτικών οι οποίες βασίζονται στην ιδέα της κατωτερότητας των γυναικών ή στους στερεότυπους ρόλους γυναικών και ανδρών.

Και σε αυτή την κατεύθυνση προβλέπουν τη διεξαγωγή σε τακτική βάση και σε όλα τα επίπεδα προγραμμάτων ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης σε συνεργασία με τα εθνικά ιδρύματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και φορέων ισότητας, ενώ φροντίζει να συμπεριληφθεί στα επίσημα αναλυτικά προγράμματα μαθημάτων και σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης εκπαιδευτικό υλικό σε θέματα όπως η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Τέλος, είναι σημαντική, επειδή παρέχει στις αρμόδιες αρχές τη δυνατότητα να διατάξουν σε καταστάσεις άμεσου κινδύνου τον δράστη ενδοοικογενειακής βίας να απομακρυνθεί από την κατοικία του θύματος για επαρκή χρονική περίοδο, ιδίως αν ο κίνδυνος επανάληψης της βίας αξιολογείται ως υπαρκτός ή ο δράστης διαθέτει πρόσβαση σε όπλα. Είναι δυνατόν, επίσης, να του αφαιρεθούν τα γονεϊκά του δικαιώματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα μπορούσα να απαριθμήσω πάρα πολλά ακόμα πλεονεκτήματα της κύρωσης. Ωστόσο, επειδή ο χρόνος δεν μου το επιτρέπει, θα ήθελα να κλείσω με το εξής: Σημειώνω ότι το ζήτημα της ισότητας των δύο φύλων δεν μπορεί να περιορίζεται μόνο σε θεσμικές πρωτοβουλίες όσο σοβαρές και ουσιαστικές κι αν είναι αυτές.

Η κατάργηση των διακρίσεων και των προκαταλήψεων σε βάρος των γυναικών είναι πρώτα απ' όλα υπόθεση της κοινωνίας και καθορίζει τον τρόπο που σκεπτόμαστε και πράττουμε. Είναι ζήτημα συλλογικής στάσης όλων μας, ανδρών και γυναικών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Η κ. Κοζομπόλη από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μπορούσα να μην αναφερθώ καθόλου σε όσα λέχθηκαν, αλλά θέλω μόνο να κάνω μια μικρή παρατήρηση, γιατί συζητούμε ένα τόσο ωραίο νομοθέτημα και παρ' όλα αυτά, υπάρχει μια γκρίνια, μια κριτική στην Κυβέρνηση. Εδώ θέλω να πω το εξής: Τίποτα να μην είχε κάνει αυτή η Κυβέρνηση, παρεκτός τη συγκεκριμένη δανειακή σύμβαση να την υποστηρίξει, να τη διαχειριστεί σωστά και να κάνει αυτό που έκανε, ως ήταν εντάξει. Γιατί αυτό είπε ο ΣΥΡΙΖΑ στις εκλογές τον Σεπτέμβριο. Κάποιοι, όμως, ξεχνούν ότι έγιναν εκλογές τον Σεπτέμβριο.

Ενώ λοιπόν μόνο αυτό να έκανε, θα ήταν εντάξει και σύμφωνη με αυτά που είχε υποσχεθεί, αυτή η Κυβέρνηση κάνει έργο και ωφέλιμο έργο. Ο απολογισμός όσων έγιναν και συνεχίζουν να γίνονται παράλληλα με την εφαρμογή της συμφωνίας με τους δανειστές είναι πολλά. Είναι, δηλαδή, πολύ μεγάλος και όλα αυτά έχουν το βλέμμα στραμμένο κυρίως στον αδύναμο άνθρωπο, στα δικαιώματα του ανθρώπου.

Και το παρόν σχέδιο νόμου τα δικαιώματα του ανθρώπου έρχεται να ενισχύσει και να τα ενδυναμώσει. Και λέω να τα ενισχύσει και να τα ενδυναμώσει, γιατί πρόκειται για μια ευρωπαϊκή σύμβαση που η χώρα μας θα μπορούσε να κυρώσει και το νομοθέτημα να αποτελέσει μια ωραία έκθεση ιδεών κατά της βίας, ένα ευχολόγιο με παροτρύνσεις και αφορισμούς, που θα παρέπεμπε στο ισχύον νομοθετικό πλαίσιο προστασίας. Έχουμε τέτοιο. Οι διατάξεις για την ενδοοικογενειακή βία, ο Ποινικός μας Κώδικας, οι διατάξεις για την αστική αποζημίωση προσώπου που

βλάβη από άδικη πράξη άλλου προσώπου και πάλι θα ήταν θετικό, αλλά κατ' ελάχιστον.

Το επισπεύδον Υπουργείο, αντίθετα, επέλεξε το δύσκολο, αλλά αποτελεσματικό δρόμο της υιοθέτησης από το Εθνικό μας Δίκαιο της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ταυτόχρονης νομοθέτησης εκείνων των κανόνων που εξασφαλίζουν την εφαρμογή της σύμβασης. Έτσι, τα αναγκαία μέτρα που προτείνει η σύμβαση σε όλες σχεδόν τις διατάξεις της να ληφθούν, με σκοπό την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών, με το παρόν σχέδιο νόμου νομοθετούνται.

Έχουμε μια συντονισμένη προσπάθεια διάχυσης των αρχών της σύμβασης σε όλους τους τομείς δραστηριοτήτων του κράτους, παιδεία, πολιτισμός, ενημέρωση. Νομοθετείται διεύρυνση της έννοιας της οικογένειας, ώστε να καταλαμβάνει και τα πρόσωπα που συνδέονται με σύμφωνο συμβίωσης. Συμπληρώνεται ο ν.3500/2006 με ορισμό κυρώσεων για το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται το έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, ώστε να γίνεται πιο ουσιαστική η διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης. Εδώ να πω ότι ζητήθηκε αυτό, εάν δεν κάνω λάθος, από την εισήγηση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης. Όμως, αυτό ακριβώς κάνει το σημερινό νομοσχέδιο. Βάζει κυρώσεις για εκείνον που δεν τηρεί τη διαδικασία ποινικής διαμεσολάβησης.

Θεσπίζεται η αναστολή της παραγραφής του εγκλήματος της ενδοοικογενειακής βίας, όταν το θύμα είναι ανήλικο μέχρι την ενηλικίωσή του και για ένα έτος μετά απ' αυτήν. Έχουμε επιβολή περιοριστικών όρων για την ψυχική και σωματική προστασία του θύματος. Αυτά επιβάλλονται πλέον και από τον εισαγγελέα που έχει επιληφθεί της υπόθεσης.

Έχουμε, ακόμη, διεύρυνση δαπανών που καλύπτονται από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης που λειτουργεί στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Πολύ σημαντική είναι, επίσης, η απαγόρευση άδειας οπλοφορίας σε όσους έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας και με την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα, τα έθιμα, οι παραδόσεις και η θρησκεία που ώθησαν το δράστη στην άδικη πράξη δεν συνιστούν στοιχεία ικανά να μειώσουν την ποινή, ενώ συνιστά ποινικό αδίκημα η παρότρυνση σε ακρωτηριασμό γεννητικών οργάνων ή η προπαγάνδισή του, η πρόκληση τρόμου και ανησυχίας από επίμονη καταδίωξη ή η επίμονη παρακολούθηση του προσώπου.

Επειδή τα περιστατικά βίας ενάντια στις γυναίκες, συμπεριλαμβανομένης και της ενδοοικογενειακής βίας, πολλές φορές δεν καταγγέλλονται ή όταν καταγγέλλονται, τηρείται μυστικότητα, δημιουργείται η αίσθηση ότι αυτά δεν είναι πολυάριθμα.

Η πραγματικότητα, δυστυχώς, διαψεύδει αυτή την εντύπωση. Τα φαινόμενα βίας μεταξύ φύλων έχουν αυξηθεί κατακόρυφα τα τελευταία χρόνια. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο δεκατρία εκατομμύρια γυναίκες υπέστησαν σωματική βία σε έναν χρόνο και τρία εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες έπεσαν θύματα σεξουαλικής κακοποίησης.

Στην Ελλάδα, σύμφωνα με τις τελευταίες στατιστικές, το 34% των Ελλήνων γνωρίζει στον περίγυρο ή τη γειτονιά κάποια γυναίκα που έχει πέσει θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Το συγκεκριμένο ποσοστό είναι αυξημένο κατά 12% σε σχέση με προηγούμενη μελέτη. Είναι το τρίτο υψηλότερο, δυστυχώς, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η δε τηλεφωνική γραμμή «SOS 15900» έχει δεχθεί περισσότερες από είκοσι χιλιάδες κλήσεις σε πέντε χρόνια.

Σε αυτό το περιβάλλον, η κύρωση της συγκεκριμένης σύμβασης, αλλά και η πρόβλεψη και θεσμοθέτηση κανόνων εφαρμογής της θα εξασφαλίσει έτι περαιτέρω τον σεβασμό στα δικαιώματα των γυναικών, θα περιορίσει την αποστέρηση θεμελιωδών δικαιωμάτων τους, ενώ θα παρακολουθείται η εφαρμογή της με την ίδρυση σχετικού μηχανισμού GREVIO.

Θα ήθελα να κάνω και μια αναφορά στη διάταξη του άρθρου 30, σύμφωνα με την οποία το Υπουργείο Δικαιοσύνης επιδοτεί τη φοίτηση για απόκτηση πτυχίου μέχρι είκοσι υπαλλήλων επηρέως καταστημάτων κράτησης σε πτυχιακό πρόγραμμα σπουδών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου με γνωστικό αντικείμενο την οργάνωση και λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης.

Είναι αυτονόητη η ευεργετική επίδραση που έχει το μέτρο στη

λειτουργία των καταστημάτων κράτησης και δεν θα επιχειρηματολογήσω σχετικά. Θα αναφέρω μόνο ότι η συγκεκριμένη διάταξη είναι μέρος ενός συνολικού και όχι αποσπασματικού σχεδίου που έχει εκπονήσει το Υπουργείο Δικαιοσύνης για την εκπαίδευση τόσο των κρατουμένων, όσο και του προσωπικού των φυλακών.

Στον σχεδιασμό αυτόν λήφθηκε υπ' όψιν η μεγάλη σημασία η εκπαίδευση του προσωπικού των φυλακών. Το τμήμα αυτό του σχεδιασμού έχει ήδη ξεκινήσει σε συνεργασία με το Ινστιτούτο Επιμόρφωσης του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης και Αυτοδιοίκησης. Τις προσπάθειες για την υλοποίηση της δέσμευσης για την ανώτατη εκπαίδευση έρχεται να συμπληρώσει η σημερινή διάταξη.

Τέλος, θα ήθελα να χαιρετίσω την τροπολογία που έχει ως σκοπό τη διοικητική αναδιοργάνωση του Καταστήματος Κράτησης Κορυδαλλού. Εδώ, θέλω να σπλητεύσω και κάτι που ειπώθηκε από τη Νέα Δημοκρατία που θυμάται τις φυλακές μόνο όταν είναι να λαϊκίσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Δεν είδαν και δεν άκουσαν την πρόοδο που έχει γίνει σε επίπεδο εκπαίδευσης, κατάρτισης, διαβίωσης των κρατουμένων, δεν άκουσαν τους επαίνους που εισπράττει η χώρα μας εκεί που πριν εισέπραττε κυρώσεις, αλλά είδαν μόνο τον φύλακα στον Κορυδαλλό, που μαστιγώθηκε.

Εδώ, θέλω να πω ότι ο ίδιος, τόσο σε γραπτή του αναφορά όσο και στα πειθαρχικά όργανα που κλήθηκε, μίλησε μόνο για λεκτική βία.

Και στο σημείο αυτό θα ήθελα να καταθέσω το δελτίο Τύπου του Υπουργείου Δικαιοσύνης που λέει όλα αυτά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Παναγιώτα Κοζομπόλη - Αμνατιδίη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διευθύνσεως Στενογραφίας και Πρακτικής της Βουλής)

Οι εκπρόσωποι της Νέας Δημοκρατίας δεν βλέπουν τις ανακοινώσεις του δελτίου Τύπου, αλλά διαβάζουν τα «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Θεοχαρόπουλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα συζητάμε ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης για την κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, όπως είναι ευρύτερα γνωστή, για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία, που σύμφωνα και με τη διεθνή αμνηστία αποτελεί παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Είναι κατά την ίδια τη διεθνή αμνηστία η πιο εξελιγμένη και εκτεταμένη διεθνής συνθήκη για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών. Αναγνωρίζει ότι η βία αποτελεί παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων και προβλέπει μέτρα που αποσκοπούν στην πρόληψη της βίας, στην προστασία των θυμάτων και στη δίωξη των δραστών.

Τέτοιες συμβάσεις πρέπει να έρχονται για κύρωση άμεσα, χωρίς ούτε μια μέρα καθυστέρηση. Αυτή η πολύχρονη καθυστέρηση δεν πρέπει να υπάρξει ξανά σε τέτοια σοβαρά ζητήματα.

Εσείς, όμως, είστε εδώ και τρία χρόνια Κυβέρνηση και όχι αντιπολίτευση. Συνεπώς κι εδώ έχει καθυστερήσει άλλα τρία χρόνια. Συνεπώς είστε κι εσείς υπεύθυνοι που ως Κυβέρνηση δεν το έχετε φέρει εδώ και τρία χρόνια τώρα.

Είναι σημαντική και η διάταξη του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα, σύμφωνα με την οποία δεν ασκείται ποινική δίωξη αν τελεστεί γάμος μεταξύ του υπαίτιου και του παθόντος ανήλικου. Επιτέλους, αυτό το άρθρο αλλάζει, επιτέλους καταργείται αυτή η απαράδεκτη ρύθμιση.

Βέβαια, δυστυχώς το νομοσχέδιο δεν αφορά μόνο στη σύμ-

βαση, όπως θα όφειλε, αλλά σε πολλές άσχετες με το κύριο θέμα ρυθμίσεις. Το νομοσχέδιο αυτό είναι αποσπασματικό, όσον αφορά στη συνολική αντιμετώπιση του κοινωνικού φαινομένου της βίας, ενσωματώνει επιλεκτικά τα άρθρα της σύμβασης, δεν εμπεριέχει υποστηρικτικά των διατάξεων μέτρων και βεβαίως αποτελεί κακή νομοθέτηση λόγω της προσθήκης λοιπών διατάξεων, αλλά και της πρόχειρης αντιμετώπισης ακόμα και αυτών των λοιπών διατάξεων.

Κατατέθηκαν τροπολογίες από τις Υπουργούς Τουρισμού και Πολιτισμού, ενώ αύριο έχουμε το νομοσχέδιο του Υπουργείου Ναυτιλίας. Κατατέθηκε τροπολογία όσον αφορά ένα μεγάλο θέμα από την Υπουργό Πολιτισμού. Γι' αυτό αυτό το κρίσιμο θέμα που μιλάμε σήμερα ή για άλλες διατάξεις, για μια εκ των οποίων θα μιλήσω στη συνέχεια, είχαμε συζήτηση το πρωί. Νομίζω όλα αυτά τα ζητήματα και αυτό το σοβαρό θέμα τα υποβαθμίζει η ίδια η Κυβέρνηση. Η ίδια υποβαθμίζει αυτή τη σοβαρή συζήτηση, που θα έπρεπε να γίνει για αυτή τη σοβαρή κύρωση, στην οποία εμείς συμφωνούμε επί της αρχής και το έχουμε ξεκαθαρίσει. Η Κυβέρνηση, όμως, δεν αλλάζει ρότα. Και το αποδεικνύει και σήμερα.

Μας είπατε κύριε Υπουργέ, ότι συμπεριλάβατε το τρίτο μέρος, για να μην φέρετε τροπολογίες. Ωραίο σκεπτικό. Ήρθαν και αρκετές τροπολογίες τελικά. Μας είπατε μάλιστα ότι πρόκειται για ορθή νομοθέτηση, καθώς το τρίτο μέρος δεν αφορά άσχετα με το Υπουργείο θέματα, αλλά ξεχάσατε να πείτε ότι παραμένουν άσχετα με τη βία των γυναικών, εκτός αν θεωρείτε ότι είναι ορθή σε σύγκριση με αυτά που κάνει η Κυβέρνηση σε άλλα νομοσχέδια.

Μας είπατε, επίσης, ότι έρχεται νομοσχέδιο που διασφαλίζει την ισότητα και την ισοτιμία των γυναικών και θα περιλαμβάνει και τις διατάξεις κατά της βίας των γυναικών. Εννοώ ότι έρχεται στη συνέχεια. Το ερώτημα είναι πότε. Θα συμπληρώνει το υπάρχον, για να υπάρχει μια ενιαία νομοθέτηση;

Οι προτεινόμενες νομοθετικές ρυθμίσεις σαφώς αποτελούν ένα σημαντικό βήμα. Όμως, η αποτελεσματικότητά τους θα κριθεί από τον βαθμό εφαρμογής τους. Στο σημείο αυτό υπάρχει μεγάλο πρόβλημα στη χώρα μας. Εξάλλου, πρόσφατα το είδαμε και στον νόμο για τη νομική αναγνώριση ταυτότητας φύλου, που ακόμη δεν εφαρμόζεται με το σωστό τρόπο ως όφειλε. Υπάρχουν δύο σχετικές υποθέσεις πρόσφατα, όπου η διαδικασία έγινε δημόσια στο δικαστήριο. Δεν ξέρω αν έχετε ενημερωθεί.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Λάθος του δικαστή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Οι δύο προσφεύγοντες βρέθηκαν εκτεθειμένοι στο κοινό.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έκανε λάθος ο δικαστής.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Γι' αυτό το λέω. Λέω ότι υπάρχει πρόβλημα πολλές φορές στην εφαρμογή. Δεν έχουν πρόβλημα οι διατάξεις. Υπάρχει πρόβλημα στην εφαρμογή από τη διαδικασία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Βεβαίως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ακριβώς για αυτό αναφέρομαι. Λέω ότι σε τέτοιες περιπτώσεις πρέπει να δούμε αν πρέπει να κάνετε παρέμβαση. Αυτό είπα, αν με ακούγατε.

Και μια που αναφέρουμε το σύμφωνο συμβίωσης, και βεβαίως θα ήθελα να πω και στην ιθαγένεια και στο τζαμί και σε όλα αυτά, τα οποία ανέφερε η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ ότι τα πέρασε η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, ξεχάσατε ότι οι ΑΝΕΛ καταψήφισαν και εμείς στηρίξαμε το σύμφωνο συμβίωσης, το τζαμί, την ιθαγένεια και όλα αυτά τα στοιχεία και στις επιτροπές και στην Ολομέλεια, για να μας πείτε σήμερα ότι η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ τα στήριξε.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Τα πέρασε όμως. Νομοθέτησε. Τα έφερε στη Βουλή προς ψήφιση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Παρακαλώ, στον ΣΥΡΙΖΑ να ξέρει τουλάχιστον με ποιον συγκυβερνά και πώς έχουν περάσει ορισμένες προοδευτικές ρυθμίσεις και έχουν γίνει νόμος του κράτους.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Τα έφερε στη Βουλή προς ψήφιση;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Και η αλαζονεία έχει το όριο της.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΑΚΗ: Εντάξει, εσείς μιλάτε για αλαζονεία; Θα τρελαθούμε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Υπάρχει αλαζονεία, όταν μιλάτε ιδίως για αυτές τις ρυθμίσεις, που θα έπρεπε να λέτε ότι η Δημοκρατική Συμπράταξη και το ΠΟΤΑΜΙ κράτησαν σθεναρή στάση μακριά από στείρα αντιπολίτευση και διατήρησαν την προγραμματική τους θέση, η οποία έκανε ουσιαστικά να προχωρήσουν αυτές οι ρυθμίσεις.

Χρειάζεται συνέργεια πολλών δυνάμεων και φορέων. Πρέπει να βρεθούν κοινοί δρόμοι δράσης και συνεργασίας με όραμα τη διασφάλιση της ισότητας. Αναμφισβήτητο έχει υπάρξει εξέλιξη από τη μεταδικτατορική εποχή, που τότε ένας περιορισμένος αριθμός γυναικών έλεγε το σύνθημα: «Δεν είμαι του πατρός μου, δεν είμαι του ανδρός μου, είμαι ο εαυτός μου». Τότε χαρακτηριζόταν τουλάχιστον γραφικός αυτός ο αριθμός των γυναικών. Τώρα έχουν γίνει επιτεύγματα και η γυναικεία χειραφέτηση έχει κερδίσει έδαφος.

Παρ' όλα αυτά, η κατάσταση παραμένει ζοφερή σε πολλούς τομείς. Η Έκθεση της Επιτροπής Γυναικών και της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου έχει χαρακτηριστικά στοιχεία. Έχουν αναφερθεί στην επιτροπή. Δεν χρειάζεται να τα αναφέρω εδώ. Πάντως είναι πραγματικά συγκλονιστικό ότι κάθε επτά λεπτά γίνεται ένας βιασμός, μια στις είκοσι γυναίκες έχει υπάρξει θύμα βιασμού κ.ο.κ.. Πρόκειται για συγκλονιστικά στοιχεία. Πρόκειται για το πιο διαδεδομένο έγκλημα στον κόσμο, που πλήττει τη ζωή, την αξιοπρέπεια και την ελευθερία του μισού πληθυσμού της γης.

Τα φαινόμενα της έμφυλης βίας αυξάνονται ραγδαία και πολλές φορές συγκαλύπτονται και τελικά θάβονται. Χαρακτηριστικό παράδειγμα -θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ και εγώ- είναι η τραγική ιστορία της Έλενας Φραντζή από την Κύπρο, που αυτοκτόνησε τις προηγούμενες μέρες στα είκοσι εννιά της χρόνια. Η ιστορία ξεκινά μόλις από τα τέσσερα χρόνια της με τη σεξουαλική κακοποίηση της από τον θετό πατέρα της, ιερέα. Εγκληματικά λάθη της κοινωνίας. Δέκα χρόνων τα κατήγγειλε. Δεν έγινε πιστευτή. Όταν ενηλικιώθηκε, έφυγε από το σπίτι, τα κατήγγειλε, σπούδασε κοινωνική λειτουργός και τελικά αυτοκτόνησε στα είκοσι εννιά της.

Γιατί αναφέρομαι σε αυτή την τραγική ιστορία; Γιατί η αδράνεια των αρμόδιων αρχών, η ανεπάρκεια των κοινωνικών υπηρεσιών, οι παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη, οι άμεσες ή έμμεσες πιέσεις, η γραφειοκρατία, η ώσμωση με συντηρητικούς θεσμούς δεν αφορούν μόνο την Κύπρο, αλλά και τη χώρα μας και πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε, να δώσουμε λύσεις, για να μην υπάρξουν άλλα θύματα.

Στο νομοσχέδιο, βέβαια, υπάρχουν και διατάξεις που μας κάνουν να απορούμε σε ορισμένα θέματα. Ενώ το άρθρο της σύμβασης δημιουργεί ρητή διεθνή συμβατική υποχρέωση ποινικοποίησης της σκόπιμης, επαναλαμβανόμενης ενασχόλησης κάποιου ατόμου με απειλητική συμπεριφορά που απευθύνεται προς κάποιο άλλο άτομο, η ελληνική εκδοχή συμπεριλαμβάνει και το στοιχείο της εκπεφρασμένης αντίστοιχης βούλησης του θύματος που είναι πιθανό να περιπλέξει την αποδοκτική διαδικασία.

Δεν ξέρω αν έχετε να πείτε κάτι σε αυτά, αν έχει μπει για κάποιον λόγο που δεν μπορούμε να αντιληφθούμε.

Τώρα όσον αφορά το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου, αυτό δεν μήπε καν σε διαβούλευση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έχει μπει. Το τρίτο μέρος δεν έχει μπει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Το δεύτερο μέρος στο οποίο και σε αυτό συμφωνούμε, όπως και το πρώτο μέρος.

Όσον αφορά το τρίτο μέρος, πρόκειται για διατάξεις άσχετες με το θέμα της βίας κατά των γυναικών. Οι διατάξεις στο τρίτο μέρος του νομοσχεδίου δείχνουν προκλητικές, αν όχι πελαταικές τακτικές. Δεν έχω τον χρόνο αυτή τη στιγμή.

Τα ανέφερε αναλυτικά η κ. Κεφαλίδου. Παράταση για επιπλέον θητεία, αποσπάσεις, μετατάξεις προσωπικού στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Αναρωτιέται κανείς ποιος τελικά θα μείνει για το

εθνικό σύστημα κινητικότητας, έτσι που υπάρχουν συνεχώς εξαιρέσεις. Υπάρχει συζήτηση για παρατάσεις, αποσπάσεις, μετατάξεις, παρεκκλίσεις εις βάρος μιας ουσιαστικής και διεξοδικής συζήτησης για τον εκσυγχρονισμό της εν λόγω σχολής.

Κύριε Υπουργέ, το πρωί είχαμε μια σύγκρουση, πολιτική θέλω να πιστεύω, στην οποία ήρθατε πάρα πολύ εκνευρισμένος. Αντί να απαντάτε στα ερωτήματα στα οποία σας θέτουμε, κάνατε μια επίθεση προς το μέρος μας, γιατί σας θέσαμε συγκεκριμένα ερωτήματα για το πού αναφέρεται μια παράγραφος ενός άρθρου.

Τουλάχιστον προς εμάς που ασκούμε σταθερά προγραμματική αντιπολίτευση σε όλα, σας ρωτούμε και περιμένουμε υπεύθυνες απαντήσεις, δεν περιμέναμε αυτή τη στάση. Φτάσατε στο σημείο να εξισώνετε την αντιπολίτευση, την κριτική, τις θέσεις, τις ερωτήσεις εδώ μέσα με τις θέσεις των συγκυβερνώντων σας, του κ. Κατσίκη συγκεκριμένα γι' αυτά που είπε προχθές, όταν σας ρωτήσαμε συγκεκριμένα να δεσμευτείτε για το τι γίνεται με τους οκτώ, αν υπάρχει περίπτωση να ερμηνευτεί κάπως αλλιώς μια διάταξη κ.ο.κ..

Και, κύριε Υπουργέ, θέλω να πιστεύω ότι σε αυτό το θέμα κάνατε μια επίθεση στην οποία δεν αρμόζει σε εθνικό θέμα, γιατί περί εθνικού θέματος πρόκειται. Ερωτήσεις σας θέσαμε. Ερωτήσεις θέτουμε και η κ. Κεφαλιδου στις επιτροπές και εγώ εδώ μέσα. Απαντάτε στις ερωτήσεις και προχωράμε τη συζήτηση.

Δεν σας θέσαμε ποτέ το ερώτημα αν δεν θα γίνει η έκδοση με βάση τη διάταξη. Γιατί αναφερθήκατε και σε αυτό. Σας είπαμε αν μπορεί να ερμηνευτεί σε σχέση με τους οκτώ, σε σχέση με το να παραταθεί το δεκαοκτάμηνό τους. Αυτή ήταν η ερώτηση μόνο. Ήταν για το δεκαοκτάμηνό τους η ερώτηση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Δεν είπατε αυτά στο «Μακεδονικό Πρακτορείο».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτά ακριβώς. Και είναι μια ύποπτη ρύθμιση, αν θέλετε να πούμε τι είπαμε το πρωί. Γι' αυτό ακριβώς σας ρωτάμε τι συμβαίνει και αν θα μπορέσει να υπάρξει αυτό, γιατί λήγει, όπως έχουμε ενημερωθεί. Εσείς θα ξέρετε καλύτερα πότε λήγει. Τον Απρίλιο, τον Μάιο λήγει το δεκαοκτάμηνο.

Σας ρωτάμε, λοιπόν, υπάρχει περίπτωση αυτό να ερμηνευτεί με αυτόν τον τρόπο; Αυτή ήταν μια καθαρή ερώτηση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): ... (δεν ακούστηκε)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κοιτάξτε, αντί να απαντάτε σε εμάς, απαντήστε τώρα, κύριε Υπουργέ, στα δημοσιεύματα τα οποία υπάρχουν σήμερα το απόγευμα σε τέσσερα μεγάλα δημοσιογραφικά sites και τα οποία λένε το εξής: «Όπως αναφέρει το Υπουργείο σε ό,τι αφορά τους οκτώ Τούρκους αξιωματικούς η διάταξη αυτή, αν ψηφιστεί, θα τους αφορά μόνο αν η γείτονα υποβάλει εκ νέου αίτημα έκδοσής τους, καθώς έως τώρα τα αιτήματα της Τουρκίας έχουν απορριφθεί από τις αρμόδιες δικαστικές αρχές».

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι είναι αυτά που λέτε;

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Αυτά που λέει η Τουρκία θέλετε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, το λένε ο «ΕΝΙΚΟΣ», η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» και «ΤΑ ΝΕΑ» και σας κάνω μια ερώτηση. Δεν μπορείτε στο τέλος της τοποθέτησής μου να απαντήσετε; Δεν μπορείτε να απαντήσετε αν ισχύει ή αν δεν ισχύει;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα θέλατε να σας πω καλόπιστα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Καλόπιστα σας ρωτώ. Απαντήστε: «Όχι, το διαψεύδω». Γιατί γράφει: «οι πηγές του Υπουργείου».

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να σας απαντήσω τώρα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχω πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Θεοχαρόπουλε, το πρωί σας απάντησα αμέσως και σας απάντησα τόσο ως προς το ουσιαστικό όσο ως προς το νομικό ζήτημα. Και σας είπα ότι η διάταξη αυτή δεν αφορά τους Τούρκους αξιωματικούς, διότι η διάταξη αναφέρεται σε καταδικασθέντες και συγκεκριμένα στο άρθρο 55 του Σωφρονιστικού Κώδικα.

Τι είναι αυτές τις ανοησίες, ενώ υπάρχει ρητή δήλωση του Υπουργού Δικαιοσύνης στη Βουλή; Απορώ πώς το φέρνετε ξανά το θέμα στις επτά η ώρα το απόγευμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, σας αναφέρω τι λένε τα δημοσιεύματα έγκριτων δημοσιογραφικών εφημερίδων το απόγευμα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εκτός από τα δημοσιεύματα υπάρχει και η Βουλή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Εδώ είμαστε, στη Βουλή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι σας είπα το πρωί;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί να μην απαντήσετε στη Βουλή;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι σας είπα το πρωί;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ενοχλεί να απαντάτε στις ερωτήσεις;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Θεοχαρόπουλε, το πρωί, λοιπόν, τι είπα εγώ;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Μετά το πρωί, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, το μεσημέρι...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πλέον σηκώνω τα χέρια ψηλά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Καταθέτω στα Πρακτικά τέσσερα δημοσιεύματα το απόγευμα ότι το Υπουργείο ενημέρωσε γι' αυτά τα πράγματα. Διαψεύστε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Θεοχαρόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τι να διαψεύσω; Εγώ μίλησα το πρωί εδώ. Δεν μπορώ να καταλάβω. Τα είπα το πρωί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν μπορώ να σας ρωτήσω στη Βουλή για να ενημερώσετε το Σώμα;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας τα είπα, κύριε Θεοχαρόπουλε. Σας απάντησα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί αυτός ο εκνευρισμός για ένα θέμα, το οποίο είναι της αρμοδιότητας της δικής σας, κύριε Υπουργέ; Γιατί αυτός ο εκνευρισμός;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας το είπα. Σας απαντώ ήρεμα και καλόπιστα. Σας λέω, λοιπόν, ότι το πρωί απάντησα ότι η συγκεκριμένη διάταξη –σ' εσάς απάντησα, όχι σε κάποιον άλλον–...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Το πρωί απαντήσατε ότι ενοχλείστε από τις ερωτήσεις μας στον ίδιο βαθμό που τις καταδικάζετε με τον κ. Κατσίκη, κύριε Κοντονή.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Άλλο αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι δυνατόν;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μπορείτε να κάνετε όποια κριτική θέλετε.

Επί της ουσίας, όμως, κύριε Θεοχαρόπουλε, σας είπα ότι η διάταξη αυτή δεν έχει καμμία δουλειά με κρατούμενους δυνάμει της διοικητικής διαδικασίας. Η διάταξη αυτή είναι διάταξη που τροποποιεί άρθρο του Σωφρονιστικού Κώδικα. Δηλαδή, εδώ έχουμε....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Θεοχαρόπουλε, σας αρκεί η διευκρίνιση του Υπουργού; Ναι ή όχι; Νομίζω

ότι δεν κάνει καλό να το τραβήξουμε παραπέρα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μα, τι άλλο να πω;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν τραβάω τίποτα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Αυτή η διεκυστίνδα δεν κάνει καλό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Συνεχίζω την ομιλία μου. Εγώ κρατάω τη δέσμευση αυτή που λέτε αυτή τη στιγμή ότι το δεκαοχτάμηνο, όταν θα ολοκληρωθεί, θα ισχύσει το κράτος δικαίου και θα ελευθερωθούν, σύμφωνα με το κράτος δικαίου της χώρας μας. Το λέμε σήμερα εδώ στην Ολομέλεια, για να το δούμε σε ένα-δυο μήνες και να υπάρξει ακριβώς αυτή η συνέχιση.

Κύριε Υπουργέ, δεν έχω τον χρόνο. Είχα σκοπό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Πράγματι, δεν έχετε χρόνο. Το επιβεβαιώνω κι εγώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τα δύο λεπτά μόνο που διακόπηκα, κύριε Πρόεδρε.

Είχα σκοπό να σας πω το εξής σε σχέση με τρεις πρόσφατες υποθέσεις της δικαιοσύνης, οι οποίες μας εξέπληξαν και μας.

Εμείς έχουμε πει ότι δεν πρέπει κανείς να πέσει σε μια παγίδα, που στο όνομα μιας δήθεν υπεράσπισης των φτωχών, η εκτελεστική να υποκαταστήσει τη δικαστική εξουσία. Αυτό είναι το ένα θέμα. Γι' αυτό διαφωνούμε με τοποθετήσεις κυβερνητικών στελεχών ότι έχετε την Κυβέρνηση, αλλά όχι την εξουσία.

Από την άλλη, όμως, δεν θέλουμε κι ένα σκηνικό όπου οι δικαστές είναι υπεράνω οποιαδήποτε κριτικής. Οι πολιτικές σκοπιμότητες, απ' όπου κι αν προέρχονται, πρέπει να σπάσουν τα μούτρα τους απέναντι στο κράτος δικαίου.

Αναφέρομαι σε τρεις υποθέσεις: Την υπόθεση του Μητροπολίτη Αμβρόσιου, το πλέον χαρακτηριστικό, με τη ρητορική μίσους, την οποία είχε και την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα μας. Μην πω τι έχει πει απέναντι σε μια κατηγορία συνανθρώπων μας στη χώρα σήμερα. Και, βεβαίως, δεν ταιριάζει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Μην τα πείτε. Είναι αυστηρώς ακατάλληλα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω είναι χρήσιμα και νομίζω ότι και ο κύριος Υπουργός θέλει για τα τρία αυτά παραδείγματα τις θέσεις μας, γιατί είναι χρήσιμα. Τελειώνω. Δεν πρόκειται για κάποια αντιπαράθεση αυτή τη στιγμή.

Για το θέμα, που βεβαίως μας ξένισε, η υπόθεση θα συζητηθεί εκ νέου τώρα μετά από έφεση που άσκησε ο εισαγγελέας. Δεν ξέρω αν θα έπρεπε να κάνετε κι εσείς αίτηση προς τον εισαγγελέα για να έχει ασκήσει αυτή την έφεση, αν είχατε εκείνο το δικαίωμα. Αυτό το θέμα είναι πολύ σοβαρό, γιατί θα μπορούσατε να ασκήσετε και εσείς το δικαίωμα. Ζητήσατε, επίσης, να λάβετε τα πρακτικά της δίκης.

Αφού τα ζητήσατε εδώ, θα μπορούσατε να τα είχατε ζητήσει για τη δεύτερη υπόθεση, για την αθωωτική απόφαση για τον συγκυβερνήτη σας, τον κ. Καμμένο, σε σχέση με τον κ. Πάχτα, όπου προέτρεψε για λιντσάρισμα. Εδώ μας ξένισε αυτή η απόφαση, η δεύτερη.

Η τρίτη, βέβαια, σε σχέση με τον τρόπο διδασκαλίας των θρησκευτικών, είναι μια απόφαση που αποδεικνύει έμπρακτα τα εμπόδια για μια σύγχρονη, ανοιχτή κοινωνία, μια κοινωνία χωρίς φοβικές συμπεριφορές και, εν πάση περιπτώσει, που θα εβέβαια το Σύνταγμα και την κατάκτηση αγώνων του δυτικού νομικού πολιτισμού και τη συνταγματικά κατοχυρωμένη από το ελληνικό Σύνταγμα ανεξίτηλη και ελευθερία της θρησκευτικής συνείδησης.

Πώς ακριβώς αλλιώς θα στηρίξουμε την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας και θα αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις; Βέβαια και σ' αυτό το θέμα -επιτρέψτε μου να πω- οι ευθύνες της Κυβέρνησής σας είναι τεράστιες, καθώς ο ίδιος ο κ. Τσίπρας τότε υποχώρησε απέναντι στις πιέσεις εκείνες -θυμάστε- με τις απειλές του κ. Καμμένου, που τις δέχθηκε και, βεβαίως, είχε διώξει τον αρμόδιο Υπουργό, ο οποίος είχε φέρει αυτήν την αλλαγή.

Οι προοδευτικές αλλαγές, λοιπόν, αποδεικνύονται στην πράξη,

αγαπητοί συνάδελφοι, και στην πράξη εμείς τις προτείνουμε και γι' αυτό κάναμε και την πρόταση συνταγματικής αναθεώρησης το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Υπάρχουν και θέματα που αφορούν το Υπουργείο σας, κύριε Κοντονή, στην πρόταση την οποία έχουμε κάνει και κάποια στιγμή θα θέλαμε να απαντήσετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Δεν είναι τώρα ώρα να επεκταθείτε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΘΕΟΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: ...όπως, βέβαια, και όλα τα κόμματα του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Η κ. Θελερίτη από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Επιτρέψτε μου να αρχίσω με την τροπολογία με αριθμό 1545, για την οποία ζητήθηκαν διευκρινίσεις σχετικά με το ότι καταθέσαμε σαν Βουλευτές αυτή την τροπολογία.

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι αυτή η προτεινόμενη ρύθμιση έρχεται να αποσαφηνίσει και να αποκλείσει πιθανές ερμηνείες που αποδίδονται για τις αποσπάσεις και διαθεσιμότητες δημοσίων υπαλλήλων σε πολιτικά γραφεία και ιδιαίτερα αυτές τις αποσπάσεις ή διαθέσεις που γίνονται μέσω του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης προς τα πολιτικά γραφεία.

Γνωρίζετε πολύ καλά -και ιδιαίτερα ο κ. Γεωργαντάς- ότι υπήρχε αυτή η νομοθεσία, αλλά με δύο μεταγενέστερους νόμους, τον ν.3528/2007 και τον ν.4440/2016, όπου τίθενται χρονικές διάρκειες, υπάρχει μία σύγχυση και μία ερμηνεία ως προς τις αποσπάσεις, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται αρκετά προβλήματα σε αποσπασμένους δημοσίους υπαλλήλους, άρα και σε βουλευτικά γραφεία συναδέλφων.

Εμείς, λοιπόν, προτείνουμε, ως έχει κατατεθεί η τροπολογία, στο κομμάτι που λέει «σε πολιτικά γραφεία που γίνονται με το π.δ. 63/2005» και στο σημείο που λέει «βάσει ειδικών διατάξεων», να γίνει ακόμη πιο σαφές γιατί υπάρχει ακόμα σύγχυση, «βάσει των διατάξεων του άρθρου 6 του ν.1878/1990 και των άρθρων 2 και 3 του ν.1895/1990» και να συνεχίσει «σε γραφεία κομμάτων και βουλευτών» κ.λπ. ως έχει.

Αυτό το λέμε γιατί αυτοί είναι οι δύο παλιοί νόμοι, οι οποίοι πραγματικά καθορίζουν όλες τις διαδικασίες απόσπασης των δημοσίων υπαλλήλων στα πολιτικά γραφεία, ιδιαίτερα μέσω του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης, που πολλοί φορείς είναι αναγκασμένοι με αυτόν τον τρόπο να κάνουν τις αποσπάσεις.

Σχετικά με το νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, παρά τις προσπάθειες της Αντιπολίτευσης να υποβαθμίσει τη σημασία της κύρωσης, από κοινού εμείς με το γυναικείο φεμινιστικό κίνημα θεωρούμε τη σημερινή ημέρα ορόσημο. Και τη θεωρούμε ορόσημο γιατί ευτυχώς όλων των νόμων και των σχεδίων προηγήθηκαν αγώνες του γυναικείου και φεμινιστικού κινήματος.

Μετά από επτά χρόνια αυτοί οι αγώνες οδήγησαν στην υπογραφή της σύμβασης, όπου θεσμοθετείται το διαρκές αίτημά τους, δηλαδή η ψήφιση ενιαίου νόμου, που θα καλύπτει όλες τις μορφές της βίας κατά των γυναικών στον ιδιωτικό και δημόσιο βίο, στην οικογένεια, στις προσωπικές σχέσεις, στους χώρους εργασίας, στην εκπαίδευση, στους κοινωνικούς και πολιτικούς θεσμούς.

Τελικά, καθυστέρησε αυτή η Κυβέρνηση να εισάγει στη Βουλή την κύρωση της σύμβασης, ναι ή όχι; Παρά τις διασαφηνίσεις του Υπουργού στις συνεδριάσεις των επιτροπών, αλλά και τις ομιλίες των συναδέλφων και συναδελφισσών, η Κυβέρνηση αυτή δεν καθυστέρησε να εισάγει την κύρωση της σύμβασης στη Βουλή. Γιατί δεν εισήγαγε απλά μία κύρωση, αλλά έφερε σχέδιο νόμου με βάση τη σύμβαση, δίνοντας με αυτόν τον τρόπο ένα σημαντικό προβάδισμα στην εφαρμογή αυτής της σύμβασης, που είναι το πιο σοβαρό.

Για άλλη μία φορά επαναλαμβάνουμε ότι συστήθηκε νομοπαρασκευαστική επιτροπή, με πρωτοβουλία της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων, σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, όπου δούλεψαν γι' αυτή την προετοιμασία της εφαρμο-

γής της σύμβασης, για να έχουμε εμείς σήμερα ως χώρα και ως πολιτεία ένα θεσμικό προβάδισμα, που κατά τη γνώμη μου θα διαδραματίζει έναν σημαντικό ρόλο στην άμεση εφαρμογή της σύμβασης, σε συνδυασμό με το Δημοσίο Δίκτυο Δομών για την Πρόληψη και Αντιμετώπιση της Έμφυλης Βίας και της Ενδοοικογενειακής Βίας.

Ωστόσο, πέραν από τη μάχη για το ποιο κόμμα νομοθέτησε πρώτο κύρωση για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της βίας, θεωρούμε αναγκαία την ευρεία δημοκρατική πλειοψηφία, επειδή η νομοθεσία δεν αρκεί, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες για να εφαρμοστεί. Χρειάζεται μία σειρά από ενέργειες, που θα σας αναφέρω παρακάτω, για να δούμε ότι πρέπει να εφαρμοστεί στην πράξη η σύμβαση.

Και γι' αυτό προσβλέπουμε στην προσωπική και πολιτική δέσμευση για την πρωτογενή πρόληψη της έμφυλης βίας σε όλες και σε όλους εμάς που ανήκουμε στο δημοκρατικό τόξο.

Γνωρίζουμε από πανευρωπαϊκή έρευνα του 2014 ότι το 25% των γυναικών στην Ελλάδα έχουν υπάρξει θύματα σωματικής, σεξουαλικής ή ψυχολογικής βίας στην ηλικία των δεκαπέντε ετών.

Από το 2011 η Γενική Γραμματεία Ισότητας λειτουργεί την εικοσιτετράωρη «Γραμμή SOS 15900», όπου θύματα, αλλά και τρίτα πρόσωπα μπορούν να απευθυνθούν για να αναφέρουν περιστατικά βίας.

Η «Γραμμή SOS» δέχθηκε το περασμένο έτος συνολικά τέσσερις χιλιάδες διακρίσεις εξήντα έξι καταγγελίες για έμφυλη βία, εκ των οποίων οι τρεις χιλιάδες τριάντα τέσσερις κλήσεις προέρχονταν από τις ίδιες κακοποιημένες γυναίκες, ενώ οι χίλιες διακρίσεις τριάντα δύο κλήσεις προέρχονταν από τρίτα πρόσωπα που ανησυχούσαν βλέποντας τα σημάδια πάνω στο σώμα των γυναικών.

Οι επιπτώσεις; Αναφέρθηκαν πολύ καλά από τον συνάδελφο κ. Δουζίνα. Είναι επιπτώσεις που δεν είναι μοιραίες, θανατηφόρες δηλαδή. Μιλάμε για τη σωματική υγεία των γυναικών, τους τραυματισμούς, τη μη επιθυμητή εγκυμοσύνη και ούτω καθεξής, συμπεριφορές αυτοτραυματισμού. Υπάρχουν, επίσης και επιπτώσεις στην ψυχική υγεία, μετατραυματικό στρες. Αναφέρθηκε ο συνάδελφος κ. Δουζίνας και τα εξήγησε.

Για να κερδίσω χρόνο, δεν θα αναφερθώ ούτε στην κατάθλιψη, τον φόβο, τη χαμηλή αυτοεκτίμηση και λοιπά, στις επιπτώσεις που είναι μοιραίες, την αυτοκτονία, τη μητρική θνησιμότητα, την ανθρωποκτονία, τη γυναικοκτονία.

Αυτή, λοιπόν, η σύμβαση είναι πάρα πολύ σημαντική. Γιατί; Διότι για πρώτη φορά αναγνωρίζεται και στη χώρα μας η δομική φύση της βίας κατά των γυναικών και ορίζεται ως βία που βασίζεται στο φύλο. Αναγνωρίζεται ότι η βία κατά των γυναικών αποτελεί έναν από τους πιο σημαντικούς κοινωνικούς μηχανισμούς μέσω των οποίων οι γυναίκες εξαναγκάζονται και οδηγούνται σε ανισότιμη θέση.

Δεύτερον, αναγνωρίζει και ορίζει τις διαφορετικές μορφές έμφυλης βίας. Και γιατί μας ενδιαφέρει αυτό; Μας ενδιαφέρει για να μπορούμε εμείς να καταλάβουμε και να διαπιστώσουμε ποια είναι η διασύνδεση ανάμεσα στις διαφορετικές μορφές βίας κατά των γυναικών, ποιες είναι οι παραλλαγές της βίας, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για διαφορετικό πολιτισμικό πλαίσιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου λίγο χρόνο ακόμη, γιατί είχα να μιλήσω και για την τροπολογία.

Και κυρίως μπορούμε να σχεδιάσουμε ολοκληρωμένες, συνεκτικές, συντονισμένες πολιτικές για την αντιμετώπιση της βίας και με προληπτικά και θεραπευτικά προγράμματα και με ειδικές υποστηρικτικές υπηρεσίες.

Δεν θα πω ποιες είναι οι καινοτομίες που εισάγει η σύμβαση. Αυτό που θέλω να τονίσω, όμως, είναι ότι πάλι είμαστε σε προνομιακή θέση ως χώρα στη δέσμευση που αφορά τη σύμβαση για την ουσιαστική ισότητα των φύλων, για τη χειραφέτηση των γυναικών, γιατί ήδη τελείωσε και η διαβούλευση που αφορά το σχέδιο νόμου για την ουσιαστική ισότητα των φύλων, άρα, πάμε με ένα ακόμα πλεονέκτημα στην εφαρμογή αυτής της σύμβασης.

Δεν θα αναφέρω σε ποιους τομείς γίνεται αυτή η καινοτομία

της σύμβασης, για να κερδίσω χρόνο. Θα σας πω, όμως, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό που θέλω σε σχέση με το πώς εμείς θα πρέπει να ανησυχήσουμε για την εφαρμογή αυτής της σύμβασης.

Καί' αρχάς, πρέπει να καταλάβουμε ότι αυτή η καθυστέρηση μας δίνει ένα μεγάλο προβάδισμα, γιατί δύο, δυόμισι χρόνια προετοιμάσαμε την εφαρμογή αυτής της σύμβασης. Και το προβάδισμα είναι ότι πάμε με ένα σχέδιο νόμου, που αυτή τη στιγμή έχει σημαντικές τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα. Σε τέσσερα άρθρα του Ποινικού Κώδικα υπάρχουν τροποποιήσεις και υπάρχει και μία προσθήκη νέου άρθρου. Τροποποιούμε πέντε νόμους και ένα προεδρικό διάταγμα.

Επίσης, έχουμε ένα ολοκληρωμένο δίκτυο εξήντα δύο δομών πανελλαδικής κάλυψης για την πρόληψη και την αντιμετώπιση μορφών βίας, έχουμε τη «Γραμμή SOS», τα δεκαπέντε συμβουλευτικά κέντρα στις δεκατρείς περιφέρειες, τα είκοσι πέντε συμβουλευτικά κέντρα στους δήμους και τους δεκαεννιά ξενώνες σε δήμους και τους δύο του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Και πρέπει να μεριμνήσουμε εμείς να συνεχίσουν το έργο τους αυτές οι δομές, γιατί ακριβώς κρινόμαστε για το εάν εφαρμόζουμε ή όχι τη σύμβαση.

Παράλληλα, δεν θα επαναλάβω αυτό που είπε και ο Πρόεδρος της Βουλής, ότι δεν αρκεί η νομοθεσία, αλλά θα πρέπει όλες και όλοι που ανήκουμε στο δημοκρατικό τόξο να υπερασπιστούμε το αδιαπραγμάτευτο δικαίωμα των γυναικών σε μια ζωή χωρίς βία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τελειώνετε, κυρία συνάδελφε.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Και σε αυτό θα πρότεινα το εξής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θα ήταν καλό τέλος αυτό, κυρία συνάδελφε.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΛΕΡΙΤΗ: Θα πρότεινα στο πλαίσιο του άρθρου 70 –και τελειώνω ακριβώς με αυτό, κύριε Πρόεδρε– της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, που συζητάμε εδώ εμείς σήμερα, στην οποία προβλέπεται η συμμετοχή των κοινοβουλίων στην παρακολούθηση των μέτρων που λαμβάνονται για την εφαρμογή της σύμβασης, να δεσμευθούμε για την πρόληψη και την εξάλειψη των φαινομένων σεξισμού στο Κοινοβούλιο, την καταδίκη κάθε σεξιστικής συμπεριφοράς στις διαδικασίες της Βουλής.

Πιστεύω ότι μπορούμε να δεσμευτούμε, δίνοντας ένα θετικό παράδειγμα ως Κοινοβούλιο που σέβεται τα δικαιώματα των γυναικών –εργαζομένων και αιρετών– και το δικαίωμά τους σε μια ζωή χωρίς βία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για δύο λεπτά για να αναπτύξει κάποιες τροπολογίες.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να δηλώσω στη Βουλή ότι οι υπουργικές τροπολογίες οι οποίες κατατέθηκαν, για τις οποίες δεν έχω μιλήσει, η 1537, η 1542 και η 1544, που τις ανέπτυξαν οι αρμόδιοι Υπουργοί, γίνονται δεκτές και παρακαλώ να ενταχθούν στο σχέδιο.

Επίσης, η βουλευτική τροπολογία, στην οποία μόλις τώρα αναφέρθηκε η κ. Θελερίτη, η 1545 και αυτή γίνεται δεκτή.

Υπάρχουν δύο τροπολογίες οι οποίες έχουν κατατεθεί από Βουλευτές της Αντιπολίτευσης και οι οποίες τροπολογίες όχι απλώς κινούνται σε σωστή κατεύθυνση, αλλά είναι ορθές. Μόνο θέλουμε λίγο χρόνο να ελέγξουμε ορισμένα στοιχεία.

Η μία είναι η τροπολογία που κατέθεσαν δύο Βουλευτές του ΚΚΕ σχετικά με τη μεταφορά σωρού, οστών και τέφρας Ελλήνων πολιτικών προσφύγων των οποίων αφαιρέθηκε η ελληνική ιθαγένεια μετά τον Εμφύλιο Πόλεμο.

Εάν ισχύει αυτός ο περιορισμός, κύριοι συνάδελφοι, δεσμεύομαι ότι στο επόμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, το οποίο και αυτό θα έχει «και άλλες διατάξεις», θα περιληφθεί.

Απλώς θέλουμε να ελέγξουμε αν πράγματι είναι προϋπόθεση η στέρηση της ελληνικής ιθαγένειας για να μη γίνει η μεταφορά της σορού ή των οστών ή της τέφρας ενός Έλληνα του οποίου είχε αφαιρεθεί η ιθαγένεια.

Η άλλη τροπολογία -το ανέφερε και ο κ. Σκουρλέτης- είναι, αν δεν κάνω λάθος, πέντε Βουλευτών της Δημοκρατικής Συμπράταξης. Είναι απολύτως σωστή. Σε επόμενο νομοσχέδιο, όπως είπε και ο Υπουργός Εσωτερικών, σχετικά με την πολιτογράφηση και την ιθαγένεια θα περιληφθεί και αυτή, αφού τύχει μιας σχετικής επεξεργασίας από το Υπουργείο Εσωτερικών.

Αντιλαμβάνεσθε ότι και για τις δύο υπάρχει θετική τοποθέτηση της Κυβέρνησης ενόψει περαιτέρω νομοθετικών πρωτοβουλιών. Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Οστά χωρίς ιθαγένεια! Το είχατε ξανακούσει;

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια παρέμβαση ως προς αυτά που είπε ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Θέλετε κάποια διευκρίνιση;

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Θα ήθελα να ζητήσω από τον Υπουργό σε μία τροπολογία που έγινε μόλις αποδεκτή, του Τουρισμού, αν είναι δυνατόν να διαχωριστεί σε τρία άρθρα, γιατί αποτελείται από τρία άρθρα. Είμαστε θετικοί, αλλά σε ένα άρθρο δεν είμαστε θετικοί, οπότε εάν υπάρχει δυνατότητα, να διαχωρίσουμε τη συγκεκριμένη τροπολογία προκειμένου στα δύο από τα τρία άρθρα της να είμαστε θετικοί. Γι' αυτό ζητούμε αν μπορείτε, να κάνετε αυτή την τροποποίηση.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, είναι γνωστό στην Ολομέλεια και στο Προεδρείο της Βουλής ότι δεν μπορεί να γίνει αυτή η διάσπαση, όπως ακριβώς συμβαίνει με τα άρθρα που ψηφίζουμε που έχουν ενταχθεί στο νομοσχέδιο, όπου κάποιες παράγραφοι μπορεί να βρίσκουν κάποιους συμφωνούς και κάποιες άλλες όχι. Έτσι και εδώ έχει έρθει ως ενιαίο νομοθετικό κείμενο και δεν μπορεί αυτή τη στιγμή να διασπαστεί.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Σεβαστάκη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Σαν επιλογικό μέρος ενός ιστορικού κειμένου, ενός ιστορικού βιβλίου του Γιάννη Κάρη, που ανακεφαλαιώνει ένα κομμάτι της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας, υπάρχει η ανώνυμη μαρτυρία μιας βασανισμένης γυναίκας, η οποία βιάζεται και τεκνοποιεί. Θα μπορούσε να είναι παραλλαγή του πρώτου σκέλους μιας σπουδαίας ταινίας των αδελφών Ταβιάνι, του «Χάους», πάνω σε κείμενα του Πιραντέλο.

Η βία στην Ελλάδα έχει ιστορικό υπόστρωμα. Έχει βιωθεί, κατά κάποιο τρόπο έχει αφομοιωθεί από τον παραδομένο λόγο, από τη ζωή και κληρονομούμενη συλλογική εμπειρία. Ήταν η βία του καταμερισμού της εργασίας, που ειδικά στην πρώιμη αγροτική περίοδο η θέση της γυναίκας ήταν εξαιρετικά επιβαρυντική. Υπήρξε, όπως προείπα, η πολιτική βία, η εγγραφή του εμφύλιου, οι συμπεριφορές που επέβαλε ο εμφύλιος.

Υπήρξε, όμως και μια άλλη μορφή βίας, ήταν η βία των αποσιωπήσεων. Η συμμετοχή της γυναίκας στη συγγραφή της ιστορίας, η συμμετοχή της γυναίκας στην πνευματική παραγωγή, η συμμετοχή της γυναίκας στην παραγωγική δημιουργία αντίστροφα για πάρα πολλά χρόνια αποσιωπώταν, ήταν το σκίερό πρόσωπο της ιστορίας. Επομένως υπάρχει και μια μεταφορική ή και κυριολεκτική βία άλλου τύπου.

Επομένως στο νομοσχέδιο που έρχεται η ενσωμάτωση αυτής της οδηγίας, έχει και τις ιστορικές της πυκνώσεις που της δίνουν ένταση και το ανασηματοδοτούν αυτό το νομοσχέδιο, αυτήν την ενσωμάτωση της οδηγίας.

Θέλω να πω ότι τα τελευταία χρόνια συμβαίνει ένα σύνολο από αναβιώσεις, από αναχρονισμούς. Οι διαπολιτισμικές ωσμώσεις έχουν κληροδοτήσει, έχουν φέρει στην επιφάνεια πολλές μορφές βίας, που υποτίθεται ότι είχαμε ιστορικά ξεπεράσει και πολιτιστικά, επίσης, είχαμε ξεπεράσει. Η δυτική κοινωνία είχε οργανώσει ένα δικαϊκό πλαίσιο μέσα στο οποίο η βία είχε απο-

μακρυνθεί και η ανασφάλεια και οι κρίσιμακές συνεκδηλώσεις επικαιροποίησαν τις μορφές βίας.

Επομένως είναι ένα νομοσχέδιο που αν και φαίνεται αυτονόητο ή φέρει μια αυτονόητη και παραδεκτή μορφή δικαίου στην πραγματικότητα έχει έναν πολύ ισχυρό παρεμβατικό χαρακτήρα λόγω αυτού του συλλογικού και μαζικού αναχρονισμού.

Υπάρχει και μια άλλη μορφή έμφυλης βίας, που ίσως να μην την αξιολογούμε ως πολύ σημαντική, που είναι η διασπορά της οπτικής πληροφορίας, είναι ο τρόπος με τον οποίο μιντιακά, διαδικτυακά διακινείται μια ορισμένη αξιολόγηση της γυναίκας και ορισμένες συμπεριφορές προς την γυναίκα. Αυτές οι πολιτιστικές παραμορφώσεις θεωρούνται ως άτυπες μορφές βίας. Εντούτοις τις θεωρώ εξαιρετικά μαζικές και πια κραταιές στη διοργάνωση και των σχέσεων και στην αξιολόγηση των σχέσεων, περιέχουν αξιολογικούς κώδικες.

Η βία, λοιπόν, της αποσιώπησης, η βία της απόκρυψης, η συμβατική βία, η ιστορική βία, οι πολιτιστικές μορφές βίας που έρχονται, νομίζω ότι μας νουθετούν, μας διδάσκουν και μας επιβάλλουν τρόπους αντιμετώπισης και τρόπους, επίσης, αντίδρασης.

Εντούτοις επιβάλλουν και κάτι άλλο μια μορφή οξυδερκειας. Υπάρχουν διαρκώς ανανεούμενες μορφές έμφυλης βίας, ανανεούμενες και επανενισχυόμενες μορφές βίας που εμείς κάθε φορά πρέπει να τις αντιμετωπίζουμε αμβλύνοντας, εκλογικεύοντας.

Θα ήθελα να κάνω μια τελευταία παρατήρηση -μια και ο Πρόεδρος συνολικά είναι αυστηρός, όπου θέλει, εγώ συμμορφώνομαι πάντα- για αυτόν τον ισχυρισμό που έρχεται και επανέρχεται περί των οκτώ Τούρκων. Νομίζω προηγουμένως και ο κ. Βορίδης έκανε δεκτό το ότι ο ίδιος ο όρος «καταδίκους» απομακρύνει την πιθανότητα να σχετίζεται η διατύπωση με τους οκτώ Τούρκους.

Εντούτοις, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι το κράτος δικαίου, με τους όρους που έχει εισηγηθεί το δυτικό, ευρωπαϊκό υπόδειγμα, δεν είναι αυτονόητο. Εντούτοις, θέλω να υποστηρίξω ότι ξεναδιεκδικούμε αυτό που νομίζαμε ότι είναι αυτονόητο και μία τεράστια πολιτιστική οπισθοχώρηση το ανακινίζει.

Με αυτές τις σκέψεις θα ήθελα να πω ότι αυτό το νομοσχέδιο, και άλλα που πρέπει να ακολουθήσουν και που αφορούν άλλες κατηγορίες βίας, αποκτά έναν επείγοντα χαρακτήρα και θα πρέπει να το στηρίξουμε, συμφωνώντας σε αυτό που έχουμε αποδεχθεί, ότι η δυτική αστική δημοκρατία και το αξιακό της φορτίο είναι το πεδίο όπου μπορούμε να συνυπάρχουμε και να συνομολογούμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κι εμείς.

Κατήγγησε τον ήχο του κουδουνιού ο κ. Σεβαστάκης!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές και επτά εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το δημοτικό σχολείο Καλλιθέας Πιερίας και από το 18ο δημοτικό σχολείο Ρόδου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Χατζησάββας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, έχει τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Ευχαριστώ.

Από το πρωί γίνεται μία φασαρία για κάτι για το οποίο εγώ δεν μπορώ να βγάλω συμπέρασμα, ποιος είναι ο τελικός σκοπός αυτής της επιμονής για μία τροπολογία που καταθέτει το Υπουργείο Δικαιοσύνης και λέει το ΠΑΣΟΚ ότι αφορά τους οκτώ οι οποίοι κρατούνται.

Κρατούνται για τη δική τους ασφάλεια. Και τι θα θέλατε εσείς, να αφεθούν ελεύθεροι ή να εκδοθούν στην Τουρκία; Γιατί τα αιτήματα έκδοσης προς την Τουρκία νομίζω έχουν απορριφθεί, έχει τελειώσει αυτό το θέμα. Οπότε, κρατούνται για την ασφάλειά τους. Είτε είναι να αφεθούν ελεύθεροι στην Ελλάδα είτε είναι να εκδοθούν στην Τουρκία, για εμένα είναι ένα και το αυτό.

Είναι σαν να τους παραδίδεις δώρο στον Ερντογάν.

Για το νομοσχέδιο τώρα: ο Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή πιστεύει ακράδαντα ότι η οικογένεια είναι ο βασικός πυλώνας του ελληνικού έθνους. Η γυναίκα μέσα στην οικογένεια παίζει βασικό και κομβικό ρόλο και ως μάνα και ως κόρη και ως σύζυγος και ως εργαζόμενη.

Τι μορφές βίας, όμως, ασκούνται στη γυναίκα σε όλους τους ρόλους που προανέφερα παραπάνω στη σημερινή κοινωνία; Η σωματική βία φυσικά καταδικάζεται απ' όλους κι όχι μόνο ως προς τις γυναίκες, αλλά και ως προς τα παιδιά, ενδοοικογενειακά. Εδώ έρχεται όμως η υποκρισία όλων εκείνων που καταχράστηκαν και υπεξάιρεσαν κρατικό χρήμα όλες αυτές τις δεκαετίες, όσων υπέγραψαν κάθε μορφής και μεγέθους μνημόνιο και επιβάλλουν συνεχόμενη και συντριπτική ψυχολογική βία στην ελληνική κοινωνία και στη γυναίκα.

Είναι, λοιπόν, η βία που δέχεται η γυναίκα ως μάνα, που δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τις ανάγκες των παιδιών της. Απαραίτητα, βασικά αγαθά, δεν μπορεί να τους τα προσφέρει. Είναι η ψυχολογική βία που υφίσταται ως σύζυγος που δεν μπορεί να βοηθήσει τον σύζυγό της στα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζει επαγγελματικά ή η γυναίκα ως κόρη, που βλέπει την κατάθλιψη και την απογοήτευση στα μάτια των γονιών της. Και φυσικά, η εργαζόμενη γυναίκα, άνεργη τις περισσότερες φορές, αλλά κι όταν είναι εργαζόμενη είναι έρμαιο στην εργοδοσία, στις απαιτήσεις του κεφαλαίου, αλλά και των εργοδοτών της.

Έρχεστε, λοιπόν, εδώ και θέλετε να κάνετε μία κύρωση και ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία για τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, που ονομάζεται Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης.

Είναι μεγάλη ειρωνεία, εκτός και αν έγινε συμβολικά αυτό, γιατί αναγνωρίζεται ότι στην Τουρκία και στην Κωνσταντινούπολη καταπατώνται τα δικαιώματα των γυναικών. Αν το αναγνωρίζετε αυτό, πώς δέχεστε τότε τον Ερντογάν να κόβει βόλτες εδώ μέσα, σαν να είναι ένας ήγμετος ενός δημοκρατικού κράτους όπου δεν καταπατώνται τα δικαιώματα των ανθρώπων και των γυναικών;

Στο προσώπιό της ως άνω σύμβασης οι συντάκτες της αναφέρουν ότι αποσκοπούν στη δημιουργία μιας Ευρώπης απαλλαγμένης από τη βία κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας. Ξέρετε ότι δυστυχώς στην Ευρώπη τα τελευταία χρόνια υπάρχει η σαρία, υπάρχει η μαντήλα, υπάρχει η μπούργκα. Η αντιμετώπιση της γυναίκας ως ατόμου με ανύπαρκτα δικαιώματα, η δυνατότητα ξυλοδαρμού της από τον σύζυγο ως φυσιολογική πρακτική, ο υποχρεωτικός γάμος ανηλίκων κοριτσιών ακόμα και στην ηλικία περίπου των 10 ετών και η απάνθρωπη φυσική συνήθεια της κλειτοριδεκτομής αποτελούν πρακτικές που είναι ευρύτατα αποδεκτές από τη μεγάλη πλειοψηφία των ισλαμικών πληθυσμών, οι οποίοι μαζί έχουν εισβάλει και εγκατασταθεί στην Ευρώπη ως λαθρομετανάστες υπό τις ευλογίες των από τριδων γραφειοκρατών των Βρυξελλών.

Οι ως άνω βάρβαρες, λοιπόν, για τις ευρωπαϊκές χριστιανικές κοινωνίες, συνθήκες και αντιλήψεις έχουν νομική, θρησκευτική και ηθική βάση το Ισλάμ. Κατά τα άλλα υπήρχαν νόμοι να αντιμετωπίσουν αυτό που συνέβαινε στις ευρωπαϊκές χώρες.

Είναι δεδομένο ότι στην πράξη η ως άνω σύμβαση θα αποδειχθεί ανεπαρκής και αναποτελεσματική, εφόσον επιχειρεί να αντιμετωπίσει τα συμπτώματα μόνο αφήνοντας στο απυρόβλητο τις γενεσιουργές αιτίες της ως άνω μορφής βίας.

Στο άρθρο 2 τώρα, τροποποιούνται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα προκειμένου να προσαρμοστεί η εθνική νομοθεσία στις προβλέψεις της ως άνω σύμβασης, ενώ προβλέπεται ποινή φυλάκισης για όποιον συμμετέχει στην ιδιαίτερα προσφιλή στους ισλαμιστές πράξη της κλειτοριδεκτομής, που όμως πραγματοποιείται κρυφά ή λιγότερο κρυφά σε πολλές ευρωπαϊκές πόλεις, ακόμα και στην Αθήνα, σύμφωνα με καταγγελίες. Μα, δεν υπάρχουν επίσημες καταγγελίες στην Αστυνομία ή στις Αρχές. Εάν δεν καταγγέλλονται αυτά τα περιστατικά, πώς θα τα τιμωρήσετε;

Είχαμε βέβαια και το άλλο τραγελαφικό. Παλαιότερα πριν από μερικούς μήνες σε μία επιτροπή ήρθε μία εκπρόσωπος από μία υπηρεσία για τα δικαιώματα των γυναικών. Έλεγε ότι πηγαίνει και κάνει κάποια σεμινάρια και κάποιες διαλέξεις σε hot spot που

έχει ισλαμιστές, αλλά και σε καταυλισμούς Ρομά. Γεμίζουν -λέει- οι αίθουσες, αλλά το πρόβλημα είναι ότι γεμίζουν μόνο με άντρες, γιατί δεν επιτρέπουν στις γυναίκες τους να τα παρακολουθήσουν.

Στο άρθρο 3 επέρχονται τροποποιήσεις στην κείμενη νομοθεσία με κύριο σκοπό, όσον αφορά την εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης, να εξισωθεί η έννοια της οικογένειας και των συζύγων με τον προσφιλή για το σύνολο του συνταγματικού τόξου ορισμό του συμφώνου συμβίωσης και των μερών του συμφώνου συμβίωσης.

Μίας και είμαστε συνεπείς στις θέσεις μας και με αυτές που είχαμε όταν ψηφίστηκε το σύμφωνο συμβίωσης, καταψηφίζουμε.

Στο άρθρο 4 αφήνετε ένα κενό που εξαιρεί τις καταγγελίες ότι έπесαν θύματα τάχα βίας κάποιοι λαθρομετανάστες και θα δικαιούνται άδεια παραμονής. Εάν οι λαθρομετανάστες χτυπάνε τις γυναίκες τους επίτηδες και οι γυναίκες τους το καταγγέλλουν, θα παίρνουν άδεια παραμονής και θα παραμένουν και αυτοί και οι άντρες τους.

Το δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου είναι μια ενσωμάτωση απόφασης του Συμβουλίου της Ευρώπης. Συνεχίζεται η συνεχής υποβάθμιση της εγχώριας νομοθεσίας. Ό,τι μας λένε από την Ευρώπη. Νομοθετούνε για τα πάντα, παρεμβαίνουν στα πάντα.

Άξια αναφοράς, όμως, είναι η διατύπωση του άρθρου 7, στο οποίο απαριθμούνται τα αδικήματα για τα οποία, όταν έχουν εκδοθεί αλλοδαπές δικαστικές αποφάσεις, αυτές αναγνωρίζονται πάραυτα από την Ελλάδα, χωρίς προηγούμενων να έχει ελεγχθεί εάν οι συγκεκριμένες πράξεις είναι αξιόποινες και βάσει της εγχώριας ποινικής νομοθεσίας και κατά παράκλιψη της αρχής του διττού αξιοποίνου. Μεταξύ αυτών των πράξεων, λοιπόν, συγκαταλέγεται το έγκλημα με ρατσιστικά και ξενοφοβικά χαρακτηριστικά.

Ο συγκεκριμένος ορισμός χρησιμοποιείται πλέον σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, προκειμένου να ποινικοποιηθεί την έκφραση. Είναι μέρος μιας συνολικής προσπάθειας που γίνεται στην Ευρώπη να καταταλεί η άνοδος των πατριωτικών κομμάτων. Και γιατί το κάνετε βέβαια αυτό; Γιατί οι αριστοκράτες κομμουνιστές ξεμείνατε από αφήγημα. Δεν έχετε πλέον αφήγημα. Κάνετε τη μεταστροφή σας και από αντιμνημονιακοί αγωνιστές γίνετε μνημονιακοί θεματοφύλακες. Τελείωσε αυτό. Δεν μπορείτε να πείτε τίποτα. Οι σοσιαλδημοκράτες ξεσπεράστηκαν. Παράδειγμα είναι το ΠΑΣΟΚ, με την χρέωση των ταμείων από τον Τσοχατζόπουλο, τον Τσουκάτο, τον Μαντέλη και όλα αυτά. Οι νεοφιλελεύθεροι -που ζήτηνε από την εκλογική τους βάση, την πατριωτική, υποτίθεται, να τους ψηφίσει και όταν τους ψηφίσει μετά τους βγαίνει κυβέρνηση Βενιζέλος και ΠΑΣΟΚ- ούτε αυτοί έχουν να πουν τίποτα! Οπότε το μόνο που σας μένει είναι να φимώσετε τους Έλληνες εθνικιστές.

Στο τρίτο μέρος του παρόντος, κατά την προσφιλή τακτική της Κυβέρνησης επιχειρείται με τρόπο αποσπασματικό και επιπόλαιο να ρυθμιστούν ζητήματα αρμοδιοτήτων του Υπουργείου Δικαιοσύνης, να εξοφληθούν, δηλαδή, κομματικά γραμμάτια και να εισαχθούν «φωτογραφικές» διατάξεις, για να εξυπηρετηθεί βέβαια η ανάγκη αποπληρωμής της μνημονιακής μεταστροφής, που περιέγραφα πριν, και του ξεπουλήματος του ιδεολογικού σας αφηγήματος. Οπότε, τα υπόλοιπα από αυτά αφορούν εσάς που κερδίζετε εκλογική πελατεία και εσάς που χάνετε εκλογική πελατεία. Εμένα ως Χρυσή Αυγή δεν με αφορούν.

Τώρα έρχομαι στις τροπολογίες. Αυτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 1533 είναι φοβερή τροπολογία! Όλο το μνημονιακό τόξο τη στηρίζει. Είναι οι ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών σχετικά με την κρατική χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων. Με την προτεινόμενη τροπολογία προστατεύεται και θεωρείται ανεκχώρητο το 50% της κρατικής επιχορήγησης που λαμβάνουν τα πολιτικά κόμματα έναντι τραπεζικών απαιτήσεων που υφίστανται, λόγω των ληξιπρόθεσμων δανειακών τους υποχρεώσεων. Σοβαρά μιλάτε; Τα κομμάτια έχουν ανάγκη προστασίας της κρατικής επιχορήγησης! Έξω ο κόσμος χάνει τα σπίτια του, γιατί γίνονται πλειστηριασμοί. Μην πείτε ότι δεν γίνονται, γιατί οι «53» του ΣΥΡΙΖΑ ζητάνε πρωτοβουλίες από την Κυβέρνηση, για να προστατευτούν. Αφού δεν γίνονται, γιατί ζητάνε πρωτοβουλίες;

Έξω ο κόσμος απειλείται από εισπρακτικές των τραπεζών, που τους απειλούν, που τους ασκούν βία συνεχώς. Έξω ο κόσμος μένει χωρίς ρεύμα, αν χρωστάει, του το κόβουν. Όμως τα κόμματα, πλην Χρυσής Αυγής που φυσικά δεν παίρνει κρατική χρηματοδότηση, νομοθετούν μέτρα προστασίας των χρημάτων τους. Τώρα, για τα δάνεια που πήραν, για το πώς θα αποπληρωθούν, κάποιοι έκαναν και ρυθμίσεις σχετικά. Οπότε καταλαβαίνετε ότι καταψηφίζουμε.

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 1536 είναι σε θετική κατεύθυνση. Θα πρέπει να καταλάβουμε ότι ο αστυνομικός θα αποδίδει καλύτερα σε ένα περιβάλλον το οποίο γνωρίζει. Για να μην αναφέρω τις οικονομικές δυσκολίες που περνάνε οι οικογένειές τους, ειδικά αν έχουν και πολλά παιδιά. Ένας από επαρχία, ο οποίος καλείται να υπηρετήσει σε ένα τμήμα της Αθήνας, δεν μπορεί να αντεπεξέλθει οικονομικά και πολλές φορές τον στηρίζουν οι γονείς του.

Βέβαια τα συνδικαλιστικά τους όργανα, για να κερδίσουν πολιτικές θέσεις, δεν ασχολούνται με τίποτε άλλο, παρά βάζουν τους αστυνομικούς να φυλάνε τους πλειστηριασμούς, βάζουν τους αστυνομικούς να κυνηγάνε τους Έλληνες πατριώτες και δεν προστατεύουν τον ίδιο τον κλάδο τους.

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 1537 δείχνει πόσο σοβαρά παίρνει η Κυβέρνηση τον τουρισμό στην Ελλάδα. Φέρνει τόσο σημαντικές αλλαγές με μία τροπολογία, ενώ θα έπρεπε να φέρει ολόκληρο νομοσχέδιο κανονικά για τον τουρισμό.

Η τροπολογία με γενικό αριθμό 1524, που προβλέπει να ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την κτήση της ελληνικής ιθαγένειας από αλλοδαπούς, μέσω τροπολογιών της τελευταίας στιγμής σε άσχετα νομοσχέδια, φυσικά αποδεικνύει για ακόμη μια φορά την προχειρότητα και την επιπολαιότητα της Κυβέρνησης και της κυβερνητικής πολιτικής σε ένα θέμα ύψιστης σημασίας.

Πρέπει να διευκρινιστεί όμως ότι, αν υπήρχε η δυνατότητα αυτοτελούς υπερψήφισης, θα υπερψηφίζαμε την προτεινόμενη ρύθμιση της παραγράφου 7, η οποία αναφέρεται στη δυνατότητα διορισμού ομογενών στον δημόσιο τομέα. Ειδικότερα ορίζει ότι ομογενείς που απέκτησαν την ελληνική ιθαγένεια δεν υπόκεινται στον περιορισμό της ανάγκης παρέλευσης ενός έτους από την κτήση της, προκειμένου να μπορέσουν να διοριστούν στον δημόσιο τομέα. Μην τα βάζετε όλα μαζί και μην αδικείτε τους Έλληνες ομογενείς.

Τελειώνοντας θα πω το εξής. Άκουσα από κάποια Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ να λέει ότι υπάρχει μία ανοχή στην ελληνική κοινωνία σε ανοικτά καλέσματα βίας και εννοούσε τη γνωστή υπόθεση αθώωσης του Αμβρόσιου, που ο κύριος Υπουργός ζήτησε τα πρακτικά.

Για την αθώωση του Υπουργού Καμμένου, που καλούσε σε βία, θα ζητήσετε τα πρακτικά, κύριε Υπουργέ; Να τη δείτε και εκείνη. Γιατί αθώωθηκε; Είναι διαφορετικό το κάλεσμα βίας αν φοράς ράσα και διαφορετικό αν είσαι Υπουργός;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα δύο-τρία λεπτά από τη δευτερολογία μου, για να τελειώσω.

Αφήνω την αστείότητα και πάω στην τραγικότητα του ότι δύο φορές σε λίγο καιρό Βουλευτές των ΑΝΕΛ έβαλαν στον δημόσιο διάλογο θέσεις ενάντια στα εθνικά μας συμφέροντα: Μία φορά χθες, με το θέμα της ανταλλαγής και του παζαριού μεταξύ Ελλάδας και Ερντογάν των οκτώ Τούρκων στρατιωτικών και των δύο στρατιωτικών μας. Και μία λίγες ημέρες πριν, όταν κάποιος Βουλευτής των ΑΝΕΛ «τυχαία», λέει, «μου ήρθε στο μυαλό μια πρόταση για τα Σκόπια, να ονομαστούν Κεντρική Βαλκανική Δημοκρατία», εξυμνώντας το σχέδιο που λέει για απεξάρτηση της Μακεδονίας, με πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη. Τυχαία και αυτό. Είπαν και οι δύο ότι ήταν ατυχείς δηλώσεις και ότι ήταν παρεξήγηση. Πραγματικά εύχομαι να ήταν ατυχείς δηλώσεις και παρεξήγηση.

Πάει η Ευρωπαϊκή Ένωση στον Ερντογάν και του λέει «είσαι μεγάλος ηγέτης, κανονίζεις τα πράγματα παντού, πάρε χρήματα, πάρε ό,τι θέλεις», αλλά ο' αυτοί δεν έδωσαν τίποτα.

Εμείς από την άλλη, δίνουμε συνεχώς δωράκια στον Ερντογάν.

Πριν από μερικές ημέρες πιάστηκε ένα καράβι με λαθραίο καπνό στη Ρόδο. Έπιασαν τον Αλβανό ο οποίος ήταν ο παραλήπτης του λαθραίου εμπορεύματος, όμως το τούρκικο καράβι αφέθηκε ελεύθερο. Δηλαδή αυτοί που τα έφεραν, οι διακινητές, αφέθηκαν ελεύθεροι μέσα σε μερικές ώρες.

Πιάνουν μια γυναίκα το 2015 να φωτογραφίζει στρατιωτικές εγκαταστάσεις σε κομβικό σημείο στη Ρόδο και την αφήνουν ελεύθερη, γιατί -λέει- αυτά που φωτογράφιζε φαίνονται στα Google maps. Δηλαδή εκεί που έπιασαν τους δυο δικούς μας, που δεν ξέρουμε πού τους έπιασαν, δεν φαίνονται στα Google maps; Αν είναι, να τους αφήσουν και οι Τούρκοι. Ναι, πολύ εύκολο!

Θα αναφερθώ σε ένα τελευταίο θέμα και θα κλείσω σε ένα λεπτό. Από Σαμαρά και Βενιζέλο και Δένδια είχε αρχίσει μια κατάσταση να μην απαντούν ερωτήσεις μας όχι μόνο γραπτές, αλλά και επίκαιρες.

Σήμερα, λοιπόν, σε μια δική μου επίκαιρη ερώτηση που ήταν να απαντηθεί από το Υπουργείο Εσωτερικών, ήρθε ο Υπουργός, απάντησε σε άλλους, αλλά δεν απάντησε στη δική μου, ενώ σε άλλες ερωτήσεις μας απαντάει, γιατί δεν είναι απ' αυτούς που δεν απαντούν γενικά στη Χρυσή Αυγή.

Εδώ, βέβαια, η ιστορία πάει πολύ μακριά, πάει στον Ιούλιο του 2016. Έχω καταθέσει τη συγκεκριμένη ερώτηση δεκάδες φορές στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας την παρέπεμψε στο Υπουργείο Εσωτερικών και το Υπουργείο Εσωτερικών συνεχίζει το ίδιο βιολί, να μην την απαντάει.

Υπάρχουν καταγγελίες από κάποιον για ξεπούλημά του ως πράκτορα στην ΕΥΠ. Δεν μας ενδιαφέρει αυτό. Το σκάνδαλο είναι ότι καταγγέλλει το θέμα με τις βίζες Σένγκεν, δίκτυα λαθρεμπόρων από την Τουρκία, διακίνηση ναρκωτικών, διακίνηση όπλων, διακίνηση λαθρομεταναστών.

Ρωτάμε εμείς γι' αυτά εδώ τα θέματα και δεν μας απαντάει. Ένας Βουλευτής άλλου κόμματος βγάζει ένα έγγραφο κάποια στιγμή και αναγκάζεται ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας να βγει και να του πει ότι «τα στοιχεία που δίνεις είναι από κάποιον, ο οποίος είναι πράκτορας της ΜΙΤ».

Δεν προστατεύει, λοιπόν, την Εθνική Αντιπροσωπεία, όταν δεν έρχεται να μας ενημερώσει ποιοι είναι αυτοί που καταγγέλλουν συγκεκριμένα πράγματα σε σχέση με τους Τούρκους.

Ελάτε να μας ενημερώσετε, όποιος Υπουργός θέλει, Εθνικής Άμυνας, Εσωτερικών, όποιος θέλει. Ας μας ενημερώσει, να τελειώνει αυτή η ιστορία. Είναι εθνικό το ζήτημα, οπότε θα ρωτάω και θα ξαναρωτάω μέχρι να πάρω απάντηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Κύριε Υπουργέ, θέλετε να κάνετε κάποια διόρθωση; Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, αναφερόμενος στη βουλευτική τροπολογία 1545/156, είπα προηγουμένως ότι γίνεται δεκτή και έτσι είναι. Πλην όμως για την αρτιότητά της θέλω να πω το εξής: Να αντικατασταθούν δυο λέξεις. Εκεί που αναφέρεται «βάσει ειδικών διατάξεων» να διαγραφούν οι λέξεις «ειδικών διατάξεων» και να μπουν οι διατάξεις οι οποίες πρέπει να μπουν. Δηλαδή να γίνει: «βάσει των διατάξεων του άρθρου 6 του ν.1878/1990 και των άρθρων 2 και 3 του ν.1895/1990». Το λέω για να μην υπάρξει παρερμηνεία για το ποιες είναι αυτές οι ειδικές διατάξεις. Τις ανέφερε ωρύτερα η κ. Θελερίτη και ήμουν σίγουρος, αλλά με ενημέρωσαν ότι πρέπει να τις αναφέρω κι εγώ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Βαρεμένος): Ο κ. Φίλης έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ζούμε μια σημαντική θεσμική στιγμή σε έναν αγώνα πολύχρονο, που συνεχίζεται, έναν αγώνα των γυναικών και των παιδιών και των κοριτσιών να αντιμετωπίσουν τη βία που ασκείται εναντίον τους, είτε στο πλαίσιο της οικογένειας είτε ευ-

ρύτερα στο πλαίσιο της κοινωνίας.

Αυτή τη μακρόχρονη αρνητική παράδοση διακρίσεων σε βάρος των γυναικών και των κοριτσιών, αλλά αρκετές φορές και των ανδρών και των αγοριών, η κοινωνία μας έχει χρέος να την προλαμβάνει -και πράγματι η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης μιλάει για πρόληψη-, αλλά και με έναν παραδειγματικό τρόπο να αντιμετωπίζει τους θύτες σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Πρόκειται για μια σύμβαση που έχει ρυθμίσεις-πλαίσιο και το πλαίσιο αυτών των ρυθμίσεων μπορεί να «αφυδατωθεί» ή να αποκτήσει μια ριζοσπαστική δημοκρατική κατεύθυνση, αναλόγως των συσχετισμών που επικρατούν σε κάθε κοινωνία, αναλόγως, δηλαδή, του εάν έχουμε μια ηγεμονία προοδευτικών αξιών και μια ενίσχυση των δημοκρατικών κατακτήσεων ή εάν έχουμε μια παλινδρόμηση σε φονταμενταλιστικά και θρησκοληπτικά κηρύγματα, σε μορφές αυταρχισμού και βίας. Διότι, χωρίς να θέλω να πω ότι υπάρχει ένα συνεχές βίας, που όλες αυτές οι μορφές της είναι ίδιες -δεν είναι ίδιες, διακρίνονται-, πρέπει να τονίσουμε ότι η βία κατά των γυναικών ασκείται με πολλούς τρόπους, ορισμένες φορές αδιόρατους και άλλες φορές βάνους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ)

Όλες οι μορφές βίας εις βάρος των γυναικών προφανώς είναι καταδικαστέες, αλλά δυστυχώς στα λόγια. Αυτές οι διακρίσεις, με βάση τη σύμβαση που έχουμε μπροστά μας, τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης -έστω και καθυστερημένα, την κυρώνει η Βουλή-, αυτές πρέπει να αντιμετωπίζονται καθημερινά. Δεν υπάρχει εφάπαξ αντιμετώπιση. Είναι ένας συνεχής αγώνας, ο οποίος αφορά το σύνολο της κοινωνίας, σε μια περίοδο που δίνει μάχη η κοινωνία μας να αποκαταστήσει ένα κοινωνικό ανάγλυφο ισοτήτας και δημοκρατίας, αφήνοντας πίσω της το καθεστώς των μισογυνικών καταναγκασμών σιγά-σιγά, είναι η αλήθεια, χωρίς να πρέπει να φτιάχνουμε success story αυτή τη στιγμή, αλλά δεν πρέπει να χαρίζουμε και την ελπίδα. Υπάρχει μια βάσιμη ελπίδα ότι μπορούμε να κάνουμε βήματα εξόδου από την κρίση, στην οποία έχουμε βυθιστεί. Και στοιχεία της κρίσης είναι η υποτίμηση και η επιθετικότητα εις βάρος των αδύναμων συμπολιτών μας. Και οι γυναίκες και τα παιδιά αποτελούν, πράγματι, αδύναμους συμπολίτες μας.

Τα όσα διαλαμβάνονται στη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης δεν αφορούν κάποιες λίγες περιπτώσεις γυναικών ή γυναικές μακριά από εμάς. Πράγματι, κάθε χώρα, ανάλογα με το πολιτισμικό της συμφραζόμενο, με διαφορετικό τρόπο αντιμετωπίζει τα δικαιώματα και καταρρακώνει, πολλές φορές, τα δικαιώματα των γυναικών και των παιδιών.

Όμως, τα όσα λέει η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης αφορούν τη γυναίκα της διπλανής μας πόρτας, διότι οι μορφές ενδοοικογενειακής βίας υπάρχουν γύρω μας. Με τα επίσημα στοιχεία της Ελληνικής Αστυνομίας, το 2013 υπήρξαν δεκατρείς χιλιάδες επτακόσια περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας, με περισσότερες από τέσσερις χιλιάδες θύματα. Ο αριθμός αυτών των περιστατικών συνεχώς ανεβαίνει. Μερικά καταλήγουν σε θάνατο και άλλα σε τραύματα σωματικά και ψυχικά, ανεξίτηλα τις περισσότερες φορές.

Συνεπώς πρέπει να βλέπουμε τα προβλήματα, επαναλαμβάνω, που αντιμετωπίζει η γυναίκα της διπλανής μας πόρτας. Δεν πρέπει να θεωρούμε ότι οι μορφές βάνουσης καταπάτησης των δικαιωμάτων των γυναικών σε άλλα σημεία του πλανήτη αποτελούν άλλοθι για διάφορες μορφές βίας που ασκούνται στη χώρα μας σε βάρος των παιδιών και των γυναικών.

Θα ήθελα, επίσης, να τονίσω ότι ως πολιτεία, ως κράτος, ως κοινωνία, οφείλουμε να αναλαμβάνουμε πρωτοβουλίες συνεχώς, για να νικηθεί ο φόβος -και ο φόβος του στιγματισμού ακόμη περισσότερο- που αντιμετωπίζουν τα θύματα των διακρίσεων, τα οποία υπόκεινται σε ανθρωπιά δράματα και δεν αναφέρονται πολλές φορές για αυτά τα δράματα που ζουν στην πολιτεία. Είναι ένας διαρκής αγώνας, ο οποίος σε μεγάλο βαθμό αντιπαράκειται με κοινωνικούς ρόλους, κοινωνικούς ρόλους πατριαρχίας, μιας οικογένειας με αντιδημοκρατική δομή, που συχνά έχουμε ζήσει στην κοινωνία μας και που η κρίση της δυστυχώς δημιουργεί εσωστρέφειες και αναπαράγει τέτοιες μορφές πατριαρχικής οικογενειακής δομής.

Θα ήθελα επί τη ευκαιρία να αναφερθώ και σε μια μορφή βίας που αφορά τη ρατσιστική βία, τα εγκλήματα μίσους. Χθες ανακοινώθηκαν στοιχεία για το 2017. Εκατόν δύο περιστατικά περισσότερα, από ό,τι φαίνεται, από άλλες χρονιές. Δυστυχώς, οι μετανάστριες και τα παιδιά, οι πρόσφυγες και τα παιδιά υπόκεινται σε διπλή βία, που έχει να κάνει και με το κοινωνικό τους φύλο αλλά και με την καταγωγή τους. Πολλά από αυτά, όπως είδατε, πνίγονται στην προσπάθειά τους να έρθουν στην Ελλάδα. Και αυτό είναι μια μορφή βίας, που έχει να κάνει με τον τρόπο με τον οποίο οι κοινωνίες μας αντιμετωπίζουν το φόβο για τον άλλο.

Σε σχέση με τα θέματα τα οποία αναφέρονται στις λοιπές διατάξεις και τις τροπολογίες. Κατ' αρχάς, θέλω να πω ότι είναι κατ' εξακολούθηση λάθος και συνιστά κακή νομοθέτηση το να παραγемίζουμε νομοσχέδια και μάλιστα νομοσχέδια τόσο εμβληματικά, όπως είναι αυτό για την κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, με διατάξεις που είναι άσχετες. Είναι λάθος αυτό. Είναι λάθος επίσης να θεωρούμε ότι, επί τη ευκαιρία, μπορούμε να λύνουμε προβλήματα που έχουν να κάνουν με μια αναγκαία νομοθέτηση, που, όμως, δεν προγραμματίζεται εγκαίρως.

Για δύο τροπολογίες που έχει καταθέσει το ΚΚΕ. Η μια αφορά τον προγραμματισμό των εγκλημάτων για τα οποία θα γίνεται χρήση της μεθόδου DNA και η άλλη αφορά την κατάργηση του γνωστού αντιτρομοκρατικού, του «τρομονόμου», όπως ονομάζουμε το 187Α του Ποινικού Κώδικα. Πιστεύω ότι η Κυβέρνηση έχει αναλάβει πρωτοβουλία περιορισμού των περιπτώσεων εφαρμογής του DNA και πλαισίου ελέγχου αυτής της διαδικασίας. Έχουμε κάνει σχετική νομοθετική ρύθμιση. Βρίσκω λογικά όσα αναφέρει στην τροπολογία του το ΚΚΕ και πιστεύω ότι μπορούμε σε μια περαιτέρω βελτίωση των ρυθμίσεων αυτών, όχι επί τη ευκαιρία όμως, να τα μελετήσουμε και να βρούμε λύση. Όπως επίσης και το θέμα της ριζικής αλλαγής του 187Α, του «τρομονόμου» και αυτό αποτελεί μια προγραμματική δέσμευση της Κυβέρνησης και του κόμματος του ΣΥΡΙΖΑ και πιστεύω ότι ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης στο πλαίσιο της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής έχει κινήσει κάποιες διαδικασίες για να υπάρξουν αυτές οι αλλαγές.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε μια διεξοδική συζήτηση με αρκετή ένταση για το ζήτημα του περιορισμού των αδειών σε καταδικασθέντες οι οποίοι βρίσκονται, συγχρόνως με την έκτιση της ποινής, σε διαδικασία υπό έκδοσης, είναι δηλαδή εκζητούμενοι ή έχει αποφασιστεί η έκδοσή τους. Ειλικρινά σας λέω ότι θεωρούσα πως αυτό το ζήτημα είχε κλείσει στις επιτροπές, διότι είχα τοποθετηθεί αναλυτικά σε ερωτήσεις που είχαν γίνει από συναδέλφους, ότι η διάταξη την οποία εισηγάει η Κυβέρνηση δεν έχει καμία σχέση με τους οκτώ, εννέα σήμερα, Τούρκους αξιωματικούς.

Δυστυχώς, σε μια στεία αντιπολιτευτική ρητορεία, η οποία αξιοποιεί ταχύτητα φιλική στην Αντιπολίτευση μέσα ενημέρωσης, υπήρξε διασπορά -ενώ σας λέω ότι είχε αναλυτικά λυθεί το θέμα αυτό στις επιτροπές- μιας ψευδούς είδησης, ότι δήθεν η διάταξη και όχι η τροπολογία -το τονίζω αυτό, διότι η διάταξη είναι ενσωματωμένη στο σχέδιο νόμου, ως εκ τούτου δεν ήρθε την Τετάρτη, όπως αναφέρουν ορισμένα δημοσιεύματα, αλλά ήταν τουλάχιστον είκοσι μέρες στη δημοσιότητα, απ' όταν ξεκίνησαν οι διαδικασίες της επιτροπής, δηλαδή από τις 8 Μαρτίου- αναφέρεται στους οκτώ Τούρκους αξιωματικούς, για τους οποίους το αίτημα έκδοσης έχει απορριφθεί κατ' επανάληψη από τον Άρειο Πάγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήμουν ιδιαίτερα οξής, πράγμα που δεν συνήθίζω, στη σημερινή συζήτηση, διότι, εάν ο κ. Θεοχαρόπουλος, ο οποίος μίλησε το πρωί και άνοιξε αυτό το θέμα, είχε μπει στον κόπο να διαβάσει τη διάταξη και τις τροποποιούμενες διατάξεις και αν είχε μπει στον κόπο να κοιτάξει τα πρακτικά των επιτροπών, θα είχε διαπιστώσει αυτό που του είπαν και άλλοι συνάδελφοι όχι από τον ΣΥΡΙΖΑ -ο κ. Βορίδης, για παράδειγμα-, ότι η συγκεκριμένη διάταξη έχει να κάνει με τις άδειες καταδικασθέντων και εγκλειστών στις ελληνικές φυλακές, οι

οποίοι, εφόσον έχουν εκτίσει το 1/5 της ποινής τους, αν υπάρχει θέμα έκδοσης ή απόφαση έκδοσης, δεν δικαιούνται να λάβουν άδεια.

Σας είπα για ποιον λόγο έρχεται αυτή η διάταξη. Διότι, αν έχουμε έναν κρατούμενο καταδικασθέντα –γι' αυτό αναφέρεται σε τροποποίηση του συγκεκριμένου άρθρου του Σωφρονιστικού Κώδικα, του άρθρου 55- ο οποίος έχει καταδικασθεί από ποινικό δικαστήριο και ο οποίος έχει ζητήματα ανοικτά ως προς την έκδοσή του, αυτός δεν μπορεί να πάρει άδεια. Διότι καταλαβαίνετε κι εσείς πως ο άνθρωπος αυτός στην πρώτη άδεια θα επιχειρήσει να μην επανέλθει στη φυλακή. Διότι, ακόμη κι αν εκτίσει την ποινή του στην Ελλάδα, τον αναμένει η έκδοση, η δίκη σε ένα άλλο ξένο κράτος, το οποίο ζητάει την έκδοση, και η ενδεχόμενη καταδίκη του. Σας λέω ότι τα αδικήματα για τα οποία ζητείται έκδοση είναι βαριά αδικήματα. Είναι φόντοι, ναρκωτικά, trafficking. Είναι τέτοια αδικήματα.

Εάν, λοιπόν, εμείς δεν λάβουμε αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία, θα υπάρχει κίνδυνος η χώρα να γίνει περιγέλος της παγκόσμιας κοινότητας. Όταν έρθει η ώρα της έκδοσης, αυτός θα έχει εξαφανιστεί. Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, τι εξυπηρετεί η διάταξη. Δεν έχει να κάνει σε τίποτα με πολίτες άλλης χώρας οι οποίοι δεν έχουν καμμία ποινική καταδίκη. Μάλιστα εξανέστην, διότι αυτή η ρητορική, μια στείρα αντιπολιτευτική ρητορική, συνδέθηκε με εθνικά ζητήματα και με άστοχες και επιπόλαιες τοποθετήσεις που έλαβαν χώρα πριν από είκοσι τέσσερις ώρες.

Και θέλω να αναφερθώ και σε αυτό, γιατί ο κ. Κατσίκης με φόρτιση στην τοποθέτησή του αναφέρθηκε και σε εμένα και στις δηλώσεις μου, και να πω ότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ένας Έλληνας Βουλευτής μιλάει δημόσια και λέει «εάν δύναται, να παρακαμφθεί η δικαιοσύνη, να παρακαμφθούν οι αποφάσεις της δικαιοσύνης», αυτό δεν είναι μόνο ένας αόριστος υποθετικός λόγος. Αυτό μπορεί να παρουσιαστεί και ως ενδεχόμενο.

Επομένως θέλω να τονίσω για άλλη μια φορά, όπως μίλησε ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος ο οποίος εκφράζει την Κυβέρνηση, ότι αυτή ήταν μια άστοχη δήλωση, την οποία προστάθηκε, όσο το δυνατόν, να ακυρώσει με μια διορθωτική γραπτή του δήλωση ο συνάδελφος Βουλευτής.

Σε αυτά, λοιπόν, τα ζητήματα να είμαστε ιδιαίτερα προσεκτικοί, διότι δεν μπορεί στα καλά καθούμενα και χωρίς να υπάρχει κανένα υπόβαθρο να ανοίγονται τέτοια ζητήματα. Το λέω όσο πιο ήρεμα μπορώ. Ειλικρινά σας λέω, όταν το πρωί είδα τέτοιες δηλώσεις να κάνουν τον γύρο του διαδικτύου, όταν έχουν δοθεί οι διαβεβαιώσεις και οι διευκρινίσεις που ζητήθηκαν και όταν η διάταξη είναι απολύτως κατανοητή ότι μιλάει για καταδικασθέντες οι οποίοι είναι έγκλειστοι, λόγω της καταδίκης τους, στα σωφρονιστικά ιδρύματα της χώρας, αυτό ξεπερνάει κάθε όριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε μια κριτική στην Κυβέρνηση και κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στην επιτροπή, αλλά και σήμερα, ότι η Κυβέρνηση έφερε την κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης -και μάλιστα όχι απλή κύρωση, αλλά σχέδιο νόμου- μαζί με μια απόφαση-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία, το επαναλαμβάνω, εκκρεμούσε από το 2009, δηλαδή έχουν περάσει εννιά χρόνια για να γίνει η αναγκαία ενσωμάτωση, και με άλλες διατάξεις του Υπουργείου Δικαιοσύνης οι οποίες είναι απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία των Υπηρεσιών που άπτονται της εποπτείας του Υπουργείου.

Δεν σας το κρύβω ότι ήμουν σίγουρος για το σημερινό αποτέλεσμα και τη σημερινή εικόνα. Από αυτούς που μας κατηγορούσαν ότι δήθεν δεν δείχνουμε εκείνη την ιερότητα απέναντι στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, ξέρετε πόσοι Βουλευτές δήλωσαν για να μιλήσουν στη σημερινή συνεδρίαση; Λοιπόν, για να ξέρετε: Από τον ΣΥΡΙΖΑ έχουν δηλωθεί δεκαεννέα Βουλευτές, από τη Νέα Δημοκρατία τέσσερις, από τη Χρυσή Αυγή δύο, ένας από το Ποτάμι, κανένας από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ποσοστιαία είμαστε εντάξει.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μια χαρά είμαστε. Τι να σας πω!

Θέλω, λοιπόν, να πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι η υποκρισία περυσεύει, όταν κατηγορείτε την Κυβέρνηση ότι δεν δείχνει το ενδιαφέρον για την υπό κύρωση σύμβαση και όταν εμφανίζεται

αυτή η εικόνα, να μη συμμετέχει στη συζήτηση κανένας Βουλευτής ή ελάχιστοι.

Εγώ δεν θέλω να πω για Φαρισαίους και υποκριτές, αλλά εδώ ορισμένοι θα πρέπει να λαμβάνουν πολύ σοβαρά υπ' όψιν την εικόνα που δίνουν κατά τη συζήτηση και το ενδιαφέρον που επιδεικνύεται από τα κόμμά τους.

Δεύτερον, κατηγορήθηκε η Κυβέρνηση ότι έφερε στην Ολομέλεια κάποιες τροπολογίες. Κατά πρώτον, θέλω να πω ότι σε πάρα πολλές οι αρμόδιοι Υπουργοί ήρθαν στις επιτροπές και τις παρουσίασαν, για να είναι σε γνώση όλων των Βουλευτών όλων των κομμάτων και να μην έρθουν τελευταία στιγμή στην Ολομέλεια. Υπήρξαν και τροπολογίες οι οποίες ήρθαν κατευθείαν στην Ολομέλεια.

Ξέρετε πολύ καλά ότι για έκτακτα θέματα αυτό το πράγμα δικαιολογείται. Δεν θα αναφέρω τι γινόταν με την προηγούμενη κυβέρνηση. Δεν θα το αναφέρω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, διότι θυμόμαστε τελευταίες μέρες του 2014 ότι είχαν έρθει σε μια συνεδρίαση, αν δεν κάνω λάθος, πάνω από εβδομήντα τροπολογίες. Το βγάζω από τη συζήτηση. Αυτά τα λέω γι' αυτούς που μας κάνουν κριτική.

Θέλω, όμως, να τονίσω ότι στη σημερινή συζήτηση δεν κατατέθηκαν μόνο τροπολογίες από την Κυβέρνηση και τους Υπουργούς της Κυβέρνησης. Κατατέθηκαν και τροπολογίες από την Αντιπολίτευση. Για δυο από αυτές τις τροπολογίες, μάλιστα, είπα ότι είναι σε απολύτως θετική κατεύθυνση. Πολύ καλά έκαναν οι συνάδελφοι, και του ΚΚΕ και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, και τις κατέθεσαν. Όμως, αν αυτό το πράγμα ισχύει για τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, γιατί δεν ισχύει για την Κυβέρνηση; Κι αν καταθέτουν τροπολογίες Βουλευτές της Αντιπολίτευσης στην Ολομέλεια, γιατί δεν μπορεί να το κάνει η Κυβέρνηση και οι Υπουργοί, οι οποίοι παρουσίασαν τις τροπολογίες, έμειναν εδώ, απάντησαν σε ερωτήσεις κ.ο.κ.;

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μη δημιουργούμε θέματα εκεί που δεν υπάρχουν. Θεωρώ ότι είναι η επιτομή της καλής νομοθέτησης να έρχεται ένα νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, να περιλαμβάνει ένα βασικό νομοθέτημα, ένα κύριο νομοθέτημα, ένα άλλο το οποίο έχει καθυστερήσει επί εννιά χρόνια και λοιπές διατάξεις τις οποίες δεν τις φέρνει με τροπολογίες, αλλά είναι διατάξεις του σχεδίου νόμου και μπορούν οι Βουλευτές έγκαιρα να τις διαβάσουν, να ξέρουν το περιεχόμενό τους και να τοποθετηθούν υπεύθυνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες συνέβη κάτι, για το οποίο δεν είδα καμμία ανακοίνωση κόμματος και καμμία τοποθέτηση σήμερα στη Βουλή.

Χθες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στον Πειραιά είχαμε βία κατά πολιτικού κόμματος και κατά στελέχους πολιτικού κόμματος. Και απορώ η Νέα Δημοκρατία, η Δημοκρατική Συμπαράταξη, το Ποτάμι, όλοι αυτοί που με το παραμικρό -και δικαίως τις περισσότερες φορές- καταγγέλλουν με σφοδρότητα -και δικαίως, επαναλαμβάνω- περιστατικά βίας -αδίκως δείχνουν την Κυβέρνηση σε τέτοιες περιπτώσεις, αδίκως γι' αυτό, δικαίως τα στηλιτεύουν- γι' αυτό το περιστατικό το οποίο συνέβη χθες στον Πειραιά από καμμία εκατόν πενήντα διακόσιους εγκάθετους δεν είχαν να πουν τίποτα;

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Και στη Θεσσαλονίκη είχαμε βία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Είχαμε βία κατά πολιτικού κόμματος και στελέχους πολιτικού κόμματος. Δεν είχατε να πείτε τίποτα; Ή οι εκλεκτικές συγγένειες του κ. Μαρινάκη με την οικογένεια Μητσοτάκη απαγορεύουν την έκδοση ανακοινώσεων; Ή το γεγονός ότι οι εφημερίδες του κ. Μαρινάκη είναι οι ντυντούκες της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, αυτό απαγορεύει στη Δημοκρατική Συμπαράταξη να εκδώσει μία ανακοίνωση, έτσι, για τα μάτια του κόσμου; Τι συμβαίνει τελικά;

Έχουμε επιλεκτικά περιστατικά βίας και μάλιστα αυτά που συνδυάζονται με την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του κ. Μαρινάκη για τη σοβαρότατη υπόθεση του «NOOR 1»; Διότι δεν υπήρχε κανένα άλλο αντικείμενο διαμαρτυρίας από αυτούς τους τύπους, οι οποίοι παρίσταναν χθες τους διαμαρτυρούμενους.

Για αυτά, λοιπόν, τα πολύ σοβαρά επεισόδια, τα οποία μας οδηγούν στο 1963 και στις αντισυγκεντρώσεις, όταν μιλάγε ο

Λαμπράκης, δεν έχει να πει τίποτα η Αντιπολίτευση; Τα υποθάλπει και τα καλύπτει;

Όμως, όσο και να τα καλύπτει, οι ιδιαίτερες σχέσεις με επιχειρηματικά συμφέροντα αποκαλύπτονται και τις αντιλαμβάνεται και ο ελληνικός λαός. Αντιλαμβάνεται, επίσης, και κάτι άλλο, ότι η Κυβέρνηση δεν χαρίζεται σε κανέναν, δεν έχει προνομιακές σχέσεις με κανέναν επιχειρηματία και αφήνει τους θεσμούς, τους αρμόδιους θεσμούς, να πράξουν αυτά που πρέπει να πράξουν. Και γι' αυτά κρίνονται, όπως κρινόμαστε όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μου έκανε εντύπωση μια αποστολή του εισηγητή της Χρυσής Αυγής, ο οποίος ούτε λίγο ούτε πολύ έδινε τα εύσημα στη ΛΑΕ για τις κινητοποιήσεις για τους πλειστηριασμούς.

Εγώ δεν έχω να πω πολλά πράγματα, διότι πλέον τι να τα λέμε, τι να μην τα λέμε. Είχαμε πει στις 21 Δεκεμβρίου του προηγούμενου χρόνου στη Βουλή ότι, αν κάποιος έχει υπ' όψιν του να έχει εκτεθεί και να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία πλειστηριασμού πρώτης κατοικίας, λαϊκής κατοικίας, να έλθει στο Κοινοβούλιο και να το πει. Από τον Δεκέμβριο μέχρι σήμερα, που τελειώνει ο Μάρτιος, κανένας δεν έχει προβεί σε τέτοια δήλωση ή καταγγελία. Είχα πει, επίσης, τότε, ότι το έχουμε κι εμείς ανάγκη, για να μπορέσουμε να προλάβουμε κάποιες καταστάσεις.

Αυτό τι αποδεικνύει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ότι μέχρι σήμερα ο νόμος λειτουργεί στον απόλυτο βαθμό και δεν υπάρχει καμμία πρώτη κατοικία και καμμία λαϊκή κατοικία που να έχει πλειστηριαστεί, γιατί, αν είχε υπάρξει, όχι μία, αλλά μισή, κάποιος θα είχαν χαλάσει κατά κυριολεξία τον κόσμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε αναφορά –και εκεί πραγματικά αντέδρασα- και από τον κ. Αμυρά σε κάτι. Δεν είναι εδώ τώρα και δεν μου αρέσει να μιλάω, όταν είναι κάποιος απών. Όμως, δεν γίνεται να έχω προβεί σε μία κατηγορηματική δήλωση στις 12.00', μόλις ξεκίνησε η συνεδρίαση, για το ζήτημα αυτό, να υπάρχουν δηλώσεις του Κυβερνητικού Εκπροσώπου, του κ. Τζανακόπουλου, από χτες και να εγκαλείται η Κυβέρνηση γιατί δεν πήρε θέση στις δηλώσεις του κ. Κατσίκη.

Όλα τα πράγματα έχουν και ένα όριο. Και δεν μένουμε εμείς καθόλου αδιάφοροι σε ψευδείς κατηγορίες, σε συκοφαντίες ή σε παραποίηση της πραγματικότητας, απλώς για να λέγεται στη Βουλή κάτι εις βάρος της Κυβέρνησης. Ελπίζω ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κόμματος να το κατάλαβε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, μου επιτρέπετε μια ανακοίνωση;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίαση μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγίστηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα εννέα μαθητρίες και μαθητές και πέντε εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 3^ο και 5^ο Δημοτικό Σχολείο Άρτας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Επίσης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμιού είχε την έμπνευση –σωστά, κατά τη γνώμη μου- να μας αναφέρει σχετικά με τα οικονομικά του κόμματός του ότι είναι τακτοποιημένα και ότι έχουν και πλεόνασμα.

Αυτή την παρατήρηση την απηύθυνε στην Κυβέρνηση; Γιατί τουλάχιστον ο ΣΥΡΙΖΑ μέχρι σήμερα είναι από εκείνα τα κόμματα που είναι απολύτως συνεπή στις υποχρεώσεις τους, αντίθετα με το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία που έχουν αυτή την ώρα δάνεια δεκάδων εκατομμυρίων απλήρωτα.

Το ερώτημα, όμως, προς το Ποτάμι ως κόμμα είναι το εξής: Ξέρουν ότι συμπεράττουν σήμερα με ένα κόμμα, το οποίο έχει χρέη στις τράπεζες, που δημιούργησε με απαράδεκτο τρόπο,

«υποθηκεύοντας» την κρατική επιχορήγηση, και ότι με τη διαδικασία ενοποίησης και έκδοσης νέου ΑΦΜ, αυτά τα δάνεια θα μείνουν απλήρωτα και ότι αυτό το γεγονός τούς καθιστά συνενόχους;

Ας μας δώσουν μία απάντηση τι θα γίνει με τα δάνεια που είχε πάρει το ΠΑΣΟΚ, τώρα που μαζί με το ΠΑΣΟΚ δημιουργούν νέο φορέα. Εμείς θα τους περιμένουμε εδώ στη Βουλή να ακούσουμε και εάν έχουν κάτι να μας πουν και για τις βαλίτσες του Τσουκάτου και τις μίζες που έπαιρναν από τη «SIEMENS» και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, δηλαδή τα ομολογημένα.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να κάνω μία αναφορά στο νομοσχέδιο, θέλω να πω ότι αυτά που αναφέρθηκαν ως γεγονότα στις φυλακές είναι απολύτως αβάσιμα. Δεν υπήρχε κανένα μαστίγωμα. Υπήρξε ανακοίνωση του Υπουργείου Δικαιοσύνης, η οποία το διέψευδε, υπήρχαν διάφορα νομοσχέδια στον κίτρινο Τύπο.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Και τα δελτία Τύπου τι ήταν; Έτσι τα βγάλατε;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μπορείτε να μη διακόψετε;

Τα παραπάνω ήταν απολύτως αβάσιμα και τα διέψευσε και ο ίδιος ο φερόμενος ως θύμα! Όμως, για να μην υπάρχει κανένα ερωτηματικό, διατάχθη από τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης ΕΔΕ, για να ξεκαθαριστεί απολύτως η κατάσταση.

Ότι θα συμβαίνουν στη φυλακή ορισμένα επεισόδια είναι βέβαιο, κυρίες και κύριοι. Όμως, το ζήτημα είναι αυτά να είναι μεμονωμένα και να μην είναι συχνά. Διότι ορισμένοι από αυτούς που είναι έγκλειστοι δεν θέλουν να καταλάβουν ότι υπάρχει νόμος και ότι ακολουθείται μία διαδικασία αυστηρή στις φυλακές. Νομίζουν ότι μπορούν να συνεχίσουν να αδικητρονούν.

Εκεί, λοιπόν, θέλω να σας πω ότι σε όλες τις περιπτώσεις που εντοπίστηκαν επενέβη εισαγγελέας και οι δράστες οδηγήθηκαν σε πειθαρχικά κελιά και ήδη έχει ξεκινήσει η διαδικασία για την επιβολή των σχετικών πειθαρχικών κυρώσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν συζητάμε σήμερα την κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, είναι γιατί υπήρχαν μακρόχρονοι αγώνες –πάνω από αιώνες- του γυναικείου κινήματος.

Και θέλω να πω ότι το γυναικείο κίνημα στην Ελλάδα πήρε πνοή και δύναμη τα χρόνια μετά τη Μεταπολίτευση, διότι τότε βρέθηκε σε αυτό το μεγάλο κύμα ριζοσπαστικοποίησης της ελληνικής κοινωνίας και μέσα στο κλίμα απελευθέρωσης ιδεών και ανθρώπων εκείνη την περίοδο, αναπτύχθηκε και δυνάμωσε.

Όμως, το φεμινιστικό κίνημα εκείνη την περίοδο διασταυρώθηκε και με την Αριστερά και μάλιστα με εκείνο το κομμάτι της Αριστεράς, την ανανεωτική κομμουνιστική Αριστερά, το ΚΚΕ Εσωτερικού και την ΕΚΟΝ «Ρήγας Φεραίος», τα οποία είχαν εντάξει στον προγραμματικό τους λόγο και στο θεωρητικό τους οπλοστάσιο όλες εκείνες τις αναζητήσεις και τις επεξεργασίες του δυτικού μαρξισμού, ο οποίος γιγαντώθηκε μετά τον Μάιο του 1968 σε όλη την Ευρώπη και ο οποίος στις αναλύσεις του έλεγε ότι ο σύγχρονος καπιταλισμός δεν διαπερνάται μόνο από την κύρια αντίθεση κεφαλαίου - εργασίας, αλλά και από επιμέρους αντιθέσεις, πάνω στις οποίες δημιουργήθηκαν και οικολογικό κίνημα, το γυναικείο κίνημα, το κίνημα της νεολαίας και των δικαιωμάτων.

Για αυτό ακριβώς τότε το κόμμα της κομμουνιστικής ανανέωσης, το ΚΚΕ Εσωτερικού, μπόρεσε να περπατήσει μαζί με τα κινήματα κοινωνικής κριτικής, να τα βοηθήσει όσο μπορούσε στην ανάπτυξή τους και γι' αυτό υπήρχαν εκείνα τα θετικά αποτελέσματα για το φεμινιστικό κίνημα από την πρώτη περίοδο μετά τη Μεταπολίτευση.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν συζητάμε σήμερα μόνο για τη βία κατά των γυναικών. Συζητάμε γενικότερα για την ενδοοικογενειακή βία.

Και θέλω να σας τονίσω κάτι που αδικήθηκε στη σημερινή συζήτηση. Εάν η γυναίκα είναι μια φορά απροστάτευτη, το παιδί που πέφτει θύμα βίας είναι εκατό φορές απροστάτευτο.

Για αυτό ακριβώς σήμερα από του Βήματος της Εθνικής Αντιπροσωπείας κάνω μία έκκληση στις νηπιαγωγούς, στους δασκάλους,

λους και στις δασκάλες, στους καθηγητές και στις καθηγήτριες να γίνουν η ασπίδα προστασίας των παιδιών, όχι μόνο για να τα ενημερώσουν για τα δικαιώματά τους, αλλά και για να καταγγείλουν βίαιες συμπεριφορές εις βάρος των παιδιών.

Διότι ξέρετε πολύ καλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα παιδιά πέφτουν θύματα «φιλόστοργων» γονέων -είτε του πατέρα είτε της μητέρας-, πολλές φορές- και αυτή η συμπεριφορά των γονέων έχει καταστροφικά αποτελέσματα για τη ζωή των παιδιών. Υπάρχουν εγγαράξεις εξαιτίας αυτής της συμπεριφοράς που δεν μπορούν να αναιρεθούν μέχρι το πέρας της ζωής ενός ανθρώπου. Και ακριβώς εδώ είναι η μεγάλη ευθύνη της κοινωνίας και όλων των δημόσιων και κρατικών λειτουργιών.

Ξέρετε δε πολύ καλά και από τελευταία περιστατικά ότι υπήρξαν μέχρι και παιδοκτονίες και από τους δυο γονείς και αυτά είναι σοβαρά ζητήματα που πρέπει και να έχουμε υπ' όψιν μας και να αντιμετωπίσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανένα νομοσχέδιο και κανέναν νόμο δεν λύνει από μόνος του τα κοινωνικά προβλήματα. Όμως, αισθάνομαι σήμερα βαθιά τιμή που εισηγούμαι στη Βουλή των Ελλήνων το παρόν νομοσχέδιο, διότι ακριβώς θέτει τα θεμέλια αντιμετώπισης μιας βασικής παθογένειας που ταλαιπωρούσε και τις γυναίκες και τα παιδιά όλα αυτά τα χρόνια και, μάλιστα, πολλές φορές αυτά τα περιστατικά συνέβαιναν στη διπλανή πόρτα.

Πλέον υπάρχει το νομοθετικό οπλοστάσιο αντιμετώπισής τους, αλλά και κάτι άλλο πιο σημαντικό: Αυτός ο νόμος που έχουμε μπροστά μας παίζει και έναν παιδαγωγικό ρόλο για την κοινωνία και ίσως αυτό είναι η μεγαλύτερη προσφορά της Βουλής, η ψήφιση των συγκεκριμένων διατάξεων σήμερα στην Ολομέλεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρούσα πάντοτε ότι η συζήτηση στην Ολομέλεια είναι μια συνέχεια των συζητήσεων στις επιτροπές. Απάντησα αναλυτικά σε όλα τα ζητήματα που άπτονται των λοιπών διατάξεων του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Δεν έχω ειλικρινά να σας πω κάτι περισσότερο σήμερα. Μια επαναφορά, όμως, κάποιων ισχυρισμών για διατάξεις που διαλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου, θα έλεγα ότι είναι προβληματικές.

Διευκρίνισα και στην επιτροπή ότι σχετικά με τη στελέχωση της EUROJUST δεν αλλάζουμε καμμία διάταξη του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου όσον αφορά στον τρόπο επιλογής των εισαγγελέων και τον χρόνο θητείας. Δεν αλλάζουμε τίποτα, πολύ δε περισσότερο που την επιλογή δεν την πραγματοποιεί η Κυβέρνηση, αλλά το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο.

Το μόνο που κάνουμε με τη συγκεκριμένη διάταξη είναι να ενισχύουμε τους Έλληνες εισαγγελείς και την ελληνική παρουσία στη EUROJUST, διότι σας λέω ότι είμαστε η μόνη χώρα με τη μονοπρόσωπη στελέχωση της συγκεκριμένης υπηρεσίας. Όλες οι άλλες χώρες είχαν μια διευρυμένη δυνατότητα και από εισαγγελείς και από λοιπούς κρατικούς λειτουργούς.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προκλητικό να προσπαθεί η Κυβέρνηση να ενισχύσει με εμπειρογνώμονες την Εισαγγελία Διαφθοράς, μια διάταξη η οποία κινείται στο διηνεκές -δεν είναι ούτε για δυο χρόνια ούτε για πέντε χρόνια- και να γίνονται αναφορές ότι εδώ θέλουμε να κάνουμε χατίρια στον Αναπληρωτή Υπουργό Δικαιοσύνης. Δεν ξέρω τι άλλο θα ακούσουμε σε αυτή την Αίθουσα!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θέλουμε να στελεχώνονται οι υπηρεσίες, οι δικαστικές αρχές με το κατάλληλο προσωπικό;

Σας έχω δε τονίσει και ανέφερα ότι σχετικά με τα συναινετικά διαζύγια, που έγινε μια αναφορά, σε συνεννόηση με τον δικηγόρο σύλλογο προσδιορίσαμε την ελάχιστη αμοιβή του δικηγόρου στο επίπεδο που ήταν και ενώπιον των δικαστηρίων και καταργήσαμε το τέλος χαρτοσήμου, ακριβώς για να μην υπάρχει περαιτέρω δαπάνη των πολιτών, όταν προσέρχονται στα συναινετικά διαζύγια ενώπιον του συμβολαιογράφου. Είναι μια απολύ-

τως θετική διάταξη για τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχω να πω κάτι περισσότερο. Θεωρώ, όμως, ότι είναι άδικο μια συζήτηση και μια στάση των κομμάτων, η οποία θα αποτυπωθεί και στην ψηφοφορία, που είναι υποστηρικτική και θετική για τη νομοθετική πρωτοβουλία που πήρε η Κυβέρνηση, να εξαντλείται σε κατηγορίες ήσσονος σημασίας, σε κατηγορίες που δεν έχουν καμμία βάση και δεν εδράζονται στις διατάξεις του νόμου.

Θεωρώ ότι είναι καλό για το πολιτικό σύστημα, για τη δημοκρατία μας, να διαφωνούμε και να διαφωνούμε εντόνως στα θέματα που υπάρχει ουσιαστική διαφωνία, αλλά, όταν συμφωνούμε, δεν υπάρχει κανένας λόγος να εμφανιζόμαστε κατά αυτόν τον τρόπο ενώπιον του ελληνικού λαού. Απογοήτευση δίνουν μερικοί στον ελληνικό λαό με αυτή τη στάση και δεν είναι η ώρα των απογοητεύσεων.

Η Ελλάδα μπαίνει σε έναν δρόμο αισιοδοξίας και για το πολιτικό σύστημα αλλά και για τον ίδιο τον ελληνικό λαό και αυτό γίνεται σιγά-σιγά αντιληπτό.

Σας ευχαριστώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Πάλλης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός έκλεισε, λέγοντας ότι δεν έχει να πει κάτι περισσότερο. Εγώ μετά από μισή ώρα τοποθέτησης του Υπουργού, μάλλον έχω να πω λιγότερα από ό,τι είχα να πω πριν.

Στο νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα το πιο βασικό κομμάτι είναι η κύρωση της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, η γνωστή Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης.

Κατ' αρχάς, είναι πολλαπλά σημαντικό, διότι η ίδια η σύμβαση είναι πολύ σημαντικό βήμα στην κατοχύρωση των δικαιωμάτων των γυναικών που αναγνωρίζει, φέρνει στο φως και προσπαθεί να προβάλει και να καταστείλει τις ειδικές μορφές βίας και καταπίεσης που υφίστανται οι γυναίκες ακριβώς λόγω του φύλου τους.

Έπειτα είναι σημαντικό, γιατί, αναγνωρίζοντας το φύλο πρωτίτως ως έννοια κοινωνική, στέκεται απέναντι τόσο σε βαθιά ριζωμένες προκαταλήψεις, που πολλές φορές αποκαλούμε «παραδοσιακές αξίες»...

Κυρία Αντωνίου, μη φεύγετε. Ας μείνει κάποιος να εκπροσωπήσει την Αξωματική Αντιπολίτευση στην Ολομέλεια.

MARIA ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Δηλαδή, δεν έχουμε καμμία ανάγκη; Τόσο πολύ με θέλετε εδώ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ: Έστω κάποιος συνάδελφος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Πάλλη, συνεχίστε την ομιλία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΛΛΗΣ: ...όσο και σε έμφυλους ρόλους και συμπεριφορές που πολλές φορές δικαιολογούν ή συγκαλύπτουν εγκλήματα.

Τρίτον, γιατί περιλαμβάνει στις ποινικές κολάσιμες πράξεις και συμπεριφορές μια σειρά πρακτικών που μέχρι τώρα αγνοούνταν ή δικαιολογούνταν, όπως η προτροπή σε ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων ή η επίμονη παρακολούθηση-ενόχληση, γνωστή ως stalking.

Ακόμα γιατί δίνει έμφαση εξίσου στην πρόληψη της βίας, στην προστασία των θυμάτων και στη δίωξη και στην αναμόρφωση, όπου είναι δυνατόν, των δράστων, προτείνοντας σειρά καινοτόμων παρεμβάσεων σε επίπεδο νομοθεσίας, θεσμών και πρακτικών.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτά. Κατ' αρχάς, είναι σημαντικό ότι αυτή η Κυβέρνηση φέρνει τη σύμβαση στη Βουλή, γιατί μπορεί τα κόμματα που συγκροτούσαν τις προηγούμενες κυβερνήσεις να συμφωνούσαν φυσικά με την κύρωσή της, αλλά εκ του αποτελέσματος φαίνεται ότι δεν ήταν στις προτεραιότητές τους.

Άρα μπορεί πράγματι να μην αποτελεί κάποια τρομερή πρωτοβουλία της τωρινής Κυβέρνησης η κύρωση της σύμβασης, αλλά είναι γεγονός πως αυτή η Κυβέρνηση τη φέρνει, όταν οι προηγούμενες την παρέπεμπαν στις ελληνικές καλές ενδες.

Δεν είναι η συνάδελφος από την Αξιωματική Αντιπολίτευση εδώ. Εγώ θα ήθελα τους τέως Υπουργούς Δικαιοσύνης, που είναι στελέχη, Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και κατά τη διάρκεια των επιτροπών αλλά και σήμερα να μην περιφέρονται στους διαδρόμους του Κοινοβουλίου, να είναι εδώ στην Αίθουσα και να εξηγήσουν γιατί δεν τα έφεραν, γιατί δεν ήρθε έστω η σύμβαση, όπως μας τη ζητήσαν να ψηφιστεί, στη Βουλή.

Έχουμε δει πολλές κυρώσεις να στέκουν χρόνια. Το ίδιο είχαν σκοπό. Δυστυχώς, σκέφτομαι ότι είχαν και άποψη γιατί δεν την έφεραν. Και η άποψη είναι σε αυτές τις παραδοσιακές αξίες. Δεν θέλουν να ακουμπήσουν παραδοσιακές αξίες της ελληνικής κοινωνίας, του συντηρητισμού, αυτό που κάποιοι λένε στις εκλογές: «Εγώ έχω εκατό ψήφους να σου δώσω» στη δημοκρατία μας.

Είναι, λοιπόν, σημαντικό νομοσχέδιο, το φέρνει η Κυβέρνηση. Είναι σημαντικό το νομοσχέδιο, γιατί είναι μια ψηφίδα ενός μεγαλύτερου παζλ, του δικαιοματικού παζλ που σχεδιάζει, κατασκευάζει τούτη η Κυβέρνηση, με την επέκταση του συμφώνου συμβίωσης, με την αναγνώριση ταυτότητας φύλου, με το επικείμενο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών για την ισότητα των φύλων, που καλύπτει και άλλα θέματα που η σύμβαση δεν περιλαμβάνει, όπως τα εργασιακά.

Τέλος, είναι σημαντικό ότι έρχεται να στηρίξει και να ενισχύσει μια σπουδαία, πολύπλευρη δουλειά που έχει γίνει από τη Γενική Γραμματεία Ισότητας, το ΚΕΘΙ και από άλλες υπηρεσίες και δομές.

Στα ένα-δύο λεπτά που μου μένουν, κύριε Πρόεδρε, για να κλείσω και νωρίτερα, θα ήθελα να αναφερθώ στις τροποποιήσεις για την τροπολογία του Υπουργείου Εσωτερικών για τα θέματα της ιθαγένειας. Δεν είμαστε ικανοποιημένοι. Τα παιδιά αυτά που μεγαλώνουν γύρω μας εδώ και χρόνια, οι άνθρωποι που η θεσμική μνήμη του κράτους και οι δημόσιοι υπάλληλοι φρόντιζαν ποτέ να μην έχουν όλα εκείνα τα απαραίτητα έγγραφα για να μπορέσουν κάποια στιγμή να κατοχυρώσουν τα νόμιμα δικαιώματά τους, με τους νόμους που ισχύανε, όχι μόνο ανοίξαν μια πόρτα πριν από δύο χρόνια, ερχόμαστε τώρα να απλοποιήσουμε, να διευθετήσουμε διαδικασίες. Είναι δικαίωμά τους. Είναι τα παιδιά που κρατήσαν τα σχολεία ανοικτά στην επαρχία και το ξέρουμε όλοι μας αυτό. Είναι οι γονείς τους που με τον μόχθο τους, με τα «μαύρα» πολλές φορές μεροκάματα -και για αυτό δεν έχουν δικαίωμα κάποιοι από αυτούς- στηρίξαν την Ελλάδα σε εποχές που κάποιοι έτρωγαν με χρυσά κουτάλια.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, εδώ έχετε απόλυτο δικίο. Δεν μπορεί από τη μια να μας κατηγορεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι φέρνουμε ένα νομοσχέδιο που τροποποιεί και τον νόμο, ώστε η κύρωση να αποκτήσει υπόσταση, γιατί αυτό κάνουμε επί της ουσίας, να μας κατηγορούν για την ορθή νομοθέτηση περί αυτού και ταυτόχρονα να φέρνουν τροπολογίες θετικές. Αναφερθήκατε σε δύο θετικές τροπολογίες. Εγώ θα ήθελα την αναφορά σας και στις άλλες δύο τροπολογίες του Κομμουνιστικού Κόμματος, τις 1520 και 1521.

Κατανώ και εγώ -αναφέρει και ο συνάδελφος, ο κ. Φίλης- ότι δεν είναι της παρούσης, αλλά θα ήθελα από την πλευρά σας μια τοποθέτηση για το πώς και κατά πόσο μπορούν να συζητηθούν και αυτές.

Θεωρώ ότι είναι σε θετική κατεύθυνση και αυτή η επικοινωνία και με την Αντιπολίτευση θα πρέπει να αρχίσει σε αυτή τη βάση, επί της ουσίας, κι όχι στη στείρα αντιπαράθεση.

Ευχαριστώ πολύ. Νομίζω μας κάλυψε ο Υπουργός αρκετά πριν τελειώσουν και οι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Πάλλη και για την οικονομία του χρόνου.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Οι δευτερολογίες θα γίνουν μετά, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ναι, κυρία Κεφαλίδου. Υπολείπονται ακόμα έξι ομιλητές και μετά θα ακολουθήσουν οι δευτερολογίες των αγορητών και εισηγητών.

Κυρία Αναγνωστοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά το γεγονός ότι θεωρώ ότι ο Υπουργός έκλεισε τη συζήτηση, θεωρώ ότι είναι σημαντικό στα Πρακτικά αυτής της Βουλής και για τον ιστορικό του μέλλοντος, να ακουστεί και να καταγραφεί η φωνή των Βουλευτών, έστω κι αυτών των λίγων, του ελληνικού Κοινοβουλίου, για ένα τόσο σημαντικό θέμα.

Γίναμε μάρτυρες από το πρωί μίας κριτικής αντιμετώπισης του Υπουργού που καταθέτει το νομοσχέδιο από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και την υπόλοιπη Αντιπολίτευση, ότι το νομοσχέδιο περιέχει και πολλές άλλες διατάξεις και δεν αφήνει το Κοινοβούλιο να επικεντρωθεί σε αυτή την εμβληματική σύμβαση.

Κι όμως, όχι μόνο ο αριθμός των Βουλευτών που δηλώθηκαν από τα υπόλοιπα κόμματα ήταν ελάχιστος, αλλά κι αυτοί που δηλώθηκαν από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και πήραν τον λόγο, κυρίως οι άρρενες, κατ'εξοχήν οι άρρενες και μάλιστα τα πρωτοκλασάτα στελέχη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ουδόλως αναφέρθηκαν στο νομοσχέδιο, στη σύμβαση. Ασχολήθηκαν με τα αρρενωπά θέματα, τα εθνικά θέματα, με αυτά που μόνο οι άνδρες ασχολούνται κι όχι οι γυναίκες.

Γιατί, όπως έχουμε δει, όπως έχουμε διαπιστώσει, οι γυναίκες που ασχολούνται με αρρενωπά, τέτοιου είδους, θέματα υφίστανται σκληρή, δριμύτατη κριτική, μέχρι εξαφανίσεως, μέχρι πολιτικής και προσωπικής χαρακτηρισολογικής δολοφονίας, προκειμένου να μη μιλήσουν, να μην παρέμβουν σε αυτούς τους καθαρά δομημένους ρόλους.

Κι όμως, γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους θα έπρεπε και οι άνδρες, σε μία τέτοια σύμβαση, που είναι πολύ σημαντική και θα πω τους λόγους, να πάρουν θέση, να καταγραφεί αυτή η θέση. Λέω γι' αυτούς στο μέλλον που θα αναζητήσουν να δουν τι έκανε αυτή η Βουλή στον 21^ο αιώνα για ένα τέτοιο μείζον θέμα.

Γιατί είναι μείζον θέμα; Αφορά μόνο τις γυναίκες; Αφορά μόνο τη βία εναντίον των γυναικών, την έμφυλη βία; Αφορά τη δημοκρατία. Ειδικά σε μια οριακή στιγμή για την Ευρώπη και για τον κόσμο ολόκληρο, όπου δυνάμεις θέλουν να ξανακάνουν τις κοινωνίες λευκές, αρρενωπές και ισχυρές, ένα τέτοιο νομοσχέδιο έρχεται όχι να υπενθυμίσει μόνο, αλλά να αναδιατάξει τις αξίες της κοινωνίας, να υπενθυμίσει, αλλά και να διαπαιδαγωγήσει και να επιβάλει ότι οι κανόνες της δημοκρατίας ξεκινάνε από το πρώτο επίπεδο, αυτό της οικογένειας, μέχρι όλο τον δημόσιο βίο.

Πώς διαβάζω εγώ τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και την αναπροσαρμογή του Εθνικού Δικαίου, του δικού μας, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, στις διατάξεις της σύμβασης; Η πόρτα της οικογένειας δεν κλείνει ένα φρούριο, όπου εκεί υπάρχει ένας αρχηγός. Ανοίγει αυτή την πόρτα προς τον δημόσιο βίο.

Γιατί, αν δεν διαπαιδαγωγηθεί το παιδί από τον πυρήνα, που είναι η οικογένεια, στο τι σημαίνει δημοκρατία, ότι η βία δεν είναι ανεκτή στη δημοκρατία, ότι δεν υπάρχουν κατώτεροι και ανώτεροι λόγω φύλου, λόγω θρησκείας, λόγω φυλής, λόγω χρώματος, λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού κ.λπ., δεν πρόκειται να το μάθει ποτέ, όσοι νόμοι και να περάσουν.

Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης τη στιγμή που έρχεται -και θα μπορούσε όλοι οι Βουλευτές να συνωστίζονται για να πάρουν τον λόγο- είναι πολύ σημαντική, γιατί είδαμε φαινόμενα βίας και εδώ μέσα στο Κοινοβούλιο και το είδαμε και από ιεράρχες και από δημοσιογράφους και από ανθρώπους πάσης φύσεως, παντός επαγγέλματος εναντίον ανθρώπων που θεωρούνται θλιυμένες. Είναι πολύ σημαντικό ότι στη σύμβαση ο όρος φύλο εμπεριέχει το κοινωνικό περιεχόμενο και όχι το βιολογικό. Άρα αφορά και άνδρες, αφορά και παιδιά, αφορά ομοφυλόφιλους, τρανς άτομα. Αφορά τον οποιονδήποτε ή την οποιαδήποτε θεωρείται ότι μέσα στην κοινωνία πρέπει να έχει συγκεκριμένους ρόλους.

Ένας άλλος λόγος που για μένα θα έπρεπε να γίνει μια σοβαρή και σημαντική συζήτηση και με αντιπαράθεσις -γιατί αυτό είναι η δημοκρατία- είναι ότι στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης προβλέπεται ο μηχανισμός GREVIO, ο οποίος εμπλέκει και τα εθνικά κοινοβούλια. Τι γνώμη έχει το δικό μας Κοινοβούλιο; Ποια είναι η άποψή του και πώς πρέπει να εμπλακεί εκεί; Δεν ακούσαμε τίποτα απ' όλα αυτά. Φοβάμαι ότι κανένας δεν διάβασε τη σύμβαση. Απλώς είναι ωραίο για τις γυναίκες να λέμε κάτι ηρωικό, ότι είναι συμβολικής και μεγάλης σημασίας και τελειώνει εκεί η υπόθεση.

Άρα, λοιπόν, δεν έχει διαβαστεί, γιατί θα έπρεπε να γίνει μια ουσιαστική συζήτηση εδώ πέρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα μου δώσετε δύο λεπτά, παρακαλώ. Τα παίρνω από τον συνάδελφό μου που μίλησε προηγουμένως, αν μου επιτρέψετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι αυτός είναι ο χρόνος που αναλογούσε στον κ. Πάλλη. Δεν τον δικαιούστε, κυρία Αναγνωστοπούλου.

Συνεχίστε, παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Συγγνώμη, δεν παραφέρθηκα, απλώς το είπα δίκην χιούμορ.

Ήθελα να πω ότι η δημοκρατία είναι ανεκτική, είναι ευρεία, είναι συμπεριληπτική, αλλά λειτουργεί και παραδειγματικά, προληπτικά, κατ' αρχάς, και διαπαιδαγωγικά. Το ότι εμπεριέχονται και πια αναφέρονται ως ποινικά αδικήματα αδικήματα τα οποία δεν αφορούσαν την πολιτεία -έκλεινε τα μάτια της η πολιτεία- εδώ σε αυτό το νομοσχέδιο είναι πάρα πολύ σημαντικό. Από την εξακολουθητική συμπεριφορά παρακολούθησης μέχρι το ότι κάποιος μπορεί να νομιμοποιείτο να ασκεί βία στο όνομα της τιμής ή της θρησκείας ή των εθίμων. Κανένας και τίποτα δεν νομιμοποιείται πάνω από τη δημοκρατία και τους κανόνες της, είτε αυτή είναι η θρησκεία είτε οτιδήποτε άλλο, όπως τα έθιμα κ.λπ..

Είναι πολύ σημαντική η διάταξη σε μια πολυπολιτισμική κοινωνία για το θέμα του ακρωτηριασμού των γεννητικών οργάνων των γυναικών. Και εδώ θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, -αυτό που υποστήριξε η Πρόεδρος του Σωματίου Υποστήριξης Διεμφυλικών Ατόμων, επειδή και εσείς τονίσατε τη σημασία του παιδιού και ότι το παιδί είναι φορέας δικαιωμάτων- να πω κατά πόσο θα έπρεπε να διευρυνθεί αυτή η διάταξη και στα παιδιά που γεννώνται intersex και τα οποία υφίστανται χειρουργικές επεμβάσεις, αν αυτό σύμφωνα με τα Ηνωμένα Έθνη αποτελεί ακρωτηριασμό και βίαιη κατακοπή του σώματος ενός παιδιού.

Θα είχα να πω πάρα πολλά, αλλά αυτό που θα ήθελα επίσης να πω και να τελειώσω είναι ότι η κρίση δημιουργεί υποδοχές σε μια κοινωνία για να γίνει πιο ευεπίφορη σε λόγο και ρητορική που έχει να κάνει με την αρρενωπότητα, που έχει να κάνει με ένα πισωγύρισμα της κοινωνίας σε ρόλους τους οποίους η δημοκρατία δεν ανέχεται. Από αυτή την άποψη το νομοσχέδιο είναι πολύ σημαντικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Αναγνωστοπούλου, εξαντλήσατε και τον χρόνο που ζητήσατε ως δανεικό από τον κ. Πάλλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω. Μία πρόταση μόνο θα πω.

Θα έλεγα, όμως, ότι είναι ανάγκη η ελληνική Κυβέρνηση και, κατά λόγω αρμοδιότητας τα Υπουργεία, να αναλάβουν πρωτοβουλίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την προώθηση πολιτικών που απορρέουν από τη σύμβαση.

Γιατί είναι καλά, πάρα πολύ καλά, όλα αυτά, αλλά, για να εφαρμοστούν, χρειάζονται χρήματα, χρειάζεται κοινωνικό κράτος. Δημοκρατία χωρίς κοινωνικό κράτος δεν μπορεί να υπάρξει. Κρατικές αποζημιώσεις, δομές και όλα αυτά απαιτούν χρήματα. Η δημοκρατία, η διεύρυνση της απαιτεί και διεύρυνση οπωσδήποτε του κοινωνικού κράτους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Προφανώς μετά την πρόταση της κ. Αναγνωστοπούλου για χρήση του διαιτητού, ενάμισι λεπτού, που μας χάρισε ο κ. Πάλης, θα πρέπει να κάνουμε περικοπή τώρα στον κ. Παπαηλιού.

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαηλιού Γεώργιος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Θα το δούμε. Θα είμαι εξάλλου σύντομος, γιατί έχουν λεχθεί πολλά καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να κάνω κατ' αρχάς δύο παρατηρήσεις, οι οποίες αφορούν τα όσα ελέχθησαν στη σημερινή συζήτηση από τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η νομοθέτηση μέσω τροπολογιών

δεν είναι ο καλύτερος τρόπος. Όλοι το αναγνωρίζουν, όλοι το αναγνωρίζουμε. Όμως, η κοινωνική, η οικονομική και η πολιτική ζωή τρέχει με γοργούς ρυθμούς. Οι χρονοβόρες διαδικασίες νομοθέτησης, οι χρονοβόρες διαδικασίες του Κοινοβουλίου πολλές φορές δεν επαρκούν. Έτσι, σύγχρονες ανάγκες της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής ζωής επιτρέπουν ή μάλλον επιβάλλουν την ανάγκη να υπάρξει άμεση, επείγουσα νομοθετική κάλυψη σε θέματα σοβαρά, που χρήζουν επείγουσας αντιμετώπισης. Διότι, επαναλαμβάνω, η ζωή δεν περιμένει. Ίσως σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να ιδωθούν και να αναθεωρηθούν και κάποιες συγκεκριμένες διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής, να τις συζητήσουμε και να συμφωνήσουμε όλοι.

Μία δεύτερη παρατήρηση αφορά την προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων από πλευράς Βουλευτών της Αντιπολίτευσης. Επικαλούνται συνεχώς δημοσιεύματα κίτρινων μέσων μαζικής επικοινωνίας ή και γνωστών-άγνωστων sites, που πολλές φορές έχουν αναληθές, για να μην πω ψευδές, υποθετικό και αντιφατικό περιεχόμενο. Και αυτό γίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ελλείψει επιχειρημάτων. Και επιπλέον οι ίδιοι Βουλευτές καλούν την Κυβέρνηση να απαντήσει ακόμα και σε θέματα ανύπαρκτα, θέματα που ήδη και επανειλημμένα έχουν απαντηθεί. Τι να πει κανείς;

Ας έρθω τώρα στον πυρήνα του νομοσχεδίου, που αφορά τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας. Από τη χώρα μας έχουν γίνει σημαντικά βήματα για την εξάλειψη των σοβαρών παραβιάσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων που αφορούν τη βία κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία.

Με το παρόν νομοσχέδιο, που περιλαμβάνει τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, σκοπεύεται η μηδενική ανοχή τέτοιων περιστατικών βίας, η παροχή εγγυήσεων μεγαλύτερης ασφάλειας για τις αδύναμες πλευρές της κοινωνίας, κυρίως για τις γυναίκες και τα παιδιά.

Οι ρυθμίσεις της σύμβασης εκκινούν από την παραδοχή ότι το κοινωνικό φύλο αποτελεί τη βάση ανάπτυξης προσβλητικών, επιθετικών και βίαιων συμπεριφορών, που απομειώνουν την κοινωνική παράσταση των θυμάτων, θίγουν την προσωπικότητά τους και συχνά επιφέρουν ψυχοσωματικές βλάβες, ακόμα και τον θάνατο. Στη σύμβαση περιλαμβάνονται διατάξεις για την προσαρμογή της εθνικής έννομης τάξης στις προβλέψεις της.

Τη σύμβαση, αφού επικυρωθεί από το Εθνικό Κοινοβούλιο, πρέπει να ακολουθήσουν τα αναγκαία νομοθετικά μέτρα, ούτως ώστε το περιεχόμενό της να αποτελέσει τμήμα του Εθνικού Δικαίου. Από την εφαρμογή του θα κριθούμε. Με αυτόν τον τρόπο διασφαλίζεται ότι η πολιτεία θα λάβει τα αναγκαία μέτρα πρόληψης, θα εργαστεί για την ενδυνάμωση της θέσης των γυναικών και την προώθηση της ισότητας.

Στο πλαίσιο της προσπάθειας για αλλαγή νοοτροπίας και συμπεριφορών η πρόληψη της βίας, η προστασία των θυμάτων και η δίωξη των δράστών είναι οι ακρογωνιαίοι λίθοι της σύμβασης. Η σύμβαση εκπέμπει το μήνυμα για την προώθηση της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών, διότι η βία κατά των γυναικών διακρίνεται από μια κουλτούρα ανοχής, άρνησης, κυρίως σιωπής και αποσιώπησης, αλλά και φόβου, είναι βαθιά ριζωμένη στην ανισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών εντός της κοινωνίας.

Με τη σύμβαση επέρχεται σημαντική θετική κοινωνική αλλαγή, καθώς για πρώτη φορά τα κράτη συνεργάζονται και δεσμεύονται για να προστατίσουν το δικαίωμα των πολιτών, ιδιαίτερα των γυναικών, να ζήσουν χωρίς βία στον ιδιωτικό και δημόσιο βίο.

Αναγνωρίζεται η δομική φύση της βίας κατά των γυναικών ως βία βασισμένη στο φύλο και αναδεικνύεται ότι η έμφυλη βία στηρίζεται σε στερεότυπα, διακρίσεις και ανισότητες και οδηγεί στο να βρίσκονται οι γυναίκες σε υποδεέστερη θέση σε σχέση με τους άντρες.

Καταδικάζεται κάθε μορφή βίας κατά των γυναικών και αναγνωρίζεται de facto και de jure η ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών. Καλούνται τα κράτη να εφαρμόσουν στην πράξη πολιτικές προώθησης της ισότητας συμμετοχής των γυναικών στην εκπαίδευση, την εργασία, τη δημόσια ζωή, ώστε να εκλείψουν οι συν-

θήκες που καθιστούν τις γυναίκες και τα παιδιά ευάλωτα στη βία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σύμβαση κινείται σε ένα πλαίσιο που περιλαμβάνει συγκεκριμένες παραμέτρους. Πρώτα απ' όλα, πρόκειται για την πρώτη διεθνή συνθήκη που προσδιορίζει τον όρο «φύλο». Γίνεται δεκτό ότι οι γυναίκες και οι άνδρες δεν έχουν απλώς βιολογικά χαρακτηριστικά, θηλυκού ή αρσενικού γένους, αλλά ότι υπάρχει επίσης μια κοινωνικά δομημένη κατηγορία, η οποία προσδίδει στις γυναίκες και στους άνδρες συγκεκριμένους ρόλους και συμπεριφορές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η βία κατά των γυναικών αναγνωρίζεται ως παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μορφή διάκρισης. Η μη λήψη των κατάλληλων μέτρων από τα κράτη για την αντιμετώπιση αυτού του είδους της βίας επισύρει και την ευθύνη και των κρατών αυτών.

Θεοπιζόνται νέα ποινικά αδικήματα, όπως ο εξαναγκασμός σε τέλεση γάμου, ως σκοπός της εμπορίας ανθρώπων, η επίμονη συμπεριφορά παρακολούθησης ή καταδίωξης, το stalking, η καταναγκαστική έκτρωση και η καταναγκαστική στέρωση.

Τα κράτη πρέπει να καθιερώσουν αυτά τα νέα σημαντικά αδικήματα, τα οποία δεν υπήρχαν στο νομικό τους σύστημα. Κάθε αρμόδιο κρατικό όργανο και κάθε αρμόδια κρατική υπηρεσία καλούνται να κινητοποιηθούν, με στόχο τη συντονισμένη καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας. Σε αυτή τη βάση, οι διάφοροι φορείς δεν θα πρέπει να ενεργούν μεμονωμένα, αλλά να συνεργάζονται, προκειμένου να διαμορφώσουν πρωτόκολλα συνεργασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Παπαηλιού, ολοκληρώστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Σε ένα λεπτό ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Έχετε ήδη πάρει ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Και κάτι τελευταίο ως κατακλείδα: Οι βελτιώσεις που επιφέρει το παρόν νομοσχέδιο είναι η διασφάλιση αποτελεσματικότερης εφαρμογής της εθνικής νομοθεσίας για την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, η ποινικοποίηση πράξεων, σύμφωνα με τη συνθήκη, η κατάργηση αναχρονιστικών διατάξεων και η αυστηρή αντιμετώπιση του δράστη των εγκλημάτων βίας κατά των γυναικών και κυρίως της ενδοοικογενειακής βίας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Αντώνιος Συρίγος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΥΡΙΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεχθείτε ότι αυτό που θα πω πρώτο είναι μια μορφή αυτοσαρκασμού. Νιώθω σαν φωνή βοώντος εν τη ερήμω.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το υπό συζήτηση νομοσχέδιο έχουν γραφεί και ειπωθεί τόσα πολλά, ώστε οποιαδήποτε αναφορά μου σ' αυτό ως όλον ή σε μεμονωμένα άρθρα να θεωρηθεί επανάληψη. Αρκούμαι, λοιπόν, στη σύντομη παρέμβασή μου, εξαίροντας απλώς και μόνο τη σημασία του στη δικαϊκή μας τάξη, να προβώ σε κάποιες επισημάνσεις, κοινότητες μεν, πλην συνήθως μη απασχολούσες, θεωρούμενες ως αυτονόητες. Ας τις δούμε, πιστεύοντας ότι έχουν κάποια αξία, διότι συνήθως τις παραγνωρίζουμε.

Το άρθρο 1 παραπέμπει στο άρθρο 28 παράγραφος 1 του ισχύοντος Συντάγματος, προσδίδοντας στη σύμβαση που κυρώνεται υπερνομοθετική ισχύ, ήγουν την καθιστά «αναπόσπαστο κομμάτι του εσωτερικού Ελληνικού Δικαίου και υπερισχύουσα από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου». Επανελάβα τη συνταγματική διάταξη.

Εκτός των άλλων, τούτο πρακτικά διευκολύνει τις προβλέψεις και την εφαρμογή της από τη διοίκηση και τα δικαστήρια, αποτρέποντας κάθε σφαλερή ή στενόμυαλη ερμηνεία. Το ίδιο το άρθρο 1 καθιστά το πρωτότυπο κείμενο, διατυπωμένο αγγλικά ή γαλλικά, ως αυθεντικό για την ερμηνεία της, εάν προκύψει διάσταση ή αμφιβολία για την ελληνική μετάφραση ή διατύπωση. Τούτο δεν είναι ξένο, ούτε κανονικές ούτε παράδοξο, εάν θυμηθούμε, επί παραδείγματι, τον εμπορικό νόμο, μεταφορά από

τον γαλλικό Εμπορικό Κώδικα, δημοσιευθέντα γαλλιστί και ελληνιστί στην «Εφημερίδα της Κυβερνήσεως», στο αυθεντικό κείμενο του οποίου προσέτρεχαν τα δικαστήρια εν διαστάσει ή εν αμφιβολία προς την ελληνική μετάφραση.

Στο άρθρο 5 διατυπώνεται μια σαφής επιφύλαξη από την Ελλάδα, η οποία πρέπει και αυτή να εξεταστεί και να μη διαλάβει την προσοχή μας. Στην αιτιολογική έκθεση δεν γίνεται περαιτέρω ανάλυση. Για τον λόγο αυτό, πρέπει να αναγνωστεί με ιδιαίτερη επιμέλεια, καθώς και το άρθρο 78 παράγραφος 2 της συμβάσεως που διατυπώνει τον τρόπο και τη διαδικασία της επιφυλάξεως και το άρθρο 44 εδάφιο ε της παραγράφου 1 και των παραγράφων 3 και 4. Τότε θα έχουμε μια πλήρη εικόνα του συνόλου της συμβάσεως.

Περαιτέρω, με το άρθρο 8 διευρύνονται, έστω και επικουρικά, οι αρμοδιότητες του Υπουργείου Δικαιοσύνης και καθιερώνεται η υποχρέωσή του να ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις αρμόδιες αρχές του άρθρου 9, δηλαδή αυξάνονται οι ευθύνες του, αφού δεν νοείται διεύρυνση, έστω και επικουρικά, αρμοδιοτήτων χωρίς μεγιστοποίηση της ευθύνης, που δεν νοείται όμως ως επικουρική, δηλαδή είναι πλήρης και άμεση.

Περαιτέρω, το Υπουργείο Δικαιοσύνης δύναται να τηρεί σχετικά στατιστικά στοιχεία. Και εδώ έχουμε πρόσθετη ευθύνη, αφού είναι τόσο σοβαρό το αντικείμενο που θα αφορούν τα στατιστικά στοιχεία, ώστε όλοι να σπεύδουν να τα τηρούν υποχρεωτικά, αν και «δύνανται» κατά νόμο.

Κρίσιμο άρθρο είναι, ακόμη, το άρθρο 12, που αφορά αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων, αποσκοπώντας να εξαλείψει το σύνηθες, δηλαδή υπαίτιες και ανατιολόγητες καθυστερήσεις. Ακόμη, από την αδιάσπικτη διατύπωση του άρθρου 23 προκύπτει ότι διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμοί της χώρας μας και άλλων κρατών-μελών ισχύουν μόνο εάν συμβάλλουν στην απλούστευση ή τη διευκόλυνση αυτού του νόμου. Δηλαδή, εάν προσκορύνουν ή δεν εξυπηρετούν αυτόν τον σκοπό, παύουν να ισχύουν.

Αυτά τα λίγα είχα να πω, τα οποία εκτιμώ ότι μάλλον είναι χρήσιμα.

Τελειώνοντας, επενθυμίζω κάτι στο οποίο συχνά αναφέρομαι και αναφερθήκατε όλοι. Η νομοθέτηση είναι μια καλή αρχή. Δημοκρατία και σχετική ευεργετική κουλτούρα πολλές φορές, όπως εν προκειμένω. Ωστόσο, η εφαρμογή των νόμων και η επιτυχία των προβλεπομένων ρυθμίσεων είναι άμεση συνάρτηση αλλαγής νοοτροπίας, που μόνο χάρη στην καλλιέργεια και στην παιδεία μπορεί να σαλεύσει σταθερά. Εκεί πρέπει να στοχεύει κάθε κοινωνική και πολιτική προσπάθεια.

Η βία ως λογικό μέγεθος, δυστυχώς παραγόμενο εντός της κοινωνίας, μόνο με ανάλογα λογικά μεγέθη, όπως η παιδεία ή η μόρφωση, μπορεί να αντιμετωπισθεί. Το ζήτημα αυτό είναι τόσο μεγάλο και βαθύ, που σαφώς δεν μπορεί να επιλυθεί σε μία συνεδρίαση, όπως η συγκεκριμένη, με συγκεκριμένο αντικείμενο. Είναι, πάντως, ένα βήμα στα πολλά που πρέπει να κάνουμε. Σε κάθε περίπτωση, οι φωνές δεν ωφελούν, αλλά μάλλον θόρυβος γίνεται.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Η κ. Λιβανίου Ζωή από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο.

ΖΩΗ ΛΙΒΑΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα η ελληνική κοινωνία έχει κάνει άλματα προόδου σε ό,τι αφορά την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία.

Η πλειοψηφία των γυναικών σήμερα ζει σε καλύτερες συνθήκες και με περισσότερα δικαιώματα. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι οι περιπτώσεις βίας κατά των γυναικών και η ενδοοικογενειακή βία μειώνονται, παρά το ότι ο αριθμός των περιστατικών στατιστικά είναι αυξημένος. Η χώρα μας σταδιακά έχει διαμορφώσει ένα πλαίσιο υποστήριξης των γυναικών θυμάτων βίας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.

Η πολιτεία και η κοινωνία έχουν επενδύσει στην καλύτερη ενημέρωση, στην ανάπτυξη δομών υποστήριξης, στην ευαισθητοποίηση, στην παρότρυνση των θυμάτων να μιλήσουν, να

προστατευθούν, να αντιδράσουν. Το ότι σήμερα η κατάσταση είναι καλύτερη σε ό,τι αφορά το νομοθετικό πλαίσιο, την κοινή γνώμη, την απομάκρυνση από στερεότυπα του παρελθόντος σε βάρος των γυναικών δεν επιτρέπει τον εφησυχασμό. Βία σε βάρος των γυναικών, βία σε βάρος των παιδιών, ρατσιστική βία, βία στον εργασιακό χώρο εξακολουθούν να υπάρχουν.

Η οικονομική και κοινωνική κρίση που βιώνει οκτώ χρόνια τώρα η χώρα δεν αποτελεί δικαιολογία για τα φαινόμενα βίας που αποκαλύπτονται ή δεν αποκαλύπτονται. Η επίκληση των οικονομικών ή άλλων δυσχερειών που βιώνει κάποιος ατομικά ή οικογενειακά δεν είναι η αιτία, είναι πρόφαση. Ταυτόχρονα είναι και αιτία προβληματισμού.

Αποδεικνύεται ότι, παρά την πρόοδο που έχει συντελεστεί, ένα σημαντικό μέρος της κοινωνίας μας δεν έχει αποδεχθεί την ισότητα, δεν έχει αντιληφθεί ως πρόβλημα την κάθε μορφή βίας. Πρόκειται για συλλογικό πρόβλημα, ακόμα και αν αφορά μια μειοψηφία. Η ισότητα δεν έχει εδραιωθεί ούτε στο ενδοοικογενειακό περιβάλλον ούτε στο επαγγελματικό περιβάλλον. Δυστυχώς, δεν έχει εδραιωθεί ούτε στο σύνολο των γυναικών. Εξακολουθούν και σήμερα να υπάρχουν γυναίκες που υποστηρίζουν ότι το θύμα δεν πρέπει να μιλήσει και να χαλάσει το σπίτι και την οικογένειά του.

Το σημερινό νομοσχέδιο έρχεται να υιοθετήσει τη σύμβαση της Ευρώπης με νόμο-πλαίσιο για την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, να την προσαρμόσει στην ελληνική νομοθεσία, να νομοθετήσει, δηλαδή, και πάλι για τα αυτονόητα.

Το σχέδιο νόμου ορίζει μια σειρά ρυθμίσεων για την αποτροπή πράξεων βίας σε βάρος γυναικών και παιδιών. Αναγνωρίζει νέες μορφές βίας. Βέβαια, εκσυγχρονίζει ή απαλείφει νομικές προβλέψεις του παρελθόντος, όπως η αιτιολόγηση της χρήσης βίας στη βάση της προσβολής της οικογενειακής τιμής.

Το νομοσχέδιο προβλέπει την τιμωρία σύγχρονων φαινομένων βίας και παρενοχλήσεων, όπως η επίμονη συμπεριφορά κατάδωξης ή παρακολούθησης. Αναγνωρίζει την περίπτωση ηλεκτρονικής παρενόχλησης. Γίνεται πιο αυστηρό το περιεχόμενο και η ουσία των περιοριστικών όρων, ώστε να έχουν πραγματικό περιεχόμενο. Προβλέπει κυρώσεις για όσους, αν και επιβάλλεται η ψυχιατρική θεραπεία, την αγνοούν.

Η προστασία των ανηλίκων, ειδικά των θυμάτων σεξουαλικών εγκλημάτων, βελτιώνεται με την άρση της πρόβλεψης των μη συνεπειών σε περίπτωση τέλεσης γάμου, αυτό, δηλαδή, που λέει ο λαός μας: «Να σε κάψω Γιάννη, να σε αλείψω λάδι».

Η κυριότερη αλλαγή που έρχεται σήμερα με αυτό το σχέδιο νόμου είναι η πιο ενεργή και γρήγορη πιο άμεση συνδρομή της πολιτείας στα θύματα, σε ό,τι αφορά την απομάκρυνσή τους από το περιβάλλον κακοποίησης, την υποστήριξη της διαβίωσής τους, την αποζημίωσή τους και τη λήψη μέτρων πρόνοιας και μέριμνας.

Είναι σαφές ότι η ένταξη αυτής της σύμβασης στο Εθνικό Δίκαιο είναι πρόοδος. Δεν πρόκειται απλώς για εκπλήρωση μιας τυπικής υποχρέωσης της χώρας έναντι των εταίρων, όπως θέλει να μας πει η Αντιπολίτευση. Πρόκειται για υποχρέωση έναντι της ελληνικής πρώτα κοινωνίας, αλλά κυρίως της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Η καταδίκη της βίας απ' όπου κι αν προέρχεται και η προστασία των θυμάτων της βίας δεν μπορούν να μένουν σε λόγια, αλλά να συνοδεύονται από πράξεις, όπως η βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου και η κάλυψη τυχόν κενών.

Η σημερινή Κυβέρνηση έχει αποδείξει στην πράξη ότι δεν περιορίζεται στη ρύθμιση των θεμάτων της επικαιρότητας, αλλά εκσυγχρονίζει, όταν χρειάζεται, αυστηροποιεί, όταν απαιτείται, απελευθερώνει, όταν οι διατάξεις του παρελθόντος δεν έχουν πια την υπόσταση και δεν συνάδουν με μια σύγχρονη κοινωνία.

Σημαντικά θέματα που άπτονται εγκλημάτων σε βάρος του ελληνικού δημοσίου έμειναν στο απυρόβλητο λόγω των κενών που υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε ό,τι αφορά, για παράδειγμα, τη συνεργασία για την καταπολέμηση φαινομένων διαφθοράς, που σήμερα είναι συνεχώς στην επικαιρότητα και αποκαλύπτεται ότι ήταν διαχρονικά. Αγγίζουν σχεδόν το σύνολο της δημόσιας σφαίρας και βέβαια ευθύνονται για τη σημερινή

μας, οικονομική τουλάχιστον, κατάσταση.

Δεν χρειάζεται να επαναλάβουμε την αναγκαιότητα για εμβάθυνση της συνεργασίας, για πολλαπλασιασμό της διαφάνειας. Χρειάζεται να τονίσουμε για ακόμα μια φορά το παράδοξο μιας ημιτελούς Ένωσης, που ενισχύει σταδιακά καταστροφικές ιδεολογίες του παρελθόντος. Η Ευρώπη, τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι λαοί της χρειάζονται περισσότερη δημοκρατία. Συστατικό στοιχείο της δημοκρατίας είναι η δικαιοσύνη.

Η εμβάθυνση της συνεργασίας, η ανταλλαγή κρίσιμων πληροφοριών θα μπορούσε ενδεχομένως να έχει απλοποιηθεί και υποστηριχθεί εδώ και χρόνια. Δεν χρειάζεται να αναζητήσουμε τις αιτίες της αργοπορίας σε αυτή την κατεύθυνση ή τους λόγους που δεν θεωρήθηκε επείγον για τους τεχνοκράτες των ευρωπαϊκών διευθυντηρίων. Το σημερινό νομοσχέδιο δίνει λύσεις σε κάποια λειτουργικά προβλήματα που εντοπίστηκαν στην πράξη.

Οφείλουμε να αναλογιστούμε τα ελλείμματα που παρουσιάζονται στη δικαιοσύνη, τόσο στη χώρα μας, όσο και στο σύνολο της Ευρώπης. Οφείλουμε να συζητήσουμε και να συμφωνήσουμε τις αλλαγές που μπορούν να γίνουν, ώστε να αποκατασταθεί το αίσθημα δικαίου, να διασφαλίσουμε με κάθε πρόσφορο μέσο ότι η Ευρώπη θα εξελιχθεί σε μια ομοσπονδία δικαίου. Σήμερα δεν είναι! Αν ήταν, θα επέτρεπε, για παράδειγμα, να κριθεί ο Χριστοφοράκος της υπόθεσης «SIEMENS», θα επέτρεπε να μπορούν εύκολα οι αρχές της χώρας μας να έχουν πρόσβαση σε τραπεζικούς λογαριασμούς υπόπτων για χρηματισμό ή φοροδιαφυγή, θα είχε αναπτύξει ένα ευρωπαϊκό κοινό πλαίσιο προστατευόμενων μαρτύρων. Είναι ακόμα ένας δύσκολος και μακρύς δρόμος που πρέπει να διανύσουμε ως ευρωπαϊκή κοινωνία.

Γίνεται ένα ακόμη βήμα προς το αυτονόητο. Κάθε βήμα μάς φέρνει πιο κοντά στη δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Γκαρά Αναστασία από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Μετά την κ. Γκαρά θα ακολουθήσουν άλλοι δύο ομιλητές και κλείνει ο κατάλογος των ομιλητών. Θα συνεχίσουμε με τις δευτερολογίες των ειδικών αγορητών και των εισηγητών.

Ορίστε, κυρία Γκαρά, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΡΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εκτιμώ ότι είναι ιδιαίτερα σημαντική ημέρα σήμερα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, ημέρα τιμής για όλους αυτούς τους αγώνες, τους μεγάλους αλλά και τους καθημερινούς, διότι σε μια πατριαρχική και συντηρητική κοινωνία η ζωή μιας γυναίκας είναι ένας καθημερινός αγώνας και τίποτα δεν είναι αυτονόητο.

Είναι ιδιαίτερα σημαντική, λοιπόν, όχι μόνο γιατί το θέμα της σημερινής συνεδρίασης, αλλά είναι εξόχως σημαντικό επίσης, γιατί καλούμαστε να νομοθετήσουμε ένα θεσμικό πλαίσιο υπεράσπισης και θωράκισης θεμελιωδών ανθρώπινων δικαιωμάτων αλλά και υπεράσπισης αδύναμων μελών της κοινωνίας μας, γυναικών και ανδρών.

Η εναρμόνιση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης με το Εθνικό μας Δίκαιο είναι μια πράξη την οποία οι γυναίκες κυρίως και όσοι είναι ευαισθητοποιημένοι σε ζητήματα βίας την περίμεναν από καιρό. Το εν λόγω πλαίσιο από τη μία ενισχύει τις δομές φιλοξενίας των θυμάτων ή εκβιαζόμενων γυναικών και παιδιών, ενισχύει το επίπεδο πρόληψης και αντιμετώπισης φαινομένων βίας και από την άλλη προβλέπει την κατάργηση αναχρονιστικών διατάξεων ή πρακτικών του εθμικού δικαίου, που πλέον χαρακτηρίζονται ως αποτρόπαια εγκλήματα, όπως ο ακρωτηριασμός γεννητικών οργάνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να μην αναφερθώ αναλυτικά στις διατάξεις του νομοσχεδίου. Άλλωστε τα περισσότερα έχουν αναφερθεί. Ωστόσο, όμως, θα μου επιτρέψετε μια αφήγηση και μερικές σκέψεις.

Ήταν 25^η Νοεμβρίου, παγκόσμια ημέρα εξάλειψης βίας κατά των γυναικών και συμμετείχα σε μια εκδήλωση του Συμβουλευτικού Κέντρου Υποστήριξης Γυναικών Θυμάτων Βίας στην Αλεξανδρούπολη, μια εκδήλωση ενημέρωσης, εκδήλωση ευαισθητοποίησης, μια εκδήλωση άκρας διδακτικής για όλες και όλους της εποχής. Ο τίτλος της εκδήλωσης: «Η λέξη που δεν λες». Χαρακτηριστικός τίτλος.

Πίσω από αυτή τη φράση κρύβεται ένας ολόκληρος κόσμος. Κρύβονται στρεβλώσεις, παθογένειες, εξουσιαστικές σχέσεις, πατριαρχικές αντιλήψεις, φόβος, έλλειψη αξιοπρέπειας, έλλειψη παιδείας και κυρίως έλλειψη δομών.

Είναι ένας ολόκληρος κόσμος, που κρύβεται δυστυχώς κάτω από το χαλί, που σπαράζει πίσω από κλειστές πόρτες, ένας κόσμος που λίγο πολύ όλοι γνωρίζουμε, αλλά οι περισσότεροι σιωπούμε.

Η λέξη που δεν λες, η λέξη βία, τόσο μικρή, τόσο σκληρή. Το ερώτημα στο οποίο θεσμικά, λοιπόν, πρέπει να απαντήσουμε είναι γιατί δεν λέει τη λέξη, γιατί σιωπά; Από την άλλη, όμως, υπάρχει ένα δυσκολότερο ερώτημα: Γιατί ασκείται η βία;

Είναι απαραίτητα, αναγκαία και άμεσα τα μέτρα παρέμβασης στο επίπεδο της κοινωνικής παιδείας και εκπαίδευσης. Είναι αναγκαία η βάσανος της εκπαίδευσης στο σεβασμό του εαυτού και του άλλου, της αξιοπρέπειας, της αυτοπεποίθησης και κυρίως της έννοιας της ισότητας. Δεν θα επεκταθώ περαιτέρω σε αυτό.

Στο πρώτο, όμως, ερώτημα, στη λέξη που δεν λέμε, οι θεσμικές παρεμβάσεις απαιτείται να είναι καίριες και άμεσες από την πολιτεία. Αρχικά, η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση των θυμάτων αλλά και όλης της κοινωνίας, η δημιουργία επαρκών δομών στήριξης των θυμάτων βίας. Είναι απαραίτητη η αύξηση των δομών στήριξης και φιλοξενίας σε όλες τις περιοχές της χώρας. Χρειάζονται δομές στελεχωμένες με ειδικευμένους εργαζόμενους.

Ξέρετε, μια κακοποιημένη γυναίκα, ακόμα και αν ξεπεράσει τα στερεότυπα του τύπου «να ακούς τον άντρα σου», «τι θα πει ο κόσμος;», ακόμα και αν σπάσει τον φόβο, ακόμα και αν μαζέψει όλη τη δύναμη που της έχει απομείνει και αποφασίσει να πει αυτή τη λέξη είτε δεν ξέρει πού να απευθυνθεί είτε δέχεται κακή αντιμετώπιση στην πρώτη επαφή από ανθρώπους, οι οποίοι δεν ξέρουν πώς να χειριστούν αυτά τα ζητήματα. Και αυτό συνιστά άλλο ένα φαινόμενο κακοποίησης σε αυτές τις γυναίκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την κατάθεση του εν λόγω νομοσχεδίου για την κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, επτά χρόνια μετά την υπογραφή της, η ελληνική Κυβέρνηση αποδεικνύει έμπρακτα για ακόμη μια φορά την αφοσίωσή της στην προώθηση και προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για όλους τους πολίτες.

Προσχωρώντας στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης με το παρόν νομοσχέδιο, απαντάμε σε αρκετά από τα ζητήματα τα οποία ανέφερα πριν και τα ερωτήματα που τέθηκαν. Ουσιαστικά, θέτουμε το βασικό θεμέλιο της υποστήριξης, της πρόληψης και της αντιμετώπισης για όλα εκείνα τα άτομα, τα ευάλωτα σε κάθε μορφή βίας. Η σύμβαση επικεντρώνεται σε τέσσερα βασικά θέματα: Πρόληψη, προστασία, δίωξη και παρακολούθηση.

Φαινόμενα έμφυλης βίας συναντάμε και αντιμετωπίζουμε παντού και συχνά. Τα συναντάμε εδώ μέσα, στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Μπορούμε όλες να περιγράψουμε καθημερινές ιστορίες. Τα συναντάμε στους περισσότερους εργασιακούς χώρους, στις οικογένειες, στις καθημερινές απλές συνομιλίες και χειρονομίες στον δρόμο. Αναπαράγονται καθημερινώς κυρίαρχα πρότυπα και στερεότυπα από τα ΜΜΕ.

Πρόσφατες έρευνες και στοιχεία αναφέρουν τραγικούς αριθμούς. Μια στις τρεις γυναίκες στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχει υποστεί σωματική ή και σεξουαλική βία από την ηλικία των δεκαπέντε ετών. Υπάρχουν και πολλοί άλλοι τραγικοί αριθμοί που δεν θα τους αναφέρω.

Μεγάλο το βήμα σήμερα. Μεγάλος ο όγκος της δουλειάς που πρέπει να κάνουμε. Μεγάλη και η ευθύνη μας για την υλοποίηση των παραπάνω, ως Κυβέρνηση, ως Βουλευτές, ως σύγχρονα και προοδευτικά μέλη αυτής της κοινωνίας, που εκτιμώ ότι κάποια στιγμή πρέπει να νοιάζεται για τον άλλο.

Καταγράφοντας, λοιπόν, γυναικείες φωνές -και κλείνω- ακούμε όλοι και όλες: Δεν θέλω να φοβάμαι. Δεν θέλω να κυκλοφορώ στον δρόμο και να νιώθω δυνατή. Θέλω να κυκλοφορώ ελεύθερη. Δεν θέλω να διεκδικώ τη θέση μου ως γυναίκα. Θέλω να έχω ίση θέση και αντιμετώπιση ως γυναίκα. Δεν θέλω να προσπερνάω τα σεξιστικά σας σχόλια. Θέλω να με σεβέστε και να με αναγνωρίζετε. Δεν θέλω να υπομένω. Δεν θέλω να υπομένω. Θέλω να ζω με αξιοπρέπεια. Και τέλος, δεν θέλω να κρύψω τη λέξη.

Δεν θέλω να με πείσεις να πω τη λέξη. Θέλω να διαγράψω αυτή τη λέξη.

Αν αυτά δεν είναι αυτονόητα σήμερα, επιβάλλεται να τα διδάξουμε, να τα υπερασπιστούμε και η πολιτεία πρέπει να έχει άμεσα τον πρώτο και κυρίαρχο ρόλο σε αυτό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Ρόδου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η κ. Καφαντάρη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Ιστορική μέρα σήμερα για το ελληνικό Κοινοβούλιο, σημαντική νίκη του φεμινιστικού κινήματος και στη χώρα μας αυτή τη στιγμή που αποδεχόμαστε και ψηφίζουμε σήμερα τη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, που υπεγράφη στην Κωνσταντινούπολη τον Μάιο του 2011. Αποδεχόμαστε, δηλαδή, σήμερα στην πράξη ένα χρόνιο αίτημα του γυναικείου φεμινιστικού κινήματος.

Με το εν λόγω νομοσχέδιο προωθείται και κατοχυρώνεται νομικά η καταπολέμηση της έμφυλης βίας και των υπαρκτών έμφυλων διακρίσεων και κατοχυρώνεται η ουσιαστική ισότητα των δύο φύλων.

Όταν μιλάμε, βέβαια, για βία, εννοούμε όλες τις μορφές που μπορεί να πάρει αυτή, σωματική, ψυχολογική, σεξουαλική, λεκτική κ.λπ.. Στη σύμβαση αναγνωρίζεται ότι το κοινωνικό φύλο αποτελεί τη βάση ανάπτυξης βιαιών και επιθετικών συμπεριφορών με συχνό αποτέλεσμα ψυχοσωματικές βλάβες ή ακόμα και θάνατο των θυμάτων.

Η σύμβαση αποσκοπεί στην εναρμόνιση των εθνικών νομοθεσιών, αλλά και στην ανάπτυξη διοικητικών πρακτικών, που στοχεύουν στην πρόληψη και καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, ώστε τα θύματα να απολαμβάνουν της προστασίας σε όλα τα κράτη-μέλη του συμβουλίου.

Βασικό χαρακτηριστικό αυτής της σύμβασης είναι η έμφαση που δίνεται στην πρόληψη. Προβλέπεται η κατάρτιση επαγγελματιών για τη φροντίδα των θυμάτων, θεραπευτικά προγράμματα για τους δράστες, δράσεις ενημέρωσης και άλλα.

Η προστασία των γυναικών έναντι κάθε μορφής βίας, η ποινική δίωξη και η εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, η ποινική δίωξη και η εξάλειψη της ενδοοικογενειακής βίας, η καταπολέμηση διακρίσεων περιλαμβάνονται στους βασικούς στόχους της σύμβασης. Για την επίτευξη αυτών των στόχων απαιτείται και προβλέπεται ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο μέτρων, καθώς και πολιτικών, για την προστασία των θυμάτων.

Τα κράτη υποχρεώνονται να ενισχύουν τη μέριμνα για την προστασία των θυμάτων και να προχωρήσουν σε ποινικοποίηση συμπεριφορών που παλιότερα δεν συγκαταλέγονταν στα ποινικά αδικήματα. Χαρακτηριστικό παράδειγμα στο σημείο αυτό είναι ο εξαναγκασμός σε σύναψη γάμου και η επίμονη αθέατη παρακολούθηση ή καταδίωξη -το γνωστό stalking- φαινόμενα ευρύτερα γνωστά που ποινικοποιούνται πλέον.

Μεγάλη καινοτομία σε αυτή τη σύμβαση είναι η ίδρυση μηχανισμού παρακολούθησης για την εφαρμογή της από τα συμβαλλόμενα μέρη. Στο πλαίσιο του μηχανισμού αυτού δρα ένα ανεξάρτητο όργανο, η GREVIO, συγκροτημένο από τεχνوکράτες, με σκοπό την εκπόνηση εκθέσεων αξιολόγησης των μέτρων που λαμβάνει το κάθε μέρος της σύμβασης, ώστε να εξασφαλιστεί ο σεβασμός των όρων της.

Η διεθνής συνεργασία, λοιπόν, αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την τήρηση της σύμβασης αλλά και την ουσιαστική επίτευξη όλων των στόχων που προβλέπονται.

Είναι, όμως, γεγονός, ότι έχει σημειωθεί μεγάλη πρόοδος και μετά τους αγώνες του γυναικείου κινήματος, που κορυφώθηκαν τον προηγούμενο αιώνα στα περισσότερα ζητήματα που αφορούν τις γυναίκες. Ωστόσο, οφείλω να πω ότι η οικονομική κρίση, η παγκόσμια οικονομική κρίση έφερε πάλι, δυστυχώς, κάποιες κατακτήσεις του γυναικείου κινήματος του 20^{ου} αιώνα να αποτελούν σήμερα αιτήματα του φεμινιστικού κινήματος για τον 21^ο.

Εδώ θα ήθελα να πω μια σειρά θέματα που υποχώρησαν όσον αφορά και τις ευρωπαϊκές αξίες σε σχέση με τη γυναίκα και το δικαίωμα στο σώμα της. Εδώ θέλω να πω τους αγώνες που έχουν κάνει οι Ευρωπαίες γυναίκες, το γυναικείο κίνημα είτε στην Ισπανία είτε στην Πολωνία πριν από κάποια χρόνια, ακριβώς για το δικαίωμα στο σώμα τους μέσα της διαδικασίας απαγόρευσης των αμβλώσεων που είχε προταθεί στις εν λόγω χώρες.

Στις σύγχρονες κοινωνίες, όμως, όσο προοδευτικές κι αν είναι δυστυχώς, η ισότητα στην ουσία δεν υπάρχει. Υπάρχουν ακόμα ανισότητες, διακρίσεις και φυσικά το γυναικείο φύλο είναι αυτό που πλήττεται περισσότερο.

Πολύ σημαντικό είναι ότι προβλέπεται η λειτουργία, μέσω του νομοσχεδίου που συζητάμε, ενός ολοκληρωμένου δικτύου δομών και υπηρεσιών με σκοπό την προσφορά στήριξης στα θύματα τόσο σε νομικό ή συμβουλευτικό όσο και σε ψυχολογικό επίπεδο. Ιδιαίτερα σημαντική είναι και η επέκταση του πεδίου ισχύος της ενδοοικογενειακής βίας σε επίπεδο συντρόφων.

Ωστόσο, εκτός των πολιτικών και των μέτρων που προβλέπονται στο σημερινό νομοσχέδιο και που μπορούν να εφαρμοστούν, πέραν δηλαδή της μέριμνας του κράτους για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών που συζητάμε σήμερα, είναι αναγκαίο να κατανοήσουμε ότι πρέπει και η ίδια η κοινωνία να συμβάλει σε αυτή την προσπάθεια.

Είναι καιρός να παραμερίσουμε τα συντηρητικά, κοινωνικά και πολιτισμικά στερεότυπα, να γίνει απολύτως σαφές στη συνείδηση του καθενός ότι είμαστε όλοι οι άνθρωποι ίσοι σε όλους τους τομείς της ζωής μας. Κανείς δεν υπερτερεί έναντι του άλλου και κανείς δεν έχει έρθει σε αυτόν τον κόσμο για να γίνει αντικείμενο εκμετάλλευσης.

Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης θίγει και αυτό το σημείο, ορίζοντας ότι τα μέρη θα λαμβάνουν τα αναγκαία απαραίτητα μέτρα, ώστε να εξαλειφθούν προκαταλήψεις, έθιμα, παραδόσεις και διάφορες πρακτικές που εδραιώνονται σε αντιλήψεις που θέλουν τη γυναίκα σε μειονεκτική θέση έναντι των ανδρών και σε πρότυπα τα οποία ενισχύουν την ανισότητα.

Σε αυτή την κατεύθυνση προβλέπεται και η εισαγωγή σε αναλυτικά προγράμματα μαθημάτων εκπαιδευτικού υλικού, παιδαγωγικά προσαρμοσμένου και βασισμένου στη γνωσιακή ικανότητα κάθε ηλικίας, ώστε να προωθείται η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, ο αμοιβαίος σεβασμός, η αποφυγή μη στερεοτυπων ρόλων κ.λπ.. Ο τομέας δηλαδή της εκπαίδευσης, από την Α' Δημοτικού, θα έλεγα, είναι πολύ σημαντικός.

Τα θύματα πλέον έχουν δικαίωμα να διεκδικήσουν και αποζημίωση από τους δράστες, ενώ σε θύματα με σοβαρές σωματικές βλάβες θα χορηγείται κρατική αποζημίωση στον βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές, καθώς επίσης νομική βοήθεια, διερμηνεία κ.λπ.

Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης περιλαμβάνει και ρυθμίσεις που αφορούν και στη γυναίκα-πρόσφυγα, όπως είναι η αναστολή απέλασης σε θύματα έμφυλης βίας και η δυνατότητα άδειας διαμονής, ασύλου και μη επαναπροώθησης. Επιπλέον, προβλέπεται η διερμηνεία στις νομικές διαδικασίες αλλά και η σχετική πληροφόρηση σε όλες τις γλώσσες.

Κλείνοντας, θα ήθελα να σημειωθεί ότι με το σημερινό νομοσχέδιο για άλλη μία φορά αποδεικνύεται έμπρακτα η μέριμνα και το ενδιαφέρον αυτής της Κυβέρνησης για τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την καταπολέμηση κάθε είδους διακρίσεων και την ουσιαστική προάσπιση της ισότητας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Ψυχογιός από τον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι ο τελευταίος ομιλητής εκ του καταλόγου. Μετά τον κ. Ψυχογιό θα μπορούμε στη διαδικασία των δευτερολογιών των εισηγητών και ειδικών αγορητών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι τα περισσότερα έχουν ειπωθεί, αλλά όπως είπατε εσείς, κύριε Υπουργέ, και η Βουλή και ο νόμος έχουν έναν παιδευτικό χαρακτήρα, οπότε καλό είναι να τα τονίζουμε και να τα επαναλαμβάνουμε για να γίνουν κατανοητά.

Συζητείται, λοιπόν, και κυρώνεται σήμερα ενώπιον του ελληνικού Κοινοβουλίου μία σύμβαση μεζονος σημασίας, η γνωστή ως Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, το πιο σημαντικό ολοκληρωμένο και εξειδικευμένο διεθνές κείμενο, όσον αφορά στην καταπολέμηση της βίας εναντίον των γυναικών.

Πρόκειται για μία σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης, του κορυφαίου ίσως οργανισμού ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον κόσμο, που και εμείς, ως Βουλευτές, είμαστε μέλη της κοινοβουλευτικής του συνέλευσης και έχουμε την ευκαιρία να βλέπουμε αυτά τα ζητήματα εκ των έσω και να ξέρουμε τη σημασία και τη βαρύτητα αυτού του κειμένου.

Πρέπει να ξέρουμε, βέβαια, επίσης και το ότι έχουμε υποστεί μία πολύ μεγάλη κριτική για την καθυστέρηση της κύρωσης αυτής της σύμβασης, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την εικόνα της χώρας.

Θα ήθελα να ξεκινήσω θέτοντας ένα ρητορικό ερώτημα, που τέθηκε και από άλλους ομιλητές και ομιλήτριες. Είναι αυτονόητο το γεγονός ότι η πάταξη της έμφυλης ή ενδοοικογενειακής βίας προβλέπεται στις σύγχρονες δημοκρατίες και σε μία συντεταγμένη πολιτεία; Θα απαντούσε κανείς εύκολα «ναι». Όμως, δυστυχώς, και τα στοιχεία που έχουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και άλλα δείχνουν ακριβώς το αντίθετο.

Επίσης, θα ήθελα να εστιάσω στο γεγονός ότι έρχεται η Κυβέρνηση της Αριστεράς σε αυτό το πλαίσιο να φέρει ένα ολοκληρωμένο νομοσχέδιο, επιδεικνύοντας την αναγκαία και απαραίτητη πολιτική βούληση που δεν είχαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις –και αυτό ακούστηκε και από τους φορείς στις επιτροπές– προκειμένου να ικανοποιήσει ένα πάγιο κοινωνικό αίτημα.

Η Σύμβαση μάλιστα έρχεται σε συνέχεια μίας πολύ καλής προετοιμασίας, καθώς το Υπουργείο Δικαιοσύνης, η Γενική Γραμματεία Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η Γενική Γραμματεία Ισότητας και το ΚΕΘΙ επέλεξαν όχι απλά να τη φέρουν προς κύρωση, αλλά να συντάξουν ένα ολοκληρωμένο νομοσχέδιο, το οποίο τέθηκε και σε διαβούλευση για να υπάρχουν οι αντίστοιχες απόψεις.

Και βέβαια, δεν έγινε μόνο κύρωση και δεν γίνεται σήμερα κύρωση της σύμβασης, αλλά υπάρχει και τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα για την ευχερέστερη και αμεσότερη εφαρμογή αυτών των διατάξεων.

Γιατί, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο είναι τόσο σημαντικό; Διότι πολύ απλά η ενδοοικογενειακή και έμφυλη βία είναι δίπλα μας και είναι μπροστά μας. Πολλοί επιλέγουν να κλείνουν τα μάτια σε αυτό. Όμως, η πραγματικότητα είναι σοκαριστική. Στην Ευρώπη των είκοσι οκτώ, όπως ακούστηκε και προηγουμένως, μία στις τρεις γυναίκες άνω των δεκαπέντε ετών έχει πέσει θύμα βίας, ακριβώς επειδή είναι γυναίκα.

Με αυτά τα θλιβερά δεδομένα, η Ευρωπαϊκή Ένωση επέλεξε να προσχωρήσει ως διεθνής οργανισμός η ίδια στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, προκειμένου να φέρει προ των ευθυνών τους και τα κράτη-μέλη και να δείξει τη βαρύτητα που έχει αυτή η σύμβαση.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, αυτό είναι κρίσιμο, καθώς έρχεται να δημιουργήσει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο προστασίας σε μια σειρά από ποινικά αδικήματα, πρώτον, στην ενδοοικογενειακή βία, σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική, οικονομική –και αυτό επεκτείνεται από τις γυναίκες στους ανήλικους, στους άνδρες και βέβαια, στους συντρόφους οι οποίοι ανήκουν στη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα, δηλαδή στο κοινωνικό φύλο με την έννοια και του νομοσχεδίου που πρόσφατα ψηφίσαμε– δεύτερον, στη συνεχή παρενοχλητική παρακολούθηση, στο λεγόμενο «stalking», τρίτον, στη σεξουαλική βία, συμπεριλαμβανομένου και του βιασμού, τέταρτον, στον ακρωτηριασμό γυναικείων γεννητικών οργάνων, πέμπτον, στην καταναγκαστική έκτρωση και στειρώση, καθώς επίσης και στον εξαναγκασμό σε σύναψη γάμου.

Βέβαια, προωθούνται και μέτρα τα οποία έχουν να κάνουν με την προστασία και την υποστήριξη των θυμάτων με υπηρεσίες

νομικής, ιατρικής και ψυχολογικής υποστήριξης, καταφύγια και στέγαση με οικονομική βοήθεια, εκπαίδευση, κατάρτιση ή ένταξη στην αγορά εργασίας, τηλεφωνικές γραμμές SOS, μονάδες συμβουλευτικής στήριξης, τα οποία ακόμα έχουν πολύ δρόμο, μέχρι να θεμελιώσουμε πώς πρέπει να τα στελεχωσουμε σωστά και να λειτουργήσουν στη λογική που έχει και η σύμβαση.

Επίσης, μείζονος σημασίας είναι ότι η σύμβαση επικεντρώνεται στην πρόληψη και βέβαια ότι έχει και μηχανισμό παρακολούθησης, τη λεγόμενη GREVIO.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να αναφερθώ και σε μία άλλη σημαντική τροπολογία του Υπουργείου Εσωτερικών, η οποία κατατέθηκε με το παρόν νομοσχέδιο. Έχει να κάνει με μία από τις προτεραιότητες του ΣΥΡΙΖΑ από το 2015 σε σχέση με τη μεταναστευτική πολιτική και τις πολιτικές ένταξης.

Να μην ξεχάσω να πω ότι η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης καλύπτει και τους πρόσφυγες και μετανάστες, οι οποίοι είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας ή έμφυλης βίας και οι οποίοι δεν μπορούν να επαναπροωθηθούν και είναι και δικαιούχοι πολιτικού ασύλου.

Επανερχόμενος, λοιπόν, στην τροπολογία του Υπουργείου Εσωτερικών, θέλω να τονίσω τη σημασία της, καθώς η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έφερε τον ν.4332/2015 για την ιθαγένεια των παιδιών-μεταναστών δεύτερης γενιάς. Είναι ένας νόμος ο οποίος έφερε στην επιφάνεια ένα δυναμικό της χώρας το οποίο ήταν στο περιθώριο. Και έρχεται τώρα η Ειδική Γραμματεία για την Ιθαγένεια να άρει γραφειοκρατικές δυσκολίες, να μειώσει χρόνους αναμονής και κυρίως να κάνει το σύστημα πολιτογράφησης πιο απλό, δίκαιο και διαφανές.

Με την παρούσα, λοιπόν, τροπολογία μεταξύ άλλων μικρών παρεμβάσεων εισάγεται για πρώτη φορά η δυνατότητα απόκτησης ελληνικής ιθαγένειας μετά από δώδεκα έτη νόμιμης παραμονής στη χώρα, ανεξαρτήτως του τύπου της άδειας διανομής, εκτός των προσωρινών αδειών. Είναι μια σημαντική πρωτοβουλία η οποία προσαρμόζει το νομοθετικό πλαίσιο, έτσι ώστε άνθρωποι οι οποίοι έχουν περάσει περίπου το μισό της ζωής τους στην Ελλάδα και έχουν ακολουθήσει νόμιμες διαδικασίες να μπορούν να κάνουν αίτημα για την ιθαγένεια.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να τονίσω για ακόμα μια φορά ότι η σημερινή μέρα θα περάσει στην ιστορία ως ημέρα ψήφισης και κύρωσης της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης από το ελληνικό Κοινοβούλιο. Είναι άλλο ένα νομοθέτημα σε έναν μακρύ κατάλογο νομοσχεδίων ανθρωπίνων δικαιωμάτων που έχει φέρει αυτή η Κυβέρνηση, το οποίο αντιλαμβανόμαστε ως ένα κομμάτι στη γενικότερη αντιμετώπιση των ανισοτήτων και στην απελευθέρωση του ανθρώπου. Θεωρούμε, δηλαδή, ότι η διάκριση που πρέπει να γίνει δεν είναι μόνο μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας, αλλά και μεταξύ, όπως είπε και ο Υπουργός και άλλων ζητημάτων, τα οποία δημιουργούν ένα καλύτερο πλαίσιο.

Ξέρουμε πολύ καλά ότι με αυτό το νομοσχέδιο δεν λύνεται το πρόβλημα οριστικά και ότι αυτό δεν καλύπτει τα πάντα. Και ξέρουμε ότι θα πρέπει να συνεχιστούν οι αγώνες και οι διεκδικήσεις, για να ξεριζωθούν στερεότυπα, να περιοριστούν και να εξαλειφθούν οι ανισότητες, οι οποίες τροφοδοτούν την ακροδεξιά και τον φασισμό στην Ελλάδα και την Ευρώπη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Και βέβαια, ξέρουμε ότι πρέπει και όλοι να είμαστε σε επαγρύπνηση καθημερινά για την τήρηση αυτού του νόμου.

Κλείνοντας, λοιπόν, την ομιλία μου, ενώ συνηθίζουμε να αναφερόμαστε σε κάποια αποφθέγματα ή λόγια ποιητών, ας πούμε, λογοτεχνών ή διάφορων παλιών πολιτικών, εγώ θα χρησιμοποιήσω τα λόγια μιας σύγχρονης γυναίκας, η οποία έχει συνδεθεί με το φεμινιστικό και εργατικό κίνημα και η οποία εκπροσωπεί τον ΣΥΡΙΖΑ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, της Κωνσταντίνης Κούνεβα, σε μια πολύ πρόσφατη εκδήλωση για την έμφυλη βία.

Λέει -και κλείνω με αυτό- λοιπόν: «Ανδρες και γυναίκες είμαστε διαφορετικοί για να συμπληρώνουμε ο ένας τον άλλο, όχι για να ανταγωνιζόμαστε. Τα χέρια μας είναι φτιαγμένα για να δουλεύουν, να χαϊδεύουν, να αγκαλιάζουν, όχι να κτυπούν. Τα χέρια μας είναι φτιαγμένα για να προτείνουν και να βοηθούν».

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ANEL)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Οπότε συνεχίζουμε με τις δευτερολογίες των εισηγητών και των ειδικών αγορητών. Θα δώσω τον λόγο στην κ. Σταμπουλή και μετά στην κ. Αντωνίου.

Ορίστε, κυρία Σταμπουλή, έχετε τον λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα μπω στον πειρασμό να αναφερθώ στους Τούρκους πιλότους. Έληξε το θέμα. Είμαι αναγκασμένη να αναφερθώ σε ορισμένα ζητήματα που τέθηκαν από ομιλητές και ομιλήτριες της Αντιπολίτευσης τόσο για τη σύμβαση όσο και για τις λοιπές διατάξεις και τις τροπολογίες.

Ακουσθηκε ούτε λίγο ούτε πολύ ότι ο ν.3500/2006 είχε ήδη αντιμετωπίσει το θέμα. Ο ν.3500/2006 πάσχει από ένα δομικό ελάττωμα. Διακρίνεται και έχει ως προτεραιότητα όχι τα δικαιώματα και την προστασία του θύματος, αλλά την προστασία της συνοχής της οικογένειας, της συγκεκριμένης δυσλειτουργικής και κακοποιητικής οικογένειας.

Από εκεί πηγάζουν, λοιπόν, οι πλημμέλειες και οι στρεβλώσεις του, όπως αυτές που έχουν παρατηρηθεί στη διαδικασία της διαμεσολάβησης και της κατάχρησής της από τους δράστες και την οποία προσπαθεί κάπως να διορθώσει το σημερινό νομοθέτημα σε ένα από τα άρθρα του.

Ακουσαμε ποικίλες θεωρίες για το τετραετές θάψιμο της σύμβασης από τις κυβερνήσεις του 2011 - 2015 εκτός από την αλήθεια. Η εκλογική πελατεία αυτών των κομμάτων δεν άντεχε ούτε τις διατάξεις που προστατεύουν τις γυναίκες πρόσφυγες και τις μετανάστριες ούτε εκείνες που προστατεύουν τα μέλη ομόφυλων ζευγαριών με ή χωρίς σύμφωνο συμβίωσης. Τα κόμματα αυτά δεν άντεχαν όχι να συγκρουστούν με τα πιο βάρβαρα κομμάτια αυτής της πελατείας, αλλά ούτε καν να παρέμβουν για να μπολιάσουν τις συνειδήσεις τους με τις αρχές της ισότητας και της καταπολέμησης των διακρίσεων.

Ασφαλώς και είναι θετικό το γεγονός ότι η Γραμμή SOS και οι δομές συμβουλευτικής και φιλοξενίας για γυναίκες-θύματα βίας άρχισαν να φτιάχνονται από το 2011, με παρέμβαση της τότε Γενικής Γραμματέας Ισότητας, μιας αληθινής φεμινίστριας και σώθηκαν από τον καταποντισμό που τα απειλούσε με το τέλος του ευρωπαϊκού προγράμματος χρηματοδότησης, με τεράστιες προσπάθειες της νυν Γενικής Γραμματέας Ισότητας και φυσικά, ολόκληρης της Γενικής Γραμματείας Ισότητας, οι οποίες προσπάθειες πρέπει να συνεχιστούν, ώστε οι δομές να σταθεροποιηθούν και να ενταχθούν στον κρατικό προϋπολογισμό μετά την έξοδο από την επιτροπεία τον Αύγουστο.

Σε όσους υποστηρίζουν ούτε λίγο ούτε πολύ ότι νομοθετήματα, όπως η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης μας χρειάζονται, επειδή τη βία κατά των γυναικών την έφεραν στη χώρα οι πρόσφυγες που είναι στην πλειονότητά τους μουσουλμάνοι μαζί με τις μαντήλες και τους ακρωτηριασμούς των γυναικών έξω γεννητικών οργάνων, αγνοώντας στοιχειώδη ιστορικά δεδομένα, είμαι υποχρεωμένη να θυμίσω ότι η εν λόγω πρακτική του ακρωτηριασμού των έξω γεννητικών οργάνων των γυναικών ανάγεται στους φαραωνικούς χρόνους προ Ισλάμ και είναι διαδεδομένη στην Αφρική, ενώ ελάχιστα απαντάται σε μουσουλμανικές χώρες της Ασίας.

Τα τσεμπέρια, οι φουστάνες και ο αποκλεισμός των γυναικών από τη δημόσια σφαίρα με χρήση και σωματικής βίας ήταν συνήθη φαινόμενα στην Ευρώπη μας για αιώνες έως την εποχή που οι σουφραζέτες δέρνονταν ανηλεώς και ποδοπατούνταν μέχρι θανάτου από τα αστυνομικά αλόγα. Περιορίστηκαν αυτές οι πρακτικές, όταν αυτές οι επικίνδυνες γυναίκες άρχισαν να κερδίζουν τη μια νίκη μετά την άλλη. Συγχρόνως, άλλαξε και ο ενδυματολογικός κώδικας.

Σε όσους και όσες βλέπουν φαβορισμό και φτιάξιμο προνομίων που θα περνούν στο εξωτερικό τη μια τετραετία μετά την άλλη, εκεί που δεν υπάρχει παρά προσπάθεια αναβάθμισης της αντιπροσωπείας της χώρας σε ένα διεθνές σώμα, δεν έχω παρά να συστήσω να μην κρίνουν εξ ιδίων τα αλλότρια.

Όσον αφορά τις τροπολογίες, θέλω να επισημάνω -και απορώ πώς ξέφυγε από την προσοχή των επικριτών της διάταξης- ότι

κινητικότητα χωρίς την έκδοση οργανισμού δεν επιτρέπεται γενικά, αλλά μόνον εφόσον ο φορέας επιβεβαιώνει και η Υπουργός εγκρίνει τη σχετική έκθεση ότι οι υπηρεσιακές ανάγκες καλύπτονται από τις υφιστάμενες διατάξεις.

Όσον αφορά στην ελληνική ιθαγένεια, ασφαλώς πρόκειται για μια σημαντική ιδιότητα, πολύ σημαντική μάλιστα για ανθρώπους που έχουν ανάγκη να συνεχίσουν να ζουν σε αυτή τη χώρα και που δεν μπορεί να τη στερούνται, επειδή αν και διαμένουν νόμιμα σε αυτήν όχι πέντε, όχι επτά, αλλά δώδεκα χρόνια, δεν ευτύχησαν να αποκτήσουν την άδεια επί μακρόν διαμένοντος, όταν ξέρουμε πόσο εύρυθμα και αποτελεσματικά λειτουργούν οι αρμόδιες υπηρεσίες. Οι άνθρωποι αυτοί που αποτελούν στην πλειονότητά τους κομμάτι της εργατικής τάξης της χώρας και άλλοι κομμάτι του επιστημονικού και καλλιτεχνικού δυναμικού μας αξίζουν την ιδιότητα του πολίτη και της πολιτίσας όσο ο καθένας και η καθεμία από εμάς κι ως παθαίνουν αλλεργία στη σκέψη αυτή οι υπερασπιστές της καθαρότητας της φυλής, που δεν θέλουν να παραδεχθούν τους όρους ύπαρξης μιας κοινωνίας του 21^{ου} αιώνα, μιας κοινωνίας στην οποία οι διακρίσεις και η βία με βάση το φύλο δεν έχουν καμμία θέση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεχίζουμε με την κ. Αντωνίου, την εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας.

Ορίστε, κυρία Αντωνίου, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, ακούγοντας την ομιλία σας, αυτό που παρατηρήσαμε είναι ότι δίνετε τόσο σημασία στο σημερινό νομοθέτημα που από τα τριάντα λεπτά της ομιλίας σας, τα είκοσι πέντε αναφερόσασταν σε άλλα, τελείως άσχετα πράγματα και όχι στην κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης. Είναι, αν μη τι άλλο, ντροπή να εκφυλίζετε το νομοσχέδιο, γιατί προφανώς ούτε το ξέρετε, ούτε μάλλον θέλετε να το ξέρετε. Δεν κάνετε καμμία αναφορά στις διατάξεις του νομοσχεδίου. Καμμία.

Ουσιαστικά, ακούω να πανηγυρίζετε όλοι εδώ για την κύρωση της σύμβασης, όταν αυτή υπογράφηκε το 2011 από άλλη κυβέρνηση, όταν αυτή έρχεται με τέσσερα-πέντε άρθρα μόνο και τροποποιεί ένα νομοθετικό πλαίσιο το οποίο υπήρχε στην ελληνική νομοθεσία, τον ν.3500. Και μας κατηγορείτε ότι εμείς δεν κάναμε τίποτα για αυτό το νομοσχέδιο; Αυτό κάνετε. Στα τριάντα λεπτά μιλήσατε δύο λεπτά μόνο για τις διατάξεις του νομοσχεδίου και για την κύρωση της σύμβασης.

Όσον αφορά για τις προνομιακές σχέσεις με επιχειρηματίες που είπατε, κύριε Υπουργέ, μην τριβέστε στη γκλίτσα του τσοπάνη, γιατί θα αρχίσω να θυμάμαι τα αγροτεμάχια κουμπάρου, τις τροπολογίες για χαρίσματα εκατομμυρίων ευρώ και πολλά άλλα, κύριε Υπουργέ.

Όσον αφορά τα γεγονότα αυτά που έγιναν χτες και μας κατηγορήσατε, ως Νέα Δημοκρατία πάντα καταδικάζουμε κάθε μορφή βίας και το έχουμε αποδείξει, κύριε Υπουργέ.

Πάμε, λοιπόν, τώρα στις τροπολογίες, στις οποίες δεν είχα την ευκαιρία να αναφερθώ κατά τη συζήτηση στην πρωτολογία μου.

Για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1524, που έγινε άρθρο 31, που αφορά την πολιτογράφηση: είναι λυπηρό, αγαπητοί συνάδελφοι που στηρίζετε αυτή την Κυβέρνηση, να έρχεται μία ρύθμιση για απόκτηση της ιδιότητας του Έλληνα πολίτη με μία τροπολογία. Δύο νόμους φτιάξατε. Άρα σε αυτήν είμαστε αρνητικοί.

Για την τροπολογία με γενικό αριθμό 1533, που έγινε άρθρο 32: θα συμφωνήσω με τη διάταξη, γιατί στις δημοκρατίες πρέπει να μπορούν και να λειτουργούν τα κόμματα.

Στην τροπολογία με γενικό αριθμό 1530, που έγινε άρθρα 33, 34 και 35 του νομοσχεδίου: το κουβάρι της κινητικότητας έχει αρχίσει και ξηλώνεται -αποδεικνύεται από τις συγκεκριμένες τρεις ρυθμίσεις που φέρνετε- και ξηλώνεται επικίνδυνα. Επαληθεύτηκε επίσης και από την τροπολογία που φέρατε. Καταλαβαίνετε λοιπόν ότι το οικοδόμημα της υποτιθέμενης διοικητικής μεταρρύθμισης, που έστησε ο ν.4440, έρχεστε εσείς και το καταρρίπτετε. Είμαστε, λοιπόν, αρνητικοί.

Όσον αφορά την τροπολογία για το «ΣΥΖΕΥΞΙΣ», θα συμφωνήσουμε στις υποχρεώσεις που έχει η πολιτεία. Τι γίνεται, όμως, με το «ΣΥΖΕΥΞΙΣ II»; Όσον αφορά το «ΣΥΖΕΥΞΙΣ II», κύριε

Υπουργέ, εκεί η έγκριση -αναφέρομαι για την τροπολογία 1518, που είναι άρθρο 36 στο σχέδιο νόμου- έχει καθυστερήσει υπερβολικά. Η έγκριση του «ΣΥΖΕΥΞΙΣ II» ήλθε μόλις πριν από λίγο, στις 6 Μαρτίου του 2018, με αποτέλεσμα να καθυστερήσει η ρευστότητα στην αγορά και η εξοικονόμηση πόρων για το δημόσιο. Για αυτό τι κάνετε;

Την τροπολογία 1537/150 σας ζητήσαμε, κύριε Υπουργέ, να την χωρίσετε σε τρία μέρη, αφού είναι τρία τα άρθρα της, όπως κάνατε και για την τροπολογία του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης. Και μας λέτε «δεν μπορούμε». Δυστυχώς, ενώ έχουμε πρόθεση να ψηφίσουμε δύο από τα τρία άρθρα, μας το στερείτε, κύριε Υπουργέ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σε ποιο διαφωνείτε;

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Σας ζητήσα να μας χωρίσετε την τροπολογία. Θέλετε να σας αναφέρω συγκεκριμένα για ποιους λόγους είμαστε αρνητικοί; Έχει τρία άρθρα. Στο ένα είμαστε αρνητικοί. Στο δεύτερο και στο τρίτο άρθρο, αν μας δίνετε τη δυνατότητα, θα ήμασταν θετικοί. Αυτό είπα, να το κάνετε έτσι όπως κάνατε και στην τροπολογία του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, στην οποία μπορεί να ψηφίσεις κατ' άρθρο.

Πάμε, λοιπόν, τώρα στην τροπολογία με αριθμό 1536/149, του κ. Τόσκα. Όντως χρειάζεται επικαιροποίηση η διάταξη του 1982, έχουν αλλάξει τα δεδομένα, και θα συμφωνήσουμε στην τροπολογία.

Θα διαφωνήσουμε φυσικά με την 1544/155 τροπολογία του Υπουργείου Πολιτισμού, για τους λόγους οι οποίοι αναφέρθηκαν από την κ. Κεφαλογιάννη, γιατί χωρίς διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους, σχέδιο νόμου -γιατί ένα σχέδιο νόμου αποτελεί η συγκεκριμένη τροπολογία-, μας βρίσκει αρνητικούς.

Στη με γενικό αριθμό 1542 και ειδικό 153 συμφωνούμε, καθώς καταργεί αναδρομικά το περιβόητο επίδομα διαμονής των εξωκοινοβουλευτικών μελών της Κυβέρνησης και επιπλέον παρατείνεται για έναν μήνα η προθεσμία χρηματικών ενταλμάτων σε ειδικές κατηγορίες.

Στην με γενικό αριθμό 1543 και ειδικό 154 τροπολογία, που αφορά την διοικητική αναδιοργάνωση των Καταστημάτων Κράτησης Κορυδαλλού, είμαστε θετικοί. Επαναλαμβάνω όμως, κύριε Υπουργέ, ότι μετά την κατάσταση στα σωφρονιστικά καταστήματα της χώρας και τα δελτία τύπου της Ομοσπονδίας Σωφρονιστικών Υπαλλήλων, που σας καταθέσαμε, πρώτα από όλα πρέπει να διασφαλίσετε τη σωματική ακεραιότητα των σωφρονιστικών υπαλλήλων.

Και τέλος, για τη βουλευτική τροπολογία που κάνατε δεκτή, οφείλω να ενημερώσω, κύριε Υπουργέ, τι υπάρχει στο άρθρο 19 στον ν.4440. Θα σας το διαβάσω: «Κάθε γενική ή ειδική διάταξη για τη διενέργεια απόσπασης ή μετάταξης που αντίκειται στις διαδικασίες, τους όρους και τις προϋποθέσεις που θέτει το ΕΣΚ καταργείται, με την επιφύλαξη του άρθρου 18, με εξαίρεση τις εξής ειδικές διατάξεις για τις αποσπάσεις:

α) σε πολιτικά γραφεία, σε γραφεία αιρετών σε ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, σε γραφεία Βουλευτών, σε κόμματα, στην Προεδρία της Δημοκρατίας».

Άρα ένας νέος νόμος όπως είναι ο ν.4440, κύριε Υπουργέ, είναι υπεράνω από κάθε παλαιότερο νόμο που υπερασπίζεστε ότι τροπολογείτε. Γι' αυτό, λοιπόν, ζητήσαμε με τον συνάδελφο κ. Γεωργαντά να μας πείτε συγκεκριμένα, αλλά απάντηση δεν πήραμε, παρά μόνο υπεκφυγές, λέγοντας μόνο ότι υπάρχουν παλιά νομοθετήματα.

Να πώς μια Συνθήκη της Κωνσταντινούπολης, που βιάζεστε με πολλές διατάξεις, -κι είναι λυπηρό, κύριε Πρόεδρε, γιατί είχατε μια πολύ καλή ευκαιρία να γίνει μια εμβληματική συνεδρίαση της Ολομέλειας, κατά την οποία όλες οι πολιτικές δυνάμεις θα ήμασταν σύμφωνες- ουσιαστικά την καταντήσατε κουρελόχαρτο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει η κ. Κεφαλίδου, από τη Δημοκρατική Συμπράταξη.

Μπορείτε να μιλήσετε και από τη θέση σας, κ. Κεφαλίδου.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Δεν πειράζει, κύριε Πρόεδρε, προτιμώ να μιλήσω από του Βήματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Είναι τρίλεπτο και

δεν προβλέπεται όταν δίνουμε τριλεπτο να μιλάμε από το Βήμα. Τέλος πάντων.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ωραία, σας ευχαριστώ. Αλλά με βολεύει και από εδώ να μιλήσω.

Κύριε Υπουργέ, άκουσα με πολλή προσοχή την ομιλία σας. Είπατε και μόνος σας -και σας ευχαριστώ που το αναγνωρίζετε- ότι για να διευκολύνουμε τη νομοθετική πρωτοβουλία σε ένα τόσο σημαντικό νομοθέτημα έχει κατατεθεί και υπόμνημα. Εκεί λοιπόν υπάρχει μια πάρα πολύ σημαντική διάταξη που έχουμε εισηγηθεί και θα την επαναλάβω: «Για τα αδικήματα ενδοοικογενειακής βίας, εφόσον ο δράστης καταδικαστεί τελεσίδικα σε ποινή φυλάκισης δύο ετών και άνω, αυτή ούτε αναστέλλεται ούτε μετατρέπεται σε χρηματική ποινή». Για αυτή λοιπόν τη διάταξη που σας προτείνουμε δεν έχουμε ακούσει τίποτα. Την αποδέχστε; Σας προβληματίζει; Θέλετε να τη σκεφτείτε; Περιμένω απάντησή σας.

Είναι αλήθεια ότι είχα προγραμματίσει να μιλήσω για τις τροπολογίες, που είναι ουκ ολίγες, εννέα, όμως θα περιοριστώ σε αυτή την οποία κατέθεσε η δική μας Κοινοβουλευτική Ομάδα και αφορά την ιθαγένεια. Και αν μου μείνει λίγος χρόνος θα μιλήσω και για την ΑΕΠΙ, γιατί έχω κάποιες επισημάνσεις να κάνω μετά τη δική σας τριανταπεντάλεπτη ομιλία.

Για την τροπολογία λοιπόν της ιθαγένειας, μια πρώτη παρατήρηση: Δεν δείχνει σοβαρότητα να ρυθμίζονται θέματα ιθαγένειας με τροπολογίες ή με εμβόλιμες διατάξεις σε άσχετα νομοσχέδια, ειδικά όταν αυτό επαναλαμβάνεται και όταν ήδη σήμερα προαναγγείλατε ότι θα έρθουν και άλλες αλλαγές. Και στη συνέχεια, ξέρετε, τρέχει παράλληλα και μια διαδικασία κωδικοποίησης της νομοθεσίας για την ιθαγένεια.

Θέλω να σας πω ότι αυτό το οποίο θέλει πολλή προσοχή είναι ότι δεν έχει γίνει τίποτα μέχρι σήμερα για να επιταχυνθούν οι διαδικασίες πολιτογράφησης και με αυτόν τον τρόπο να προσεγγιστούν και οι προθεσμίες που ορίζει ο νόμος. Εάν δεν κάνετε κάτι σε αυτή την κατεύθυνση, οι νέες αιτήσεις που θα κατατεθούν θα έχουν την αργοπορία όλων όσων αιτήσεις έχουν κατατεθεί μέχρι σήμερα και η εξέτασή τους κινδυνεύει να ολοκληρωθεί μετά την πενταετία.

Πάμε στην παράγραφο 7, που είναι και η δική μας συμβολή σε αυτή την προσπάθεια. Εδώ αποδεικνύεται ότι δεν έχετε πλήρως κατανοήσει την αρχή της ίσης μεταχείρισης. Η λύση για το υπαρκτό πρόβλημα των ομογενών δεν είναι αυτή που προτείνετε. Η δική μας πρόταση είναι η κατάργηση των διατάξεων στους κώδικες δημοσίων και δημοτικών υπαλλήλων, που απαιτούν τη συμπλήρωση ενός έτους από την πολιτογράφηση για τον διορισμό στο δημόσιο. Είναι αναχρονιστικές διατάξεις που θέτουν μη νόμιμα κριτήρια για τον διορισμό.

Όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι απέναντι στον νόμο. Και ξέρετε ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει αποφασίσει σε αυτή την κατεύθυνση, τουλάχιστον σε ό,τι αφορά την εισαγωγή στις στρατιωτικές σχολές. Δεν μπορεί λοιπόν να συνεχίσουν να υπάρχουν τέτοιες διατάξεις για εκπαιδευτικούς, εφοριακούς, γιατρούς, κηπουρούς και γεωπόνους. Καταθέσαμε την τροπολογία και πιστεύω ότι εφόσον την βλέπετε θετικά, μπορείτε και να την αποδεχθείτε, γιατί έτσι θα δώσετε και ένα σήμα ότι δεν είναι η προσπάθειά σας να υπάρχει υπογραφή ΣΥΡΙΖΑ για να μπορέσετε να αποδεχθείτε μια τροπολογία. Δεν είναι η πρώτη φορά που το ζούμε αυτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Πάμε τώρα στην τροπολογία που φέρνετε για την ΑΕΠΙ. Οποία προχειρότης! Ένα νομοσχέδιο το οποίο, όταν συζητιόταν σε αυτή την Αίθουσα, είχαμε όλοι επισημάνει το πόσο σοβαρό είναι, το πόσο μεγάλες κοινωνικές ομάδες αφορά, χρήστες, δημιουργούς. Έναν χρόνο μετά έρχεστε και κάνετε τροποποιήσεις στον τελειό νόμο σας, που δεν σγκώνετε και μύγα στο σπαθί σας όταν σας επισημαίναμε προβλήματα που μπορεί να ανακύψουν. Οφείλατε να τα είχατε προβλέψει, αν μη τι άλλο.

Και τώρα τι κάνετε; Εάν καταλάβαμε καλά, χωρίς καμμία διαβούλευση ούτε με τους χρήστες ούτε με τους δημιουργούς, ψάχνετε να βρείτε λύσεις και αντί να βρίσκετε λύσεις δημιουργείτε αδιέξοδα.

Και σας ρωτώ -η κυρία Υπουργός δεν μπόρεσε να απαντήσει, φοβάμαι ούτε και εσείς- το εξής: η διαχείριση των δικαιωμάτων θα διενεργείται μόνο από το κράτος; Οποία καινοτομία!

Πώς θα λειτουργεί αυτή η οντότητα; Ποιος θα επιβαρυνθεί τα χρέη προς τους δημιουργούς; Ποιος θα επιβαρυνθεί τα χρέη της οικογένειας Ξανθόπουλου; Για τι ποσά μιλάμε; Υπάρχει χρονοδιάγραμμα; Υπάρχει σχεδιασμός; Ποια είναι τα βήματα; Το λέω αυτό με κάθε ειλικρίνεια, διότι εδώ πρέπει να ξέρουμε, να καταλαβαίνουμε τι είναι αυτό που μας ζητάτε να ψηφίσουμε.

Θα ήθελα την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε. Σας παρακαλώ πολύ. Είμαστε στο τέλος.

Πάω σε ορισμένες ακόμη επισημάνσεις. Μίλησε ο κύριος Υπουργός για τα επεισόδια στον Πειραιά. Ναι, είναι και θλιβερά και τα καταδικάζουμε. Ανακοινώσεις μας, όμως, πρέπει να ξέρετε ότι υπάρχουν από τότε που εσείς οργανώσατε τις πλατείες των «αγανακτισμένων», ώστε όλον αυτόν τον διχασμό και την οργή του κόσμου να τον διοχετεύσετε σε πολιτικούς σας αντιπάλους. Τότε οι προπηλακισμοί των πολιτικών δεν είχαν ουδέποτε καταδικαστεί από σας. Η οργή και η βία τότε, βλέπετε, βόλευαν τον πολιτικό σας σχεδιασμό.

Είναι φθηνή δικαιολογία, κύριε Υπουργέ, να λέτε συνέχεια ότι «φέρνουμε τροπολογίες γιατί το ίδιο κάνατε κι εσείς». Αυτή η επιχειρηματολογία -σας το είπα και το πρωί- ούτε σας αθώνει ούτε σας γλιτώνει από την αναξιοπιστία, διότι οι εποχές έχουν αλλάξει. Η Ελλάδα είναι καθημαγμένη, ο κόσμος έχει καθημερινά προβλήματα άλυτα κι εσείς συνεχίζετε να νομοθετείτε και στρεβλά και μ' έναν τρόπο που δημιουργεί αντικανονικότητα στο πολιτικό σύστημα.

Μάλιστα, μας επιπλήττετε όταν ερχόμαστε με τροπολογία να συμβάλουμε στο έστω και στρεβλό πρόβλημα που δημιουργεί ο τρόπος με τον οποίο νομοθετείτε. Είναι ένδειξη, μας είπατε, το ότι «εδώ υπάρχουν Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που υπερασπίζονται το νομοσχέδιο, ενώ εσείς πού είστε; Εξαφανισμένοι».

Μάλιστα, κύριε Υπουργέ, είναι ένδειξη τού πόσο Βουλευτές μιλούν σε αυτή την Ολομέλεια. Ξέρετε παράλληλα πόσες συνεδριάσεις τρέχουν; Είστε μία Κοινοβουλευτική Ομάδα εκατόν πενήντα τεσσάρων Βουλευτών και είμαστε μόλις είκοσι, αλλά η προσπάθεια που γίνεται είναι συνεχής.

Θα σας πω και το άλλο: Ποιο είναι το πιο ουσιαστικό; Το πιο ουσιαστικό είναι πόσο είμαστε αριθμητικά ή η συμβολή μας στο κοινοβουλευτικό έργο ή ο τρόπος με τον οποίον αντιμετωπίζουμε ένα νομοσχέδιο;

Εδώ πρέπει να σημειώσω και να υπογραμμίσω ότι είχε πολύ μεγάλη συμβολική σημασία η ομιλία του κ. Βούτση, του Προέδρου της Βουλής, απ' αυτό το Βήμα, διότι ήλθε να υπογραμμίσει αυτό που και ο κ. Φίλης -και προς τιμήν του- ανέδειξε, την αστοχία της Κυβέρνησης σ' ένα τέτοιο εμβληματικό νομοσχέδιο ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στον αγώνα των γυναικών για ισότητα και ίση μεταχείριση. Έπρεπε να έλθει μόνο του αυτό το νομοσχέδιο και ο Πρόεδρος της Βουλής προσπάθησε με την παρουσία του να αναβαθμίσει τη διαδικασία, που εσείς δεν εννοείτε σε όλες τις επιτροπές και μέχρι σήμερα να καταλάβετε ότι ήταν μια αστοχία. Σε μια κανονική χώρα, σ' ένα κανονικό Κοινοβούλιο αυτό θα είχε γίνει.

Μην επιχειρηματολογείτε άλλο ότι είναι ένδειξη ορθής νομοθέτησης ο τρόπος με τον οποίον θα ψηφίσει η Αντιπολίτευση και συγκεκριμένα το Κίνημα Αλλαγής. Εμείς ψηφίζουμε πάντα θετικά, πάντα με το βλέμμα στραμμένο προς το μέλλον και τις ανάγκες των πολιτών. Δεν το έχετε κάνει ποτέ αυτό και, όντως, σας αιφνιδιάζει. Δεν χωράει αυτό στη λογική σας, που έχει μόνο τακτικισμούς, γιατί σας θυμίζω πώς ψηφίσατε τον ν.3896/2010. Ψηφίσατε τότε πάρα πολύ ωραία «παρών» και ας ήταν μια εναρμόνιση μιας ευρωπαϊκής νομοθεσίας για ίσα δικαιώματα ανδρών και γυναικών στην εργασία και στην απασχόληση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Κεφαλίδου, περάσατε τα οκτώ λεπτά.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Είναι σημαντικά θέματα. Τριάντα πέντε λεπτά μίλησε ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρία Κεφαλίδου, μη το συγκρίνετε με τα τριάντα πέντε λεπτά του Υπουργού. Το

δικαιούταν.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Άνοιξαν θέματα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με συγχωρείτε. Ο Υπουργός δικαιούται τριάντα πέντε λεπτά χωρίς ανοχή. Το ξέρετε. Σας παρακαλώ να ολοκληρώνετε.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Άνοιξαν θέματα και ο Υπουργός είπε ότι ήμασταν ελάχιστοι. Ευχαριστώ πολύ.

Η συνεχής, λοιπόν, αναφορά σας σε σκάνδαλα, επιτρέψτε μου να σας πω ότι είναι ένδειξη αδυναμίας. Τα σκάνδαλα σώνονται. Σε λίγο θα βρίσκετε μόνο τα δικά σας και τις σκευωρίες που άτσαλα εσείς οργανώνετε και υφαίνετε. Τελευταίο παράδειγμα είναι ο τρόπος με τον οποίον αποχώρησε ο υποψήφιος σας για τη διοίκηση του ΕΦΚΑ, ο κ. Μαρίνος.

Ρωτάτε το Ποτάμι: «Μα, είναι δυνατόν να θέλετε να συμπράξετε με το Κίνημα Αλλαγής»; Την επιλογή την έκανε το Ποτάμι και είναι πια μαζί μας. Εγώ θέλω να σας αντιστρέψω το ερώτημα και σας ερωτώ: Γιατί εσείς επιδίδεστε σε ένα τόσο απροκάλυπτο φλερτ και θέλετε να συνεργαστείτε μαζί μας;

Κύριοι της Κυβέρνησης, η αδεξιότητα και η προχειρότητα δεν συνιστούν αριστερόννη. Στην πολιτική είναι περιφρόνηση του κοινοβουλευτισμού και των θεσμών της δημοκρατίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Συντυχάκης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πολλά ειπώθηκαν, υπογραφές μπαίνουν, συνθήκες επικυρώνονται, αλλά δυστυχώς η κατάσταση μένει ίδια και χειρότερη για τις μισθωτές, τις αυτοαπασχολούμενες, τις αγρότισσες, τις άνεργες, ιδιαίτερα τις νέες γυναίκες, και στο φαινόμενο της βίας.

Φτώχεια, εργασιακές συνθήκες γαλέρας, απολύσεις λόγω εγκυμοσύνης, πλειοψηφισμοί, φοροληστεία, χαράτσια, μειώσεις μισθών και συντάξεων, δεσμεύσεις απέναντι στο ΝΑΤΟ και στους Αμερικανούς, να τους ξεπλύνετε για τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και για τα όσα διαδραματίζονται στην περιοχή! Αυτός είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, του δυτικού μαρξισμού, του ευρωκομμουνισμού, ο ΣΥΡΙΖΑ που κλήθηκε να δώσει χείρα βοηθείας στην καπιταλιστική βαρβαρότητα σήμερα! Αυτή είναι η πολιτική, λοιπόν, που εφαρμόζετε.

Και είναι πολύ βολικό σε ένα ευαίσθητο θέμα όπως είναι η βία κατά των γυναικών, η ενδοοικογενειακή βία, να φέρνεται παράλληλα και διατάξεις που σχετίζονται με την αντιδραστική EURO-JUST και τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που πρόκειται για ευρωενωσιακούς, εθνικούς μηχανισμούς καταστολής του λαϊκού κινήματος. Γι' αυτό τα φέρατε μαζί με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, για να επισκιάσετε τους αντιδραστικούς μηχανισμούς απέναντι σε ένα ευαίσθητο θέμα των γυναικών.

Κυρίες και κύριοι, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει μια τάση να διολισθαίνει συνειδητά στις αταξικές προσεγγίσεις, για να δικαιολογήσει τις αντιεπισημονικές προσεγγίσεις οι οποίες αποσπούν τη φυλετική ανισοτιμία από την ταξική ανισότητα. Και εδώ χρειάζεται να σας υπενθυμίσουμε όχι τι λέει ο δυτικός μαρξισμός -και δεν ξέρω ποιος άλλος, ο μαρξισμός του Βαρδάρη, ο νότιος, ο βόρειος, ο βορειοανατολικός-, αλλά τι έλεγε ο Μαρξ και ο Ένγκελς στη βάση του ιστορικού υλισμού για το γυναικείο ζήτημα, που απέδειξε ότι αυτό ως κοινωνικό φαινόμενο είναι ιστορικό. Και έλεγε στην «Καταγωγή της οικογένειας» ότι η πρώτη αντίθεση τάξεων που παρουσιάστηκε στην ιστορία συμπίπτει με την ανάπτυξη του ανταγωνισμού μεταξύ άντρα και γυναίκας, αποδεικνύοντας με αυτόν τον τρόπο ότι η υποδούλωση γεννιέται συνδυασμένα: ταξική και φυλετική.

Το γυναικείο φύλο, λοιπόν, αποτελεί διαταξική κοινωνική κατηγορία στην οποία υπάρχουν γυναίκες που ανήκουν σε όλες τις κοινωνικές τάξεις. Τα φυλετικά προβλήματα στις γυναίκες όλων των τάξεων και στρωμάτων μπορεί να υπάρχουν μόνο στη βάση της ανισότιμης σχέσης με τον άντρα, στην κοινωνική παραγωγή και τη σχέση της με την αναπαραγωγή του γένους και το οικογενειακό νοικοκυριό. Αυτό είναι που κάνει να εμφανίζονται κοινά

προβλήματα στις γυναίκες, όπως είναι η ενδοοικογενειακή βία, η σεξουαλική παρενόχληση, άλλες προκαταλήψεις. Το κύριο, όμως, είναι η ταξική αντίθεση των γυναικών απέναντι στη φυλετική.

Γι' αυτό, λοιπόν, το επίκαιρο σήμερα, στην εποχή μας, είναι ο αγώνας για την φυλετική ισοτιμία να αποτελέσει αναπόσπαστο στοιχείο της πάλης για την κοινωνική ισότητα, για την κατάργηση κάθε μορφής εκμετάλλευσης, κάτι που το απέρριψε μετά βδελυγμίας και το ΚΚΕ Εσωτερικού και ο ευρωκομμουνισμός, ο δυτικός μαρξισμός που μας είπατε προηγουμένως.

Σε σχέση με τις τροπολογίες που κατέθεσε το ΚΚΕ, κύριε Υπουργέ, διά της σιωπής σας απορρίψατε τις τροπολογίες για τον τρομονόμο και για το DNA.

Κάποτε ο ΣΥΡΙΖΑ έβγαине στα κάγκελα γι' αυτά τα ζητήματα.

Για το θέμα του τρομονόμου, βέβαια, εντάξει, δεν περιμέναμε να κάνετε αποδεκτή την τροπολογία του ΚΚΕ που ζητούσε την κατάργηση του τρομονόμου, γιατί αποτελεί ένα κομμάτι του συνολικού αντιδραστικού παζλ: Σύμβαση του Πατέρμο, ευρωτρομονόμος, ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και άλλα. Εκ πεποιθήσεως, απ' ό,τι φαίνεται, στέκεστε σούζα στις ευρωπαϊκές εντολές, επιταγές, του ευρωτρομονόμου δηλαδή κ.λπ.. Όμως, το ζήτημα του DNA που θέτει προϋποθέσεις προστασίας του κατηγορουμένου, που προσδιορίζει αντί να διευρύνει, όπως ισχύει σήμερα, τη δυνατότητα λήψης γενετικού υλικού και ανάλυσης DNA, γιατί δεν τον βλέπετε δεκτό; Γιατί; Δηλαδή, έτσι, μπορεί οποιοσδήποτε να πάει να βάλε μια τρίχα σε ένα όπλο και να τον τυλίξουν σε μια κόλλα χαρτί και να τον πάνε στη φυλακή, όπως έγινε με την Ηριάννα και τον Περικλή;

Σε σχέση με την τρίτη τροπολογία, έχω να πω το εξής: Τουλάχιστον αυτή θα μπορούσατε να την είχατε κάνει δεκτή και μάλιστα περιμέναμε να την κάνετε δεκτή. Περιμέναμε. Αδικαιολόγητη η στάση της Κυβέρνησης απέναντι σε αυτό το ζήτημα. Κρατάμε, όμως, ότι θα το φέρετε σε ένα επόμενο σχέδιο νόμου, διότι εν πάση περιπτώσει εν έτει 2018 δεν μπορεί ο άλλος να μην μπορεί να μεταφέρει τα κόκαλα του συγγενή του, για να τα θάψει στον τόπο που γεννήθηκε, επειδή του έχει αφαιρεθεί η ιθαγένεια. Απαράδεκτο!

Και να ολοκληρώσω σχετικά με την τροπολογία που αφορά στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας: Η τροπολογία αυτή δείχνει ότι η Κυβέρνηση γράφει στην κυριολεξία στα παλιά της τα παπούτσια τις δυνατότητες των συλλογικών διαδικασιών που προβλέπονται από τα καταστατικά των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για να αντιμετωπιστούν τα όποια προβλήματα. Το πιο χοντρό, όμως, είναι ότι ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας με αυτή την τροπολογία αποκτά και ιδιότητες διαχειριστή δικαιωμάτων, ενώ ταυτόχρονα είναι και ο εποπτικός οργανισμός, δηλαδή έχει δύο ασυμβίβαστες μεταξύ τους ιδιότητες.

Αυτό όμως έχει και άλλες παρενέργειες: Ως διαχειριστής μετέχει στη συζήτηση των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης για την κατανομή των ποσοστών από την μοιβή για την ιδιωτική αναπαραγωγή, εύλογα. Στην περίπτωση διαφωνίας ανάμεσά τους, όμως, ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας ως εποπτεύων αποφασίζει το πώς θα κατανεμηθεί το ποσοστό και με την προβλεπόμενη ΚΥΑ απαλλοτριώνονται στην ουσία όλα τα περιουσιακά στοιχεία, πράξη για την οποία χρειάζεται δικαστική απόφαση.

Επίσης, δεν προβλέπεται κανένα μέτρο για τους εργαζόμενους που απασχολεί η ΑΕΠΙ. Μας είπε εδώ ο Υπουργός ότι τελείωσε η ΑΕΠΙ. Τέλος. Ξόφλησε. Και οι εργαζόμενοι; Καλύπτονται; Όχι. Στον Κανονισμό, λοιπόν, οι εργαζόμενοι. Και άλλα ζητήματα που δεν με παίρνει η ώρα να τα αναφέρω.

Σε κάθε περίπτωση, εμείς ζητάμε την απόσυρση αυτής της τροπολογίας, να υπάρξει ρύθμιση που αποκλειστικά να αντιμετωπίζει το πρόβλημα της λειτουργίας της ΑΕΠΙ και να περάσει στα χέρια των δημιουργών της. Ταυτίζομαστε απόλυτα με τα αιτήματα των εργαζομένων που λένε και αποκλειστεί η δυνατότητα ύπαρξης κερδοσκοπικών οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, να αποκλειστεί η δυνατότητα ίδρυσης ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης. Ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης για κάθε κλάδο δικαιωμάτων. Να αποκλειστούν ως μη δικαιούχοι από το πνευματικό δικαίωμα των καλλιτεχνών, δημιουργών, ερμηνευτών

και εκτελεστών όλοι οι επιχειρηματίες εκμεταλλευτές του και ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας να μετατραπεί σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου.

Αυτά κύριε Πρόεδρε. Για τα υπόλοιπα θα τοποθετηθούμε κατά την ψηφοφορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όχι, δεν υπάρχει τοποθέτηση, κύριε Συντυχάκη, στην ψηφοφορία. Διά της ψήφου, προφανώς.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ: Ναι, διά της ψήφου εννοούσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς. Τον λόγο έχει ο κ. Μαυρωτάς, τελευταίος εκ των εισηγητών – αγορητών.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αφού μίλησαν όλοι, θα μπορούσα να μιλήσω κι εγώ για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ναι, συγγνώμη. Το Προεδρείο γνώριζε ότι δεν θα μιλούσατε και γι' αυτό δεν σας ανέφερα. Έτσι δηλώσατε. Όμως, δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Θέλετε τον λόγο;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Ναι, για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Μαυρωτά, έχετε αντίρρηση;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ορίστε, κύριε Καβαδέλλα, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ.

Κατ' αρχάς, στενοχωρήθηκα πάρα πολύ που οι κύριοι Βουλευτές εδώ έκαναν κατάχρηση του χρόνου και της ευγένειας του Προεδρείου.

Και το λέω αυτό με θλίψη, διότι φαντάζομαι ότι η ώρα είναι τέτοια που στις τηλεοράσεις είναι ο κόσμος, και κάνουμε υπερβάσεις μιλώντας για διάφορα θέματα και αναπτύσσοντας τα πάντα.

Θα ήθελα μόνο ένα θέμα να πω, γιατί θέλω να είμαι στον χρόνο μου ακριβής. Θα μιλήσω για το άρθρο 32 που ενσωματώνει την τροπολογία 1533, που αφορά ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών σχετικά με την κρατική χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων.

Τα πολιτικά κόμματα δανείστηκαν χρήματα, τα οποία δεν δικαιούνται, διότι πέρα από τη χορηγία από το κράτος αυτή τη στιγμή η δύναμή τους δεν επαρκεί να τα αποπληρώσουν. Την στιγμή που παίρνουμε τα σπίτια του κόσμου και κατάσχουμε τους λογαριασμούς των πολιτών στις τράπεζες 100%, αυτή η τροπολογία που επιτρέπει στα κόμματα να κρατάνε το 50% της χρηματοδότησης από το κράτος φαίνεται, τουλάχιστον, καταχρηστική και δημιουργεί εύλογα στο ελληνικό κοινό την αίσθηση ότι αδικείται και τα κόμματα υπερβαίνουν τα δικαιώματά τους.

Η θέση της Ένωσης Κεντρώων είναι να μην χορηγούνται τα κόμματα εκ του κρατικού προϋπολογισμού. Έχουν μέλη και θα μπορούσαν με τα μέλη τους να λειτουργήσουν. Δεν είναι ανάγκη να υπάρχουν στρατιές υπαλλήλων στα κόμματα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε, κύριε Καβαδέλλα.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαυρωτάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω από δύο τροπολογίες. Η πρώτη είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 1530 και ειδικό αριθμό 147, που αίρει την απαίτηση για ύπαρξη οργανισμού, προκειμένου να εφαρμοστεί η κινητικότητα. Θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη τροπολογία είναι μια τεράστια οπισθοδρόμηση, που χωρίς οργανογράμματα, χωρίς οργανισμούς ουσιαστικά θα μπορούν να γίνονται μεταθέσεις και μετατάξεις. Θεωρούμε ότι αυτό ανοίγει διάπλατα ένα πεδίο δόξης λαμπρόν για το ρουσφέτι, γιατί χωρίς να ξέρεις τι ανάγκες έχει ένας οργανισμός, χωρίς να έχεις το οργανόγραμμά του μπορείς να μεταθέσεις ελεύθερα και αυτό θα δημιουργήσει πλεονάσματα στα μετόπισθεν και ελλείψεις στην πρώτη γραμμή του δημοσίου.

Η δεύτερη τροπολογία, η 1544, αφορά την ΑΕΠΙ και τον ΟΠΙ. Σας ζητήσαμε να την αποσύρετε και επιμένουμε σε αυτό, γιατί θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη τροπολογία ουσιαστικά δημιουργεί ένα μεγάλο διχασμό στον κρατιοτεχνικό χώρο εξαιτίας ακριβώς της έλλειψης επαρκούς διαβούλευσης.

Να πάω σε αυτά που ανέφερε για εμάς ο κύριος Υπουργός.

Ειλικρινά δεν κατάλαβα αν η αναφορά στο Ποτάμι και στο Κίνημα Αλλαγής από τον κύριο Υπουργό εντάσσεται στο πλαίσιο ενός άγαρμψου πολιτικού φλερτ, που συνηθίζουν τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ τελευταία προς τον συγκεκριμένο χώρο, που φτάνει στα όρια του πολιτικού stalking, μια και είμαστε στο πλαίσιο της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης και συζητάμε για αυτήν.

Πριν μας κάνει, λοιπόν, νουθεσίες ο κύριος Υπουργός, πριν κάνει νουθεσίες στο Ποτάμι για το με ποιους πρέπει να συνεργάζεται, θα του έλεγα να κοιτάξει λίγο δίπλα του, να δει με ποιους συγκαυρνά. Και ιδιαίτερα επειδή είναι Υπουργός Δικαιοσύνης, που έχει ουσιαστικά τα θέματα των δικαιωμάτων κάτω από αυτόν, θα έπρεπε να είναι πιο προσεκτικός, πιστεύω, γιατί, όταν ευχαριστούσε το Ποτάμι και με ευχαριστούσε εμένα προσωπικά που ψηφίσαμε το νομοσχέδιο για την ταυτότητα φύλου, τότε που τον άδειαζαν οι συγκαυρνώντες του, δεν περίμενα σήμερα σε ένα νομοσχέδιο εμβληματικό για τα δικαιώματα, όπως είναι η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, να θυμίσει με τόσο έντονο τρόπο με ποιους συγκαυρνά.

Εξάλλου τη σχετική τροπολογία για τη χρηματοδότηση των κομμάτων, την τροπολογία με γενικό αριθμό 1533 και με ειδικό 148, εμείς, κύριε Υπουργέ, δεν θα την ψηφίσουμε. Εσείς την φέρνετε και εσείς θα την ψηφίσετε, με τη δική σας υπογραφή έρχεται. Και εμάς αυτή η κουβέντα περί δανειοδότησης των κομμάτων δεν μας αφορά. Εσείς που έχετε δάνεια βρείτε τα και βρείτε και τις κατάλληλες τροπολογίες που πρέπει να φέρετε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Μαυρωτά.

Κύριε Παπαχριστόπουλε, πριν δώσουμε τον λόγο στον κύριο Υπουργό, ζητήσατε και θα πάρετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είχα σκοπό να μιλήσω, κύριε Πρόεδρε, και ούτε έχω σκοπό –νομίζω ότι τέσσερις φορές μίλησα στις επιτροπές και μία το πρωί στην Ολομέλεια– να πω τίποτε περισσότερο για το νομοσχέδιο.

Έχω, όμως, να πω κάτι. Γιατί πραγματικά αισθάνομαι ότι πρέπει να πω πως κάποιοι συμπεριφέρονται σε αυτή την Αίθουσα –δικαιώμα τους, βέβαια, όλοι κρινόμαστε– σαν να κόμμάτα τους να έχουν προέλθει από παρθενόγεννηση, σαν να μην υπήρξε χρεοκοπία σε αυτή τη χώρα, σαν όλα να έχουν κυλήσει κανονικά και για όλα τα εγκλήματα αυτής της χώρας φταίνει τα τρία χρόνια διακυβέρνησης από τον ΣΥΡΙΖΑ και τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

Θέλω απλώς να θυμίσω ότι είναι εύκολα τα λόγια, αλλά η πραγματικότητα είναι σκληρή. Δεν έχω σκοπό να πάω στο παρελθόν. Και για να είμαι ειλικρινής, εξαιρώ το ΚΚΕ από αυτή την ιστορία, γιατί έχει μια άλλη στάση, συνεπή –θα έλεγα– σε αυτό που πάντα πίστευε και πιστεύει και τουλάχιστον αυτό που θα πω δεν αφορά το ΚΚΕ.

Ζήσαμε, λοιπόν, μια χρεοκοπία, μία χώρα που παρελήφθη χρεοκοπημένη. Όταν το 120% του ΑΕΠ το παίρνεις στα 180%, όταν την ανεργία την παίρνεις στο 27% κι όταν το χρέος το παραλαμβάνεις στα 325 δισεκατομμύρια, είναι ο ορισμός μιας χρεοκοπημένης χώρας και περιμένουν κάποτε κάποιοι μια στοιχειώδη αυτοκριτική.

Δύο κόμματα κυβέρνησαν σαράντα χρόνια. Πώς έφτασε η χώρα εδώ; Δεν είναι ώρα τώρα να θυμηθούμε τι έγινε με τα χρηματιστήρια, τι έγινε με τα εξοπλιστικά, τι έγινε με τη «SIEMENS», τι γίνεται καθημερινά στην υγεία. Έχω την «ατυχία» να ασχολούμαι εννιά μήνες με το πώς κυβερνούσαν οι προηγούμενοι τον χώρο της υγείας. Ούτε θέλω να οξύνω.

Απλώς, θέλω, τελειώνοντας, να πω το εξής. Κάποιοι έχουν επιλέξει αυτή τη μίζερη, κατά τη γνώμη μου, τακτική της μόνιμης διαμαρτυρίας, σε μια εποχή που η χώρα στην κυριολεξία φεύγει, μετά από οκτώ χρόνια, από εκεί που κάποιοι την έφεραν. Το λέω αυτό γιατί είμαι σίγουρος ότι μέσα τους έχω την αίσθηση ότι δεν θέλουν η χώρα να φύγει, να τελειώνει αυτή η ιστορία των οκτώ –εγώ θα έλεγα πολύ περισσότερων– χρόνων.

Αισθάνομαι την ανάγκη να πω αυτές τις κουβέντες που δεν έχουν καμμία σχέση με το νομοσχέδιο, γιατί, πραγματικά, είναι προκλητικό. Μία λέξη, μία αυτοκριτική, κάτι, μισή κουβέντα. Αυτό δεν το χωράει, πιστεύω, η λογική. Δεν θέλω να κουράσω περισ-

σότερο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με τον κ. Παπαχριστόπουλο ολοκληρώθηκαν οι δευτερολογίες των ειδικών αγορητών και των εισηγητών.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο, για να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία και να περάσουμε στην ψηφοφορία.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα είμαι όσο το δυνατόν πιο σύντομος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι, ο χρόνος της ομιλίας μου που αναλώθηκε στην κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης ήταν σχετικά μικρός. Θέλω, όμως, να σας αναφέρω ότι ουδείς από τους εισηγητές, από τους ειδικούς αγορητές, από τους Βουλευτές που μίλησαν αναφέρθηκαν σε ένα σημείο έστω, για τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης αρνητικά. Όλοι μίλησαν με τον πλέον θετικό τρόπο, ανεξάρτητα από τα άλλα θέματα.

Επομένως αντιλαμβάνεστε κι εσείς ότι δεν είχαμε ένα πεδίο να διαλεχθούμε και να αντιπαρεθεθούμε, ενδεχομένως, όσον αφορά τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Επί άλλων ζητημάτων έπρεπε και είχα υποχρέωση να απαντήσω, τα οποία ετέθησαν καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης από τις δώδεκα που ξεκινήσαμε μέχρι αυτή την ώρα.

Αυτό που σας είπα, όμως, όσον αφορά το ενδιαφέρον των Βουλευτών των κομμάτων της Αντιπολίτευσης νομίζω ότι αποτυπώθηκε στον κατάλογο: Τέσσερις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, ουδείς από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη. Αυτή είναι η αλήθεια. Επομένως μην κατηγορείτε την Κυβέρνηση για κάτι, όταν το ενδιαφέρον σας εμπράκτως το δείξατε για τη συζήτηση, τις τοποθετήσεις κ.ο.κ..

Και μάλιστα εάν θέλατε περισσότερο να αναφερθείτε στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, θα έπρεπε να είχατε δηλώσει περισσότερους ομιλητές, για να αναφερθούν και να θέσουν ζητήματα. Το μόνο ζήτημα που ετέθη ήταν από την κ. Κεφαλίδου και μάλιστα στη δευτερολογία της όσο αφορά την ποινική ρύθμιση, για να μην έχει αναστολή η ποινή.

Κοιτάξτε, αυτή τη στιγμή θεωρώ ότι μία τέτοια ποινή μπορεί να κινηθεί στο πλαίσιο του υφιστάμενου πλαισίου ποινών. Σας λέω, όμως, ότι με την πάροδο του χρόνου -και θα δούμε τον νόμο πώς θα δοκιμαστεί και τα αποτελέσματά του- μπορεί να έχουμε μία επανατοποθέτηση. Σας λέω, όμως, κάτι: Η αυστηροποίηση του πλαισίου ποινών δεν είναι αυτή που λύνει το πρόβλημα.

Και σας το λέω ως δικηγόρος. Ως νομικός έχω αυτή την άποψη. Είναι πιο σημαντικό να εμπεδωθεί η διαδικασία -όπως το λέω τώρα περιφραστικά, δεν ανταποκρίνεται αυτό στο γράμμα του νόμου- της εισαγγελικής διαμεσολάβησης, ούτως ώστε και ο θύτης να έχει προοπτικές βελτίωσης, παρά να πάμε σε ένα αυστηρότερο πλαίσιο ποινών. Δεν πιστεύω στο ακραίο και αυστηρό πλαίσιο ποινών. Και νομίζω ότι θα ήταν μια πολύ εύκολη και επιπόλαιη προσέγγιση.

Όσο αφορά τώρα το θέμα της ιθαγένειας. Το θέμα της τροπολογίας που έφερε ο κ. Σκουρλέτης από την πρώτη στιγμή στην επιτροπή, θεωρώ ότι το εξήγησε. Αφορά κυρίως στους ομογενείς που δεν πρέπει να είναι σε δυσμενέστερη θέση από τους αλλοδαπούς, οι οποίοι μπαίνουν στη διαδικασία της πολιτογράφησης. Δεν νομίζω ότι αυτό είναι κάτι μεμπτό. Αντιθέτως, θεωρώ ότι είναι κάτι πολύ σημαντικό.

Σας είπε δε και ο Υπουργός, κ. Σκουρλέτης, σας το είπα και εγώ ότι με την τροπολογία που καταθέσατε -και σας επαίνεσα, δεν ήμουν επικριτικός, εάν δεν το καταλάβατε, ξαναλέω ότι πολύ καλά κάνατε και τη φέρατε, αυτό είπα στην ομιλία μου- συμβάλλετε στη διαδικασία του κοινοβουλευτικού διαλόγου. Και σας είπε και ο Υπουργός -σας το είπα και εγώ- ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση και σε επόμενο νομοθέτημα, είτε αυτοτελώς είτε ενταγμένη, η τροπολογία θα εξεταστεί από το Υπουργείο Εσωτερικών και θα περιληφθεί σε ένα νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφερθήκατε πολύ στο θέμα των πνευματικών δικαιωμάτων και της τροπολογίας που κατέθεσε η κ. Κονιόρδου από το Υπουργείο Πολιτισμού.

Κοιτάξτε, όσοι κυβέρνησαν τη χώρα για πολλές δεκαετίες, αισθάνονται υπερήφανοι με την κατάσταση που επικρατεί στον

χώρο των πνευματικών δικαιωμάτων; Αισθάνονται υπερήφανοι με τα νομοθετήματα που έφεραν και οδήγησαν σε αυτήν την κατάσταση;

Εγώ, λοιπόν, το πρώτο που θα ήθελα να ακούσω και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΠΑΣΟΚ θα ήταν ότι «αποτύχαμε οικτρά επί τόσα χρόνια με τα νομοθετήματα που φέρναμε, γιατί οδήγησαν σε ναυάγιο». Και είδατε οι πνευματικοί δημιουργοί με ποιο τρόπο αντέδρασαν στις τελευταίες εξελίξεις και στο μέγα σκάνδαλο της ΑΕΠΙ. Επομένως χρειάζεται μία συστολή, όταν κάνετε κριτική, σε μία προσπάθεια του Υπουργείου Πολιτισμού να βάλει μία τάξη σε αυτό το πεδίο.

Δεν θέλω αυτή την ώρα να μπω σε διεξοδική συζήτηση για το πόσο πετυχημένη είναι αυτή η προσπάθεια. Νομίζω ότι είναι απολύτως πετυχημένη, διότι πλέον θεσπίζει ελεγκτικούς μηχανισμούς, όταν εσείς στα προηγούμενα νομοθετήματα είχατε μία κατάσταση εντελώς ανέλεγκτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε λόγος και για τα επεισόδια που έγιναν στον Πειραιά. Εγώ περίμενα σήμερα μία -τουλάχιστον εκ των υστέρων και αφού προκληθήκατε από την Κυβέρνηση- σαφή καταδίκη αυτών που έγιναν: Βία κατά πολιτικού κόμματος, βία κατά στελέχους πολιτικού κόμματος και συγκεκριμένα του Υπουργού Οικονομικών! Και να μην προσπαθείτε να κάνετε συσχετίσεις με καταστάσεις...

ΧΑΡΑ (ΧΑΡΟΥΛΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Δεν ακούσατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας λέω το εξής.

ΧΑΡΑ (ΧΑΡΟΥΛΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Δεν σας αρέσει να θυμίζουμε τα κακώς κείμενα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ!

Κύριε Υπουργέ, συνεχίστε, αλλά να ολοκληρώνετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Σας λέω ότι εάν εσείς έρχεστε στη Βουλή και κατηγορείτε την Κυβέρνηση ότι ανέχεται τη βία και υποθάλπει τη βία, τότε θα έπρεπε να είστε οι πρώτοι που έπρεπε να καταδικάσετε αυτά τα επεισόδια.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Δεν με ακούσατε από το Βήμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κάνετε μία αναφορά επιδεσμική, όταν το κόμμα σας σιωπά και σιωπά πάνω από είκοσι τέσσερις ώρες.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Δεν εκφράζω το κόμμα μου; Δεν βγάλαμε ανακοινώσεις γι' αυτά τα θέματα; Από το 2011 βγάλαμε ανακοινώσεις για αυτό το θέμα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Να τελειώσω.

Όταν είχε συμβεί κάτι παρόμοιο για οποιοδήποτε άλλο πολιτικό κόμμα ή πολιτικό στέλεχος, θα είχατε εκδώσει δεκαπέντε ανακοινώσεις και θα βγαίνατε στα κανάλια να μας πείτε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ υποθάλπει τη βία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Κοντονή, μην πυροδοτείτε και εσείς.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τα ίδια και η Νέα Δημοκρατία.

Εδώ, όμως, αυτή η στάση σας αποκαλύπτει τη διαπλοκή με τα επιχειρηματικά συμφέροντα και τίποτα άλλο.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Τι θέλετε, κύριε Κοντονή; Φείγ βολάν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αυτή η κραυγαλέα σιωπή σας για αυτά που έγιναν αποκαλύπτει τη στάση σας, την εμπλοκή σας και τη δικαιολόγηση αυτών των επιχειρηματικών συμφερόντων, οι οποίοι νομίζουν ότι, επειδή κατέχουν τον πλούτο ή επειδή είναι ιδιοκτήτες ομάδων και εφημερίδων, μπορούν να διαφεντεύουν την πολιτική κατάσταση της χώρας.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Μπορούν να έχουν όπλο; Πείτε το. Όπλο μπορούν να έχουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Η απάντηση ήταν εχθές στον Πειραιά. Εκατόν πενήντα - διακόσιοι τύποι, εγκαθέτοι, τραμπούκοι οι οποίοι επιτέθηκαν κατά του Υπουργού Οικονομικών και μιας πολιτικής συγκέντρωσης. Αυτά θυμίζουν τις αντισυγκεντρώσεις το 1963 στη Θεσσαλονίκη, όταν δολοφονήθηκε ο Λαμπράκης. Αυτά σας λέω.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Το 2011 ήμασταν εδώ και το ζήσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ πολύ, να ολοκληρώσουμε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τελειώνω.

Όσον αφορά τα δάνεια, για τα οποία έγινε πολύς λόγος, εδώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, υπάρχουν πολιτικά κόμματα τα οποία έχουν πάρει δάνεια τετρακόσια εκατομμύρια ευρώ και είναι βέβαιο ότι δεν θα τα πληρώσουν. Αυτά, λοιπόν, τα δάνεια πάνε στις πλάτες του Έλληνα φορολογούμενου. Δεν υπεισέλθα σε θέματα εσωτερικά. Ήταν πολύ ωραίο και μου άρεσε και εμένα το παράδειγμα του κ. Μαυρωτά για τη συνεχή παρενόχληση.

Κύριε Μαυρωτά, δεν σας παρενοχλεί κανένας. Εγώ σας ζήτησα, όμως, μία τοποθέτηση: Θα συμπράξετε, θα γίνετε συνέννοχοι με αυτό το οποίο προσπαθεί να οργανώσει το ΠΑΣΟΚ;

Διότι, εάν δημιουργηθεί φορέας με νέο ΑΦΜ και μείνουν απλήρωτα τα δάνεια, τότε υπάρχει πολιτικό ζήτημα. Εγώ δεν σας είπα με ποιον θα πάτε και ποιον θα αφήσετε. Αυτά είναι δικά σας θέματα. Την Κυβέρνηση δεν την αφορούν.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αυτά τα μυθώματα του Υπουργού να σταματήσουν. Θέλω να τοποθετηθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Εδώ, όμως, στο μέγα θέμα του πολιτικού χρήματος, το οποίο και εσείς το έχετε καταγγείλει πολλές φορές, και φέρνουμε τροπολογία τουλάχιστον για να λειτουργήσουν τα πολιτικά κόμματα στερούμενα το ήμισυ της χρηματοδότησής τους, τα οποία θα πάνε στην αποπληρωμή. Αυτό λέει η τροπολογία. Δεν διαβάσατε την τροπολογία;

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Μπαίνουμε σε άλλες ατραπούς και θα τοποθετηθώ.

Αποφασίστε σε ποια βάρκα είστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, δεν θα γίνεται διάλογος.

Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ πολύ, να ολοκληρώσουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Και στα δάνεια τα δικά σας.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι, κύριε Μαυρωτά, κάνετε πολύ μεγάλο λάθος. Δεν υπάρχει ούτε ένα ευρώ ληξипροθεσμο στα δάνεια του ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ πληρώνει μέχρι και τελευταίας δεκάρας όλες τις οφειλές του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ήμουν στην επιτροπή και ξέρω τις οφειλές όλες.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Τα ξέρετε. Άρα δεν χρειάζεται να σας τα λέω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πάλι ανακινήθηκε με τις δευτερολογίες ένα θέμα σχετικά με τις τροπολογίες. Ακούστε, για να συνεννοηθούμε: Εάν οι τροπολογίες δεν είναι ανεκτό μέσο νομοθέτησης, θα πρέπει να καταργηθούν από τον Κανονισμό της Βουλής. Ποιο κόμμα το εισηγείται; Κανένα. Γιατί όλοι ξέρετε ότι οι τροπολογίες είναι μέσο αντιμετώπισης εκτάκτων αναγκών μέσω της νομοθέτησης αυτού του τύπου. Γι' αυτό το προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής από γενέσεως του ελληνικού κράτους και γι' αυτό ποτέ δεν πρόκειται να καταργηθούν.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Το τερματίσατε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, μην διακόπτετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Καταλαβαίνετε ότι βρισκόσαστε σε αδιέξοδο και αυτά που λέτε δεν έχουν καμμία βάση και πεταγόσαστε κατ' αυτόν τον τρόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ,

κάνω θερμή παράκληση. Το Προεδρείο δεν έχει ανεξάντλητες ώρες, με συγχωρείτε πάρα πολύ. Ακολουθεί και η ψηφοφορία. Θα πρέπει να είμαι εδώ ως τις 22.30'-23.00'. Σας παρακαλώ πολύ. Υπάρχουν και ανθρωπίνες αντοχές από τους Προεδρεύοντες.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Και για εμένα, όμως, υπάρχει αυτό, κύριε Πρόεδρε. Τελειώνω.

Οι τροπολογίες, λοιπόν, όλες είχαν το στοιχείο του κατεπείγοντος.

Εγώ μίλησα θετικά για τις τροπολογίες που κατέθεσε η Αντιπολίτευση και μάλιστα για δύο από αυτές είπα ότι θα γίνουν δεκτές σε επόμενο νομοσχέδιο.

Τελειώνοντας, θέλω να πω το εξής: Κύριε Συνυπαχκή, είναι δυνατόν να λέτε ότι η EUROJUST έχει αντικείμενο να κτυπήσει το λαϊκό κίνημα; Η EUROJUST υπάρχει για να κτυπήσει το οργανωμένο και διασυννοριακό έγκλημα. Πιστεύετε εσείς ποτέ ότι μπορεί να αντιμετωπιστεί το διασυννοριακό και διεθνές έγκλημα μόνο μέσω των εθνικών αστυνομικών αρχών; Εδώ χρειάζεται συντονισμός, διότι αυτό πλέον έχει γίνει υπερεθνικό και πρέπει με αυτόν τον τρόπο να το αντιμετωπίσουμε. Δεν έχει καμμία σχέση το λαϊκό κίνημα με τη δράση της EUROJUST.

Θέλω να σας πω ότι πολύ καλά κάνατε και καταθέσατε την τροπολογία αυτή. Σας είπα ότι έχετε απόλυτο δίκιο. Δεν έγινε δεκτή σε αυτό το νομοσχέδιο για να ελέγξουμε τις νομικές προϋποθέσεις και θα το φέρουμε στο αμέσως επόμενο, εάν είναι ακριβώς όπως τα λέτε.

Για τις άλλες δύο, έχετε όλον τον χρόνο και όλη τη δυνατότητα θέματα που άπτονται του Ποινικού Κώδικα να συζητηθούν. Τελείωσε η νομοπαρασκευαστική επιτροπή της εργασίας της κατά τη συζήτηση του νέου Ποινικού Κώδικα. Επομένως όχι αποσπασματικά και μεμονωμένα, αλλά με τρόπο συγκροτημένο και συνολικό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κυρίες και κύριοι βουλευτές, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «I) Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, II) Ενσωμάτωση της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης-πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών και III) Άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και λοιπές διατάξεις».

Προχωρούμε στην ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Παρακαλώ πολύ να ανοίξει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ να κλείσει το σύστημα της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας.

(ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Οι θέσεις των κομμάτων, όπως αποτυπώθηκαν κατά την ψήφιση με το ηλεκτρονικό σύστημα, καταχωρίζονται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχουν ως εξής:

Επί της αρχής

ΣΥΡΙΖΑ: NAI

N.Δ.: NAI

Δ.Η.ΣΥ.: NAI

Χ.Α.: PRN

Κ.Κ.Ε.: PRN

ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΝ: PRN

ΠΟΤΑΜΙ: NAI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 1 ως έχει			ΣΥΡΙΖΑ:		NAI	ΣΥΡΙΖΑ:		NAI
N.Δ:	NAI		N.Δ:		NAI	N.Δ:		NAI
ΔΗ.ΣΥ:	NAI		ΔΗ.ΣΥ:		NAI	ΔΗ.ΣΥ:		NAI
Χ.Α:	ΠΡΝ		Χ.Α:		OXI	Χ.Α:		OXI
Κ.Κ.Ε:	ΠΡΝ		Κ.Κ.Ε:		OXI	Κ.Κ.Ε:		OXI
ΑΝ.ΕΛ:	NAI		ΑΝ.ΕΛ:		NAI	ΑΝ.ΕΛ:		NAI
ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI	ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI	ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI
ΠΟΤΑΜΙ:		NAI	ΠΟΤΑΜΙ:		NAI	ΠΟΤΑΜΙ:		NAI
Δεκτό κατά πλειοψηφία			Δεκτό κατά πλειοψηφία			Δεκτό κατά πλειοψηφία		
Άρθρο 2 ως έχει			Άρθρο 9 ως έχει			Άρθρο 10 ως έχει		
ΣΥΡΙΖΑ:		NAI	ΣΥΡΙΖΑ:		NAI	ΣΥΡΙΖΑ:		NAI
N.Δ:	NAI		N.Δ:		NAI	N.Δ:		NAI
ΔΗ.ΣΥ:	NAI		ΔΗ.ΣΥ:		NAI	ΔΗ.ΣΥ:		NAI
Χ.Α:	OXI		Χ.Α:		OXI	Χ.Α:		OXI
Κ.Κ.Ε:	NAI		Κ.Κ.Ε:		OXI	Κ.Κ.Ε:		OXI
ΑΝ.ΕΛ:	NAI		ΑΝ.ΕΛ:		NAI	ΑΝ.ΕΛ:		NAI
ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI	ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI	ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI
ΠΟΤΑΜΙ:		NAI	ΠΟΤΑΜΙ:		NAI	ΠΟΤΑΜΙ:		NAI
Δεκτό κατά πλειοψηφία			Δεκτό κατά πλειοψηφία			Δεκτό κατά πλειοψηφία		
Άρθρο 3 ως έχει			Άρθρο 11 ως έχει			Άρθρο 12 ως έχει		
ΣΥΡΙΖΑ:		NAI	ΣΥΡΙΖΑ:		NAI	ΣΥΡΙΖΑ:		NAI
N.Δ:	NAI		N.Δ:		NAI	N.Δ:		NAI
ΔΗ.ΣΥ:	NAI		ΔΗ.ΣΥ:		NAI	ΔΗ.ΣΥ:		NAI
Χ.Α:	OXI		Χ.Α:		OXI	Χ.Α:		OXI
Κ.Κ.Ε:	ΠΡΝ		Κ.Κ.Ε:		OXI	Κ.Κ.Ε:		OXI
ΑΝ.ΕΛ:	NAI		ΑΝ.ΕΛ:		NAI	ΑΝ.ΕΛ:		NAI
ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI	ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI	ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI
ΠΟΤΑΜΙ:		NAI	ΠΟΤΑΜΙ:		NAI	ΠΟΤΑΜΙ:		NAI
Δεκτό κατά πλειοψηφία			Δεκτό κατά πλειοψηφία			Δεκτό κατά πλειοψηφία		
Άρθρο 4 ως έχει			Άρθρο 13 ως έχει			Άρθρο 14 ως έχει		
ΣΥΡΙΖΑ:		NAI	ΣΥΡΙΖΑ:		NAI	ΣΥΡΙΖΑ:		NAI
N.Δ:	NAI		N.Δ:		NAI	N.Δ:		NAI
ΔΗ.ΣΥ:	NAI		ΔΗ.ΣΥ:		NAI	ΔΗ.ΣΥ:		NAI
Χ.Α:	OXI		Χ.Α:		OXI	Χ.Α:		OXI
Κ.Κ.Ε:	NAI		Κ.Κ.Ε:		OXI	Κ.Κ.Ε:		OXI
ΑΝ.ΕΛ:	NAI		ΑΝ.ΕΛ:		NAI	ΑΝ.ΕΛ:		NAI
ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI	ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI	ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI
ΠΟΤΑΜΙ:		NAI	ΠΟΤΑΜΙ:		NAI	ΠΟΤΑΜΙ:		NAI
Δεκτό κατά πλειοψηφία			Δεκτό κατά πλειοψηφία			Δεκτό κατά πλειοψηφία		
Άρθρο 5 ως έχει			Άρθρο 15 ως έχει					
ΣΥΡΙΖΑ:		NAI						
N.Δ:	NAI							
ΔΗ.ΣΥ:	NAI							
Χ.Α:	OXI							
Κ.Κ.Ε:	ΠΡΝ							
ΑΝ.ΕΛ:	NAI							
ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI						
ΠΟΤΑΜΙ:		NAI						
Δεκτό κατά πλειοψηφία								
Άρθρο 6 ως έχει								
ΣΥΡΙΖΑ:		NAI						
N.Δ:	NAI							
ΔΗ.ΣΥ:	NAI							
Χ.Α:	OXI							
Κ.Κ.Ε:	OXI							
ΑΝ.ΕΛ:	NAI							
ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI						
ΠΟΤΑΜΙ:		NAI						
Δεκτό κατά πλειοψηφία								
Άρθρο 7 ως έχει								
ΣΥΡΙΖΑ:		NAI						
N.Δ:	NAI							
ΔΗ.ΣΥ:	NAI							
Χ.Α:	OXI							
Κ.Κ.Ε:	OXI							
ΑΝ.ΕΛ:	NAI							
ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		NAI						
ΠΟΤΑΜΙ:		NAI						
Δεκτό κατά πλειοψηφία								
Άρθρο 8 ως έχει								

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: NAI
 ΔΗ.ΣΥ.: NAI
 Χ.Α.: OXI
 Κ.Κ.Ε.: OXI
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: NAI
 ΠΟΤΑΜΙ: NAI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 16 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: NAI
 ΔΗ.ΣΥ.: NAI
 Χ.Α.: OXI
 Κ.Κ.Ε.: OXI
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: NAI
 ΠΟΤΑΜΙ: NAI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 17 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: NAI
 ΔΗ.ΣΥ.: NAI
 Χ.Α.: OXI
 Κ.Κ.Ε.: OXI
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: NAI
 ΠΟΤΑΜΙ: NAI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 18 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: NAI
 ΔΗ.ΣΥ.: NAI
 Χ.Α.: OXI
 Κ.Κ.Ε.: OXI
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: NAI
 ΠΟΤΑΜΙ: NAI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 19 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: NAI
 ΔΗ.ΣΥ.: NAI
 Χ.Α.: OXI
 Κ.Κ.Ε.: OXI
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: NAI
 ΠΟΤΑΜΙ: NAI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 20 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: NAI
 ΔΗ.ΣΥ.: NAI
 Χ.Α.: OXI
 Κ.Κ.Ε.: OXI
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: NAI
 ΠΟΤΑΜΙ: NAI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 21 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: NAI
 ΔΗ.ΣΥ.: NAI
 Χ.Α.: OXI
 Κ.Κ.Ε.: OXI
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: NAI
 ΠΟΤΑΜΙ: NAI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 22 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI

Ν.Δ.: NAI
 ΔΗ.ΣΥ.: NAI
 Χ.Α.: OXI
 Κ.Κ.Ε.: OXI
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: NAI
 ΠΟΤΑΜΙ: NAI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 23 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: NAI
 ΔΗ.ΣΥ.: NAI
 Χ.Α.: OXI
 Κ.Κ.Ε.: OXI
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: NAI
 ΠΟΤΑΜΙ: NAI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 24 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: OXI
 ΔΗ.ΣΥ.: OXI
 Χ.Α.: OXI
 Κ.Κ.Ε.: OXI
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ
 ΠΟΤΑΜΙ: OXI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 25 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: OXI
 ΔΗ.ΣΥ.: OXI
 Χ.Α.: ΠΡΝ
 Κ.Κ.Ε.: OXI
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: OXI
 ΠΟΤΑΜΙ: OXI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 26 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: OXI
 ΔΗ.ΣΥ.: OXI
 Χ.Α.: OXI
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: OXI
 ΠΟΤΑΜΙ: OXI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 27 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: OXI
 ΔΗ.ΣΥ.: OXI
 Χ.Α.: OXI
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ
 ΠΟΤΑΜΙ: OXI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 28 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: ΠΡΝ
 ΔΗ.ΣΥ.: OXI
 Χ.Α.: ΠΡΝ
 Κ.Κ.Ε.: ΠΡΝ
 ΑΝ.ΕΛ.: NAI

ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: NAI
 ΠΟΤΑΜΙ: OXI

Δεκτό κατά πλειοψηφία

Άρθρο 29 ως έχει

ΣΥΡΙΖΑ: NAI
 Ν.Δ.: ΠΡΝ

ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ
 Χ.Α: ΠΡΝ
 Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΟΧΙ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Άρθρο 30 ως έχει
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΝΑΙ
 ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ
 Χ.Α: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΟΧΙ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Άρθρο 31 ως έχει
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΟΧΙ
 ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ
 Χ.Α: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΝΑΙ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Άρθρο 32 όπως τροποποιήθηκε
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΝΑΙ
 ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ
 Χ.Α: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΟΧΙ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΠΡΝ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Άρθρο 33 ως έχει
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΟΧΙ
 ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ
 Χ.Α: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΟΧΙ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Άρθρο 34 ως έχει
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΟΧΙ
 ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ
 Χ.Α: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΟΧΙ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Άρθρο 35 ως έχει
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΟΧΙ
 ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ
 Χ.Α: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΟΧΙ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Άρθρο 36 ως έχει
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΝΑΙ
 ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΠΡΝ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Τροπολογία 1536/149 ως έχει
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΝΑΙ
 ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ
 Χ.Α: ΝΑΙ
 Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΝΑΙ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Τροπολογία 1537/150 ως έχει
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΠΡΝ
 ΔΗ.ΣΥ: ΠΡΝ
 Χ.Α: ΠΡΝ
 Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΠΡΝ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Τροπολογία 1542/153 ως έχει
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΝΑΙ
 ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ
 Χ.Α: ΠΡΝ
 Κ.Κ.Ε: ΝΑΙ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΝΑΙ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Τροπολογία 1543/154 ως έχει
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΝΑΙ
 ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ
 Χ.Α: ΠΡΝ
 Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΟΧΙ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Τροπολογία 1544/155 ως έχει
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΟΧΙ
 ΔΗ.ΣΥ: ΟΧΙ
 Χ.Α: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε: ΟΧΙ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΟΧΙ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Τροπολογία 1545/156 όπως τροποποιήθηκε
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΟΧΙ
 ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ
 Χ.Α: ΟΧΙ
 Κ.Κ.Ε: ΠΡΝ
 ΑΝ.ΕΛ: ΝΑΙ
 ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ: ΠΡΝ
 ΠΟΤΑΜΙ: ΠΡΝ
 Δεκτό κατά πλειοψηφία
Ακροτελεύτιο άρθρο ως έχει
 ΣΥΡΙΖΑ: ΝΑΙ
 Ν.Δ: ΝΑΙ
 ΔΗ.ΣΥ: ΝΑΙ

Χ.Α:	ΠΡΝ	
Κ.Κ.Ε:	ΠΡΝ	
ΑΝ.ΕΛ:	ΝΑΙ	
ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		ΠΡΝ
ΠΟΤΑΜΙ:		ΝΑΙ
Δεκτό κατά πλειοψηφία		
Σύνολο		
ΣΥΡΙΖΑ:		ΝΑΙ
Ν.Δ:	ΝΑΙ	
ΔΗ.ΣΥ:	ΝΑΙ	
Χ.Α:	ΠΡΝ	
Κ.Κ.Ε:	ΠΡΝ	
ΑΝ.ΕΛ:	ΝΑΙ	
ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:		ΠΡΝ
ΠΟΤΑΜΙ:		ΝΑΙ
Δεκτό κατά πλειοψηφία		

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «I) Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, II) Ενσωμάτωση της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης-πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών και III) Άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και λοιπές διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«I) Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας, II) Ενσωμάτωση της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης-πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών και III) Άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και λοιπές διατάξεις

Ι. ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ
ΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Άρθρο 1

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας, που υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, στις 7 Απριλίου 2011, και υπογράφηκε στις 11 Μαΐου 2011 κατά την 121η συνεδρίαση του Συμβουλίου, στην Κωνσταντινούπολη, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην αγγλική γλώσσα, στη γαλλική γλώσσα και σε μετάφραση στην ελληνική έχει ως εξής:

Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence

Istanbul, 11.V.2011

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other signatories hereto,
Recalling the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (ETS No. 5, 1950) and its Protocols, the European Social Charter (ETS No. 35, 1961, revised in 1996, ETS No. 163), the Council of Europe Convention on Action against Trafficking in Human

Beings (CETS No. 197, 2005) and the Council of Europe Convention on the Protection of Children against Sexual Exploitation and Sexual Abuse (CETS No. 201, 2007);

Recalling the following recommendations of the Committee of Ministers to member States of the Council of Europe: Recommendation Rec(2002)5 on the protection of women against violence, Recommendation CM/Rec(2007)17 on gender equality standards and mechanisms, Recommendation CM/Rec(2010)10 on the role of women and men in conflict prevention and resolution and in peace building, and other relevant recommendations;

Taking account of the growing body of case law of the European Court of Human Rights which sets important standards in the field of violence against women;

Having regard to the International Covenant on Civil and Political Rights (1966), the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966), the United Nations Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women ("CEDAW", 1979) and its Optional Protocol (1999) as well as General Recommendation No. 19 of the CEDAW Committee on violence against women, the United Nations Convention on the Rights of the Child (1989) and its Optional Protocol (2000) and the United Nations Convention on the Rights of Persons with Disabilities (2006);

Having regard to the Rome Statute of the International Criminal Court (2002);

Recalling the basic principles of international humanitarian law, and especially the Geneva Convention (IV) relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War (1949) and the Additional Protocol I and II (1977) thereto;

Condemning all forms of violence against women and domestic violence;

Recognising that the realisation of *de jure* and *de facto* equality between women and men is a key element in the prevention of violence against women;

Recognising that violence against women is a manifestation of historically unequal power relations between women and men, which have led to domination over, and discrimination against, women by men and to the prevention of the full advancement of women;

Recognising the structural nature of violence against women as gender-based violence, and that violence against women is one of the crucial social mechanisms by which women are forced into a subordinate position compared with men;

Recognising, with grave concern, that women and girls are often exposed to serious forms of violence such as domestic violence, sexual harassment, rape, forced marriage, crimes committed in the name of so-called "honour" and genital mutilation, which constitute a serious violation of the human rights of women and girls and a major obstacle to the achievement of equality between women and men;

Recognising the ongoing human rights violations during armed conflicts that affect the civilian population, especially women in the form of widespread or systematic rape and sexual violence and the potential for increased gender-based violence both during and after conflicts;

Recognising that women and girls are exposed to a higher risk of gender-based violence than men;

Recognising that domestic violence affects women disproportionately, and that men may also be victims of domestic violence;

Recognising that children are victims of domestic violence, including as witnesses of violence in the family;

Aspiring to create a Europe free from violence against women and domestic violence,

Have agreed as follows:

Chapter I – Purposes, definitions, equality and non-discrimination, general obligations

Article 1 – Purposes of the Convention

1 The purposes of this Convention are to:

- a protect women against all forms of violence, and prevent, prosecute and eliminate violence against women and domestic violence;
- b contribute to the elimination of all forms of discrimination against women and promote substantive equality between women and men, including by empowering women;
- c design a comprehensive framework, policies and measures for the protection of and assistance to all victims of violence against women and domestic violence;
- d promote international co-operation with a view to eliminating violence against women and domestic violence;
- e provide support and assistance to organisations and law enforcement agencies to effectively co-operate in order to adopt an integrated approach to eliminating violence against women and domestic violence.

2 In order to ensure effective implementation of its provisions by the Parties, this Convention establishes a specific monitoring mechanism.

Article 2 – Scope of the Convention

1 This Convention shall apply to all forms of violence against women, including domestic violence, which affects women disproportionately.

2 Parties are encouraged to apply this Convention to all victims of domestic violence. Parties shall pay particular attention to women victims of gender-based violence in implementing the provisions of this Convention.

3 This Convention shall apply in times of peace and in situations of armed conflict.

Article 3 – Definitions

For the purpose of this Convention:

- a "violence against women" is understood as a violation of human rights and a form of discrimination against women and shall mean all acts of gender-based violence that result in, or are likely to result in, physical, sexual, psychological or economic harm or suffering to women, including threats of such acts, coercion or arbitrary deprivation of liberty, whether occurring in public or in private life;
- b "domestic violence" shall mean all acts of physical, sexual, psychological or economic violence that occur within the family or domestic unit or between former or current spouses or partners, whether or not the perpetrator shares or has shared the same residence with the victim;
- c "gender" shall mean the socially constructed roles, behaviours, activities and attributes that a given society considers appropriate for women and men;
- d "gender-based violence against women" shall mean violence that is directed against a woman because she is a woman or that affects women disproportionately;
- e "victim" shall mean any natural person who is subject to the conduct specified in points a and b;
- f "women" includes girls under the age of 18.

Article 4 – Fundamental rights, equality and non-discrimination

1 Parties shall take the necessary legislative and other measures to promote and protect the right for everyone, particularly women, to live free from violence in both the public and the private sphere.

2 Parties condemn all forms of discrimination against women and take, without delay, the necessary legislative and other measures to prevent it, in particular by:

- embodying in their national constitutions or other appropriate legislation the principle of equality between women and men and ensuring the practical realisation of this principle;
- prohibiting discrimination against women, including through the use of sanctions, where appropriate;
- abolishing laws and practices which discriminate against women.

3 The implementation of the provisions of this Convention by the Parties, in particular measures to protect the rights of victims, shall be secured without discrimination on any ground such as sex, gender, race, colour, language, religion, political or other opinion, national or social origin, association with a national minority, property, birth, sexual

6

orientation, gender identity, age, state of health, disability, marital status, migrant or refugee status, or other status.

4 Special measures that are necessary to prevent and protect women from gender-based violence shall not be considered discrimination under the terms of this Convention.

Article 5 – State obligations and due diligence

1 Parties shall refrain from engaging in any act of violence against women and ensure that State authorities, officials, agents, institutions and other actors acting on behalf of the State act in conformity with this obligation.

2 Parties shall take the necessary legislative and other measures to exercise due diligence to prevent, investigate, punish and provide reparation for acts of violence covered by the scope of this Convention that are perpetrated by non-State actors.

Article 6 – Gender-sensitive policies

Parties shall undertake to include a gender perspective in the implementation and evaluation of the impact of the provisions of this Convention and to promote and effectively implement policies of equality between women and men and the empowerment of women.

Chapter II – Integrated policies and data collection

Article 7 – Comprehensive and co-ordinated policies

1 Parties shall take the necessary legislative and other measures to adopt and implement State-wide effective, comprehensive and co-ordinated policies encompassing all relevant measures to prevent and combat all forms of violence covered by the scope of this Convention and offer a holistic response to violence against women.

2 Parties shall ensure that policies referred to in paragraph 1 place the rights of the victim at the centre of all measures and are implemented by way of effective co-operation among all relevant agencies, institutions and organisations.

3 Measures taken pursuant to this article shall involve, where appropriate, all relevant actors, such as government agencies, the national, regional and local parliaments and authorities, national human rights institutions and civil society organisations.

Article 8 – Financial resources

Parties shall allocate appropriate financial and human resources for the adequate implementation of integrated policies, measures and programmes to prevent and combat all forms of violence covered by the scope of this Convention, including those carried out by non-governmental organisations and civil society.

Article 9 – Non-governmental organisations and civil society

Parties shall recognise, encourage and support, at all levels, the work of relevant non-governmental organisations and of civil society active in combating violence against women and establish effective co-operation with these organisations.

Article 10 – Co-ordinating body

1 Parties shall designate or establish one or more official bodies responsible for the co-ordination, implementation, monitoring and evaluation of policies and measures to prevent and combat all forms of violence covered by this Convention. These bodies shall co-ordinate the collection of data as referred to in Article 11, analyse and disseminate its results.

2 Parties shall ensure that the bodies designated or established pursuant to this article receive information of a general nature on measures taken pursuant to Chapter VIII.

3 Parties shall ensure that the bodies designated or established pursuant to this article shall have the capacity to communicate directly and foster relations with their counterparts in other Parties.

Article 11 – Data collection and research

1 For the purpose of the implementation of this Convention, Parties shall undertake to:

- a collect disaggregated relevant statistical data at regular intervals on cases of all forms of violence covered by the scope of this Convention;
- b support research in the field of all forms of violence covered by the scope of this Convention in order to study its root causes and effects, incidences and conviction rates, as well as the efficacy of measures taken to implement this Convention.

2 Parties shall endeavour to conduct population-based surveys at regular intervals to assess the prevalence of and trends in all forms of violence covered by the scope of this Convention.

3 Parties shall provide the group of experts, as referred to in Article 66 of this Convention, with the information collected pursuant to this article in order to stimulate international co-operation and enable international benchmarking.

4 Parties shall ensure that the information collected pursuant to this article is available to the public.

Chapter III – Prevention

Article 12 – General obligations

1 Parties shall take the necessary measures to promote changes in the social and cultural patterns of behaviour of women and men with a view to eradicating prejudices, customs, traditions and all other practices which are based on the idea of the inferiority of women or on stereotyped roles for women and men.

2 Parties shall take the necessary legislative and other measures to prevent all forms of violence covered by the scope of this Convention by any natural or legal person.

3 Any measures taken pursuant to this chapter shall take into account and address the specific needs of persons made vulnerable by particular circumstances and shall place the human rights of all victims at their centre.

4 Parties shall take the necessary measures to encourage all members of society, especially men and boys, to contribute actively to preventing all forms of violence covered by the scope of this Convention.

5 Parties shall ensure that culture, custom, religion, tradition or so-called "honour" shall not be considered as justification for any acts of violence covered by the scope of this Convention.

6 Parties shall take the necessary measures to promote programmes and activities for the empowerment of women.

Article 13 – Awareness-raising

1 Parties shall promote or conduct, on a regular basis and at all levels, awareness-raising campaigns or programmes, including in co-operation with national human rights institutions and equality bodies, civil society and non-governmental organisations, especially women's organisations, where appropriate, to increase awareness and understanding among the general public of the different manifestations of all forms of violence covered by the scope of this Convention, their consequences on children and the need to prevent such violence.

2 Parties shall ensure the wide dissemination among the general public of information on measures available to prevent acts of violence covered by the scope of this Convention.

Article 14 – Education

1 Parties shall take, where appropriate, the necessary steps to include teaching material on issues such as equality between women and men, non-stereotyped gender roles, mutual respect, non-violent conflict resolution in interpersonal relationships, gender-based violence against women and the right to personal integrity, adapted to the evolving capacity of learners, in formal curricula and at all levels of education.

2 Parties shall take the necessary steps to promote the principles referred to in paragraph 1 in informal educational facilities, as well as in sports, cultural and leisure facilities and the media.

Article 15 – Training of professionals

1 Parties shall provide or strengthen appropriate training for the relevant professionals dealing with victims or perpetrators of all acts of violence covered by the scope of this

Convention, on the prevention and detection of such violence, equality between women and men, the needs and rights of victims, as well as on how to prevent secondary victimisation.

2 Parties shall encourage that the training referred to in paragraph 1 includes training on co-ordinated multi-agency co-operation to allow for a comprehensive and appropriate handling of referrals in cases of violence covered by the scope of this Convention.

Article 16 – Preventive intervention and treatment programmes

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up or support programmes aimed at teaching perpetrators of domestic violence to adopt non-violent behaviour in interpersonal relationships with a view to preventing further violence and changing violent behavioural patterns.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up or support treatment programmes aimed at preventing perpetrators, in particular sex offenders, from re-offending.

3 In taking the measures referred to in paragraphs 1 and 2, Parties shall ensure that the safety of, support for and the human rights of victims are of primary concern and that, where appropriate, these programmes are set up and implemented in close co-ordination with specialist support services for victims.

Article 17 – Participation of the private sector and the media

1 Parties shall encourage the private sector, the information and communication technology sector and the media, with due respect for freedom of expression and their independence, to participate in the elaboration and implementation of policies and to set guidelines and self-regulatory standards to prevent violence against women and to enhance respect for their dignity.

2 Parties shall develop and promote, in co-operation with private sector actors, skills among children, parents and educators on how to deal with the information and communications environment that provides access to degrading content of a sexual or violent nature which might be harmful.

Chapter IV – Protection and support

Article 18 – General obligations

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to protect all victims from any further acts of violence.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures, in accordance with internal law, to ensure that there are appropriate mechanisms to provide for effective co-operation between all relevant state agencies, including the judiciary, public prosecutors, law

enforcement agencies, local and regional authorities as well as non-governmental organisations and other relevant organisations and entities, in protecting and supporting victims and witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention, including by referring to general and specialist support services as detailed in Articles 20 and 22 of this Convention.

3 Parties shall ensure that measures taken pursuant to this chapter shall:

- be based on a gendered understanding of violence against women and domestic violence and shall focus on the human rights and safety of the victim;
- be based on an integrated approach which takes into account the relationship between victims, perpetrators, children and their wider social environment;
- aim at avoiding secondary victimisation;
- aim at the empowerment and economic independence of women victims of violence;
- allow, where appropriate, for a range of protection and support services to be located on the same premises;
- address the specific needs of vulnerable persons, including child victims, and be made available to them.

4 The provision of services shall not depend on the victim's willingness to press charges or testify against any perpetrator.

5 Parties shall take the appropriate measures to provide consular and other protection and support to their nationals and other victims entitled to such protection in accordance with their obligations under international law.

Article 19 – Information

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims receive adequate and timely information on available support services and legal measures in a language they understand.

Article 20 – General support services

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have access to services facilitating their recovery from violence. These measures should include, when necessary, services such as legal and psychological counselling, financial assistance, housing, education, training and assistance in finding employment.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have access to health care and social services and that services are adequately resourced and professionals are trained to assist victims and refer them to the appropriate services.

Article 21 – Assistance in individual/collective complaints

Parties shall ensure that victims have information on and access to applicable regional and international individual/collective complaints mechanisms. Parties shall promote the provision of sensitive and knowledgeable assistance to victims in presenting any such complaints.

Article 22 – Specialist support services

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide or arrange for, in an adequate geographical distribution, immediate, short- and long-term specialist support services to any victim subjected to any of the acts of violence covered by the scope of this Convention.

2 Parties shall provide or arrange for specialist women's support services to all women victims of violence and their children.

Article 23 – Shelters

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the setting-up of appropriate, easily accessible shelters in sufficient numbers to provide safe accommodation for and to reach out pro-actively to victims, especially women and their children.

Article 24 – Telephone helplines

Parties shall take the necessary legislative or other measures to set up state-wide round-the-clock (24/7) telephone helplines free of charge to provide advice to callers, confidentially or with due regard for their anonymity, in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention.

Article 25 – Support for victims of sexual violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the setting up of appropriate, easily accessible rape crisis or sexual violence referral centres for victims in sufficient numbers to provide for medical and forensic examination, trauma support and counselling for victims.

Article 26 – Protection and support for child witnesses

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that in the provision of protection and support services to victims, due account is taken of the rights and needs of child witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2 Measures taken pursuant to this article shall include age-appropriate psychosocial counselling for child witnesses of all forms of violence covered by the scope of this Convention and shall give due regard to the best interests of the child.

Article 27 – Reporting

Parties shall take the necessary measures to encourage any person witness to the commission of acts of violence covered by the scope of this Convention or who has reasonable grounds to believe that such an act may be committed, or that further acts of violence are to be expected, to report this to the competent organisations or authorities.

Article 28 – Reporting by professionals

Parties shall take the necessary measures to ensure that the confidentiality rules imposed by internal law on certain professionals do not constitute an obstacle to the possibility, under appropriate conditions, of their reporting to the competent organisations or authorities if they have reasonable grounds to believe that a serious act of violence covered by the scope of this Convention, has been committed and further serious acts of violence are to be expected.

Chapter V – Substantive law

Article 29 – Civil lawsuits and remedies

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide victims with adequate civil remedies against the perpetrator.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide victims, in accordance with the general principles of international law, with adequate civil remedies against State authorities that have failed in their duty to take the necessary preventive or protective measures within the scope of their powers.

Article 30 – Compensation

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims have the right to claim compensation from perpetrators for any of the offences established in accordance with this Convention.

2 Adequate State compensation shall be awarded to those who have sustained serious bodily injury or impairment of health, to the extent that the damage is not covered by other sources such as the perpetrator, insurance or State-funded health and social provisions. This does not preclude Parties from claiming regress for compensation awarded from the perpetrator, as long as due regard is paid to the victim's safety.

3 Measures taken pursuant to paragraph 2 shall ensure the granting of compensation within a reasonable time.

Article 31 – Custody, visitation rights and safety

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in the determination of custody and visitation rights of children, incidents of violence covered by the scope of this Convention are taken into account.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the exercise of any visitation or custody rights does not jeopardise the rights and safety of the victim or children.

Article 32 – Civil consequences of forced marriages

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that marriages concluded under force may be voidable, annulled or dissolved without undue financial or administrative burden placed on the victim.

Article 33 – Psychological violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of seriously impairing a person's psychological integrity through coercion or threats is criminalised.

Article 34 – Stalking

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of repeatedly engaging in threatening conduct directed at another person, causing her or him to fear for her or his safety, is criminalised.

Article 35 – Physical violence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of committing acts of physical violence against another person is criminalised.

Article 36 – Sexual violence, including rape

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

- a engaging in non-consensual vaginal, anal or oral penetration of a sexual nature of the body of another person with any bodily part or object;
- b engaging in other non-consensual acts of a sexual nature with a person;
- c causing another person to engage in non-consensual acts of a sexual nature with a third person.

2 Consent must be given voluntarily as the result of the person's free will assessed in the context of the surrounding circumstances.

3 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the provisions of paragraph 1 also apply to acts committed against former or current spouses or partners as recognised by internal law.

Article 37 – Forced marriage

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of forcing an adult or a child to enter into a marriage is criminalised.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the intentional conduct of luring an adult or a child to the territory of a Party or State other than the one she or he resides in with the purpose of forcing this adult or child to enter into a marriage is criminalised.

Article 38 – Female genital mutilation

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

- a excising, infibulating or performing any other mutilation to the whole or any part of a woman's labia majora, labia minora or clitoris;
- b coercing or procuring a woman to undergo any of the acts listed in point a;
- c inciting, coercing or procuring a girl to undergo any of the acts listed in point a.

Article 39 – Forced abortion and forced sterilisation

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following intentional conducts are criminalised:

- a performing an abortion on a woman without her prior and informed consent;
- b performing surgery which has the purpose or effect of terminating a woman's capacity to naturally reproduce without her prior and informed consent or understanding of the procedure.

Article 40 – Sexual harassment

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that any form of unwanted verbal, non-verbal or physical conduct of a sexual nature with the purpose or effect of violating the dignity of a person, in particular when creating an intimidating, hostile, degrading, humiliating or offensive environment, is subject to criminal or other legal sanction.

Article 41 – Aiding or abetting and attempt

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish as an offence, when committed intentionally, aiding or abetting the commission of the offences established in accordance with Articles 33, 34, 35, 36, 37, 38.a and 39 of this Convention.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish as offences, when committed intentionally, attempts to commit the offences established in accordance with Articles 35, 36, 37, 38.a and 39 of this Convention.

Article 42 – Unacceptable justifications for crimes, including crimes committed in the name of so-called “honour”

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in criminal proceedings initiated following the commission of any of the acts of violence covered by the scope of this Convention, culture, custom, religion, tradition or so-called “honour” shall not be regarded as justification for such acts. This covers, in particular, claims that the victim has transgressed cultural, religious, social or traditional norms or customs of appropriate behaviour.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that indictment by any person of a child to commit any of the acts referred to in paragraph 1 shall not diminish the criminal liability of that person for the acts committed.

Article 43 – Application of criminal offences

The offences established in accordance with this Convention shall apply irrespective of the nature of the relationship between victim and perpetrator.

Article 44 – Jurisdiction

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over any offence established in accordance with this Convention, when the offence is committed:

- a in their territory; or
- b on board a ship flying their flag; or
- c on board an aircraft registered under their laws; or
- d by one of their nationals; or
- e by a person who has her or his habitual residence in their territory.

2 Parties shall endeavour to take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over any offence established in accordance with this Convention where the offence is committed against one of their nationals or a person who has her or his habitual residence in their territory.

3 For the prosecution of the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that their jurisdiction is not subordinated to the condition that the acts are criminalised in the territory where they were committed.

4 For the prosecution of the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that their jurisdiction as regards points d and e of paragraph 1 is not subordinated to the condition that the prosecution can only be initiated following the reporting by the victim

of the offence or the laying of information by the State of the place where the offence was committed.

5 Parties shall take the necessary legislative or other measures to establish jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention, in cases where an alleged perpetrator is present on their territory and they do not extradite her or him to another Party, solely on the basis of her or his nationality.

6 When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence established in accordance with this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult each other with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

7 Without prejudice to the general rules of international law, this Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised by a Party in accordance with its internal law.

Article 45 – Sanctions and measures

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the offences established in accordance with this Convention are punishable by effective, proportionate and dissuasive sanctions, taking into account their seriousness. These sanctions shall include, where appropriate, sentences involving the deprivation of liberty which can give rise to extradition.

2 Parties may adopt other measures in relation to perpetrators, such as:

- monitoring or supervision of convicted persons;
- withdrawal of parental rights, if the best interests of the child, which may include the safety of the victim, cannot be guaranteed in any other way.

Article 46 – Aggravating circumstances

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the following circumstances, insofar as they do not already form part of the constituent elements of the offence, may, in conformity with the relevant provisions of internal law, be taken into consideration as aggravating circumstances in the determination of the sentence in relation to the offences established in accordance with this Convention:

- a the offence was committed against a former or current spouse or partner as recognised by internal law, by a member of the family, a person cohabiting with the victim or a person having abused her or his authority;
- b the offence, or related offences, were committed repeatedly;
- c the offence was committed against a person made vulnerable by particular circumstances;
- d the offence was committed against or in the presence of a child;
- e the offence was committed by two or more people acting together;

- f the offence was preceded or accompanied by extreme levels of violence;
- g the offence was committed with the use or threat of a weapon;
- h the offence resulted in severe physical or psychological harm for the victim;
- i the perpetrator had previously been convicted of offences of a similar nature.

Article 47 – Sentences passed by another Party

Parties shall take the necessary legislative or other measures to provide for the possibility of taking into account final sentences passed by another Party in relation to the offences established in accordance with this Convention when determining the sentence.

Article 48 – Prohibition of mandatory alternative dispute resolution processes or sentencing

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to prohibit mandatory alternative dispute resolution processes, including mediation and conciliation, in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that if the payment of a fine is ordered, due account shall be taken of the ability of the perpetrator to assume his or her financial obligations towards the victim.

Chapter VI – Investigation, prosecution, procedural law and protective measures

Article 49 – General obligations

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that investigations and judicial proceedings in relation to all forms of violence covered by the scope of this Convention are carried out without undue delay while taking into consideration the rights of the victim during all stages of the criminal proceedings.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures, in conformity with the fundamental principles of human rights and having regard to the gendered understanding of violence, to ensure the effective investigation and prosecution of offences established in accordance with this Convention.

Article 50 – Immediate response, prevention and protection

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the responsible law enforcement agencies respond to all forms of violence covered by the scope of this Convention promptly and appropriately by offering adequate and immediate protection to victims.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the responsible law enforcement agencies engage promptly and appropriately in the prevention

and protection against all forms of violence covered by the scope of this Convention, including the employment of preventive operational measures and the collection of evidence.

Article 51 – Risk assessment and risk management

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that an assessment of the lethality risk, the seriousness of the situation and the risk of repeated violence is carried out by all relevant authorities in order to manage the risk and if necessary to provide co-ordinated safety and support.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the assessment referred to in paragraph 1 duly takes into account, at all stages of the investigation and application of protective measures, the fact that perpetrators of acts of violence covered by the scope of this Convention possess or have access to firearms.

Article 52 – Emergency barring orders

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the competent authorities are granted the power to order, in situations of immediate danger, a perpetrator of domestic violence to vacate the residence of the victim or person at risk for a sufficient period of time and to prohibit the perpetrator from entering the residence of or contacting the victim or person at risk. Measures taken pursuant to this article shall give priority to the safety of victims or persons at risk.

Article 53 – Restraining or protection orders

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that appropriate restraining or protection orders are available to victims of all forms of violence covered by the scope of this Convention.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that the restraining or protection orders referred to in paragraph 1 are:

- available for immediate protection and without undue financial or administrative burdens placed on the victim;
- issued for a specified period or until modified or discharged;
- where necessary, issued on an ex parte basis which has immediate effect;
- available irrespective of, or in addition to, other legal proceedings;
- allowed to be introduced in subsequent legal proceedings.

3 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that breaches of restraining or protection orders issued pursuant to paragraph 1 shall be subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or other legal sanctions.

Article 54 – Investigations and evidence

Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that, in any civil or criminal proceedings, evidence relating to the sexual history and conduct of the victim shall be permitted only when it is relevant and necessary.

Article 55 – *Ex parte* and *ex officio* proceedings

1 Parties shall ensure that investigations into or prosecution of offences established in accordance with Articles 35, 36, 37, 38 and 39 of this Convention shall not be wholly dependant upon a report or complaint filed by a victim if the offence was committed in whole or in part on its territory, and that the proceedings may continue even if the victim withdraws her or his statement or complaint.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure, in accordance with the conditions provided for by their internal law, the possibility for governmental and non-governmental organisations and domestic violence counsellors to assist and/or support victims, at their request, during investigations and judicial proceedings concerning the offences established in accordance with this Convention.

Article 56 – Measures of protection

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to protect the rights and interests of victims, including their special needs as witnesses, at all stages of investigations and judicial proceedings, in particular by:

- a providing for their protection, as well as that of their families and witnesses, from intimidation, retaliation and repeat victimisation;
- b ensuring that victims are informed, at least in cases where the victims and the family might be in danger, when the perpetrator escapes or is released temporarily or definitively;
- c informing them, under the conditions provided for by internal law, of their rights and the services at their disposal and the follow-up given to their complaint, the charges, the general progress of the investigation or proceedings, and their role therein, as well as the outcome of their case;
- d enabling victims, in a manner consistent with the procedural rules of internal law, to be heard, to supply evidence and have their views, needs and concerns presented, directly or through an intermediary, and considered;
- e providing victims with appropriate support services so that their rights and interests are duly presented and taken into account;
- f ensuring that measures may be adopted to protect the privacy and the image of the victim;

g ensuring that contact between victims and perpetrators within court and law enforcement agency premises is avoided where possible;

h providing victims with independent and competent interpreters when victims are parties to proceedings or when they are supplying evidence;

i enabling victims to testify, according to the rules provided by their internal law, in the courtroom without being present or at least without the presence of the alleged perpetrator, notably through the use of appropriate communication technologies, where available.

2 A child victim and child witness of violence against women and domestic violence shall be afforded, where appropriate, special protection measures taking into account the best interests of the child.

Article 57 – Legal aid

Parties shall provide for the right to legal assistance and to free legal aid for victims under the conditions provided by their internal law.

Article 58 – Statute of limitation

Parties shall take the necessary legislative and other measures to ensure that the statute of limitation for initiating any legal proceedings with regard to the offences established in accordance with Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention, shall continue for a period of time that is sufficient and commensurate with the gravity of the offence in question, to allow for the efficient initiation of proceedings after the victim has reached the age of majority.

Chapter VII – Migration and asylum

Article 59 – Residence status

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims whose residence status depends on that of the spouse or partner as recognised by internal law, in the event of the dissolution of the marriage or the relationship, are granted in the event of particularly difficult circumstances, upon application, an autonomous residence permit irrespective of the duration of the marriage or the relationship. The conditions relating to the granting and duration of the autonomous residence permit are established by internal law.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims may obtain the suspension of expulsion proceedings initiated in relation to a residence status dependent on that of the spouse or partner as recognised by internal law to enable them to apply for an autonomous residence permit.

3 Parties shall issue a renewable residence permit to victims in one of the two following situations, or in both:

a where the competent authority considers that their stay is necessary owing to their personal situation;

b where the competent authority considers that their stay is necessary for the purpose of their co-operation with the competent authorities in investigation or criminal proceedings.

4 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of forced marriage brought into another country for the purpose of the marriage and who, as a result, have lost their residence status in the country where they habitually reside, may regain this status.

Article 60 – Gender-based asylum claims

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that gender-based violence against women may be recognised as a form of persecution within the meaning of Article 1, A (2), of the 1951 Convention relating to the Status of Refugees and as a form of serious harm giving rise to complementary/subsidiary protection.

2 Parties shall ensure that a gender-sensitive interpretation is given to each of the Convention grounds and that where it is established that the persecution feared is for one or more of these grounds, applicants shall be granted refugee status according to the applicable relevant instruments.

3 Parties shall take the necessary legislative or other measures to develop gender-sensitive reception procedures and support services for asylum-seekers as well as gender guidelines and gender-sensitive asylum procedures, including refugee status determination and application for international protection.

Article 61 – Non-refoulement

1 Parties shall take the necessary legislative or other measures to respect the principle of non-refoulement in accordance with existing obligations under international law.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of violence against women who are in need of protection, regardless of their status or residence, shall not be returned under any circumstances to any country where their life would be at risk or where they might be subjected to torture or inhuman or degrading treatment or punishment.

Chapter VIII – International co-operation

Article 62 – General principles

1 Parties shall co-operate with each other, in accordance with the provisions of this Convention, and through the application of relevant international and regional instruments on co-operation in civil and criminal matters, arrangements agreed on the basis of uniform or reciprocal legislation and internal laws, to the widest extent possible, for the purpose of:

- a preventing, combating and prosecuting all forms of violence covered by the scope of this Convention;

- b protecting and providing assistance to victims;

- c investigations or proceedings concerning the offences established in accordance with this Convention;

- d enforcing relevant civil and criminal judgments issued by the judicial authorities of Parties, including protection orders.

2 Parties shall take the necessary legislative or other measures to ensure that victims of an offence established in accordance with this Convention and committed in the territory of a Party other than the one where they reside may make a complaint before the competent authorities of their State of residence.

3 If a Party that makes mutual legal assistance in criminal matters, extradition or enforcement of civil or criminal judgments imposed by another Party to this Convention conditional on the existence of a treaty receives a request for such legal co-operation from a Party with which it has not concluded such a treaty, it may consider this Convention to be the legal basis for mutual legal assistance in criminal matters, extradition or enforcement of civil or criminal judgments imposed by the other Party in respect of the offences established in accordance with this Convention.

4 Parties shall endeavour to integrate, where appropriate, the prevention and the fight against violence against women and domestic violence in assistance programmes for development provided for the benefit of third States, including by entering into bilateral and multilateral agreements with third States with a view to facilitating the protection of victims in accordance with Article 18, paragraph 5.

Article 63 – Measures relating to persons at risk

When a Party, on the basis of the information at its disposal, has reasonable grounds to believe that a person is at immediate risk of being subjected to any of the acts of violence referred to in Articles 36, 37, 38 and 39 of this Convention on the territory of another Party, the Party that has the information is encouraged to transmit it without delay to the latter for the purpose of ensuring that appropriate protection measures are taken. Where applicable,

this information shall include details on existing protection provisions for the benefit of the person at risk.

Article 64 – Information

1 The requested Party shall promptly inform the requesting Party of the final result of the action taken under this chapter. The requested Party shall also promptly inform the requesting Party of any circumstances which render impossible the carrying out of the action sought or are likely to delay it significantly.

2 A Party may, within the limits of its internal law, without prior request, forward to another Party information obtained within the framework of its own investigations when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving Party in preventing criminal offences established in accordance with this Convention or in initiating or carrying out investigations or proceedings concerning such criminal offences or that it might lead to a request for co-operation by that Party under this chapter.

3 A Party receiving any information in accordance with paragraph 2 shall submit such information to its competent authorities in order that proceedings may be taken if they are considered appropriate, or that this information may be taken into account in relevant civil and criminal proceedings.

Article 65 – Data Protection

Personal data shall be stored and used pursuant to the obligations undertaken by the Parties under the Convention for the Protection of Individuals with regard to Automatic Processing of Personal Data (ETS No. 108).

Chapter IX – Monitoring mechanism

Article 66 – Group of experts on action against violence against women and domestic violence

1 The Group of experts on action against violence against women and domestic violence (hereinafter referred to as "GREVIO") shall monitor the implementation of this Convention by the Parties.

2 GREVIO shall be composed of a minimum of 10 members and a maximum of 15 members, taking into account gender and geographical balance, as well as multidisciplinary expertise. Its members shall be elected by the Committee of the Parties from among candidates nominated by the Parties for a term of office of four years, renewable once, and chosen from among nationals of the Parties.

3 The initial election of 10 members shall be held within a period of one year following the entry into force of this Convention. The election of five additional members shall be held following the 25th ratification or accession.

4 The election of the members of GREVIO shall be based on the following principles:

a they shall be chosen according to a transparent procedure from among persons of high moral character, known for their recognised competence in the fields of human rights, gender equality, violence against women and domestic violence, or assistance to and protection of victims, or having demonstrated professional experience in the areas covered by this Convention;

b no two members of GREVIO may be nationals of the same State;

c they should represent the main legal systems;

d they should represent relevant actors and agencies in the field of violence against women and domestic violence;

e they shall sit in their individual capacity and shall be independent and impartial in the exercise of their functions, and shall be available to carry out their duties in an effective manner.

5 The election procedure of the members of GREVIO shall be determined by the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties, within a period of six months following the entry into force of this Convention.

6 GREVIO shall adopt its own rules of procedure.

7 Members of GREVIO, and other members of delegations carrying out the country visits as set forth in Article 68, paragraphs 9 and 14, shall enjoy the privileges and immunities established in the appendix to this Convention.

Article 67 – Committee of the Parties

1 The Committee of the Parties shall be composed of the representatives of the Parties to the Convention.

2 The Committee of the Parties shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe. Its first meeting shall be held within a period of one year following the entry into force of this Convention in order to elect the members of GREVIO. It shall subsequently meet whenever one third of the Parties, the President of the Committee of the Parties or the Secretary General so requests.

3 The Committee of the Parties shall adopt its own rules of procedure.

Article 68 – Procedure

1 Parties shall submit to the Secretary General of the Council of Europe, based on a questionnaire prepared by GREVIO, a report on legislative and other measures giving effect to the provisions of this Convention, for consideration by GREVIO.

2 GREVIO shall consider the report submitted in accordance with paragraph 1 with the representatives of the Party concerned.

3 Subsequent evaluation procedures shall be divided into rounds, the length of which is determined by GREVIO. At the beginning of each round GREVIO shall select the specific provisions on which the evaluation procedures shall be based and send out a questionnaire.

4 GREVIO shall define the appropriate means to carry out this monitoring procedure. It may in particular adopt a questionnaire for each evaluation round, which shall serve as a basis for the evaluation procedure of the implementation by the Parties. This questionnaire shall be addressed to all Parties. Parties shall respond to this questionnaire, as well as to any other request of information from GREVIO.

5 GREVIO may receive information on the implementation of the Convention from non-governmental organisations and civil society, as well as from national institutions for the protection of human rights.

6 GREVIO shall take due consideration of the existing information available from other regional and international instruments and bodies in areas falling within the scope of this Convention.

7 When adopting a questionnaire for each evaluation round, GREVIO shall take due consideration of the existing data collection and research in the Parties as referred to in Article 11 of this Convention.

8 GREVIO may receive information on the implementation of the Convention from the Council of Europe Commissioner for Human Rights, the Parliamentary Assembly and relevant specialised bodies of the Council of Europe, as well as those established under other international instruments. Complaints presented to these bodies and their outcome will be made available to GREVIO.

9 GREVIO may subsidiarily organise, in co-operation with the national authorities and with the assistance of independent national experts, country visits, if the information gained is insufficient or in cases provided for in paragraph 14. During these visits, GREVIO may be assisted by specialists in specific fields.

10 GREVIO shall prepare a draft report containing its analysis concerning the implementation of the provisions on which the evaluation is based, as well as its suggestions and proposals concerning the way in which the Party concerned may deal with the problems

which have been identified. The draft report shall be transmitted for comments to the Party which undergoes the evaluation. Its comments shall be taken into account by GREVIO when adopting its report.

11 On the basis of all the information received and the comments by the Parties, GREVIO shall adopt its report and conclusions concerning the measures taken by the Party concerned to implement the provisions of this Convention. This report and the conclusions shall be sent to the Party concerned and to the Committee of the Parties. The report and conclusions of GREVIO shall be made public as from their adoption, together with eventual comments by the Party concerned.

12 Without prejudice to the procedure of paragraphs 1 to 8, the Committee of the Parties may adopt, on the basis of the report and conclusions of GREVIO, recommendations addressed to this Party (a) concerning the measures to be taken to implement the conclusions of GREVIO, if necessary setting a date for submitting information on their implementation, and (b) aiming at promoting co-operation with that Party for the proper implementation of this Convention.

13 If GREVIO receives reliable information indicating a situation where problems require immediate attention to prevent or limit the scale or number of serious violations of the Convention, it may request the urgent submission of a special report concerning measures taken to prevent a serious, massive or persistent pattern of violence against women.

14 Taking into account the information submitted by the Party concerned, as well as any other reliable information available to it, GREVIO may designate one or more of its members to conduct an inquiry and to report urgently to GREVIO. Where warranted and with the consent of the Party, the inquiry may include a visit to its territory.

15 After examining the findings of the inquiry referred to in paragraph 14, GREVIO shall transmit these findings to the Party concerned and, where appropriate, to the Committee of the Parties and the Committee of Ministers of the Council of Europe together with any comments and recommendations.

Article 69 – General recommendations

GREVIO may adopt, where appropriate, general recommendations on the implementation of this Convention.

Article 70 – Parliamentary involvement in monitoring

1 National parliaments shall be invited to participate in the monitoring of the measures taken for the implementation of this Convention.

2 Parties shall submit the reports of GREVIO to their national parliaments.

3 The Parliamentary Assembly of the Council of Europe shall be invited to regularly take stock of the implementation of this Convention.

Chapter X – Relationship with other international instruments

Article 71 – Relationship with other international instruments

1 This Convention shall not affect obligations arising from other international instruments to which Parties to this Convention are Parties or shall become Parties and which contain provisions on matters governed by this Convention.

2 The Parties to this Convention may conclude bilateral or multilateral agreements with one another on the matters dealt with in this Convention, for purposes of supplementing or strengthening its provisions or facilitating the application of the principles embodied in it.

Chapter XI – Amendments to the Convention

Article 72 – Amendments

1 Any proposal for an amendment to this Convention presented by a Party shall be communicated to the Secretary General of the Council of Europe and forwarded by her or him to the member States of the Council of Europe, any signatory, any Party, the European Union, any State invited to sign this Convention in accordance with the provisions of Article 75, and any State invited to accede to this Convention in accordance with the provisions of Article 76.

2 The Committee of Ministers of the Council of Europe shall consider the proposed amendment and, after having consulted the Parties to this Convention that are not members of the Council of Europe, may adopt the amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe.

3 The text of any amendment adopted by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 2 shall be forwarded to the Parties for acceptance.

4 Any amendment adopted in accordance with paragraph 2 shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date on which all Parties have informed the Secretary General of their acceptance.

Chapter XII – Final clauses

Article 73 – Effects of this Convention

The provisions of this Convention shall not prejudice the provisions of internal law and binding international instruments which are already in force or may come into force, under which more favourable rights are or would be accorded to persons in preventing and combating violence against women and domestic violence.

Article 74 – Dispute settlement

1 The Parties to any dispute which may arise concerning the application or interpretation of the provisions of this Convention shall first seek to resolve it by means of negotiation, conciliation, arbitration or by any other methods of peaceful settlement accepted by mutual agreement between them.

2 The Committee of Ministers of the Council of Europe may establish procedures of settlement to be available for use by the Parties in dispute if they should so agree.

Article 75 – Signature and entry into force

1 This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in its elaboration and the European Union.

2 This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

3 This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which 10 signatories, including at least eight member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

4 In respect of any State referred to in paragraph 1 or the European Union, which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 76 – Accession to the Convention

1 After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, after consultation of the Parties to this Convention and obtaining their unanimous consent, invite any non-member State of the Council of Europe, which has not participated in the elaboration of the Convention, to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe, and by unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee of Ministers.

2 In respect of any acceding State, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 77 – Territorial application

1 Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2 Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3 Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 78 – Reservations

1 No reservation may be made in respect of any provision of this Convention, with the exceptions provided for in paragraphs 2 and 3.

2 Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to apply or to apply only in specific cases or conditions the provisions laid down in:

–Article 30, paragraph 2;

–Article 44, paragraphs 1, e, 3 and 4;

–Article 55, paragraph 1 in respect of Article 35 regarding minor offences;

–Article 58 in respect of Articles 37, 38 and 39;

–Article 59.

3 Any State or the European Union may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right to provide for non-criminal sanctions, instead of criminal sanctions, for the behaviours referred to in Articles 33 and 34.

4 Any Party may wholly or partly withdraw a reservation by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe. This declaration shall become effective as from its date of receipt by the Secretary General.

Article 79 – Validity and review of reservations

1 Reservations referred to in Article 78, paragraphs 2 and 3, shall be valid for a period of five years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the Party concerned. However, such reservations may be renewed for periods of the same duration.

2 Eighteen months before the date of expiry of the reservation, the Secretariat General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Party concerned. No later than three months before the expiry, the Party shall notify the Secretary General that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. In the absence of a notification by the Party concerned, the Secretariat General shall inform that Party that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Party concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.

3 If a Party makes a reservation in conformity with Article 78, paragraphs 2 and 3, it shall provide, before its renewal or upon request, an explanation to GREVIO, on the grounds justifying its continuance.

Article 80 – Denunciation

1 Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2 Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 81 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the non-member States which have participated in its elaboration, any signatory, any Party, the European Union, and any State invited to accede to this Convention of:

- a any signature;
- b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 75 and 76;
- d any amendment adopted in accordance with Article 72 and the date on which such an amendment enters into force;
- e any reservation and withdrawal of reservation made in pursuance of Article 78;

f any denunciation made in pursuance of the provisions of Article 80;

g any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness where of the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Istanbul, this 11th day of May 2011, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, to the European Union and to any State invited to accede to this Convention.

Appendix – Privileges and immunities (Article 66)

1. This appendix shall apply to the members of GREVIO mentioned in Article 66 of the Convention, as well as to other members of the country visit delegations. For the purpose of this appendix, the term "other members of the country visit delegations" shall include the independent national experts and the specialists mentioned in Article 68, paragraph 9, of the Convention, staff members of the Council of Europe and interpreters employed by the Council of Europe accompanying GREVIO during its country visits.

2. The members of GREVIO and the other members of the country visit delegations shall, while exercising their functions relating to the preparation and the carrying out of country visits, as well as the follow-up thereto, and travelling in connection with those functions, enjoy the following privileges and immunities:

a. immunity from personal arrest or detention and from seizure of their personal baggage, and immunity from legal process of every kind in respect of words spoken or written and all acts performed by them in their official capacity;

b. exemption from any restrictions on their freedom of movement on exit from and return to their country of residence, and entry into and exit from the country in which they exercise their functions, and from alien registration in the country which they are visiting or through which they are passing in the exercise of their functions.

3. In the course of journeys undertaken in the exercise of their functions, the members of GREVIO and the other members of the country visit delegations shall, in the matter of customs and exchange control, be accorded the same facilities as those accorded to representatives of foreign governments on temporary official duty.

4. The documents relating to the evaluation of the implementation of the Convention carried by members of GREVIO and other members of the country visit delegations shall be

inviolable insofar as they concern the activity of GREVIO. No stoppage or censorship shall be applied to the official correspondence of GREVIO or to official communications of members of GREVIO and other members of the country visit delegations.

5. In order to secure for the members of GREVIO and the other members of the country visit delegations complete freedom of speech and complete independence in the discharge of their duties, the immunity from legal process in respect of words spoken or written and all acts done by them in discharging their duties shall continue to be accorded, notwithstanding that the persons concerned are no longer engaged in the discharge of such duties.

6. Privileges and immunities are granted to the persons mentioned in paragraph 1 of this appendix in order to safeguard the independent exercise of their functions in the interests of GREVIO and not for their personal benefit. The waiver of immunities of the persons mentioned in paragraph 1 of this appendix shall be made by the Secretary General of the Council of Europe in any case where, in his or her opinion, the immunity would impede the course of justice and where it can be waived without prejudice to the interests of GREVIO.

Convention du Conseil de l'Europe sur la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique

Istanbul, 11.V.2011

Préambule

Les Etats membres du Conseil de l'Europe et les autres signataires de la présente Convention,

Rappelant la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (STE n° 5, 1950) et ses Protocoles, la Charte sociale européenne (STE n° 35, 1961, révisée en 1996, STE n° 163), la Convention du Conseil de l'Europe sur la lutte contre la traite des êtres humains (STCE n° 197, 2005) et la Convention du Conseil de l'Europe sur la protection des enfants contre l'exploitation et les abus sexuels (STCE n° 201, 2007);

Rappelant les recommandations suivantes du Comité des Ministres aux Etats membres du Conseil de l'Europe : la Recommandation Rec(2002)5 sur la protection des femmes contre la violence, la Recommandation CM/Rec(2007)17 sur les normes et mécanismes d'égalité entre les femmes et les hommes, la Recommandation CM/Rec(2010)10 sur le rôle des femmes et des hommes dans la prévention et la résolution des conflits et la consolidation de la paix, et les autres recommandations pertinentes;

Tenant compte du volume croissant de la jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme qui établit des normes importantes en matière de violence à l'égard des femmes;

Ayant à l'esprit le Pacte international relatif aux droits civils et politiques (1966), le Pacte international relatif aux droits économiques, sociaux et culturels (1966), la Convention des Nations Unies sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes (« CEDEF », 1979) et son Protocole facultatif (1999) ainsi que la Recommandation générale n° 19 du Comité de la CEDEF sur la violence à l'égard des femmes, la Convention des Nations Unies relative aux droits de l'enfant (1989) et ses Protocoles facultatifs (2000) et la Convention des Nations Unies relative aux droits des personnes handicapées (2006);

Ayant à l'esprit le Statut de Rome de la Cour pénale internationale (2002);

Rappelant les principes de base du droit humanitaire international, et en particulier la Convention (IV) de Genève relative à la protection des personnes civiles en temps de guerre (1949) et ses Protocoles additionnels I et II (1977);

Condamnant toutes les formes de violence à l'égard des femmes et de violence domestique;

Reconnaissant que la réalisation *de jure* et *de facto* de l'égalité entre les femmes et les hommes est un élément clé dans la prévention de la violence à l'égard des femmes;

Reconnaissant que la violence à l'égard des femmes est une manifestation des rapports de force historiquement inégaux entre les femmes et les hommes ayant conduit à la domination et à la discrimination des femmes par les hommes, privant ainsi les femmes de leur pleine émancipation;

Reconnaissant que la nature structurelle de la violence à l'égard des femmes est fondée sur le genre, et que la violence à l'égard des femmes est un des mécanismes sociaux cruciaux par lesquels les femmes sont maintenues dans une position de subordination par rapport aux hommes;

Reconnaissant avec une profonde préoccupation que les femmes et les filles sont souvent exposées à des formes graves de violence telles que la violence domestique, le harcèlement sexuel, le viol, le mariage forcé, les crimes commis au nom du prétendu « honneur » et les mutilations génitales, lesquelles constituent une violation grave des droits humains des femmes et des filles et un obstacle majeur à la réalisation de l'égalité entre les femmes et les hommes;

Reconnaissant les violations constantes des droits de l'homme en situation de conflits armés affectant la population civile, et en particulier les femmes, sous la forme de viols et de violences sexuelles généralisés ou systématiques et la potentialité d'une augmentation de la violence fondée sur le genre aussi bien pendant qu'après les conflits;

Reconnaissant que les femmes et les filles sont exposées à un risque plus élevé de violence fondées sur le genre que ne le sont les hommes;

Reconnaissant que la violence domestique affecte les femmes de manière disproportionnée et que les hommes peuvent également être victimes de violence domestique;

Reconnaissant que les enfants sont des victimes de la violence domestique, y compris en tant que témoins de violence au sein de la famille;

Aspirant à créer une Europe libre de violence à l'égard des femmes et de violence domestique,

Sont convenus de ce qui suit :

Chapitre I – Buts, définitions, égalité et non-discrimination, obligations générales

Article 1 – Buts de la Convention

1 La présente Convention a pour buts :

a de protéger les femmes contre toutes les formes de violence, et de prévenir, poursuivre et éliminer la violence à l'égard des femmes et la violence domestique;

b de contribuer à éliminer toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes et de promouvoir l'égalité réelle entre les femmes et les hommes, y compris par l'autonomisation des femmes;

c de concevoir un cadre global, des politiques et des mesures de protection et d'assistance pour toutes les victimes de violence à l'égard des femmes et de violence domestique;

d de promouvoir la coopération internationale en vue d'éliminer la violence à l'égard des femmes et la violence domestique;

e de soutenir et d'assister les organisations et services répressifs pour coopérer de manière effective afin d'adopter une approche intégrée visant à éliminer la violence à l'égard des femmes et la violence domestique.

2 Afin d'assurer une mise en œuvre effective des dispositions par les Parties, la présente Convention établit un mécanisme de suivi spécifique.

Article 2 – Champ d'application de la Convention

1 La présente Convention s'applique à toutes les formes de violence à l'égard des femmes, y compris la violence domestique, qui affecte les femmes de manière disproportionnée.

2 Les Parties sont encouragées à appliquer la présente Convention à toutes les victimes de violence domestique. Les Parties portent une attention particulière aux femmes victimes de violence fondée sur le genre dans la mise en œuvre des dispositions de la présente Convention.

3 La présente Convention s'applique en temps de paix et en situation de conflit armé.

Article 3 – Définitions

Aux fins de la présente Convention :

a le terme « violence à l'égard des femmes » doit être compris comme une violation des droits de l'homme et une forme de discrimination à l'égard des femmes, et désigne tous les actes de violence fondés sur le genre qui entraînent, ou sont susceptibles d'entraîner pour les femmes, des dommages ou souffrances de nature physique, sexuelle, psychologique ou économique, y compris la menace de se livrer à de tels actes, la contrainte ou la privation arbitraire de liberté, que ce soit dans la vie publique ou privée;

b le terme « violence domestique » désigne tous les actes de violence physique, sexuelle, psychologique ou économique qui surviennent au sein de la famille ou du foyer ou entre des anciens ou actuels conjoints ou partenaires, indépendamment du fait que l'auteur de l'infraction partage ou a partagé le même domicile que la victime;

c le terme « genre » désigne les rôles, les comportements, les activités et les attributions socialement construits, qu'une société donnée considère comme appropriés pour les femmes et les hommes;

d le terme « violence à l'égard des femmes fondée sur le genre » désigne toute violence faite à l'égard d'une femme parce qu'elle est une femme ou affectant les femmes de manière disproportionnée;

e le terme « victime » désigne toute personne physique qui est soumise aux comportements spécifiés aux points a et b;

f le terme « femme » inclut les filles de moins de 18 ans.

Article 4 – Droits fondamentaux, égalité et non-discrimination

1 Les Parties prennent les mesures législatives et autres nécessaires pour promouvoir et protéger le droit de chacun, en particulier des femmes, de vivre à l'abri de la violence aussi bien dans la sphère publique que dans la sphère privée.

2 Les Parties condamnent toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes et prennent, sans retard, les mesures législatives et autres nécessaires pour la prévenir, en particulier :

—en introduisant dans leurs constitutions nationales ou toute autre disposition législative appropriée, le principe de l'égalité entre les femmes et les hommes, et en assurant l'application effective dudit principe;

—en interdisant la discrimination à l'égard des femmes, y compris le cas échéant par le recours à des sanctions;

—en abrogeant toutes les lois et pratiques qui discriminent les femmes.

3 La mise en œuvre des dispositions de la présente Convention par les Parties, en particulier les mesures visant à protéger les droits des victimes, doit être assurée sans discrimination aucune, fondée notamment sur le sexe, le genre, la race, la couleur, la langue, la religion, les opinions politiques ou toute autre opinion, l'origine nationale ou sociale, l'appartenance à une minorité nationale, la fortune, la naissance, l'orientation sexuelle, l'identité de genre, l'âge, l'état de santé, le handicap, le statut marital, le statut de migrant ou de réfugié, ou toute autre situation.

4 Les mesures spécifiques qui sont nécessaires pour prévenir et protéger les femmes contre la violence fondée sur le genre ne sont pas considérées comme discriminatoires en vertu de la présente Convention.

Article 5 – Obligations de l'Etat et diligence voulue

1 Les Parties s'abstiennent de commettre tout acte de violence à l'égard des femmes et s'assurent que les autorités, les fonctionnaires, les agents et les institutions étatiques, ainsi que les autres acteurs qui agissent au nom de l'Etat se comportent conformément à cette obligation.

2 Les Parties prennent les mesures législatives et autres nécessaires pour agir avec la diligence voulue afin de prévenir, enquêter sur, punir, et accorder une réparation pour les actes de violence couverts par le champ d'application de la présente Convention commis par des acteurs non étatiques.

Article 6 – Politiques sensibles au genre

Les Parties s'engagent à inclure une perspective de genre dans la mise en œuvre et l'évaluation de l'impact des dispositions de la présente Convention et à promouvoir et mettre en œuvre de manière effective des politiques d'égalité entre les femmes et les hommes, et d'autonomisation des femmes.

Chapitre II – Politiques intégrées et collecte des données

Article 7 – Politiques globales et coordonnées

1 Les Parties prennent les mesures législatives et autres nécessaires pour adopter et mettre en œuvre des politiques nationales effectives, globales et coordonnées, incluant toutes les mesures pertinentes pour prévenir et combattre toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention, et offrir une réponse globale à la violence à l'égard des femmes.

2 Les Parties veillent à ce que les politiques mentionnées au paragraphe 1 placent les droits de la victime au centre de toutes les mesures et soient mises en œuvre par le biais d'une coopération effective entre toutes les agences, institutions et organisations pertinentes.

3 Les mesures prises conformément au présent article doivent impliquer, le cas échéant, tous les acteurs pertinents tels que les agences gouvernementales, les parlements et les autorités nationales, régionales et locales, les institutions nationales des droits de l'homme et les organisations de la société civile.

Article 8 – Ressources financières

Les Parties allouent des ressources financières et humaines appropriées pour la mise en œuvre adéquate des politiques intégrées, mesures et programmes visant à prévenir et combattre toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention, y compris ceux réalisés par les organisations non gouvernementales et la société civile.

Article 9 – Organisations non gouvernementales et société civile

Les Parties reconnaissent, encouragent et soutiennent, à tous les niveaux, le travail des organisations non gouvernementales pertinentes et de la société civile qui sont actives dans la lutte contre la violence à l'égard des femmes et établissent une coopération effective avec ces organisations.

Article 10 – Organe de coordination

1 Les Parties désignent ou établissent un ou plusieurs organes officiels responsables pour la coordination, la mise en œuvre, le suivi et l'évaluation des politiques et des mesures prises afin de prévenir et combattre toutes les formes de violence couvertes par la présente Convention. Ces organes coordonnent la collecte des données mentionnées à l'article 11, analysent et en diffusent les résultats.

2 Les Parties veillent à ce que les organes désignés ou établis conformément au présent article reçoivent des informations de nature générale portant sur les mesures prises conformément au chapitre VIII.

3 Les Parties veillent à ce que les organes désignés ou établis conformément au présent article aient la capacité de communiquer directement et d'encourager des relations avec leurs homologues dans les autres Parties.

Article 11 – Collecte des données et recherche

1 Aux fins de la mise en œuvre de la présente Convention, les Parties s'engagent :

a à collecter les données statistiques désagrégées pertinentes, à intervalle régulier, sur les affaires relatives à toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention;

b à soutenir la recherche dans les domaines relatifs à toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention, afin d'étudier leurs causes

profondes et leurs effets, leur fréquence et les taux de condamnation, ainsi que l'efficacité des mesures prises pour mettre en œuvre la présente Convention.

2 Les Parties s'efforcent d'effectuer des enquêtes basées sur la population, à intervalle régulier, afin d'évaluer l'étendue et les tendances de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention.

3 Les Parties fournissent les informations collectées conformément au présent article au groupe d'experts, mentionné à l'article 66 de la présente Convention, afin de stimuler la coopération internationale et de permettre une comparaison internationale.

4 Les Parties veillent à ce que les informations collectées conformément au présent article soient mises à la disposition du public.

Chapitre III – Prévention

Article 12 – Obligations générales

1 Les Parties prennent les mesures nécessaires pour promouvoir les changements dans les modes de comportement socioculturels des femmes et des hommes en vue d'éradiquer les préjugés, les coutumes, les traditions et toute autre pratique fondés sur l'idée de l'infériorité des femmes ou sur un rôle stéréotypé des femmes et des hommes.

2 Les Parties prennent les mesures législatives et autres nécessaires afin de prévenir toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention par toute personne physique ou morale.

3 Toutes les mesures prises conformément au présent chapitre tiennent compte et traitent des besoins spécifiques des personnes rendues vulnérables du fait de circonstances particulières, et placent les droits de l'homme de toutes les victimes en leur centre.

4 Les Parties prennent les mesures nécessaires afin d'encourager tous les membres de la société, en particulier les hommes et les garçons, à contribuer activement à la prévention de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention.

5 Les Parties veillent à ce que la culture, la coutume, la religion, la tradition ou le prétendu « honneur » ne soient pas considérés comme justifiant des actes de violence couverts par le champ d'application de la présente Convention.

6 Les Parties prennent les mesures nécessaires pour promouvoir des programmes et des activités visant l'autonomisation des femmes.

Article 13 – Sensibilisation

1 Les Parties promeuvent ou conduisent, régulièrement et à tous les niveaux, des campagnes ou des programmes de sensibilisation y compris en coopération avec les

institutions nationales des droits de l'homme et les organes compétents en matière d'égalité, la société civile et les organisations non gouvernementales, notamment les organisations de femmes, le cas échéant, pour accroître la prise de conscience et la compréhension par le grand public des différentes manifestations de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention et leurs conséquences sur les enfants, et de la nécessité de les prévenir.

2 Les Parties assurent une large diffusion parmi le grand public d'informations sur les mesures disponibles pour prévenir les actes de violence couverts par le champ d'application de la présente Convention.

Article 14 – Education

1 Les Parties entreprennent, le cas échéant, les actions nécessaires pour inclure dans les programmes d'étude officiels et à tous les niveaux d'enseignement du matériel d'enseignement sur des sujets tels que l'égalité entre les femmes et les hommes, les rôles non stéréotypés des genres, le respect mutuel, la résolution non violente des conflits dans les relations interpersonnelles, la violence à l'égard des femmes fondée sur le genre, et le droit à l'intégrité personnelle, adapté au stade de développement des apprenants.

2 Les Parties entreprennent les actions nécessaires pour promouvoir les principes mentionnés au paragraphe 1 dans les structures éducatives informelles ainsi que dans les structures sportives, culturelles et de loisirs, et les médias.

Article 15 – Formation des professionnels

1 Les Parties dispensent ou renforcent la formation adéquate des professionnels pertinents ayant affaire aux victimes ou aux auteurs de tous les actes de violence couverts par le champ d'application de la présente Convention, sur la prévention et la détection de cette violence, l'égalité entre les femmes et les hommes, les besoins et les droits des victimes, ainsi que sur la manière de prévenir la victimisation secondaire.

2 Les Parties encouragent l'inclusion dans la formation mentionnée au paragraphe 1, d'une formation sur la coopération coordonnée interinstitutionnelle afin de permettre une gestion globale et adéquate des orientations dans les affaires de violence couverte par le champ d'application de la présente Convention.

Article 16 – Programmes préventifs d'intervention et de traitement

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour établir ou soutenir des programmes visant à apprendre aux auteurs de violence domestique à adopter un comportement non violent dans les relations interpersonnelles en vue de prévenir de nouvelles violences et de changer les schémas comportementaux violents.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour établir ou soutenir des programmes de traitement destinés à prévenir la récidive des auteurs d'infractions, en particulier des auteurs d'infractions à caractère sexuel.

3 En prenant les mesures mentionnées aux paragraphes 1 et 2, les Parties veillent à ce que la sécurité, le soutien et les droits de l'homme des victimes soient une priorité et que, le cas échéant, ces programmes soient établis et mis en œuvre en étroite coordination avec les services spécialisés dans le soutien aux victimes.

Article 17 – Participation du secteur privé et des médias

1 Les Parties encouragent le secteur privé, le secteur des technologies de l'information et de la communication et les médias, dans le respect de la liberté d'expression et de leur indépendance, à participer à l'élaboration et à la mise en œuvre des politiques, ainsi qu'à mettre en place des lignes directrices et des normes d'autorégulation pour prévenir la violence à l'égard des femmes et renforcer le respect de leur dignité.

2 Les Parties développent et promeuvent, en coopération avec les acteurs du secteur privé, les capacités des enfants, parents et éducateurs à faire face à un environnement des technologies de l'information et de la communication qui donne accès à des contenus dégradants à caractère sexuel ou violent qui peuvent être nuisibles.

Chapitre IV – Protection et soutien

Article 18 – Obligations générales

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour protéger toutes les victimes contre tout nouvel acte de violence.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires, conformément à leur droit interne, pour veiller à ce qu'il existe des mécanismes adéquats pour mettre en œuvre une coopération effective entre toutes les agences étatiques pertinentes, y compris les autorités judiciaires, les procureurs, les services répressifs, les autorités locales et régionales, ainsi que les organisations non gouvernementales et les autres organisations ou entités pertinentes pour la protection et le soutien des victimes et des témoins de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention, y compris en se référant aux services de soutien généraux et spécialisés visés aux articles 20 et 22 de la présente Convention.

3 Les Parties veillent à ce que les mesures prises conformément à ce chapitre:

—soient fondées sur une compréhension fondée sur le genre de la violence à l'égard des femmes et de la violence domestique, et se concentrent sur les droits de l'homme et la sécurité de la victime;

- soient fondées sur une approche intégrée qui prenne en considération la relation entre les victimes, les auteurs des infractions, les enfants et leur environnement social plus large;
- visent à éviter la victimisation secondaire;
- visent l'autonomisation et l'indépendance économique des femmes victimes de violence;
- permettent, le cas échéant, la mise en place d'un ensemble de services de protection et de soutien dans les mêmes locaux;
- répondent aux besoins spécifiques des personnes vulnérables, y compris les enfants victimes, et leur soient accessibles.

4 La fourniture de services ne doit pas dépendre de la volonté des victimes d'engager des poursuites ou de témoigner contre tout auteur d'infraction.

5 Les Parties prennent les mesures adéquates pour garantir une protection consulaire ou autre, et un soutien à leurs ressortissants et aux autres victimes ayant droit à cette protection conformément à leurs obligations découlant du droit international.

Article 19 – Information

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes reçoivent une information adéquate et en temps opportun sur les services de soutien et les mesures légales disponibles, dans une langue qu'elles comprennent.

Article 20 – Services de soutien généraux

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes aient accès à des services facilitant leur rétablissement. Ces mesures devraient inclure, si nécessaire, des services tels que le conseil juridique et psychologique, l'assistance financière, les services de logement, l'éducation, la formation et l'assistance en matière de recherche d'emploi.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes aient accès à des services de santé et des services sociaux, que les services disposent des ressources adéquates et que les professionnels soient formés afin de fournir une assistance aux victimes et de les orienter vers les services adéquats.

Article 21 – Soutien en matière de plaintes individuelles/collectives

Les Parties veillent à ce que les victimes bénéficient d'informations sur les mécanismes régionaux et internationaux de plaintes individuelles/collectives applicables et de l'accès à ces mécanismes. Les Parties promeuvent la mise à disposition d'un soutien sensible et avisé aux victimes dans la présentation de leurs plaintes.

Article 22 – Services de soutien spécialisés

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour fournir ou aménager, selon une répartition géographique adéquate, des services de soutien spécialisés immédiats, à court et à long terme, à toute victime ayant fait l'objet de tout acte de violence couvert par le champ d'application de la présente Convention.

2 Les Parties fournissent ou aménagent des services de soutien spécialisés pour toutes les femmes victimes de violence et leurs enfants.

Article 23 – Refuges

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour permettre la mise en place de refuges appropriés, facilement accessibles et en nombre suffisant, afin d'offrir des logements sûrs pour les victimes, en particulier les femmes et leurs enfants, et pour les aider de manière proactive.

Article 24 – Permanences téléphoniques

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour mettre en place à l'échelle nationale des permanences téléphoniques gratuites, accessibles vingt-quatre heures sur vingt-quatre, sept jours sur sept, pour fournir aux personnes qui appellent, de manière confidentielle ou dans le respect de leur anonymat, des conseils concernant toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention.

Article 25 – Soutien aux victimes de violence sexuelle

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour permettre la mise en place de centres d'aide d'urgence pour les victimes de viols et de violences sexuelles, appropriés, facilement accessibles et en nombre suffisant, afin de leur dispenser un examen médical et médico-légal, un soutien lié au traumatisme et des conseils.

Article 26 – Protection et soutien des enfants témoins

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que, dans l'offre des services de protection et de soutien aux victimes, les droits et les besoins des enfants témoins de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention soient dûment pris en compte.

2 Les mesures prises conformément au présent article induent les conseils psychosociaux adaptés à l'âge des enfants témoins de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention et tiennent dûment compte de l'intérêt supérieur de l'enfant.

Article 27 – Signalement

Les Parties prennent les mesures nécessaires pour encourager toute personne témoin de la commission de tout acte de violence couvert par le champ d'application de la présente

Convention, ou qui a de sérieuses raisons de croire qu'un tel acte pourrait être commis ou que des nouveaux actes de violence sont à craindre, à les signaler aux organisations ou autorités compétentes.

Article 28 – Signalement par les professionnels

Les Parties prennent les mesures nécessaires pour que les règles de confidentialité imposées par leur droit interne à certains professionnels ne constituent pas un obstacle à la possibilité, dans les conditions appropriées, d'adresser un signalement aux organisations ou autorités compétentes s'ils ont de sérieuses raisons de croire qu'un acte grave de violence couvert par le champ d'application de la présente Convention a été commis et que de nouveaux actes graves de violence sont à craindre.

Chapitre V – Droit matériel

Article 29 – Procès civil et voies de droit

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour fournir aux victimes des recours civils adéquats à l'encontre de l'auteur de l'infraction.

2 Conformément aux principes généraux du droit international, les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour fournir aux victimes des réparations civiles adéquates à l'encontre des autorités étatiques ayant manqué à leur devoir de prendre des mesures de prévention ou de protection nécessaires dans la limite de leurs pouvoirs.

Article 30 – Indemnisation

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes aient le droit de demander une indemnisation de la part des auteurs de toute infraction établie conformément à la présente Convention.

2 Une indemnisation adéquate par Etat devrait être octroyée à ceux qui ont subi des atteintes graves à l'intégrité corporelle ou à la santé, dans la mesure où le préjudice n'est pas couvert par d'autres sources, notamment par l'auteur de l'infraction, par les assurances ou par les services sociaux et médicaux financés par l'Etat. Cela n'empêche pas les Parties de demander à l'auteur de l'infraction le remboursement de l'indemnisation octroyée, à condition que la sécurité de la victime soit dûment prise en compte.

3 Les mesures prises conformément au paragraphe 2 doivent garantir l'octroi de l'indemnisation dans un délai raisonnable.

Article 31 – Garde, droit de visite et sécurité

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que, lors de la détermination des droits de garde et de visite concernant les enfants, les incidents de

violence couverts par le champ d'application de la présente Convention soient pris en compte.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que l'exercice de tout droit de visite ou de garde ne compromette pas les droits et la sécurité de la victime ou des enfants.

Article 32 – Conséquences civiles des mariages forcés

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les mariages contractés en ayant recouru à la force puissent être annulables, annulés ou dissous sans faire peser sur la victime une charge financière ou administrative excessive.

Article 33 – Violence psychologique

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infraction pénale le fait, lorsqu'il est commis intentionnellement, de porter gravement atteinte à l'intégrité psychologique d'une personne par la contrainte ou les menaces.

Article 34 – Harcèlement

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infraction pénale le fait, lorsqu'il est commis intentionnellement, d'adopter, à plusieurs reprises, un comportement menaçant dirigé envers une autre personne, conduisant celle-ci à craindre pour sa sécurité.

Article 35 – Violence physique

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infraction pénale le fait, lorsqu'il est commis intentionnellement, de commettre des actes de violence physique à l'égard d'une autre personne.

Article 36 – Violence sexuelle, y compris le viol

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infraction pénale, lorsqu'ils sont commis intentionnellement:

a la pénétration vaginale, anale ou orale non consentie, à caractère sexuel, du corps d'autrui avec toute partie du corps ou avec un objet;

b les autres actes à caractère sexuel non consentis sur autrui;

c le fait de contraindre autrui à se livrer à des actes à caractère sexuel non consentis avec un tiers.

2 Le consentement doit être donné volontairement comme résultat de la volonté libre de la personne considérée dans le contexte des circonstances environnantes.

3 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également à des actes commis contre les anciens ou actuels conjoints ou partenaires, conformément à leur droit interne.

Article 37 – Mariages forcés

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infraction pénale le fait, lorsqu'il est commis intentionnellement, de forcer un adulte ou un enfant à contracter un mariage.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infraction pénale le fait, lorsqu'il est commis intentionnellement, de tromper un adulte ou un enfant afin de l'emmener sur le territoire d'une Partie ou d'un Etat autre que celui où il réside avec l'intention de le forcer à contracter un mariage.

Article 38 – Mutilations génitales féminines

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infractions pénales, lorsqu'ils sont commis intentionnellement :

- a l'excision, l'infibulation ou toute autre mutilation de la totalité ou partie des labia majora, labia minora ou clitoris d'une femme;
- b le fait de contraindre une femme à subir tout acte énuméré au point a ou de lui fournir les moyens à cette fin;
- c le fait d'inciter ou de contraindre une fille à subir tout acte énuméré au point a ou de lui fournir les moyens à cette fin.

Article 39 – Avortement et stérilisation forcés

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infractions pénales, lorsqu'ils sont commis intentionnellement :

- a le fait de pratiquer un avortement chez une femme sans son accord préalable et éclairé;
- b le fait de pratiquer une intervention chirurgicale qui a pour objet ou pour effet de mettre fin à la capacité d'une femme de se reproduire naturellement sans son accord préalable et éclairé ou sans sa compréhension de la procédure.

Article 40 – Harcèlement sexuel

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que toute forme de comportement non désiré, verbal, non-verbal ou physique, à caractère sexuel, ayant pour objet ou pour effet de violer la dignité d'une personne, en particulier lorsque ce comportement crée un environnement intimidant, hostile, dégradant, humiliant ou offensant, soit soumise à des sanctions pénales ou autres sanctions légales.

Article 41 – Aide ou complicité et tentative

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infractions pénales, lorsqu'elles sont commises intentionnellement, l'aide ou la complicité dans la commission des infractions établies conformément aux articles 33, 34, 35, 36, 37, 38.a et 39 de la présente Convention.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour ériger en infractions pénales, lorsqu'elles sont commises intentionnellement, les tentatives de commission des infractions établies conformément aux articles 35, 36, 37, 38.a et 39 de la présente Convention.

Article 42 – Justification inacceptable des infractions pénales, y compris les crimes commis au nom du prétendu « honneur »

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour s'assurer que, dans les procédures pénales diligentées à la suite de la commission de l'un des actes de violence couverts par le champ d'application de la présente Convention, la culture, la coutume, la religion, la tradition ou le prétendu « honneur » ne soient pas considérés comme justifiant de tels actes. Cela couvre, en particulier, les allégations selon lesquelles la victime aurait transgressé des normes ou coutumes culturelles, religieuses, sociales ou traditionnelles relatives à un comportement approprié.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que l'incitation faite par toute personne à un enfant de commettre tout acte mentionné au paragraphe 1 ne diminue pas la responsabilité pénale de cette personne pour les actes commis.

Article 43 – Application des infractions pénales

Les infractions établies conformément à la présente Convention s'appliquent indépendamment de la nature de la relation entre la victime et l'auteur de l'infraction.

Article 44 – Compétence

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour établir leur compétence à l'égard de toute infraction établie conformément à la présente Convention, lorsque l'infraction est commise :

a sur leur territoire; ou

b à bord d'un navire battant leur pavillon; ou

c à bord d'un aéronef immatriculé selon leurs lois internes; ou

d par un de leurs ressortissants; ou

e par une personne ayant sa résidence habituelle sur leur territoire.

2 Les Parties s'efforcent de prendre les mesures législatives ou autres nécessaires pour établir leur compétence à l'égard de toute infraction établie conformément à la présente

Convention, lors que l'infraction est commise contre l'un de leurs ressortissants ou contre une personne ayant sa résidence habituelle sur leur territoire.

3 Pour la poursuite des infractions établies conformément aux articles 36, 37, 38 et 39 de la présente Convention, les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que l'établissement de leur compétence ne soit pas subordonné à la condition que les faits soient également incriminés sur le territoire où ils ont été commis.

4 Pour la poursuite des infractions établies conformément aux articles 36, 37, 38 et 39 de la présente Convention, les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que l'établissement de leur compétence au titre des points d et e du paragraphe 1 ne soit pas subordonné à la condition que la poursuite soit précédée d'une plainte de la victime ou d'une dénonciation de l'Etat du lieu où l'infraction a été commise.

5 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour établir leur compétence à l'égard de toute infraction établie conformément à la présente Convention, dans les cas où l'auteur présumé est présent sur leur territoire et ne peut être extradé vers une autre Partie uniquement en raison de sa nationalité.

6 Lorsque plusieurs Parties revendiquent leur compétence à l'égard d'une infraction présumée établie conformément à la présente Convention, les Parties concernées se concertent, le cas échéant, afin de déterminer la mieux à même d'exercer les poursuites.

7 Sans préjudice des règles générales de droit international, la présente Convention n'exclut aucune compétence pénale exercée par une Partie conformément à son droit interne.

Article 45 – Sanctions et mesures

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les infractions établies conformément à la présente Convention soient passibles de sanctions effectives, proportionnées et dissuasives, au regard de leur gravité. Celles-ci induent, le cas échéant, des peines privatives de liberté pouvant donner lieu à l'extradition.

2 Les Parties peuvent adopter d'autres mesures à l'égard des auteurs d'infractions, telles que :

- le suivi ou la surveillance de la personne condamnée;
- la déchéance des droits parentaux si l'intérêt supérieur de l'enfant, qui peut induire la sécurité de la victime, ne peut être garanti d'aucune autre façon.

Article 46 – Circonstances aggravantes

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires afin que les circonstances suivantes, pour autant qu'elles ne relèvent pas déjà des éléments constitutifs de l'infraction, puissent, conformément aux dispositions pertinentes de leur droit interne, être prises en

compte en tant que circonstances aggravantes lors de la détermination des peines relatives aux infractions établies conformément à la présente Convention :

- a l'infraction a été commise à l'encontre d'un ancien ou actuel conjoint ou partenaire, conformément au droit interne, par un membre de la famille, une personne cohabitant avec la victime, ou une personne ayant abusé de son autorité;
- b l'infraction, ou les infractions apparentées, ont été commises de manière répétée;
- c l'infraction a été commise à l'encontre d'une personne rendue vulnérable du fait de circonstances particulières;
- d l'infraction a été commise à l'encontre ou en présence d'un enfant;
- e l'infraction a été commise par deux ou plusieurs personnes agissant ensemble;
- f l'infraction a été précédée ou accompagnée d'une violence d'une extrême gravité;
- g l'infraction a été commise avec l'utilisation ou la menace d'une arme;
- h l'infraction a entraîné de graves dommages physiques ou psychologiques pour la victime;
- i l'auteur a été condamné antérieurement pour des faits de nature similaire.

Article 47 – Condamnations dans une autre Partie

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour prévoir la possibilité de prendre en compte, dans le cadre de l'appréciation de la peine, les condamnations définitives prononcées dans une autre Partie pour les infractions établies conformément à la présente Convention.

Article 48 – Interdiction des modes alternatifs de résolution des conflits ou des condamnations obligatoires

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour interdire les modes alternatifs de résolution des conflits obligatoires, y compris la médiation et la conciliation, en ce qui concerne toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que, si le paiement d'une amende est ordonné, la capacité de l'auteur de l'infraction à faire face aux obligations financières qu'il a envers la victime soit dûment prise en compte.

Chapitre VI – Enquêtes, poursuites, droit procédural et mesures de protection

Article 49 – Obligations générales

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les enquêtes et les procédures judiciaires relatives à toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention soient traitées sans retard injustifié tout en prenant en considération les droits de la victime à toutes les étapes des procédures pénales.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires, conformément aux principes fondamentaux des droits de l'homme et en prenant en considération la compréhension de la violence fondée sur le genre, pour garantir une enquête et une poursuite effectives des infractions établies conformément à la présente Convention.

Article 50 – Réponse immédiate, prévention et protection

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les services répressifs responsables répondent rapidement et de manière appropriée à toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention en offrant une protection adéquate et immédiate aux victimes.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les services répressifs responsables engagent rapidement et de manière appropriée la prévention et la protection contre toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention, y compris l'emploi de mesures opérationnelles préventives et la collecte des preuves.

Article 51 – Appréciation et gestion des risques

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour qu'une appréciation du risque de létalité, de la gravité de la situation et du risque de réitération de la violence soit faite par toutes les autorités pertinentes afin de gérer le risque et garantir, si nécessaire, une sécurité et un soutien coordonnés.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que l'appréciation mentionnée au paragraphe 1 prenne dûment en compte, à tous les stades de l'enquête et de l'application des mesures de protection, le fait que l'auteur d'actes de violence couverts par le champ d'application de la présente Convention possède ou ait accès à des armes à feu.

Article 52 – Ordonnances d'urgence d'interdiction

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les autorités compétentes se voient reconnaître le pouvoir d'ordonner, dans des situations de danger immédiat, à l'auteur de violence domestique de quitter la résidence de la victime ou de la personne en danger pour une période de temps suffisante et d'interdire à l'auteur d'entrer dans le domicile de la victime ou de la personne en danger ou de la contacter. Les mesures prises conformément au présent article doivent donner la priorité à la sécurité des victimes ou des personnes en danger.

Article 53 – Ordonnances d'injonction ou de protection

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que des ordonnances d'injonction ou de protection appropriées soient disponibles pour les victimes de toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les ordonnances d'injonction ou de protection mentionnées au paragraphe 1 soient :

- disponibles pour une protection immédiate et sans charge financière ou administrative excessive pesant sur la victime;
- émises pour une période spécifiée, ou jusqu'à modification ou révocation;
- le cas échéant, émises ex parte avec effet immédiat;
- disponibles indépendamment ou cumulativement à d'autres procédures judiciaires;
- autorisées à être introduites dans les procédures judiciaires subséquentes.

3 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que la violation des ordonnances d'injonction ou de protection émises conformément au paragraphe 1 fasse l'objet de sanctions pénales, ou d'autres sanctions légales, effectives, proportionnées et dissuasives.

Article 54 – Enquêtes et preuves

Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que, dans toute procédure civile ou pénale, les preuves relatives aux antécédents sexuels et à la conduite de la victime ne soient recevables que lorsque cela est pertinent et nécessaire.

Article 55 – Procédures *ex parte* et *ex officio*

1 Les Parties veillent à ce que les enquêtes ou les poursuites d'infractions établies conformément aux articles 35, 36, 37, 38 et 39 de la présente Convention ne dépendent pas entièrement d'une dénonciation ou d'une plainte de la victime lorsque l'infraction a été commise, en partie ou en totalité, sur leur territoire, et à ce que la procédure puisse se poursuivre même si la victime se rétracte ou retire sa plainte.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour garantir, conformément aux conditions prévues par leur droit interne, la possibilité pour les organisations gouvernementales et non gouvernementales et les conseillers spécialisés dans la violence domestique, d'assister et/ou de soutenir les victimes, sur demande de leur part, au cours des enquêtes et des procédures judiciaires relatives aux infractions établies conformément à la présente Convention.

Article 56 – Mesures de protection

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour protéger les droits et les intérêts des victimes, y compris leurs besoins spécifiques en tant que témoins, à tous les stades des enquêtes et des procédures judiciaires, en particulier :

a en veillant à ce qu'elles soient, ainsi que leurs familles et les témoins à charge, à l'abri des risques d'intimidation, de représailles et de nouvelle victimisation;

b en veillant à ce que les victimes soient informées, au moins dans les cas où les victimes et la famille pourraient être en danger, lorsque l'auteur de l'infraction s'évade ou est libéré temporairement ou définitivement;

c en les tenant informées, selon les conditions prévues par leur droit interne, de leurs droits et des services à leur disposition, et des suites données à leur plainte, des chefs d'accusation retenus, du déroulement général de l'enquête ou de la procédure, et de leur rôle au sein de celle-ci ainsi que de la décision rendue;

d en donnant aux victimes, conformément aux règles de procédure de leur droit interne, la possibilité d'être entendues, de fournir des éléments de preuve et de présenter leurs vues, besoins et préoccupations, directement ou par le recours à un intermédiaire, et que ceux-ci soient examinés;

e en fournissant aux victimes une assistance appropriée pour que leurs droits et intérêts soient dûment présentés et pris en compte;

f en veillant à ce que des mesures pour protéger la vie privée et l'image de la victime puissent être prises;

g en veillant, lorsque cela est possible, à ce que les contacts entre les victimes et les auteurs d'infractions à l'intérieur des tribunaux et des locaux des services répressifs soient évités;

h en fournissant aux victimes des interprètes indépendants et compétents, lorsque les victimes sont parties aux procédures ou lorsqu'elles fournissent des éléments de preuve;

i en permettant aux victimes de témoigner en salle d'audience, conformément aux règles prévues par leur droit interne, sans être présentes, ou du moins sans que l'auteur présumé de l'infraction ne soit présent, notamment par le recours aux technologies de communication appropriées, si elles sont disponibles.

2 Un enfant victime et témoin de violence à l'égard des femmes et de violence domestique doit, le cas échéant, se voir accorder des mesures de protection spécifiques prenant en compte l'intérêt supérieur de l'enfant.

Article 57 – Aide juridique

Les Parties veillent à ce que les victimes aient droit à une assistance juridique et à une aide juridique gratuite selon les conditions prévues par leur droit interne.

Article 58 – Prescription

Les Parties prennent les mesures législatives et autres nécessaires pour que le délai de prescription pour engager toute poursuite du chef des infractions établies conformément aux articles 36, 37, 38 et 39 de la présente Convention, continue de courir pour une durée suffisante et proportionnelle à la gravité de l'infraction en question, afin de permettre la mise en œuvre efficace des poursuites, après que la victime a atteint l'âge de la majorité.

Chapitre VII – Migration et asile**Article 59 – Statut de résident**

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour garantir que les victimes, dont le statut de résident dépend de celui de leur conjoint ou de leur partenaire, conformément à leur droit interne, se voient accorder, sur demande, dans l'éventualité de la dissolution du mariage ou de la relation, en cas de situations particulièrement difficiles, un permis de résidence autonome, indépendamment de la durée du mariage ou de la relation. Les conditions relatives à l'octroi et à la durée du permis de résidence autonome sont établies conformément au droit interne.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes puissent obtenir la suspension des procédures d'expulsion initiées du fait que leur statut de résident dépend de celui de leur conjoint ou de leur partenaire, conformément à leur droit interne, pour leur permettre de demander un permis de résidence autonome.

3 Les Parties délivrent un permis de résidence renouvelable aux victimes, dans l'une ou les deux situations suivantes :

- a) lorsque l'autorité compétente considère que leur séjour est nécessaire au regard de leur situation personnelle;
- b) lorsque l'autorité compétente considère que leur séjour est nécessaire aux fins de leur coopération avec les autorités compétentes dans le cadre d'une enquête ou de procédures pénales.

4 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes de mariages forcés amenées dans un autre pays aux fins de ce mariage, et qui perdent en conséquence leur statut de résident dans le pays où elles résident habituellement, puissent récupérer ce statut.

Article 60 – Demandes d'asile fondées sur le genre

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que la violence à l'égard des femmes fondée sur le genre puisse être reconnue comme une forme de persécution au sens de l'article 1, A (2), de la Convention relative au statut des réfugiés de

1951 et comme une forme de préjudice grave donnant lieu à une protection complémentaire/subsidiaire.

2 Les Parties veillent à ce qu'une interprétation sensible au genre soit appliquée à chacun des motifs de la Convention et à ce que les demandeurs d'asile se voient octroyer le statut de réfugié dans les cas où il a été établi que la crainte de persécution est fondée sur l'un ou plusieurs de ces motifs, conformément aux instruments pertinents applicables.

3 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour développer des procédures d'accueil sensibles au genre et des services de soutien pour les demandeurs d'asile, ainsi que des lignes directrices fondées sur le genre et des procédures d'asile sensibles au genre, y compris pour l'octroi du statut de réfugié et pour la demande de protection internationale.

Article 61 – Non-refoulement

1 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour respecter le principe de non-refoulement, conformément aux obligations existantes découlant du droit international.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes de violence à l'égard des femmes nécessitant une protection, indépendamment de leur statut ou lieu de résidence, ne puissent en aucune circonstance être refoulées vers un pays où leur vie serait en péril ou dans lequel elles pourraient être victimes de torture ou de peines ou traitements inhumains ou dégradants.

Chapitre VIII – Coopération internationale

Article 62 – Principes généraux

1 Les Parties coopèrent, conformément aux dispositions de la présente Convention, et en application des instruments internationaux et régionaux pertinents, relatifs à la coopération en matière civile et pénale, des arrangements reposant sur des législations uniformes ou réciproques et de leur droit interne, dans la mesure la plus large possible, aux fins :

- a de prévenir, combattre, et poursuivre toutes les formes de violence couvertes par le champ d'application de la présente Convention;
- b de protéger et assister les victimes;
- c de mener des enquêtes ou des procédures concernant les infractions établies conformément à la présente Convention;
- d d'appliquer les jugements civils et pénaux pertinents rendus par les autorités judiciaires des Parties, y compris les ordonnances de protection.

2 Les Parties prennent les mesures législatives ou autres nécessaires pour que les victimes d'une infraction établie conformément à la présente Convention et commises sur le territoire d'une Partie autre que celui sur lequel elles résident puissent porter plainte auprès des autorités compétentes de leur Etat de résidence.

3 Si une Partie qui subordonne l'entraide judiciaire en matière pénale, l'extradition ou l'exécution de jugements civils ou pénaux prononcés par une autre Partie à la présente Convention à l'existence d'un traité reçoit une demande concernant cette coopération en matière judiciaire d'une Partie avec laquelle elle n'a pas conclu pareil traité, elle peut considérer la présente Convention comme la base légale de l'entraide judiciaire en matière pénale, de l'extradition ou de l'exécution de jugements civils ou pénaux prononcés par une autre Partie à la présente Convention à l'égard des infractions établies conformément à la présente Convention.

4 Les Parties s'efforcent d'intégrer, le cas échéant, la prévention et la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique dans les programmes d'assistance au développement conduits au profit d'Etats tiers, y compris la conclusion d'accords bilatéraux et multilatéraux avec des Etats tiers dans le but de faciliter la protection des victimes, conformément à l'article 18, paragraphe 5.

Article 63 – Mesures relatives aux personnes en danger

Lorsqu'une Partie a, sur la base d'informations à sa disposition, de sérieux raisons de penser qu'une personne risque d'être soumise de manière immédiate à l'un des actes de violence visés par les articles 36, 37, 38 et 39 de la présente Convention sur le territoire d'une autre Partie, la Partie disposant de l'information est encouragée à la transmettre sans délai à l'autre Partie dans le but d'assurer que les mesures de protection appropriées soient prises. Cette information doit contenir, le cas échéant, des indications sur des dispositions de protection existantes établies au bénéfice de la personne en danger.

Article 64 – Information

1 La Partie requise doit rapidement informer la Partie requérante du résultat final de l'action exercée conformément au présent chapitre. La Partie requise doit également informer rapidement la Partie requérante de toutes les circonstances qui rendent impossible l'exécution de l'action envisagée ou qui sont susceptibles de la retarder de manière significative.

2 Une Partie peut, dans la limite des règles de son droit interne, sans demande préalable, transférer à une autre Partie les informations obtenues dans le cadre de ses propres investigations lorsqu'elle considère que la divulgation de telles informations pourrait aider la

Partie qui les reçoit à prévenir les infractions pénales établies conformément à la présente Convention, ou à entamer ou poursuivre les investigations ou les procédures relatives à de telles infractions pénales, ou qu'elle pourrait aboutir à une demande de coopération formulée par cette Partie conformément au présent chapitre.

3 La Partie qui reçoit toute information conformément au paragraphe 2 doit la communiquer à ses autorités compétentes de manière à ce que des procédures puissent être engagées si elles sont considérées comme étant appropriées, ou que cette information puisse être prise en compte dans les procédures civiles et pénales pertinentes.

Article 65 – Protection des données

Les données personnelles sont conservées et utilisées conformément aux obligations contractées par les Parties à la Convention pour la protection des personnes à l'égard du traitement automatisé des données à caractère personnel (STE n° 108).

Chapitre IX – Mécanisme de suivi

Article 66 – Groupe d'experts sur la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique

1 Le Groupe d'experts sur la lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique (ci-après dénommé « GREVIO ») est chargé de veiller à la mise en œuvre de la présente Convention par les Parties.

2 Le GREVIO est composé de 10 membres au minimum et de 15 membres au maximum, en tenant compte d'une participation équilibrée entre les femmes et les hommes, et d'une participation géographiquement équilibrée, ainsi que d'une expertise multidisciplinaire. Ses membres sont élus par le Comité des Parties parmi des candidats désignés par les Parties, pour un mandat de quatre ans, renouvelable une fois, et choisis parmi des ressortissants des Parties.

3 L'élection initiale de 10 membres est organisée dans un délai d'un an suivant la date d'entrée en vigueur de la présente Convention. L'élection de cinq membres additionnels est organisée après la vingt-cinquième ratification ou adhésion.

4 L'élection des membres du GREVIO se fonde sur les principes suivants :

a ils sont choisis selon une procédure transparente parmi des personnalités de haute moralité connues pour leur compétence en matière de droits de l'homme, d'égalité entre les femmes et les hommes, de violence à l'égard des femmes et de violence domestique ou d'assistance et protection des victimes, ou ayant une expérience professionnelle reconnue dans les domaines couverts par la présente Convention;

b le GREVIO ne peut comprendre plus d'un ressortissant du même Etat;

c) ils devraient représenter les principaux systèmes juridiques;

d) ils devraient représenter les acteurs et instances pertinents dans le domaine de la violence à l'égard des femmes et la violence domestique;

e) ils siègent à titre individuel, sont indépendants et impartiaux dans l'exercice de leurs mandats et se rendent disponibles pour remplir leurs fonctions de manière effective.

5 La procédure d'élection des membres du GREVIO est fixée par le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe, après consultation et assentiment unanime des Parties, dans un délai de six mois à compter de l'entrée en vigueur de la présente Convention.

6 Le GREVIO adopte son propre règlement intérieur.

7 Les membres du GREVIO et les autres membres des délégations chargés d'effectuer les visites dans les pays, tel qu'établi dans l'article 68, paragraphes 9 et 14, bénéficient des privilèges et immunités prévus par l'annexe à la présente Convention.

Article 67 – Comité des Parties

1 Le Comité des Parties est composé des représentants des Parties à la Convention.

2 Le Comité des Parties est convoqué par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Sa première réunion doit se tenir dans un délai d'un an suivant l'entrée en vigueur de la présente Convention afin d'élire les membres du GREVIO. Il se réunira par la suite à la demande d'un tiers des Parties, du Président du Comité des Parties ou du Secrétaire Général.

3 Le Comité des Parties adopte son propre règlement intérieur.

Article 68 – Procédure

1 Les Parties présentent au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, sur la base d'un questionnaire préparé par le GREVIO, un rapport sur les mesures d'ordre législatif et autres donnant effet aux dispositions de la présente Convention, pour examen par le GREVIO.

2 Le GREVIO examine le rapport soumis conformément au paragraphe 1 avec les représentants de la Partie concernée.

3 La procédure d'évaluation ultérieure est divisée en cycles dont la durée est déterminée par le GREVIO. Au début de chaque cycle, le GREVIO sélectionne les dispositions particulières sur lesquelles va porter la procédure d'évaluation et envoie un questionnaire.

4 Le GREVIO détermine les moyens appropriés pour procéder à cette évaluation. Il peut, en particulier, adopter un questionnaire pour chacun des cycles qui sert de base à l'évaluation de la mise en œuvre par les Parties. Ce questionnaire est adressé à toutes les Parties. Les Parties répondent à ce questionnaire ainsi qu'à toute autre demande d'information du GREVIO.

5 Le GREVIO peut recevoir des informations concernant la mise en œuvre de la Convention des organisations non gouvernementales et de la société civile, ainsi que des institutions nationales de protection des droits de l'homme.

6 Le GREVIO prend dûment en considération les informations existantes disponibles dans d'autres instruments et organisations régionaux et internationaux dans les domaines entrant dans le champ d'application de la présente Convention.

7 Lorsqu'il adopte le questionnaire pour chaque cycle d'évaluation, le GREVIO prend dûment en considération la collecte des données et les recherches existantes dans les Parties, telles que mentionnées à l'article 11 de la présente Convention.

8 Le GREVIO peut recevoir des informations relatives à la mise en œuvre de la Convention de la part du Commissaire aux droits de l'homme du Conseil de l'Europe, de l'Assemblée parlementaire et d'autres organes spécialisés pertinents du Conseil de l'Europe ainsi que ceux établis par d'autres instruments internationaux. Les plaintes présentées devant ces organes et les suites qui leur sont données seront mises à la disposition du GREVIO.

9 Le GREVIO peut organiser, de manière subsidiaire, en coopération avec les autorités nationales et avec l'assistance d'experts nationaux indépendants, des visites dans les pays concernés, si les informations reçues sont insuffisantes ou dans les cas prévus au paragraphe 14. Lors de ces visites, le GREVIO peut se faire assister par des spécialistes dans des domaines spécifiques.

10 Le GREVIO établit un projet de rapport contenant ses analyses concernant la mise en œuvre des dispositions sur lesquelles porte la procédure d'évaluation, ainsi que ses suggestions et propositions relatives à la manière dont la Partie concernée peut traiter les problèmes identifiés. Le projet de rapport est transmis pour commentaire à la Partie faisant l'objet de l'évaluation. Ses commentaires sont pris en compte par le GREVIO lorsqu'il adopte son rapport.

11 Sur la base de toutes les informations reçues et des commentaires des Parties, le GREVIO adopte son rapport et ses conclusions concernant les mesures prises par la Partie concernée pour mettre en œuvre les dispositions de la présente Convention. Ce rapport et les conclusions sont envoyés à la Partie concernée et au Comité des Parties. Le rapport et les conclusions du GREVIO sont rendus publics dès leur adoption, avec les commentaires éventuels de la Partie concernée.

12 Sans préjudice de la procédure prévue aux paragraphes 1 à 8, le Comité des Parties peut adopter, sur la base du rapport et des conclusions du GREVIO, des recommandations adressées à cette Partie (a) concernant les mesures à prendre pour mettre en œuvre les

conclusions du GREVIO, si nécessaire en fixant une date pour la soumission d'informations sur leur mise en œuvre, et (b) ayant pour objectif de promouvoir la coopération avec cette Partie afin de mettre en œuvre la présente Convention de manière satisfaisante.

13 Si le GREVIO reçoit des informations fiables indiquant une situation dans laquelle des problèmes nécessitent une attention immédiate afin de prévenir ou de limiter l'ampleur ou le nombre de violations graves de la Convention, il peut demander la soumission urgente d'un rapport spécial relatif aux mesures prises pour prévenir un type de violence grave, répandu ou récurrent à l'égard des femmes.

14 Le GREVIO peut, en tenant compte des informations soumises par la Partie concernée ainsi que de toute autre information fiable disponible, désigner un ou plusieurs de ses membres pour conduire une enquête et présenter de manière urgente un rapport au GREVIO. Lorsque cela est nécessaire et avec l'accord de la Partie, l'enquête peut comprendre une visite sur son territoire.

15 Après avoir examiné les conclusions relatives à l'enquête mentionnée au paragraphe 14, le GREVIO transmet ces conclusions à la Partie concernée et, le cas échéant, au Comité des Parties et au Comité des Ministres du Conseil de l'Europe avec tout autre commentaire et recommandation.

Article 69 – Recommandations générales

Le GREVIO peut adopter, le cas échéant, des recommandations générales sur la mise en œuvre de la présente Convention.

Article 70 – Participation des parlements au suivi

1 Les parlements nationaux sont invités à participer au suivi des mesures prises pour la mise en œuvre de la présente Convention.

2 Les Parties soumettent les rapports du GREVIO à leurs parlements nationaux.

3 L'Assemblée parlementaire du Conseil de l'Europe est invitée à faire le bilan, de manière régulière, de la mise en œuvre de la présente Convention.

Chapitre X – Relations avec d'autres instruments internationaux

Article 71 – Relations avec d'autres instruments internationaux

1 La présente Convention ne porte pas atteinte aux obligations découlant d'autres instruments internationaux auxquels les Parties à la présente Convention sont Parties ou le deviendront, et qui contiennent des dispositions relatives aux matières régies par la présente Convention.

2 Les Parties à la présente Convention peuvent conclure entre elles des accords bilatéraux ou multilatéraux relatifs aux questions réglées par la présente Convention, aux fins de

compléter ou de renforcer les dispositions de celle-ci ou pour faciliter l'application des principes qu'elle consacre.

Chapitre XI – Amendements à la Convention

Article 72 – Amendements

1 Tout amendement à la présente Convention proposé par une Partie devra être communiqué au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe et être transmis par ce dernier aux Etats membres du Conseil de l'Europe, à tout signataire, à toute Partie, à l'Union européenne, à tout Etat ayant été invité à signer la présente Convention conformément aux dispositions de l'article 75 et à tout Etat invité à adhérer à la présente Convention conformément aux dispositions de l'article 76.

2 Le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe examine l'amendement proposé et, après consultation des Parties à la Convention qui ne sont pas membres du Conseil de l'Europe, peut adopter l'amendement à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe.

3 Le texte de tout amendement adopté par le Comité des Ministres conformément au paragraphe 2 sera communiqué aux Parties, en vue de son acceptation.

4 Tout amendement adopté conformément au paragraphe 2 entrera en vigueur le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période d'un mois après la date à laquelle toutes les Parties auront informé le Secrétaire Général de leur acceptation.

Chapitre XII – Clauses finales

Article 73 – Effets de la Convention

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux dispositions du droit interne et d'autres instruments internationaux contraignants déjà en vigueur ou pouvant entrer en vigueur, et en application desquels des droits plus favorables sont ou seraient reconnus aux personnes en matière de prévention et de lutte contre la violence à l'égard des femmes et la violence domestique.

Article 74 – Règlement de différends

1 Les Parties à tout litige qui surgit au sujet de l'application ou de l'interprétation des dispositions de la présente Convention devront en rechercher la solution, avant tout par voie de négociation, de conciliation, d'arbitrage, ou par tout autre mode de règlement pacifique accepté d'un commun accord par elles.

2 Le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe pourra établir des procédures de règlement qui pourraient être utilisées par les Parties à un litige, si elles y consentent.

Article 75 – Signature et entrée en vigueur

1 La présente Convention est ouverte à la signature des Etats membres du Conseil de l'Europe, des Etats non membres ayant participé à son élaboration ainsi que de l'Union européenne.

2 La présente Convention est soumise à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation sont déposés près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

3 La présente Convention entrera en vigueur le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après la date à laquelle 10 signataires, dont au moins huit Etats membres du Conseil de l'Europe, auront exprimé leur consentement à être liés par la Convention, conformément aux dispositions du paragraphe 2.

4 Si un Etat visé au paragraphe 1 ou l'Union européenne exprime ultérieurement son consentement à être lié par la Convention, cette dernière entrera en vigueur, à son égard, le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après la date du dépôt de l'instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation.

Article 76 – Adhésion à la Convention

1 Après l'entrée en vigueur de la présente Convention, le Comité des Ministres du Conseil de l'Europe pourra, après consultation des Parties à la présente Convention et en avoir obtenu l'assentiment unanime, inviter tout Etat non membre du Conseil de l'Europe n'ayant pas participé à l'élaboration de la Convention à adhérer à la présente Convention par une décision prise à la majorité prévue à l'article 20.d du Statut du Conseil de l'Europe, et à l'unanimité des voix des représentants des Etats contractants ayant le droit de siéger au Comité des Ministres.

2 Pour tout Etat adhérent, la Convention entrera en vigueur le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après la date du dépôt de l'instrument d'adhésion près le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

Article 77 – Application territoriale

1 Tout Etat ou l'Union européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, désigner le ou les territoires auxquels s'appliquera la présente Convention.

2 Toute Partie peut, à tout autre moment par la suite, par une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, étendre l'application de la présente Convention à tout autre territoire désigné dans cette déclaration dont elle assure les relations internationales ou au nom duquel elle est autorisée à prendre des engagements. La Convention entrera en vigueur à l'égard de ce territoire le premier jour du mois suivant

l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la déclaration par le Secrétaire Général.

3 Toute déclaration faite en vertu des deux paragraphes précédents pourra, à l'égard de tout territoire désigné dans cette déclaration, être retirée par notification adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Ce retrait prendra effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 78 – Réserves

1 Aucune réserve n'est admise à l'égard des dispositions de la présente Convention, à l'exception de celles prévues aux paragraphes 2 et 3.

2 Tout Etat ou l'Union européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, dans une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, préciser qu'il se réserve le droit de ne pas appliquer, ou de n'appliquer que dans des cas ou conditions spécifiques, les dispositions établies à :

– l'article 30, paragraphe 2;

– l'article 44, paragraphes 1.e, 3 et 4;

– l'article 55, paragraphe 1 en ce qui concerne l'article 35 à l'égard des infractions mineures;

– l'article 58 en ce qui concerne les articles 37, 38 et 39;

– l'article 59.

3 Tout Etat ou l'Union européenne peut, au moment de la signature ou au moment du dépôt de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, dans une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, préciser qu'il se réserve le droit de prévoir des sanctions non pénales, au lieu de sanctions pénales, pour les comportements mentionnés aux articles 33 et 34.

4 Toute Partie peut retirer en tout ou en partie une réserve au moyen d'une déclaration adressée au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe. Cette déclaration prendra effet à la date de sa réception par le Secrétaire Général.

Article 79 – Validité et examen des réserves

1 Les réserves prévues à l'article 78, paragraphes 2 et 3, sont valables cinq ans à compter du premier jour de l'entrée en vigueur de la Convention pour la Partie concernée. Toutefois, ces réserves peuvent être renouvelées pour des périodes de la même durée.

2 Dix-huit mois avant l'expiration de la réserve, le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe informe la Partie concernée de cette expiration. Trois mois avant la date d'expiration, la

Partie notifie au Secrétaire Général son intention de maintenir, de modifier ou de retirer la réserve. Dans le cas contraire, le Secrétaire Général informe cette Partie que sa réserve est automatiquement prolongée pour une période de six mois. Si la Partie concernée ne notifie pas sa décision de maintenir ou modifier ses réserves avant l'expiration de cette période, la ou les réserves tombent.

3 Lorsqu'une Partie formule une réserve conformément à l'article 78, paragraphes 2 et 3, elle fournit, avant son renouvellement ou sur demande, des explications au GREVIO quant aux motifs justifiant son maintien.

Article 80 – Dénonciation

1 Toute Partie peut, à tout moment, dénoncer la présente Convention en adressant une notification au Secrétaire Général du Conseil de l'Europe.

2 Cette dénonciation prendra effet le premier jour du mois suivant l'expiration d'une période de trois mois après la date de réception de la notification par le Secrétaire Général.

Article 81 – Notification

Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe notifiera aux Etats membres du Conseil de l'Europe, aux Etats non membres du Conseil de l'Europe ayant participé à l'élaboration de la présente Convention, à tout signataire, à toute Partie, à l'Union européenne, et à tout Etat invité à adhérer à la présente Convention:

- a toute signature;
- b le dépôt de tout instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion;
- c toute date d'entrée en vigueur de la présente Convention, conformément aux articles 75 et 76;
- d tout amendement adopté conformément à l'article 72, ainsi que la date d'entrée en vigueur dudit amendement;
- e toute réserve et tout retrait de réserve faits en application de l'article 78;
- f toute dénonciation faite en vertu des dispositions de l'article 80;
- g tout autre acte, notification ou communication ayant trait à la présente Convention.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

Fait à Istanbul, le 11 mai 2011, en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, en un seul exemplaire qui sera déposé dans les archives du Conseil de l'Europe. Le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe en communiquera copie certifiée conforme à chacun des Etats membres du Conseil de l'Europe, aux Etats non membres ayant participé à

l'élaboration de la présente Convention, à l'Union européenne et à tout Etat invité à adhérer à la présente Convention.

Annexe – Privilèges et Immunités (article 66)

1. La présente annexe s'applique aux membres du GREVIO mentionnés à l'article 66 de la Convention ainsi qu'aux autres membres des délégations chargées d'effectuer les visites dans le pays. Aux fins de la présente annexe, l'expression « autres membres des délégations chargées d'effectuer les visites dans le pays » comprend les experts nationaux indépendants et les spécialistes visés à l'article 68, paragraphe 9, de la Convention, les agents du Conseil de l'Europe et les interprètes employés par le Conseil de l'Europe qui accompagnent le GREVIO lors de ses visites dans le pays.

2. Les membres du GREVIO et les autres membres des délégations chargées d'effectuer les visites dans le pays bénéficient des privilèges et immunités mentionnés ci-après dans l'exercice de leurs fonctions liées à la préparation et à la mise en œuvre des visites ainsi qu'aux suites données à celles-ci et aux voyages liés à ces fonctions :

- a. immunité d'arrestation ou de détention et de saisie de leurs bagages personnels et, en ce qui concerne les actes accomplis par eux en leur qualité officielle, y compris leurs paroles et écrits, immunité de toute juridiction;
- b. exemption à l'égard de toutes mesures restrictives relatives à leur liberté de mouvement : sortie de et entrée dans leur pays de résidence et entrée dans le et sortie du pays dans lequel ils exercent leurs fonctions, ainsi qu'à l'égard de toutes les formalités d'enregistrement des étrangers, dans les pays visités ou traversés par eux dans l'exercice de leurs fonctions.

3. Au cours des voyages accomplis dans l'exercice de leurs fonctions, les membres du GREVIO et les autres membres des délégations chargées d'effectuer les visites dans le pays se voient accorder, en matière de douane et de contrôle des changes, les mêmes facilités que celles reconnues aux représentants de gouvernements étrangers en mission officielle temporaire.

4. Les documents relatifs à l'évaluation de la mise en œuvre de la Convention transportés par les membres du GREVIO et les autres membres des délégations chargées d'effectuer les visites dans le pays, sont inviolables dans la mesure où ils concernent l'activité du GREVIO. Aucune mesure d'interception ou de censure ne peut s'appliquer à la correspondance officielle du GREVIO ou aux communications officielles des membres du GREVIO et des autres membres des délégations chargées d'effectuer les visites dans le pays.

5. En vue d'assurer aux membres du GREVIO et aux autres membres des délégations chargés d'effectuer les visites dans le pays une complète liberté de parole et une complète indépendance dans l'accomplissement de leurs fonctions, l'immunité de juridiction en ce qui concerne les paroles ou les écrits ou les actes émanant d'eux dans l'accomplissement de leurs fonctions continuera à leur être accordée même après que le mandat de ces personnes aura pris fin.

6. Les privilèges et immunités sont accordés aux personnes mentionnées au paragraphe 1 de la présente annexe, non pour leur bénéfice personnel, mais dans le but d'assurer en toute indépendance l'exercice de leurs fonctions dans l'intérêt du GREVIO. La levée des immunités accordées aux personnes mentionnées au paragraphe 1 de la présente annexe est effectuée par le Secrétaire Général du Conseil de l'Europe, dans tous les cas où, à son avis, l'immunité empêcherait que justice soit faite et où l'immunité peut être levée sans nuire aux intérêts du GREVIO.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΙΣΗ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ, 11.5.2011

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

Τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης καθώς και οι όλοι υπογράφωντες το παρόν.

Υπευθυμίζοντας τη Σύμβαση για την προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Θεμελιωδών Ελευθεριών (ETS No 5, 1950) και των Πρωτοκόλλων της, του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη (ETS No 35, 1961, όπως αναθεωρήθηκε το 1996, ETS No 163), τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για Δράση κατά της Εμπορίας Ανθρώπων (CETS No 197, 2005) καθώς και τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Προστασία των Παιδιών κατά της Σεξουαλικής Εκμετάλλευσης και Σεξουαλικής Κακοποίησης (CETS No 201, 2007).

Υπευθυμίζοντας τις ακόλουθες συστάσεις της Επιτροπής των Υπουργών των Κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης: σύσταση REC(2002)5 για την προστασία των γυναικών κατά της βίας, Σύσταση CM/REC(2007) 17 για τα πρότυπα και τους μηχανισμούς ισότητας των φύλων, Σύσταση CM/REC(2010)10 σχετικά με το ρόλο των γυναικών και των ανδρών στην πρόληψη και επίλυση των συγκρούσεων και στην οικοδόμηση της ειρήνης καθώς και άλλες συναφείς συστάσεις.

Λαμβάνοντας υπόψη την αυξανόμενη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων το οποίο θέτει σημαντικά πρότυπα στον τομέα της βίας κατά των γυναικών.

Έχοντας υπόψη το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (1966), το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτισμικά Δικαιώματα (1966), τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την Εξάλειψη όλων των μορφών Διακρίσεων κατά των γυναικών ("CEDAW", 1979) και το Προαιρετικό Πρωτόκολλό της (1999), καθώς και τη Γενική Σύσταση υπ' αριθμ. 19 της Επιτροπής CEDAW για τη βία κατά των γυναικών, τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού (1989) και τα προαιρετικά πρωτόκολλά της (2000), καθώς και τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρίες (2006).

Έχοντας υπόψη το καταστατικό της Ρώμης για το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (2002).

Υπευθυμίζοντας τις βασικές αρχές του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, και ειδικότερα τη Σύμβαση της Γενεύης (IV) για την προστασία των Αμάχων σε καιρό πολέμου (1949), καθώς και τα Πρόσθετα Πρωτόκολλα I και II (1977) αυτής.

Καταδικάζοντας όλες τις μορφές βίας κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία.

Αναγνωρίζοντας ότι η υλοποίηση της *de jure* και *de facto* ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών αποτελεί βασικό στοιχείο για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών.

Αναγνωρίζοντας ότι η βία κατά των γυναικών συνιστά εκδήλωση των ιστορικά άνωθεν σχέσεων ισχύος μεταξύ των γυναικών και των ανδρών, οι οποίες έχουν οδηγήσει σε επικυριαρχία και διακρίσεις κατά των γυναικών από τους άνδρες και στην παραβίαση της πλήρους προόδου των γυναικών.

Αναγνωρίζοντας τη δομική φύση της βίας κατά των γυναικών ως βίας βασισμένης στο φύλο, και ότι η βία κατά των γυναικών αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους κοινωνικούς μηχανισμούς μέσω των οποίων οι γυναίκες εξαναγκάζονται σε υποδεέστερη θέση σε σύγκριση με τους άνδρες.

Αναγνωρίζοντας με ιδιαίτερη ανησυχία, ότι οι γυναίκες και τα κορίτσια συχνά εκτίθενται σε σοβαρές μορφές βίας, όπως η ενδοοικογενειακή βία, η σεξουαλική παρενόχληση, ο βιασμός, ο εξαναγκασμός σε σύναψη γάμου, τα εγκλήματα που διαπράττονται στο όνομα της ούτως αποκαλούμενης «τιμής» και σε ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων, τα οποία συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και των κοριτσιών, καθώς και σοβαρό εμπόδιο στην επίτευξη ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών.

Αναγνωρίζοντας τις συνεχιζόμενες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια ενόπλων συγκρούσεων οι οποίες επηρεάζουν τον άμαχο πληθυσμό, ειδικότερα τις γυναίκες, και οι οποίες προσλαμβάνουν τη μορφή εκτεταμένου ή συστηματικού βιασμού

GG

και σεξουαλικής βίας και την πιθανότητα για αυξημένη βία που βιώνεται στο φύλο, τόσο κατά τη διάρκεια όσο και μετά τις συγκρούσεις.

Αναγνωρίζοντας ότι οι γυναίκες και τα κορίτσια εκτίθενται σε υψηλότερο κίνδυνο βίας που βιώνεται στο φύλο απ' ό,τι οι άνδρες.

Αναγνωρίζοντας ότι η ενδοοικογενειακή βία επηρεάζει τις γυναίκες σε δυσανάλογο βαθμό, και ότι οι άνδρες δύνανται επίσης να αποτελέσουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας.

Αναγνωρίζοντας ότι τα παιδιά είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας, ακόμη κι όταν είναι μάρτυρες βίας στην οικογένεια.

Αποσκοπώντας στη δημιουργία μίας Ευρώπης απαλλαγμένης από τη βία κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία.

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Κεφάλαιο I- Σκοποί, ορισμοί, ιδιότητα και μη-διακριτική μεταχείριση, γενικές υποχρεώσεις

Άρθρο 1- Σκοποί της Σύμβασης

1. Οι σκοποί της παρούσας Σύμβασης συνίστανται στα εξής:

α. την προστασία των γυναικών ενάντια σε όλες τις μορφές βίας, καθώς και την πρόληψη, την ποινική δίωξη και εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, καθώς και της ενδοοικογενειακής βίας.

β. τη συνεισφορά στην εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών και στην προώθηση ουσιαστικής ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών, μέσω και της ενδυνάμωσης των γυναικών.

γ. τον σχεδιασμό ενός ολοκληρωμένου πλαισίου, πολιτικών και μέτρων για την προστασία και την υποστήριξη όλων των θυμάτων βίας κατά των γυναικών, καθώς και της ενδοοικογενειακής βίας.

δ. την προαγωγή διεθνούς συνεργασίας με σκοπό την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

ε. την παροχή υποστήριξης και συνδρομής σε οργανισμούς και φορείς επιβολής του νόμου για την αποτελεσματική συνεργασία τους με στόχο την υιοθέτηση μίας συνεκτικής προσέγγισης που οδηγεί στην εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

2. Προς τον σκοπό της διαφώτισης της αποτελεσματικής εφαρμογής των διατάξεών της από τα μέρη, η παρούσα Σύμβαση θεσπίζει έναν ειδικό μηχανισμό παρακολούθησης

Άρθρο 2- Πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης

1. Η παρούσα Σύμβαση τυγχάνει εφαρμογής αναφορικά με όλες τις μορφές βίας κατά των γυναικών, συμπεριλαμβανομένης της ενδοοικογενειακής βίας, η οποία έχει δυσανάλογες επιπτώσεις στις γυναίκες.

2. Τα μέρη ενθαρρύνονται να εφαρμόσουν την παρούσα Σύμβαση αναφορικά με όλα τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Τα μέρη κααβώλλουν ιδιαίτερη προσοχή στις γυναίκες θύματα βίας με βάση το φύλο κατά την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

3. Η παρούσα Σύμβαση τυγχάνει εφαρμογής τόσο σε περιόδους ειρήνης όσο και σε περιπτώσεις ενόπλων συγκρούσεων.

Άρθρο 3- Ορισμοί

Προς τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης

α. Ο όρος «βία κατά των γυναικών» νοείται ως παραβίαση των ανθρωπικών δικαιωμάτων και μια μορφή διάκρισης κατά των γυναικών και σημαίνει όλες τις πράξεις βίας βασισμένης στο φύλο οι οποίες έχουν ή ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική ή οικονομική βλάβη ή πόνο για τις γυναίκες συμπεριλαμβανομένων των απειλών τέτοιων πράξεων, του εξωαγκισμού ή της αθέτητης αποστέρησης της ελευθερίας είτε αυτή συμβαίνει στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό βίο.

β. Ο όρος «ενδοοικογενειακή βία» σημαίνει όλες τις πράξεις σωματικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βίας οι οποίες συμβαίνουν εντός της οικογένειας ή οικογενειακής μονάδας ή μεταξύ πρώην ή νυν συζύγων ή συντρόφων, είτε ο δράστης διαμένει ή διέμενε στη ίδια κατοικία με το θύμα είτε όχι.

γ. Ο όρος «φύλο» υποδηλοί τους κοινωνικά δομημένους ρόλους, συμπεριφορές, δραστηριότητες και ιδιότητες που μια δεδομένη κοινωνία θεωρεί κατάλληλες για τις γυναίκες και τους άνδρες.

δ. Ο όρος «βία κατά των γυναικών που βασίζεται στο φύλο» σημαίνει τη βία η οποία κααφέρεται εναντίον μιας γυναίκας για μόνο το λόγο ότι είναι γυναίκα ή η οποία επηρεάζει τη γυναίκα καα τρόπο δυσανάλογο.

ε. Ο όρος «θύμα» σημαίνει οποιοδήποτε φυσικό πρόσωπο υπόκειται σε συμπεριφορά που προσδιορίζεται στα άρθρα α και β.

στ. ο όρος «γυναίκες» συμπεριλαμβάνει και κορίτσια ηλικίας κάτω των 18 ετών.

Άρθρο 4- Θεμελιώδη δικαιώματα ισότητα και μη διακριτική μεταχείριση

1. Τα μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να προωθήσουν και προστατέψουν το δικαίωμα όλων, ιδιαίτερα των γυναικών, να ζουν χωρίς βία τόσο στη δημόσια όσο και στην ιδιωτική σφαίρα.

2.Τα μέρη καταδικάζουν όλες τις μορφές διακριτικής μεταχείρισης κατά των γυναικών και λαμβάνουν χωρίς καθυστέρηση, τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για την πρόληψή της, συγκεκριμένα μέσω:

- της ενσωμάτωσης στα εθνικά συντάγματά τους ή σε άλλη προοίκουσα νομοθεσία την αρχή της ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών, ως και τη διασφάλιση της πρακτικής υλοποίησης αυτής της αρχής
- της ασφάλισης της διακριτικής μεταχείρισης κατά των γυναικών, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης κυρώσεων όπου απαιτείται
- της κατάρτισης νόμων και πρακτικών οι οποίοι συνεπάγονται διακριτική μεταχείριση κατά των γυναικών

3. Η εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης από τα μέρη, συγκεκριμένα των μέτρων προστασίας των δικαιωμάτων των θυμάτων, θα διασφαλίζονται άνευ διακρίσεων με γνώμονα το φύλο, το γένος, τη φυλή, το χρώμα, τη γλώσσα, τη θρησκεία, τις πολιτικές ή άλλες πεποιθήσεις, την εθνική ή κοινωνική καταγωγή, τη σύνδεση με εθνική μειονότητα, την περιουσία, την γενεαλογική καταγωγή, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα του φύλου, την ηλικία, την κατάσταση της υγείας, την ανιστηρία, την οικογενειακή κατάσταση, την κατάσταση μεταναστή ή πρόσφυγα, ή άλλη κατάσταση.

4. Ειδικά μέτρα τα οποία είναι αναγκαία για την πρόληψη και προστασία των γυναικών από τη βία που βασίζεται στο φύλο δε θεωρούνται διακριτική μεταχείριση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης

Άρθρο 5- Κρατικές υποχρεώσεις και δέουσα επιμέλεια

1.Τα Μέρη σπέχουν από οποιαδήποτε πράξη βίας κατά των γυναικών και διασφαλίζουν ότι οι κρατικές αρχές, αξιωματικοί, αντιστάθμοι, θεσμικοί και άλλοι φορείς ενεργούν για λογαριασμό του κράτους ενεργούν κατ'εφαρμογή της παραπάνω υποχρέωσης.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα προκειμένου, ασκώντας τη δέουσα επιμέλεια να προλάβουν, διερευνήσουν, τιμωρήσουν και παράσχουν επανορθώσεις αναφορικά με πράξεις βίας οι οποίες καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης και διαπράττονται από μη κρατικούς δράστες

Άρθρο 6- Πολιτικές ευαθετοποιημένες ως προς τη διάταση του Φύλου

Τα Μέρη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να συμπεριλάβουν τη διάταση του φύλου κατά τη διαδικασία εφαρμογής και αξιολόγησης της επίδρασης των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης καθώς και την προώθηση και την αποτελεσματική εφαρμογή πολιτικών ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών, καθώς και την ενδυνάμωση των γυναικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II- Ολοκληρωμένες πολιτικές και συλλογή δεδομένων

Άρθρο 7- Συνεκτικές και συντονισμένες πολιτικές

1.Τα Μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα προκειμένου να υιοθετήσουν και εφαρμόσουν ευρύτατες αποτελεσματικές, συνεκτικές και συντονισμένες πολιτικές μέσω της ενσωμάτωσης όλων των συναφών μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης και θα προσφέρουν ολιστική στήριξη στη βία κατά των γυναικών.

2. Τα Μέλη διασφαλίζουν ότι οι πολιτικές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 τοποθετούν τα δικαιώματα του θύματος στο επίκεντρο όλων των μέτρων και εφαρμόζονται μέσω αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ όλων των σχετικών φορέων, ιδρυμάτων και οργανισμών.

3.Τα μέτρα που λαμβάνονται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου εμπλέκουν όπου απαιτείται, όλους τους σχετικούς φορείς, όπως κυβερνητικούς φορείς, εθνικά, περιφερειακά και τοπικά κοινοβούλια και αρχές, εθνικά ιδρύματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών.

Άρθρο 8 - Οικονομικοί Πόροι

Τα Μέλη διαθέτουν τους αναγκαίους οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους για την επαρκή εφαρμογή των ολοκληρωμένων πολιτικών, μέτρων και προγραμμάτων με στόχο την πρόληψη και καταπολέμηση όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που εφαρμόζονται από Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και την κοινωνία των πολιτών.

Άρθρο 9 - Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και Κοινωνία των Πολιτών

Τα Μέλη αναγνωρίζουν, ενθαρρύνουν και υποστηρίζουν σε όλα τα επίπεδα το έργο των σχετικών μη κυβερνητικών οργανώσεων και της κοινωνίας των πολιτών που δραστηριοποιούνται στην καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και θεσπίζουν αποτελεσματική συνεργασία με αυτές τις οργανώσεις.

Άρθρο 10- Συντονιστικός φορέας

1.Τα Μέλη καθορίζουν ή συνιστούν έναν ή περισσότερους επίσημους φορείς που είναι υπεύθυνοι για τον συντονισμό, την εφαρμογή, την παρακολούθηση και αξιολόγηση των πολιτικών και των μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση. Αυτοί οι φορείς συντονίζουν τη συλλογή στοιχείων όπως αυτά διαλαμβάνονται στο Άρθρο 11, καθώς και αναλύουν και δημοσιοποιούν τα αποτελέσματά τους.

2.Τα Μέλη διαφαλίζουν ότι οι φορείς που καθορίζονται ή συνιστώνται σύμφωνα με το παρόν άρθρο λαμβάνουν πληροφόρηση γενικής φύσεως αναφορικά με μέτρα που ελήφθησαν κατ'εφαρμογή του κεφαλαίου VIII.

3.Τα Μέλη διαφαλίζουν ότι οι φορείς που καθορίζονται ή συνιστώνται σύμφωνα με το παρόν άρθρο θα έχουν τη δυνατότητα άμεσης επικοινωνίας και ενίσχυσης σχέσεων με τους ομολόγους τους άλλων Μερών.

Άρθρο 11- Συλλογή δεδομένων και έρευνα

1.Προς τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, τα Μέλη αναλαμβάνουν την υποχρέωση:

α. συλλογής αναλυτικών σχετικών στατιστικών στοιχείων κατά τακτά χρονικά διαστήματα για περιπτώσεις όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης

β. Υποστήριξης της έρευνας στον τομέα όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης με στόχο τη μελέτη των βασικών αιτίων και επενεργιών της, τη συχνότητα εμφάνισης και των δεικτών κακοδίκης, καθώς και της αποτελεσματικότητας των μέτρων που έχουν ληφθεί προς τον σκοπό της εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης

2.Τα Μέλη αναβιβάζουν προσπάθεια διενέργειας ερευνών με βάση το πληθυσμιακό κριτήριο κατά τακτά χρονικά διαστήματα προκειμένου να αξιολογήσουν την εξάλειψη και τις τάσεις όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης

3.Τα Μέλη παρέχουν στην ομάδα των εμπειρογνομόνων, όπως αυτή αναφέρεται στο άρθρο 66 της παρούσας Σύμβασης πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο με σκοπό την τόνωση της διεθνούς συνεργασίας και τη δυνατότητα άντλησης συγκριτικών προτύπων.

4.Τα Μέλη διαφαλίζουν ότι η πληροφόρηση που συλλέγεται σύμφωνα με το παρόν άρθρο καθίσταται προσιτή στο ευρύ κοινό.

Κεφάλαιο III- Πρόληψη

Άρθρο 12- Γενικές υποχρεώσεις

1.Τα Μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα πρόωξης αλλαγών αναφορικά με τα κοινωνικά και πολιτισμικά πρότυπα συμπεριφοράς γυναικών και ανδρών με σκοπό την εξάλειψη προκαταλήψεων, εθίμων, παραδόσεων και όλων των άλλων πρακτικών οι οποίες βάζονται στην ιδέα της κατωτερότητας των γυναικών ή στους στερεότυπους ρόλους γυναικών και ανδρών.

2.Τα Μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα για την πρόληψη όλων των μορφών βίας που ασκούνται από οποιοδήποτε φυσικό και νομικό πρόσωπο και οι οποίες καλύπτονται από το εύρος εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

3.Οποιοδήποτε μέτρο λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο λαμβάνουν υπόψη και αντιμετωπίζουν τις ειδικές ανάγκες ατόμων τα οποία έχουν κατωτέρω εύλογα συνέπεια ιδιαίτερων περιστάσεων και τοποθετούν τα ανθρώπινα δικαιώματα όλων των θυμάτων στο επίκεντρό τους.

4.Τα Μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ευθαρρούν όλα τα μέλη της κοινωνίας ειδικότερα τους άνδρες και τα αγόρια, με σκοπό να συμβάλουν ενεργά στην πρόληψη όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

5.Τα Μέλη διασφαλίζουν ότι ο πολιτισμός, τα έθιμα, η θρησκεία, οι παραδόσεις ή η ούτως αποκαλούμενη «τιμή» δεν ελαττώνονται ως δικαιολογία για οποιοδήποτε πράξεις βίας καλύπτονται από το εύρος εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

6.Τα Μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προώθησης προγραμμάτων και δραστηριοτήτων με στόχο την ενδυνάμωση των γυναικών.

Άρθρο 13- Αύξηση της ευαισθητοποίησης

1.Τα Μέλη προωθούν ή διεξάγουν σε τακτική βάση και σε όλα τα επίπεδα, εκστρατείες ή προγράμματα για την αύξηση της ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης, σε συνεργασία με εθνικά ιδρύματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και φορείς ισότητας, την κοινωνία των πολιτών και μη κυβερνητικές οργανώσεις, ιδιαίτερα τις γυναικείες οργανώσεις, όπου απαιτείται, να ενισχύουν το αίτημα ευαισθητοποίησης και κατανόησης ανάμεσα στο ευρύ κοινό σχετικά με τις διάφορες εκδηλώσεις όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, των συνεπειών τους στα παιδιά και την ανάγκη πρόληψης αυτής της βίας.

2.Τα Μέλη διασφαλίζουν την ευρεία διάδοση ανάμεσα στο ευρύ κοινό πληροφοριών σχετικά με τα μέτρα που είναι διαθέσιμα για την πρόληψη πράξεων βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 14- Εκπαίδευση

1.Τα Μέλη λαμβάνουν, όπου απαιτείται, τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμπεριληφθεί εκπαιδευτικό υλικό σε θέματα όπως η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, οι μη στερεότυποι ρόλοι των δύο φύλων, ο αμοιβαίος σεβασμός, η επίλυση συγκρούσεων χωρίς βία στις διαπροσωπικές σχέσεις, η βλαβόμενη στο φύλο βία κατά των γυναικών και το δικαίωμα στην προσωπική ανεξαρτησία προσαρμοσμένα στη βαθμιαία

εξελισσόμενη ικανότητα των μαθητών στα επίσημα αναλυτικά προγράμματα μαθημάτων και σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προώθησης των αρχών που διαλαμβάνονται στην παράγραφο 1 σε ανεπίσημους εκπαιδευτικούς χώρους, καθώς και σε χώρους αθλήσεως και αναψυχής σε πολιτιστικούς χώρους και στα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Άρθρο 15- Εκπαίδευση επαγγελματιών

1.Τα Μέρη παρέχουν ή ενισχύουν την κατάλληλη εκπαίδευση προς τους επαγγελματίες του κλάδου οι οποίοι ασχολούνται με τα θύματα ή τους δράστες όλων των πράξεων βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, σχετικά με την πρόληψη και τον εντοπισμό αυτής της βίας, την ισοτιμία μεταξύ γυναικών και ανδρών, τις ανάγκες και τα δικαιώματα των θυμάτων, καθώς και τον τρόπο πρόληψης της δευτερεύουσας θυματοποίησης.

2.Τα Μέρη ενθαρρύνουν όπως η εκπαίδευση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 συμπεριλάβει εκπαίδευση σε συντονισμένη συνεργασία μεταξύ των διαφόρων φορέων που θα δώσει τη δυνατότητα για ένα εμπειριστωμένο και κατάλληλο χειρισμό των παραστομών σε περιπτώσεις βίας που καλύπτονται από την έκταση εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 16- Προληπτική παρέμβαση και θεραπευτικά προγράμματα

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για την εκτόνωση ή υποστήριξη προγραμμάτων που στοσκοπούν στο να διδάξουν τους δράστες ενδοοικογενειακής βίας να υιοθετούν μια μη βίαιη συμπεριφορά στις διαπροσωπικές σχέσεις με σκοπό την πρόληψη της περαιτέρω βίας και την αλλαγή των βίαιων συμπεριφορικών προτύπων.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να καταρτίσουν ή υποστηρίξουν προγράμματα θεραπευτικής αντιμετώπισης που στοσκοπούν στο να αποτρέψουν τους δράστες, συγκεκριμένα τους δράστες σεξουαλικών αδικημάτων, να επαναλάβουν την εγκληματική τους πράξη.

3.Κατά τη λήψη των μέτρων που περιγράφονται στις παραγράφους 1 και 2, τα Μέρη διασφαλίζουν όπως η προστασία ή η υποστήριξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των θυμάτων αποτελέσουν πρωταρχικό μέλημα και ότι, όπου απαιτείται, τα προγράμματα αυτά εκπονούνται και εφαρμόζονται σε στενή συνεργασία με τις εξειδικευμένες υπηρεσίες υποστήριξης για τα θύματα.

Άρθρο 17- Συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα και των μέσων μαζικής ενημέρωσης

1.Τα Μέρη ενθαρρύνουν τον ιδιωτικό τομέα, τον τομέα της τεχνολογίας, πληροφόρησης και επικοινωνίας καθώς και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, με τον δέοντα σεβασμό προς την ελευθερία της έκφρασης και της ανεξαρτησίας τους, να συμμετέχουν στην ανάπτυξη και την υλοποίηση πολιτικών και να θέτουν κατευθυντήριες γραμμές και πρότυπα αυτορρύθμισης για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών, καθώς και να ενισχύουν τον σεβασμό προς την αξιοπρέπειά τους.

2.Τα Μέρη αναπτύσσουν και προωθούν, σε συνεργασία με τους φορείς του ιδιωτικού τομέα, δεξιότητες μεταξύ των παιδιών, των γονέων και των εκπαιδευτικών αναφορικά με τον τρόπο αντιμετώπισης του πληροφοριακού και επικοινωνιακού περιβάλλοντος που παρέχει πρόσβαση σε ταπεινωτικό και μειωτικό περιεχόμενο σεξουαλικής ή βίαιης φύσης το οποίο θα μπορούσε να καταστεί επιβλαβές.

Κεφάλαιο IV- Προστασία και υποστήριξη

Άρθρο 18- Υποχρεώσεις γενικού χαρακτήρα

1.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για την προστασία όλων των θυμάτων έναντι οποιουδήποτε περαιτέρω πράξεων βίας.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν τα κατάλληλα νομοθετικά ή άλλα μέτρα σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία τους προκειμένου να διασφαλίσουν ότι υφίστανται οι ενδελεγμένοι μηχανισμοί παροχής αποτελεσματικής συνεργασίας μεταξύ όλων των σχετικών κρατικών φορέων συμπεριλαμβανομένων του δικαστικού σώματος, των εισαγγελέων, των φορέων επιβολής του νόμου, των τοπικών και περιφερειακών αρχών, καθώς και των μη κυβερνητικών οργανώσεων και άλλων συναφών οργανισμών και οποιήτων αναφορικά με την προστασία και την παροχή συνδρομής και υποστήριξης σε θύματα και μάρτυρες όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης συμπεριλαμβανομένης της παρομοιής σε γενικές και εξειδικευμένες υπηρεσίες υποστήριξης όπως αυτές αναφέρονται λεπτομερώς στα άρθρα 20 και 22 της παρούσας Σύμβασης.

3.Τα Μέρη διασφαλίζουν όπως τα μέτρα που έχουν παρθεί σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο:

- βασίζονται σε μια έμφυλη κατανοήση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας και εστιάζουν στα ανθρώπινα δικαιώματα και στην προστασία του θύματος
- βασίζονται σε μια ολοκληρωμένη προσέγγιση η οποία λαμβάνει υπόψη τη σχέση μεταξύ των θυμάτων, των δράτών, των παιδιών και του ευρύτερου κοινωνικού τους περιβάλλοντος

-αποσκοπούν στο να αποτρέψουν τη δευτερογενή θυματοποίηση

-αποσκοπούν στην ενδυνάμωση και οικονομική ανεξαρτησία των γυναικών θυμάτων της βίας

-επιτρέπουν, όπου απαιτείται, τη δημιουργία ενός πλέγματος προστασίας και υποστηρικτικών υπηρεσιών, οι οποίες στεγάζονται στους ίδιους χώρους

- αντιμετωπίζουν τις ειδικότερες ανάγκες των κοινωνικά ευάλωτων ατόμων, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών θυμάτων, και καθίσταται προσιτά σε αυτά

4.Η παροχή υπηρεσιών δεν θα εξαρτάται από την επιθυμία του θύματος να ασκήσει ποινική δίωξη ή να καταθέσει εναντίον οποιουδήποτε δράστη.

5.Τα Μέρη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα παροχής προξενικής και ώλης προστασίας και υποστήριξης στους παλιές τους και σε άλλα θύματα που δικαιούνται αυτής της προστασίας σύμφωνα με τις υποχρεώσεις τους που πηγάζουν από το διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 19- Πληροφόρηση

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα λαμβάνουν επαρκή και έγκαιρη πληροφόρησης σχετικά με τις διαθέσιμες υποστηρικτικές υπηρεσίες και τα νομικά μέτρα σε γλώσσα που κατανοούν.

Άρθρο 20-Γενικές υπηρεσίες υποστήριξης

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες οι οποίες διευκολύνουν την αποκατάστασή τους από τις συνέπειες της βίας. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν, όπου απαιτείται, υπηρεσίες όπως νομικές και ψυχολογικές συμβουλές, οικονομική βοήθεια, στέγαση, εκπαίδευση, κατάρτιση και παροχή συνδρομής στην εξεύρεση εργασίας

2.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα έχουν πρόσβαση σε υγειονομική περίθαλψη και κοινωνικές υπηρεσίες και ότι οι υπηρεσίες αυτές είναι επαρκώς χρηματοδοτημένες και ότι οι επαγγελματίες έχουν εκπαιδευτεί να παρέχουν βοήθεια στα θύματα και να τα παραστέμνουν στις ενδελεχόμενες υπηρεσίες

Άρθρο 21- Παροχή συνδρομής σε ατομικές/συλλογικές καταγγελίες

Τα Μέρη διασφαλίζουν όπως τα θύματα λαμβάνουν πληροφόρηση και έχουν πρόσβαση στους ισχύοντες περιφερειακούς και διεθνείς μηχανισμούς ατομικών και συλλογικών καταγγελιών. Τα Μέρη προωθούν την παροχή ευαλωτοποιημένης και εξειδικευμένης βοήθειας σε θύματα προκειμένου αυτά να υποβάλλουν τις παραπάνω καταγγελίες

Άρθρο 22-Ειδικές υπηρεσίες υποστήριξης

1.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να παράσχουν ή να μεριμνήσουν για άμεσες, βραχυπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες εξειδικευμένες υπηρεσίες υποστήριξης σε οποιοδήποτε θύμα έχει υποστεί οποιαδήποτε από τις πράξεις βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης σε επαρκή γεωγραφική κατανομή.

2.Τα Μέρη παρέχουν ή μεριμνούν για ειδικές υπηρεσίες υποστήριξης σε όλες τις γυναίκες θύματα βίας καθώς και στα παιδιά τους

Άρθρο 23- Καταφύγια

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για τη δημιουργία καταφύγων, εύκολα προσβάσιμων καταφυγίων σε επαρκείς αριθμούς για να παρέχουν ασφάλειά στέγαση και να προσεγγίσουν ενεργά τα θύματα, ειδικότερα τις γυναίκες και τα παιδιά τους

Άρθρο 24-Τηλεφωνικές γραμμές παροχής βοήθειας

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για την εγκατάσταση πανεθνικής εμβέλειας και καθ' όλο το 24ωρο τηλεφωνικών γραμμών παροχής βοήθειας σε δωρεάν βάση με στόχο την παροχή συμβουλών στους καλούντες υπό τον όρο της εμπιστευτικότητας και με τον δέοντα σεβασμό στην ανωνυμία τους σε σχέση με όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 25- Παροχή υποστήριξης σε θύματα σεξουαλικής βίας

Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για τη δημιουργία καταφύγων, εύκολα προσβάσιμων κέντρων παροπατομής ή διαχείρισης κρίσεων για τα θύματα βιασμού ή σεξουαλικής βίας σε επαρκείς αριθμούς για την παροχή ιατρικής και ιατροδικαστικής εξέτασης, καθώς και υποστήριξης ψυχικών τραυμάτων και παροχής συμβουλευτικής στα θύματα

Άρθρο 26-Παροχή προστασίας και υποστήριξης σε παιδιά μάρτυρες

1.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι κατά την παροχή προστασίας και υποστηρικτικών υπηρεσιών στα θύματα λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα δικαιώματα και οι ανάγκες των παιδιών-μαρτύρων αναφορικά με όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης

2.Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο περιλαμβάνουν την ηλικιακά ευθετειμένη ψυχοκοινωνική συμβουλευτική σε παιδιά μάρτυρες όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης και λαμβάνουν δεόντως υπόψη το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού.

Άρθρο 27- Αναφορά

76

Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εσφαλύνουν οποιοδήποτε πρόσωπο είναι μάρτυρας διάπραξης πράξεων βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης ή το οποίο έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι μια τέτοια πράξη ενδέχεται να διαπραχθεί, ή ότι περαιτέρω πράξεις βίας αναμένονται, να ανακοινώσει και αναφέρει το ίδιο στις αρμόδιες οργανώσεις ή αρχές.

Άρθρο 28- Αναφορά στο επαγγελματίες

Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι κωδones εμπιστευτικότητας που επιβάλλονται από την εσωτερική νομοθεσία σε ορισμένους επαγγελματίες δεν συνιστούν εμπόδιο στη δυνατότητά τους, κάτω από καλύπτοντες συνθήκες να αναφέρουν στις αρμόδιες οργανώσεις ή αρχές εάν έχουν βάσιμους λόγους να πιστεύουν ότι μια σοβαρή πράξη βίας, καλυπτόμενη από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης έχει διαπραχθεί και ότι περαιτέρω σοβαρές πράξεις βίας αναμένονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V- Ουσιαστικό δίκαιο

Άρθρο 29- Αστικές αγωγές και ένδικα βοηθήματα

1. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να παρέχουν στα θύματα επαρκή αστικά ένδικα βοηθήματα κατά του δράστη.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να παρέχουν στα θύματα σύμφωνα με τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου, επαρκή αστικά ένδικα βοηθήματα κατά των κρατικών αρχών οι οποίες έχουν αποτύχει όσον αφορά το καθήκον τους να λαμβάνουν τα αναγκαία προληπτικά ή προστατευτικά μέτρα εντός του πεδίου αρμοδιοτήτων τους.

Άρθρο 30- Παροχή αποζημίωσης

1. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα δικαιούνται να διεκδικήσουν αποζημίωση από τους δράστες οποιωνδήποτε αδικημάτων διαπιστώνονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης.

2. Επαρκή κρατική αποζημίωση χορηγείται σε εκείνα τα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους, στον βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές όπως ο δράστης ή ασφαλιστική κάλυψη ή κρατικά επιδοτούμενες υγειονομικές και κοινωνικές παροχές. Αυτό δεν αποκλείει τα Μέρη από το να διεκδικήσουν από το δράστη την επιστροφή της αποζημίωσης που επιδικάσθηκε, εφόσον καθίσταται η θέουσα προσοχή για την αφώλυνση του θύματος.

3.Τα μέτρα που έχουν ληφθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 διασφαλίζουν τη χορήγηση αποζημίωσης εντός εύλογου χρονικού διαστήματος.

Άρθρο 31- Επιμέλεια, δικαιώματα επίσκεψης και ασφάλεια

1.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι κατά τον καθορισμό της επιμέλειας και των δικαιωμάτων επίσκεψης των παιδιών, θα λαμβάνονται υπόψη τα περιστατικά βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η άσκηση οποιουδήποτε δικαιωμάτων επίσκεψης ή επιμέλειας δεν θίγει τα δικαιώματα και την ασφάλεια του θύματος ή των παιδιών.

Άρθρο 32- Αστικές συνέπειες γάμων τελεσθέντων υπό το κράτος εξαναγκασμού

Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι γάμοι οι οποίοι συνάπτονται αναγκαστικά δύνανται να ακυρωθούν ή να λυθούν χωρίς το θύμα να υποστεί υπερβολικό οικονομικό ή διοικητικό βάρος.

Άρθρο 33- Ψυχολογική βία

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η εκ προθέσεως συμπεριφορά που καταστέλλει στη σοβαρή πρόκληση βλάβης στην ψυχολογική ακεραιότητα του ατόμου μέσω καταναγκασμού ή απειλών, θα ποινικοποιηθεί.

Άρθρο 34- Μη εμφανής παρακολούθηση ή παρενόχληση (Stalking)

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν την ποινικοποίηση της εκ προθέσεως συμπεριφοράς η οποία καταστέλλει στην επαναλαμβανόμενη απειλητική συμπεριφορά κατά άλλου προσώπου, προκαλώντας του φόβο για τον ίδιο ή την ασφάλειά του.

Άρθρο 35- Σωματική βία

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα που διασφαλίζουν την ποινικοποίηση της εκ προθέσεως διάπραξης σωματικής βίας κατά άλλου προσώπου.

Άρθρο 36- Σεξουαλική βία συμπεριλαμβανομένου του βιασμού

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η ποινικοποίηση των ακόλουθων εκ προθέσεως συμπεριφορών:

α. διάπραξη μη συναινετικής κολυτικής, πρωκτικής ή στοματικής δειξοδυσίας σεξουαλικού χαρακτήρα στο σώμα άλλου ατόμου με τη χρησιμοποίηση οποιουδήποτε οργάνου του σώματος ή αντικείμενου.

β. διάπραξη άλλων μη συναινετικών πράξεων σεξουαλικού χαρακτήρα με άτομο.

γ. ο εξαναγκασμός άλλου ατόμου να συμμετέχει σε μη συναινετικές πράξεις σεξουαλικού χαρακτήρα με τρίτο άτομο.

2. Η συνάντηση πρέπει να παρέχεται εκουσίως, ως αποτέλεσμα της ελεύθερης βούλησης του ατόμου η οποία αξιολογείται στο πλαίσιο των περιστάσεων.

3. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται επίσης αναφορικά με πράξεις οι οποίες διεπράχθησαν κατά των πρώην ή των συζύγων ή συντρόφων όπως διαλαμβάνεται στην εσωτερική νομοθεσία.

Άρθρο 37- Αναγκαστικός γάμος

1. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η ποινικοποίηση της εκ προθέσεως συμπεριφοράς η οποία καταστίνει στον εξαναγκασμό ενήλικου ή παιδιού να συνάψει γάμο.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η ποινικοποίηση της εκ προθέσεως συμπεριφοράς η οποία καταστίνει στο να δελεάσει ενήλικα ή παιδί να μεταβούν στο έδαφος Μέρους ή κράτους άλλου από εκείνο στο οποίο κατοικούν με σκοπό να εξαναγκαστούν σε σύναψη γάμου.

Άρθρο 38- Ακρωτηριασμός των γυναικείων γεννητικών οργάνων

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η ποινικοποίηση των ακόλουθων εκ προθέσεως συμπεριφορών:

α. της εκτομής του ακρωτηριασμού ή της εκτέλεσης οποιουδήποτε άλλου ακρωτηριασμού σε ολόκληρο το εύρος ή σε οποιοδήποτε τμήμα των μεγάλων ή μικρών αδοϊκών χελέων ή της κλειτορίδας γυναικός

β. του εξαναγκασμού ή της παρότρυνσης γυναικός να υποβληθεί σε οποιαδήποτε των πράξεων που αναφέρονται στο εδάφιο α'.

γ. την υποκίνηση, τον εξαναγκασμό ή την παρότρυνση κοριτσιού να υποβληθεί σε οποιαδήποτε των πράξεων που εκτίθενται στο εδάφιο α'.

Άρθρο 39- Αναγκαστική έκτρωση και αναγκαστική στειρώση.

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η ποινικοποίηση των ακόλουθων εκ προθέσεως συμπεριφορών:

α. της πραγματοποίησης έκτρωσης σε γυναίκα χωρίς την προηγούμενη και ρητή συγκατάθεσή της

β. την πραγματοποίηση χειρουργικής επέμβασης η οποία έχει ως σκοπό ή αποτέλεσμα την πάωση της ικανότητας της γυναίκας να αναπαράγει κατά φυσικό τρόπο χωρίς την προηγούμενη και ρητή συγκατάθεση ή κατανόηση της διαδικασίας.

Άρθρο 40- Σεξουαλική παρενόχληση

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οποιαδήποτε μορφή απειθύνμετης λεκτικής, μη λεκτικής ή σωματικής συμπεριφοράς σεξουαλικής φύσεως η οποία αποσκοπεί ή καταδείνει στην παραβίαση της αξιοπρέπειας του ατόμου, συγκριμένα σε περίπτωση δημιουργίας ενός εκφοβιστικού, εχθρικού, μειωτικού, ταπεινωτικού ή προσβλητικού περιβάλλοντος υπόκειται σε ποινικές ή άλλες νομικές κυρώσεις.

Άρθρο 41- Συνδρομή ή παραινέση σε διάπραξη αδικήματος και απόπειρα

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για τη θέσπιση ως αδικήματος, οσάκις διασπάτεται εκπροθέσεως την βοήθεια ή την προτροπή σε διάπραξη των αδικημάτων που καθιερώνονται σύμφωνα με τα άρθρα 33, 34, 35, 36, 37, 38 περ. α' και 39 της παρούσας Σύμβασης.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για τη θέσπιση ως αδικήματος, οσάκις διασπάτεται εκπροθέσεως της απόπειρας διάπραξης των αδικημάτων που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 35, 36, 37, 38 περ. α' και 39 της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 42- Απαράδεκτες δικαιολογήσεις εγκλημάτων, συμπεριλαμβανομένων των εγκλημάτων που διασπράττονται στο όνομα της ούτως αποκαλούμενης «τιμής».

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι, στις ποινικές διαδικασίες που εκκινούν μετά τη τέλεση οποιασδήποτε από τις πράξεις βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, ο πολιτισμός, τα έθιμα, η θρησκεία, οι παραδόσεις ή η ούτως αποκαλούμενη «τιμή» δεν θεωρούνται ως δικαιολογία για την τέλεση αυτών των πράξεων. Τα παραπάνω καλύπτουν συγκεκριμένα τους ισχυρισμούς ότι το θύμα έχει παραβιάσει τους πολιτισμικούς, θρησκευτικούς, κοινωνικούς ή παραδοσιακούς κανόνες ή έθιμα ορθής συμπεριφοράς.

2.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η υποκίνηση και προτροπή παιδιού από οποιοδήποτε άτομο να τελέσει οποιαδήποτε από τις πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δε θα μειώσει την ποινική ευθύνη του ατόμου αυτού για τις τελεσθείσες πράξεις.

Άρθρο 43- Εφαρμογή των ποινικών αδικημάτων

Τα αδικήματα που θεσπίζονται σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση τυγχάνουν εφαρμογής ανεξάρτητα από τη φύση της σχέσης ανάμεσα στο θύμα και τον δράστη.

Άρθρο 44- Δικαιοδοσία

1.Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα με σκοπό την καθιέρωση δικαιοδοσίας αναφορικά με αδίκημα που θεσπίζεται με την παρούσα Σύμβαση οσάκις το αδίκημα διασπράττεται:

α. στο έδαφός τους

β. επί πλοίου φέροντος τη σημαία τους ή

γ. επί αεροσκάφους το οποίο είναι καταχωρημένο σύμφωνα με τη νομοθεσία τους, ή

δ. από ένα εκ των πολιτών τους, ή

ε. από άτομο το οποίο έχει τον συνηθισμένο τόπο διαμονής του στην επικράτειά τους

2.Τα Μέρη καταβάλλουν κάθε προσπάθεια προκειμένου να λάβουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα με στόχο τη θέσπιση δικαιοδοσίας επί παντός αδικήματος που θεσπίζεται με την παρούσα Σύμβαση οσάκις το αδίκημα διασπράττεται εναντίον ενός εκ των πολιτών τους ή κατά ατόμου το οποίο έχει τον συνηθισμένο τόπο διαμονής του στο έδαφός τους.

3.Για την ποινική δίωξη των αδικημάτων που θεσπίζονται με τα άρθρα 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης, τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η δικαιοδοσία τους δεν τελεί υπό την αρέση της ποινικοποίησης των πράξεων στο έδαφός που διασπράττηκαν.

4. Για την ποινική δίωξη των αδικημάτων που θεσπίζονται με τα άρθρα 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης, τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η δικαιοδοσία τους αναφορικά με τα εδάφια 8' και 9' της παραγράφου 1, δεν τελεί υπό την αρέση ότι η ποινική δίωξη μπορεί μόνο να ασκηθεί κατόπιν εγκλήσεως του θύματος ή την κατάθεση πληροφοριών από το κράτος του τόπου που διασπράττηκε το αδίκημα.

5.Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για τη θέσπιση δικαιοδοσίας αναφορικά με αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση, σε περιπτώσεις που ο φερόμενος ως δράτης βρίσκεται στο έδαφός τους και δεν προχωρούν στην έκδοσή του/της σε άλλο Μέρος αποκλειστικά με βάση την ιθαγένειά του.

6.Οσάκις περισσότερα του ενός Μέρη διεκδικούν δικαιοδοσία επί φερόμενου αδικήματος που θεσπίζεται με την παρούσα Σύμβαση, τα εμπλεκόμενα Μέρη θα συνεννοούνται μεταξύ τους, όπου απαιτείται, για να καθορίσουν την πλέον κατάλληλη δικαιοδοσία για την άσκηση ποινικής δίωξης.

7. Με την επιφύλαξη των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου η παρούσα Σύμβαση δεν αποκλείει οποιαδήποτε ποινική δικαιοδοσία η οποία ασκείται από Μέρος σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία του.

Άρθρο 45- Κυρώσεις και Μέτρα

1. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση τιμωρούνται με αποτελεσματικές ανώλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις, λαμβάνοντας υπόψη τη βαρύτητα τους. Οι κυρώσεις αυτές περιλαμβάνουν, όπου απαιτείται, ποινές που συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας και μπορούν να οδηγήσουν σε έκδοση.

2. Τα Μέρη μπορούν να υιοθετήσουν άλλα μέτρα αναφορικά με τους δράστες όπως

- την παρακαλούθηση ή επιτήρηση των καταδικασθέντων ατόμων
- την αφαίρεση των γονεϊκών δικαιωμάτων, ενώ το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, το οποίο μπορεί να περιλαμβάνει και την αφώλεια του θύματος, δεν μπορεί να διασφαλιστεί με άλλο τρόπο.

Άρθρο 46-Επιβαρυντικές περιστάσεις

Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι ακόλουθες περιστάσεις, στον βαθμό που δεν αποτελούν ήδη μέρος των στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος, δύνανται, σύμφωνα προς τις συναφείς διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας, να ληφθούν υπόψη ως επιβαρυντικές περιστάσεις για τον προσδιορισμό της ποινής αναφορικά με τα αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση:

- α. το αδίκημα διαπράχθηκε κατά του πρώην ή του νυν συζύγου ή συντρόφου, όπως διαλαμβάνεται στην εθνική νομοθεσία, από μέλος της οικογένειας, από άτομο που συμβιώνει με το θύμα ή άτομο που έχει προβεί σε κατάχρηση της εξουσίας του,
- β. το αδίκημα ή τα συναφή αδικήματα διαπράχθηκαν κατ'εξακολούθηση,
- γ. το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον ατόμου το οποίο είχε καταστεί ευάλωτο συνεπεία ειδικών συνθηκών,
- δ. το αδίκημα διαπράχθηκε σε βάρος ή ενόπιον παιδιού,
- ε. το αδίκημα διαπράχθηκε από δύο ή περισσότερα άτομα ενεργώντας από κοινού,
- στ. το αδίκημα συνοδεύτηκε από ακραία επίθεδα βίας ή του αδικήματος προηγήθηκαν ακραία επίθεδα βίας,
- ζ. το αδίκημα διαπράχθηκε με την χρήση ή υπό την απειλή όπλου,
- η. το αδίκημα είχε ως αποτέλεσμα σοβαρή σωματική ή ψυχολογική βλάβη στο θύμα,
- θ. ο δράστης είχε καταδικαστεί προηγουμένως για αδικήματα παρόμοιας φύσεως.

Άρθρο 47 - Ποινές που επιβλήθηκαν από άλλο Μέρος

Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα που προβλέπουν τη δυνατότητα να ληφθούν υπόψη οι τελικές ποινές που επιβλήθηκαν από άλλο Μέρος αναφορικά με τα αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση κατά τον προσδιορισμό της ποινής.

Άρθρο 48 – Απαγόρευση των υποχρεωτικών ενώλιακτικών διαδικασιών επίλυσης της διαφοράς ή επιβολής ποινής

1. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για να απαγορεύσουν τις υποχρεωτικές ενώλιακτικές διαδικασίες επίλυσης των διαφορών, συμπεριλαμβανομένης της διαμεσολάβησης και του συμβιβασμού, αναφορικά με όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι σε περίπτωση που διασώζεται η καταβολή προστίμου, λαμβάνεται δεόντως υπόψη η ικανότητα του δράστη να ανωλύει τις οικονομικές του υποχρεώσεις έναντι του θύματος.

Κεφάλαιο VI – Έρευνα, ποινική δίωξη, οικονομικό δίκαιο και προστατευτικά μέτρα

Άρθρο 49 – Γενικές υποχρεώσεις

1. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι έρευνες και οι δικαστικές διαδικασίες αναφορικά με όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης διεξάγονται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, ενώ λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα του θύματος καθ' όλα τα στάδια της ποινικής διαδικασίας.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα, σε συμμόρφωση προς τις θεμελιώδεις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και λαμβάνοντας υπ' όψη την έμφυλη κατανοήση της βίας, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική διερεύνηση και δικαστική δίωξη των αδικημάτων που καθιερώνονται από τους όρους της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 50 – Άμεση απαστόκριση, πρόληψη και προστασία.

1. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου απαστοκρύνονται σε όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης άμεσα και κατά τον προσήκοντα τρόπο προσφέροντας επαρκή και άμεση προστασία στα θύματα.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου προβαίνουν άμεσα και κατά τον προσήκοντα τρόπο στην πρόληψη και προστασία ενάντια σε όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης, συμπεριλαμβανομένης της υιοθέτησης προληπτικών επιχειρησιακών μέτρων καθώς και της συλλογής αποδεικτικών στοιχείων.

Άρθρο 51 – Αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου.

1. Τα Μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η αξιολόγηση του κινδύνου φονικότητας ή σοβαρότητα της κακώσεως και ο κίνδυνος επανάλιψης της βίας πραγματοποιούνται από όλες τις σχετικές αρχές με στόχο τη διαχείριση του κινδύνου και εφ' όσον απαιτείται, την παροχή συντονισμένης προστασίας και υποστήριξης.

2. Τα Μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η αξιολόγηση που διαλαμβάνεται στην παράγραφο 1 λαμβάνει δεόντως υπόψη καθ' όλα τα στάδια της διερεύνησης και εφαρμογής των προστατευτικών μέτρων, το γεγονός ότι οι δράστες των πράξεων βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης διαθέτουν ή έχουν πρόσβαση σε πυροβόλα όπλα.

Άρθρο 52 – Επείγοντα μέτρα αποκλεισμού

Τα Μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι παρέχεται στις αρμόδιες αρχές η δυνατότητα να διατάξουν, σε περιπτώσεις και κατωτέρως άμεσου κινδύνου, τον δράστη ενδοοικογενειακής βίας να απομακρυνθεί από την κατοικία του θύματος ή του ατόμου που βρίσκεται σε κίνδυνο για επαρκή χρονική περίοδο και να απαγορεύσουν στον δράστη την είσοδο στην κατοικία ή την επαφή με το θύμα ή το άτομο που βρίσκεται σε κίνδυνο. Τα μέτρα που λαμβάνονται σύμφωνα με το παρόν άρθρο δίνουν προτεραιότητα στην ασφάλεια των θυμάτων ή των ατόμων που βρίσκονται σε κίνδυνο.

Άρθρο 53 – Περιοριστικοί όροι

1. Τα Μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι κατώλυλοι περιοριστικοί ή προστατευτικοί όροι είναι διαθέσιμοι στα θύματα όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

2. Τα Μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι περιοριστικοί ή προστατευτικοί όροι που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι:

- διαθέσιμοι για άμεση προστασία του θύματος και χωρίς υπερβολικά οικονομικά ή διοικητικά βάρη για το θύμα,
- εκδίδονται για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα ή μέχρι να τροποποιηθούν ή να αφεθούν,
- όπου απαιτείται, εκδίδονται σε μονομερή βάση (ex parte), η οποία έχει άμεση ισχύ,
- καθίσταται διαθέσιμα ανεξάρτητα από ή συμπληρωματικά προς άλλες νομικές διαδικασίες,
- επιτρέπεται να παρουσιάζονται σε επόμενες νομικές διαδικασίες.

3. Τα Μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι παραβιάσεις των περιοριστικών ή προστατευτικών μέτρων που εκδίδονται σύμφωνα με την παράγραφο 1, υπόκεινται σε αποτελεσματικές ανωλογικές και αποτρεπτικές ποινικές ή άλλες νομικές κυρώσεις.

Άρθρο 54 – Έρευνες και αποδεικτικά στοιχεία

Τα Μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι, σε οποιαδήποτε αστική ή ποινική διαδικασία, τα αποδεικτικά στοιχεία που αναφέρονται στο σχετικό ιστορικό και τη συμπεριφορά του θύματος επιτρέπονται μόνον εφόσον παρίστανται ως σχετικά και αναγκαία.

Άρθρο 55 – Κατ'έγκληση και αυτεπάγγελτη διαδικασία

1. Τα Μέλη διασφαλίζουν ότι οι έρευνες ή η δίωξη των αδικημάτων που θεσπίζονται με τα άρθρα 35, 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης δεν στηρίζονται εξ ολοκλήρου στην αναφορά ή την έγκληση που υπέβαλε το θύμα εφόσον το αδικήμα διαπράχθηκε εν όλο ή εν μέρει στο έδαφος του και ότι η διαδικασία δύναται να συνεχισθεί ακόμη κι αν το θύμα αποσύρει την αναφορά ή έγκληση του.

2. Τα Μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν, σύμφωνα με τους όρους οι οποίοι προβλέπονται από την εσωτερική τους νομοθεσία, τη δυνατότητα των κυβερνητικών και μη κυβερνητικών οργανώσεων καθώς και των συμβούλων ενδοοικογενειακής βίας να παράσχουν συνδρομή και/ή υποστήριξη στα θύματα κατόπιν αιτήματός τους κατά τη διάρκεια των ερευνών και των δικαστικών διαδικασιών για τα αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 56 – Μέτρα προστασίας

1. Τα Μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να προστάξουν τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των θυμάτων, συμπεριλαμβανομένων και των ειδικών αναγκών τους ως μαρτύρων, καθ' όλα τα στάδια των ερευνών και των δικαστικών διαδικασιών, συγκεκριμένα:

α. μεριμνώντας για την προστασία τους καθώς και για εκείνη των οικογενειών τους και των μαρτύρων, από τον εκφοβισμό, τα αντίποινα και την επωλήσιμη βλάβη ή θυματοποίηση,

β. διασφαλίζοντας ότι τα θύματα ενημερώνονται, τουλάχιστον σε περιπτώσεις κατά τις οποίες τα θύματα ή η οικογένεια μπορούν να βρεθούν σε κίνδυνο, εφόσον ο δράστης αποδράσει ή αφεθεί προσωρινά ή οριστικά ελεύθερος,

γ. πληροφορώνοντας τα, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από την εσωτερική τους νομοθεσία, σχετικά με τα δικαιώματά τους και τις υπηρεσίες που τίθενται στη διάθεσή τους καθώς και για την πορεία της έγκλησής τους, για τις κατηγορίες, τη γενική πρόοδο των

ερευνών ή των δικαστικών διαδικασιών, τον ρόλο που διαδραματίζουν σ' αυτές καθώς και την έκβαση της υπόθεσής τους.

δ. παρέχοντας τη δυνατότητα στα θύματα, κατά τρόπο συμβατό με τους δικονομικούς κανόνες της εσωτερικής νομοθεσίας, να ακουσθούν, να παρέχουν αποδεικτικά στοιχεία, να παρουσιάσουν τις απόψεις, τις ανήσεις και τις ανησυχίες τους, άμεσα ή μέσω ενδιάμεσου προσώπου και να ληφθούν υπόψη,

ε. παρέχοντας στα θύματα τις κατώλυλες υποστηρικτικές υπηρεσίες, έτσι ώστε τα δικαιώματά και τα συμφέροντά τους να παρουσιασθούν κατά τον δέοντα τρόπο και να ληφθούν υπόψη,

στ. διασφαλίζοντας ότι δύνανται να υιοθετηθούν μέτρα για να προστατέψουν την ιδιωτικότητα και την εικόνα του θύματος,

ζ. διασφαλίζοντας, όπου είναι δυνατόν, την αποφυγή επαφής μεταξύ των θυμάτων και των δράστών εντός του δικαστηρίου καθώς και στους χώρους των αρχών επιβολής του νόμου,

η. παρέχοντας στα θύματα ανεξάρτητους και ικανούς διαρρηγείς, όταν τα θύματα μετέχουν σε δικαστική διαδικασία ή όταν παρέχουν αποδεικτικά στοιχεία,

θ. δίνοντας τη δυνατότητα στα θύματα να καταθέσουν, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται από την εσωτερική τους νομοθεσία στην αίθουσα του δικαστηρίου χωρίς να είναι παρόντα ή τουλάχιστον χωρίς την παρουσία του φερομένου ως δράστη, συγκεκριμένα μέσω της χρήσης των κατώλυλων επικοινωνιακών τεχνολογιών, όπου διατίθενται,

2. Παρέχονται, όπου απαιτείται, ειδικά μέτρα προστασίας σε παιδιά- θύμα και παιδιά- μάρτυρα βίας κατά των γυναικών και ενδοοικογενειακής βίας, λαμβάνοντας υπόψη το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού.

Άρθρο 57 – Νομική βοήθεια

Τα Μέλη προβλέπουν το δικαίωμα παροχής νομικής συνδρομής και δωρεάν νομικής βοήθειας σε θύματα σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από την εσωτερική τους νομοθεσία.

Άρθρο 58 – Παραγραφή

Τα Μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η παραγραφή για την έναρξη νομικών διαδικασιών αφορικά με τα αδικήματα που θεσπίζονται στα άρθρα 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης συνεχίζεται για χρονική περίοδο η οποία είναι επαρκής και ανώλογη προς τη βαρύτητα του εν λόγω αδικήματος, για να επιτρέπεται η αποτελεσματική έναρξη των διαδικασιών αφού το θύμα ενηλικιωθεί.

Κεφάλαιο VII – Μετανώστευση και άσυλο

Άρθρο 59 – Καθεστώς διαμονής

1. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα των οποίων το καθεστώς διαμονής εξαρτάται από εκείνο του/της συζύγου ή συντρόφου όπως διαλαμβάνεται στην εσωτερική νομοθεσία, σε περίπτωση λύσης του γάμου ή της σχέσης, δικαιούνται, κατόπιν αίτησης αυτοτελούς άδειας διαμονής σε περίπτωση ιδιαιτέρως δυσχερών συνθηκών, ανεξάρτητα από τη διάκριση του γάμου ή της σχέσης. Οι όροι οι οποίοι αναφέρονται στη χορήγηση και τη διατήρηση της αυτοτελούς άδειας διαμονής καθορίζονται από την εσωτερική νομοθεσία.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι δύναται να χορηγηθεί στα θύματα αμετακίνητη διαδικασία απέλασης σχετικά με το καθεστώς διαμονής, το οποίο εξαρτάται από εκείνο του/της συζύγου ή συντρόφου όπως αναγνωρίζεται από την εσωτερική νομοθεσία προκειμένου να τους δοθεί η δυνατότητα υποβολής αίτησης για αυτοτελή άδεια διαμονής.

3. Τα Μέρη εκδίδουν αμεσώσιμη άδεια διαμονής στα θύματα σε μία εκ των δύο ακόλουθων περιπτώσεων ή και στις δύο:

α. σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι η διαμονή τους είναι αναγκαία λόγω της προσωπικής τους κατάσταση

β. σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι η διαμονή τους είναι αναγκαία για τη συνεργασία τους με τις αρμόδιες αρχές για την έρευνα ή τις ποινικές διαδικασίες

4. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα θύματα αναγκαστικού γάμου, τα οποία μεταφέρθηκαν σε άλλο κράτος με σκοπό τη σύναψη γάμου και τα οποία, συνεπεία του γεγονότος αυτού, απώλεσαν το καθεστώς διαμονής στην χώρα που συνήθως διαμένουν, δύνανται να επωακτίσουν αυτό το καθεστώς.

Άρθρο 60 – Αιτήσεις ασύλου βασισμένες στο φύλο

1. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι η βασισμένη στο φύλο βία κατά των γυναικών δύναται να αναγνωριστεί ως μια μορφή δίωξης υπό την έννοια του άρθρου 1, Α(2) της Σύμβασης του 1951 για το Καθεστώς των Προσφύγων, καθώς και ως σοβαρή μορφή βλάβης που οδηγεί στη χορήγηση συμπληρωματικής/επικουρικής προστασίας

2. Τα Μέρη διασφαλίζουν ότι μια ερμηνεία ευαίσθητη προς τη διάσταση του φύλου δίδεται σε κάθε ένω από τους λόγους που αναφέρονται στην Σύμβαση και ότι, εφόσον στοιχειοθετείται ότι ο φόβος δίωξης αναφέρεται σε ένω ή περισσότερους από τους παραπάνω λόγους, θα χορηγείται καθεστώς πρόσφυγα στους αιτούντες σύμφωνα με τα εφαρμοστέα σχετικά κείμενα.

3. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να ανασπύξουν ευαίσθητες προς το φύλο διαδικασίες υποδοχής και υποστηρικτικές υπηρεσίες για τους αιτούντες άσυλο, καθώς και κατευθυντήριες οδηγίες και διαδικασίες ασύλου ευαίσθητες προς το φύλο, συμπεριλαμβανομένης της διαδικασίας καθορισμού του καθεστώτος του πρόσφυγα και της αίτησης παροχής διεθνούς προστασίας.

Άρθρο 61 – Μη επαναστροφήση

1. Τα μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα για το σεβασμό της αρχής της μη επαναστροφής σύμφωνα με τις υφιστάμενες υποχρεώσεις τους από το διεθνές δίκαιο.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα της βίας κατά των γυναικών που χρειάζονται προστασία ανεξάρτητα από το καθεστώς ή τον τόπο διαμονής τους δεν θα επαναστραφούν και από οποιοδήποτε συνθήκες σε οποιαδήποτε χώρα όπου η ζωή τους θα μπορούσε να τεθεί σε κίνδυνο ή όπου θα μπορούσαν να υποβληθούν σε βασανιστήρια ή απάνθρωπη ή ταπεινωτική μεταχείριση ή τιμωρία.

Κεφάλαιο VIII – Διεθνής συνεργασία

Άρθρο 62- Γενικές αρχές

1. Τα Μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης και μέσω της εφαρμογής των σχετικών διεθνών και περιφερειακών κειμένων για τη συνεργασία σε αστικές και ποινικές υποθέσεις, τις διευθετήσεις που έχουν συμφωνηθεί με βάση την ομοιόμορφη ή αμοιβαία νομοθεσία και τους εσωτερικούς νόμους στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, προς τους σκοπούς της:

α. πρόληψης, καταστολής και δίωξης όλων των μορφών της βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης,

β. προστασίας και παροχής βοήθειας στα θύματα

γ. των ερευνών ή διαδικασιών που αφορούν αδικήματα τα οποία θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση,

δ. εκτέλεσης των συναφών αστικών και ποινικών αποφάσεων που έχουν εκδοθεί από τις δικαστικές αρχές των Μερών, συμπεριλαμβανομένων και των προστατευτικών όρων.

2. Τα Μέρη λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι τα θύματα αδικήματος που έχει θεσπισθεί σύμφωνα με την παρούσα Σύμβαση και έχει διαπραχθεί στο έδαφος μέρους άλλου από εκείνο στο οποίο διαμένουν δύνανται να υποβάλουν έγκληση ενώπιον των αρμοδίων αρχών του κράτους διαμονής τους.

3. Εάν Μέρος, το οποίο εξαρτά την αμοιβαία νομική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις, την έκδοση ή την εκτέλεση αστικών ή ποινικών αποφάσεων που έχουν επιβληθεί από άλλο Μέρος της παρούσας Σύμβασης από την ύπαρξης σχετικής συνθήκης, λάβει αίτηση για μια τέτοια νομική συνεργασία από Μέρος με το οποίο δεν έχει συνάψει τέτοια συνθήκη, μπορεί να θεωρήσει ότι η παρούσα Σύμβαση συνιστά τη νομική βάση για αμοιβαία νομική συνδρομή σε ποινικές υποθέσεις, για έκδοση ή εκτέλεση αστικών ή ποινικών αποφάσεων που έχουν επιβληθεί από το άλλο Μέρος αναφορικά με τα αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση.

4. Τα Μέλη κααβάλουν κάθε προσπάθεια να ενσωμαώσουν, όπου απαιτείται, την πρόληψη και τον αγώνα κατά της βίας εναντίον των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας σε προγράμματα βοήθειας για ανώτατη που παρέχονται προς όφελος τρίτων κρατών, συμπεριλαμβανομένης της σύναψης διμερών και πολυμερών συμφωνιών με τρίτα κράτη προς το σκοπό της διευκόλυνσης της προστασίας θυμάτων σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 5.

Άρθρο 63 – Μέτρα που σχετίζονται με άτομα που βρίσκονται σε κίνδυνο

Οσάκις Μέρος, με βάση πληροφόρηση που έχει στη διάθεσή του, έχει βάσιμο λόγο να πιστεύει ότι ένα άτομο βρίσκεται σε άμεσο κίνδυνο να υποστεί οποιοδήποτε από τις πράξεις βίας που διαλαμβάνονται στα άρθρα 36, 37, 38 και 39 της παρούσας Σύμβασης στο έδαφος άλλου Μέρους, το Μέρος που διαθέτει την πληροφόρηση ευθαρρύνεται να τη διαβιβάσει χωρίς καθυστέρηση στο άλλο με σκοπό να διασφαλιστεί ότι λαμβάνονται τα ενδεδειγμένα μέτρα προστασίας. Όπου χωρεί, η πληροφόρηση αυτή θα περιλαμβάνει λεπτομέρειες σχετικά με τις υφιστάμενες διατάξεις προστασίας προς όφελος του ατόμου που βρίσκεται σε κίνδυνο.

Άρθρο 64 – Πληροφόρηση

1. Το Μέρος που έχει λάβει το αίτημα ενημερώνει άμεσα το αιτούν Μέρος σχετικά με την τελική έκβαση της ενέργειας που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το παρόν κεφάλαιο. Το Μέρος που έχει λάβει το αίτημα ενημερώνει άμεσα το αιτούν Μέρος σχετικά με οποιοδήποτε συνθήκες οι οποίες καθιστούν αδύνατη την πραγματοποίηση της ενέργειας που ζητείται ή ενδέχεται να την καθυστερήσουν σημαντικά.

2. Ένα Μέρος δύναται, εντός των ορίων της εσωτερικής του νομοθεσίας, χωρίς προηγούμενο αίτημα, να διαβιβάσει σε άλλο Μέρος πληροφόρηση που απέκτησε μέσα στο πλαίσιο των δικών του ερευνών, οσάκις θεωρεί ότι η κοινοποίηση μιας τέτοιας πληροφόρησης θα μπορούσε να βοηθήσει το λαμβάνον Μέρος να αποτρέψει ποινικά αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση, ή να κινησει ή διεξάγει έρευνες και

διαδικασίες που αφορούν στα ποινικά αυτά αδικήματα ή ότι η πληροφόρηση αυτή θα μπορούσε να οδηγήσει σε αίτημα για συνεργασία με το Μέρος αυτό υπό τους όρους του παρόντος κεφαλαίου.

3. Ένα Μέρος που λαμβάνει οποιαδήποτε πληροφόρηση σύμφωνα με την παράγραφο 2, διαβιβάζει αυτή στις αρμόδιες αρχές με σκοπό να κινηθούν διαδικασίες ενώ θεωρηθούν απαραίτητες ή ώστε η πληροφόρηση αυτή να ληφθεί υπόψη σε σχετικές αστικές και ποινικές διαδικασίες.

Άρθρο 65 – Προστασία δεδομένων

Τα προσωπικά δεδομένα αποθηκεύονται και χρησιμοποιούνται σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί από τα Μέρη κατ' εφαρμογή της Σύμβασης για την προστασία ατόμων αναφορικά με την Αυτόματη Επεξεργασία Προσωπικών Δεδομένων (ETS υπ' αριθ. 108).

Κεφάλαιο IX – Μηχανισμός Παρακολούθησης

Άρθρο 66 – Ομάδα εμπειρογνομόνων για τη δράση κατά της βίας εναντίον γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

1. Η Ομάδα Εμπειρογνομόνων η επιφορτισμένη με τη δράση κατά της βίας εναντίον γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (εφεξής αποκαλούμενη ως «GREVIO») θα παρακολουθεί την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης από τα Μέρη.

2. Η GREVIO θα αποτελείται από έναν ελάχιστο αριθμό 10 μελών και έναν μέγιστο 15 μελών λαμβάνοντας υπόψη το φύλο και τη γεωγραφική κατανομή, καθώς και την διεπιστημονική εξειδίκευση. Τα μέλη της θα εκλέγονται από την Επιτροπή των Μερών μεταξύ υποψηφίων που έχουν προταθεί από τα Μέρη για μια θητεία 4 ετών, όπως ανανεούμενης και έχουν επέλγει μεταξύ υπηκόων των Μερών.

3. Η αρχική εκλογή 10 μελών θα πραγματοποιηθεί εντός χρονικής περιόδου ενός έτους από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης. Η εκλογή των πέντε επανεξετάσιμων μελών θα διεξαχθεί μετά την 25η επικύρωση ή προσχώρηση.

4. Η εκλογή των μελών της GREVIO βασίζεται στις ακόλουθες αρχές:

α. Θα επιλέγονται σύμφωνα με διαφανή διαδικασία μεταξύ ατόμων υψηλής ηθικής υποστάσεως γνωστών για την εγνωσμένη τους ικανότητα στους τομείς των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ισότητας των φύλων, της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας ή της βοήθειας και προστασίας προς τα θύματα ή μεταξύ εκείνων οι οποίοι έχουν επιδείξει επαγγελματική πείρα στους τομείς που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση,

β. δύο μέλη της GREVIO δεν μπορούν να είναι υπήκοοι του αυτού κράτους,

γ. Θα πρέπει να εκπροσωπούν τα κύρια νομικά συστήματα.

δ. Θα πρέπει να εκπροσωπούν συναφείς φορείς και οργανώσεις στον τομέα της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

ε. Θα συμμετέχουν με την αμοιβαία τους ιδιότητα και θα είναι ανεξάρτητοι και αμερόληπτοι κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, και θα είναι διαθέσιμοι για να εκτελούν τα καθήκοντά τους με αποτελεσματικό τρόπο.

5. Η διαδικασία εκλογής των μελών της GREVIO καθορίζεται από την Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, κατόπιν διαβουλεύσεως και λήψης της ομόφωνης συγκατάθεσης των Μερών, εντός περιόδου έξι μηνών από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης.

6. Η GREVIO υιοθετεί τον δικό της εσωτερικό κανονισμό.

7. Τα μέλη της GREVIO, καθώς και άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις στη χώρα, όπως διαλαμβάνεται στο άρθρο 68, παράγραφος 9 και 14, απολαμβάνουν των προνομίων και ασυλιών που εκτίθενται στο παράρτημα της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 67 - Επιτροπή των Μερών

1. Η Επιτροπή των Μερών αποτελείται από τους εκπροσώπους των Μερών της Σύμβασης.

2. Η Επιτροπή των Μερών συγκοιείται από τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η πρώτη συνεδρίασή της θα διεξάγεται εντός περιόδου ενός έτους από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης με σκοπό την εκλογή των μελών της GREVIO. Θα συνεχίζεται ακολούθως εφόσον το ένα τρίτο των Μερών, ο Πρόεδρος της Επιτροπής των Μερών ή ο Γενικός Γραμματέας το ζητήσουν.

3. Η Επιτροπή των Μερών υιοθετεί τον δικό της εσωτερικό κανονισμό.

Άρθρο 68 - Διαδικασία

1. Τα Μέρη υποβάλλουν στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, με βάση ερωτηματολόγιο που έχει συνταχθεί από την GREVIO, έκθεση αναφορικά με τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης για να εξετασθούν από την GREVIO.

2. Η GREVIO εξετάζει την υποβλλόμενη έκθεση σύμφωνα με την παράγραφο 1 α) με τους εκπροσώπους του ενδιαφερομένου Μέρους.

3. Οι μεταγενέστερες διαδικασίες αξιολόγησης διαρύνονται σε γύρους, η διάρκεια των οποίων καθορίζεται από την GREVIO. Στην αρχή του κάθε γύρου η GREVIO επιλέγει τις ειδικές διατάξεις πάνω στις οποίες θα βασίζεται η διαδικασία αξιολόγησης και αποστέλλει ερωτηματολόγιο.

4. Η GREVIO προσδιορίζει τα κατώλυλα μέσα διεξαγωγής αυτής της διαδικασίας παρακολούθησης. Δύναται, συγκεκριμένα, να εγκρίνει ερωτηματολόγιο για κάθε γύρο αξιολόγησης το οποίο χρησιμεύει ως βάση για την διαδικασία αξιολόγησης της εφαρμογής από τα Μέρη. Το ερωτηματολόγιο αυτό απευθύνεται σε όλα τα Μέρη.

Τα Μέρη ανταποκρίνονται σ' αυτό το ερωτηματολόγιο, καθώς και σε οποιαδήποτε άλλη αίτηση παροχής πληροφοριών από τη GREVIO.

5. Η GREVIO δύναται να λάβει πληροφόρηση σχετικά με την εφαρμογή της Σύμβασης από μη κυβερνητικές οργανώσεις και την κοινωνία των πολιτών, καθώς από εθνικά ιδρύματα προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

6. Η GREVIO λαμβάνει δεόντως υπόψη την υφιστάμενη πληροφόρηση που είναι διαθέσιμη από άλλα περιφερειακά και διεθνή όργανα και φορείς σε τομείς που εμπύπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης.

7. Κατά την υιοθέτηση του ερωτηματολογίου για κάθε γύρο αξιολόγησης, η GREVIO λαμβάνει δεόντως υπόψη την υφιστάμενη συλλογή δεδομένων και έρευνας που πραγματοποιείται στα Μέρη όπως διαλαμβάνεται στο Άρθρο 11 της παρούσας Σύμβασης.

8. Η GREVIO δύναται να λάβει πληροφόρηση αναφορικά με την εφαρμογή της Σύμβασης από τον Επίτροπο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, την Κοινοβουλευτική Συνέλευση και τους σχετικούς εξειδικευμένους φορείς του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθώς και από εκείνους οι οποίοι έχουν συσταθεί σύμφωνα με τα άλλα διεθνή κείμενα. Οι καταγγελίες που υποβάλλονται σε αυτούς τους φορείς καθώς και η έκβασή τους διατίθενται στην GREVIO.

9. Η GREVIO δύναται επικοινωνικά να οργανώνει, σε συνεργασία με τις εθνικές αρχές και με τη βοήθεια ανεξάρτητων εθνικών εμπειρογνομόνων, επισκέψεις σε χώρες ενώ η αποκτηθείσα πληροφόρηση θεωρείται επαρκής ή σε περιπτώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 14. Κατά τη διάρκεια αυτών των επισκέψεων, η GREVIO δύναται να υποβοηθείται από ειδικούς σε συγκεκριμένους τομείς.

10. Η GREVIO καταρτίζει σχέδιο έκθεσης που περιλαμβάνει την ανάλυσή της αναφορικά με την εφαρμογή των διατάξεων πάνω στις οποίες εδράζεται η αξιολόγηση, καθώς και των υποδείξεων και προτάσεών της που αφορούν τον τρόπο κατά τον οποίο το ενδιαφερόμενο Μέρος δύναται να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που έχουν εντοπισθεί. Το σχέδιο έκθεσης διαβιβάζεται για κατάθεση παρατηρήσεων και σχολίων στο Μέρος που αξιολογείται. Τα σχόλιά του λαμβάνονται υπόψη από την GREVIO κατά την υιοθέτηση της έκθεσής της.

11. Με βάση όλες τις ληφθείσες πληροφορίες και τα σχόλια από τα Μέρη, η GREVIO υιοθετεί την έκθεσή της και τα συμπεράσματά που αφορούν στα μέτρα που έχουν ληφθεί

από το ενδιαφερόμενο Μέρος με σκοπό την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης. Η έκθεση αυτή και τα συμπεράσματά αποστέλλονται στο ενδιαφερόμενο Μέρος και στην Επιτροπή των Μερών. Η έκθεση και τα συμπεράσματά της GREVIO δημοσιοποιούνται από την υιοθέτησή τους μαζί με τα ενδεχόμενα σχόλια του ενδιαφερόμενου Μέρους.

12. Με την επιφύλαξη της διαδικασίας που διαλαμβάνεται στις παραγράφους 1 έως 8, η Επιτροπή των Μερών δύναται να υιοθετήσει, με βάση την έκθεση και τα συμπεράσματά της GREVIO, συστάσεις που απευθύνονται στο Μέρος αυτό (α) και οι οποίες αφορούν στα μέτρα που πρέπει να ληφθούν προκειμένου να εφαρμοσθούν τα συμπεράσματά της GREVIO, οριζόντιας ημερομηνίας εφόσον απαιτείται, για την υποβολή πληροφοριών για την εφαρμογή τους, και (β) αποσκοπώντας στη συνεργασία με το Μέρος αυτό με στόχο την προοίκουσα εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

13. Εάν η GREVIO λάβει αξιόπιστες πληροφορίες που υποδηλώνουν μια κατάσταση όπου τα προβλήματα ατατούν άμεση προσοχή προκειμένου να αποτραπεί ή να περιοριστεί η έκταση ή ο αριθμός των σοβαρών παραβιάσεων της Σύμβασης, δύναται να ζητήσει την επίγουσα υποβολή ειδικής έκθεσης σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται για τη πρόληψη σοβαρών, μαζικών ή επίμονων μορφών βίας κατά των γυναικών.

14. Λαμβάνοντας υπόψη τις πληροφορίες που κατατέθηκαν από το ενδιαφερόμενο Μέρος καθώς και οποιαδήποτε άλλη αξιόπιστη πληροφόρηση διαθέτει, η GREVIO δύναται να αναθέσει σε ένα ή περισσότερα από τα μέλη της να διεξάγουν έρευνα και να υποβάλουν επείγοντως αναφορά στην GREVIO. Όπου είναι αναγκαίο και με την συγκατάθεση του Μέρους, η έρευνα δύναται να συμπεριλάβει και επίσκεψη στο έδαφός του.

15. Αφού εξετασθούν τα ευρήματα της έρευνας που αναφέρεται στην παράγραφο 14, η GREVIO διαβιβάζει αυτά τα ευρήματα στο ενδιαφερόμενο Μέρος και, όπου απαιτείται, στην Επιτροπή των Μερών και στην Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης μαζί με οποιαδήποτε σχόλια και συστάσεις.

Άρθρο 69 – Γενικές συστάσεις

Η GREVIO δύναται να υιοθετήσει, όπου απαιτείται, γενικές συστάσεις που αφορούν στην εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 70 – Συμμετοχή των Κοινοβουλίων στην παρακολούθηση

Τα εθνικά κοινοβούλια προσκαλούνται να συμμετάσχουν στην παρακολούθηση των μέτρων που λαμβάνονται για την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

1. Τα Μέλη υποβάλλουν τις εκθέσεις της GREVIO στα εθνικά τους κοινοβούλια.

2. Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης καλείται να αξιολογεί τακτικά την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης.

Κεφάλαιο X – Σχέση με άλλα διεθνή όργανα

Άρθρο 71 - Σχέση με άλλα διεθνή όργανα

1. Η παρούσα Σύμβαση δεν θίγει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από άλλα διεθνή κείμενα στα οποία τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης είναι Μέρη ή θα καταστούν Μέρη και τα οποία περιλαμβάνουν διατάξεις πάνω σε θέματα που διέπονται από την παρούσα Σύμβαση.

2. Τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης δύνανται να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες μεταξύ τους πάνω σε θέματα που ρυθμίζονται με την παρούσα Σύμβαση, προς τους σκοπούς της συμπλήρωσης ή ενίσχυσης των διατάξεών της ή διευκόλυνσης της εφαρμογής των αρχών που περιέχονται σ' αυτήν.

Κεφάλαιο XI – Τροποποιήσεις της Σύμβασης

Άρθρο 72 – Τροποποιήσεις

1. Οποιαδήποτε πρόταση τροποποίησης της παρούσας Σύμβασης που κατατίθεται από Μέρος διαβιβάζεται στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης και αποστέλλεται από αυτόν στα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, σε οποιοδήποτε υπογράφων κράτος, σε οποιοδήποτε Μέρος, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε οποιοδήποτε κράτος έχει προσκληθεί να υπογράψει την παρούσα Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 75, καθώς και σε οποιοδήποτε κράτος έχει προσκληθεί να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76.

2. Η Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης εξετάζει την προτεινόμενη τροποποίηση και κατόπιν διαβουλεύσεων με τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης τα οποία δεν αποτελούν μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, δύνανται να υιοθετήσει την τροποποίηση με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 20.εδ.δ του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης.

3. Το κείμενο οποιασδήποτε τροποποίησης υιοθετηθεί από την Επιτροπή των Υπουργών σύμφωνα με την παράγραφο 2 αποστέλλεται στα Μέρη για αποδοχή.

4. Οποιαδήποτε τροποποίηση υιοθετηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξης της περιόδου του ενός μηνός μετά την ημερομηνία κατά την οποία όλα τα Μέρη γνωστοποίησαν την αποδοχή τους στον Γενικό Γραμματέα.

Κεφάλαιο XII – Ακροτελεύτιες διατάξεις

Άρθρο 73 – Αποτελέσματα της παρούσας Σύμβασης

Οι διατάξεις της παρούσας Σύμβασης δεν θίγουν τις διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας και των δεσμευτικών διεθνών κειμένων τα οποία είναι ήδη σε ισχύ ή τα οποία δύνανται να τεθούν σε ισχύ, σύμφωνα με τα οποία περισσότερα ευνοϊκά δικαιώματα παρέχονται ή θα παρωχεθούν σε άτομα με σκοπό την πρόληψη ή την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

Άρθρο 74 – Επίλυση διαφορών

1. Τα Μέρη οποιοδήποτε διαφοράς η οποία δύνανται να προκύψει αναφορικά με την εφαρμογή ή ερμηνεία των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης θα προσπαθήσουν πρώτα να την επιλύσουν μέσω διαπραγμάτευσης, συμβιβασμού, διαιτησίας ή μέσω οποιουδήποτε άλλων μεθόδων ειρηνικής επίλυσης γίνουν δεκτές με αμοιβαία συμφωνία μεταξύ τους.
2. Η Επιτροπή των Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης δύνανται να θεσπίσει διαδικασίες επίλυσης, οι οποίες είναι διαθέσιμες για χρήση από τα ελεγχόμενα στη διαφορά Μέρη εφόσον αυτά συμφωνήσουν προς τούτο.

Άρθρο 75 – Υπογραφή και θέση σε ισχύ

1. Η παρούσα Σύμβαση είναι ανοιχτή για υπογραφή από τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης τα μη κράτη μέλη τα οποία έχουν συμμετάσχει στην κατάρτιση της καθώς και από την Ευρωπαϊκή Ένωση.
2. Η παρούσα Σύμβαση υπόκειται σε επικύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Τα όργανα επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
3. Η παρούσα Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξης περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία δέκα (10) υπογράψαντα κράτη, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον οκτώ (8) κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης, έχουν εκφράσει τη συγκατάθεσή τους να δεσμευθούν από τη Σύμβαση σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2.
4. Αναφορικά με οποιοδήποτε κράτος αναφέρεται στην παράγραφο 1, ή την Ευρωπαϊκή Ένωση, που ακολούθως εκφράζει τη συγκατάθεσή του να δεσμευτεί από αυτή, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ κατά την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξης της περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατάθεσης του οργάνου επικύρωσης, αποδοχής ή έγκρισής της.

Άρθρο 76 – Προσχώρηση στη Σύμβαση

1. Μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης δύνανται, κατόπιν διαβουλεύσεων με τα Μέρη της παρούσας Σύμβασης και λήψης της ομόφωνης συγκατάθεσής τους, να προσκαλέσει οποιοδήποτε μη-κράτος μέλος

του Συμβουλίου της Ευρώπης, το οποίο δεν έχει συμμετάσχει στην καύση της Σύμβασης, να προσχωρήσει στη Σύμβαση αυτή με απόφαση της πλειοψηφίας που προβλέπεται στο άρθρο 20 εδ. 5' του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης και με την ομόφωνη ψήφο των αντιπροσώπων των Μερών που δικαιούνται να μετέχουν στη συνεδρίαση της Επιτροπής των Υπουργών.

2. Αναφορικά με οποιοδήποτε προσχωρούν κράτος, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξης της περιόδου των τριών μηνών μετά την ημερομηνία κατάρσεως του οργάνου προσχώρησης στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 77 – Εδαφική εφαρμογή

1. Οποιοδήποτε κράτος ή η Ευρωπαϊκή Ένωση δύναται, κατά τον χρόνο της υπογραφής ή κατά την κατάρση των οργάνων επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να προσδιορίσουν την επικράτεια ή τις επικράτειες στις οποίες τυγχάνει εφαρμογής η παρούσα Σύμβαση.

2. Οποιοδήποτε κράτος δύναται, σε οποιαδήποτε μετέπειτα ημερομηνία, με δήλωση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή της παρούσας Σύμβασης, σε οποιαδήποτε άλλη επικράτεια προσδιορίζεται στη δήλωση και για της οποίας τις διεθνείς σχέσεις είναι υπεύθυνο ή για λογαριασμό της οποίας είναι εξουσιοδοτημένο να θεσπισθεί. Αναφορικά με την επικράτεια αυτή, η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξης της περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία παρωληβής της δήλωσης αυτής από τον Γενικό Γραμματέα.

3. Οποιαδήποτε δήλωση πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις δύο προηγούμενες παραγράφους δύναται, αναφορικά με οποιαδήποτε επικράτεια προσδιορίζεται σε αυτή τη δήλωση, να αναληφθεί μέσω γνωστοποίησης απευθυνόμενης στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η ανάκληση καθίσταται νομικώς ισχυρή την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της λήξης περιόδου τριών μηνών από την ημερομηνία παρωληβής μιας τέτοιας γνωστοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 78 – Επιφυλάξεις

1. Καμιά επιφύλαξη δεν δύναται να διατυπωθεί αναφορικά με οποιαδήποτε διάταξη της παρούσας Σύμβασης πλην των εξαιρέσεων που προβλέπονται στις παραγράφους 2 και 3.

2. Οποιοδήποτε κράτος ή η Ευρωπαϊκή Ένωση δύναται, κατά τον χρόνο της υπογραφής ή κατά την κατάρση των οργάνων επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, με δήλωση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει

ότι επιφυλάσσεται του δικαώματος να μην εφαρμόσει ή να εφαρμόσει μόνο σε ειδικές περιπτώσεις ή συνθήκες τις διατάξεις που διαλαμβάνονται στο:

- Άρθρο 30, παράγραφος 2
- Άρθρο 44, παρ. 1 εδ.ε, 3 και 4
- Άρθρο 55, παράγραφος 1 σχετικά με το Άρθρο 35 που αφορά ήσσονος σημασίας αδικήματα
- Άρθρο 58 αναφορικά με τα Άρθρα 37, 38, και 39
- Άρθρο 59

3. Κάθε κράτος ή η Ευρωπαϊκή Ένωση δύναται, κατά τον χρόνο της υπογραφής ή κατά την κατάθεση των οργάνων επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης με δήλωση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι επιφυλάσσεται του δικαώματος της επιβολής μη ποινικών κυρώσεων αντί των ποινικών τοιούτων, σχετικά με συμπεριφορές που αναφέρονται στα άρθρα 33 και 34.

4. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται εν όλο ή εν μέρει να ανακαλέσει την επιφύλαξη μέσω δήλωσης απευθυνόμενης στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η δήλωση αυτή καθίσταται ισχυρή από την ημερομηνία λήψης της από το Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 79 – Ισχύς και αναθεώρηση των επιφυλάξεων.

1. Οι επιφυλάξεις που αναφέρονται στο άρθρο 78 παράγραφοι 2 και 3, ισχύουν για περίοδο πέντε (5) ετών από την ημέρα θέσεως σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης αναφορικά με το ενδιαφερόμενο Μέρος. Ωστόσο, οι παραπάνω επιφυλάξεις δύνανται να ανανεώνονται για περιόδους ίδιας διάρκειας.

2. Δεκαοκτώ μήνες πριν από την ημερομηνία λήξης της επιφύλαξης, ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης γνωστοποιεί τη λήξη αυτής στο ενδιαφερόμενο Μέρος. Όχι αργότερα των τριών μηνών πριν από τη λήξη, το Μέρος θα γνωστοποιεί στον Γενικό Γραμματέα την διατήρηση, τροποποίηση ή ανάλωση της επιφύλαξης του. Σε περίπτωση μη γνωστοποίησης από το ενδιαφερόμενο Μέρος, ο Γενικός Γραμματέας γνωστοποιεί στο Μέρος ότι η επιφύλαξή του θεωρείται ότι έχει αυτόματα ανανεωθεί για περίοδο έξι μηνών. Αδυναμία εκ μέρους του ενδιαφερόμενου Μέρους να γνωστοποιήσει την πρόθεσή του περί διατήρησης ή τροποποίησης της επιφύλαξής του πριν από την εκπνοή της παραπάνω περιόδου θα συνεπάγεται πάωση της επιφύλαξης.

3. Εάν ένα Μέρος προβαίνει σε επιφύλαξη κατά εφαρμογή του άρθρου 78 παράγραφος 2 και 3, θα παφέχει, πριν από την ανανέωσή της ή κατόπιν αιτήσεως, εξήγηση στην GREVIO, αναφορικά με τους λόγους που δικαιολογούν τη συνέχισή της.

Άρθρο 80 – Καταγγελία

1. Οποιοδήποτε Μέρος δύναται, καθ' οποιονδήποτε χρόνο, να προβεί σε καταγγελία της παρούσας Σύμβασης μέσω γνωστοποίησης απευθυνόμενης στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης

2. Η καταγγελία αυτή καθίσταται νομικώς ισχυρή την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της εκπνοής της περιόδου τριών μηνών μετά την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα

Άρθρο 81 – Γνωστοποίηση

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης γνωστοποιεί στα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης στα μη κράτη μέλη τα οποία συμμετέχουν στην καάρτιση της Σύμβασης σε οποιοδήποτε υπογράψαν κράτος, σε οποιοδήποτε Μέρος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και σε οποιοδήποτε κράτος προσεκλήθη να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση σχετικά με:

α. οποιαδήποτε υπογραφή,

β. την κατάθεση οποιουδήποτε οργάνου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης

γ. οποιαδήποτε ημερομηνία θέσης σε ισχύ της παρούσας Σύμβασης σύμφωνα με τα άρθρα 75 και 76,

δ. οποιαδήποτε τροποποίηση υιοθετήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 72, καθώς και την ημερομηνία θέσης σε ισχύ αυτής της τροποποίησης

ε. οποιαδήποτε επιφύλαξη και ανάκληση επιφύλαξης διατυπώθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 78,

στ. οποιαδήποτε καταγγελία έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 80,

ζ. οποιαδήποτε άλλη πράξη, γνωστοποίηση ή επικοινωνία αναφέρεται στην παρούσα Σύμβαση.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι κάτωθι υπογεγραμμένοι όντας δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στην Κωνσταντινούπολη, σήμερα την ενδεκάτη (11η) ημέρα του μηνός Μαΐου 2011, στην Αγγλική και Γαλλική γλώσσα, και των δύο κειμένων όντων εξίσου αυθεντικών σε ένα μοναδικό αντίγραφο το οποίο θα καταστεί στα αρχεία του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης θα διαβιβάσει επικυρωμένα αντίγραφα σε κάθε κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης σε μη κράτη μέλη τα οποία συμμετέχουν στην καάρτιση της παρούσας Σύμβασης, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και σε οποιοδήποτε κράτος προσεκλήθη προκειμένου να προσχωρήσει στην παρούσα Σύμβαση.

Παράρτημα – Προνόμια και ασυλίες (Άρθρο 66)

1. Το παρόν παράρτημα τηχώνει εφαρμογής ως προς τα μέλη της GREVIO που ωαφέρονται στο άρθρο 66 της Σύμβασης, καθώς και ως προς άλλα μέλη των αντυπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες. Προς τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος ο όρος «άλλα μέλη των αντυπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες», περιλαμβάνει τους ανεξάρτητους εθνικούς εμπειρογνώμονες και τους ειδικούς που ωαφέρονται στο άρθρο 68 παράγραφος 9 της Σύμβασης, μέλη του προσωπικού του Συμβουλίου της Ευρώπης καθώς και διερμηνείες που προσλαμβάνονται από το Συμβούλιο της Ευρώπης και συνοδεύουν την GREVIO κατά τη διάρκεια των επισκέψεων σε χώρες.

2. Τα μέλη της GREVIO, καθώς και τα άλλα μέλη των αντυπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες κατά την άσκηση των καθηκόντων τους που ωαφέρονται στην προετοιμασία και διεξαγωγή κρατικών επισκέψεων και την παρακολούθηση αυτών των επισκέψεων, καθώς και κατά τη διάρκεια του ταξιδιού τους, του συνοδεύμενου με την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων, απολαμβάνουν των ακόλουθων προνομίων και ασυλιών: α. ασυλία ωαφορικά με προσωπική σύλληψη ή κράτηση και κατώσση των προσωπικών τους αποσκευών, καθώς και δικαστική ασυλία κάθε είδους σε σχέση με προφορικές ή γραπτές δηλώσεις, καθώς και ωαφορικά με όλες τις πράξεις στις οποίες προέβησαν υπό την επίσημη ιδιότητά τους.

β. εξώρεση από οποιονδήποτε περιορισμό στην ελεύθερη κυκλοφορία τους κατά την έξοδο από και κατά την επιστροφή τους στη χώρα διαμονής τους, καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο από τη χώρα στην οποία εκτέλεσαν τα καθήκοντά τους και από την καωχώρησή τους στα μητρώα άλλων δατών της χώρας την οποία επισκέπτονται ή μέσω της οποίας διέρχονται κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

3. Κατά τη διάρκεια των ταξιδιών που πραγματοποιούνται με σκοπό την άσκηση των καθηκόντων τους, τα μέλη της GREVIO καθώς και τα άλλα μέλη των αντυπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες, σε σχέση με τον τελωνειακό έλεγχο και τον έλεγχο συνωλλάγματος, θα γίνονται έκτες των ίδων διευκολύνσεων με εκείνες που παρέχονται στους εκπροσώπους των ξένων κυβερνήσεων οι οποίοι βρίσκονται σε επίσημη προσωρινή αποστολή.

4. Τα έγγραφα τα ωαφερόμενα στην αξιολόγηση της εφαρμογής της Σύμβασης που πραγματοποιείται από τα μέλη της GREVIO και από άλλα μέλη των αντυπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες είναι ασφαβίωτα στον βαθμό που αφορούν δραστηριότητες της GREVIO. Καμία παύση ή λογοκρία δε θα εφαρμάζεται σχετικά με την

επίσημη αλληλογραφία της GREVIO ή τις επίσημες επικοινωνίες των μελών της GREVIO καθώς και άλλων μελών των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες.

5.Προκειμένου να διασφαλισθεί για τα μέλη της GREVIO, καθώς και για τα άλλα μέλη των αντιπροσωπειών που πραγματοποιούν επισκέψεις σε χώρες, η απόλυτη ελευθερία έκφρασης και η πλήρης ανεξαρτησία κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, η δικαστική αουδία από προφορικές ή γραπτές δηλώσεις καθώς και η αουδία για όλες τις πράξεις που τελέσθηκαν από αυτά κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, θα εξακολουθήσει να ισχύει, ανεξάρτητα από το αν τα πρόσωπα αυτά έχουν παύσει να ασχολούνται με την εκτέλεση αυτών των καθηκόντων.

6.Τα προνόμια και οι αουδίες χορηγούνται στα άτομα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος παραρτήματος, με σκοπό τη διαφύλαξη της ανεξάρτητης εκτέλεσης των καθηκόντων τους για τα συμφέροντα της GREVIO και όχι για το προσωπικό τους όφελος. Η άρση της αουδίας για τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος παραρτήματος θα γίνεται από τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης σε κάθε περίπτωση που, κατά τη γνώμη του, η αουδία θα μπορούσε να παρεμποδίσει την αμερομηνία της δικαιοσύνης και όπου η άρση αυτή θα μπορούσε να γίνει χωρίς να θιγούν τα συμφέροντα της GREVIO.

Άρθρο 2 Τροποποιήσεις διατάξεων του Ποινικού Κώδικα

1. Η περίπτωση α' της παρ. 3 του άρθρου 79 του Ποινικού Κώδικα τροποποιείται ως εξής:

«α) τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και το σκοπό που επιδίωξε. Τα έθιμα και οι παραδόσεις που ακολουθεί ο δράστης, καθώς και η θρησκεία του δεν συνιστούν στοιχεία ικανά να μειώσουν την ποινή.»

2. Προστίθεται νέο άρθρο 315B του Ποινικού Κώδικα ως εξής:

«Άρθρο 315B

Όποιος προκαλεί ή παροτρύνει με οποιονδήποτε τρόπο γυναίκα να υποβληθεί σε ακρωτηριασμό γεννητικών οργάνων, καθώς και όποιος δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο προκαλεί ή διεγείρει στην πράξη αυτή τιμωρείται με φυλάκιση.»

3. Στην παρ. 1 του άρθρου 323Α του Ποινικού Κώδικα μετά τη φράση «την επαιτεία του» διαγράφεται το κόμμα και προστίθεται η φράση «ή με σκοπό να εξαναγκάσει το πρόσωπο αυτό σε τέλεση γάμου.»

4. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 333 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με την ποινή του προηγούμενου εδαφίου τιμωρείται και όποιος, χωρίς απειλή βίας ή άλλης παράνομης πράξης ή παράλειψης, προκαλεί σε άλλον τρόμο ή ανησυχία, με την επίμονη καταδίωξη ή παρακολούθησή του, όπως ιδίως με την επιδίωξη διαρκούς επαφής μέσω τηλεπικοινωνιακού ή ηλεκτρονικού μέσου ή με επανειλημμένες επισκέψεις στο οικογενειακό, κοινωνικό ή εργασιακό περιβάλλον αυτού, παρά την εκπεφρασμένη αντίθετη βούλησή του.»

5. Η παρ. 3 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα καταργείται και η παράγραφος 4 του άρθρου αυτού αναριθμείται σε παράγραφο 3.

Άρθρο 3 Τροποποιήσεις του ν. 3500/2006 (Α' 232)

1. Στην περίπτωση α' της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3500/2006, μετά τη λέξη «συζύγους» προστίθεται η φράση «ή πρόσωπα που συνδέονται με σύμφωνο συμβίωσης».

2. Η περίπτωση γ' της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3500/2006 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ. οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και στους μόνιμους συντρόφους και στα τέκνα, κοινά ή ενός εξ αυτών, στους τέως συζύγους, στα μέρη συμφώνου συμβίωσης που έχει λυθεί, καθώς και στους τέως μόνιμους συντρόφους.»

3. Στην περίπτωση β' της παρ. 2 του άρθρου 11 του ν. 3500/2006 προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης της παρακολούθησης του προγράμματος εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του άρθρου 13.»

4. Το άρθρο 16 του ν. 3500/2006 αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν οι πράξεις των άρθρων 6, 7 και 9 του παρόντος στρέφονται κατά ανηλίκου, η έναρξη της προθεσμίας παραγραφής αναστέλλεται μέχρι την ενηλικίωση του θύματος και για ένα έτος μετά, εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα, και για τρία έτη μετά, εφόσον πρόκειται για κακούργημα.»

5. Η παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 3500/2006 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε περίπτωση διαπράξεως εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας είναι δυνατόν, αν υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες κρίνεται απαραίτητο για την προστασία της σωματικής και ψυχικής υγείας του θύματος, να επιβληθούν στον κατηγορούμενο από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικάσθει ή από τον αρμόδιο ανακριτή ή από το δικαστικό συμβούλιο ή από τον εισαγγελέα που έχει επιληφθεί της υπόθεσης με αιτιολογημένη διάταξη του, κατά της οποίας επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον του συμβουλίου πλημμελειοδικών, και για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται, περιοριστικοί όροι, όπως ιδίως η απομάκρυνσή του από την οικογενειακή κατοικία, η μετοίκησή του, η απαγόρευση να προσεγγίζει τους χώρους κατοικίας ή και εργασίας του θύματος,

κατοικίες στενών συγγενών του, τα εκπαιδευτήρια των παιδιών και ξενώνες φιλοξενίας. Όποιος παραβιάζει τον περιοριστικό όρο που του έχει επιβληθεί τιμωρείται με φυλάκιση.»

6. Η παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 3500/2006 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο περιοριστικός όρος που έχει επιβληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατόν να ανακληθεί, αντικατασταθεί ή τροποποιηθεί από το αρμόδιο δικαστικό όργανο που τον επέβαλε, με αίτηση αυτού στον οποίο επιβλήθηκε ή του θύματος, στην οποία αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους επιβάλλεται η ανάκληση, αντικατάσταση ή τροποποίησή του ή και αυτεπαγγέλτως αν εκλείψουν οι λόγοι επιβολής ή προκύψει λόγος αντικατάστασης του όρου. Το δικαστικό όργανο αποφαινεται αφού ακούσει το θύμα και αυτόν στον οποίο επιβλήθηκε ο περιοριστικός όρος.»

Άρθρο 4 Άλλες τροποποιούμενες διατάξεις

1. Η παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3811/2009 (Α'231) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η αποζημίωση καλύπτει τα ιατρικά έξοδα και νοσήλια, την εξειδικευμένη ψυχική και ψυχολογική υποστήριξη του θύματος όταν δεν υφίσταται δημόσια δομή ψυχικής - ψυχολογικής στήριξης στον τόπο κατοικίας ή διαμονής του θύματος, την απώλεια εισοδήματος για εύλογο χρονικό διάστημα, τις δαπάνες αλλαγής περιβάλλοντος και κατοικίας, ιδίως τις δαπάνες μετακόμισης και αγοράς απαραίτητων καταναλωτικών αγαθών για την μετεγκατάσταση σε ασφαλές περιβάλλον και τα έξοδα κηδείας. Το ύψος των ποσών της αποζημίωσης για την ψυχική και ψυχολογική υποστήριξη του θύματος καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Οικονομικών και Υγείας, ενώ το είδος των δαπανών αλλαγής περιβάλλοντος που καλύπτονται και το ύψος αυτών καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών. Η αποζημίωση δεν καλύπτει την εκ μέρους του θύματος, συγγενούς του ή τρίτου καταβολή λύτρων στους δράστες των εγκλημάτων της αρπαγής (άρθρο 322 Π.Κ.) και της αρπαγής ανηλίκων (άρθρο 324 Π.Κ.).»

2. Στην αρχή του άρθρου 11 του ν. 3811/2009 (Α'231) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης προσδιορίζει την εξέταση της υπόθεσης εντός τριών (3) μηνών από την ημερομηνία κατάθεσης της σχετικής αίτησης και αποφαινεται οριστικά εντός τριών (3) μηνών από την ημερομηνία προσδιορισμού της υπό κρίση αίτησης.»

3. Στο άρθρο 12 του ν. 3811/2009 (Α'231) προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Στην περίπτωση αυτή η προθεσμία ορίζεται σε τέσσερις (4) μήνες.»

4. Η παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2168/1993 (Α'147) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Οι προβλεπόμενες από τον παρόντα νόμο άδειες δεν χορηγούνται:

α) Σε όσους έχει ασκηθεί ποινική δίωξη για:

αα. πράξεις που προβλέπονται και τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος,

ββ. παραβάσεις των νόμων περί ναρκωτικών και προστασίας της κοινωνίας από το οργανωμένο έγκλημα, για τρομοκρατικές πράξεις, για παραβάσεις διατάξεων που αφορούν αλιεία με εκρηκτικές ύλες ή τοξικές ουσίες και για παραβάσεις του άρθρου 15 του παρόντος νόμου και

γγ. πράξεις που προβλέπονται στον ν. 3500/2006.

Η απαγόρευση αυτή ισχύει μέχρι την έκδοση αμετακλήτου απαλλακτικού βουλεύματος ή αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ή θέσεως της υπόθεσης στο αρχείο κατ' άρθρο 43 παράγραφοι 2 και 3 του ΚΠΔ ή, σε περίπτωση επιβολής ποινής, για διάστημα πέντε (5) ετών από την έκτισή της ή την άφεσή της με χάρη ή, σε περίπτωση επιβολής της ποινής με αναστολή, για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή.

β) Σε όσους έχουν καταδικασθεί αμετάκλητα για:

αα. οποιοδήποτε πλημμέλημα που διώκεται αυτεπαγγέλτως και τελείται με πρόθεση, για το οποίο τους επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών,

ββ. οποιοδήποτε πλημμέλημα που προβλέπεται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου ανεξαρτήτως του ύψους της επιβληθείσας ποινής και

γγ. οποιοδήποτε πλημμέλημα που προβλέπεται στον ν. 3500/2006 ανεξαρτήτως του ύψους της επιβληθείσας ποινής.

Η απαγόρευση αυτή ισχύει για διάστημα πέντε (5) ετών, από την έκτιση ή την άφεση με χάρη και σε περίπτωση επιβολής της ποινής με αναστολή, για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή.»

5. Στην παρ. 1 του άρθρου 41 του ν. 3907/2011 (Α'7) προστίθεται περίπτωση η' ως εξής:

«η) είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας κατά τις διατάξεις του ν. 3500/2006 και προσέρχεται προς υποβολή καταγγελίας ή αναφορά με αρμοδιότητα στις αρμόδιες αστυνομικές αρχές.»

6. Στο τέλος της παρ. 6 του άρθρου 21 του ν. 4251/2014 (Α' 80) προστίθεται η εξής φράση:

«ή εάν μεταφέρθηκαν εκτός της επικράτειας ως θύματα των πράξεων των άρθρων 323 Α και 351 ΠΚ, εφόσον υφίσταται σχετική πράξη χαρακτηρισμού από τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών.»

7. Στην παρ. 1 του άρθρου 24 του π.δ. 141/2017 (Α' 180) προστίθεται τελευταίο εδάφιο ως εξής:

«Επίσης η Διεύθυνση Σχεδιασμού, Δημιουργίας Προτύπων και Παρακολούθησης Πολιτικών Ισότητας των Φύλων είναι υπεύθυνη για το συντονισμό της συλλογής στοιχείων κάθε μορφής βίας που καλύπτεται από τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και για την ανάλυση, επεξεργασία και δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων.»

8. Στην περίπτωση γ' της παρ. 3 του άρθρου 24 του π.δ. 141/2017 (Α' 180) προστίθενται υποπερίπτωση γη' και γθ' ως εξής:

«γη. τη συλλογή αναλυτικών σχετικών στατιστικών στοιχείων κατά τακτά χρονικά διαστήματα σε περιπτώσεις όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας,

γθ. την υποστήριξη της έρευνας στον τομέα όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας με στόχο τη μελέτη των βασικών αιτιών και επενεργειών της, τη συχνότητα εμφάνισής και των δεικτών καταδίκης, καθώς και της αποτελεσματικότητας των μέτρων που έχουν ληφθεί προς το σκοπό της εφαρμογής της ανωτέρω Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης.»

9. Στο τέλος της παρ. 1 του άρθρου 25 του π.δ. 141/2017 (Α' 180) προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Η Διεύθυνση Κοινωνικής Προστασίας και Συμβουλευτικών Υπηρεσιών είναι αρμόδια για το συντονισμό, την υλοποίηση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των πολιτικών και μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης κάθε μορφής βίας που καλύπτεται από τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.»

10. Στην περίπτωση α' της παρ. 3 του άρθρου 25 του π.δ. 141/2017 (Α' 180) προστίθεται υποπερίπτωση αιγ' ως εξής:

«αιγ. Την υλοποίηση, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των πολιτικών και μέτρων πρόληψης και καταπολέμησης κάθε μορφής βίας που καλύπτεται από τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.»

Άρθρο 5 Επιφύλαξη

Η Ελληνική Πολιτεία επιφυλάσσεται, σύμφωνα με το άρθρο 78 παράγραφος 2 της Σύμβασης, να μην εφαρμόσει το εδάφιο ε' της παραγράφου 1 και τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 44 της Σύμβασης.

II. ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ 2005/214/ΔΕΥ ΑΠΟΦΑΣΗΣ- ΠΛΑΙΣΙΟ, ΟΠΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ - ΠΛΑΙΣΙΟ 2009/299/ΔΕΥ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΑΜΟΙΒΑΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΕΠΙ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΙΝΩΝ

Άρθρο 6 (άρθρο 1 και 3 απόφασης-πλαίσιο) Ορισμοί

1. Για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου:

α) ως «απόφαση», νοείται η αμετάκλητη απόφαση που επιβάλλει χρηματική ποινή σε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, εφόσον ελήφθη:

αα) από δικαστήριο του κράτους έκδοσης επί ποινικού αδικήματος σύμφωνα με το δικαίωμα του κράτους έκδοσης,

αβ) από μη δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης επί ποινικού αδικήματος, σύμφωνα με το δικαίωμα του κράτους έκδοσης, υπό την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο είχε την ευκαιρία να δικαστεί από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις,

αγ) από μη δικαστική αρχή του κράτους έκδοσης, επί πράξεων οι οποίες, βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους έκδοσης, τιμωρούνται ως παραβάσεις κανόνων δικαίου, με την προϋπόθεση ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο είχε την ευκαιρία να δικαστεί από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις,

αδ) από δικαστήριο που έχει δικαιοδοσία ειδικά σε ποινικές υποθέσεις, στις περιπτώσεις των αποφάσεων της υποπερίπτωσης αγ',

β) ως «χρηματική ποινή» νοείται η υποχρέωση καταβολής:

βα) χρηματικού ποσού δυνάμει καταδικαστικής απόφασης επί ποινικού αδικήματος,

ββ) αποζημίωσης υπέρ των θυμάτων η οποία επιβάλλεται με την ίδια απόφαση, όταν για το θύμα δεν προβλέπεται δυνατότητα παράστασης πολιτικής αγωγής και το δικαστήριο ασκεί την ποινική του δικαιοδοσία,

βγ) χρηματικού ποσού για την κάλυψη δικαστικών ή διοικητικών εξόδων της διαδικασίας έκδοσης της απόφασης,

βδ) χρηματικού ποσού προς δημόσιο ταμείο ή οργάνωση υποστήριξης θυμάτων, που επιδικάστηκαν με την ίδια απόφαση.

Στην έννοια της χρηματικής ποινής δεν περιλαμβάνονται διατάξεις δήμευσης μέσω τέλεσης και προϊόντων εγκλήματος, καθώς και διατάξεις αστικής φύσης οι οποίες προκύπτουν από αξίωση αποζημίωσης και αποκατάστασης και είναι εκτελεστές σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) υπ' αριθμ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

γ) ως «κράτος έκδοσης» νοείται το κράτος - μέλος στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση,

δ) ως «κράτος εκτέλεσης» νοείται το κράτος - μέλος στο οποίο διαβιβάζεται η απόφαση προκειμένου να εκτελεσθεί.

2. Η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος απαγορεύεται να αντίκειται στα θεμελιώδη δικαιώματα και αρχές που κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και εκφράζονται στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 7 (άρθρο 5 απόφασης-πλαίσιο) Πεδίο Εφαρμογής

1. Η αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης προϋποθέτουν σύνδεση της απόφασης με συμπεριφορά η οποία συνιστά ποινικό αδίκημα κατά το ελληνικό δίκαιο, ανεξαρτήτως νομικού χαρακτηρισμού.

2. Η αναγνώριση και εκτέλεση απόφασης επιτρέπεται σύμφωνα με τους όρους του παρόντος χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποιού για τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις, όπως αυτές

ορίζονται από το δίκαιο του κράτους έκδοσης:

- συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
- τρομοκρατική πράξη,
- εμπορία ανθρώπων,
- γενετήσια εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
- παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
- παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
- δωροδοκία,
- απάτη, περιλαμβανομένης και της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
- παραχάραξη και κιβδηλεία νομίσματος, περιλαμβανομένου του ευρώ,
- έγκλημα στον κυβερνοχώρο,
- έγκλημα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του λαθρεμπορίου απειλουμένων ζωικών ειδών και απειλουμένων φυτικών ειδών και ποικιλιών,
- παροχή συνδρομής σε παράνομη είσοδο και διαμονή στην επικράτεια,
- ανθρωποκτονία με πρόθεση, βαριά σωματική βλάβη,
- παράνομο εμπόριο ανθρώπινων οργάνων και ιστών,
- αρπαγή, απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και περιαγωγή σε ομηρία,
- έγκλημα με ρατσιστικά και ξενοφοβικά χαρακτηριστικά,
- οργανωμένη ή ένοπλη ληστεία,
- παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- υπεξαίρεση,
- αθέμιτη προστασία έναντι παρανόμου περιουσιακού οφέλους και εκβίαση,
- απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών,
- παραχάραξη μέσων πληρωμής,
- λαθρεμπόριο ουσιών με ορμονική δράση και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- λαθρεμπόριο πυρηνικών ή ραδιενεργών ουσιών,
- εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- βιασμός,
- εμπρησμός,
- έγκλημα που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- αεροπειρατεία και πειρατεία,
- δολιοφθορά,
- παράβαση κανόνων οδικής κυκλοφορίας, στους οποίους περιλαμβάνονται και παραβάσεις κανόνων που αφορούν τις ώρες οδήγησης και ανάπαυσης, καθώς και κανόνων που αφορούν επικίνδυνα προϊόντα,
- λαθρεμπόριο,
- παραβίαση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας,
- απειλή και βιαιοπραγία κατά προσώπων, περιλαμβανομένων των πράξεων βίας κατά τη διάρκεια αθλητικών εκδηλώσεων,
- βανδαλισμός,
- κλοπή,
- αδίκημα που ορίζεται από το κράτος έκδοσης προκειμένου να εξυπηρετηθεί η εφαρμογή υποχρεώσεων από πράξεις οι οποίες θεσπίστηκαν δυνάμει της συνθήκης ΣΕΚ ή του τίτλου V της ΣΛΕΕ.

Άρθρο 8 (άρθρο 2 απόφασης-πλαίσιο) Κεντρική Αρχή

1. Κεντρική αρχή για να επικουρεί τις αρμόδιες δικαστικές αρχές του άρθρου 9 του παρόντος στην αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων ορίζεται το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.
2. Η κεντρική αρχή ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις αρμόδιες δικαστικές

αρχές του άρθρου 9 και δύναται να τηρεί σχετικά στατιστικά στοιχεία.

Άρθρο 9 (άρθρο 2 απόφασης-πλαίσιο) Αρμόδιες δικαστικές αρχές

1. Αρμόδια δικαστική αρχή για την αναγνώριση και εκτέλεση κάθε απόφασης είναι ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών της περιφέρειας όπου το φυσικό ή νομικό πρόσωπο εναντίον του οποίου έχει απαγγελθεί η καταδικαστική απόφαση διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισόδημα ή έχει τη συνθήκη διαμονής του ή, εάν πρόκειται για νομικό πρόσωπο, την έδρα του.
2. Αρμόδια αρχή για τη διαβίβαση της απόφασης ή επικυρωμένου αντιγράφου της και του πιστοποιητικού του άρθρου 11 προς τις αρμόδιες αρχές του κράτους εκτέλεσης είναι ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση της οποίας ζητείται η αναγνώριση ή εκτέλεση.

Άρθρο 10 (άρθρο 4 απόφασης-πλαίσιο) Διαβίβαση αποφάσεων

1. Η απόφαση ή επικυρωμένο αντίγραφο της μαζί με το πιστοποιητικό του άρθρου 11, διαβιβάζονται από τον αρμόδιο Εισαγγελέα της παραγράφου 2 του άρθρου 9 στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης όπου το φυσικό ή νομικό πρόσωπο εναντίον του οποίου έχει εκδοθεί καταδικαστική απόφαση διαθέτει περιουσιακά στοιχεία ή εισόδημα ή έχει τη συνθήκη διαμονής του ή, εάν πρόκειται για νομικό πρόσωπο, την έδρα του. Η ανωτέρω διαβίβαση διενεργείται απευθείας, με οποιοδήποτε μέσο, αποτυπώνεται εγγράφως και υπό συνθήκες που επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα. Το πρωτότυπο της απόφασης ή επικυρωμένο αντίγραφο της και το πρωτότυπο του πιστοποιητικού του άρθρου 6 αποστέλλονται στο κράτος εκτέλεσης κατόπιν σχετικού αιτήματος.
2. Η απόφαση διαβιβάζεται σε ένα μόνο κράτος εκτέλεσης κάθε φορά.
3. Σε περίπτωση που η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δεν είναι γνωστή, ο αρμόδιος Εισαγγελέας απευθύνεται στην κεντρική αρχή του άρθρου 8, προκειμένου αυτή να λάβει πληροφορίες από το κράτος εκτέλεσης με κάθε απαραίτητο μέσο, περιλαμβανομένων των σημείων επαφής του ευρωπαϊκού δικαστικού δικτύου.
4. Εάν η δικαστική αρχή της παραγράφου 1 του άρθρου 9 που παραλαμβάνει την απόφαση ή επικυρωμένο αντίγραφο της μαζί με το πιστοποιητικό του άρθρου 11 δεν είναι αρμόδια για την αναγνώριση και τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την εκτέλεσή της, διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως την απόφαση αυτή στην αρμόδια αρχή και ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 11 (άρθρο 4 παρ. 2 απόφασης-πλαίσιο) Περιεχόμενο και τύπος του πιστοποιητικού

Το πιστοποιητικό, υπόδειγμα του οποίου ενσωματώνεται στο Παράρτημα του παρόντος, συμπληρώνεται κατ' ελάχιστον ως προς τα υποχρεωτικά του στοιχεία, υπογράφεται και πιστοποιείται ως προς το περιεχόμενό του από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.

Άρθρο 12 (άρθρο 6 απόφασης-πλαίσιο) Αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων

Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 αναγνωρίζει χωρίς άλλη διατύπωση κάθε απόφαση η οποία της διαβιβάζεται σύμφωνα με το άρθρο 10 και λαμβάνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεσή της, εκτός αν συντρέχει λόγος μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης του άρθρου 13.

Άρθρο 13**(άρθρο 7 απόφασης-πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3 απόφασης-πλαίσιο 299)****Λόγοι μη αναγνώρισης ή μη εκτέλεσης**

1. Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 δεν αναγνωρίζει και δεν εκτελεί απόφαση όταν αυτή δεν συνδέεται με συμπεριφορά η οποία συνιστά ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο, ανεξαρτήτως νομικού χαρακτηρισμού, εκτός από τις περιπτώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 7.

2. Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 μπορεί να αρνηθεί την αναγνώριση και εκτέλεση της απόφασης όταν:

α) το πιστοποιητικό του άρθρου 11 δεν έχει προσκομισθεί ή είναι ελλιπές ή πρόδρα ανατίστοιχο προς την απόφαση ή από το πιστοποιητικό εγείρεται ζήτημα πιθανής παραβίασης θεμελιωδών δικαιωμάτων ή θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως αυτά καθιερώνονται στο άρθρο 6 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση,

β) έχει εκδοθεί απόφαση κατά του καταδικασθέντα για τις ίδιες πράξεις στο κράτος εκτέλεσης ή σε οποιοδήποτε άλλο κράτος πέραν των κρατών έκδοσης ή εκτέλεσης, και, στην τελευταία περίπτωση, η απόφαση αυτή έχει εκτελεστεί,

γ) σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο, η χρηματική ποινή που έχει επιβληθεί με την απόφαση έχει παραγραφεί και η απόφαση συνδέεται με αξιόποινες πράξεις που υπάγονται στην αρμοδιότητα των ελληνικών δικαστικών αρχών,

δ) η απόφαση συνδέεται με πράξεις οι οποίες:

δα) θεωρούνται κατά το ελληνικό δίκαιο ότι τελέσθηκαν ολικά ή μερικά στο έδαφος της Ελλάδας ή σε εξομοιούμενο προς αυτό έδαφος, ή

δβ) τελέσθηκαν εκτός του εδάφους του κράτους έκδοσης και κατά το ελληνικό δίκαιο απαγορεύεται δίωξη για τις πράξεις αυτές όταν τελούνται εκτός ελληνικού εδάφους,

ε) σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο υφίσταται ασυλία που καθιστά αδύνατη την εκτέλεση της απόφασης,

στ) η απόφαση αφορά φυσικό πρόσωπο το οποίο σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο θεωρείται ποινικά ανεύθυνο λόγω ηλικίας για τις πράξεις για τις οποίες έχει εκδοθεί η απόφαση,

ζ) σύμφωνα με το πιστοποιητικό του άρθρου 11, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, σε περίπτωση γραπτής διαδικασίας, δεν ενημερώθηκε προσωπικά ή μέσω εκπροσώπου σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους έκδοσης για το δικαίωμά του να προσβάλει την απόφαση και για τις προθεσμίες άσκησης του σχετικού ένδικου μέσου,

η) η χρηματική ποινή είναι κατώτερη των εβδομήντα (70) ευρώ ή ισοδυναμίου ποσού,

θ) σύμφωνα με το πιστοποιητικό του άρθρου 11, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν εμφανίστηκε στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, εκτός εάν στο πιστοποιητικό αναφέρεται ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, βάσει περαιτέρω δικονομικών απαιτήσεων που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο του κράτους έκδοσης:

θα) είχε κλητευθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο είχε ενημερωθεί πραγματικά και επισήμως σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης, και αποδεικνύεται σαφώς ότι τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης και είχε ενημερωθεί ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανιστεί, ή

θβ) το πρόσωπο ήταν ενήμερο για την προγραμματισμένη δίκη και είχε δώσει εντολή σε δικηγόρο, ο οποίος και τον εκπροσώπησε στη δίκη, ή

θγ) αφού του επιδόθηκε η απόφαση και ενημερώθηκε ρητά για το δικαίωμά του να δικαστεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο κατά την εκδίκαση του οποίου δικαιούται να παρίσταται και με το οποίο θα επανεξεταστεί η ουσία της υπόθεσης, και δήλωσε ρητά ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση ή δεν ζήτησε να δικαστεί εκ νέου ή δεν άσκησε ένδικο μέσο εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας

ι) σύμφωνα με το πιστοποιητικό του άρθρου 11, το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν παραστάθηκε στη διαδικασία, εκτός εάν

επισημαίνεται στο πιστοποιητικό ότι το πρόσωπο, αφού ενημερώθηκε ρητά για τη διαδικασία και τη δυνατότητα να παραστεί στη δίκη, παραιτήθηκε ρητά του σχετικού δικαιώματός του και δήλωσε ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση.

3. Στις περιπτώσεις α', γ', ζ', θ' και ι' της παραγράφου 2, η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 πριν αποφανθεί για την ολική ή μερική μη αναγνώριση ή μη εκτέλεση της απόφασης, διαβουλεύεται με κάθε κατάλληλο μέσο με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης και ζητεί την παροχή κάθε αναγκαίας πληροφορίας.

Άρθρο 14**(άρθρο 8 απόφασης-πλαίσιο)****Προσδιορισμός καταβλητέου ποσού**

1. Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9, όταν διαπιστώνει ότι η απόφαση αφορά αποκλειστικά πράξεις που δεν διαπράχθηκαν στο έδαφος του κράτους έκδοσης, δύναται να αποφασίσει τη μείωση του ποσού της ποινής που επιβλήθηκε μέχρι το μέγιστο όριο που προβλέπεται από το ελληνικό δίκαιο για το ίδιο αδίκημα, όταν οι πράξεις εμπίπτουν στη δικαιοδοσία των Ελληνικών Δικαστηρίων.

2. Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 μετατρέπει, εφόσον απαιτείται, το ποσό της ποινής σε ευρώ με την ισοτιμία που ισχύει κατά τον χρόνο επιβολής της ποινής.

Άρθρο 15**(άρθρα 9 και 10 απόφασης-πλαίσιο)****Διαδικασία εκτέλεσης**

1. Για την εκτέλεση της απόφασης εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 553 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται και κατά την εκτέλεση χρηματικών ποινών σε βάρος νομικών προσώπων. Μετατροπή της χρηματικής ποινής σε στερητική της ελευθερίας ποινή κατά την παρ. 6 του άρθρου 588 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας χωρίς μόνο όταν αυτή έχει επιτραπεί από το κράτος έκδοσης με σχετική αναφορά στο πιστοποιητικό του άρθρου 11. Το ύψος της στερητικής της ελευθερίας ποινής δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέγιστο όριο που ενδεχομένως δηλώνεται στο πιστοποιητικό.

2. Όταν ο καταδικασθείς αποδεικνύει ότι κατέβαλε το ποσό της ποινής ολικά ή μερικά σε οποιοδήποτε κράτος, η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 διαβουλεύεται με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης κατά τον τρόπο που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 13. Κάθε τμήμα του ποσού της ποινής που έχει εισπραχθεί με οποιονδήποτε τρόπο σε άλλο κράτος εκπίπτει πλήρως από το ποσό της εκτελεστέας ποινής.

Άρθρο 16**(άρθρο 12 απόφασης-πλαίσιο)****Διακοπή εκτέλεσης**

1. Η αρχή διαβίβασης της παραγράφου 2 του άρθρου 9 ενημερώνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης σχετικά με αποφάσεις ή μέτρα, συνεπεία των οποίων η απόφαση παύει να είναι εκτελεστή ή να εμπίπτει στην αρμοδιότητα του κράτους εκτέλεσης για οποιονδήποτε άλλο λόγο.

2. Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 διακόπτει την εκτέλεση της απόφασης μόλις η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης πληροφορήσει ότι έλαβε τέτοια απόφαση ή μέτρο.

Άρθρο 17**(άρθρο 11 απόφασης-πλαίσιο)****Χάρη και μετριασμός ποινής**

1. Χάρη και μετριασμός ποινής δύναται να χορηγείται από το κράτος έκδοσης, καθώς και το κράτος εκτέλεσης.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, μόνο το κράτος έκδοσης δύναται να αποφανθεί επί αίτησης αναθεώρησης της απόφασης.

Άρθρο 18
(άρθρο 13 απόφασης-πλαίσιο)
Διάθεση των ποσών που προέρχονται από
την εκτέλεση αποφάσεων

Ποσά προερχόμενα από την εκτέλεση αποφάσεων περιέρχονται στο Ελληνικό Δημόσιο, εκτός αν υπάρχει διαφορετική συμφωνία ανάμεσα στο κράτος έκδοσης και την Ελλάδα, ιδίως στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην υποπερίπτωση ββ' της περίπτωσης β' του άρθρου 6.

Άρθρο 19
(άρθρο 14 απόφασης-πλαίσιο)
Υποχρέωση ενημέρωσης του κράτους έκδοσης

Η αρχή εκτέλεσης της παραγράφου 1 του άρθρου 9 ενημερώνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης με οποιοδήποτε τρόπο μπορεί να αποδειχθεί εγγράφως για:

- α) τη διαβίβαση της απόφασης στην αρμόδια αρχή, σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 9,
- β) οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με άρνηση αναγνώρισης και εκτέλεσης μιας απόφασης, σύμφωνα με το άρθρο 13, καθώς και για τους λόγους της απόφασης αυτής,
- γ) την ολική ή μερική μη εκτέλεση της απόφασης για τους λόγους που αναφέρονται στα άρθρα 15, 16 και στην παράγραφο 1 του άρθρου 17,
- δ) την εκτέλεση της απόφασης, μόλις η εκτέλεση ολοκληρωθεί.

Άρθρο 20
(άρθρο 15 απόφασης-πλαίσιο)
Συνέπειες διαβίβασης απόφασης

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, το κράτος έκδοσης δεν έχει δικαίωμα να προβεί στην εκτέλεση απόφασης που διαβιβάστηκε σύμφωνα με το άρθρο 10.
2. Το δικαίωμα εκτέλεσης της απόφασης επανέρχεται στο κράτος έκδοσης:
 - α) μόλις η αρχή διαβίβασης της παραγράφου 2 του άρθρου 9 ενημερωθεί από το κράτος εκτέλεσης για την ολική ή μερική μη εκτέλεση ή τη μη αναγνώριση στις περιπτώσεις του άρθρου 13, με εξαίρεση την περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 13, όταν εγείρεται ζήτημα πιθανής παραβίασης θεμελιωδών δικαιωμάτων ή αρχών που κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και στην περίπτωση της παραγράφου 1 του άρθρου 17,
 - β) όταν το κράτος εκτέλεσης πληροφορήθηκε από την αρχή διαβίβασης της παραγράφου 2 του άρθρου 9 ότι η απόφαση δεν εμπίπτει πλέον στην αρμοδιότητά του, σύμφωνα με το άρθρο 16.
3. Εάν, μετά τη διαβίβαση απόφασης κατά το άρθρο 10, η αρχή διαβίβασης της παραγράφου 2 του άρθρου 9 λάβει χρηματικό ποσό που κατέβαλε αυτοβούλως ο καταδικασθείς σε σχέση με την απόφαση, η εν λόγω αρχή ενημερώνει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης.

Άρθρο 21
(άρθρο 16 απόφασης-πλαίσιο)
Γλώσσες

Το πιστοποιητικό πρέπει να μεταφράζεται στην ελληνική γλώσσα.

Άρθρο 22
(άρθρο 17 απόφασης-πλαίσιο)
Έξοδα

Εάν από την εκτέλεση απόφασης στην Ελλάδα προκαλούνται δαπάνες επί του ελληνικού εδάφους, αυτές βαρύνουν το Ελληνικό Δημόσιο.

Άρθρο 23
(άρθρο 18 απόφασης - πλαίσιο)
Σχέση με άλλες συμφωνίες και διακανονισμούς

Διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμοί μεταξύ Ελλάδας και κρατών - μελών διατηρούνται στο μέτρο που συμβάλουν στην απλούστευση ή την περαιτέρω διευκόλυνση του παρόντος νόμου.

III. ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ
ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Άρθρο 24
Τροποποιήσεις του ν. 3663/2008 (Α' 99)

1. Το άρθρο 1 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1
Εθνικό Μέλος

1. Στην Ευρωπαϊκή Μονάδα Δικαστικής Συνεργασίας (EURO-JUST), η οποία συγκροτήθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2002/187/ΔΕΥ της 28.2.2002 ΕΕ (ΕΕ L 63/1 της 6.3.2002, εφεξής απόφαση του Συμβουλίου), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2009/426/ΔΕΥ της 16.12.2008 (ΕΕ L 138/14 της 4.6.2009), ως οργανισμός της ΕΕ με νομική προσωπικότητα, ορίζονται, με διάταγμα που εκδίδεται κατόπιν πρότασης των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Εξωτερικών ύστερα από απόφαση του οικείου Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου, Εθνικό Μέλος, αναπληρωτής αυτού και βοηθός, εισαγγελικοί λειτουργοί το μεν Εθνικό Μέλος με το βαθμό του εισαγγελέα πρωτοδικών και άνω, ο δε αναπληρωτής αυτού και ο βοηθός με το βαθμό του αντεισαγγελέα πρωτοδικών και άνω και σε κάθε περίπτωση νεότεροι κατ' αρχαιότητα του Εθνικού Μέλους. Ο ορισμός του Εθνικού Μέλους, του αναπληρωτή του και του βοηθού ανακοινώνεται από τον Υπουργό Εξωτερικών στη EUROJUST και στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης με επίσημο ταχυδρομείο.

2. Η θητεία του Εθνικού Μέλους, του αναπληρωτή αυτού και του βοηθού, οι οποίοι αποσπώνται, με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση, στην έδρα της EUROJUST, είναι τετραετής, με δυνατότητα ισόχρονων ανανεώσεων με την ίδια διαδικασία. Ο αναπληρωτής και ο βοηθός ενεργούν εξ ονόματος του Εθνικού Μέλους και, αν παραστεί ανάγκη, αντικαθιστούν το Εθνικό Μέλος κατά την ενάσκηση των αρμοδιοτήτων του.»

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Εθνικό Μέλος ενεργώντας για λογαριασμό της EUROJUST:

α) μπορεί να ζητεί από τις ημεδαπές αρμόδιες αρχές να εξετάσουν το ενδεχόμενο: αα) να προβούν σε έρευνα ή άσκηση ποινικής δίωξης για συγκεκριμένες πράξεις, ββ) ότι είναι προτιμότερο να προβεί σε έρευνα ή να ασκήσει ποινική δίωξη η αρχή ενός άλλου κράτους - μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γγ) να συντονίσουν τη δράση τους με τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών-μελών, δδ) να συστήσουν κοινή ομάδα έρευνας, εε) να παρέχουν στην EUROJUST τις ζητούμενες πληροφορίες για την εκτέλεση του έργου της, στστ) να λάβουν ειδικά μέτρα για τη διεξαγωγή της έρευνας και ζζ) να λάβουν κάθε άλλο δικαιολογημένο μέτρο για την έρευνα ή τη δίωξη,

β) μεριμνά για την ενημέρωση των ημεδαπών αρμόδιων αρχών σχετικά με τις έρευνες και ποινικές δίωξεις των οποίων έχει γνώση,

γ) επικουρεί τις αρμόδιες ημεδαπές αρχές, κατόπιν αίτησής τους, ώστε να εξασφαλίζεται ο καλύτερος δυνατός συντονισμός των ερευνών και της άσκησης ποινικών δίωξεων,

δ) υποστηρίζει τη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων ημεδαπών αρχών,

ε) συνεργάζεται και διαβουλεύεται με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό

Δίκτυο, χρησιμοποιώντας, μεταξύ άλλων, τη βάση τεκμηρίωσης του Δικτύου και συμβάλλει στη βελτίωση της,

στ) παρέχει υποστήριξη σε έρευνες ή ποινικές διώξεις των ημεδαπών αρμόδιων αρχών ή και των αρχών τρίτου κράτους, κατόπιν αίτησής τους, όταν αφορούν μόνο σε αυτές και στις αρχές ενός τρίτου κράτους, εφόσον έχει συναφθεί μεταξύ της EUROJUST και του τρίτου κράτους συμφωνία συνεργασίας ή, σε ειδικές περιπτώσεις, αν συντρέχει ουσιώδες συμφέρον το οποίο επιβάλλει την υποστήριξη και υπό την προϋπόθεση ότι συμφωνεί η EUROJUST ως συλλογικό όργανο,

ζ) μεριμνά ώστε οι αρμόδιες εθνικές αρχές να ανταποκρίνονται, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, σε αιτήσεις που υποβάλλονται δυνάμει του παρόντος άρθρου,

η) λαμβάνει, διαβιβάζει, διευκολύνει και παρακολουθεί την εκτέλεση, καθώς και την παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών όσον αφορά την εκτέλεση των αιτήσεων και των αποφάσεων δικαστικής συνεργασίας, μεταξύ άλλων όσον αφορά πράξεις με τις οποίες υλοποιείται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης,

θ) σε περιπτώσεις μερικής ή ατελούς εκτέλεσης αίτησης δικαστικής συνεργασίας, ζητά από την αρμόδια ημεδαπή δικαστική αρχή να λάβει συμπληρωματικά μέτρα προκειμένου να εκτελεσθεί πλήρως η αίτηση,

ι) σε συμφωνία με την αρμόδια εθνική αρχή ή κατόπιν αίτησής της και ανάλογα με την περίπτωση, δύναται: αα) να εκδίδει και συμπληρώνει αιτήσεις και αποφάσεις δικαστικής συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένων πράξεων, με τις οποίες υλοποιείται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, ββ) να εκτελεί, στο όνομα της χώρας, αιτήσεις και αποφάσεις δικαστικής συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένων πράξεων, με τις οποίες υλοποιείται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης, γγ) να παραγγέλλει μέτρα για τη διεξαγωγή έρευνας τα οποία κρίνονται αναγκαία σε συνεδρίαση συντονισμού την οποία διοργανώνει η EUROJUST προς παροχή συνδρομής σε αρμόδιες εθνικές αρχές που συμμετέχουν σε συγκεκριμένη έρευνα και όπου καλούνται να συμμετάσχουν οι αρμόδιες εθνικές αρχές τις οποίες αφορά η έρευνα, δδ) να παρέχει εξουσιοδότηση για την πραγματοποίηση ελεγχόμενων παραδόσεων εντός της χώρας και να συντονίζει τις παραδόσεις αυτές,

ια) σε επείγουσες περιπτώσεις και εφόσον δεν είναι σε θέση να εντοπίσει εγκαίρως την αρμόδια εθνική αρχή ή να έλθει εγκαίρως σε επαφή μαζί της δύναται: αα) να επιτρέπει την πραγματοποίηση ελεγχόμενων παραδόσεων εντός της χώρας και να συντονίζει τις παραδόσεις αυτές, ββ) να εκτελεί, στο όνομα της χώρας, αιτήσεις και αποφάσεις δικαστικής συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένων πράξεων, με τις οποίες υλοποιείται η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης. Μόλις εντοπισθεί η αρμόδια εθνική αρχή ή πραγματοποιηθεί επαφή μαζί της, ενημερώνεται για την άσκηση των ανωτέρω εξουσιών,

ιβ) δικαιούται να συμμετέχει, ως εκπρόσωπος των ελληνικών αρχών, σε κοινές ομάδες ερευνών, συμπεριλαμβανομένης της σύστασής τους, σύμφωνα με το άρθρο 13 της Σύμβασης της 29ης Μαΐου 2000 περί αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής σε ποινικές υποθέσεις μεταξύ των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την απόφαση-πλαίσιο 2002/465/ΔΕΥ του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002, σχετικά με τις κοινές ομάδες έρευνας και τις σχετικές διατάξεις του παρόντος. Υπό τους ίδιους όρους καλείται να συμμετέχει σε κάθε κοινή ομάδα ερευνών στην οποία μετέχει η Ελλάδα και για την οποία παρέχεται κοινοτική χρηματοδότηση δυνάμει των εφαρμοστέων χρηματοδοτικών μέσων.»

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του το Εθνικό Μέλος μπορεί: α) να ζητά από τις ημεδαπές δικαστικές αρχές, τις δικαστικές αρχές των κρατών-μελών και την EuroPol να του παρέχουν τις απαραίτητες πληροφορίες, β) να έχει πρόσβαση στα αρχεία ποινικού μητρώου που τηρούνται στις εισαγγελίες της χώρας, σύμφωνα με τα ισχύοντα για τις ημεδαπές δικαστικές και εισαγγελικές αρχές, γ) να έχει πρόσβαση στα αρχεία συλληφθέντων, αρχεία ερευνών και αρχεία DNA, σύμφωνα με τα ισχύοντα για τις ημεδαπές δικαστικές και εισαγγελικές αρχές, δ) να έχει πρόσβαση στο σύστημα πληροφοριών Σένγκεν. Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την εκπλήρωση

των καθηκόντων που του ανατίθενται από την EUROJUST και σύμφωνα με τα οριζόμενα στην απόφαση του Συμβουλίου.»

4. Οι περιπτώσεις α' και δ' του άρθρου 5 αντικαθίστανται ως εξής:

«α) μπορεί να ζητεί αιτιολογημένα από τις ημεδαπές αρμόδιες αρχές να προβούν στις ενέργειες οι οποίες προβλέπονται στις υποπεριπτώσεις αα', ββ', γγ', δδ' και εε' της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 4.»

«δ) συνεργάζεται και διαβουλεύεται με το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο, χρησιμοποιώντας, μεταξύ άλλων, τη βάση τεκμηρίωσης του Δικτύου και συμβάλλει στη βελτίωση της.»

5. Το άρθρο 6 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 6

Ανταπόκριση ημεδαπών αρχών

1. Η εξέταση των αιτημάτων, όπως προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5, γίνεται από τις κατά περίπτωση αρμόδιες δικαστικές και εισαγγελικές αρχές.

2. Αν το Εθνικό Μέλος ή η EUROJUST, ως συλλογικό όργανο, υποβάλει αίτημα για κάποιο από τα θέματα που αναφέρονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 ή στην περίπτωση α' του άρθρου 5 και η αρμόδια ημεδαπή αρχή το κρίνει απορριπτό, ενημερώνει την EUROJUST χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση για την απόφαση αυτή και για τους λόγους που δεν επέτρεψαν την ικανοποίηση του αιτήματος. Όταν δεν είναι δυνατόν να δοθούν εξηγήσεις ως προς την άρνηση συμμόρφωσης προς αίτηση, διότι η πράξη αυτή θα έβλαπτε ουσιαστικά συμφέροντα εθνικής ασφάλειας ή θα διακίβευε την ασφάλεια προσώπων, η αρμόδια ημεδαπή αρχή δύναται να επικαλεστεί επιχειρησιακούς λόγους.»

6. Η παράγραφος 1 του άρθρου 7 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το Εθνικό Μέλος, ο αναπληρωτής αυτού και ο βοηθός έχουν πρόσβαση στα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία επεξεργάζεται η EUROJUST, σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 14, 15, 16, 16α, 16β, 17 και 18 της Απόφασης του Συμβουλίου και υπό την επιφύλαξη της τήρησης των διατάξεων για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.»

7. Το άρθρο 10 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 10

Κατάσταση δικαστικών λειτουργιών

1. Το Εθνικό Μέλος, ο αναπληρωτής, ο βοηθός και το μέλος του Κοινού Εποπτικού Οργάνου, δεν απομακρύνονται προ του τέλους της θητείας τους, εκτός και αν ακολουθηθεί η ίδια διαδικασία, που προβλέπεται για τον διορισμό τους, και ενημερωθεί προηγουμένως το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τους λόγους που αιτιολογούν την ανάκληση. Όταν το Εθνικό Μέλος είναι ο πρόεδρος ή ο αντιπρόεδρος της EUROJUST, η θητεία του θα πρέπει να διαρκέσει τόσο ώστε να μπορέσει να εκπληρώσει το έργο του πριν από το τέλος της θητείας του ως πρόεδρος ή αντιπρόεδρος.

2. Η υπηρεσιακή κατάσταση του Εθνικού Μέλους, του αναπληρωτή του, του βοηθού και του μέλους του Κοινού Εποπτικού Οργάνου ρυθμίζεται κατά τα λοιπά από τις διατάξεις του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών (ν. 1756/1988, Α' 35).»

8. Το άρθρο 11 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 11

Αποζημίωση διαμονής στην αλλοδαπή

Στο Εθνικό Μέλος, τον αναπληρωτή αυτού και τον βοηθό, που διορίζονται και αποσπώνται στην έδρα της EUROJUST σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 1 του παρόντος, καταβάλλονται:

α) οι αποδοχές της οργανικής τους θέσης,

β) επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής του άρθρου 16 της υποπαραγράφου Δ9 της παρ. Δ' του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α' 94), ενώ, μέχρι την έκδοση της απόφασης που προβλέπεται από

τις ως άνω διατάξεις, εξακολουθεί να ισχύει η με αριθμ. 2172249/0022/27.8.2013 (Β' 2108) απόφαση των Υπουργών Εξωτερικών, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων,

γ) τα έξοδα απόσπασης του άρθρου 20 της υποπαραγράφου Δ9 της παρ. Δ του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α' 94).»

9. Διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 12.

10. Το άρθρο 13 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 13
Κοινή ομάδα έρευνας

Κοινή ομάδα έρευνας είναι η ομάδα προσώπων, η οποία συγκροτείται για να διεξάγει έρευνα σε ένα ή περισσότερα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διακρίβωση των εγκλημάτων της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών ουσιών (ν. 4139/2013, Α' 74), της εμπορίας ανθρώπων (άρθρο 323Α ΠΚ), των τρομοκρατικών πράξεων (άρθρο 187Α ΠΚ) και των εγκλημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 2 περίπτωση ε' του π.δ. 135/2013, ιδίως όταν: α) η έρευνα απαιτεί δυσχερείς και περίπλοκες ενέργειες συνδεδεμένες με άλλα κράτη - μέλη, β) η φύση και η πολυπλοκότητα της υπόθεσης απαιτεί συντονισμένη και εναρμονισμένη δράση στα ενδιαφερόμενα κράτη - μέλη.»

Άρθρο 25
Διατάξεις που αφορούν την ποινική δικαιοσύνη

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 483 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος, συμπεριλαμβανομένων εκείνων με τα οποία τα συμβούλια πλημμελειοδικών και εφετών αποφαινόμενα αμετακλήτως, με σχετική δήλωση στον γραμματέα του Αρείου Πάγου, μέσα στην προθεσμία του άρθρου 479, το δεύτερο εδάφιο του οποίου εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Μετά την προθεσμία αυτή ο ίδιος ο εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει αναίρεση του βουλεύματος υπέρ του νόμου και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλάπτονται τα δικαιώματα των διαδίκων.»

2. Η παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 2225/1994 (Α' 121) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η αίτηση υποβάλλεται προς τον Εισαγγελέα Εφετών του τόπου της αιτούσας αρχής ή του τόπου όπου πρόκειται να επιβληθεί η άρση, εκτός αν στην αιτούσα αρχή, με βάση διάταξη νόμου και απόφαση του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου έχει ήδη αποσπασθεί και υπηρετεί με αποκλειστική απασχόληση συγκεκριμένος εισαγγελικός λειτουργός, οπότε, στην περίπτωση αυτή, η ανωτέρω αίτηση υποβάλλεται σε αυτόν. Ο πιο πάνω, κατά περίπτωση, αρμόδιος εισαγγελικός λειτουργός αποφασίζει μέσα σε είκοσι τέσσερις (24) ώρες για την άρση ή όχι του απορρήτου με διάταξη του στην οποία περιέχονται τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 5 στοιχεία. Αν κατά την κρίση του, μετά από εισήγηση της αιτούσας αρχής, ειδικές περιστάσεις εθνικής ασφάλειας επιβάλλουν την παράλειψη ή τη συνοπτική παράθεση ορισμένων από τα στοιχεία αυτά, γίνεται ειδική μνεία στη διάταξη.»

3. Τα δύο τελευταία εδάφια της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3649/2008 (Α'39) καταργούνται.

4. Στο άρθρο 52 του ν. 4002/2011 (Α'180) προστίθεται παράγραφος 12 ως εξής:

«12. Στην περίπτωση των κακουργημάτων του παρόντος άρθρου για την περάτωση της κύριας ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 308Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, περί κατ' εξαίρεση περάτωσης της κύριας ανάκρισης.»

5. Στην παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 4440/2016 (Α' 224) προστίθεται περίπτωση κδ' ως εξής:

«κδ) στο Γραφείο Ειδικών Εμπειρογνομόνων του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, του άρθρου 2 παρ. 3Α του ν. 4022/2011 (Α' 219).»

Άρθρο 26
Τροποποίηση του ν. 3689/2008 (Α' 164)

Η παρ. 6 του άρθρου 44 του ν. 3689/2008 αντικαθίσταται ως εξής:

«6. Τρεις από τις θέσεις ΠΕ Οικονομολόγων, με αντικείμενο το σχεδιασμό, τον προγραμματισμό, την υλοποίηση και διαχείριση των χρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγραμμάτων, μπορεί να καλύπτονται με τριετή απόσπαση από προσωπικό με σχετική εμπειρία στα ζητήματα αυτά, από τη Μονάδα Διαχείρισης του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης Α.Ε. (Μ.Ο.Δ. Α.Ε.), που ιδρύθηκε με το ν. 2372/1996 (Α' 29), κατά προτεραιότητα, ή από προσωπικό του ευρύτερου δημόσιου τομέα, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας. Η απόσπαση διενεργείται, κατά παρέκκλιση από κάθε άλλη διάταξη, συμπεριλαμβανομένων και αυτών του ν. 4440/2016, με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Διοικητικής Ανασυγκρότησης και του αρμόδιου κατά περίπτωση Υπουργού, ύστερα από αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Σχολής, μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή αυτής. Η απόσπαση του υπαλλήλου μπορεί να παρατείνεται με την ίδια διαδικασία για τουλάχιστον μια ακόμη τριετία, ενώ μπορεί να διακόπτεται με την ίδια διαδικασία και πριν από τη λήξη του χρόνου αυτής. Το αποσπώμενο προσωπικό εξακολουθεί να λαμβάνει το σύνολο των αποδοχών του με τα πάσης φύσεως επιδόματα της οργανικής θέσης του, από το φορέα από τον οποίο αποσπάται, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις καταβολής τους.»

Άρθρο 27
Τροποποιήσεις του ν. 4512/2018 (Α' 5)
και του ν. 4509/2017 (Α' 201)

1. Οι διαδικασίες μετάταξης των υπαλλήλων των υποθηκοφυλακείων και των κτηματολογικών γραφείων που προβλέπονται στην παρ. 4 του άρθρου 20 του ν. 4512/2018, οι οποίες δεν έχουν ολοκληρωθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος και εκκρεμούν στον πρώτο ή τον δεύτερο βαθμό, καταλαμβάνονται από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

2. α. Στην παρ. 2Α του άρθρου 182 του ν. 4512/2018 η φράση «της αμέσως προηγούμενης παραγράφου 1Α» αντικαθίσταται από τη φράση «της αμέσως προηγούμενης παραγράφου 1».

β. Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 4Α του άρθρου 182 του ν. 4512/2018 προστίθεται στο τέλος φράση ως εξής:

«, καθώς και η βεβαιότητα παραλαβής».

γ. Στην παρ. 7 του άρθρου 182 του ν. 4512/2018 η φράση «της παραγράφου 3» αντικαθίσταται από τη φράση «της παραγράφου 4».

δ. Στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 185 του ν. 4512/2018 η φράση «έξι (6) μήνες» αντικαθίσταται από τη φράση «τρεις (3) μήνες».

3. Από την υποπερίπτωση ββ' της περίπτωσης α' της παραγράφου 3 του άρθρου 35 του ν. 4509/2017 διαγράφεται η φράση «του συνολικού αριθμού οργανικών θέσεων του Κλάδου αυτών οριζόμενου σε έξι (6)» και από την παρ. 3 του άρθρου 22 του ν. 4509/2017 διαγράφεται ο αριθμός 5.

Άρθρο 28
Διατάξεις που αφορούν τα συναινετικά διαζύγια

1. Στο Παράρτημα ΙΙ με τίτλο «ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΜΟΙΒΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΓΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΕ ΣΥΜΒΟΛΑΙΑ» του Κώδικα Δικηγόρων (ν. 4194/2013, Α' 208) προστίθεται η φράση:

«ΓΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΕ ΠΡΑΞΗ ΒΕΒΑΙΩΣΗΣ ΛΥΣΗΣ ΓΑΜΟΥ ΕΝΩΠΙΟΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΥ 321 ευρώ».

2. Στην περίπτωση δ' του άρθρου 2 της υπ' αριθμ. 111376/11.1.2012 κ.υ.α. των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Καθορισμός δικαιωμάτων συμβολαιογράφων» (Β' 13), προστίθεται νέο εδάφιο

ως εξής:

«Για την πράξη με την οποία βεβαιώνεται η λύση του γάμου και επικυρώνονται οι έγγραφες συμφωνίες των συζύγων οφείλονται πάγια δικαιώματα και δεν καταβάλλεται τέλος χαρτοσήμου για αυτές.»

Άρθρο 29

Διατάξεις που αφορούν το Ελεγκτικό Συνέδριο

1. Στην παρ. 7 του άρθρου 35 του ν. 4129/2013, μετά τη φράση «κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 5 του ν. 3986/2011,» προστίθεται η φράση «ανεξάρτητα από το αν πρόκειται για αρχική σύμβαση ή για τροποποίηση υφιστάμενης σύμβασης και ανεξάρτητα από το αν η τροποποιούμενη σύμβαση είχε υπαχθεί στον προσυμβατικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.»

2. Από 30.6.2018 οι οργανικές θέσεις των Παρέδρων του Ελεγκτικού Συνεδρίου αυξάνονται κατά τρεις (3), οριζόμενου του συνολικού αριθμού αυτών σε σαράντα επτά (47). Από την ίδια ανωτέρω ημερομηνία, οι οργανικές θέσεις των Συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου αυξάνονται κατά τρεις (3), οριζόμενου του συνολικού αριθμού αυτών σε τριάντα τρεις (33).

3. Στην παρ. 2 του άρθρου 19 του ν. 4440/2016 (Α' 224) προστίθεται από την έναρξη ισχύος του, εδάφιο β' ως εξής:

«Ομοίως, διατηρούνται σε ισχύ οι διατάξεις της παρ. 13 του άρθρου 12 του ν. 2539/1997 και του άρθρου 40 του ν. 3772/2009, που ισχύουν για το Ελεγκτικό Συνέδριο.»

Άρθρο 30

Επιδότηση φοίτησης στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο υπαλλήλων των Καταστημάτων Κράτησης και άλλες ρυθμίσεις σωφρονιστικού δικαίου

1. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων μπορεί να χρηματοδοτεί τη φοίτηση, για απόκτηση πρώτου πτυχίου, μέχρι είκοσι (20) υπαλλήλων δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (ΔΕ) καταστημάτων κράτησης, ετησίως, σε προπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (Ε.Α.Π.), με γνωστικό αντικείμενο την οργάνωση και λειτουργία της δημόσιας διοίκησης. Το εν λόγω προπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών καταρτίζεται και υλοποιείται κατ' ανάλογη εφαρμογή των ειδικότερα προβλεπόμενων στο άρθρο 42 του ν. 4369/2016 (Α' 33).

Η χρηματοδότηση για το εν λόγω Πρόγραμμα του Ε.Α.Π. ανέρχεται σε ποσό ίσο με το πενήντα τοις εκατό (50%) των προβλεπόμενων διδάκτρων συμμετοχής των υπαλλήλων για τις θεματικές ενότητες που απαιτούνται κατ' έτος για την απόκτηση πτυχίου σε τέσσερα (4) έτη. Η χρηματοδότηση προβλέπεται για την παρακολούθηση κάθε θεματικής ενότητας, μία φορά. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζεται, ετησίως, ο συνολικός αριθμός των υπαλλήλων καταστημάτων κράτησης που, με την ιδιότητά τους αυτή, συμμετέχουν στο Πρόγραμμα, ο τρόπος επιλογής τους, το ύψος της χρηματοδότησης και κάθε άλλη λεπτομέρεια.

Οι ως άνω επιλεγέντες υπάλληλοι υποχρεούνται να επιλέξουν και να παρακολουθήσουν την κατεύθυνση ή θεματική ενότητα του Προγράμματος με θέματα Αντεγκληματικής – Σωφρονιστικής πολιτικής ή διοίκησης.

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 7 του π.δ. 62/2014 (Α' 105), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 60 του ν. 4443/2016 (Α' 232), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο θεσμός της ηλεκτρονικής επιτήρησης θα εφαρμοσθεί πιλοτικά για χρονικό διάστημα σαράντα οκτώ (48) μηνών και θα αφορά:».

3. Η περίπτωση 2 της παρ. 1 του άρθρου 55 του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/1999, Α' 291) αντικαθίσταται ως εξής:

«2) Δεν εκκρεμεί κατά του καταδικάσιμου ποινική διαδικασία για αξιόποινη πράξη σε βαθμό κακουργήματος ή διαδικασία εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ή έκδοσης σε τρίτη χώρα.»

4. Στην παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 4440/2016 (Α' 224) προ-

στίθεται περίπτωση κε' ως εξής:

«κε) σε υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν. 692/1977 (Α' 260) και το άρθρο 6 παρ. 6 του ν. 4285/2014 (Α' 191), όπως ισχύουν.»

Άρθρο 31

Θέματα Ιθαγένειας

1.α. Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου ΙΑ του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας (ν. 3284/2004, Α' 217), όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4332/2015 (Α' 76), αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Της εγγραφής του στην Α' τάξη ελληνικού σχολείου της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης ή σχολείου της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που ακολουθεί το υποχρεωτικό ελληνικό πρόγραμμα εκπαίδευσης και διδασκαλίας και της συνέχισης παρακολούθησης ελληνικού σχολείου ή σχολείου που ακολουθεί το υποχρεωτικό ελληνικό πρόγραμμα εκπαίδευσης και διδασκαλίας κατά το χρόνο υποβολής της δήλωσης - αίτησης της παραγράφου 2.»

β. Στο τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 1Β του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας (ν. 3284/2004, Α' 217), όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 1Α του ν. 4332/2015 (Α' 76), μετά τις λέξεις «ελληνικού σχολείου στην Ελλάδα» προστίθεται η φράση: «ή σχολείου που ακολουθεί το υποχρεωτικό ελληνικό πρόγραμμα εκπαίδευσης και διδασκαλίας στην Ελλάδα».

2. Το εδάφιο δ' της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τους συζύγους Ελλήνων διπλωματικών υπαλλήλων και υπαλλήλων που υπηρετούν στις διπλωματικές και προξενικές αρχές του Υπουργείου Εξωτερικών προσμετράται για τη συμπλήρωση του παραπάνω χρόνου και ο χρόνος παραμονής τους στο εξωτερικό λόγω της υπηρεσίας των Ελλήνων συζύγων τους, εφόσον έχουν συμπληρώσει, οποτεδήποτε, ένα (1) έτος διαμονής στην Ελλάδα.»

3. Στο άρθρο 5 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Ο αλλοδαπός που κατέχει κάθε έγκυρο τίτλο διαμονής, εκτός των προσωρινών, και πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις των περιπτώσεων α', β' και γ' της παραγράφου 1 μπορεί να ζητήσει την πολιτογράφησή του εφόσον διαμένει στην Ελλάδα νόμιμα για δώδεκα (12) συνεχή έτη πριν από την υποβολή της αίτησης πολιτογράφησης.»

4. Το άρθρο 25 του ν. 3838/2010 (Α' 49) καταργείται. Εκκρεμείς κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου αιτήσεις πολιτογράφησης που υποβλήθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 25 του ν. 3838/2010 εξακολουθούν να εξετάζονται σύμφωνα με το άρθρο αυτό, όπως ίσχυε πριν την κατάργησή του με τις διατάξεις του παρόντος.

5. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 8 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας, όπως το άρθρο αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 6 του ν. 3838/2010 (Α' 49), προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Η απόφαση πολιτογράφησης εκδίδεται με τα ονοματεπωνυμικά στοιχεία του αιτούντος, όπως αυτά αποδίδονται στην επίσημη μετάφραση της νομίμως επικυρωμένης αλλοδαπής πράξης γεννήσεώς του. Αίτημα για διόρθωση των στοιχείων αυτών ως προς την ορθογραφική ή φθογγολογική τους απόδοση μετά την έκδοση της απόφασης πολιτογράφησης που δεν οφείλεται σε εκ παραδρομής σφάλμα, υποβάλλεται στην υπηρεσία του Δήμου στον οποίο διενεργήθηκε η εγγραφή του αιτούντος, συνοδευόμενο με τα απαραίτητα προς τούτο δικαιολογητικά. Η σχετική διόρθωση γίνεται με πράξη δημάρχου.»

6.α. Η περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 4332/2015 (Α' 76) αντικαθίσταται ως εξής:

«α) τον Ειδικό Τομεακό Γραμματέα Ιθαγένειας του Υπουργείου Εσωτερικών, ως Πρόεδρο, και ως μέλη.»

β. Η περίπτωση ε' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 4332/2015 (Α' 76) αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Μεταναστευτικής Πολιτικής του Υπουργείου Μεταναστευτικής Πολιτικής.»

7. Σε περίπτωση απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας με πολιτογράφηση όσων υπάγονται στις διατάξεις του ν.δ. 3832/1958 (Α' 128), δεν αποτελεί προϋπόθεση του διορισμού ή της πρόσληψής τους στο δημόσιο τομέα η συμπλήρωση ενός (1) έτους από την απόκτησή της, κατά παρέκκλιση της παρ. 4 του άρθρου 4 του ν. 3528/2007 (Α' 26).

Άρθρο 32

Η αληθής έννοια της διάταξης του πρώτου εδαφίου της παρ. 7 του άρθρου 7 του ν. 3023/2002 (Α' 146) είναι ότι το ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) της κρατικής χρηματοδότησης, την οποία λαμβάνουν οι δικαιούχοι της περίπτωσης ε.α) της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ίδιου νόμου, είναι ανεκχώρητο έναντι των τραπεζικών απαιτήσεων που γεννώνται από τις δανειακές συμβάσεις, ανεξαρτήτως του χρόνου γέννησής τους.

Άρθρο 33

Η προϋπόθεση της προηγούμενης έκδοσης οργανισμών, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 4440/2016 (Α' 224), για τη συμμετοχή φορέων ως υπηρεσιών υποδοχής στο Ενιαίο Σύστημα Κινητικότητας (ΕΣΚ), δεν απαιτείται, εφόσον με αιτιολογημένη έκθεση του οικείου φορέα, η οποία εγκρίνεται από τον αρμόδιο Υπουργό, βεβαιώνεται ότι οι υπηρεσιακές ανάγκες για τη λειτουργία του καλύπτονται από τις υφιστάμενες οργανικές διατάξεις.

Άρθρο 34

1. Στο τέλος του άρθρου 4 του ν. 4440/2016 (Α' 224) προστίθεται παράγραφος 5, ως εξής:

«5. Σε περίπτωση που, εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων, ο φορέας προέλευσης δεν βεβαιώνει την πλήρωση των προϋποθέσεων των παραγράφων 2, 3 και 4 του παρόντος, οι προϋποθέσεις αυτές τεκμαίρεται ότι πληρούνται. Ειδικά για την αξιολόγηση των τυπικών προσόντων των υποψηφίων σε περίπτωση που η ανωτέρω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, τα τριμελή όργανα του άρθρου 7 του παρόντος λαμβάνουν υπόψη τα αναφερόμενα στην αίτηση του υποψηφίου.»

2. Στο τέλος του α' εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 6 του ν. 4440/2016 προστίθενται εδάφια, ως εξής:

«Οι αιτήσεις προτίμησης μπορούν να υποβάλλονται για τις θέσεις έως και τριών (3) φορέων κατ' ανώτατο όριο. Η αίτηση επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης του άρθρου 8 του ν. 1599/1986 (Α' 75) και η ανακρίβεια των δηλούμενων στοιχείων επισύρει τις προβλεπόμενες ποινικές και διοικητικές κυρώσεις.»

3. Τα β' και γ' εδάφια της παρ. 3 του άρθρου 7 του ν. 4440/2016 αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«Σε περίπτωση που η προκηρυσσόμενη θέση αφορά κλάδο ή ειδικότητα των κατηγοριών ΠΕ ή ΤΕ, το αρμόδιο τριμελές όργανο της παραγράφου 1 του παρόντος καλεί τους τρεις (3) επικρατέστερους για τη θέση υποψηφίους σε συνέντευξη, εντός πέντε (5) ημερών από την πάροδο της προθεσμίας της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του παρόντος. Σε περίπτωση που η προκηρυσσόμενη θέση αφορά κλάδο ή ειδικότητα των κατηγοριών ΔΕ ή ΥΕ, το αρμόδιο τριμελές όργανο της παραγράφου 1 του παρόντος, εφόσον κρίνει αναγκαίο, δύναται να καλέσει τους τρεις (3) επικρατέστερους για τη θέση υποψηφίους σε συνέντευξη εντός πέντε (5) ημερών από την πάροδο της προθεσμίας της παραγράφου 5 του άρθρου 4 του παρόντος, άλλως συντάσσει αμελλητί το πρακτικό επιλογής του επομένου εδαφίου.»

4. Η παρ. 4 του άρθρου 7 του ν. 4440/2016 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας αξιολόγησης η υπηρεσία υποδοχής ενημερώνει εντός τριών (3) ημερών τον επιλεγέντα υπάλληλο, καθώς και την υπηρεσία προέλευσής του, καλώντας τους να υποβάλλουν τα αναγκαία δικαιολογητικά για την έκδοση της πράξης μετάταξης ή απόσπασης, εφόσον αυτά δεν έχουν υποβληθεί σε προηγούμενο στάδιο της διαδικασίας. Σε περίπτωση που εντός αποκλειστικής προθεσμίας δέκα (10) ημε-

ρών από την ανωτέρω ενημέρωση ο υποψήφιος παραιτείται ή δεν προσκομίζει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την απόδειξη των τυπικών του προσόντων ή η υπηρεσία προέλευσης προσκομίζει δικαιολογητικά, από τα οποία βεβαιώνεται η μη πλήρωση των προϋποθέσεων των παραγράφων 2, 3 και 4 του άρθρου 4 του παρόντος για τον επιλεγέντα, η υπηρεσία του φορέα υποδοχής ενημερώνει αμελλητί το τριμελές όργανο του άρθρου 7 του ν. 4440/2016 για την υπόδειξη του επικρατέστερου επιλαχόντα σύμφωνα με το πρακτικό επιλογής της προηγούμενης παραγράφου. Κατόπιν, η πράξη μετάταξης ή απόσπασης εκδίδεται από το αρμόδιο προς διορισμό όργανο της υπηρεσίας υποδοχής εντός των οριζόμενων στην παράγραφο 3 του άρθρου 6 προθεσμιών και κοινοποιείται αμέσως στην υπηρεσία προέλευσης του υπαλλήλου, καθώς και στον ίδιο, ο οποίος υποχρεούται να αναλάβει υπηρεσία στη νέα του θέση το αργότερο εντός ενός (1) μηνός από την ως άνω κοινοποίηση. Σε περίπτωση απόσπασης ή μετάταξης υπαλλήλου από ΚΕΠ η προθεσμία ανάληψης υπηρεσίας είναι δύο (2) μήνες από την κοινοποίηση, διάστημα εντός του οποίου ο οικείος Δήμαρχος μεριμνά για την κάλυψη της κενωθείσας θέσης, προκειμένου να μην μειωθεί ο αριθμός των υπηρετούντων υπαλλήλων. Πράξεις μετάταξης ή απόσπασης που εκδίδονται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρούσα παράγραφο ανακαλούνται μετά την έκδοσή τους μόνο για λόγους που αφορούν τη μη συνδρομή των προϋποθέσεων των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 4.»

5. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 3 και 4 εφαρμόζονται και σε εκκρεμείς, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, διαδικασίες αξιολόγησης υποψηφίων για τις οποίες δεν έχει πραγματοποιηθεί ακόμη η πρώτη συνεδρίαση του αρμόδιου τριμελούς οργάνου του άρθρου 7 του ν. 4440/2016. Ειδικά για την ολοκλήρωση του Α' Κύκλου Κινητικότητας, η προθεσμία της παραγράφου 1 για τους φορείς προέλευσης ξεκινά από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Άρθρο 35

1. Αποσπάσεις υπαλλήλων που λήγουν στις 15.4.2018, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 18 του ν. 4440/2016, δύνανται να παρατείνονται έως και 31.12.2018, κατόπιν αιτήσεως του υπαλλήλου και απόφασης του αρμοδίου για το διορισμό οργάνου του φορέα υποδοχής, χωρίς να απαιτείται γνώμη του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου.

2. Υπάλληλοι που είναι αποσπασμένοι σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 18 του ν. 4440/2016 δύνανται να μεταταχθούν στην υπηρεσία που είναι αποσπασμένοι κατόπιν αίτησής τους που υποβάλλεται στο φορέα υποδοχής εντός αποκλειστικής προθεσμίας δύο (2) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος. Για τη μετάταξη εκδίδεται απόφαση των αρμοδίων για το διορισμό οργάνων, μετά από γνώμη του υπηρεσιακού συμβουλίου του φορέα υποδοχής, εφόσον υφίσταται, χωρίς να απαιτείται η έκδοση εγκριτικής απόφασης της ΠΥΣ 33/2006, όπως ισχύει. Η μετάταξη διενεργείται σε κενή θέση κλάδου της ίδιας ή ανώτερης κατηγορίας και αν δεν υπάρχει με μεταφορά της θέσης που κατέχει ο υπάλληλος, με την ίδια σχέση εργασίας και διατήρηση της τυχόν προσωπικής διαφοράς στις αποδοχές. Σε περίπτωση που η απόσπαση του υπαλλήλου λήγει πριν από τη δημοσίευση της πράξης μετάταξης, η απόσπαση παρατείνεται μέχρι την έκδοση της πράξης μετάταξης.

3. Η κάλυψη των δαπανών μισθοδοσίας των αποσπάσεων και μετατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 4440/2016.

Άρθρο 36

1. Το ελληνικό δημόσιο αναγνωρίζει τις δαπάνες για τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και πληροφορικής στο πλαίσιο του έργου «ΣΥΖΕΥΞΙΣ Ι», οι οποίες παρασχέθηκαν μετά τη λήξη των από 30.5.2014 συμβάσεων που καταρτίστηκαν μεταξύ των παρόχων και του ελληνικού δημοσίου, ήτοι από την 1η Οκτωβρίου 2016, έως τη δημοσίευση του παρόντος υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Η «Κοινωνία της Πληροφορίας Α.Ε.» πιστοποιεί την παροχή

στους οικείους φορείς των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και πληροφορικής κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα, σύμφωνα με τους όρους των από 30.5.2014 συμβάσεων.

β) Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους αναγνωρίζει τις απαιτήσεις των παροχών των υπηρεσιών σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 2, 6 και 7 του ν. 3086/2002 (Α' 324). Στο πλαίσιο της συμβιβαστικής επίλυσης των εκάστοτε αιτουμένων απαιτήσεων, το Δημόσιο με τα οικεία πρακτικά συμβιβασμού προβαίνει σε εκπώσεις ποσοστού τουλάχιστον είκοσι τοις εκατό (20%) επί της αρχικής οικονομικής προσφοράς των αναδόχων των από 30.5.2014 συμβάσεων, που υπολογίζονται σύμφωνα με τις αιτιολογημένες προτάσεις της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης και της «Κοινωνίας της Πληροφορίας Α.Ε.».

γ) Κατά την εξόφληση των ποσών που αναφέρονται στα εγκεκριμένα πρακτικά του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που εκδίδονται κατόπιν σχετικών αιτήσεων τους, οι πάροχοι αποδέχονται με σχετική έγγραφη δήλωσή τους ανεπιφύλακτα τα πρακτικά αυτά, παραιτούνται από οποιαδήποτε άλλη αξίωση, ανεξαρτήτως νομικής βάσης, προερχόμενη από την ως άνω αιτία, καθώς και από τυχόν σχετική εκκρεμή δικαστική διαδικασία.

2. Το ελληνικό δημόσιο αναγνωρίζει τις δαπάνες για τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και πληροφορικής στο πλαίσιο του έργου «ΣΥΖΕΥΞΙΣ Ι», οι οποίες παρέχονται σύμφωνα με τους όρους των από 30.5.2014 συμβάσεων από τη δημοσίευση του παρόντος και για περίοδο έως δύο (2) ετών υπό τις εξής προϋποθέσεις:

α) Η «Κοινωνία της Πληροφορίας Α.Ε.» πιστοποιεί την παροχή στους οικείους φορείς των υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών και πληροφορικής κατά το ανωτέρω χρονικό διάστημα, σύμφωνα με τους όρους των από 30.5.2014 συμβάσεων.

β) Ο ανάδοχος αποδέχεται τις από 30.5.2014 συμβάσεις για τις νησίδες 1,2,4,5,6 και δικτύου κορμού με έκπτωση ποσοστού τουλάχιστον δεκαπέντε τοις εκατό (15%) επί της αρχικής οικονομικής προσφοράς, που υπολογίζεται σύμφωνα με τις αιτιολογημένες προτάσεις της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης και της «Κοινωνίας της Πληροφορίας Α.Ε.», καθώς και περαιτέρω έκπτωση ποσοστού 5% επί της αρχικής οικονομικής προσφοράς, εφόσον παρέλθει χρόνος μικρότερος ή ίσος των έξι (6) μηνών έως την ημερομηνία εξόφλησης της αναλογούσας πληρωμής, σύμφωνα με το άρθρο 8 των οικείων συμβάσεων.

γ) Ο ανάδοχος αποδέχεται την από 30.5.2014 σύμβαση για τη νησίδα 3 με έκπτωση ποσοστού τουλάχιστον 20% επί της αρχικής οικονομικής προσφοράς, που υπολογίζεται σύμφωνα με τις αιτιολογημένες προτάσεις της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης και της «Κοινωνίας της Πληροφορίας Α.Ε.».

δ) Η αναγνώριση των απαιτήσεων των παρόχων για το ως άνω διάστημα πραγματοποιείται με τη διαδικασία των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 1.

ε) Σε περίπτωση που εντός της ανωτέρω περιόδου, ήτοι δύο (2) ετών από τη δημοσίευση του παρόντος, επιτευχθεί βάσει νέας σύμβασης μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και των αναδόχων πλήρης μετάπτωση και παροχή αντίστοιχων, με τις ανωτέρω, υπηρεσιών που εμπíπτουν στο έργο «ΣΥΖΕΥΞΙΣ ΙΙ», τότε η εφαρμογή των προβλέψεων της παρούσας παραγράφου παύει.

Άρθρο 37

Το άρθρο 6 του ν. 1234/1982 (Α' 23) καταργείται.

Άρθρο 38

Στο τέλος της περίπτωσης β' της παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3270/2004 (Α' 187), όπως ισχύει, προστίθενται περιπτώσεις αα' και ββ' ως εξής:

«αα) Συμβάσεις για μίσθωση χώρου και χρόνου σε πάσης φύσεως μέσα μαζικής επικοινωνίας, έντυπης, διαδικτυακής ή κάθε άλλης μορφής (όπως ιδίως έντυπα, τηλεόραση, ραδιόφωνο, δίκτυο, διαφήμιση σε ψηφιακά μέσα, εξωτερική, σταθερή και κινητή διαφήμιση) για την εν γένει τουριστική προβολή της Ελλάδας στην ημεδαπή ή αλλοδαπή, με διαφημιστικό υλικό που παρέχει ο ΕΟΤ, συνάπτονται απευθείας με το μέσο ή τον εκπρόσωπό του ή τον αντιπρόσωπό του, ανεξαρτήτως ποσού, με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού και με την επιφύλαξη της περίπτωσης β' της παραγράφου 7. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Τουρισμού καθορίζονται τα θέματα σχετικά με τη διαδικασία και τον καθορισμό των δικαιολογητικών πληρωμής των σχετικών δαπανών, καθώς και κάθε άλλη διαδικαστική λεπτομέρεια.

ββ) Σε τρίτες χώρες οι προμήθειες των ειδών, η ανάθεση των υπηρεσιών και της εκτέλεσης των εργασιών που απαιτούνται για την τουριστική προβολή της Ελλάδας διενεργούνται απευθείας από τα Γραφεία Εξωτερικού του Ε.Ο.Τ., κατ' εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 168 του ν. 3566/2007 (Α' 117), μετά από έγκριση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Τ.. Τα ανωτέρω ισχύουν και για τις χώρες στις οποίες δεν υπάρχουν Γραφεία του Ε.Ο.Τ., οπότε η ανάθεση γίνεται από την Κεντρική Υπηρεσία του Ε.Ο.Τ. αποκλειστικά και μόνο για την εκτέλεση προγραμματίων προβολής, διαφήμισης, δημοσίων σχέσεων και πάσης φύσεως δράσεις προβολής και προώθησης (όπως ιδίως συμμετοχή σε εκθέσεις ή σε διάφορες εκδηλώσεις ή δράσεις δημοσίων σχέσεων) και σε συνεργασία με τις κατά τόπους αρμόδιες ελληνικές διπλωματικές και προξενικές αρχές, όπου κρίθει ότι απαιτείται.»

Άρθρο 39

1. Προστίθεται περίπτωση γ' στην παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4276/2014 (Α' 155) ως εξής:

«γ. Τουριστικά καταλύματα σε κτίρια αρχιτεκτονικής κληρονομιάς:

Τουριστικά καταλύματα δύνανται να λειτουργούν και σε κτίρια που έχουν χαρακτηρισθεί βάσει της εκάστοτε ισχύουσας νομοθεσίας ως «διατηρητέα» ή «νέωτερα μνημεία», καθώς και σε προϋφιστάμενα του 1955 κτίρια για τα οποία το οικείο Συμβούλιο Αρχιτεκτονικής του άρθρου 7 του ν. 4495/2017, βάσει αναλυτικής τεχνικής έκθεσης, φωτογραφικής τεκμηρίωσης και εμπειριστικής γνώμοδοτησής του, διαπιστώνει τον παραδοσιακό αρχιτεκτονικό και μορφολογικό χαρακτήρα τους, τηρουμένων των προδιαγραφών που ισχύουν για κάθε συγκεκριμένη μορφή καταλύματος και με την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 3028/2002.

Κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα εντός των ως άνω κτιρίων, που έχουν αδειοδοτηθεί μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού, κατατάσσονται αυτοδίκαια σε κατηγορίες αστέρων ως εξής: τα ΑΑ' και Α' τάξης στην κατηγορία 4 αστέρων, τα Β' τάξης στην κατηγορία 3 αστέρων και τα λοιπά στην κατηγορία των 2 αστέρων. Η ως άνω -προσωρινή- κατάταξη ισχύει μέχρι τις 31.12.2018, ημερομηνία κατά την οποία πρέπει να έχει ολοκληρωθεί η επανακατάταξη του συνόλου των κύριων τουριστικών καταλυμάτων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4276/2014.

Μη κύρια ξενοδοχειακά καταλύματα εντός των ως άνω κτιρίων κατατάσσονται αντίστοιχα ως εξής: τα Α' τάξης σε 4 κλειδιών, τα Β' τάξης σε 3 κλειδιών και τα Γ' τάξης σε 2 κλειδιών.»

2. Η περίπτωση στστ' της παραγράφου 2α του άρθρου 1, καθώς και η παράγραφος 10 του άρθρου 49 καταργούνται.

Άρθρο 40

Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α' της παρ. 7 του άρθρου 166 του ν. 4070/2012 (Α' 82) αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«7.α. Στους υφιστάμενους κατά την ημερομηνία δημοσίευσης του παρόντος, τουριστικούς λιμένες, χορηγείται άδεια ολικής ή τμηματικής λειτουργίας, εφόσον ο φορέας διαχείρισης του λιμένα υποβάλει μέχρι τις 31.12.2020:

α) αίτηση συνοδευόμενη από τη σύμβαση παραχώρησης δικαιωμάτων εκμετάλλευσης, όπου αυτή απαιτείται ή την υπουργική απόφαση παραχώρησης,

β) απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων σε ισχύ ή βεβαίωση υποβολής μελετών για την έγκριση ή την ανανέωση περιβαλλοντικών όρων,

γ) τα δικαιολογητικά που προβλέπονται στα στοιχεία β', δ' και

ε' της παρ. 10.1 του άρθρου 160 του ν. 4070/2012,

δ) ΦΕΚ χωροθέτησης ή, για τους προ του ν. 2160/1993 (Α' 118) τουριστικούς λιμένες, έγκριση της θέσης δημιουργίας του τουριστικού λιμένα.»

Άρθρο 41
Παράταση προθεσμιών του ν. 4270/2014

Παρατείνονται κατά ένα (1) μήνα οι προθεσμίες: α) για την έκδοση συμπληρωστικών χρηματικών ενταλμάτων, τακτικών και προπληρωμής, δημοσίων επενδύσεων, σύμφωνα με την περίπτωση ι' της παρ. 3 του άρθρου 79 του ν. 4270/2014 (Α' 143), όπως η παράγραφος αυτή ισχύει, και την παρ. 1 του άρθρου 104 του ίδιου νόμου, καθώς και για τη διενέργεια των αντίστοιχων λογιστικών εγγραφών για την εμφάνιση των πληρωμών του Π.Δ.Ε. που πραγματοποιήθηκαν κατά το οικονομικό έτος 2017 στη δημόσια ληψοδοσία, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 161 του ν. 4270/2014, β) για την απόδοση λογαριασμού των Χ.Ε.Π., που θα εκδοθούν για το σκοπό αυτό, κατά την παρ. 2 του άρθρου 104 του ν. 4270/2014 και γ) για τη διενέργεια των τακτοποιητικών λογιστικών εγγραφών για την εμφάνιση των εξόδων των προξενικών αρχών, που πραγματοποιήθηκαν κατά το οικονομικό έτος 2017 στον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Άρθρο 42
Ορισμός Δ.Υ.Ε.Ε. ως δευτερευόντων διατακτών

Ειδικώς για τις πληρωμές του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων έτους 2017 του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης και κατά παρέκκλιση κάθε άλλης γενικής και ειδικής διάταξης, οι Δημοσιονομικές Υπηρεσίες Εποπτείας και Ελέγχου (Δ.Υ.Ε.Ε.) στους νομούς: α) ορίζονται δευτερευόντες διατάκτες, στους οποίους μεταβιβάζονται οι σχετικές πιστώσεις και β) εκδίδουν τα σχετικά συμπληρωστικά χρηματικά εντάλματα για την εμφάνιση στη δημόσια ληψοδοσία των πληρωμών που διενεργήθηκαν από τις Περιφέρειες, σε εκτέλεση των εγκεκριμένων από τον Υπουργό Οικονομίας και Ανάπτυξης Συλλογικών Αποφάσεων Έργων Περιφερειακού επιπέδου (ΣΑΕΠ).

Άρθρο 43
Κατάργηση του άρθρου 25 της υποπαραγράφου Δ9 της παρ. Δ' του άρθρου 2 του ν. 4336/2015

Το άρθρο 25 της υποπαραγράφου Δ9 της παρ. Δ' του άρθρου 2 του ν. 4336/2015 (Α' 94) και η παρ. IV, με τίτλο «Δαπάνες διαμονής του άρθρου 25», του άρθρου Μόνου της με αριθμό 2/73/ΔΕΠ/4.1.2016 απόφασης του Υπουργού Οικονομικών (Β' 20), καταργούνται από τότε που ίσχυσαν.

Άρθρο 44
Τροποποίηση διατάξεων του π.δ. 96/2017 (Α' 136) και διοικητική αναδιοργάνωση του Καταστήματος Κράτησης Κορυδαλλού

1. Το π.δ. 96/2017 «Οργανισμός Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων», όπως ισχύει, τροποποιείται ως εξής:

α) Η περίπτωση α' της παραγράφου 17.2. του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Καταστήματα Κράτησης τύπου Α:

αα) Κορυδαλλού Ι, ββ) Θεσσαλονίκης, γγ) Λάρισας, δδ) Ιωαννίνων, εε) Άμφισσας, στστ) Ναυπλίου, ζζ) Χανίων, ηη) Κομοτηνής, θθ) Κορυδαλλού ΙΙ, ιι) Κορίνθου, ιια) Κω, ιιβ) Νεάπολης και ιιγ) Χίου.»

β) Η υποπερίπτωση ζζ' της περίπτωσης β' της παραγράφου 17.2. του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«ζζ) Νιγρίτας.»

γ) Η υποπερίπτωση αα' της περίπτωσης ε' της παραγράφου 17.2. του άρθρου 2 αντικαθίσταται ως εξής:

«αα) ΕΠΙΛΟΓΗ - Κέντρο Απεξάρτησης Τοξικομανών Κρατουμένων Ελεώνα Θήβας.»

δ) Η περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 27 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Τις Διευθύνσεις των Καταστημάτων Κράτησης Κορυδαλλού Ι, Πατρών, Λάρισας και Θεσσαλονίκης συγκροτούν τα εξής Τμήματα:

αα) Τμήμα Διοίκησης,

ββ) Τμήμα Οικονομικού,

γγ) Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας,

δδ) Τμήμα φύλαξης. Το Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού Ι συγκροτείται από δύο (2) Τμήματα Φύλαξης.

Τις Διευθύνσεις των Καταστημάτων Κράτησης Πατρών, Λάρισας και Θεσσαλονίκης συγκροτούν και το εξής Τμήμα: εε) Τμήμα Εξωτερικής Φρούρησης.»

ε) Η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 27 αντικαθίσταται ως εξής:

«γ) Τις Διευθύνσεις των Καταστημάτων Κράτησης Κορυδαλλού ΙΙ, Ιωαννίνων, Άμφισσας, Ναυπλίου, Κομοτηνής, Αλικαρνασσοῦ, Τρίπολης, Κέρκυρας, Χαλκίδας και του Καταστήματος Κράτησης Νέων Βόλου συγκροτούν τα εξής Τμήματα:

αα) Διοίκησης - Οικονομικού,

ββ) Τμήμα Φύλαξης,

γγ) Τμήμα Εξωτερικής Φρούρησης. Το Τμήμα Εξωτερικής φρούρησης του ΚΚ Ναυπλίου είναι αρμόδιο για την εξωτερική φρούρηση του κλειστού τμήματος του Αγροτικού ΚΚ Τίρυνθας. Το Τμήμα Εξωτερικής Φρούρησης του ΚΚ Κορυδαλλού ΙΙ είναι αρμόδιο για την εξωτερική φρούρηση των Καταστημάτων Κράτησης του συγκροτήματος Κορυδαλλού.»

στ) Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 27 αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) Τις Διευθύνσεις των Καταστημάτων Κράτησης Μαλανδρινού, Τρικάλων, Χανίων, Δομοκού, Γρεβενών, Νιγρίτας συγκροτούν τα εξής Τμήματα:».

ζ) Το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης ι' της παραγράφου 2 του άρθρου 27 αντικαθίσταται ως εξής:

«ι) Τη Διεύθυνση του «ΕΠΙΛΟΓΗ - Κέντρο Απεξάρτησης Τοξικομανών Κρατουμένων Ελεώνα Θήβας» συγκροτούν τα εξής Τμήματα:».

η) Το άρθρο 45 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι οργανικές θέσεις του προσωπικού των Καταστημάτων Κράτησης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ανέρχονται συνολικά στις πέντε χιλιάδες εξακόσιες δέκα (5610).»

θ) Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 46 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Κλάδος ΠΕ Σωφρονιστικού Ενηλίκων, θέσεις: εκατόν πενήντα μία (151).»

ι) Η περίπτωση α' της παραγράφου 2 του άρθρου 46 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Κλάδος ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού, θέσεις: εξήντα πέντε (65).»

ια) Στο άρθρο 49 του π.δ. 96/2017 (Α' 136) προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

«8. Ο προϊστάμενος Διεύθυνσης του Καταστήματος Κράτησης Κορυδαλλού Ι επικουρείται κατά την άσκηση των καθηκόντων του από δύο (2) υποδιευθυντές των κλάδων ΠΕ Σωφρονιστικού Ενηλίκων ή ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού.»

2. Οι δέκα (10) θέσεις προσωπικού που συστήνονται με τις περιπτώσεις θ' και ι' της παραγράφου 1 του παρόντος θα διατεθούν στα δύο (2) Καταστήματα Κράτησης Κορυδαλλού Ι και Κορυδαλλού ΙΙ.

3. Όπου στις κείμενες διατάξεις αναφέρεται «Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού» νοείται το Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού Ι και όπου αναφέρεται «Τμήμα Γυναικών» ή «Παράρτημα Γυναικών» ή «Κατάστημα Κράτησης Γυναικών Κορυδαλλού» νοείται το Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού ΙΙ.

Άρθρο 45
Τροποποίηση των διατάξεων των νόμων 2121/1993, 4481/2017 και του π.δ. 311/1994

1. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 69 του ν.

2121/1993 (Α' 25) αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο ΟΠΙ δεν μπορεί να έχει ως σκοπό τη συλλογική διαχείριση πνευματικών και συγγενικών δικαιωμάτων. Κατ' εξαίρεση, σε περίπτωση ανάκλησης άδειας λειτουργίας οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 50 του ν. 4481/2017 (Α' 100), μπορεί σύμφωνα με το άρθρο 51Α του ν. 4481/2017 να ανατίθεται στον ΟΠΙ, ύστερα από απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού κατόπιν γνώμης του Δ.Σ. του ΟΠΙ, εκτάκτως και προσωρινά, με σκοπό τη διασφάλιση της είσπραξης και διανομής των δικαιωμάτων των δικαιούχων και την τήρηση της νομιμότητας χρήσης πνευματικών έργων, η διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων - μελών του οργανισμού ή της οντότητας του άρθρου 50 του ν. 4481/2017 (Α' 100), η άδεια του οποίου ανακλήθηκε, για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπερβεί τα δύο (2) έτη, έως ότου τη συλλογική διαχείριση αναλάβει άλλος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης.»

2. Στο άρθρο 2 του π.δ. 311/1994 (Α' 165) προστίθεται περίπτωση γ' ως εξής:

«γ) Η έκτακτη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων - μελών οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 50 του ν. 4481/2017 (Α' 100), η άδεια του οποίου ανακλήθηκε και η σύναψη νέων συμβάσεων ανάθεσης και εκπροσώπησης με δικαιούχους, με σκοπό τη διασφάλιση της είσπραξης και διανομής των δικαιωμάτων των δικαιούχων και την τήρηση της νομιμότητας χρήσης πνευματικών έργων.»

3. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 3 του π.δ. 311/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο ΟΠΙ διοικείται από επταμελές Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.).»

4. Η παρ. 5 του άρθρου 3 του π.δ. 311/1994 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Το Δ.Σ. βρίσκεται σε απαρτία όταν παρίστανται τουλάχιστον τέσσερα (4) από τα μέλη του, μεταξύ των οποίων απαραίτητα ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος του Δ.Σ.. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων μελών και σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου.»

5. Στο άρθρο 11 του π.δ. 311/1994 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής:

«3. Συστήνεται στον ΟΠΙ Ειδική Υπηρεσία έκτακτης διαχείρισης δικαιωμάτων με αρμοδιότητα την άσκηση όλων των αναγκαίων ενεργειών για την έκτακτη διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων - μελών οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 50 του ν. 4481/2017 (Α' 100), η άδεια του οποίου ανακλήθηκε, τη σύναψη νέων συμβάσεων ανάθεσης και εκπροσώπησης με δικαιούχους, την είσπραξη, διανομή και απόδοση των δικαιωμάτων των δικαιούχων, την τήρηση της νομιμότητας χρήσης πνευματικών έργων και την ενημέρωση των δικαιούχων για την πορεία και το έργο της έκτακτης διαχείρισης των δικαιωμάτων τους.

Η Ειδική Υπηρεσία έκτακτης διαχείρισης δικαιωμάτων λειτουργεί για όσο χρόνο ο ΟΠΙ ασκεί τα καθήκοντα του άρθρου 51Α του ν. 4481/2017, υπάγεται απευθείας στο Δ.Σ. του ΟΠΙ και εποπτεύεται από αυτό. Η Ειδική Υπηρεσία διοικείται από το πρόσωπο που διορίζεται επικεφαλής της (προσωρινός διαχειριστής).»

6. Η παρ. 9 του άρθρου 46 του ν. 4481/2017 (Α' 100) τροποποιείται ως εξής:

«9. Η απόφαση περί προσωρινής ή οριστικής ανάκλησης της άδειας λειτουργίας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ή των ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης του άρθρου 50 τίθεται σε ισχύ από τη δημοσίευσή της στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

7. Στο ν. 4481/2017 (Α' 100) μετά το άρθρο 51 προστίθεται άρθρο 51Α ως εξής:

«Άρθρο 51Α

1. Σε περίπτωση ανάκλησης άδειας λειτουργίας οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 50, με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, η διαχείριση των δικαιωμάτων των δικαιούχων ανατίθεται στον ΟΠΙ, εκτάκτως και προσωρινά, μέχρις ότου τη συλλογική διαχείριση αναλάβει άλλος οργανισμός και πάντως για χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπερβεί τα δύο (2) έτη. Τα καθήκοντα

αυτά ασκεί η Ειδική Υπηρεσία έκτακτης διαχείρισης δικαιωμάτων της παρ. 3 του άρθρου 11 του π.δ. 311/1994 (Α' 165). Με την ίδια απόφαση διορίζεται προσωρινός διαχειριστής, ο οποίος έχει την ευθύνη διαχείρισης των δικαιωμάτων των δικαιούχων. Ως προσωρινός διαχειριστής επιλέγεται πρόσωπο εγνωσμένου κύρους και ανάλογης επαγγελματικής εμπειρίας σε οικονομικά ή νομικά θέματα. Το πρόσωπο αυτό μπορεί να είναι και υπάλληλος του Δημοσίου ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα, οπότε θεωρείται αυτοδίκαια αποσπασμένος στη θέση αυτή για το χρονικό διάστημα άσκησης των καθηκόντων του. Ο χρόνος υπηρεσίας που διανύεται στη θέση αυτή λογίζεται, ως προς όλες τις συνέπειες, ως πραγματική υπηρεσία στην οργανική του θέση. Μετά τη λήξη της θητείας του, ο διορισθείς επανέρχεται αυτοδικαίως στη θέση που κατείχε πριν την τοποθέτησή του. Με απόφαση του Δ.Σ. του ΟΠΙ, μετά από εισήγηση του προσωρινού διαχειριστή, συνάπτονται οι αναγκαίες για την έκτακτη διαχείριση συμβάσεις έργου και συμβάσεις προμηθειών ή παροχής υπηρεσιών, οι οποίες έχουν έκτακτο και κατεπείγοντα χαρακτήρα, κατά παρέκκλιση του Κανονισμού Προμηθειών του ΟΠΙ, ενώ εξαιρούνται και από τις γενικές ή ειδικές διατάξεις του ν. 4412/2016 (Α' 147) και του ν. 4413/2016 (Α' 148). Για την υποβοήθηση του έργου του προσωρινού διαχειριστή, ο ΟΠΙ δύναται, μετά από πρόταση του προσωρινού διαχειριστή, να συνάπτει συμβάσεις παροχής υπηρεσιών με νομικούς, οικονομικούς ή τεχνικούς συμβούλους, καθώς και με προσωπικό διοικητικής υποστήριξης, ύστερα από έγκριση των προσώπων και της αμοιβής τους από το Δ.Σ. του ΟΠΙ. Η διάρκεια των συμβάσεων παροχής υπηρεσιών δεν δύναται να υπερβαίνει τη χρονική διάρκεια της έκτακτης διαχείρισης.

Με την απόφαση του πρώτου εδαφίου μεταβιβάζονται στον ΟΠΙ τα χρηματικά ποσά που τηρούνται στους χωριστούς ειδικούς λογαριασμούς της περίπτωσης α' της παραγράφου 2 του άρθρου 17 για να τα αποδώσει στους δικαιούχους. Για τον ίδιο σκοπό μεταβιβάζονται στον ΟΠΙ τυχόν αξιόγραφα και λοιποί άυλοι τίτλοι, οι οποίοι αφορούν σε δικαιώματα δικαιούχων. Κατά την εξόφληση των τίτλων αυτών αφαιρείται το ποσό της προμήθειας που ίσχυε κατά το χρόνο της ανάκλησης της άδειας του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ή της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 50, το οποίο καταβάλλεται στον εν λόγω οργανισμό ή οντότητα. Με την ίδια απόφαση ρυθμίζονται η αμοιβή του προσωρινού διαχειριστή, ο τρόπος εκτέλεσης και οι διατυπώσεις έναρξης και λήξης άσκησης των καθηκόντων του και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Ο προσωρινός διαχειριστής υποχρεούται να υποβάλει εξαμηνιαία έκθεση πεπραγμένων στο διοικητικό συμβούλιο του ΟΠΙ και στον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού.

2. Οι συμβάσεις ανάθεσης και εκπροσώπησης του οργανισμού ή της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 50, του οποίου η άδεια ανακλήθηκε, λύονται αυτοδικαίως. Από τη δημοσίευση της απόφασης της παραγράφου 1, θεωρείται αυτοδικαίως ότι συνάπτονται νέες όμοιες συμβάσεις μεταξύ των δικαιούχων και του ΟΠΙ, καθώς και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και του ΟΠΙ, για το χρονικό διάστημα που υπολείπεται στην προηγούμενη σύμβαση, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει τη διάρκεια της έκτακτης διαχείρισης. Οι δικαιούχοι και οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν δικαίωμα να αντιταχθούν στην παραπάνω ανάθεση και εκπροσώπηση από τον ΟΠΙ εντός εξήντα (60) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης της παραγράφου 1, κοινοποιώντας εγγράφως στον ΟΠΙ δήλωσή τους ότι δεν επιθυμούν να εκπροσωπηθούν από αυτόν. Οι δικαιούχοι και οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνονται από την Ειδική Υπηρεσία έκτακτης διαχείρισης δικαιωμάτων για τη δυνατότητά τους αυτή με κάθε πρόσφορο μέσο. Μετά την παρέλευση της προθεσμίας εφαρμόζεται η παρ. 2 του άρθρου 12 του ν. 4481/2017.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 7 του παρόντος νόμου και των άρθρων 18, 35 παρ. 7, 49 και 69 παρ. 2 του ν. 2121/1993 (Α' 25) ισχύουν και υπέρ της έκτακτης διαχείρισης των δικαιωμάτων από τον ΟΠΙ.

4. Στην Ειδική Υπηρεσία έκτακτης διαχείρισης δικαιωμάτων εφαρμόζονται τα προβλεπόμενα στον παρόντα νόμο, στο βαθμό που αυτά είναι συμβατά με το σκοπό της έκτακτης διαχείρισης.

Στο πλαίσιο της λειτουργίας της Ειδικής Υπηρεσίας και για όσο χρόνο διαρκεί η έκτακτη διαχείριση, λειτουργεί γενική συνέλευση μελών και εποπτικό συμβούλιο, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 9 και 10 για τους ΟΣΔ. Ρητά εξαιρούνται από τις αρμοδιότητες της γενικής συνέλευσης η περίπτωση α' της παραγράφου 2 και η περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 9, όσον αφορά στην εκλογή και την παύση μελών διοικητικού συμβουλίου, στον ορισμό γενικού διευθυντή, αμοιβής αυτών, καθώς και αμοιβής των μελών του εποπτικού συμβουλίου.

5. Κατά τη διάρκεια της έκτακτης διαχείρισης της παραγράφου 1, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, η άδεια του οποίου ανακλήθηκε, υποχρεούται να επιτρέπει χωρίς κανέναν περιορισμό την πρόσβαση προσώπων εξουσιοδοτημένων από τον ΟΠΙ στο φυσικό, ψηφιοποιημένο και ψηφιακό αρχείο τεκμηρίωσης ή/και έργων των δικαιούχων που εκπροσωπούσε κατά το χρόνο ανάκλησης της άδειας, καθώς και σε κάθε άλλο αρχείο που είναι απαραίτητο για το έργο της διαχείρισης των δικαιωμάτων. Για τους σκοπούς της έκτακτης διαχείρισης και της εποπτείας, ο ΟΠΙ καθίσταται νόμιμος χρήστης των αρχείων. Ως πρόσβαση νοείται και η δυνατότητα εγκατάστασης προσώπων εξουσιοδοτημένων από τον ΟΠΙ στις εγκαταστάσεις του οργανισμού ή της ανεξάρτητης οντότητας του άρθρου 50 για τον ανωτέρω σκοπό. Ο ΟΠΙ λαμβάνει όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία και τη διαφύλαξη της ακεραιότητας του φυσικού, ψηφιοποιημένου και ψηφιακού αρχείου τεκμηρίωσης ή/και έργων των δικαιούχων του οργανισμού ή της ανεξάρτητης οντότητας διαχείρισης του άρθρου 50, η άδεια του οποίου ανακλήθηκε και οι αρμόδιες αρχές υποχρεούνται να συνδράμουν προς τους ανωτέρω σκοπούς. Ο ΟΠΙ δεν φέρει ευθύνη για τυχόν καταστροφή ή αλλοίωση του φυσικού, ψηφιοποιημένου και ψηφιακού αρχείου τεκμηρίωσης ή/και έργων των δικαιούχων για οποιαδήποτε αιτία, εκτός από δόλο ή βαριά αμέλεια.

6. Όποιος εμποδίζει, παρακωλύει με κάθε τρόπο ή μέσο, αρνείται την πρόσβαση στα αρχεία της παραγράφου 5, αποκρύπτει ή αφαιρεί έγγραφα και στοιχεία και με τις πράξεις του αυτές καθυστερεί, δυσχεραίνει ή αναιρεί το ως άνω έργο του ΟΠΙ, τιμωρείται με φυλάκιση έως τριών (3) ετών και με χρηματική ποινή τουλάχιστον δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ.

7. Σε περίπτωση εκποίησης ή μεταβίβασης του αρχείου της προηγούμενης παραγράφου για οποιαδήποτε αιτία, το ελληνικό Δημόσιο έχει δικαίωμα προτίμησης.

8. Η γενική συνέλευση των μελών της Ειδικής Υπηρεσίας έκτακτης διαχείρισης αποφασίζει για τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος θα αναλάβει τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Πολιτισμού και Αθλητισμού και Οικονομικών μεταφέρεται η δραστηριότητα της Ειδικής Υπηρεσίας στο διάδοχο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης και ρυθμίζονται τα θέματα αποτίμησης αξίας των μεταβιβαζόμενων στοιχείων και ο τρόπος καταβολής του ποσού που τυχόν προκύψει από το διάδοχο οργανισμό προς τον ΟΠΙ.

9. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού εγκρίνεται το ύψος του ποσού της έκτακτης επιχορήγησης στον ΟΠΙ από τον Κρατικό Προϋπολογισμό για τα έκτακτα και προσωρινά καθήκοντα που αναλαμβάνει η Ειδική Υπηρεσία έκτακτης διαχείρισης δικαιωμάτων δυνάμει του παρόντος άρθρου. Η εν λόγω επιχορήγηση δεν επηρεάζει το χαρακτήρα της νομικής φύσης του ΟΠΙ, σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 69 του ν. 2121/1993.»

Άρθρο 46

Η περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 19 του ν. 4440/2016 (Α' 224) αντικαθίσταται από την έναρξη ισχύος της ως εξής:

«α) σε πολιτικά γραφεία του π.δ. 63/2005 (Α' 98), σε γραφεία αιρετών σε Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού, στην Προεδρία της Δημο-

κρατίας, στο Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης για να διατεθούν, βάσει των διατάξεων του άρθρου 6 του ν. 1878/1990 (Α' 33) και των άρθρων 2 και 3 του ν. 1895/1990 (Α' 116), σε γραφεία Κομμάτων και Βουλευτών της Βουλής των Ελλήνων και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και στο γραφείο του Έλληνα Επιτρόπου στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.»

Άρθρο 47 Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 75 αυτής.

Αθήνα,.....2018

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	2. ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
3. ΨΗΦΙΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ,
ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ	4. ΕΘΝΙΚΗΣ
ΑΜΥΝΑΣ
5. ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΕΡΕΥΝΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ	6. ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
7. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	8. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
9. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ	10. ΥΓΕΙΑΣ
11. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ	12. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
13. ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ	14. ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
15. ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ	16. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
17. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	18. Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

(Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 22.25' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 30 Μαρτίου 2018 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων.